

[A. Bouteloup]

[Āditya-vārada adbhutavu]... Historiae Veteris et Novi Testamenti Compendium (secundum numerum Dominicarum unius anni), curante uno Missionario Apostolico [d. i. A. Bouteloup]... digestum et typis mandatum. 2. ed. Vol. 2.

Bangalore 1864.

ఎరడనే కాండదల్లిరువ అధ్యాయగళ
సూ చ నె యు ॥

అధ్యాయగళు. .... పక్క

ఆదిత్యవారద అద్భుతవెంబ

హళే వేద హొస వేదద సంక్షేపవు॥

ఎరడనే కాండవు॥

హొస వేదద సంక్షేపవు॥

మొదలనే అధ్యాయవు॥

దేవరు ఒబ్బరే యెంబువ దృష్టాంతవు॥

ఒందక్కె హత్తాగి తోరిసువ ఒందు బగెయాద కంనడియింద యావనాదరొబ్బను ఒందే హణవన్ను ఈక్షిసిదరె అదు ఒందాగిద్దరూ అనేకరూపాదియల్లి కాణిసువదు। మత్తు కంనడి తెగదు బిట్టు యావనాదరు దృష్టిసి నోడిదరె ఒందే హణవు కాణిసువదే హొరతు బేరె యేను యిల్ల। అదే ప్రకార దేవనొబ్బనాగిద్దరూ సత్యవేద తిళియదవరు దైవత్వవన్ను కురితు ధ్యానిసువాగ అనేక దేవరుగళెందు నెనసుత్తారె। ఆదరె అవరు అంతర్దృష్టియెంబ జ్ఞానద కంణన్ను తెగదు నోడిదరె నిజవాద దేవరు ఒబ్బరే యెందూ మిక్కాద దేవరుగళెల్లా అబద్ధవెందూ తమ్మ స్వభావవాద జ్ఞానదింద నిశ్చయవాగి గ్రహిసికొళ్ళువరు। ఆదాగ్యూ పిశాచియ తంత్రదిందలూ పాపద దురాశెగళిందలూ భ్రాంతిగొండ

ಕೆಲ ಜನರು ದೈವತ್ವವಂನು ಕುರಿತು ಕೆಲ ಸಂದೇಹಗಳಂನು ಹುಟ್ಟಿಸ ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟರು। ವಿದ್ಯಾಹೀನರಲ್ಲಿ ಮಂದ ಬುದ್ಧಿವುಳ್ಳವರನೇಕರು ಅದರಿಂದ ತತ್ತಳಿಸಿ ಬಿದ್ದು ತಂಮ ಬುದ್ಧಿಹೀನದ ನಿಮಿತ್ತ ಅಂಥ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಲಾರದೆ ಅವುಗಳಂನೆಲ್ಲಾ ಕೈಕೊಂಡರು। ಪಾಪದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೂ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಣಿಗಿದವರು ಬೇರೆ ಅನೇಕರು ಕಡೆ ಇಲ್ಲದೆ ತಮ ದುರಿಚ್ಛೆಗಳಂನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಹಾಗೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಂದೇಹಗಳಂನು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು॥

ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮಾತ್ರವೇ ಇರುವದಲ್ಲದೆ ನಾನಾ ವಿಧ ದೇವರುಗಳು ಇರಕೂಡದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸ ಬಹುದು ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಲೋಕವಂನು ನೋಡುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಅತಿಶಯವಾದ ಹೊಂದಿಕೆಯೂ ಕ್ರಮವೂ ಕಾಣಿಸುವದರಿಂದ ಸಕಲವು ಒಬ್ಬನಿಂದಲೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ನಡಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆಂದು ಕಂಣಿನಿಂದ ಕಂಡಹಾಗಾಯಿತು। ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬಹಳ ದೂರವಾಗಿರುವ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಂನೂ ಭೂಮಿ ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತುಗಳಂನೆಲ್ಲಾ ಹೊಂದಿಕೆಯಾದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಂಥಾ ದೇವರು ಒಬ್ಬರೇ ಯೆಂದು ಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಯಿದೆ॥

ಇದಲ್ಲದೆ ವೃಕ್ಷ ಧಾನ್ಯ ಪಲ್ಯ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಮೊಳೆಯುವದರಲ್ಲಿಯೂ ಮನುಷ್ಯರೂ ಮೃಗಗಳೂ ಮತ್ಸ್ಯಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ಜೀವಿಜಂತುಗಳ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತೆಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದ ಕ್ರಮವೂ ಹೊಂದಿಕೆಯೂ ಕಾಣಲ್ಪಡುತ್ತವೆ। ಆದರೆ ಸಮಸ್ತಕ್ಕೂ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಕರ್ತರು ಒಬ್ಬರು ಮಾತ್ರವೇ ಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ಕ್ರಮವೂ ದಿಟ್ಟವೂ ಹೊಂದಿಕೆಯೂ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಆಗಲಾರವು। ಆದಕಾರಣ ಇಬ್ಬರು ದೇವರುಗಳಿಂದ ಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿಸುವಿಕೆಯೂ ಅದರ ಪರಿಪಾಲನೆಯೂ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ನಡಿಸಲ್ಪಡ ಕೂಡದೆಂಬುವದು ನಿಶ್ಚಯ। ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಯಂನು ಕಟ್ಟಿಸುವದಕ್ಕೆ ಯಿಬ್ಬರು ಯಜಮಾನರಿದ್ದರೆ ಅದು ಪೂರೈಸುವದಕ್ಕೆ ನಾನಾ ವಿಧ ಅಡ್ಡಿ ಆಗುವದು। ಯಿಬ್ಬರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಗೆಯಾಗಿ

ಇಚ್ಛೈಸುವದರಿಂದ ಒಬ್ಬನು ಆ ಮನೆಗೆ ಮೂರು ಭಾಗವಂನು ನೇಮಿಸು ವಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ನಾಲ್ಕು ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವನು। ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಅಗಲವು ಇಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಉಂನತೆ ಬೇಕೆಂದು ಸಾಧಿಸುವನು। ಹೀಗೆ ಯಾವ್ಯಾವ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬನ ಸಂಗಡ ಒಬ್ಬನು ಸಂಮತಿಸದೆ ತರ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ ಕೆಡಿಸಿ ಬಿಡುವರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ। ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕಾರ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಗಲಿಬಿಲಿ ಬರುವದಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿಸುವಿಕೆಯು ಇಬ್ಬರಿಂದ ಉಂಟಾಗ ಬಹುದೆಂಬುವದು ಹ್ಯಾಗೆ ? ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸರಿಸಮವಾದ ಬಲವೂ ಅಧಿಕಾರವೂ ಸ್ವಾಧೀನವೂ ಇರುವದರಿಂದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನು ತನ ತನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಹಾಗೆ ಸಕಲವು ಉಂಟುಮಾಡ ಬೇಕೆಂದಿರುವನು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಒಬ್ಬನು ಸೂರ್ಯನು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿಯೂ ವಿಸ್ತಾರ ವಾಗಿಯೂ ಇರ ಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುವನು। ಆದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಹಾಗೆ ಬ್ಯಾಡವೆಂದ್ಹೇಳುವನು। ಒಬ್ಬನು ಅದು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಮೀಪ ವಾಗಿರ ಬೇಕೆಂದಂನುವನು । ಇಂನೊಬ್ಬನೋ ಅದು ಬಹಳ ದೂರ ವಾಗಿರ ಬೇಕೆಂದ್ಹೇಳುವನು । ಒಬ್ಬನು ಭೂಮಿಯು ಸೂರ್ಯನ ಸುತ್ತು ತಿರಗ ಬೇಕೆಂದಂನುವನು। ಮತ್ತೊಬ್ಬನೋ ಸೂರ್ಯನು ಭೂಮಿಯು ಸುತ್ತು ಸಂಚರಿಸ ಬೇಕೆಂದ್ಹೇಳುವನು ! ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರು ತಂಮೊಳಗೆ ತರ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು ! ಮತ್ತು ಒಂದೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಪ್ರಮಾಣ ರೂಪ ಸ್ಥಳ ಮೊದಲಾದವುಗಳಂನು ಕುರಿತು ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಚಿತ್ತವಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮಿಷ್ಟು ತರ್ಕವೂ ವಿರೋಧವೂ ವಿಪರೀತವೂ ಸ್ಥಲ ವಿರುವದು। ಹೀಗೆ ಅವರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಅವಿಧೇಯರಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಈ ವಿಪರೀತ ವಿರೋಧಗಳೆಲ್ಲಾ ತೀರ ಬೇಕಾದ ಬಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ। ಮತ್ತು ಇಂಥಾ ವಿರೋಧದಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಸಿದ್ಧ ವಾಗಬಹುದು ? ಅದೇ ಪ್ರಕಾರವೇ ಲೋಕದ ಪರಿಪಾಲನೆಯೂ ರಕ್ಷಿಣ್ಯೆಯೂ ದೇವರಿಬ್ಬರಿಂದಲಾದೀತೆಂಬುವದು ಪೂರ್ಣ ಸುಳ್ಳು ಮಾತಾಗಿರುವದಲ್ಲವೇ ? ಇದಲ್ಲದೆ ಒಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರು ಅರಸ

ಇದ್ದರೆ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಯಾವಾಗಲು ತೀರದ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳೂ ವಿರೋಧವೂ ಕೇಡುಗಳೂ ನಡೆಯುವದಲ್ಲವೋ ? ವೊಂದು ಮನೆಗೆ ಯಿಬ್ಬರು ಯಜಮಾನರಿದ್ದರೆ ಅವರೊಳು ವ್ಯಾಜ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಕಲಹ ಹುಟ್ಟುವದೇ ಹೊರ್ತು ವೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ಆ ಮನೆಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿರದು ಮತ್ತು ವೊಂದು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಆತ್ಮಗಳಿದ್ದರೆ ವೊಂದು ಈ ಪಾರ್ಶ್ವಕ್ಕೆ ಎಳೆಯಲೂ ಮತ್ತೊಂದು ಆ ಪಾರ್ಶ್ವಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಲೂ ಆ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಹೇಳಕೂಡದ ನೋವೂ ಕೇಡೂ ಕಷ್ಟವೂ ಬರುವದಲ್ಲವೇ ? ಹಾಗೆಯೇ ಯಿಬ್ಬರು ದೇವರುಗಳು ಈ ಲೋಕದ ಪರಿಪಾಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ನಡೆಸುವರಾದರೆ ವೊಬ್ಬನು ಹಗಲು ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ರಾತ್ರಿ ಆತನು ಮಳೆಯು ಈತನು ಬಿಸಲು ವೊಬ್ಬನು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಜೀವವು ಮತ್ತೊಬನು ಸಂಹಾರವು ವೊಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳೆ ಇಡುವದರಲ್ಲಿ ಈ ಯಿಬ್ಬರೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ವಿರೋಧ ಹಗೆಯು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವುಂಟಾಗುವ ಅತಲಕುತಲ ಮೊದಲಾದ ಕೇಡುಗಳು ಯಿಷ್ಟು ಅಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವದೋ ? ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಅದರಿಂದ ಕೆಟ್ಟು ಧೂಳುವಾಗುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು । ಯಿಬ್ಬರು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕೂಸಿನ ಮೇಲೆ ಯಿಟ್ಟ ಪ್ರೀತಿಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಅವಳವಳು ತನ ತನ ವಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದಿರುವದರಿಂದ ಅದು ತನದೆಂದು ವೊಬ್ಬಳೊಬ್ಬಳು ವೊಂದೊಂದು ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಗುಂಜಾಡಿ ಆ ಕಡೆಗೂ ಯಾ ಕಡೆಗೂ ಕಪಿಮುಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಎಳದಾಡುವಾಗಲು ಅದರ ಮೃದು ಶರೀರವು ಯಿಷ್ಟು ಬಲತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಎರಡಾಗಿ ಹರಿದು ಹೋದದ್ದಾಯಿತು। ಮತ್ತು ಇವಳೂ ಅವಳೂ ಆ ಕೂಸಿನ ಮೇಲೆ ಮಿತವು ತಪ್ಪಿದ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಛೇದವಾಯಿತು । ಹಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸ ಕೂಡದ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಕರ್ತೃತ್ವವೂ ಉಳ್ಳ ದೇವರುಗಳಿಬ್ಬರೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ವಿರೋಧದಿಂದ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ವೇದನೆಗಳಿಗೂ ಕೇಡುಗಳಿಗೂ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ। ಆದ್ದರಿಂದ ಲೋಕದ ಸೃಷ್ಟಿಯೂ ಪರಿಪಾಲನೆಯೂ ಯಿಬ್ಬರಿಂದಲಾಗ ಕೂಡದೆಂಬುವದೇ ನಿಶ್ಚಯವು। ಹಾಗೆ ಯಿಬ್ಬರಿಂದಲಾಗ ಕೂಡದಾಗಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಅನೇಕರಿಂದ

ಲಾಗುವದು ಅಧಿಕ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂಬುವದೇ ಅತಿನಿಶ್ಚಯ। ಈ ನ್ಯಾಯಗಳೆಲ್ಲ ಯಿಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವೂ ಆಗಿರುವದರಿಂದ ಈ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತು ಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವರುಗಳುಂಟೆಂದು ಹೇಳುವದು ಸತ್ಯಕ್ಕೂ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟು ಹೊಂದದ ಅಬದ್ಧವಾಗಿರುವದು। ಆ ನಾನಾ ವಿಧ ದೇವರುಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಕಥೆಗಳ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡುವಾಗ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆಗೆ ಹೇತುವೆಯಾದ ಪಾಪದ ಚರಿತ್ರೆಗಳೂ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಹೊಂದದ ಅಬದ್ಧಗಳೂ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ। ಅದೇನಂದರೆ ಪುಣ್ಯಸ್ತ್ರೀಯರನು ಕೆಡಿಸಿದ ವರ್ತಮಾನಗಳೂ ಮೃಗಾವತಾರವೆತ್ತಿದ ಸಮಾಚಾರಗಳೂ ಯಿವು ಮೊದಲಾದ ನಡತೆಗಳೂ ಅವರನು ಕುರಿತು ಹೇಳಲ್ಪಡುವದಿಲ್ಲವೋ? ಮತ್ತು ಈ ದೇಶದವರು ಪಕ್ಷಿ ಮೃಗ ಸರ್ಪ ಮೊದಲಾದ ವ್ಯರ್ಥ ವಸ್ತುಗಳನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ। ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸರಿ ಪಡುವದೋ? ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಾದರೂ ಸರಿ ಬೀಳದು। ಆದ್ದರಿಂದ ಅನೇಕ ದೇವರುಗಳುಂಟೆಂಬುವದರಲ್ಲಿ ಯಿಷ್ಟು ವಿಪರೀತಗಳೂ ಅಬದ್ಧಗಳೂ ಕೂಡಿ ಸೇರುವದರಿಂದಲೂ ಒಬ್ಬ ದೇವರು ಮಾತ್ರವಿದ್ದಾರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಬಲವಾದ ನ್ಯಾಯಗಳಿರುವದರಿಂದಲೂ ನಿಜವಾದ ದೇವರೊಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ ಉಂಟೆಂಬುವದು ಸಿದ್ಧಾಂತವೇ ಸರಿ॥

ಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿರಾ

ಈಗ ಹೇಳಿದ ವರ್ತಮಾನಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಯೋಜನ ಬರುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಯೀಗ ಹೇಳ ಹೋಗುವದನ್ನು ಕೇಳಿರಿ। ಸೃಷ್ಟೀಷ್ಟಿಗನು ಒಬ್ಬರಾಗಿರಲಾಗಿ ಯೀ ದೇಶಸ್ತರು ನಮಸ್ಕರಿಸುವಂಥಾ ವಸ್ತುಗಳು ದೇವರುಗಳೆಂದು ಹೇಳ ಬಹುದೋ? ಒಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಯಿಬ್ಬರು ಯಜಮಾನರಿದ್ದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಬರುವಂಥಾ ಪಗದಿಯನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗಗಳು ಮಾಡ ತಕ್ಕದ್ದು। ಒಬ್ಬನು ಮಾತ್ರವಿದ್ದರೆ ಆ ಪಗದಿಯೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡ ಬೇಕಲ್ಲವೋ! ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಒಬ್ಬರಾಗಿರುವ

ದರಿಂದ ಅವನವನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಡುವದಲ್ಲದೆ ಆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪಾಲು ಮಾಡುವದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವು। ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇನಂದರೆ। ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದರೆ ಅದೇ ಅವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದಹಾಗಾಯಿತು। ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವರು ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ। ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಪ್ರೀತಿಸ ಬೇಕಾದರೆ ತಂಮ ಬಂಧು ಮಿತ್ರರು ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಪಶು ಮೃಗಾದಿಗಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಮೇಲೆ ಯಿರುವಂಥಾ ಪಕ್ಷವ ಬಿಡ ಬೇಕಾದೀತೋ ? ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳುವವರುಂಟು। ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಯೀಗ ಹೇಳುವದನ್ನು ಕೇಳಿರಿ। ಯೇನಂದರೆ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಗೆ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು। ಅವರೊಳಗೆ ಹಿರಿಯನು ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದದರಿಂದ ದೊರೆಯಾದವನು ಅವನಿಗೆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು। ಮತ್ತು ಅವನು ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸುವದರಿಂದ ಅವನ ತಂದೆಯಾದವನು ಅವನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕ ಪಕ್ಷವಾಗಿರುವನು॥ ಆದರೆ ಕಿರಿಯ ಮಗನು ತಂದೆಯ ಮುಂದೆ ಹಸು ಕೂಸುಗಳ ಮೇರೆಯಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಕೆಲಸವಾದರೂ ಮಾಡದೆ ಈ ಕುಮಾರನ ಮೇಲೆ ತಂದೆಯು ಬಹಳ ಪಕ್ಷವಾಗಿದ್ದು ಆಗಾಗ್ಯೆ ಮುದಂನಿಕ್ಕುತಾ ಅವನೊಡನೆ ನಕ್ಕು ವಿನೋದಾರ್ಥವಾಗಿ ಆಡಿಕೊಂಡಿರುವನು। ಹಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಯೀ ತಂದೆಯ ಹತ್ರಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ದೇವ ದೂತನು ಬಂದು ನಿಂನ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಸಾಯುವದಕ್ಕೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕಟ್ಟಳೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆ ತಂದೆಯಾದವನು ಯೋಚಿಸುವದೇನಂದರೆ। ಹಿರಿಯವನ ಮುಖಾಂತ್ರವಾಗಿ ಯಿಷ್ಟು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ ಕಿರಿಯವನು ಹಸು ಮಗನೆಂಬದಾಗಿ ನೆನಸಿ ಹಿರಿಯವನಿಗೆ ಸಾವು ಬರ ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೂ ಸಂಮತಿಸದೆ ಕಿರಿಯವನಿಗೆ ಸಾವು ಬಂದರೂ ಸ್ವಾಮೀ ಚಿತ್ತವಾಗಲಿ ಎಂದ್ಹೇಳುವನು। ನೀನು ಯಿದನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ತಂದೆಯಾದವನು ಕಿರಿಯವನಿಗಿಂತ ಹಿರಿಯವನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕ ಪಕ್ಷವಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬದಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವಿಯಲ್ಲಾ ? ಈ ಪ್ರಕಾರವೇ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನಿಗೆ ಇದ್ದಂಥಾ

ಧನ ಕರುಗಳು ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಮೊದಲಾದ ಸಂಪತ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಪಕ್ಷವಾಗಿದ್ದರೂ ತಂನಲ್ಲಿರುವ ದೇವ ಸ್ನೇಹವಂನು ಪಾಪದ ಮುಖಾಂತ್ರದಿಂದ ತಾನು ಕಳಕೊಳ್ಳದಹಾಗೆ ತನಗೆ ಪಕ್ಷವಾಗಿದ್ದ ಧನ ಕರು ಆಸ್ತಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಹೋದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲವು ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ತಂನ ಜೀವವು ಸಹಿತವಾಗಿ ಹೋದಾಗ್ಯೂ ಹೋಗಲಿ ಯೆಂಬದಾಗಿ ನೆನಸಿ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ವರ್ಜಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅಂಥವನು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಂನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿಸುವವನೆಂದರಿಯುವಿರಾಗಲಿ॥

೨ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ಅರ್ಚಿಶಿಷ್ಟ ತ್ರಿತ್ವವಂನು ಕುರಿತು॥

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ದೈವ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಏಕವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮಂದಿಯ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿತ್ವಂತರಾಗಿದ್ಧಾರೆಂಬುವದು ದೇವ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ। ಇದು ಎಂಥೆಂಥ ವಿವೇಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮವುಳ್ಳ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಿಲುಕದ ದೇವ ರಹಸ್ಯವೆಂಬುವದು ಸಹಜವೇ। ಆದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಾನೇ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಯಿದಂನು ಹೇಳಿಸಿದ ಕಾರಣ ನಾವು ಯಿದಂನು ಬಹು ವಿಶ್ವಾಸದೊಡನೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ। ಏನಂದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸರ್ವಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಸತ್ಯ ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ ಯಿರುವಕಾರಣ ಜ್ಞಾನವು ತಪ್ಪಿ ಅಬದ್ಧವಂನ ಕಲ್ಪಿಸಲಾರರು। ಅವರು ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೂ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳರೆಂಬುವದೇ ನಿಶ್ಚಯ। ಅಂಥ ಪರಮ ರಹಸ್ಯವಂನು ಕುರಿತು ೫ ವಿವೇಕಗಳಂನು ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿಸುವೆವು॥

೧ ನೇದು। ದೇವ ತ್ರಿತ್ವವೆಂಬುವದೇನಂದರೆ। ಒಂದೇ ದೇವಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮಂದಿಗಳಿರುವದು। ಈ ಮೂರು ಮಂದಿಗಳಿಗೂ ಹೆಸರೇನಂದರೆ। ಪಿತನೂ ಸುತನೂ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತೂವೆಂಬುವದು ಸರಿ। ಪಿತ

ರೆಂಬವರು ನಿತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ತಮಗೆ ಎಲ್ಲಾದರಲ್ಲೂ ಯಾಹಾದ ಏಕ ಕುಮಾರನಂನು ತಂಮೊಳು ಹುಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿರುವದರಿಂದ ಪಿತನೆಂಬ ನಾಮವು ಅವರಿಗೆ ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ। ಆದರೆ ಅವರು ಬೇರೆ ಯಾವನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಜನ್ಮಿಸದೆಯೂ ಹೊರಡದೆಯೂ ತಾವೇ ಎಲ್ಲಾದಕ್ಕೂ ಆದಿಮೂಲವಾಗಿದ್ದಾರೆ॥

೨ ನೇದು । ಸುತನಾದವರು ಜನ್ಮಿಸುವ ಬಗೆ ಯಾವದೆಂದರೆ ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉನ್ನತವಾದ ಬಗೆಯಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯರು ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಸಮವಾದ ಬಗೆ ಅಲ್ಲವು । ದೇವ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ತಾಯಿಯೂ ಕಾಲದ ಆರಂಭವೂ ಯಿಲ್ಲವು। ಆ ದಿವ್ಯ ಜನ್ಮವಾದದ್ದು ವೇದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಹಾಗೆ ಮನೋವಾಕ್ಕಿಗೆ ಎಟ್ಟದ್ದಾಗಿರುವದು । ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳ ಪಿತನಾದವರು ತಂಮ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ದೇವ ಸ್ವಭಾವವಂನೂ ಲಕ್ಷಣಗಳಂನೂ ತಂಮ ಸರ್ವಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಯಾಕ್ಷಿಸಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವದರಿಂದ ಆತಗೆ ಸರಿಸಮವಾದ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾದ ದೇವಸ್ವರೂಪವು ತಂಮಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ। ಈ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾದದ್ದು ಬೇರ್ಪಡುವ ಬರೀ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾಗಿರದೆ ಬೇರ್ಪಡದ ದೇವಸ್ವಭಾವವಂನು ಹೊಂದಿದ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ। ಆದ್ದರಿಂದ ಯಿದೇ ಪಿತನಿಗೆ ದೇವಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಸರಿಸಮಾನವನೂ ಮಂದಿಯ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವನೂ ಆಗಿರುವಂಥ ದೇವಸುತನು। ಹಾಗೆಯೇ ದೇವಸುತನನ್ನು ಪಿತನಾದವರು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಜನ್ಮಿಸಿ ಇರುವ ಕಾರಣ ಆತನು ಸುತನೆಂದೂ ಕುಮಾರನೆಂದೂ ಜ್ಞಾನವೆಂದೂ ವಾರ್ತೆಯೆಂದೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ। ಪಿತನಾದವರು ತಂಮಂನು ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಈಕ್ಷಿಸಿ ಅರಿತುಕೊಂಡಿರುವ ಕಾರಣ ಆತನ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾದ ದೇವ ಸುತನು ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ದೇವಲಕ್ಷಣಗಳಂನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿಯೂ ಯಿದ್ದಾರೆ। ಹೀಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಸುತನು ನಿಜವಾದ ದೇವರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ॥

೩ ನೇದು। ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಿನ ವಿಶೇಷ ಸ್ವಭಾವವೇನಂದರೆ। ಪಿತನು ತಂಮ ಹೋಲ್ವಿಕೆಯಾದ ಸುತನಲ್ಲಿ ಯಿರುವ ಮಿತಿ ಯಿಲ್ಲದ ಮೇಲುಗಳಂನು ಈಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುವದಲ್ಲದೆ ಸುತನು ಸಕಲ ಮೇಲಿನ ಬುಗ್ಗೆಯಾಗಿ

ಹುವ ತಂಮ ಪಿತನ ದೇವ ಮಹಿಮೆಯಂನು ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಈಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ। ಆದಕಾರಣ ಅವರವರ ದೆಶೆಯಿಂದ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ದೇವ ಸ್ನೇಹವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಹೊರಟು ಬರುತ್ತೆ। ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತುವೆಂಬಂಥವರು ದೇವ ಸ್ನೇಹ ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ। ಪಿತನೂ ಸುತನೂ ನಿತ್ಯವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅವರವರು ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರಂನು ಸ್ನೇಹಿಸದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ। ಹಾಗಾದರೆ ಅವರ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಸ್ನೇಹವಾಗಿರುವ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತುವೆಂಬಂಥವರು ನಿತ್ಯವಾಗಿಯೂ ದೈವ ಸ್ವಭಾವ ಸಂಪಂನರಾಗಿಯೂ ಯಿರುವದರಿಂದ ಆತನಂನು ನಿಜವಾದ ದೇವರೆಂದು ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ। ಆತನು ಜನ್ಮಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳದೆ ಪಿತನ ದೆಶೆಯಿಂದಲೂ ಸುತನ ದೆಶೆಯಿಂದಲೂ ಹೊರಟು ಬರುತ್ತಾರೆಂಬುವದು ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ॥

೮ ನೇದು। ಪಿತನೂ ಸುತನೂ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತು ಈ ಮೂರು ಮಂದಿಗಳು ಒಂದೇ ದೇವವಾಗಿರುವದೇ ಹೊರ್ತು ಮೂರು ದೇವರುಗಳಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ। ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಈ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗುಣಗಳೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ವಭಾವವೂ ಯಿರದೆ ಒಂದೇ ಬುದ್ಧಿ ಒಂದೇ ಚಿತ್ತ ಒಂದೇ ಪ್ರಾಣೆ ಒಂದೇ ಸ್ವಭಾವವು ಯಿರುವದಾಗಿದೆ। ಅವರೊಳಗೆ ಮಂದಿತ್ವದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದು ಅಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದರೂ ಯಿಲ್ಲ। ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಮಂದಿತ್ವದ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಿಂದ ಪಿತನು ಬೇರೆ ಸುತನು ಬೇರೆ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತು ಬೇರೆ ಹೀಗೆ ಮೂವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಂದಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ। ಏನಂದರೆ ಪಿತನ ದೆಶೆಯಿಂದ ಸುತನು ಜನ್ಮಿಸುವದೇ ಹೊರ್ತು ಪಿತನು ಸುತನ ದೆಶೆಯಿಂದ ಜನ್ಮಿಸಿದವರಲ್ಲವು। ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತುವಾದವರು ಜನ್ಮಿಸದೆ ಪಿತನ ದೆಶೆಯಿಂದಲೂ ಸುತನ ದೆಶೆಯಿಂದಲೂ ಹೊರಟು ಬರುವದೇ ವಿನಾ ಪಿತನೂ ಸುತನೂ ಆತನ ದೆಶೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಬಂದವರಲ್ಲ। ಆದರೆ ಮೂವರಿಗೆ ಒಂದೇ ಸ್ವಭಾವವು ಇರುವಕಾರಣ ಪಿತನು ಅನಾದಿ ಸುತನು ಅನಾದಿ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತು ಅನಾದಿ। ಹೀಗೆ ಮೂವರು ಅನಾದಿಯಾಗಿಯೂ

ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿಯೂ ಸರ್ವಶ್ರಾಣೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಸಕಲ ಮೇಲು ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣವಾಗಿಯೂ ಇರುವದರಿಂದ ಮೂವರು ಒಂದೇ ದೇವವೆಂಬುವದು ಸಹಜವೇ। ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರೊಳಗೆ ಮೂಪ್ಪು ಎಳೇದು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಯಾ ಮೊದಲಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಯೆಷ್ಟುಮಾತ್ರ ದೊರಕವು। ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಮೂವರು ಒಬ್ಬ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾಗಿರುವದು ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿಗೆಟ್ಟದ ರಹಸ್ಯವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದರಿಂದ ವಿಶ್ವಾಸವು ತತ್ತಳಿಸುವದಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ। ಯಾಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ತಂನ ಕಂಣಿನಿಂದ ಕಾಣುವ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯೆಷ್ಟೋ ವಿಶೇಷಗಳಂನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಾರನು। ಅಲ್ಪವಾದ ಬೀಜವು ದೊಡ್ಡ ಮರವಾಗುವದು। ಬಿತ್ತಿದ ಒಂದು ಭತ್ತದ ಕಾಳಿನಿಂದ ಐವತ್ತೂ ಅರವತ್ತೂ ನೂರು ಭತ್ತದ ಕಾಳು ವುಂಟಾಗುವದು। ಅದು ಮನುಷ್ಯನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುವ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ಹ್ಯಾಗಾಗುವದೆಂದು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಾರನು। ತಂನ ಸ್ವಂತ ಆತ್ಮಕ್ಕೂ ಯಿರುವ ಐಕ್ಯವು ಯಾವದೆಂದೂ ಶರೀರದ ಅವಯವಗಳು ಮನಸ್ಸಿನ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ ತಮ ತಮ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಂನ್ನು ಮಾಡುವ ಬಗೆಯು ಯಾವದೆಂದೂ ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಿಲಕದ ರಹಸ್ಯಗಳೇ ಸರಿ। ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ತನಗೆ ಮುಂದಾಗಿರುವ ವಸ್ತುಗಳಂನು ಗ್ರಹಿಸದಿರುವಲ್ಲಿ ಪರಮ ದೇವ ಸ್ವಭಾವವಂನು ಹ್ಯಾಗೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಾಪುವನು। ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಯಿದಂನೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರೆಂತ ದೇವವಾಕ್ಯದ ಮುಖಾಂತ್ರ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನಾವು ತಿಳಿಯಲಾಗಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದ ಕಾರಣವಲ್ಲವೋ? ಯಿದಲ್ಲದೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಂನಲ್ಲಿರುವ ತ್ರಿತ್ವದ ಹೋಲಿಕೆಯು ತಂನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾಗಿ ತೋರ ಚಿತ್ತವಾದರು। ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಸೂರ್ಯನಾಗದ್ದು ಬೆಂಕಿಯ ಮಂಡಲವಾಗಿರುವದಂನೂ ಅದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಾಶ ಕಿರಣಗಳು ಹೊರಡುವದಂನೂ ಆ ಬೆಂಕಿಯ ಮಂಡಲದಿಂದಲೂ ಆ ಪ್ರಕಾಶ ಕಿರಣಗಳಿಂದಲೂ ಉಷ್ಣ ವುಂಟಾಗುವದಂನೂ ಕಾಣುತ್ತೇವಲ್ಲವೋ! ಆ ಬೆಂಕಿಯ ಮಂಡಲವೂ ಪ್ರಕಾಶ ಕಿರಣವೂ ಉಷ್ಣವೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ

ದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವುಗಳು ಅಗಲದೆ ವೊಂದೇ ಸೂಕ್ಯವಾಗಿರುವದಲ್ಲವೋ? ಯಿದಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಿಧವಾಗಿ ಪಿತನು ಸುತನು ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತು ಮಂದಿಯ ಬಗೆಯಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಒಂದೇ ದೈವ ಸ್ವಭಾವವಂನು ಹೊಂದಿರುವದರಿಂದ ವೊಬ್ಬ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾಗಿದ್ದಾರೆ॥

೫ ನೇದು। ಮೂವರಿಗೂ ವೊಂದೇ ದೈವ ಸ್ವಭಾವವಿರುವಲ್ಲಿ ಸಕಲ ದೇವ ಲಕ್ಷಣ ಗುಣಾದಿಗಳು ವೊಂದಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಕಡಿಮೆಯೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ಮೂವರಿಗೂ ವುಂಟೆಂಬುವದು ನಿಶ್ಚಯವು। ಆದ್ದರಿಂದ ಮೂವರಿಗೂ ಮಿತಿ ಯಿಲ್ಲದ ದಯವೂ ಮಿತಿ ಯಿಲ್ಲದ ನೀತಿಯೂ ಮಿತಿ ಯಿಲ್ಲದ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಮಿತಿ ಯಿಲ್ಲದ ಮಹಿಮೆ ಯೂ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲ ಮೇಲು ಸ್ವರೂಪವಿರುವದಾಗೆದೆ। ಇದಲ್ಲದೆ ಮೂವರಿಗೂ ಒಂದೇ ಚಿತ್ತವೂ ಒಂದೇ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಒಂದೇ ದೈವ ಸ್ವಭಾವವೂ ಯಿರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಲೂ ಲಯ ಮಾಡಲೂ ಮೊದಲಾದ ದೈವ ಕೃತ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುವರಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವದು। ಆದ್ದರಿಂದ ಪಿತನೂ ಸುತನೂ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತುವೂ ಈ ಮೂವರು ಒಂದಾಗಿ ಸರ್ವ ಲೋಕವಂನುಂಟು ಮಾಡಿ ಕಾಪಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ನಡಿಸಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವಂನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆಂಬುವದು ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಸತ್ಯವಾಗೆದೆ। ಆದರೂ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರು ಕುಮಾರನಿಗೂ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತುವಿಗೂ ಆದಿಮೂಲವಾಗಿಯೂ ಅವರೊಡನೆ ಕೂಡಾ ಬೇರೆ ಸಕಲಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣವಾಗಿಯೂ ಯಿರುವದರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಕೃತ್ಯವೂ ಆತನಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುವದು। ಮತ್ತು ಸುತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯರಂನು ರಕ್ಷಿಸ ಮನುಷ್ಯಾವತಾರ ಮಾಡಿದ ನಿಮಿತ್ತ ರಕ್ಷಣ್ಯದ ಕೃತ್ಯವೂ ಈತನಿಗೆ ವಿಶೇಷವೆಂಧೇಳಲ್ಪಡುವದು। ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರಂನು ಪರಿಶುದ್ಧ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತುವಾದವರು ವಿಶೇಷ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜಿತ್ತೈಸಿ ಬಂದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವವಂನು ಮಾಡುವ ದೈವೀಕ ಕೃತ್ಯವೂ ದೈವ ಸ್ನೇಹವಾಗಿರುವ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತುವಾದವರಿಗೆ ವಿಶೇಷವೆಂಧೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ। ಆದರೂ ಬೇರೆ ದೇವ ಮಂದಿಗಳು ಮನುಷ್ಯರ ರಕ್ಷಣ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿ

శుద్ధవ మాడువదరల్లియూ అనుకారణవాగిద్ధారెంబువదు నిజవు। అదుహ్యాగెందరె తందెయాద దేవరే తమ సుతనంను లోకరక్షకరాగి కళిహిసిద్దల్లదె మనుష్యర యీడేరిసువికెగె బేకాద యిష్ట ప్రసాద మొదలాద వరగళంను దయపాలిసుత్తారె। ఆవరె సుతను లోకద రక్షణ్యవంను స్పిరితుసాంక్తువిన ముఖాంతరదింద సంపూర్తి మాడిదరు। మత్తు అవతరిసిద దేవసుతనాద జేసునాథరు తంమ దివ్య రక్తద బెలెయిల్లద ఫలగళింద ఆత్మగళ పరిశుద్ధత్వక్కాగి స్పిరితుసాంక్తువిన వరగళంను పడెవదల్లదె స్పిరితు సాంక్తువాదవరంను లోకక్కె వుపశమన మాడువవరాగి కళుహిసిదవరు పితనూ సుతనూ హవుదే। హీగె యథార్థవాగి పితనూ సుతనూ స్పిరితు సాంక్తూ యెంబువంథా యీ మువ్వరూ త్రియేక భగవంతనాగియూ సర్వకర్తా అధిపతి సర్వేశ్వరనాగియూ లోకాది లోకగళంనెల్లా ఆళి రక్షిసికొండిరువదల్లదె లోకదల్లియు హేరళవాద విశ్వాసిగళింద స్తుతిసలూ ఆరాధిసలూ ప్రీతిసలూ సేవిసలూ పట్టు యిరుత్తిద్దారె॥

కడెయల్లి త్రియేకవెంబ పరమ రహస్యద మేలె యెష్టు వుపమానగళంను హేళి యెష్టు న్యాయగళంను తోరిసిదాగ్యూ గ్రహిసకూడద సత్యవాగిరువదే హొరతు మత్తొందల్ల! మహా బుద్ధియాగిద్దంథా అర్చః ఆగుస్తీనెంబవరు ఒందు దిన అర్చశిష్ట త్రిత్వద పరమ రహస్యవంను యోచిసుత్తిరువాగ ఒబ్బ బాలకను సముద్రద అంచినల్లి ఒందు చిక్క హళ్ళద గుణియొళగె సముద్రద నీరంను హొయువదంను కండు యేను మాడుత్తీ యెంబదాగి కేళిదరు। అదక్కె ఆ బాలకను హేళిద్దేనందరె। సముద్రద నీరెల్లా యీ గుణియొళగె అడగిస హొయ్యుత్తా యిద్దేనందను అదక్కె అర్చః ఆగుస్తీనెంబవరు ముగుళు నగెయింద నక్కు యిష్టు హేరళవాద నీరంను ఈ గుణియొళగె హ్యాగె అడ

ಗಿಸುವಿ ಯೆಂಬದಾಗಿ ಕೇಳಿದರು। ಆಗಲು ಬಾಲಕನು ಹೇಳಿದ್ದು। ಯಿಾ ನೀರೆಲ್ಲ ಯಿಾ ಹಳ್ಳದೊಳಗೆ ಅಡಗಿಸ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡುತ್ತೇನೆ। ಅದಕ್ಕಿಂತಾ ನೀವು ಯಿಾಗ ಯೋಚಿಸುವ ಅಚರ್ಶಿದ್ದ ತ್ರಿತ್ವದ ಪರಮ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕ ಪ್ರಯಾಸ ಉಳ್ಳದಾಗಿದೆ ಯೆಂಥೇಳಿ ಯಿದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅದೃಶ್ಯವಾದರು। ಆಗಲು ಅಚರ್ಶಿಷ್ಟ ಆಗುಸ್ತೀನೆಂಬವರು ಯಿದೆಲ್ಲಾನು ಕೇಳಿ ಕಾಣಿಸಿದವರು ಸಂಮನಸ್ಸೆಂಬದಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ದಿವ್ಯ ತ್ರಿತ್ವದ ಪರಮ ರಹಸ್ಯವಂನು ಕುರಿತು ತಿರು ಸಭೆಯು ಬೋಧಿಸುವದನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವದೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ಯಾವದನ್ನಾದರೂ ವಿಚಾರಿಸುವದು ವ್ಯರ್ಥವೆಂಬದಾಗಿ ನೆನಸಿ ಯಿಾ ಪರಮ ರಹಸ್ಯವು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಯೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿದೆ ಯೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು॥

ಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿರಾ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತ್ರಿತ್ವಂತರಾಗಿದ್ಧಾರೆಂಬದಾಗಿ ನೀವು ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಅಂಥಾ ಅಚರ್ಶಿಷ್ಟ ತ್ರಿತ್ವದ ಮೇಲೆ ನೀವು ಸ್ನೇಹವಂನಿರಸುವಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಯಿಾಗ ಹೇಳಹೋಗುವ ವರ್ತಮಾನವಂನು ಪರಾಕಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳಿರಿ। ಪಿತನು ಸುತನು ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಾಗಿರುವ ಅಚರ್ಶಿಷ್ಟ ತ್ರಿತ್ವವು ನಿಮಗೆ ಘನವಾದ ಸಹಾಯವ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಮೇಲೆ ಅತಿ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿರುವದು ನ್ಯಾಯವೇ ಸರಿ। ಮತ್ತು ಆ ಮೂರು ಮಂದಿಗಳ ಸಹಾಯ ವುಪಕಾರಗಳೆಲ್ಲವಂನು ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ನಂಮಿಂದ ಕೂಡದ್ದಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಯಿವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಿಂಚತ್ತಾದರೂ ನೀವು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವದಕ್ಕೋಸರ ಯಿಾಗ ನಾವು ಹೇಳಿ ತೋರಿಸುವದಂನು ಆಲೈಸಿರಿ ಯೇನಂದರೆ। ತಂದೆಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಯೇನಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಂಮಂನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರಲ್ಲಾ? ನೀವು ಸಾಯುವದಕ್ಕಿರುವಾಗ ಯಾವನೊಬ್ಬ ವೈದ್ಯನಿಂದ ನಿಮಗೆ ಸ್ವಸ್ಥವಾದರೆ ಆತನ ಮೇಲೆ ನೀವು ಮಹಾ ಪಕ್ಷವಾಗಿರುವಿರಿಯಲ್ಲಾ? ಹಾಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಯೇನು ಯಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಂಮಂನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಂಥಾ ತಂದೆಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಂನು ನೀವು ಅವನಿಗಿಂತಾ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿಸ ಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತು ಅವರು ನಿಂಮಂನೂ ನಿಂಮ ಆತ್ಮದ ಪೊಳಿಂದ್ರಿಯಗಳಂನೂ ಶರೀರದ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಂನೂ ಒಂದೂ

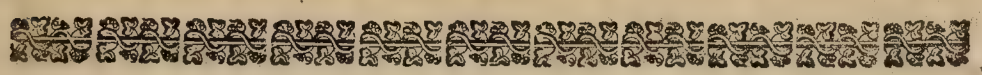
కడిమె యిల్లదె దయా పాలిసిద్దరింద అవర మేలె అధిక పక్షవాగిరువదక్కె నిమగె పాలవాగిదె॥

ఇవల్లదె సుకనాద సర్వేశ్వరను నిమ్మన్ను రక్షిసిద్దరింద అవర మేలె బహు కర్తియాగిరబేకు। నిష్టూరనాద దొబ్బ మజ మానన బలియల్లి నీవు అడిమెయాగిరువాగ యావనాదరొబ్బను ఋణవన్ను కొట్టు నిమ్మన్ను బిడిసికొండరె అంథవన మేలె ప్రాణాధికవాగి పక్షవన్ను యిరిసువి యల్లవే? ఆదరె యివరు ద్రవ్యద ముఖాంత్రదింద నిమ్మన్ను బిడిసదె తమ బెలెయిల్లద తిరురక్తదిందలే నిమ్మన్ను బిడిసికొండద్దరింద నిమ్మ మనస్సన్ను పూర్ణ శుద్ధవాగి సుకనాద సర్వేశ్వరనిగె ఒప్పిసి కొడువదక్కె నిమ్మ మేలె పాలవే అరుదు॥

మత్తు స్పిరితుసాంక్తువాద సర్వేశ్వరను నిమగె అగాగ్య ఒళ్లేవిచారవు జ్ఞాన ప్రకాశ చురుచురుకు మొదలాదవుగళన్ను కట్టకె యిట్ట కారణ నీవు పుణ్యద మార్గదల్లి నడెదియల్లా। ఇదు అల్పవాద కార్యవో? ఇదల్లదె నిమ్మ దుర్గుణదింద కెలవుసారి నీవు పాపదల్లి బిద్దు నిమ్మ ఆత్మవు అవలక్షవాగిరువల్లి ఆ పాపద అశుద్ధత్వవన్ను పరిహరిసువదక్కె స్పిరితుసాంక్తువాద సర్వేశరను నిమగె సహాయకరాగిద్దు అవరు పాలిసిద యిష్టప్రసాదదింద నిమ్మ ఆత్మవు శృంగరిసల్పట్టితు। నీవు యెష్టావర్తి పాపద మార్గవన్ను బిట్టు తిరిగిదిరో అష్టావర్తియూ నిమగె అంథా మేలుగళన్ను తమ్మ కృపెయింద పాలిసిదరల్లవే। హీగిరువల్లి స్పిరితుసాంక్తువాద సర్వేశ్వరనన్ను నీవు నెనసదెయూ అవరన్ను స్నేహిసదెయూ ఇర బహుదో? మత్తు దుర్గంధద కెసరు తుంబిద హళ్లదల్లి బిద్దు శిరస్సు మొదల్గొండు అంగాలిన మట్టిగూ దేహవాద్యంతవు అశుద్ధవాగిరువాగ అంథా అమాంగల్యగళన్ను నీవు పరిహరిసి కొళ్ళకూడదిరువల్లి యావనొబ్బన సహాయదింద ఆ అశుద్ధత్వ

ವೆಲ್ಲ ಪರಿಹರವಾಗಿ ಹೋದರೆ ಆಗ ಅಂಥವನಂನು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಯೆಣಿಸಿ ಯೆಷ್ಟು ಪಶುವಂನು ಕೋರಿಸುವಿರೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂಮ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವುಪಕಾರ ಸಹಾಯ ಅನುಗ್ರಹಗಳಂನು ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಬಂದಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕಂಥಾ ಪಶುವಂನು ಕೋರಿಸ ಬ್ಯಾಡವೋ?

ಹಾಗಾದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವುಪಕಾರಗಳಂನು ನಾವು ಮೇಲರಿತ ಮನಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಸ್ಮರಿಸಿ ಯೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲು ದಿವ್ಯ ತ್ರಿತ್ವವಂನು ಶ್ಲಾಘಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದಿನಂಪ್ರತಿ ಅವರಂನು ನೋಡಿ। ಪಿತನಿಗೂ ಸುತನಿಗೂ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಿಗೂ ಸ್ತೋತ್ರವುಂಟಾಗಲಿ। ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಯಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಈಗಲೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಸದಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಉಂಟಾಗಲಿ ಯೆಂಬ ಮಂತ್ರವಂನು ಭಕ್ತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವದಲ್ಲದೆ ನಾವು ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸುವ ಯೋಚನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಆಡುವ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲಾ ತ್ರಯೇಕವಾಗಿರುವ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿ ವೊಪ್ಪಿಸಿ ಮಾಡುವೆವಾಗಲಿ॥

೩ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ಕರ್ತರಾದವರ ಅವತಾರವಂನೂ ಜನನವಂನೂ ಕುರಿತು॥

ಭಗವಂತನಾದ ಪರಮ ಕರ್ತರು ಪಾಪದ ದೋಷದೊಳಗಿಂದ ಸರ್ವಲೋಕಗಳಂನು ತಮ ಕುಮಾರನ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅನಂತಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ನಿಯಮಿಸಿದ ತರುಣವು ಬಂದಾಗ ಗಬ್ರಿಯೇಲೆಂಬ ತಂಮ ಪ್ರಧಾನ ದೂತನಂನು ಜಕರಿಯಸೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಗುರುವಾದವರ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸ ಚಿತ್ತನಾದರು। ಈತನ ಸತಿಯಾದವಳು ಆಹರೋನಿನ ವಂಶದವಳು। ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ಯೆಲಿಸಬೆತು। ಯಿವರಿಬ್ಬರು ಕರ್ತರಾದವರ ಸಮಸ್ತ ಆಜ್ಞೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೀತಿ ನ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುಶೀ

ಲವಂತರಾಗಿದ್ದು ಪರಮ ಕರ್ತರ ಸಂನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ನೀತಿವಂತರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಎಲಿಸಬೆತು ಪುತ್ರಸಂತಾನವಿಲ್ಲದೆ ಬಂಜೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಆಗಲು ಆದದ್ದೇನಂದರೆ ಜಕರಿಯಾಸನು ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಕೈಂಕರ್ಯವ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಸಂಮನಸ್ಸು ಧೂಪದ ಪೀಠದ ಬಲಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದನು. ಆಚಾರ್ಯನು ಈತನನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ಭಯಪಟ್ಟು ನಡುಗುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವ ದೂತನು ಅವನ ಸಂಗಡ ಜಕರಿಯಾಸನೇ ಭಯ ಪಡ ಬೇಡ. ಇಗೋ ನಿಂನ ಮನವಿಯನ್ನು ಕರ್ತರಾದವರು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿಂನ ಸತಿಯಾದ ಎಲಿಸಬೆತೆಂಬವಳು ನಿನಗೆ ಒಬ್ಬ ಕುಮಾರನನ್ನು ಹೆರುವಳು. ಅವನಿಗೆ ನಾಮಧೇಯವು ಯೊವಂನೆಸೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುವದು. ಅವನು ಕರ್ತರ ಸಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಘನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಇಸ್ರಾಯೇಲಿನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರನ್ನು ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರಿಗಿಸಿ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಿಗೆ ಆಪ್ತನಾದ ಜನವನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅವರ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವನೆಂದನು. ಸಂಮನಸ್ಸು ಪಾಲಿಸಿದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಜಕರಿಯಾಸನು ನಂಬದೆ ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದು ಆದೀತೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಗುರುತು ಯೆಲ್ಲಿ. ನಾನು ವೃದ್ಧನು. ನಂನ ಸತಿಯು ವಯಸು ಗಳಿಸಿತಲ್ಲಾ ಎಂಧೇಳಿ ಸಂಶಯ ಪಟ್ಟನು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಮನಸ್ಸು ಓ ಜಕರಿಯಾಸನೇ ನಾನು ಪರಾಪರ ವಸ್ತುವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಪಾದಸೇವಕನು ನನಗೆ ಹೆಸರು ಗಬ್ರಿಯೇಲೆಂಬುವದು ಇಂಥಾ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವದಾಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ನಂನನ್ನು ನಿಂನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ನೀನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸದೇ ಹೋದಾಗ್ಯೂ ಕಾಲೋಚಿತಬಂದಾಗ ಆವಾರ್ತೆಯು ಸಲ್ಲುವದು. ಆದರೆ ನೀನು ನಂನ ಮಾತು ನಂಬದೆ ಯಿರುವದರಿಂದ ಅವು ಸಂಭವಿಸುವ ತನಕ ಮಾತಾಡಲಾರದೆ ಮೂಗನಾಗುವಿ ಯೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ದೇವ ದೂತನು ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಜಕರಿಯಾಸನು ಮಾನವಾದನು. ಇದೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಹೊರಗೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಜನರು ಯಾತಕ್ಕೆ ಜಕರಿಯಾಸನು ಇಷ್ಟು ಆಲಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈತನು ಬಂದು ಮಾವನಾದ

ರೊಬ್ಬನ ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡಲಾರದೆ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಯಾತನಿಗೆ ದೇವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದೇವ ದರ್ಶನವು ಉಂಟಾಯಿತೆಂದು ಎಲ್ಲರು ಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು । ಮತ್ತು ಜಕರಿಯಾಸನು ತನ ಕೈಂಕರ್ಯದ ದಿವಸಗಳಂನು ತೀರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ತನ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟನು। ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಾದ ತರುವಾಯ ಬಂಜೆಯಾಗಿಯೂ ಪ್ರಾಯ ಸಂದವಳಾಗಿಯೂ ಇದ್ದ ಈತನ ಸತಿಯಾದ ಎಲಿಸಬೆತೆಂಬವಳು ಗರ್ಭವತಿಯಾದಳು॥

ತರುವಾಯ ಆರನೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಗಬ್ರಿಯೆಲೆಂಬ ತಮ ದೂತನಂನು ಗಲಿಲೆಯ ದೇಶದ ನಜರೆತ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಕನ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಾದ ಮರಿಯಂಮನವರ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು। ಆಕೆಯು ದಾವೀದನ ವಂಶದವಳಾದ ಜೋಸಫೆಂಬ ನೀತಿಶಾಲಿ ಪುರುಷನಿಗೆ ವಾಗ್ದತ್ತವಳಾಗಿದ್ದಳು। ಇಬ್ಬರು ವಿರಕ್ತತ್ವವೆಂಬ ಪುಣ್ಯವಂನು ಅನುಸರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ತಿರುಮಾನಿಸಿ ಒಂದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯದೊಂದಿಗೂ ಪುಣ್ಯದ ತಾತ್ಪರ್ಯದೊಂದಿಗೂ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು। ಏನಂದರೆ ಈ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಕಂನಿಕೆಗೆ ನೀತಿವಂತನಾದ ಜೋಸೆಫೆಂಬವರು ಪಾಲಿಕರೂ ಆಶ್ರಯ ಕರ್ತರೂ ಆಗಿರುವಹಾಗೂ ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರಂನು ಹೆರುವಲ್ಲಿ ಜನರ ಮುಂದೆ ಆಕೆಯ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಕಳಂಕು ಆಗದಹಾಗೂ ಪರಮ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಚಿತ್ತವಾಯಿತು। ಆಗಲು ಕರ್ತರ ದೂತನು ಆಶ್ರೀಮೋವತಿಯ ಸಮುಖಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಆಕೆಯಂನು ನೋಡಿ । ನಮೋ ದೇವ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದವಳೇ ಕರ್ತರು ನಿಂಮಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರುಗಳೊಳಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು ನೀವೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಮನೋದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವುಳ್ಳ ಈ ಕಂನಿಕೆಯಾದವಳು ದೂತನು ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯಕೆ ಕಲಗಿ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಪದಿಂದ ಮೋಸ ಪಟ್ಟು ಆದಿ ಸ್ತ್ರೀಯಾದ ಹೇವ ಎಂಬವಳ ಹಾಗೆ ತಾನೂ ಮೋಸ ಪಡುವೆನೋ ಎಂಬದಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಳವಳಗೊಂಡು ಈ ಮಂಗಳ ವಾರ್ತೆಯು ಎಂಥಾದ್ದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದಳು। ಆಗಲೂ ದೇವ ದೂತನು ಆಕೆಯ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಮರಿಯಂಮಾ ನೀವು ಭಯ ಪಡ ಬ್ಯಾಡಿ ಏನಂದರೆ ಕರ್ತರಾದವರ ಸಂನಿ

ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೀವು ದಯವಂನು ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ। ಇಗೋ ನೀವು ಗರ್ಭವ
ಧರಿಸಿ ಸಿಶುವಂನು ಪಡದು ಅವರಿಗೆ ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರೆಂಬರ್ಥವಾಗಿ
ಜೇಸುವೆಂಬ ನಾಮವಂನು ಯಿಕ್ಕುವಿರಿ। ಇವರು ಪಾಪದ ದಾಸತ್ವದಿಂದ ತಂಮ
ಜನರಂನು ರಕ್ಷಿಸುವರೆಂತ ಹೇಳಿದರು। ಆ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಕಂನಿಕೆ ದೂ
ತನು ವಿವರಿಸಿದ ವಾಕ್ಯಗಳ ಸಾವದಾನವಾಗಿ ಆಲೈಸಿದಾಗ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ
ಕನ್ಯಾ ವ್ರತವಂನು ನಾನು ಮಾಡದೆನೆಂತಲೂ ದೃಢವಾದ ಚಿತ್ತದೊಂದಿಗೆ
ಅದಂನು ಅನುಸರಿಸ ಬೇಕೆಂತಲೂ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ತಾನು
ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರ ಮಾತೆಯಾಗುವದು ಹ್ಯಾಗಾದೀತೆಂದು ತಿಳಿಯದವ
ಳಾದಳು। ಆಗಲು ದೂತನು ಅಕೆಯ ಸಂಗಡ। ಅಂಮಾ ನೀವು ಚಿಂತಿಸ
ಬೇಡಿ ಜನ್ಮಿಸ ಹೋಗುವ ಶಿಶುವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಉದ್ಭ
ವಿಸುವದೇ ಹೊರ್ತು ಯಿತರವಲ್ಲ। ಮತ್ತು ಯಿಂಥ ಗರ್ಭದಿಂದ ನಿಂಮ
ಕನ್ಯಾತ್ವದ ಮಹಿಮೆಯು ಕೆಡದೆ ಪುರುಷನ ಸಂಗವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತು
ವಾದವರ ಅನುನುಗ್ರಹವು ನಿಂಮಲ್ಲಿ ವುಂಟಾಗಿ ಮಹೋಂನತವಾದವರ
ತ್ರಾಣೆಯು ನಿಂಮ ಮೇಲೆ ನೆರಳಾಗಿರುವದು ಅದ ಕಾರಣ ನಿಂಮಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟು
ವದಕ್ಕಿರುವಂಥ ದೈವೀಕ ಫಲವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕುಮಾರನೆಂದು ಕರೆಯ
ಲ್ಪಡುವದು ಯೆಂದರು। ಇದಲ್ಲದೆ ತಂಮ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ
ವಿಡುವಹಾಗೆ ಸಂಮನಸ್ಸಾದವರು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಇಗೋ ನಿಂಮ
ಬಂಧುವಳಾದ ಎಲಿಸಬೆತು ತನ ವೃದ್ಧ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ
ಬಂಜೆ ಯೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಆಕೆಗೆ ಯಿದು ಆರನೇ ತಿಂಗಳು ನಡೆಯು
ತ್ತದೆ ಏನಂದರೆ ಪರಮ ಕರ್ತರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯ ವೊಂದಾದರು
ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು। ಆಗಲು ವಿರಕ್ತೆಯಾದ ಕಂನಿಕೆಯು ಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆ
ಯೊಂದಿಗೂ ಮನೋದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದೊಂದಿಗೂ ದೂತನು ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯವ
ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ। ಇಗೋ ಕರ್ತರಾರವರ ಸೇವಕಳಾಗಿದ್ದೇನೆ
ನಿಂಮ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ ನನಗಾಗಲಿ ಯೆಂದು ಹೇಳಿದಳು। ಅದರೆ ದೇವ
ದೂತನು ತನ ನಿಯೋಗವಂನು ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡ ತರುವಾಯ ಅಂತರ್ಧಾನ
ವಾದನು। ನಿಂಮ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರವೇ ಆಗಲಿ ಯೆಂತ ಪರಿಶುದ್ಧ ಕಂನಿಕೆ

నంమతిసుత్తాలే త్రియేక సర్వేశ్వరనొళగె హుట్టదనే మందియాగిరువ దేవ సుతను స్పిరితుసాంత్తువాదవర అనుగ్రహదింద మరియంమనవర తిరు వుదరదల్లి అవతరిసి మనుష్యనాదరు। ఆ క్షణదల్లియే మనుజాతియ రక్షణ్యద నిమిత్తవాగి దివ్య కృపెయ బుగ్గెయు హేరళవాగి సురియలారంభిసితు॥

హాగిద్దు అర్థః మరియంమనవరు అవతరిసిద దేవ వార్తెయ మాతెయాదల్లే తంమ బంధువళాద ఎలిసబెతెంబవళిగె మంగళ హేళువహాగె ఆకెయ బళిగె ప్రయాణ సాగిదళు। మత్తు జకరియాసన మనెయంను ప్రవేశిసి మనోదాక్షిణ్యవాగి ఎలిసబెతెంబవళంను వందిసిదళు। ఆదరె ఈ భాగ్యవతియాద కంనికెయ మంగళ వార్తెయంను ఎలిసబెతు కేళుత్తలే ఆదద్దేనందరె। యాకెయ వుదరదల్లిద్ద శిశువు వుల్లాసదింద కుప్పళిసితు మేనందరె అర్థః స్నానికరాద జొవంనేసు తంమ జననక్కె మునెయే లోకద రక్షకరంను ఆరాధిసలూ సమస్త మనుష్యరిగె అవరంను తిళిసలూ ప్రారంభిసిదరు। ఎలిసబెతంమనాదరె స్పిరితుసాంత్తువాదవరింద తుంబల్పట్టు మరియంమనవరంను నోడి స్త్రీయరుగళొళగె ఆశీర్వదిసల్పట్టవళు నీనే। నింమ వుదరద ఫలవు ఆశీర్వదిసల్పట్టద్దే। ఆదరె నంన కర్తర మాతెయు నంన బళిగె దయ మాడి బందద్దేను ఎందళు। ఆగలు మరియంమనవరు మహా దాక్షిణ్యదొందిగూ భక్తి వినయదొందిగూ ప్రత్యుత్తరవాగి హేళిద్దేనందరె। నంన ఆత్మవు పరమ కర్తరంను కొండాడుత్తదె। నంన మనస్సు రక్షకరాద కర్తరల్లి ఆనందిసుత్తదె। ఏనందరె అవరు తంమ సేవకళ దైన్యత్వవంను కనికరిసి దృష్టిసి ఇద్దారె। ఆద్దరింద సర్వశక్తియుళ్ళ కర్తరు ఎనగె దయ పాలిసిదంథవుగళ నోడి సకల తలతలాంతరదవరు నంనన్ను భాగ్యవతి అందు కొండు బరువరు। పరమ కర్తరు పూర్వదల్లి అబ్రహామెంబవరిగూ అవర సంతతియవరిగూ వాగ్దత్త

కొట్ట ప్రకార దివ్య రక్షకరు మనుష్యావతారవన్ను మాడ చిత్తవాదరు యెందళు। ఆదరె మరియంమనవరు ఎలిసబెతెంబవళ సంగడ హెచ్చు కడమె మూరు తింగళు వాసవాగిద్ద తరువాయ తమ ఊరిగె తిరిగి బందళు। ఎలిసబెతంమనిగె ప్రసవ దినగళు బందాగ వొబ్బ గండు మగువంను హెత్తళు। ఈ వర్తమానవు ప్రసిద్ధి బిద్దు సర్వేశ్వరను ఆ అంమనిగె యింథా కృపెయంను మాడిదరెంత విస్మయ పట్టు అవళ బంధు మిత్రరు మంగళ హేళువదక్కె బందరు। ఆదరె హుట్టిద బాలకనిగె యెంటనే దిన వృత్తచ్ఛేదనె మాడలిక్కాగి కూడిద జనరు తందెయ హెసరంను మగనిగె యిక్క మనస్సాగిద్దరు। అదక్కె తాయియాదవళు సమ్మతిసదె జోవంనెసెంబువదే యివనిగె హెసరాగ బేకెందళు। ఆదకారణ తందెయ మనస్సు యావదెందు సంజ్ఞె మాడి బెసగొండరు। ఆగలు అవను తన ఘంటి హలిగెయంను తర హేళి బాలన హెసరు జోవంనెసెందు బరెదు హాకిదను। యిదరింద అల్లి ఇద్దవరెల్లరు బహళ భ్రమిసి కొండిద్దరు। మత్తు ఆగలే నాలిగెయ కట్టు బిట్టు హోగి జకరియాసను మాతనాడలారంభిసి సర్వేశ్వరనంను స్తుతిసిదను। ఆదకారణ అవుగళంను కేళి నోడిదంథవరెల్లరు భయ పట్టు ఇంనుముందు యీ బాలకను యెంథవనాగువనెందు తంమొళగె అందుకొండు దేవర సర్వత్రాణెయంను హొగళుత్తా బందరు॥

సర్వేశ్వరను తన ప్రియవాద సేవకర సంతోషగళు యీ లోకదల్లి అనేకావర్తి యిక్కట్టుగళొందిగె బెరెసు మాడ చిత్తవాగిద్దారె। యిదు భాగ్యవతియాద కంనికెయల్లి నెరవేరితు। అదు హ్యాగందరె పరిశుద్ధ కంనికె జూదెయ సీమెయింద హిందె బందాగ వుల్లాసదిందలూ ఆనందదిందలూ భరితవళాగిద్ద కడెయల్లి ఆకెగె మాహా యిక్కట్టు వుంటాయితు। హ్యాగందరె ఆకెయ పతియాద జోసెఫెంబ మహా పుణ్యాత్మను ఆకె గర్భవతియాగిరువదంను

ತಂದು ಇದೇನೋ ಎಂಬದಾಗಿ ಸಂಶಯ ಪಟ್ಟವರಾದರು; ಇಷ್ಟರವಟ್ಟಿಗೆ ಮರಿಯಂಮನವರೊಳೊಂದಲ್ಪ ಕೇಡು ತಪ್ಪು ಮೊದಲಾಗಿ ಕಾಣದೆ ಯಿದ್ದದ್ದಲ್ಲದೆ ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವವೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾ ಇತ್ತು ಆದಾಗ್ಯೂ ಯೀಗ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಕಾರಣವೂ ಆಸ್ಪದವೂ ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾ ಯಿತ್ತು। ಈ ದೇವ ಭಕ್ತನು ತನ ಸತಿಯ ಈರುವುದರದಲ್ಲಿ ಸುತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಿನ ಕಾರಣದಿಂದ ಮನುಷ್ಯಾವತಾರ ಎತ್ತಿದ ಪರಮ ರಹಸ್ಯವಂನೂ ಎಲಿಸಬೆತೆಂಬವಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡದ ವರ್ತಮಾನವಂನೂ ಅರಿಯದೆ ಯಿದ್ದರು। ಆದಕಾರಣ ಯೀ ನೀತಿವಂತನಾದ ಪುರುಷನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಅಪಮಾನ ಮಾಡದೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಆಕೆಯಂನು ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಾಗಿದ್ದರು ಆದರೆ ಯಿವುಗಳಂನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಯಿಗೋ ಕರ್ತರಾದವರ ದೂತನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿ 'ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ದಾವೀದ ಮಗನಾದ ಜೋಸೆಫನೇ ನಿಂನ ಸತಿಯಾದ ಮರಿಯಮ್ಮನವರಂನು ಯಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಭಯ ಪಡಬ್ಯಾಡ। ಯಾಕಂದರೆ ಆಕೆಯು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುದಾದವರಿಂದ ಉಂಟಾಗಿಧೆ ಎಂದರು ಆಗಲು ಆ ಪುಣ್ಯಶೀಲನು ದೇವ ದೂತನ ವಾಕ್ಯಗಳ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ತಂನಲ್ಲುಂಟಾಗಿದ್ದ ಸಂಶಯವೆಲ್ಲಾಂನು ವರ್ಜಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು। ಸರ್ವರಿಂದ ನಮ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತುವಿನ ತಂದೆ ಯಂಬದಾಗಿ ಎಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಅವರ ಪಾಲಕನೂ ಆಶ್ರಿತನೂ ಆಗಿ ಯಿದ್ದನೇ ವಿನಹ ಯಿತರವಲ್ಲ। ಅರ್ಚಃ ಕನ್ಯೆ ಮರಿಯಂಮನು ಮಾತ್ರವೇ ಕರ್ತರಾದವರ ಮಾತೆಯೆಂದು ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿಧೆ॥

ಈ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕು ಜೋಸೆಫೆಂಬವರೂ ಮರಿಯಂಮನವರೂ ನಜರೆತಿನಲ್ಲಿ ನಿವಾಸಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು। ಆದರೆ ಅರ್ಚಃ ಮರಿಯಂಮನವರಿಗೆ ಪ್ರಸೂತಿಯ ಕಾಲವು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು। ಆದರೂ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಾದ ಮಿಕೆಯಾನೆಂಬವರು ಹೇಳಿದ ಆಗಮ ವಾಕ್ಯದ ಮೇರೆಗೆ ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರು ಜೂದಾವಿನ ದೇಶದ ಬೆತ್ಲೆಹೆಮ್ ಎಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ ವುದಯಿಸ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು।

ಹಾಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ತಮ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಭೂಲೋಕವಂನು ಪರಿಪಾಲಿಸಿ ಮಾಡಿ ಯಿದರ ಸಮಸ್ತ ವೃತ್ತಾಂತಗಳಂನು ಉಚಿತ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಡಿಸುವಂಥಾ ಕರ್ತರು ದೀರ್ಘದರ್ಶಿ ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯವಂನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು। ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ರೋಮಾಪುರಿಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಸಿಜಾರ್ ಅಗುಸ್ತುಸೆಂಬವನು ತನ ರಾಜ್ಯದ ಜನರು ಎಷ್ಟೆಂದು ಅರಿಯ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿ ಖಾನೇಸುಮಾರಿ ಲೆಖ್ಖವಂನು ಮಾಡ ಹುಕುಂ ಹೊಯಿಸಿದನು। ಹಿಗಿರಲಾಗಿ ಯೀತನ ಕಟ್ಟಳೇ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ತಮ ತಮ ಹೆಸರುಗಳಂನು ಬರಸಿ ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಜೂದಿಯ ದೇಶಸ್ತರೆಲ್ಲರು ತಮ ತಮ ಪಿತೃಗಳ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಬರಲಾಗಿ ದಾವೀದನ ವಂಶಸ್ತನಾದ ಜೋಸೇಫೆಂಬವರು ಗರ್ಭವತಿಯಾದ ಮರಿಯಂಮನವರೊಂದಿಗೆ ಜೂದವಿನ ಶೀಮೆಗೆ ಶೇರಿದ ಬೆತ್ಲೆಹೆಮೆಂಬ ಪುರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು। ಏನಂದರೆ ದಾವೀದನ ತಂದೆಯಾದ ಇಜಾಯಿ ಯೆಂಬವನು ಬೆತ್ಲೆಹೆಮಿನ ಪುರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನಾಗಿದ್ದನು। ಹೀಗಿದ್ದು ಮರಿಯಂಮನವರಿಗೆ ಪ್ರಸೂತಿಯ ಕಾಲವು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಛಳಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ದೀರ್ಘವಾದ ಪ್ರಯಾಣವಂನು ಮಾಡ ಆಕೆಗೆ ಮಹಾ ಸಂಕಟವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ತಂಮ ಚಿತ್ತವಂನು ಪರಮ ಕರ್ತರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಅನುಕೂಲಿಸಿ ಒಂದಕ್ಕೂ ಅಂಜದೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ನೀತಿವಂತನಾದ ಜೋಸೆಫರ ಸಂಗಡ ಹೊರಟು ಹೋದಳು। ಆದರೆ ಯಿವರು ಬೆತ್ಲೆಹೆಮೆಂಬ ಪುರಕ್ಕೆ ಶೇರಿ ಪ್ರಯಾಣಸ್ತರಿಗೆ ನೇಮಕವಾಗಿದ್ದ ಛತ್ರದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪರಸ್ಥಳದವರಿಂದ ಅದು ತುಂಬಿ ಯಿರುವದಂ ಕಂಡರು। ಯಾಕಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಹು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಜನರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು। ಆಗಲು ಜೋಸೆಫೆಂಬವರು ತಮಗೊಂದು ತಂಗು ಸ್ಥಳವು ದೊರೆಯುವಹಾಗೆ ಪಟ್ಟಣವಾದ್ಯಂತವು ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಿದರು। ಆದರೆ ಒಬ್ಬನಾದರು ತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬಿಡುದಿ ಕೊಡದೆ ಹೋದರು। ಹೀಗಿದ್ದು ಮರಿಯಮನವರೂ ಜೋಸೆಫೆಂಬವರೂ ದನಗಳೊಂದು ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ತಂಮಂನು ಛಳಿಗೆ ಮರೆಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು। ಮತ್ತು ನಮ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಈ ನೀಚ ದನಗಳ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ

ವುದಯಿಸ ಚಿತ್ತವಾದರು। ಹೀಗೆಯೇ ಸರ್ವವು ನಿಶ್ಶಬ್ದವಾದ ವಿಶ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದ ರಾತ್ರಿಯ ನಡುಜಾವದಲ್ಲಿ ಪರಲೋಕದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಕರ್ತರ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ವಾರ್ತೆಯಾದವರು ರಾಜ ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಇಳಿದು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿದರು । ಯಾವಾಗಲು ಕನ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯಾದ ಮರಿಯಮ್ಮನವರು ತಮ್ಮ ಚೊಚ್ಚಲು ಪುತ್ರನಂನು ಹಡೆದು ಪಾವಡೆಗಳಿಂದ ಅವರಂನು ಸುತ್ತಿ ದನಗಳ ಗೋದಲಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿದರು। ಇಗೋ ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಕರ್ತರಾಗಿಯೂ ಭೂಲೋಕದ ಸಮಸ್ತ ನರಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದ್ರವ್ಯಾದಿಗಳಂನು ಹೇರಳವಾಗಿ ಕರುಣಿಸುವವರಾಗಿಯೂ ಇರುವ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಾದ ಜೇಸುನಾಥರು ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯದವರಾಗಿ ತಮ ಸ್ವಂತ ಜನರಿಂದ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟು ಘಾಳಿ ಛಳಿ ಮೊದಲಾದ ಅನುಪಪತ್ತಿಗಳಂನು ಅನುಭವಿಸಿ ಜೀವದ ಒಂದಲ್ಪ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಬಟಬೈಲಾದ ದನಗಳ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು॥

ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ಆ ದಿವ್ಯ ಶಿಶುವಿನ ವೈಭವವು ಆಶ್ಚರ್ಯಮೇರೆಯಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ। ಬೆತ್ಲೆಹೇಮ್ ಎಂಬ ಪುರದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಗೊಲ್ಲರು ತಂಮ ಮಂದೆಗಳಂನು ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಯುತ್ತಾ ಯಿದ್ದರು । ಯಿಗೋ ಮಹಾ ಜ್ಯೋತಿಯು ಅವರ ಸುತ್ತಲು ಪ್ರಕಾಶಿಸಿತು। ಆಗಲು ಕರ್ತರ ದೂತನು ಅವರ ಮುಂದೆ ನಿಂತನು। ಆದರೆ ಅವರು ಮಹಾ ಭಯಭ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದರು। ಕರ್ತರ ದೂತನು ಅವರ ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನೀವು ಭಯ ಪಡ ಬೇಡಿರಿ । ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಶುಭ ವರ್ತಮಾನವಂನು ಅರುಹಿಸುವಹಾಗೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಇಗೋ ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರಾದ ಜೇಸು ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ದಾವೀದನ ಪುರವಾದ ಬೆತ್ಲೆಹೇಮಿನಲ್ಲಿ ವುದಯಿಸಿದ್ದಾರೆ। ನಾನು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸುವ ಲಾಂಛನೆಯಿಂದ ಆ ದಿವ್ಯ ಶಿಶುವಂನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ। ಏನಂದರೆ ಅವರು ಪಾವಡೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಲ್ಪಟ್ಟು ಗೋದಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ಯಿರುವದಂನು ಕಾಣುವಿರಿ ಎಂದರು। ಇಂಥಾ ಅತಿಶಯವಾದ ವಾರ್ತೆಗಳು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ ದೇವದೂತರ ಹೇಳ ಕೂಡದ ಸಮೂಹವು ಬಂದು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಏಕವಾಗಿ ಸರ್ವೇ

శ్వరనంను స్తుతిసుత్తా హేళుత్తిద్దద్దేనందరె। పరలోకద ఉంనతగళల్లి సర్వేశ్వరనిగె స్తోత్రవూ భూలోకదల్లి శుద్ధ మనస్సుళ్ళవరిగె సమాధానవూ ఉంటాగలి ఎందు హొగళుత్తిద్దరు। కడెయల్లి దేవ దూతరు పరలోకక్కె హత్తి అంతర్ధానవాగి హోదరు। ఆగలాదద్దేనందరె, అల్లి యిద్దంథా గొల్లరు ధైర్యవంగొండు తంమొళగె అందుకొండద్దేనందరె। బెత్లెహేమెంబ పురక్కె హోగువ। పరమ కర్తరు మాడ కరుణెసిద్దంథా అతిశయాదిగళంను నోడువ ఎంబదాగి హేళికొండరు। హీగిద్దు అవరు త్వరియాగి బందు దనగళ కొట్టిగెయల్లి ప్రవేశిసి మరియంమనవరంనూ జోసెఫరంనూ గోదలెయల్లి మలగిద్ద దివ్య శిశువంనూ కండరు। ఆదరె యివరు ఆ దివ్య కూసువిన దరిద్రత్వవంను నిందిసదె అతి సంతోషవాగి దేవ దూతను హేళిద విశేషగళంను నోడి విశ్వాసిసిదరు। మత్తు హొరగె హోగి సర్వేశ్వరనిగె మహిమె పడిసుత్తా తమగె ప్రాప్తిసిదంథవుగళ అల్లల్లి అరుహిసుత్తా యిద్దరు॥

క్రీస్తువరుగళిరా

పరాపర వస్తువాద సర్వేశ్వరను పరమండలదల్లియూ భూమండలదల్లియూ వ్యాపిసికొండిద్దు అవుగళల్లి అడగిరలారదె యిద్దాగ్యూ మనుష్య స్వభావవంనెత్తి చిక్క శిశువిన రూపవాగి కాణిసిద్దల్లదె పాపవంను వినా నంమ హీనతనవెల్లా వహిసికొండరల్లవో? అదు సర్వేశ్వరను మాడిద సమస్త అద్భుతగళొళగె మహా దొడ్డదాగియూ మనోవాక్కిగెట్టద్దాగియూ మరువ అద్భుతవెంబువదే సరి। ఆదరె సుతనాద సర్వేశ్వరను మనుష్యావతార మాడిద కారణగళంను నావు నిదానిసి నోడిదరె సర్వేశ్వరన మితి యిల్లద త్రాణెయూ అపరిమితవాద జ్ఞానవివేకవూ సర్వ నీతియూ తమగుంటాద అళవడిస కూడద దయవూ యింథ రహస్యదల్లి ఆశ్చర్యబగెయింద ప్రకాశిసుత్తవెంత గ్రహిసువెవష్టే॥

ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ। ಮನುಷ್ಯನ ಪಾಪದಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಯೆಣಿಸಕೂಡದ ಅಪಮಾನವು ಬಂತಲ್ಲಾ? ಆದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರಾದವರಿಗೂ ಅವರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮನುಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಅಂತರವೂ ಯಿರುವಕಾರಣ ನರಜಾತಿಯು ತನ ಸ್ವಂತ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲೂ ತ್ರಾಣೆಯಿಂದಲೂ ದೇವರಿಗೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ವೃತ್ತರಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುತಿತ್ತು। ಹಾಗಾದರೆ ಪಾಪವು ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸಲ್ಪಡುವಹಾಗೂ ಕೆಟ್ಟುಹೋದ ನರಜಾತಿಗೆ ರಕ್ಷಣ್ಯವು ದೊರಕುವಹಾಗೂ ಸುತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯಾವತಾರವಂನು ಮಾಡ ಕರುಣಿಸಿದರು॥

೧ ನೇದು। ಪಾಪದ ನಿಮಿತ್ತ ದೇವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಿಧವಾಗಿ ವುತ್ತರಿಸ ಬೇಕಾದರೆ ದೇವರಿಂದಲಾಗುವದೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತ್ಯಾರಿಂದಲೂ ತೀರದು। ಪಿತನಿಗೂ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಿಗೂ ಯೆಲ್ಲಾದರಲ್ಲಿಯೂ ಯಿಡಾಗಿರುವ ದಿವ್ಯ ಸುತನಾದವರು ಅದಂನು ತಿಳಿದು ತಂಮಂನು ದೇವರಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಓ ಭಗವಂತನಾದವರೇ ಮನುಷ್ಯನ ಬಲಿಗಳು ಪಾಪವಂನು ಪರಿಹರಿಸಲಾರವು! ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪಾಪವಂನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವಹಾಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆಂಧೇಳಿದರು। ಮತ್ತು ವೊಂದೇಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವಂನೂ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅನಾದಿಯಾಗಿರುವ ದೇವ ವಾರ್ತೆಯಾದದ್ದು ಮನುಷ್ಯಾವತಾರವಂನೆತ್ತಿದರು। ಯೇನಂದರೆ ಅವರು ಪಾಪವಂನು ಪರಿಹರಿಸಿ ದೇವರಿಗೆ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಾದ ಪುತ್ತಾರ್ಥವಂನು ವೊಪ್ಪಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಯಿ ಯೆರಡು ಸ್ವಭಾವಗಳಂನು ಅವರು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು। ಅವರಿಗೆ ದೇವ ಸ್ವಭಾವವು ಮಾತ್ರ ವಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟ ಪಡಲೂ ಸಾಯಲೂ ಅವರಿಗೆ ಹೊಂದಕೂಡದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುವದು। ಅಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬರೀ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರ ಕರ್ಮಗಳೂ ಪುಣ್ಯಧರ್ಮಗಳೂ ಪೀಡೆಗಳೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸರಿಯೋಗ್ಯತೆಯಾದ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿರದ ಕಾರಣ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರಿಯಾಗಿ ವುತ್ತರಿಸದೆ ಹೋಗುವದು। ಆದರೆ ದಿವ್ಯರಕ್ಷಕರು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿಯೂ ದೇವರಾಗಿಯೂ ಯಿರುವ ಕಾರಣ ಅವರು ತಮ

ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಪಾಡು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟ ಮೊದಲಾದ ನಿರ್ಬಂಧಗಳೆ ಮಿತಿ ಯಿಲ್ಲದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವುಗಳಾದವು। ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಸುತನಾದವರು ಮನುಷ್ಯನಾದದ್ದರಿಂದ ಪಾಪವು ನಿರ್ಮೂಲವಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಮಹೋನ್ನತವಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆ ಸ್ತೋತ್ರವುಂಟಾಯಿತು॥

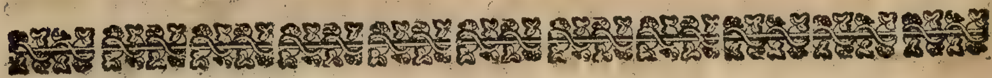
೩ ನೇದು। ಸುತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯಾವತಾರ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಸಮ್ಮನಸ್ಸುಗಳು ಹೇಳಿದ ವಾರ್ತೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಒಳ್ಳೇ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ಮನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ವುಂಟಾಯಿತು ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ। ಭಗವಂತನ ವಿರೋಧದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ನರಜಾತಿಯು ಅವತಾರದ ಮೂಲವಾಗಿ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಅನುಬಂಧನೆಯಾಗಿದ್ದ ಅಂಥಾ ಮೇಲಾದ ಐಕ್ಯದಿಂದ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತರೂ ಮನುಷ್ಯನೂ ಸಹ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಬಗೆಯಾಗಿ ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾದರು। ಮನುಷ್ಯನಾದ ರಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ವದನದಿಂದ ನಿತ್ಯರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರ್ಪಿಸಿ ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುವಹಾಗೆ ತಮ ದಿವ್ಯ ಮಾದ್ರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೂ ದೇವದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ತ್ರಾಣೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದರು॥

ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಸುತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯನಾದ ಕಾರಣ ಪಾಪಿಷ್ಠನು ದೇವರಿಗೆ ಮಾಡಿದಂಥಾ ಅಪಮಾನವು ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿವಾರಣೆಯಾಯಿತು। ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಮ ಏಕ ಪ್ರಿಯ ಸುತನನ್ನು ಮನ್ನಿಸದೆ ಪಾಪದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಕಷ್ಟಬಾಧೆಗಳನ್ನೂ ಮರಣವನ್ನೂ ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಬರಮಾಡಿದರು। ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವರ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ನೀತಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತು। ಮತ್ತು ದೇವರು ಮನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಮ ದಿವ್ಯ ಕುಮಾರನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಅತ್ಯಂತ ಕನಿಕರವೂ ದಯವೂ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾದವು। ಅದಲ್ಲದೆ ಪರಾಪರ ವಸ್ತುವಾದವರು ಕನ್ನಿಕೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿ ನರಪುತ್ರನೊಬ್ಬನಹಾಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೂ ಹೀಡೆಗೂ ಸಾವಿಗೂ ಒಳಗಾದದ್ದೂ ಸಮಸ್ತವಾದ ಅದ್ಭುತ

ಗಳಿಗೆ ಮಹಾ ಅತಿಶಯವಾದ ಅದ್ಭುತವೆಂಬುವದು ನಿಶ್ಚಯವು। ಅದರಿಂದ ದೇವರ ತ್ರಾಣೆಯು ಬಹು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು॥

ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಮನುಷ್ಯಾವತಾರವೆಂಬ ಪರಮ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವಾಗ ಯೋಚಿಸತಕ್ಕದ್ದೇನಂದರೆ। ಮೊದಲ್ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಿಗೂ ಅವರನ್ನು ಉಚಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿ ನಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದಂಥಾ ಪರಮ ತಂದೆಯಾದವರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಅನುಕಾರಣದಿಂದ ಅಂಥಾ ಮೇಲಾದ ಕರ್ಮವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದಂಥಾ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಾದವರಿಗೂ ಮೇಲರಿತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರವ ಮಾಡಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಂತ ಪಕ್ಷವಾಗಿರುವೆವಾಗಲಿ। ಮಸಿದೋನ್ಯವೆಂಬ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಫಿಲಿಪ್ಪೆಂಬ ರಾಜನು ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಗ್ರೇಸ್ಯ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ರಾಜ್ಯದವರು ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಭಯಪಟ್ಟು ಅವನು ಹೇಳಿದ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆದರೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಇಡಲಿಲ್ಲವು। ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ದೇಶಸ್ಥರು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಪಕ್ಷ ಇಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ರಾಜನು ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದನು ಅದೇನಂದರೆ। ರಾಜನಾದವನು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿ ತಾನು ಧರಿಸಿದ್ದಂಥಾ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಹಾಕಿ ಆ ದೇಶಸ್ಥರು ಹೊದಿಯುವಂಥಾ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ತಾನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿ ಒಂದು ದಿವಸ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟನು। ಅವರದನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಇವನೇ ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ರಾಜನು ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಿದರು। ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜಾಧಿ ರಾಜನಾಗಿರುವಂಥಾ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಮ್ಮ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮರೆಸಿ ಮನುಷ್ಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ಸ್ನೇಹಿಸುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿ ಮಿಕ್ಕಾದ ಮನುಷ್ಯರೊಳಗೆ ತಾವೂ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇರೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದರು। ಆದರೆ ಮುಂಚೆ ಹೇಳಿದ ರಾಜನು ತನ್ನ ವೇಷವನ್ನು ಮರೆಸಿ ಬೇರೆ ವೇಷವ ಧರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಕಷ್ಟವನ್ನನುಭವಿಸಲಿಲ್ಲವು। ಸುತನಾದ

ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದರೂ ಮನುಷ್ಯಾವತಾರವ ವಹಿಸಿದರಿಂದ ಛಳಿಯೂ ಉಷ್ಣವೂ ಹಸಿವೆ ದಾಹವೂ ಬಳಲಿಕೆಯುಪದ್ರಾದಿಗಳೂ ಈ ಮೊದಲಾದ ಶ್ರಮೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದವರಾದರು। ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ರಾಮನು ತನಗೆ ಸಮವಾಗಿಯೂ ತಮ್ಮ ದೇಶಸ್ಥನಹಾಗೂ ತನ್ನ ಕುಲಸ್ಥನಹಾಗೂ ಆದ ನೆಂದು ಕಂಡು ಗ್ರೀಕರು ಅವನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ತಮಗೆ ರಾಮನೆಂತ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರವೇ ನಾವೂ ದೇವ ಸುತನು ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ನರಪುತ್ರನಾಗಿಯೂ ದರಿದ್ರನಾಗಿಯೂ ಸಹೋದರನಾಗಿಯೂ ಕುಲಸ್ಥನಾಗಿಯೂ ಆದವನೆಂತ ಕಂಡು ಅವರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ನಂಬಿಕೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಯಿವರೇ ನಮ್ಮ ರಾಮನೂ ಯಿವರೇ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಕರೂ ನಮ್ಮ ದೇವರೂ ಯೆಂತ ಅಂಗೀಕರಿಸುವೆವಾಗಲಿ॥

೪ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ಜೇಸುನಾಥರ ವೃತ್ತಚ್ಛೇದನೆಯನ್ನೂ ಮೂವರು ರಾಯರ ಆರಾಧನೆಯನ್ನೂ ದಿವ್ಯ ಬಾಲರು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದನ್ನೂ ಎಜಿಪ್ತ ಸೀಮೆಗೆ ಓಡಿ ಹೋದದ್ದನ್ನೂ ಕುರಿತದ್ದು॥

ದಿವ್ಯ ಬಾಲರು ಹುಟ್ಟಿದ ಯೆಂಟನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಚ್ಛೇದನೆಯನ್ನು ಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲದೆ ಗಬ್ರಿಯೆಲೆಂಬ ದೇವದೂತನು ಮುಂದರುಹಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ಜೇಸುವೆಂಬ ನಾಮಧೇಯವನ್ನು ಇಕ್ಕಿದರು। ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅಬ್ರಹಾಮೆಂಬವರನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಿಸ ಹೋಗುವ ಸಮಸ್ತ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವೃತ್ತಚ್ಛೇದನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು। ಈ ಸಾಂಗ್ಯವು ದೇವರಿಗೂ ತಮ ಸ್ವಂತ ಜನರಾದ ಇಸ್ರಾಯೇಲರಿಗೂ ವುಂಟಾಗಿದ್ದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಲಾಂಛನವಾಗಿದ್ದದಲ್ಲದೆ ಅಬ್ರಹಾಮೆಂಬವರ ಸಂತತಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಕ ರಕ್ಷಕರು ಯಿನ್ನುಮೇಲೆ

ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವನೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಗುರುತಾಗಿತ್ತು। ವ್ರತಛೇದನೆ ಯೆಂಬ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವದು ದಿವ್ಯ ಬಾಲನಿಗೆ ಸಾಲವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಯಾಕೆಂದರೆ। ಆ ಸಾಂಕ್ಯದಿಂದ ಗುರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ರಕ್ಷಕರು ಯಾವರೋ ಇವರೇ ನರಿ। ಆ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದಂಥಾ ಕರ್ತರು ಇವರೇ ಅಹುದು। ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಅರ್ಚಃ ಮರಿಯಮ್ಮನವರೂ ಜೋಸೆಫೆಂಬವರೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು। ಆದರೆ ತಾವು ಇಂಥಾ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಮೀರಿದರೆ ಯೆಲ್ಲರಿಗೆ ದುರ್ಮಾರ್ಗತ್ವಕೆಯಾಗುವದೆಂದು ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟು ದಿವ್ಯ ಬಾಲನಿಗೆ ವ್ರತಛೇದನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು॥

ದೇವದೂತರ ಪ್ರೇರಿಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಗೊಲ್ಲರು ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಬಂದು ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವಾಗ ಹೊಸ ನಕ್ಷತ್ರವು ಮೂಡಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿತು। ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರು ಜ್ಯಾಡಿಯ ಶೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವರೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಅವರು ಹುಟ್ಟುವಾಗ ಒಂದು ಹೊಸ ನಕ್ಷತ್ರ ವುದಯಿಸುವದೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಪೂರ್ವಾಕ್ಷಿನ ಶೀಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತರಿಗೆ ತಿಳಿದ ವರ್ತಮಾನವಾಗಿತ್ತು। ಹಾಗಿರಲಾಗಿ ಮೂಡಲಿನ ಶೀಮೆಗಳಲ್ಲಿ ವಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮೂವರು ಪಂಡಿತರು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನಕ್ಷತ್ರವನ್ನು ಕಂಡು ಅವರಲ್ಲಿ ದೇವಪ್ರೇರೇಪಣೆ ಉಂಟಾಯಿತು। ಯಾವದೆಂದರೆ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಹುಟ್ಟಿದನಂತೆ ಅವರು ಗ್ರಹಿಸಿ ಬಂಧು ಮಿತ್ರರನ್ನೂ ತಾಮಸವಿಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವದಾಗೂ ಇವರಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವದಾಗೂ ತಮ ಜನ್ಮ ಶೀಮೆ ಇಂದ ಹೊರಟು ಬಂದರು। ಅವರು ಜೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಬಂದಲ್ಲೇ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದ ನಿಮಿತ್ತವನ್ನು ಬಯಲು ಮಾಡಿ ಜ್ಯಾಡಿಯರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ರಾಜನು ಯೆಲ್ಲಿ ಯೆಂದು ಕೇಳಿದರು। ಹೆರೋದೇಸೆಂಬವನು ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತಾನು ವಿನಾ ಜ್ಯಾಡಿಯ ಶೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೊಬ್ಬ ರಾಜನು ಉಂಟೋ ಯೆಂಬದಾಗಿ ವಿಸ್ಮಯ ಪಟ್ಟು ಗಾಬ್ರಿಗೊಂಡದ್ದಲ್ಲದೆ ಜೆರುಸಲೇಮ್ ಆದ್ಯಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಗಬಾರಾಯಿತು। ಆಗಲು ಹೆರೊದೇಸೆಂಬವನು ಗುರುಗಳನ್ನೂ ನೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರರನ್ನೂ ಕರೆಸಿ ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥನು ಹುಟ್ಟುವದಕ್ಕಿರುವ ಸ್ಥಳವು ಯಾವದೆಂದು ಅವರನ್ನು ಕೇಳ

ಕೊಂಡರು। ಇದು ವೇದಾಗಮದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಕಾರಣ ಯೆಲ್ಲರು ಅವನಂನು ನೋಡಿ ಜೂದಾವಿನ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಯಿರುವ ಬೆತ್ಲೆಹೆಮೆಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ಹುಟ್ಟಬೇಕಾಗಿತ್ತು। ಯಾಕೆಂದರೆ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಾದ ಮಿಕೆಯಾಸೆಂಬವರು ಪಾಲಿಸಿದ್ದು। ಜೂದಾವಿನ ಗೋತ್ರದ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬೆತ್ಲೆಹೆಮೆಂಬ ಪುರವೇ ನೀನು ಜೂದೆಯ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುತ್ತೀ ನಿಜ। ಆದರೆ ನಂಮ ಜನರಾದ ಇಸ್ರಾಯೇಲರಂನು ನಡಿಸ ಬರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಧಿಪತಿಯು ನಿಂನಿಂದ ಹುಟ್ಟುವರೆಂದು ಬರೆದಿಧೇ ಯೆಂತ ಹೇಳಿದರು। ಆ ಬಳಿಕ ಆ ನೀತಿ ಪಾಠಕರು ರಕ್ಷಕರು ಹುಟ್ಟಿದರೋ ಯಿಲ್ಲವೋ ಯೆಂದು ವಿಚಾರಿಸದೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು। ಆದರೆ ಹೆರೊದೇಸೆಂಬ ರಾಜನು ದಿವ್ಯ ಬಾಲಕ ಪ್ರಾಯವು ಯೆಷ್ಟೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವದಾಗೆ ಆ ಮೂವರು ಪಂಡಿತರಂನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕರೆಸಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ನಕ್ಷತ್ರದ ಕಾಲವಂನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಕೇಳಿದನು। ಮತ್ತು ಅವರಂನು ಬೆತ್ಲೆಹೆಮಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನೀವು ಹೋಗಿ ಆ ಬಾಲಕರಂನು ಕುರಿತು ವಿಚಾರಿಸಿರಿ। ಮತ್ತು ಅವರು ನಿಮಗೆ ದೊರಕಿದ ಬಳಿಕ ನೀವು ತಿರಿಗಿ ಬಂದು ನಡವಂಥಾ ಕಾರ್ಯಗಳ ವಿವರವಂನು ನಮಗೆ ಹೇಳಿರಿ। ಆಗ ನಾವು ಬಂದು ಅವರಂನು ಆರಾಧಿಸುವೆವೆಂದನು। ಇದನ್ನು ಕಪಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು ಯಾಕೆಂದರೆ। ಜೇಸುನಾಥರಂನು ಆರಾಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಅವನಿಗೆ ಯಿರಲೇಯಿಲ್ಲ। ಆದರೆ ಅವರಂನು ಕಂಡ ಬಳಿಕ ಕೊಂಧಾರಿಸುವದಾಗೆ ಅವರ ವಾಸ ಸ್ಥಳವಂನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು। ಹೀಗೆ ಪಂಡಿತರು ಜೆರುಸಲೇಮ್ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಹೊರಟು ಬೆತ್ಲೆಹೆಮೆಂಬ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು। ಮತ್ತೂ ಅವರಿಗೆ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ನಕ್ಷತ್ರವು ತಿರಿಗಿ ಕಾಣಿಸಿ ಜೇಸುನಾಥರು ಯಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರುವ ತನಕ ಅವರ ಮುಂದೆ ನಡಿಯುತ್ತಾಯಿತ್ತು। ಪಂಡಿತರು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ದಿವ್ಯ ಬಾಲರಂನು ಅವರ ಮಾತೆಯಾದ ಮರಿಯಂಮನವರಂನು ಕಂಡರು। ಮತ್ತು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಜೇಸುನಾಥರಂನು ಆರಾಧಿಸಿದರು। ಇದಲ್ಲದೆ ತಮ ಬೊಕ್ಕಸಗಳಂನು ತೆರದು ಚಿಂನವಂನೂ

ಧೂಪವಂನೂ ಮಿರ್ರವೆಂಬ ಪರಿಮಳವಂನೂ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು। ತರುವಾಯ ಹೆರೊದೇಸೆಂಬವನ ಹೃದಯದ ಕಪಟವಂನು ತಿಳಿಯದ ಕಾರಣ ಪಂಡಿತರು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ತಿರಿಗಿ ಹೋಗ ಆಲೋಚಿಸಿದರು। ಆಗಲು ದೇವದೂತರು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ಹೆರೊದೇಸೆಂಬ ರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ಮರಳಿ ಹೋಗ ಬ್ಯಾಡಿರಿ ಯೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು। ಆದಕಾರಣ ಅವರು ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ತಂಮ ಜನ್ಮಶೀಮೆಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು॥

ಬಾಣಂತಿಗಳಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಕಾಲವು ಬಂದಾಗ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಶುದ್ಧಿಕರವಾಗುವಂತೆ ಅವರು ಒಂದು ಬಲಿಯಂನು ಒಪ್ಪಿಸುವಹಾಗೆ ವೇದ ಕಲ್ಪನೆ ವಿಧಿಸುತ್ತಿತ್ತು। ಮೊದಲ್ಲಹೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರಂನು ಕರ್ತರಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ ರೊಕ್ಕವಂನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು। ಯಾಕಂದರೆ ಇಸ್ರಾಯೇಲರು ಎಜಿಪ್ತ ಶೀಮೆಯಂನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟಾಗ ಕರ್ತರು ಯಾ ಕಲ್ಪನೆಯಂನು ಅವರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು। ಆದರೆ ನಂಮ ರಕ್ಷಕರಾದ ಜೇಸುನಾಥರು ಪೂರ್ವ ವೇದವಂನು ತೆಗದು ಹಾಕದೆ ಅದಂನು ಪೂರೈಸುವದಕ್ಕೆ ಬಂದಕಾರಣ ತಾವು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರಾದ ದೇವರಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದಂನು ಸುಮುತ್ರಿಯಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸ ಚಿತ್ತವಾದರು। ಈ ಮೇರೆಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧ ಕಂನ್ಯ ಮರಿಯಂಮನವರು ಪರಮ ಕರ್ತರಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿದ ವರಪ್ರಸಾದಗಳಂನು ಮಹಾ ದೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಸಮಸ್ತ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ಮೇರೆಗೆ ತಮ್ಮಂನು ಶುಚಿಪಡಿಸ ಚಿತ್ತವಾದರು। ಆಗಲೂ ಇಗೋ ಜೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿ ಶಿಮೆಯೋನೆಂಬ ನಾಮವಂನು ಹೊಂದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದನು। ಅವನು ನೀತಿ ದೇವ ಭಯ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ರಕ್ಷಕರಂನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಯಿದ್ದದ್ದಲ್ಲದೆ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತುವಾದವರಿಂದ ತುಂಬಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿದ್ದನು ಆ ಪುಣ್ಯಶೀಲನು ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರಂನು ನೋಡುವದಕ್ಕಿಂತಾ ಮುಂಚೆ ಮರಣವಂನು ಹೊಂದುವದಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ

ಯಂನು ಹೊಂದಿದನು। ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧ ಕಂನಿಕೆಯಾದ ಮರಿಯಮ್ಮನವರೂ ನೀತಿವಂತನಾದ ಜೋಸೆಫೆಂಬವರೂ ದಿವ್ಯ ಶಿಶುವಂನು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ ಅವನು ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತುವಾದವರಿಂದ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಪ್ರಕಾಶವಂನು ಹೊಂದು ಆ ಬಾಲರನ್ನು ಲೋಕರಕ್ಷಕರೆಂತ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು। ಆಗಲವನು ಆ ದಿವ್ಯ ಬಾಲರಂನು ತನ ಕರಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ವಿನಯದೊಂದಿಗೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಂನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನಂನ ಕರ್ತರಾದವರೇ ನಿಂಮ ಸೇವಕನಾದ ನಂನಂನು ನಿಂಮ ವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ ಸಮಾಧಾನದಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಡೀ। ಏನಂದರೆ ಸರ್ವ ಜಾತಿ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶವಂನು ಕೊಟ್ಟು ನಿಂಮ ಜನವಾಗಿಹ ಇಸ್ರಾಯೇಲರಂನು ಘನಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಾವು ಕಳುಹಿಸ ಕರುಣಿಸಿದ ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರಂನು ನಿಂಮ ಗುಲಾಮನ ಕಣ್ಣುಗಳು ನೋಡಿದವು ಯೆಂದು ಹೇಳಿದನು। ಆಗ ಆ ಪುಣ್ಯಶಾಲಿಯು ಕನ್ಯಾ ಮರಿಯಂಮನಂನು ಈಕ್ಷಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಅನೇಕರಿಗೆ ರಕ್ಷಣ್ಯವೂ ಮತ್ತು ಅನೇಕರಿಗೆ ಕೇಡೂ ಈ ದಿವ್ಯ ಶಿಶುವು ಆಗಿರುವದು। ಆದರೆ ನಿಂನ ಹೃದಯವು ದುಃಖದ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ತಿವಿಯಲ್ಪಡುವ ಕಾಲವು ಬರುವದು ಯೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು। ಅದೇ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯವತಿಯೂ ಪ್ರಾಯ ಸಂದವಳೂ ಆಗಿದ್ದ ಅಂನಾ ಯೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ವೊಬ್ಬ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿನಿ ಬಂದಳು ಈಕೆ ಆ ದಿವ್ಯ ಬಾಲರ ವುದ್ದೇಶವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಂನು ಕೊಟ್ಟು ಇಸ್ರಾಯೇಲಿನ ರಕ್ಷಣ್ಯವಂನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಕಲರಿಗೆ ಅವರಂನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡಿದಳು। ಆಗಲು ಆ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಅವರ ಕುರಿತು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಂಥವುಗಳ ಮೇಲೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಚಕಿತರಾದರು। ಮರಿಯಂಮನೋಯಿವುಗಳೆಲ್ಲಾ ತನು ಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಧ್ಯಾನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು। ಆದರೆ ವೇದಕಲ್ಪನೇ ಪ್ರಕಾರ ಯೆಲ್ಲಾ ಸಮಾಪ್ತವಾದ ತರುವಾಯ ತಂಮ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು॥

ಆಗಲು ಹೆರೊದೇಸೆಂಬವನು ತಾನು ಪಂಡಿತರಿಂದ ಭೊಂಕು ಪಟ್ಟೆ ತೆಂದು ಕಂಡು ಮಹಾ ಕೋಪವಂಗೈದು ತನ ಘಾತಕರಂನು ಕಳುಹಿಸಿ

ಬೇತ್ಲೆಹೇಮಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸುತ್ತುಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದ ಎರಡು ವರುಷಕ್ಕೊಳಗಾದ ಗಂಡು ಶಿಶುವುಗಳೆಲ್ಲರನ್ನು ಸಂಹರಿಸ ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದನು। ಏನಂದರೆ ಯಿಂಥಾ ಸಂಹಾರದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ದಿವ್ಯ ಶಿಶುವು ಕೊಂಧಾಕಲ್ಪಡುವನೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು। ಆಗಲು ಪರಮ ಕರ್ತರಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಈ ಕೊಲೆಪಾತಕನಾದ ರಾಜನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಪಡಿಸಿದರು ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ। ದೇವದೂತರುಗಳು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಜೋಸಿಫರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಯೇಳು ದಿವ್ಯ ಬಾಲರನ್ನೂ ಅವರ ಮಾತೆಯನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಎಜಿಪ್ತ ಸೀಮೆಗೆ ವೋಡಿಹೋಗು। ಯಾತಕ್ಕೆಂದರೆ ಯೀ ದಿವ್ಯ ಬಾಲರನ್ನು ಕೊಂಧಾರುವಹಾಗೆ ಹೆರೊದೇಸನು ಹುಡುಕುವನು ಯೆಂದು ತ್ವರೆಪಡಿಸಿದರು। ಹೀಗಿದ್ದು ನೀತಿವಂತರಾದ ಜೋಸೆಫಿಂಬವರು ದೇವ ಕಟ್ಟಳೆಗೆ ಹಿಂತೆಗಿಯದೆಯೂ ಇಂಥಾ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಮರಿಯಂಮನವರಿಗೂ ದಿವ್ಯ ಬಾಲರಿಗೂ ಮಹಾ ಸಂಕಟವು ಆಗಹೋಗುವದೆಂತ ಯೋಚಿಸಲಿಲ್ಲ। ಮತ್ತು ಜ್ಯೂದಿಯರಿಗೆ ಹಗೆಯಾದವರಾಗಿಯೂ ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರಾಗಿಯೂ ಆದ ಎಜಿಪ್ತಜನರೊಳಗೆ ತಂಮ ನಿವಾಸವು ಮಹಾ ಪ್ರಯಾಸವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದ್ಧೀತೆಂದೂ ತಂಮ ಜೀವನಾರ್ಥಕ್ಕೆ ರಸ್ತುಗಳು ಸಂಪಾದಿಸುವದು ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಇರುವದೆಂದೂ ನೆನಸಲೂ ಯಿಲ್ಲ। ಆದರೆ ದೇವದೂತರು ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣವೇ ಅದೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ವೊಂದು ಸಂನಾಹ ಮಾಡದೆ ಕರ್ತರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರವೇ ತಂಮ ನಂಬಿಕೆಯಂನೆಲ್ಲ ಯಿಟ್ಟು ಆ ದಿವ್ಯ ಬಾಲರನ್ನೂ ಅವರ ಮಾತೆಯಂನೂ ಕರೆಕೊಂಡು ಎಜಿಪ್ತ ಸೀಮೆಗೆ ವೋಡಿಹೋದರು। ಹಾಗೆ ಆ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಹೆರೊದೇಸಿಂಬವನ ಮರಣದ ಪರಿಯಂತರ ವಾಸಿಸಿದರು॥

ಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿರಾ

ಅವತರಿಸಿದ ದೇವ ವಾರ್ತೆಯಾದದ್ದು ಸರ್ವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರ್ತರಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ದರಿದ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಹೀನವಾದ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಜನ್ಮಿಸ ಚಿತ್ತನಾದರೆಂತ ನೀವು ಕೇಳಿದಾಗ ವಿಸ್ಮಯ ಪಡತಕ್ಕದ್ದಾ

గేచే అదు హ్యాగెందరె। యీ లోకద సమస్త సంగతిగళంను తంమ పరామరికెయింద నడెసి విచారిసువంథా పరమ తండెయాదవరు తంమ దివ్య కుమారనంను భూలోకక్కె కళుహిసిద సమయదల్లి అంథా కుమారనంను సింహాసనద మేలె కుళ్ళిరిసి అవరిగె జీవద సుఖభాగ్యగళంనెల్లా కట్టళె మాడి యెల్లరు అవరిగె నమస్కార ఆరాధనెయంను మాడబేకెందు ఆజ్ఞాపిస తక్కద్దాయితల్లవే? పితనాద సర్వేశ్వరను అవరంను సమస్త జనరొళగె బహు హీనవాద మనుష్యనహాగె దనవిన వొందు కొట్టిగెయల్లి హుట్టిసిద్దూ హుల్లిన మేలె మలగిసిద్దూ అవరిగె వియోగిగళాగి గరీబరాద గొల్లరంను నేమిసిద్దూ ఈ మొదలాద దరిద్రద బలహీనద గురుతుగళంను మనుష్యావతార మాడిదంథా దేవరల్లి తోరిసిద్దేను? ఓ క్రీస్తువరుగళిరా। నంమ దివ్యరక్షకరాద జేసు క్రీస్తువిన గుప్తవాద జ్ఞానవంనూ వివేకవంనూ గ్రహిసదె యిరబేడరి। అవరు నంమంను రక్షిసువదక్కాగియూ బోధిసువదక్కాగియూ బందరల్లవే? నమ్మంను రక్షిసువదక్కోస్కర అవరు కష్ట పట్టరే హొరతు మత్తొందు మార్గవు ఇల్ల! మత్తు నమగె యోగ్య బోధకరాగబేకెందెణిసి బాయింద మాత్ర హేళదె తంమ దివ్య సుచరిత్రగళింద మొదలాగి నమగె పుణ్యవంను తోర్సిస చిత్తవాదరు। హీగిద్దు దరిద్ర నిందె పీడె మొదలాద ఉపద్రవగళంను కురితు మత్తు మక్కళు యోచిసువంథా అబద్ధవాద విచారగళంను తిద్ద బేకెంబ అభిప్రాయదింద అవరు యీ లోకదల్లి హుట్టువాగలూ సంచరిసువాగలూ లౌకికద గాంభీర్య సుఖవంను అనుభవిసదె హీనవాద గరీబనహాగె జీవిస చిత్తవాదరు। ఇహద మేలుగళు నిజవాద మేలుగళాగిద్దరె సర్వజ్ఞనాదంథ దివ్య రక్షకరు అవుగళంనెల్లా తమగె సంపాదిసబహుదాగిత్తు। ఆదరె అవుగళు సుళ్ళు మేలుగళే వినహ నిజవల్లవెంబదాగి నావు గ్రహిసువదక్కోస్కర నంమ దివ్య బోధకరు

ಅವುಗಳಂನೆಲ್ಲಾ ಹೇಸಿಸಿ ವರ್ಜಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರು। ಹಾಗಾದರೆ ಜಗದೀಶ್ವರನ ಪುತ್ರನು ದರಿದ್ರ ಅಪಮಾನ ಕಷ್ಟ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಂನು ಅನುಭವಿಸುವಲ್ಲಿ ನಾವು ಪಡುವ ಶ್ರಮೆಗಳ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಮೊರೆ ಯಿಡ ತಕ್ಕದ್ದೋ? ಸರ್ವನೀತಿ ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿರುವ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುವು ಅಷ್ಟು ಉಪದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ತರುವಾಯ ಪಾಪಿಗಳಾಗಿರುವ ನಾವು ವೊಂದಂನಾದರೂ ತಾಳಲಾರದೆ ಯಿರ ನ್ಯಾಯವೋ?

೨ ನೇದು। ದಿವ್ಯ ಬಾಲನು ಕಳಂಕಿಲ್ಲದ ದೇಹದ ವೃತ್ತಛೇದನೆಯೆಂಬ ಲಾಂಛನೆಯಂನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ವ ವೇದನೇಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ವೊಪ್ಪಿಸಲ್ಪಡ ಮನಸ್ಕರಿಸಿದರು ಏನಂದರೆ। ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅಬ್ರಹಾಮೆಂಬವರೊಂದಿಗೆ ವೊಡಂಬಡಿಕೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಂತತಿಯವರೊಳಗೆ ಯಿಂನುಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟ ಹೋಗುವ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವೃತ್ತಛೇದನೆಯಾಗ ಬೇಕೆಂತ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಪಾಲಿಸಿದರು। ಇದಲ್ಲದೆ ಮೊಯಿಸೇಸೆಂಬವರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಇಸ್ರಾಯೇಲರಿಗೆ ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನೀವು ಎಜಿಪ್ತ ಶೀಮೆಯಲ್ಲಿ ದಾಸರಾಗಿರುವಾಗ ಆ ಶೀಮೆಯ ಜನರಿಗೆ ಬಂದ ಆಜ್ಞೆಗೆ ನೀವೂ ನಿಂಮ ಮಕ್ಕಳೂ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗಿದ್ದಿರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಗುರುತಾಗಿ ತಲತಲಾಂತರಗಳೊಳು ನಿಂಮಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವಂಥಾ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಪುತ್ರರು ನಮಗೆ ಅರ್ಪಿಸ ಬೇಕೆಂಬ ಕಟ್ಟಳೆ ವುಂಟಾಯಿತು। ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಯೆರಡು ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ತಮಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂತ ನಂಮ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ನೆನಸದೆ ಯೆಲ್ಲರಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಮಾದ್ರಿಯಂನು ತೋರಿಸ ಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಆ ಎರಡು ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾದರು। ದೇವ ಕಲ್ಪನೆಗಳಂನ್ನು ಎಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸ ಬೇಕೆಂತ ನಾವು ಅದರಿಂದ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ। ದಿವ್ಯ ಬಾಲಕರು ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿರುವಹಾಗೆ ತಂಮ ತಿರು ರಕ್ತವಂನು ಮೊದಲಾಗಿ ಸುರಿಸಲಂಜದೆ ಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮರಾಗಿರುವ ನಾವು ದೇವರ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಂನು ಅಸಡ್ಡೆಮಾಡಿ ವ್ಯರ್ಥವಾದ ನೆವನೋಪಾಯಗಳಂನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಅವಿಧೇಯರಾಗಿಯೂ ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕೂಲರಾಗಿಯೂ ಯಿರುವದು

యేష్టు ఘనవాద అన్యాయవూ అక్రమవూ యెందరితుకొంబువ దాగలి॥

౩ నేదు। అజ్ఞానాంధకారదల్లి ముణిగిద్ద మూవరు జ్యోతిష్యరు ఆకాశదల్లి హొందు నూతనవాద నక్షత్రవంను కండు లోకద రక్షకరు యాగ హుట్టిద్దారెంబ దేవ ప్రేరేపణెయు అవరల్లుంటాగి తామసవిల్లదె హొరటు ఆ దివ్య రక్షకరంను ఆరాధిస బందరల్లా। దేవర అనుగ్రహక్కె విధేయరాగి ఆస్తిపాస్తి బంధు మిత్రరంనూ తంమ్మ స్వంత దేశవంనూ ధైర్యవాగి అగలి బిట్టు ప్రయాణద కష్ట గండాంత్రగళు యెష్టేందూ జనరు తమగె పరిహాస్య మాడువరో యిల్లవో యెందూ తంమ మనస్సినల్లి ఆలోచిసదె జెరుసలేమ్ పట్టణక్కె త్వరెయాగి బందు హుట్టిద లోకద రక్షకరు యెల్లియెంబదాగి విచారిసి అవరు తమగె దొరకువ తనక తంమిందలాదష్టు ప్రయాస పట్టరు। అదే ప్రకార నింమ ఆత్మగళల్లి దేవ ప్రేరేపణెయంను కేళిదరె అదక్కె అత్యంతర మాడ బేడిరి। హేనందరె యింథింథా ధర్మ సుకృతవంను నెరవేరిస బేకెందూ దరిద్రరిగె సహాయ వుపకార మాడ బేకెందూ దేవస్థానక్కె హోగి పూజె నోడలూ పాపసంకీర్తన మాడి ఆత్మవంను శుచికరిసలూ బేకెందూ యీ మంతాద పుణ్య ధర్మగళంను దేవానుగ్రహవు నిమగె ప్రేరేపిసువదుంటు। అంథా సమయదల్లి నీవు ఆలస్య మాడదె స్వామి నిమగె తోరిసువ సన్మార్గవ హిడిదు అదంను తొలగి బిడ బేడిరి। మత్తు సర్వేశ్వరనంను ఆశ్రైసదహాగె బంధు మిత్రరు నిమగె దుర్బుద్ధి హేళిదరె అవర మాతుగళిగె కివిగొడదె నీవు యోచిసిద మేలాద క్రియెగళంను స్థిరవాద మనస్సినింద పూర్తిసువిరాగలి॥

౫ నే అధ్యాయము॥

నజరేతినల్లి జేసునాథర రహస్యవాద నడతెయున్నూ యోవన్నేనన బోధిసువికెయన్నూ దివ్య రక్షకరు మాడిసికొండ జ్ఞాన స్నానవన్నూ పట్ట శోధనెయన్నూ కురితు॥

హెరోదేసెంబ రాజను మృతవాద తరువాయ ఆ సమాచారవన్ను ఎజిప్తు శీమెయల్లి యిద్దంథ జోసెఫెంబవరిగె తిళిసువదాగె సర్వేశ్వరను దూతనొబ్బనన్ను కళుహిసిబిట్టను। ఆగ యాతను నిద్రిస్తిద్ద జోసెఫెంబవర బళిగె బందు కేళు దేవ ప్రియనే దివ్యబాలన జీవవన్ను తెగియువదక్కె ప్రయత్నిసిదవరు సత్తుహోదరు। ఈ నిమిత్త నీను ఇస్రాయేలిన శీమెగె తిరిగి తేర బేకెందను। ఈ వార్తెయం కేళుత్తలే జోసెఫెంబవరు యెద్దు దివ్య బాలరన్ను యావర తాయియన్నూ కరెదుకొండు హొరటరు। ప్రయాణ సాగువ సమయదల్లి సత్తుహోద హెరోదేశెంబవనిగె బదలాగి యాతన కుమారనాద ఆర్కెలావుసెంబవను జూదెయ శీమెయన్ను ఆళుత్తిద్దనెందరితు అల్లిగె హోగువదక్కె అనుమానిసికొండిద్దరు। హీగిరలాగి నిద్రెయ వ్యాళెయల్లి సంమనస్సు ఇన్నొందు సారి కాణిసి యావదక్కు అంజదె గలిలెయ శీమెగె హోగు యెందు అప్పణె కొట్టను। ఆదకారణ జోసెఫెంబవరు నజరేతెంబ వూరిగె బందు అల్లి వాసమాడికొండరు। హీనందరె లోకద రక్షకరు నజరనెయు యెందు కరియల్పడువరెంబ దీర్ఘదర్శియాదవర వార్తెయు యీ ప్రకారవే నెరవేరితు॥

దేవ స్వరూపవాదంథ జేసునాథరు తమ్మ బాలరోపాది

ಯಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳದು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬಲವಾಗುತ್ತಾ ಬರುವರು। ಅವರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ದೈವಸತ್ವಗಳೂ ಜ್ಞಾನ ದ್ರವ್ಯಗಳೂ ದಿನಂಪ್ರತಿ ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವವು। ಅಷ್ಟರೊಳು ವೇದದಲ್ಲಿ ಮೋಯಿಸೇಸೆಂಬವರು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಮೇರೆಗೆ ಆತನ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು ಪಾಸ್ಕಹಬ್ಬವನು ಆಚರಿಸುವಹಾಗೆ ವರುಷಾವರುಷಕ್ಕೆ ಒಂದಾವರ್ತಿ ಜೆರುಸಲೇಮಿಗೆ ಯೇರಿ ಹೋಗುವರು। ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ದಿವ್ಯ ಬಾಲರಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಪ್ರಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ತಂಮ ವಾಡಿಕೇ ಪ್ರಕಾರ ಜೋಸೆಫ್ ಮರಿಯಂಮವೆಂಬ ಉಭಯತ್ರರು ಜೆರುಸಲೇಮಿಗೆ ಬಂದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಂಮ ನಿತ್ಯಪಿತನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಚುರುಕಾಗಿದ್ದ ಜೇಸುನಾಥರು ಅವರ ಸಂಗಡ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬಂದರು। ಇಗೋ ಹಬ್ಬದ ದಿನಗಳು ತೀರಿದ ತರುವಾಯ ಮರಿಯಂಮನವರೂ ಜೋಸೆಫರೂ ನಜರೇತೆಂಬ ವೂರಿಗೆ ತಿರಿಗಿ ಬರುವಲ್ಲಿ ಯಿವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ದಿವ್ಯ ಬಾಲರು ಜೆರುಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿ ವುಳಿದರು। ಆಗಲು ಯಿವರ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು ತಂಮ ಬಂಧು ಮಿತ್ರರ ಗುಂಪುಗಳೊಳು ಯಿರುತ್ತಾರೆಂತ ನೆನಸಿ ಒಂದು ದಿನದ ಪ್ರಯಾಣ ಸಾಗಿ ಹೋದರು ತಂಗುವ ತಾಣಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಬಾಲರು ಯೆಲ್ಲಿ ಯೆಂದು ಬಂಧು ಮಿತ್ರರೊಳಗೆ ಹುಡಿಕಿದರು। ಆದರೆ ಅವರು ಯೆಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಕ್ಕದೆ ಯಿದ್ದಕಾರಣ ಬಹಳ ಚಿಂತೆ ಪಟ್ಟು ಜೆರುಸಲೇಮಿಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದು ಮೂರನೇದಿವಸ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಮಧ್ಯದೊಳು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ ತಂಮ ದಿವ್ಯ ಕುಮಾರನಂನು ಕಂಡರು। ಆತನು ವೇದಪಾಠಕರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಂನು ಆಲೈಸಿ ತಮಗೆ ತೋಚಿದಹಾಗೆ ಅವರಂನು ಯೇನಾದರೂ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವರು। ಮತ್ತು ಸಭೆಯವರೆಲ್ಲರು ಆತನ ವಿವೇಕವಂನೂ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರಗಳಂನೂ ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತಾ ಯಿದ್ದರು। ದಿವ್ಯ ಬಾಲರು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವದಂನು ತಾಯಿ ತಂದೆವಳು ಕಂಡು ಬಹಳ ವಿಸ್ಮಯ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡರು । ಮತ್ತು ದೇವ ಮಾತೆಯಾದವಳು ತಂಮ ದಿವ್ಯ ಕುಮಾರನಂನು ನೋಡಿ ಕುಮಾರನೇ ನೀವು ನಮಗೆ ಯಾ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಬಹುದೋ? ಇಗೋ ನಾನೂ

నింమ తండెయూ బహు చింతాక్రాంతరాగి నింమంను హుడికిదెవల్లా యెందు హేళిద్దక్కె ఆతను ప్రత్యుత్తరవాగి। నీవు నంమంను హుడుకువదేను నావు నంమ పితనాదవర కైంకర్యదల్లి ఇరబేకెందు నీవరియిరో? ఎంబదాగి హేళిసిదరు। ఆగలు తాయితందెగళు తంమ కుమారను ఆజ్ఞాపిసిద వాక్యగళంను చెంనాగి గ్రహిసదె హోదవరాదరు। మరియంమనవరో యీ వార్తెగళెల్లా తంమ మనస్సినల్లిరిసికొండిద్దళు। కడెయల్లి దివ్య జేసునాథరు జెరుసలేమ్ పట్టణవంను బిట్టు తంమ తాయి తందెగళ సంగడ నజరేతిగె తిరిగి బందరు। మత్తు అవరిగె విధేయరాగిద్దు తంమ దివ్య హస్తగళింద జీవనక్కె బేకాద వుద్యోగవంను మాడుత్తా మూవత్తు సంవత్సరద పర్యంతరక్కూ అదేమేరిగె మనోదైన్యదొడనెయూ విధేయదొడనెయూ సర్వేశ్వరన సంనిధానదల్లి నడదుకొండు బందరు॥

అష్టరొళగె జొవంన్నేసెంబవరు బాల్యాద దివసగళెల్లా వనాంతరదల్లి సల్లిసికొండు ప్రాయదల్లియూ జ్ఞానదల్లియూ బెళదిద్దరు। రోమాపురియ తిబెరియసెంబ చక్రవర్తియ హదినైదనే సంవత్సరదల్లియూ అంనస్ కైఫాసెంబ ప్రధాన గురుగళిబ్బర కాలదల్లియూ జకరియాసెంబవన మగనాద జొవంనేసెంబవరిగె దేవర వాక్య వుంటాగి అరణ్యవంను బిట్టు జోర్ధాన్ నదియ తీరదల్లిద్దంథా సీమెగళెల్లా సంచరిసుత్తా మత్తూ పాపగళ విమోచనెగె ఆయుత్తవాగిద్ద వొందు విధ తప్తోస్నానవంను బోధిసుత్తా బగువరు। ఈతను జనరంను నోడి పరలోకద రాజ్యవు సమీపిసుత్తె। పశ్చాత్తాప పడ బేకెందేళి వాక్కినింద మాత్రవే హోత్తైసదె ఉడుపినర్థవాగి ఒంటెరోమద ఒందు కంబళియన్ను తాను హొద్దుకొండు చర్మద నడికట్టు కట్టికొండు తమ భోజనక్కాగి అడివియ జేను తుప్పవంను ఆ దేశదల్లి గరీబరు తినువ

ಮಿಡಿತೆಗಳಂನು ಹೊರ್ತಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಟ್ಟದೆ ಯಿದ್ದರು। ಇದಲ್ಲದೆ ಅವರು ಸಕಲ ಜನರಿಗೆ ತಮ ತಮ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಬುದ್ಧಿ ಮತಿಗಳಂನು ಹೇಳಿ ಅಹಂಕಾರಿಗಳಿಗೆ ದೈನ್ಯತ್ವವಂನೂ ದುರ್ಮಾರ್ಗರಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗವಂನೂ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಇಜಾಯ್ಯಾಸೆಂಬ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಾದವರ ವಾಕ್ಯವು ಯಿವರಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿತು ಏನಂದರೆ। ಕರ್ತರ ಹಾದಿಯಂನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿರಿ। ಅವರ ಮಾರ್ಗವಂನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾಡಿರಿ। ಸಮಸ್ತ ಪರ್ವತ ಬೆಟ್ಟಗಳು ತಗ್ಗಿಸಲ್ಪಡುವವು। ಸಮಸ್ತ ಗುಣಿತಗ್ಗು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಡುವವು। ಮತ್ತೂ ಜನರೆಲ್ಲರು ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರಂನು ನೋಡುವರು ಯೆಂತ ಮುಂದರುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದರ್ಶನವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತು॥

ಹಾಗಿರಲಾಗಿ ಜೊವಂನೇಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತಪಸ್ಸು ಪುಣ್ಯ ಧರ್ಮಗಳಂನು ಜನರು ಕಂಡು ಅಂಥಾ ಮಹಾತ್ಮನು ಮೆಸ್ಸಿಯಾಸೆಂಬ ಕ್ರೀಸ್ತುತನೋ ಅಲ್ಲವೋ ಯೆಂದು ಸಂಶಯ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಲ್ಲಿ ಜೊವಂನೇಸೆಂಬವರು ಅವರ ನೋಡಿ। ನಾನು ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ಅಲ್ಲ। ನನಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಬರುವವರು ನನಗಿಂತಾ ಅಧಿಕ ತ್ರಾಣೆಯೂ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವವೂ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ। ಅವರ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳ ಬಿಚ್ಚುವದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪಾತ್ರನಲ್ಲ। ನಾನು ನಿಮಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಆಯುಕ್ತವಾದ ವೊಂದು ಸ್ನಾನವಂನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ। ಆದರೆ ಯಿಂನುಮೇಲೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬರಹೋಗುವವರು ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತುವಿನಿಂದಲೂ ದೇವಿಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದವೆಂಬ ಜ್ಞಾನ ಅಗ್ನಿಯಿಂದಲೂ ನಿಂಮಂನು ತೊಳದು ಶುದ್ಧೈಸುವರೆಂಥೇಳಿದರು। ಜೊವನ್ನೇಸೆಂಬವರು ಪ್ರಸಂಗಿಸಿ ತಪ್ಪೋಸ್ನಾನವಂನು ಕೊಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರರಾಗಿಯೂ ಪಾಪಿಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಕರಾಗಿಯೂ ಯಿದ್ದಂಥಾ ಜೇಸುನಾಥರು ತಾವೇ ತಪ್ಪೋಸ್ನಾನ ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳುವಹಾಗೆ ಗಲಿಲೆಯ ಸೀಮೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ತಂಮ ಸ್ಥಾನಾಧಿಪತಿಯಾದ ಜೊವಂನೇಸೆಂಬವರ ಬಳಿಗೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬಂದರು। ಈವರಿಗೂ ಜೊವನ್ನೇಸು ನಂಮ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಂನು ಮುಖ ಮುಖಿವಾಗಿ ನೋಡದೆ ಯಿದ್ದರು। ಆದರೆ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರಲ್ಲಿ ದೇವ ಪ್ರೇರೇಪಣೆ ವುಂಟಾಗಿ ತಂನ ಸ್ನಾನವಂನು ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಂ

థరు లోకద రక్షకరు యివరే యెందరిఖు అవరాను నోడి। ఓ దేవరే తావే నంన హత్రక్కె బిత్తైసువదేను నాను తంము హస్తదింద స్నాన తెగెదుకొళ్ళబేకే హొర్తు నంనింద తావు తక్షో స్నాన తెగెదుకొళ్ళ యోగ్యవో యెందు అత్యంతర మాడుత్తిద్దను। ఆకరినంమ దివ్య రక్షకరు। తేళు జొవంనేసనే సదాస్య నీను నంను మహిమెయంను యెసపడి నావు కోరికొళ్ళువ కార్యక్కె క్కైకొడు। ఈ రీతియల్లి నావెల్లరు సమస్త నీతియంను సల్లిస తక్కద్దాగిదె యెందు అప్పణెయం పాలిసిదరు। జొవన్నేసెంబవరు ప్రత్యుత్తరనంను కొడదె జేసునాథరిగె తక్షో స్నానవంను మాడిసిదరు ఆగలు ఆదద్దేనందరె। జేసునాథరు స్నానవ మాడిన నంగడలే యెద్దు దడక్కె యేరిదాగ యిగో పరమండలవు తెరిదల్పట్టు స్పిరితుసాంక్తు పారివాణద హక్కియు రూపవాగి కాణిసి దివ్య రక్షకర మేలె యిళిదు బందరు। ఆగలు పరలోకద దెశెయింద శబ్ద వుంటాగి యిగో నంమ ప్రియవాద కొమారను యివరే। ఇవరు నమగె పరిపూర్ణ మనోరమ్యవాగిద్దారెందు కేళల్పట్టను। ఈ పరమ రహస్యగళు నడెద తరువాయ జేసునాథరు స్పిరితుసాంక్తువినింద తుంబల్పట్టు జోర్దాను నదియంను బిట్టు హోదరు॥

ఆగ జేసునాథరు స్పిరితుసాంక్తువినింద వనాంత్రక్కె కరెకొళ్ళల్పట్టు అల్లి మృగజాతి హొర్తు బేరె సహవాస విల్లదె ఇద్దుకొండు పిశాచియ తంత్ర శోధనెగళ పడ జిత్తవాదరు అదు హ్యాగెందరె। నాల్వత్తు దివస హగలు రాత్రియు పూర్ణ వుపవాస మాడిద బళిక అవరిగె కడెయల్లి హశివి వుంటాయితు। ఆ తరుణదల్లి జేసునాథను దేవరో అల్లవో యెంత నిశ్చయవాగి తిళిదు కొళ్ళువంతె శైతానను అవర బళిగె బందు। ఓ మహా తక్షోదరే నీవు సర్వేశ్వరన సుతనాదరె నిమగె కూడద కార్యవు బందిల్లనల్ల।

ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಂಮ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಒಂದು ಮಾತಿಂನಾದರೂ ಹೇಳಿಸಿದರೆ
ಈ ಕಲ್ಲುಗಳು ರೊಟ್ಟಿಗಳಾಗುವವು ಎಂದನು। ಆಗ ಜೇಸುನಾಥನು ಶೋಧನೆ
ಗಾರನಂನು ನೋಡಿ ಕೇಳು ಕಪಟಿಗನೇ। ಅಪ್ಪದಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಆದರೆ
ದೇವರು ಹೇಳುವ ಯಾವ ವಾಕ್ಯದಿಂದಲು ಸಹಾ ಮನುಷ್ಯನು ಬದುಕುವ
ನೆಂದ್ಹೇಳಿದನು। ಆ ಬಳಿಕ ಪಿಶಾಚನು ಹಿಂದೆ ತೆಗೆಯದೆ ಸ್ವಾಮಿ ಅಪ್ಪಣೇ
ಮೇರೆಗೆ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಂನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ತಿರು
ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ವೈದುಕೊಂಡ್ಹೋಗಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಗೋಪುರದ ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು
ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು। ಮತ್ತು ಕರ್ತರಂನು ನೋಡಿ। ನೀವು ಪರಾಪರ ವಸ್ತುವಾದ
ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕುಮಾರನಾದರೆ ಇಗೋ ನಿಂಮ ದೈವತ್ವವಂನು ಯೆಲ್ಲರು
ಅರಿತು ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವಹಾಗೆ ಯಾವದಕ್ಕೂ ಅಂಜದೆ ಕೆಳಗೆ ದುಮುಕಿರಿ।
ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಮೋಸ ಬಾರದಂತೆ ವುಂನತವಾದವರ ಅಪ್ಪಣೇ
ಪ್ರಕಾರ ಸಂಮನಸ್ಸುಗಳು ಯೆದುರಾಗಿ ಬಂದು ತಂಮ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ
ನಿಂಮಂನು ಧರಿಸಿ ನಿಂಮ ಪಾದ ಕಲ್ಲಿಗೆ ತಗಲುವದಿಲ್ಲವೆಂತ ಬರೆದಿದು
ವದಂನು ನೀವು ಅರಿಯಿರೋ? ಎಂದನು। ಸೈತಾನನು ಸುಂಮನೆ ತೀರಿ
ಸುತ್ತಿದ್ದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಜೇಸುನಾಥನು ಸ್ವಭಾವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು
ವಾಕ್ಯವಂನು ವಿರೋಧವಾಗಿ ಹೇಳಿಸಿದ್ದು। ಇಗೋ ನಿಂನಂನು ರಕ್ಷಿಸು
ವದಕ್ಕೆ ದೇವರಿಗೆ ಬಲ ವುಂಟೋ ಯಿಲ್ಲವೋ ಯೆಂದು ಪರಿಕ್ಷಿಸುವದರಿಂದ
ಆಳಿದವರಂನು ಶೋಧಿಸಬಾರದೆಂತ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟದೆ ಅಂದರು ತರುವಾಯ
ಪಿಶಾಚನು ಹಿಂದೆ ತೆಗೆಯದೆ ಮತ್ತಿಂನ್ನೊಂದಾವರ್ತಿ ಜೇಸುನಾಥರಂನು
ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮಹಾ ವುಪ್ಪರವಾದ ಪರ್ವತದ ಶಿಖರದ ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು
ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು! ಅಲ್ಲಿ ಭೂಚಕ್ರದೊಳಗುಂಟಾದ ಸಮಸ್ತ ರಾಜ್ಯಗಳಂನೂ ಅವು
ಗಳ ಪ್ರತಾಪವಂನೂ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಪಿಶಾಚನು
ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಈಗಲೇ ನಿಂಮ ನೋಟಕ್ಕೆ ಕಾಣುವಂಥಾ ರಾಜ್ಯ
ಗಳೆಲ್ಲಾ ನಂನವೇ। ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ನನಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ಬಿದ್ದು
ನಂನಂನು ಆರಾಧಿಸಿದರೆ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವಂನು ನಿಂಮ ಆಶೆಗೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ
ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಅತಿ ಗರ್ವದೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು। ಸೈತಾ

ಸನು ಮಂಥಾ ದ್ರೋಹ ಮಾತುಗಳಾಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಜೇಸುನಾಥರು ಅವನಂನು ಅಸಹ್ಯದೊಂದಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ಆಚೆಗೆ ಸೈತಾನನೇ। ಹೋಗು ಗರ್ವಿಷ್ಟನೇ। ಸರ್ವೇಶ್ವರನಂನು ಆರಾಧಿಸಿ ಅವರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಶೇವೆ ಮಾಡುವಿಯಾಗಲಿ ಯೆಂಬ ವೇದ ವಾಕ್ಯಗಳಂನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೋ ಯೆಂಬದಾಗಿ ಹಾಲಿಸಿದರು। ಈ ಧಿಕ್ಕರವಾದ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಂನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಪಿಶಾಚನು ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟು ಸ್ವಾಮಿಯಂನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದನು। ಆಕ್ಷಣವೇ ದೇವದೂತರುಗಳು ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಜೇಸುನಾಥರಿಗೆ ಭೋಜನವಂನು ಬಡಿಸಿ ಅವರಂನು ಶೇವಿಸುತ್ತಾ ಯಿದ್ದರು॥

---

೧ ನೇದು। ಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿರಾ ಜೇಸುನಾಥರು ತಂಮ ದಿವ್ಯ ಕೈಯ್ಯಗಳಿಂದ ಗೇಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿಯೂ ಸಮಸ್ತ ಜನರಿಗೆ ಕಿಳಿಯದವರಾಗಿಯೂ ನಜರೇತೆಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತು ವರುಷ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕು ವಾಸವಾಗಿದ್ದರಲ್ಲ। ಹೀಗಿದ್ದು ನಂಮ ರಕ್ಷಕರು ಆದಿ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಪ್ರಸಂಗಿಸಲೂ ಅದ್ಭುತ ಮಾಡಲೂ ಪಾಪಿಗಳಂನು ಸುಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶೇರಿಸಲೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸದೆ ಯಿದ್ದದ್ದೇನು। ಯಾತಕ್ಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರಂನು ರಕ್ಷಿಸ ಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಈ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬಂದರು। ಆದರೆ ದೇವರ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾಲವಂನು ಅವರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು। ಆ ಕಾಲವು ಬರುವ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕು ವಿಧೇಯತ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೂ ಮನೋದೈನ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ತಾವು ಸಾಧಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು। ಅಂಥಾ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳಂನು ನೆರವೇರಿಸುವಲ್ಲಿ ತಂಮ ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಚಿತ್ತವಂನು ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು। ಅವರು ಭೂಲೋಕವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಚರಿಸಿ ಪಾಪಿಷ್ಟರಂನು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶೇರಿಸುವದರಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಯೆಷ್ಟು ಮಹಿಮೆ ಬರ ಮಾಡ ಯಿದ್ದಿರುವರೋ ತಂಮನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಸ್ತೋತ್ರ ಬರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು। ಹಾಗಾದರೆ ಯಿದಂನರಿತು ನಾವು ಯೋಚಿಸ ಬೇಕಾದ್ದೇನಂದರೆ। ನಾವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಚಿತ್ತವಂನು ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ಮನು

ಮಕ್ಕಳ ಯೆಣಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ನಂಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಅಲ್ಪವಾದವುಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ನಾವು ಅವುಗಳ ಚಂನಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಂನು ಮಹಿಮೆಪಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದೂ ಮತ್ತೂ ನಂಮ ಪ್ರಯಾಸಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಫಲವು ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು। ಅಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಾವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಚಿತ್ತವಂನು ತೃಣೀಕರಿಸಿ ಯೆಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಂನು ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಯಾಕೆಂದರೆ। ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಕಾರ್ಯಗಳ ಘನತೆಯಂನು ನೋಡದೆ ಮನದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಂನೇ ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ। ಹಾಗಾದರೆ ಅವರ ದಿವ್ಯ ಚಿತ್ತವಂನು ಸಮಸ್ತ ವುದ್ಯೋಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸುವಹಾಗೆ ಪ್ರಯಾಸಪಡುವೆವಾಗಲಿ॥

ಇದಲ್ಲದೆ ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರು ನಜರೇತೆಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡದ್ದು ನರಜಾತಿಯ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹು ಉಪಯೋಗವಾದ ಕೃತ್ಯವೆಂಧೇಳ ಬಹುದು। ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮನೋದೈನ್ಯವೆಂಬ ಪುಣ್ಯದ ಸುಕೃತಗಳ ಮುಖಾಂತರ ನಂಮ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ವುತ್ತರಿಸಿ ದೇವರ ಕೋಪವಂನು ಶಾಂತಿಪಡಿಸುತ್ತಾ ಬರುವರು। ಮತ್ತು ಮನುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹು ಅವಸರವಾದ ವಿಧೇಯತ್ವ ದೈನ್ಯ ತಾಳ್ಮೆಯೆಂಬ ಪುಣ್ಯಗಳಂನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಯಾವ್ಯಾವ ವಯಸ್ಸು ಉದ್ಯೋಗ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮಾತೃಕೆಯಂನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು। ಯೇನಂದರೆ ಬಾಲರು ತಂದೆ ತಾಯಿದಿರುಗಳಿಗೂ ಕಿರಿಯವರು ಹಿರಿಯವರಿಗೂ ನಡೆಸಬೇಕಾದ ವಿಧೇಯತ್ವವಂನೂ। ದರಿದ್ರರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಂನೂ। ಸಮಸ್ತರಿಗೆ ಲೋಕದ ದುರಾಚಾರಗಳಂನೂ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ವೇದನೆಗಳಂನೂ। ತಂಮ ತಂಮ ಸ್ವಂತ ಉದ್ಯೋಗದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಂನು ಸುಮುದ್ರನಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಚುರುಕು ಭಕ್ತಿಯಂನೂ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಪಾತ್ಮೆಸುತ್ತಾ ಯಿದ್ದರು। ಹಾಗಾದರೆ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಗರೀಬನು ದ್ರವ್ಯಸ್ಥನು ಕಿರಿಯನು ಹಿರಿಯನು ಸೇವಕನು ಯಜಮಾನನು ಈ ಮೊದಲಾದ ಅಂತಸ್ತಿನ ವಿಧ ವಿಧವಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿರುವ

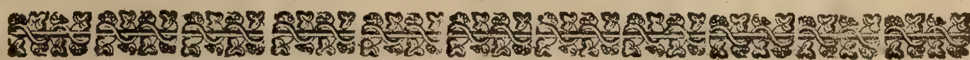
ಮಂದಿಗಳು ನಜರೇತೆಂಬ ವಾಸದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಂನು ಮನೋದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾಚಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾಶವೂ ತ್ರಾಣೆಯೂ ವುಪಶಮನವೂ ವುಂಟಾಗುವವು॥

೨ ನೇದು। ನಂಮ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಯಾವಾಗ್ಯು ನಿರಪರಾಧಸ್ಥರಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ತಾವು ನಂಮ ಸ್ವಭಾವವಂನು ಹೊಂದಿದ ನಿಮಿತ್ಯ ಪಾಪಿಷ್ಟರೊಳಗೆ ವೊಬ್ಬ ಪಾಪಿಷ್ಟನಹಾಗೆ ಯೆಣಿಸಲ್ಪಡ ಶಿಕ್ತವಾದರು। ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ತಂಮ ಸ್ಥಾನಪತಿಯಾದ ಜೊವಂನೆಂಬವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ರೋಸ್ನಾನವಂನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಲ್ಲದೆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂಮಂನು ಮರೆಸಿ ನಾಲ್ವತ್ತು ದಿವಸ ತನಕ ಕಠಿಣವಾದ ಉಪವಾಸವಂನು ಮಾಡಿದರು। ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಬಿಸಲು ಛಳಿ ಮೊದಲಾದ ಉಪದ್ರಗಳಂನು ತಾಳ್ಮೆಯಾಗಿ ನಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲವಂನು ಕಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರು। ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಕುರೀಮರಿಯಾದ ಜೇಸುವು ನಮಗಾಗಿ ಜೀವರಂನು ಶಾಂತಿ ಪಡಿಸುವಂತೆ ತಂಮ ತಿರು ಶರೀರವಂನು ದಂಡಿಸಿರಲಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆವಿಲ್ಲದ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಯೆಸ್ನಾಗಿದ್ದ ನಂಮ ಕೆಟ್ಟ ಶರೀರವಂನು ನಾವು ಸುಖದಲ್ಲಿ ಸಾಕಬಹುದೋ? ತಿರು ಸಭೆಯ ಕಟ್ಟಳೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಾವು ಉಪವಾಸವಂನೂ ತಪಸ್ಸಂನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳ ಭಯ ಪಡುವದೇನು?। ಎಣಿಸಕೂಡದ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಋಷಿ ನಾನಾವಿಧ ಪ್ರಾಯ ಉದ್ಯೋಗ ಅಂತಸ್ತು ಉಳ್ಳ ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟವರು ತೋರಿಸಿದ ಸುಮಾದ್ರಿಗಳಂನು ಕಂಡು ಭಾವಿಸುವದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯ ಸಾಲದೋ? ಆದಕಾರಣ ನಂಮಂನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಪರದಲ್ಲಿ ದಂಡಿಸದಹಾಗೆ ಯಿಹದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ನೇಮಿಸುವನಾಗಲಿ। ಆದರೆ ಹೃದಯದ ನಿಜವಾದ ದುಃಖವಂನು ಶರೀರದ ತಪೋನಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ಹೃದಯದ ದುಃಖವಿಲ್ಲದ ತಪಸ್ಸು ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರಲಾರದು॥

3 ನೇದು। ಜೇಸುನಾಥರು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚಿಯ ಶೋಧನೆಗಳಂನು ಪಟ್ಟು ಜಯಿಸಿದ್ದು ನಂಮೆಲ್ಲರಿಗೆ ಬಹು ಪ್ರಯೋಜನವಾದ ಬೋ

ಥನೆಯಾಗಿರುತ್ತೆ। ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಅವರು ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿದ್ದು ಪಿಶಾಚಿಯ ತಂತ್ರ ಶೋಧನೆಗಳ ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಮಗೂ ಸಹ ಅವುಗಳುಂಟಾಗುವದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲವೆಂತ ಗ್ರಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಯೇನಂದರೆ। ಶೋಧನೆ ಪಡುವದು ಬೇರೆ। ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಮತಿಸುವದು ಬೇರೆ। ತಂತ್ರವಾದದ್ದು ಪಿಶಾಚಿಯಿಂದ ಆಗಲಿ ಶರೀರದ ಕೆಟ್ಟ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಆಗಲಿ ಲೋಕದ ದುರ್ಮೈತ್ರಿಯಿಂದ ಆಗಲಿ ಯಾ ಮೊದಲಾದ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಬರುವದುಂಟು। ಅದು ನಮಗೆ ಪಾಪವಲ್ಲ। ಆದರೆ ನಾವು ಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಕಿವಿ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಿರಿಸಿದರೆ ಯಿದು ಪಾಪವೇ ಸರಿ। ಇದಲ್ಲದೆ ಪಿಶಾಚನು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮಾಡುವಂಥಾ ಮೂರು ಬಗೆಯಾದ ತಂತ್ರ ಶೋಧನೆ ಕರ್ತರಿಗೂ ಮಾಡ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು। ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಶರೀರ ಸುಖದ ಮೇಲೆಯೂ ಅಹಂಕಾರ ದೊಡಸ್ತಿಕೆಯ ಮೇಲೆಯೂ ಐಶ್ವರ್ಯದ ಮೇಲೆಯೂ ನಮಗೆ ದಿನಂಪ್ರತಿ ಆಶೆಯನ್ನು ಪ್ರೇರಿಪಿಸುತ್ತದೆ। ಭೋಜನ ಪ್ರಿಯದಿಂದಲೂ ಶರೀರದ ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ದುರಾಶೆಗಳಿಂದಲೂ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವವರು ಯೆಷ್ಟು। ತಮಗೆ ಹೆಸರು ಕೀರ್ತಿ ಬರಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ಆಗದ ಆಲೋಚನೆ ಬಡಾಯಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಯೆಷ್ಟು। ಆ ಬಳಿಕ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ದೇವರಿಗೆ ದಯವೂ ನೀತಿಯೂ ಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೊರೆಪಡುವರು। ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯ ವುದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪಿಶಾಚಿಗೆ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವವರೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳೊಳಗೂ ಪತಿತರೊಳಗೂ ಯೆಷ್ಟುಮಂದಿ ತಮ್ಮ ವೇದಕ್ಕೂ ಮನಸಾಕ್ಷಿಗೂ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆಯುವರು। ನಾವಾದರೆ ಯಿಂಥಾ ಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ವೊಳಗಾಗದಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತರ ಮಾದ್ರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಭಾವಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿಯೂ ಧೈರ್ಯವಾಗಿಯೂ ತಳ್ಳಿಬಿಡುವವರಾಗಲಿ। ಪಿಶಾಚಿಯು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ವೊಂದು ನಾಯ್ಯಹಾಗೆ ಯಿರುತ್ತದೆ। ನಾಯಿ ಯೆಷ್ಟು ಶಬ್ದವಾಗಿ ಬೊಗಳಿದಾಗ್ಯೂ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಲಾರದು। ಆದರೆ ಯಾರಾದರು ಯೆಚರಿಕೆ ತಪ್ಪಿ ಯಿದರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅಂಥವನ

ನಾಶ್ಯ ಕಡಿಯುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವಲ್ಲ। ಇದೇ ಮೇರೆಗೆ ನಾವು ಪಿಶಾಚಿಯ ತಂತ್ರೋಪಾಯಗಳಿಗೆ ನಂಮಂನು ಬೇಕಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಇದರ ದುರ್ಬೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಇಂಬು ಕೊಟ್ಟರೆ ನಂಮ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನ ನಷ್ಟವು ತಪ್ಪುವದಿಲ್ಲವೆಂದರಿಯುವವರಾಗಿರಿ॥

೩ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ಜೊವಂನೇಸು ಜೇಸುನಾಥರಂನು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿದ್ದೂ ಅಂದ್ರಿಯಾಸ್ ಸಿಮೋನ್ ನಿಕೋದೇಮುಸ್ ಎಂಬವರು ಜೇಸುನಾಥರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿದ್ದೂ॥

ನಂಮ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ದೇವ ಕೈಂಕರ್ಯಕ್ಕೆ ತಂಮಂನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುವಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾಲ್ವತ್ತು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಸೈತಾನನ ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರಲ್ಲ। ತರುವಾಯ ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಹೊರಟು ತಂಮಂನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು। ಹೀಗಿದ್ದು ರಕ್ಷಕರು ಜೊರ್ಧಾನ್ ನದಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆತನಿಯ ಯೆಂಬ ಪುರಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬಂದಾಗ ಸ್ನಾನಿಕರಾದ ಜೊವನ್ನೇಸು ಯಿಂನು ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಾ ತಪೋಸ್ನಾನವಂನು ಕೊಡುತ್ತಾಯಿದ್ದರು। ಆಗಲು ಜೊವನ್ನೇಸು ತಂಮ ಬಳಿಗೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬರುವ ಯೋಗ ರಕ್ಷಕರಂನು ಕಂಡು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಯಿಗೋ ಲೋಕದ ಪಾಪಗಳ ಪರಿಹರಿಸುವ ದಿವ್ಯ ಕುರೀಮರಿಯಾದವರು ಯಿವರೇ। ಯಿವರಂನು ಕುರಿತು ನಾವು ಮುಂಚೆ ಹೇಳಿದ್ದು ನನಗೆ ಹಿಂದೆ ಬರುವಂಥ ಪುರುಷರು ನನಗಿಂತಾ ಮುಂಚೆ ಯಿದ್ದರು। ಮತ್ತು ಯಿವರು ನನಗಿಂತಾ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರುವದರಿಂದ ನಾನು ಅವರ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳಂನು ಬಿಚ್ಚ ಪಾತ್ರನಲ್ಲವೆಂತ ನಾನು ಗುರಿಸಿ ಹೇಳಿದಂಥವರು ಯಿವರೇ ಸರಿ। ನಾನಾದರೆ ಯಿವರಂನು ಅರಿಯದೆ ಯಿದ್ದೆನು। ಆದರೆ ತಪೋಸ್ನಾನವಂನು ಕೊಡ ನಂನಂನು ಕಳುಹಿಸಿದಂಥ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಂನ ಪಂಗಡ

ಯಾರ ಮೇಲೆ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಾದವರು ಚಿತ್ತೈಸಿ ನಿಲ್ಲುವದಂನು ಕಾಣು
ವಿಯೋ ಅವರೇ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವನ್ನೂ ದೇವಿಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದವನ್ನೂ
ಪಾಲಿಸುವವರೆಂತ ಹೇಳಿದರು। ಹೀಗಿದ್ದು ನಾನು ಜೋರ್ದಾನ್ ನದಿಯಲ್ಲಿ
ತಪ್ಪೋಸ್ನಾನವಂನು ಕೊಡುವಾಗ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಾದವರು ಪಾರಿವಾ
ಣದ ಪಕ್ಷಿಯ ರೂಪವಾಗಿ ಪರಲೋಕದ ದಿಶೆಯಿಂದ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಜೇಸು
ನಾಥರ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುವದಂನು ಕಂಡೆನು। ನಾನು ಇದಂನು ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿ
ದ್ದರಿಂದ ಅಂಥವರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕೊಮಾರನಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಸಾಕ್ಷಿ
ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂತ ಸ್ನಾನಿಕ ಜೊವಂನೇಸು ಜೇಸುನಾಥರಂನು ಕುರಿತು
ಹೇಳಿದರು॥

ಅವರ ಶಿಷ್ಯರುಗಳೊಳಗೆ ಇಬ್ಬರು ಇದಂನು ಕೇಳಿ ಜೇಸು
ನಾಥರಂನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು। ಮತ್ತು ಇವರ ವಾಸಸ್ಥಳವಂನು ತಿಳಿದು
ಆ ದಿನವಾಕ್ಯಂತವು ಅವರ ಸಂಗಡ ಇದ್ದುಕೊಂಡರು। ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ
ಶಿಷ್ಯರುಗಳೊಳಗೆ ಒಬ್ಬನು ಅಂದ್ರೆಯಾಸೆಂಬದಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಡು
ತ್ತಿದ್ದನು। ಸಿಮೋನೆಂಬ ಹೆಸರಂಗೊಂಡ ಒಬ್ಬ ತಂಮನು ಇವನಿ
ಗಿದ್ದನು। ಅಂದ್ರೆಯಾಸನು ಯಾತನ ಸಂಗಡ ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ನನಗೆ
ಸಿಕ್ಕಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಯಾತನಂನು ಜೇಸುನಾಥರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಬಂದನು। ಜೇಸುನಾಥರು ಯಾತನಂನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ಸಿಮೋನನೇ
ಇಂನುಮೇಲೆ ನೀನು ಕೇಫಾಸ್ ಎಂಬದಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವಿ। ಅದ
ಕ್ಕರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ರಾಯಪ್ಪನೆಂಬುವದೇಸ್ತಾದು। ಮರು ದಿನದಲ್ಲಿ ಜೇಸು
ನಾಥರು ಗಲಿಲೆಯ ಸೀಮೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಫಿಲಿಪ್ಪಾಸೆಂಬ
ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಂನು ಕಂಡರು। ರಾಯಪ್ಪನೂ ಅಂದ್ರೆಯಾಸೂ ವಸಿ
ಸುತ್ತಿದ್ದ ವೂರಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಹ ಒಕ್ಕಲುತನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು। ದಿವ್ಯ
ರಕ್ಷಕರು ಯಾತನಂನು ನೋಡಿ ನಂಮಂನು ಹಿಂಬಾಲಿಸು ಎಂದರು। ಆತನು
ದೇವವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿದ್ದು ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರಂನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ
ದ್ದಲ್ಲದೆ ನತನವೇಲ್ ಎಂಬ ಇಂನೊಬ್ಬನಂನು ಅವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಬಂದನು। ಜೇಸುನಾಥರು ಯಾತನಂನು ನೋಡಿ ಇವನು ನಿಜ

ವಾದ ಇಸ್ರಾಯೇಲನು ಯಿವನಲ್ಲಿ ಕಪಟವು ಯಿಲ್ಲವೇ ಯಿಲ್ಲ ಯೆಂದನು। ಅದಕ್ಕೆ ನತನವೆಲೆಂಬವನು ಬೋಧಕರೇ ನೀವು ನಂನಂನು ಅರಿತದ್ದು ಹ್ಯಾಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು। ಜೇಸುನಾಥರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರರಾಗಿ ಫಿಲಿಪ್ಪ್ಸೆಂಬವನು ನಿಂನಂನು ಕರೆಯುವದಕ್ಕಿಂತಾ ಮುಂಚೆ ಅಂಜೂರ ಗಿಡದ ಕೆಳಗೆ ನೀನು ಕುಳಿತಿರಲಾಗಿ ನಿಂನಂನು ಕಂಡೆವು ಯೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು। ಅದಕ್ಕೆ ನತನವೆಲ್ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಬೋಧಕರೇ ನೀವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕುಮಾರನಾಗಿದ್ದಿರಿ। ನೀವು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ ಜನರ ರಾಜರೇ ಸರಿಯೆಂಧೇಳಿ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರೊಳಗೆ ಶೇರಿದನು॥

ಅಂದಿನಿಂದ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಯೆಡ ಬಲ ಶೀಮೆಗಳಲ್ಲಿ ನಂಮ ರಕ್ಷಕರ ಹೆಸರು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಯುಂಟಾಗಿ ಅವರು ಯಿಂನು ಹೊಂದು ಅದ್ಭುತವಂನು ಮಾಡದೆ ಯಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರುಗಳ ಲೆಖ್ಖವು ದಿನಂಪ್ರತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಯಿತ್ತು। ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಲಿಲೇ ಶೀಮೆಯ ಕಾನಯೆಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಹೊಂದು ಮದುವೆ ಆಯಿತು। ಆ ಮದುವೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರ ಮಾತೆಯು ಯಿದ್ದಳು। ಆ ಮದುವೆಗೆ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರೂ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರೂ ಸಹ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟರು। ಆದರೆ ಔತನವು ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಾಗಿ ದ್ರಾಕ್ಷೀರಸವು ತೀರಿ ಹೋಯಿತು। ದೇವ ಮಾತೆಯು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಜನರ ಮುಂದೆ ಮದಲಿಂಗರಿಗೆ ಲಜ್ಜೆ ಬಾರದ ಹಾಗೆ ಕನಿಕರ ಪಟ್ಟು ತಂಮ ದಿವ್ಯ ಕುಮಾರನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಳು। ಮತ್ತು ಯಿವರ ಸರ್ವತ್ರಾಣೆಯನ್ನೂ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದಯವಂನೂ ಅರಿತು ಕುಮಾರನೇ ಅವರಿಗೆ ದ್ರಾಕ್ಷೀರಸ ಯಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿ ಬಿಂನಹಿಸಿದಳು। ಆಗಲು ಜೇಸುನಾಥರು ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾದ ಬೋಧನೆಯಂನು ಪಾಲಿಸ ತ್ತವಾದರು। ಏನಂದರೆ ದಿವ್ಯ ಕೈಂಕರ್ಯವಂನು ಸಲ್ಲಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಬಂಧುವುಗಳ ಪ್ರೀತಿಯಂನು ನೋಡದೆ ದೇವ ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ತಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಪಾತ್ರೈಸುವ ಹಾಗೆ ಜೇಸುನಾಥರು ತಮ ಮಾತೆಯಂನು ಗದರಿಸುವಪ್ಪಂದ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಅಂಮಾ ನಿಮಗೂ ನಮಗೂ ಏನು? ಇಂನು ನಂಮ

ಕಾಲೋಚಿತ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದರು, ಆದಾಗ್ಯೂ ತಂಮ ಮನವಿ ಪಾಲಿಸುವರೆಂದು ಅರ್ಜಃಮರಿಯಂಮನವರು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಊಳಿಗದವರಂನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ್ದು। ಯಿವರು ನಿಮಗೆ ಯೇನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವರೋ ಅದಂನು ಮಾಡಿರಿ ಯೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು। ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಕೊಳಗ ಹಿಡಿಯುವಂಥಾ ಆರು ಕುಂತಗಳಿದ್ದವು। ಮತ್ತು ತಾವು ಪ್ರಕ್ಷಾಳನ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಜ್ಯೂಡೆಯರು ಇವುಗಳಂನು ಬಳಿಸ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದ್ದರು। ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಜೇಸುನಾಥರು ಸೇವಕರಂನು ನೋಡಿ। ಆ ಕುಂತಗಳಂನು ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿಸಿರೆಂಧೇಳಿದರು। ಮತ್ತು ಅವರು ಅವುಗಳ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತುಂಬಿಸಿದರು। ಆಗಲು ಜೇಸುನಾಥರು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಇವಂನು ಮೊಗೆದುಕೊಂಡು ವುಗ್ರಾಣಿಕನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರಿ ಯೆಂದರು। ಆ ಉಗ್ರಾಣಿಕನು ರಸವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಂಥಾ ನೀರಂನು ರುಚಿಯುತ್ತಲೇ ಮಹಾ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟನು। ಯಾಕೆಂದರೆ ಇಂಥಾ ರಸವು ಯೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೋ ಎಂದು ಅರಿಯದವನಾಗಿದ್ದನು। ಆದರೆ ಜೇಸುನಾಥರ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ಜಲದಿಂದ ಕುಂತಗಳಂನು ತುಂಬಿದ ಸೇವಕರು ಯೋಗರಕ್ಷಕರ ಸರ್ವತ್ರಾಣೆಯಿಂದ ಈ ಅದ್ಭುತವು ಆಯಿತೆಂಬದಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು। ಆಗಲು ವುಗ್ರಾಣಿಕನು ಮದಲಿಂಗನಂನು ಕರೆದು ಹೇಳಿದ್ದು। ಮನುಷ್ಯರೊಳಗೆ ಪದ್ಧತಿ ಯಾವದೆಂದರೆ। ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಮೇಲಾದ ರಸವ ಕೊಡುವದು। ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೀಳ್ತರವಾದದ್ದಂನೊಪ್ಪಿಸುವದು। ನೀನಾದರೆ ಈ ವರೆಗೆ ವುತ್ತಮವಾದ ರಸವಂನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿಯೇ ಯೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು। ಈ ಮೊದಲನೇ ಅದ್ಭುತವ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಕಾನಯೆಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಕರುಣಿಸಿದರು। ಇದರಿಂದ ತಂಮ ಮಹಿಮೆಯಂನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ಧಿಸಿದರು॥

ಇದಕ್ಕೆ ತರುವಾಯ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರೂ ತಮ ಮಾತೆಯೂ ಶಿಷ್ಯರೂ ಕಫರ್ನಾಮೆಂಬ ಊರಿಗೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬಂದರು। ಆದರೆ ಕಫರ್ನಾಮೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವು ಜಾಬುಲೊನ್ ನೆಫ್ತಾಲಿ ಎಂಬ ಸೀಮೆಗಳ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು। ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿರುವ ಜೇಸುನಾಥರು ಅಲ್ಲಿ

ಬಂದದರಿಂದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ವೊಂದು ದೇವೋಕ್ತವು ಸಿದ್ಧಿಸಿತ್ತು ಏನಂದರೆ। ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಾಬುಲೋನ್ ನೆಫ್ತಾಲಿ ಯೆಂಬ ಶೀಮೆಯ ಜನರುಗಳಿರಾ ನೀವು ಮಹಾ ಪ್ರಕಾಶವನು ನೋಡಿದಿರಿ। ಸಾವಿನ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದವರಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶ ವುದಯಿಸಿತೆಂದು ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಾದ ಇಸಾಯಾನೆಂಬವರು ಹೇಳಿದ ದೀರ್ಘದರ್ಶನವು ನೆರವೇರಿತು। ಏನಂದರೆ ಸಮಸ್ತ ಮನುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾಶವನು ದಯಪಾಲಿಸ ಬಂದಂಥಾ ಜೇಸುನಾಥರು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಸೇರುವದಕ್ಕಾದ ಮಾರ್ಗವನು ಸಕಲ ನರ ಪುತ್ರರಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು । ಮತ್ತು ಸ್ನಾನಿಕರಾದ ಜೊವಂನೇಸೆಂಬವರು ಮಾಡಿದ ಮೇರೆಗೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಜನಗಳನು ನೋಡಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವನು ಮಾಡಿರಿ। ದೇವ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿರಿ। ಯಾತಕ್ಕೆಂದರೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯವು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತೆಂದು ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು॥

ತರುವಾಯ ಲೌಕೀಕ ಆಶೆಗಳನು ಬಿಟ್ಟು ತಂಮನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವಹಾಗೆ ಲೋಕ ಬೋಧಕರು ಆಪ್ತಶಿಷ್ಯರನು ತಮಗೆ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಚಿತ್ತವಾದರು । ಹೀಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಗಲಿಲೆಯ ಸಮುದ್ರದ ತೀರಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬಂದು ಸಿಮೋನನೂ ಈತನ ಸಹೋದರನಾದ ಅಂದ್ರೆಯಾಸನೂ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ತಂಮ ಬಲೆಗಳನು ಬಿಟ್ಟು ಹೇಚಿ ಆಡುವದನು ಕಂಡು ಕರ್ತರು ಅವರ ನೋಡಿ ಅಂದದ್ದೇನಂದರೆ। ನೀವಿಬ್ಬರು ನಮಗೆ ಹಿಂದೆಬಂನಿ। ಇಂನು ಮುಂದೆ ನೀವು ಮೀನುಗಳನು ಹಿಡಿಯದೆ ಮನುಷ್ಯರನು ಹಿಡಿಯುವಹಾಗೆ ಮಾಡುವೆವೆಂಬದಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರು । ಅಲ್ಲಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದು ನಾವೆಯಲ್ಲಿ ತಂಮ ಬಲೆಗಳನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜೆಬೆದೆಯನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಜಾಕೋಬನನೂ ಈತನ ಸಹೋದರನಾದ ಜೊವನ್ನೇಸೆಂಬವನನೂ ಕಂಡು ಅವರನು ಕರೆದರು। ಆ ತರುವಾಯ ಆದದ್ದೇನಂದರೆ ದೇವ ವಾಕ್ಯವನು ಕೇಳುವಹಾಗೆ ಜೇಸುನಾಥರ ಮೇಲೆ ಬರು ಜನವು ಗಂಮಿಕೊಂಡಾಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸಿಮೋನನ ನಾವೆಯಲ್ಲಿ ಏರಿ ದಡಕ್ಕೆ ರವಷ್ಟು ಆಚೆಗೆ ಅದನು ತಳ್ಳುವಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರು। ಮತ್ತು ನಾವಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ತೇವಿನಲ್ಲಿ

ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸಿದರು। ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಂಮ ಪ್ರಸಂಗವಂನು ಪೂರೈಸಿದ ತರುವಾಯ ಸಿಮೋನನಂನು ನೋಡಿ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನಾವಿಯಂನು ಸಮುದ್ರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿ ಬೇಟೆ ಮಾಡ ಬಲೆಗಳಂನು ಬಿಡುಯೆಂದರು। ಆಗಲು ಸಿಮೋನನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಗುರುವೇ ರಾತ್ರೀಕಾಲವೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ಏನೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲವೆಂದನು। ಆದಾಗ್ಯೂ ತಂಮ ಅಪ್ಪಣೇ ಪ್ರಕಾರ ಬಿಡುವೆನೆಂದನು। ಕೊಂಚದರೊಳಗೆ ಈತನು ತನ ವಿಧೇಯತ್ವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲವಂನು ಹೊಂದಿದನು ಏನಂದರೆ। ತಂನ ಬಲೆಗಳ ತುಂಬಾ ಮತ್ಸ್ಯಗಳು ದೊರಕಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಈ ಮತ್ಸ್ಯಗಳ ಹೇರಳತ್ವದಿಂದ ಬಲೆ ಹರಿದು ಹೋಗುವ ಹಾಗಾಯಿತು। ಆಗಲು ಅದಂ ನೆಲಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ನಾವಿಯಲ್ಲಿದ್ದಂಥಾ ತಂನ ಸಂಗಡಿಗರಂನು ನೋಡಿ ತಂನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತನಗೆ ಕೈಕೊಡುವಹಾಗೆ ಸಾಜ್ಞೆಗಳಂನು ಮಾಡಿದನು। ಹೀಗಿದ್ದು ಅವರು ಬಂದು ಯೆರಡು ದೋಣಿಗಳಂನು ಮುಳುಗುವಷ್ಟು ತುಂಬಿಸಿದರು। ಆಗಲು ಸಿಮೋನನು ಈ ಅತಿಶಯವಂನು ನೋಡಿ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರ ಶ್ರೀಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಹಾ ಸ್ವಾಮಿ ಪಾಪಿಯಾಗಿರುವ ನನಗೆ ತೊಲಗಿ ಹೋಗಿರಿ ಯೆಂದನು। ದಿವ್ಯ ಗುರುವಾದ ಜೇಸುನಾಥರೋ ಅವನ ಸಂಗಡ। ನೀನು ಅಂಜ ಬೇಡ ಇಂದಿನಿಂದ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಮನುಷ್ಯರಂನು ಹಿಡಿಯುವಿ ಯೆಂದರು। ಆದರೆ ಸಿಮೋನನೂ ಅಂದ್ರೆಯಾಸನೂ ಜೆಬೆದೆಯನ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಯಿವರ ಸಂಗಡದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮಸ್ತರೂ ಈ ಮತ್ಸ್ಯಗಳ ಅತಿಶಯವಾದ ಬೇಟೆಯ ಮೇಲೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವ ಹೊಂದಿದರು। ಆಗಲೇ ಸಿಮೋನನೂ ಜಾಕೋಬನೂ ಜೊವನ್ನೇಸನೂ ತಮಗುಂಟಾಗಿದ್ದ ಜಿಂದಿಗೆಗಳಂನೂ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಂನೂ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾಗುವ ಹಾಗೆ ಅವರಂನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು॥

ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಜೇಸುನಾಥರ ತ್ರಾಣೆಯ ಮೇಲೆಯೂ ಯಿವರ ತಿರು ವಚನಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಪೂರ್ಣವಿಶ್ವಾಸ ಯಿಟ್ಟಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ತಾವು ಯಿವರ ಶಿಷ್ಯರೆಂತೇಳ ಅಧೈರ್ಯವಾಗಿದ್ದರು। ಯಾತಕ್ಕೆಂದರೆ ಜೇಸುನಾಥ

ರಿಗೆ ವೈರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಜನರ ಹಿರಿಯರ ವಿರೋಧಕ್ಕೆ ಅಂಜುತ್ತಿದ್ದರು । ಜೂದೆಯರ ಹಿರಿಯವರೊಳಗಿದ್ದ ನಿಕೋದೇಮೂಸೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದನು ಇವನು ರಾತ್ರೀಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಗುರುವೇ ನೀವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಬಂದ ಬೋಧ ಗುರುವೆಂದು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ। ಏನಂದರೆ ದೇವ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ತಾವು ಮಾಡುವ ಈ ಅತಿಶಯಾದಿಗಳಂನು ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಮಾಡಲಾರನೆಂದನು। ಆಗಲು ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರು ಮೋಕ್ಷಾನಂದಕ್ಕೆ ಅಸ್ತಿವಾರವಾಗಿರುವ ಜ್ಞಾನ ಜನ್ಮವಂನು ಆತನಿಗೆ ತಿಳುಹಿಸ ಚಿತ್ತವಿಸಿ ಅವನಂನು ನೋಡಿ ನಿನಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ। ಯಾವನಾದರು ಸರಿ ತಿರಿಗಿ ಜನ್ಮಿಸದರೆ ಹೊರ್ತು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ರಾಜ್ಯವಂನು ಕಾಣಲಾರನು ಯೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಆದರೆ ಯಿಂಥ ಜ್ಞಾನ ವಾಕ್ಯಗಳಂನು ಸ್ವಭಾವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ವಿಸ್ಮಯ ಪಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ತಾಯಿಯ ವುದರದಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮರಳಿ ಜನ್ಮಿಸುವದುಂಟೋ ಯೆಂಬದಾಗಿ ಕೇಳಿದನು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಿಕೋದೇಮೇ ತಿರಿಗಿ ಜನ್ಮಿಸುವದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನಾವು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಬೇಡ। ಏನಂದರೆ ಯೆರಡು ಜನನಗಳುಂಟು ಶರೀರದ ಜನನವು ಒಂದು। ಜ್ಞಾನ ಜನನವು ಒಂದು। ಹೀಗಿದ್ದು ಬೀಸುವಂಥಾ ಘಾಳಿಯಾದದ್ದು ನಿನಗೆ ಕೇಳ ಬರುತ್ತೆ ವಿನಾ ಅದು ಯೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು ಯೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೆ ಎಂದು ಅರಿಯೆ। ಆದರೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಕಾರ್ಯಗಳಂನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯದವನು ನೀನು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಯೆಟ್ಟದ ಕಾರ್ಯಗಳಂನು ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಳಿಯಲಾಪುವಿ? ಆದಕಾರಣ ಪರಲೋಕದ ದೆಶೆಯಿಂದ ಯಿಳಿದಂಥ ದೇವರ ಪುತ್ರನೇ ಹೊರ್ತು ದಾವನು ಪರಲೋಕದ ಮರ್ಮಗಳಂನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಾರನು। ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣ್ಯವಂನು ಪಡೆಯ ಯಾವನು ಆಶಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಯಿನಂಮ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಭರವಸ ಯಿಡಬೇಕು: ಯಾಕೆಂದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದವರು ಮಾನವರ ಮೇಲೆ ಯಿಟ್ಟ ಅತ್ಯಂತ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅವರಂನು ರಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಂಮ ದಿವ್ಯ ಕುಮಾರನಂನು ಯಿ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ

ಕಳುಹಿಸ ಚಿತ್ತವಾದರು। ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೋಯಿಸೇಸನು ಕಂಚಿನ ಸರ್ಪವಂನು ಹೂಗು ಹಾಕಿದಾಗ ಹಾವನು ರಕ್ಷಣ್ಯ ಹೊಂದಲಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದನೋ ಆ ಸರ್ಪವಂನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡ ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತಲ್ಲ। ಅದೇ ಮೇರಿಗೆ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಸಿಲುಬೆ ಯೆಂಬಂಥ ಸ್ತಂಭದ ಮೇಲೆ ಯೆತ್ತಲ್ಪಡಬೇಕು। ಆತನಂನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ಆತನ ಕಲ್ಪನೆಗಳಂನು ಅನುಸರಿಸುವವನು ಯಾವನೋ ಅಂಥವನು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವನು। ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕಿಂತ ಅಂಧಕಾರವಂನು ಅಧಿಕ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕುಮಾರನಂನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸುವವನು ಯಾವನೋ ಅಂಥವನು ಯೀಗಲೇ ತೀರ್ಪ ಯಿಡಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ ಯಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬದಾಗಿ ಬೋಧಿಸಿದರು। ನಿಕೋದೇಮುಸ್ ಯಾಜ್ಞಾನ ಬುದ್ಧಿಗಳಂನು ಕೇಳಿ ಜ್ಞಾನವು ತೀರಿ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟನು। ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಜೇಸುನಾಥರ ತಿರು ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಂನು ಯಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನರಂನು ಹಿಂದೆ ತೆಗಿಯ ಫರಿಸೇಯರು ಪ್ರಯಾಸಪಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ ನಿಕೋದೇಮುಸ್ ಅವರ ಅನೀತಿಯಂನು ನೋಡಿ ಬಹು ದೃಢವಾಗಿ ಅವರಂನು ಗದರಿಸಿದನು। ಮತ್ತು ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಮೃತವಾದ ಬಳಿಕ ಅವರಂನು ಅಡಕ ಮಾಡಿದನು ಯಿವನೇ। ಯಿವನಂನು ಕುರಿತು ಮುಂದೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವೆವು॥

---

೧ ನೇದು। ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಮಾಡಿದ ಮೊದಲನೇ ಅದ್ಭುತವು ಅರ್ಚ: ಮರಿಯಂಮನವರ ಬೇಡುದಲೆಯ ಮುಖಾಂತ್ರವಾಗಿ ಆಯಿತೆಂದು ನೀವು ಕೇಳಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾದ್ದೇನಂದರೆ। ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರು ನಮಗೆ ದಯಮಾಡ ಯೋಚಿಸಿದ ವರಪ್ರಸಾದಗಳಂನು ತಂಮ ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತೆಯ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ ನಮಗೆ ಕರುಣಿಸುವದು ಅವರಿಗೆ ಪದ್ಧತಿಯಾದ ಚಿತ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ। ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಬಹು ಭಕ್ತಿ ನಂಬಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಆಕೆಯ ಆಧಾರವಂನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ತಕ್ಕದ್ದು। ಅರ್ಚ: ಮರಿಯಂಮನವರು ಮನುಮಕ್ಕಳ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹು ಅವಸರವಾದ ಸಹಾಯವಂನು ಬರಮಾಡ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದವಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ। ಏನಂದರೆ ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿ

ಯಂನು ಯಿರಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಆಕೆಯ ಮುಖವಂನು ನೋಡಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಸಾದಗಳಂನು ನಮಗೆ ದಯಪಾಲಿಸುವರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ। ಇದಲ್ಲದೆ ಆಕೆಯೂ ಮನುಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರ ಪಟ್ಟು ಅವರ ನಿತ್ಯ ರಕ್ಷಣ್ಯವಂನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ವುಪಕಾರ ಸಹಾಯ ಪ್ರೊತ್ಸಾಹೆಯಂನು ಪಾಲಿಸಿ ಚಿತ್ತವಾಗಿದ್ದಾಳೆಂದು ವೇದಾಗಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ। ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಕಾನವೆಂಬ ವೂರಿನಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಕರಿಯಲ್ಪಟ್ಟವರಿಗೆ ದ್ರಾಕ್ಷೀರಸ ಸಾಲದೆಂದರಿತು ಮನೆಯ ಯೆಜಮಾನರಿಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಅಪಮಾನ ಬಾರದಂತೆ ತಂಮ ದಿವ್ಯ ಕುಮಾರನಂನು ಯಿವರಿಗಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿದಳಲ್ಲವೇ? ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೂ ಯಾ ಭೂಮಿನು ಮೇಲೆ ನಾವು ಪಡುವಂಥಾ ಆತ್ಮ ಶರೀರದ ತಂತ್ರ ಶೋಧನೆ ಉಪದ್ರಾದಿಗಳಂನು ಕಂಡು ಆಕೆ ಕನಿಕರ ಪಡದೆ ಹೋಗುವಳೆಂತ ಯೆಣಿಸಲಾಗದು। ಹೀಗಿದ್ದ ಆಕೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೇ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ನಾವು ಕೇಳ ಬೇಕಾದ್ದೇನಂದರೆ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ನೀರಂನು ಪೊಳ್ಳೀ ದ್ರಾಕ್ಷೀರಸವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ ಕಲ್ಲುಗಳಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಕಠಿಣ ಹೃದಯಗಳಂನು ಮುರಿಸಿ ಮಾಂಸವಾದ ಹೃದಯಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವದು। ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ದೇವ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೂ ಸುಪ್ರೇರಿಪಣೆಗಳಿಗೂ ಕಠಿಣವಾದ ನಂಮ ಆತ್ಮವಂನು ಗುಣಪಡಿಸಿ ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸ ನಂಬಿಕೆಯೆಂಬ ಜ್ಞಾನ ಫಲಗಳಿಂದ ಅದಂನು ತುಂಬಿಸುವದಾಗಲಿ ಯೆಂಬ ಅರ್ಥವಾಗುವದು॥

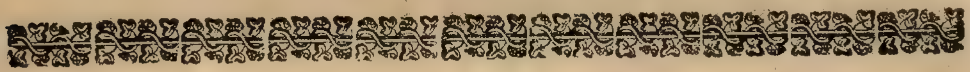
೩ ನೇದು। ರಾಮಪ್ಪನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬೇಟೆ ಮಾಡಿದಂಥ ಜನರು ಯಿಷ್ಟು ಮೀನುಗಳ ಹೇರಳತ್ವವಂನು ಕೂಡಿಸಿದ್ದು ಯಿಂನುಮುಂದೆ ತಿರುಸಭೆಯ ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಮಾಡುವದಕ್ಕಿರದ್ದ ಜ್ಞಾನ ಬೇಟೆಗೆ ಲಾಂಛನೆಯಾಗಿತ್ತು। ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಅರ್ಚಃ ರಾಮಪ್ಪನೂ ಆತನ ಜತೆಗಾರರೂ ರಾತ್ರಿ ಮಾದ್ಯಂತವು ಪೊಂದು ಮೀನಾದರೂ ತಮಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟರಲ್ಲಾ। ಅದೇ ಮೇರೆಗೆ ಮೊಯಿಸೇಸನ ವೇದದ ಕಾಲ

ದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಜ್ಞಾನ ಕತ್ತಲೂ ರಾತ್ರಿಯೂ ಇರುತಿತ್ತು। ಅಲ್ಲವೇ ನಿತ್ಯ ರಕ್ಷಣ್ಯದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡು ಅನುಸರಿಸುವದು ಬಹು ಪ್ರಯಾಸವೂ ಅಪರೂಪವೂ ಉಳ್ಳದ್ದಾಗಿತ್ತು। ಮತ್ತು ಯೂದೆಯರೊಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಂದಿಗಳು ಸುಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ಬೋಧಕರಾದ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳೂ ಬೇರೆ ಗುರುಗಳೂ ಅವರಿಗಾಗಿ ಪಟ್ಟ ಪ್ರಯಾಸವು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ನಿಷ್ಫಲವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳ ಬಹುದು॥

ಇದಲ್ಲದೆ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ರಾಯಪ್ಪನ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಃಕಾಲಕ್ಕೆ ಏರಿ ಆತನಿಗೂ ಆತನ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೂ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಬಲೆ ಬಿಡಿರೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದಾಗಲೇ ಮೀನುಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದವಲ್ಲವೇ? ಯಾಮೇರೆಗೆ ಜೇಸುನಾಥರು ತಮ್ಮ ತಿರು ಸಭೆಗೆ ತಲೆಯಾಗಿಯೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬೋಧಕನಾಗಿಯೂ ಅರ್ಚಃ ರಾಯಪ್ಪನನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಆತನನ್ನೂ ಆತನ ಜತೆಗಾರರಾದ ಬೇರೆ ಅಪೋಸ್ತಲರನ್ನೂ ಭೂಮಿಯಾದ್ಯಂತದಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿ। ನೀವು ಹೋಗಿ ಸಮಸ್ತ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಿರಿ ಯೆಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದಾಕ್ಷಣವೇ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಜನರು ಅವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಗುಂಪು ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ಸತ್ಯವೇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಬಂದರು। ಮತ್ತು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕು ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಪಶ್ಚಿಮದ ಪರಿಯಂತರ ಸಮಸ್ತ ಜಾತಿ ಜನಾಂಗಗಳು ರಾಯಪ್ಪನ ದೋಣಿಯೆಂಬ ತಿರು ಸಭೆಗೆ ಒಳಗಾದರು॥

ಆದರೆ ಬಲೆಗಳು ಮೀನುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಹರಿದು ಹೋಗುವದಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಕಾರ ತಿರು ಸಭೆಯ ಗರ್ಭವು ಪತಿತರ ಕಲಹಗಳಿಂದಲೂ ಶಿಸ್ಮತಿಕರ ಸಿತಾಂಗಗಳಿಂದಲೂ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಹರಿದು ಹೋಗುವದಾಗಾಯಿತು। ಮುಂಚೆ ನಿಜವಾದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಕೆಲವು ಕ್ರೀಸ್ತುವರು ತಮ್ಮ ದುರ್ಗುಣಗಳಿಗೆ ಇಂಬು ಕೊಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾದ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಗುರುಗಳ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕೇಳದೆಯೂ ತಿರು ಸಭೆಯ ಕಟ್ಟಳೆಗಳ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆಯೂ ತಮ್ಮ ಸುಳ್ಳು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದದ್ದಲ್ಲದೆ ವಿಧವಿಧವಾದ ತಂತ್ರೋ

ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಜನರಂನು ತಂಮ ಕಡೆಗೆ ಶೇರಿಸ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾರೆ। ಆದರೆ ವೊಂದು ವೃಕ್ಷದ ಕೊಂಬೆಯಂನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಇದು ವೊಣಗಿ ಹೋಗುವದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಯಿವರು ಜೇಸುನಾಥರ ನಿಜವಾದ ಸಭೆಯಂನು ಅಗಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ಯವನ್ನೂ ಜ್ಞಾನ ಜೀವವಂನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದರು। ಮತ್ತು ಯೆಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಾದಾಗ್ಯೂ ಎಷ್ಟು ಧರ್ಮ ಪುಣ್ಯಗಳ ಮಾಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಪತಿತರೂ ಶಿಸ್ಮತಿಕರೂ ಕಳ್ಳ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವತನಕ ಸತ್ಯವಂನಾದರೂ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಂನಾದರೂ ಹೊಂದಲಾರರು ಎಂಬದಾಗಿ ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳುವಿರಾಗಲಿ॥

೭ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ಜೊವಂನೇಸೆಂಬವರು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟದ್ದೂ ಸಮರಿತಾನಳೊಂದಿಗೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಸಂಭಾಷಿಸಿದ್ದೂ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಅದ್ಭುತಗಳ ಮಾಡಿದ್ದೂ ಕುರಿತು॥

ಜೇಸುನಾಥರು ನಿಕೋದೇಮುಸೆಂಬವನಂನು ತಂಮ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೊಳಗೆ ಶೇರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಜೂದೆಯ ಶೀಮೆಗೆ ಬಂದು ತಮ ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಗಡ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳು ನಿವಾಸಿಸಿದರು। ಮತ್ತೂ ಎಡ ಬಲದ ಶೀಮೆಗಳಿಂದ ಜನರ ಗುಂಪುಗಳು ಬಂದು ಯಿವರ ಶಿಷ್ಯರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವಂನು ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದರು। ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಜೊವನ್ನೇಸು ಸಮೀಪವಾಗಿದ್ದ ಸೆನ್ನೊನೆಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿವಾಸಿಸಿ ತಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಂಥವರಿಗೆ ತಪ್ಪೋಸ್ನಾನವ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು। ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂತ ಜೊವನ್ನೇಸನ ಶಿಷ್ಯರು ಕೇಳಿ ರೋಷಿತರಾಗಿ ಜೇಸುನಾಥರ ಸ್ನಾನವಂನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳುವವರೊಂದಿಗೆ ತರ್ಕವಂನು ಮಾಡಿ ವೊಂದು ದಿನ ಜೊವನ್ನೇಸನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಗುರುವೇ ಯಿಗೋ ನಿಂಮೊಂದಿಗೆ ಜೋರ್ದಾನೆಂಬ ನದಿಗೆ ಆಚೇಲಿದ್ದು ಮತ್ತು ನೀವೇ

ಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸಿ ಹೊಗಳಿದಂಥಾ ಮನುಷ್ಯನು ಜನರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾ
ನವಂನು ಕೊಡುತ್ತಾನಲ್ಲಾ। ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿಗಳು ಆತನ ಸ್ನಾನ
ವಂನು ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಕೊಡುವ ಸ್ನಾನವಂನು
ಒಬ್ಬನಾದರೂ ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳನು ಯೆಂದು ಮೊರೆ ಯಿಕ್ಕಿದರು। ಆಗಲು ಸ್ನಾ
ನಿಕರಾದ ಜೋವನ್ನೇಸು ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ರೋಷ ಅಣಗಿಸುವಹಾಗೆ
ಅವರ ಸಂಗಡ। ಕೇಳಿರಿ ನೀವು। ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಪ್ರಸಾದಿಸಿದರೆ ಸರಿ
ಮನುಷ್ಯನೊಳು ಸುಫಲವಾಗುವದು। ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪ
ಟ್ಟರೆ ಹೊರ್ತು ಮನುಷ್ಯನು ವೊಂದಂನು ಹೊಂದಲಾರನು। ಹೀಗಿರಲಾಗಿ
ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರಿಗೆ ಮಾರ್ಗವಂನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಯಿವರ
ಮುಂದೆ ಬಂದಿನೆ ವಿನಹಾ ನಾನು ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರು ಅಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲ
ಬರ ಸಂದೇಹಗಳಂನು ಪರಿಹರಿಸುವಹಾಗೆ ನಾನು ಮುಂಚಿತನಾಗಿ
ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲ। ನೀವೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿರುತ್ತೀರಿ। ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ವರ್ಧಿಸಿ
ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗಲೂ ನಾನಾದರೆ ತಗ್ಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲೂ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತೆ
ಯೆಂದು ಜೋವಂನೇಸೆಂಬವರು ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ಕೊಂಚದ ತರುವಾಯ ಸ್ನಾನಿಕರ ಜೋವಂನೇಸನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ
ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟರು। ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಲಿಲೆಯ ದೇಶವಂನು
ಆಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಂಥಾ ಹೆರೊದೇಸನು ಫಿಲಿಪ್ಪುಸೆಂಬ ತಂನ ಸಹೋದರನ
ಸತಿಯಾದ ಹೆರೊದಿಯಾಸೆಂಬವಳಂನು ತನಗೆ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಯಿಟ್ಟು
ಕೊಂಡು ಜೋವಂನೇಸೆಂಬವರು ಯಿಂಥಾ ಅಕ್ರಮಕ್ಕೆ ತಾಳಲಾರದೆಯೂ
ಯಾವದಕ್ಕು ಅಂಜದೆಯೂ ಹೆರೊದೇಸನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಆಕೆಯಂನು ಪರಿ
ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದಟಾಯಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು। ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಕೇಳು
ರಾಯನೇ ನೀನು ನಿನ ತಂಮನ ಹೆಂಡತಿಯಂನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಲಾಗದು
ಅದು ಅವಿವೇಕ ಅಕೃತ್ಯವೇ ಸರಿ। ಆಕೆಯಂನು ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸು ಯೆಂದು
ಬಹು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು। ಒಂದು ದಿನ ಹೆರೊದೇಸನು
ಕೋಪವಂಗೈದು ಯಾವರಿವಿಗು ತಾನು ಆ ಮಹಾತ್ಮರ ಮೇಲೆ ಮಡಗಿದ
ಅಭಿಮಾನವಂನು ಯೆಣಿಸದೆ ಸೇವೆಗಾರರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಆತನಂನು ಒಪ್ಪಿಸಿ

ಶರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿಬಿಟ್ಟನು। ಆದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ತಮಗೂ ಯಾವದೊಂದು ವುಪದ್ರ ಬಂದಾತೆಂದು ನೆನಸಿ ಜೂದೆಯ ಶೀಮೆಯಂನು ಬಿಟ್ಟು ಗಲಿಲೆಯ ಶೀಮೆಗೆ ಹೋಗಿ ಶೇರಿದರು॥

ಆದರೆ ಸಮರಿಯ ಶೀಮೆಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಅವರು ಹೋಗ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು। ಒಂದು ದಿನ ಪ್ರಯಾಣ ಸಾಗಲಾಗಿ ಸಿಕಾರೆಂಬ ಪುರಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾಗಿದ್ದ ಜಾಕೋಬೆಂಬವರ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು। ಆಗಲು ಮಧ್ಯಾನ್ಹವಾಗಿತ್ತು। ಶಿಷ್ಯರು ಭೋಜನದ ವಸ್ತುಗಳ ಸಂಪಾದಿಸಲಿಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವೂರಿಗೆ ಹೋದರು। ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಆ ವೂರಿನ ವೊಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಾದವಳು ನೀರಂನು ಸೇದುವದಕ್ಕೆ ಆ ಬಾವಿಗೆ ಬಂದಳು। ಆಗ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಆಕೆಯ ಮನ ತಿರಿಗಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ಅವಳಂನು ನೋಡಿ। ನಮಗೆ ದಾಹವುಂಟಾಗಿದೆ ಕೊಂಚ ನೀರು ಕೊಡು ಯೆಂದು ಕೇಳಿದರು। ಸಮರಿಯದವಳು ಕರ್ತರ ವುಚ್ಚಾರಣೆ ವಸ್ತ್ರರೀತಿಯಂನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ಯೀತನು ಜೂದೆಯ ದೇಶಸ್ಥನು ಯೆಂದು ನೆನಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನೀವು ಜೂದೆಯನಲ್ಲವೇ? ಸಮರಿಯ ದೇಶಸ್ಥಳಾದ ನಂನಂನು ನೀವು ನೀರಂನು ಕೇಳುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಜೂದೆಯರಿಗೂ ಸಮರಿತಾನರಿಗೂ ಸಹವಾಸ ಅನುಬಂಧವು ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲವೇ ಯೆಂಬದಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು। ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು ದೇವದತ್ತಗಳಂನೂ ನೀರಂನು ನಿನಗೆ ಕೇಳುವವರು ಯಾರೆಂದೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಯಿವರಂನೂ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ತಿಳಿ ನೀರಂನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಿ। ಮತ್ತು ಆಗ ಅದಂನು ಪ್ರಸಾದಿಸುವರು ಯೆಂತ ಪಾಲಿಸಿದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಾದವಳು ಅಯ್ಯನವರೇ ನೀವು ಹೇಳುವ ಮಾತು ನಂನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಯೆಟ್ಟದು। ಅಂಥ ತಿಳಿ ನೀರು ಯಾವದು? ಯಿಗೋ ಯೀ ಬಾವಿಯು ಬಹು ಆಳವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನೀರಂನು ಶೇದುವದಕ್ಕೆ ನಿಂಮ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ವೊಂದು ಯೆತ್ನವೂ ಯಿಲ್ಲವೆ। ಆ ತಿಳಿ ನೀರು ಯೆಲ್ಲಿ ದೊರಕುವದು। ನೀವು ನಂಮ ಪಿತ್ರರಾದ ಜಾಕೋಬೆಂಬವರಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವರೋ? ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಂಟೋ! ಯೆಂದು ಕೇಳಿದಳು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ।

ಯಾ ನೀರಂನು ಕುಡಿಯುವವನು ಯಿಂನುಮುಂದೆ ದಾಹ ಪಡಬಹುದು ಆದರೆ ನಾವು ಕೊಡುವಂಥ ತಿಳಿ ನೀರಂನು ಯಾವನು ಕುಡಿಯುವನೋ ಅಂಥವನು ಯೆಂದಿಗಾದರು ದಾಹವಂನು ಪಡುವದಿಲ್ಲ। ಮತ್ತು ಯಿಂಥ ಜಲವಾದದ್ದು ನಂಮ ಭಕ್ತರೊಳು ಬತ್ತಿಹೋಗದ ಬುಗ್ಗೆಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಯಿದ್ದು ಅವರಂನು ನಿತ್ಯ ಜೀವಕ್ಕೆ ಸೇರ ಮಾಡುವದೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಆಗಲು ಆಕೆಯು ಅಯ್ಯನವರೇ ತಾವು ಹೇಳುವ ನೀರು ಆಶಿಸತಕ್ಕ ನೀರೇ। ಈ ನಿಮಿತ್ಯ ತಾವು ದಯಮಾಡಿ ನನಗೆ ದಾಹ ಆಗದಂತೆಯೂ ನಾನು ಇಷ್ಟು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಯಾ ಬಾವಿಗೆ ಬಂದು ನೀರಂನು ಸೆದದಂತೆಯೂ ಆ ಉತ್ತಮವಾದ ಜಲವು ನನಗೆ ದೊರಕುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ಯೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳು। ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಅವಳಿಗೆ ತಂನ ದುರ್ನಡತೆಯು ತೋರುವಹಾಗೆ ಪರಮ ಗುರುವಾದವರು ಆಕೆಯಂನು ನೋಡಿ। ನೀನು ವೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಂನ ಪುರುಷನಂನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಬಾ ಎಂದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಸಮರಿತಾವಳು ನನಗೆ ಪುರುಷನು ಯಿಲ್ಲವೆಂನು ಹೇಳಿದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು। ಹೌದು ನಿನಗೆ ಪುರುಷನು ಯಿಲ್ಲವೆಂಬುವದು ಸಹಜವೇ। ಯಾಕೆಂದರೆ ನೀನು ಐದುಸರ್ತಿ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಯಾಗ ನಿಂನ ಸಂಗಡ ಯಿರುವಂಥವನು ನಿಂನ ಪುರುಷನು ಅಲ್ಲವೆಂಬುವದೇ ಸರಿ ಯೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಆಕೆಯು ಈ ವಾಕ್ಯವಂನು ಕೇಳಿ ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಸ್ವಾಮೀ ನೀವು ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯೆಂತ ನನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುತ್ತೆ। ಈ ನಿಮಿತ್ಯ ನಂನ ಸಂದೇಹವಂನು ಪರಿಹರಿಸ ಚಿತ್ತವಾಗಿರಿ। ಗರಿಜಿಮೆಂಬ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಪಿತೃಗಳು ಆರಾಧಿಸಿದರು। ಜೆರುಸಲೇಮೆಂಬ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ದೇವರಿಗೆ ಪೂಜ್ಯಾರಾಧನೆಯಂನು ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರ್ತು ಇತರ ವಲ್ಲವೆಂದು ಜೂದೆಯ ದೇಶಸ್ತರಾಗಿರುವ ನೀವು ಸಾಧಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಿಯಲ್ಲ। ಇದೇನೆಂದು ಕೇಳಿದಳು। ಅದಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯ ಬೋಧಕರು ನಂಮ ವಾಕ್ಯವಂನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೋ। ಇಂನು ಮುಂದೆ ಯಾ ಪರ್ವತದ ಮೇಲಾಗಲಿ ಜೆರುಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಾಗಿ ಪಶುವಿನ ಬಲಿಗಳು ಒಪ್ಪಿ

ನಲ್ಪಡುವದಿಲ್ಲ। ದೇವರಂನು ಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವುತ್ತಮ ವಿಧವಾಗಿ ಪೂಜಿಸ ತಕ್ಕ ಕಾಲವು ಸಮೀಪಿಸಿತು। ಯಿಂದಿನಿಂದ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ನಿಜ ಭಕ್ತರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಂನು ತಮ ತಂದೆ ಯೆಂತ ಯೆಣಿಸಿ ಪೂರ್ಣ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಶುದ್ಧ ಹೃದಯದಿಂದಲೂ ಇವರಂನು ಆರಾಧಿಸುವರೆಂದರು। ಆಗಲು ಆಕೆ ಯಿವರಂನು ನೋಡಿ ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ಯಿಂನು ಮುಂದೆ ಬರತ್ತಾರೆಂತ ನಾನು ಬಲ್ಲೆ। ಅವರು ಬಂದಾಗ ನಮಗೆ ಸರ್ವ ಸತ್ಯವಂನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವರೆಂಧೇಳಿದಳು। ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು ನಿಂನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವಂಥಾ ನಾನು ಆತನೇ ಸರಿ ಯಂದರು॥

ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಶಿಷ್ಯರು ಮರಳಿ ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹೊಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡುವದಂನು ಕಂಡು ಅತಿಶಯಪಟ್ಟಾಗ್ಯು ನೀವು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಯಾಕೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ ಯೆಂದು ಕೇಳಿದವರಲ್ಲ; ಇವರು ಬಾಯಿ ಯೆತ್ತದೆ ತಂಮೊಳಗೆ ನೆನಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಆ ಸಮರಿತಾನಳು ಕರ್ತರ ವಾಕ್ಯಗಳಂನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಂನ ಕುಂಭವಂನು ಅಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗ್ರಹಸ್ತರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನಂನ ಪೂರ್ವೋತ್ತರಗಳಂನೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ವಿವರಿಸಿದಂಥಾ ಹೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಂನು ಕಂಡೆನು। ಈತನಂನು ನೋಡ ಬಂನಿ। ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ಈತನೋ ಯೇನೋ ಯಂಧೇಳಿ ಆ ವರ್ತಮಾನವಂನು ಪಟ್ಣವಾದ್ಯಂತದಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದಳು। ಈ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಅನೇಕರು ಪಟ್ಣದಿಂದ ಹೊರಟು ಜೇಸುನಾಥರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು। ಮತ್ತು ತಂಮ ದಿವ್ಯ ಗುರುಗಳು ದಣುವಾದರೆಂತ ಕಂಡು ಶಿಷ್ಯರು ಅವರಂನು ನೋಡಿ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿಯೆಂದು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಕರ್ತರು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದ ಹೊಂದು ಭೋಜನ ನಮಗುಂಟು ಯೆಂದರು। ಶಿಷ್ಯರು ಆ ಮಾತಂನು ಕೇಳಿ ತಂಮೊಳಗೆ ಅಂದುಕೊಂಡದ್ದೇನಂದರೆ ಇದೇನು ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನು ನಂಮ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಭೋಜನ ತಂದನೋ ಯೆಂದು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು। ಇವರ ಸಂದೇಹವಂನು ತೀರಿಸುವಂತೆ ಕರ್ತರು ಹೇಳಿದ್ದು। ನಂಮ ಭೋಜನವಾದದ್ದು ವಾಡಿಕೆಯಾದ ಭೋಜನವಲ್ಲ। ನಂಮಂನು ಕಳು

ಹಿಸಿದವರ ಚಿತ್ತವಂನು ಸಮುದ್ರಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿ ಮನುಷ್ಯರ ರಕ್ಷಣ್ಯವಂನು ಸಿದ್ಧಿಸುವದು ಇದೇ ನಮಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಭೋಜನವು। ಅಂಥಾ ಭೋಜನವಂನು ನೀವು ಭಕ್ಷಿಸಿ ನಂಮ ಸಂಗಡ ಭೂಲೋಕವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ದಿವ್ಯ ಕೈಂಕರ್ಯವಂನು ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು। ಸುಗ್ಗಿಕಾಲವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಇಂನೂ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುವಿರೋ ಇಗೋ ನಾವು ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ। ನೀವು ಕಂಣೆತ್ತಿ ಪೈರು ಬೆಳದಂಥಾ ಹೊಲಗಳು ಕುಡುಗಲಿಗೆ ಪಕ್ವವಾಗಿರುವದಂನು ನೋಡಿರಿ ಅದೇನಂದರೆ। ಸಮಸ್ತ ಜನರು ನಂಮ ವುಪದೇಶವಾನು ಕೇಳಿ ನಂಮಂನು ಅನುಸರಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಾಲವಾಯಿತೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಈ ಪ್ರಸಂಗಗಳಂನು ವಿವರಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಇಗೋ ಸಮರಿತಾನಳ ವಾಕ್ಯವಂನು ನಂಬಿದಂಥಾ ಅನೇಕರು ಕರ್ತರ ಶ್ರೀಪಾದಗಳಿಗೆ ಸೇರಿ ಅವರಂನು ನೋಡಿಯೂ ಕೇಳಿಯೂ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾದರು। ತರುವಾ ಇವರೆಲ್ಲರು ಜೇಸುನಾಥರ ಸಂನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತಂಮ ಊರಲ್ಲಿ ದಯಮಾಡಿ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ತಂಗಬೇಕೆಂದು ಯಿವರಂನು ದೈನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು। ಅವರ ಬಿಂನಹವಂನು ಆಲೈಸಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಯೆರಡು ದಿವಸ ನಿಂತರು ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಂಚೆ ಯಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಶಾನೆ ಜನರು ಸತ್ಯೋಪದೇಶವಂನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಜೇಸುನಾಥರ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರು। ಆಬಳಿಕ ಸಮರಿತಾನಳೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದೇನಂದರೆ। ಯಿಗೋ ನಾವು ಯೀಗ ನಿಂನ ಮಾತಿನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸದೆ ಅಯ್ಯನವರ ವುಪದೇಶವಂನು ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆಯೆಂಬುವದರಿಂದ ಯಿವರು ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರೆಂದು ಲವಲೇಶ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ನಿಶ್ಚೈಸುತೇವೆಂಧೇಳುತ್ತಿದ್ದರು॥

ಹಾಗಿದ್ದು ಯೆರಡು ದಿವಸಗಳಾದ ತರುವಾಯ ಜೇಸುನಾಥರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಗಲಿಲೆಯ ಸೀಮೆಗೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬಂದರು। ಆಗಲು ಇವರ ಕೀರ್ತಿಯು ಆ ಸೀಮೆಯಾದ್ಯಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾಯಿತು। ಇದಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸಿನಗೋಗೆಂಬ ಜಪಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಇವರ

ಪ್ರಸಂಗಗಳಂನು ಆಲೈಸಿದ ಸರ್ವರು ಅವರಂನು ಮೆಚ್ಚಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು। ಕರ್ತರು ಜಲವಂನು ದ್ರಾಕ್ಷೀರಸವಾಗ ಮಾಡಿದ ಗಲಿಲೆಯ ದೇಶದ ಕಾನಾ ಯೆಂಬ ಊರಿಗೆ ಮರಳಿ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬಂದರು। ಅಗೋ ಅಧಿಪತಿ ವೊಬ್ಬನು ಯಿದ್ದನು। ಈತನ ಮಗನು ಕಫನೌರ್ಮಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಧಿಯಾಗಿದ್ದನು। ಆಗಲು ಜೂದೆಯ ಶೀಮೆಯಿಂದ ಕರ್ತರು ಗಲಿಲೆಯಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬಂದಿದ್ಧಾರೆಂತ ಕೇಳಿ ಆ ಅಧಿಪತಿ ಅವರ ಸಮುಖಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸ್ವಾಮೀ ತಾವು ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬಂದು ನಂನ ಕುಮಾರನಂನು ಸ್ವಸ್ತ ಪಡಿಸಿರಿ। ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನು ಸಾಯುವವನಾಗಿದ್ಧಾನೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು। ಈ ಅಧಿಪತಿ ನಂಮ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರ ತ್ರಾಣೆಯ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದನು। ಆದರೆ ಯಿವನಲ್ಲಿ ಯಿಂನು ವಿಶ್ವಾಸವು ಕೊರತೆಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು। ಮನುಷ್ಯರ ಹೃದಯದ ಅಂತರಂಗದ ನೆನಪುಗಳಂನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ನೋಡುವಂಥ ದಿವ್ಯ ಜೇಸು ನಾಥರು ಅವನ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಜೂದೆಯರಾಗಿರುವಂಥ ನೀವು ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳಂನೂ ಅದ್ಭುತಾದಿಗಳಂನೂ ಕಂಡರೇ ಹೊರ್ತಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಸುವದಿಲ್ಲವೆಂದರು। ಆಗಲು ಆ ಅಧಿಪತಿ ಕರ್ತರಂನು ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮೀ ನಂನ ಕುಮಾರನು ಸಾಯಲಿಕ್ಕಂತಾ ಮುಂಚೆ ಬಂನಿ ಯೆಂದನು। ಅದಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರು ಹೋಗು ನಿಂನ ಮಗನು ಬದುಕುತ್ತಾನೆಯೆಂಬದಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರು। ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಈ ತಿರು ವಾಕ್ಯದಿಂದ ವ್ಯಾಧಿಷ್ಟನಾದ ಮಗನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸ್ವಸ್ತವಂನೂ ಸಂಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಂದೆಯ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ದೃಢ ನಂಬಿಕೆಯಂನೂ ಪಾಲಿಸಿದರು। ಆಗಲು ದಿವ್ಯ ಬೋಧಕರು ಪಾಲಿಸಿದಂಥ ವಾರ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಭರವಸ ಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋದನು। ಮರು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಆತನು ತಂನ ಮನೆಗೆ ಹತ್ರಿಸಿ ಬಂದಾಗ ಆತನ ಸೇವ ಕರು ಯೆದುರಾಗಿ ವೋಡಿ ಬಂದು ನಿಂಮ ಮಗನು ಜೀವಿಸಿ ಯಿದ್ಧಾನೆ ಯೆಂಬದಾಗಿ ಆತನ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದರು। ಅದಂನು ಕೇಳಿ ಯೀತನು ತಂನ ಸೇವಕರ ನೋಡಿ ತನ ಮಗನಿಗೆ ಯಾವ ತಾಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಸ್ಥ ವುಂಟಾಯಿ ತೆಂತ ವಿಚಾರಿಸಿದನು। ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ನಿಂನೆ ಯೇಳನೇ ತಾಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಜ್ವರ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದರು। ಆಗಲು ನಿಂನ ಕುಮಾ

తను బదుకుత్తానె యెందు దివ్య జేసునాథరు హేళిసిద సమయవు అదే ఎందు తిళిదుకొండు అవనూ అవన మనేజనవాద్యంతవూ విశ్వాసిసిదరు॥

ఇవర తరువాను దివ్య జేసునాథరూ యివర మాతె స్రియ్యా శిష్యరుగళూ కపర్నౌమిగె బందరు। ఆదరె అల్లి బహు దినగళు వసిసలిల్లవు। ఏనందరె జూదెయర పాస్కవెంబ వుత్సవవు సమీపవాగిత్తు। మత్తు ఆ స్థళద శినగోగినల్లి దెవ్వ హిడిద ఒబ్బ మనుష్యను స్వామియన్ను నోడి నజరేయనాద జేసువే ననగూ నిమగూ యేను నీవు నాశెందు నా బల్లె। నీవు దేవర పరిశుద్ధరు యెంబదాగి కూగి హేళిదను। ఆగలు జేసునాథరు తమ్మ కురితు ఆ అశుద్ధ భూతదింద నుడియల్పట్ట సాక్షియను తృణీకరిసి ఇవను గద్దిసి హేళిద్దేనందరె। అశుద్ధ భూతవే నీను బాయి ముచ్చి యీ మనుష్యన్న అగలి హోగు యెందు ఆజ్ఞాపిసిదరు। ఆక్షణవే పిశాచియు అవన్న హొడ్డాడిసి నెలక్కె కెడవి బిట్టద్దల్లదె మహా అబ్బరవిట్టు అవనిగేను హానీ మాడదె హొరటు హోయితు। ఆగలు యెల్లరిగె బహు ఆశ్చర్యవుంటాగి వొబ్బరొబ్బరు తమ్మోళందుకొండద్దేనందరె। యిదేను హొస బోధనెయను బోధిసువంథ యీ మనుష్యనార్యారు? ఇగో ఇవను అధికారస్తనహాగె అశుద్ధ భూతగళిగె ఆజ్ఞాపిసుత్తానె। అవుగళు ఇవనిగె విధేయవాగుత్తవె అందుకొళ్ళుత్తా ఇద్దరు। మత్తూ ఈ అతిశయద వర్తమానవు గలిలేయ సీమె ఆద్యంతదల్లి ప్రకటవాయితు॥

హీగిద్దు లోకరక్షకరు అల్లింద హొరటు తమ్మ శిష్యరొందిగె శిమోన్ అంద్రెయాస్ ఎంబవర మనెగె త్వరిసి బందరు। ఆగలు శిమోనన అత్తె జ్వరదల్లి బిద్దిద్దళు। ఆద్దరింద శిమోననూ యివన సహోదరనూ ఆకెగె స్వస్థపడిసువహాగె స్వామియన్ను బేడుత్తిరలాగి స్వామియవరు బళిగె బందు ఆకెయ కైయన్ను

హిడిదు ఆకెయంను ఎబ్బిసిదరు। మత్తూ జ్వరక్కె ఆజ్ఞాపిసుత్తలే జ్వరవు ఆకెయంను బిట్టు హోయితు। తక్షణవే ఆకె యెద్దు అవరిగె శేవిసుత్తిద్దళు॥

ఆదరె ఆ దివసవు సబ్బాతు దివసవాగిత్తు। సాయంకాలవాదాగ జేసునాథర బళిగె అనేక రోగిష్టరూ పిశాచి హిడిదవరూ కరెకొళ్ళల్పట్టరు। మత్తూ పట్టద జనరుగళెల్లరూ బాగలిన ముందె కూడి బందిద్దరు। ఆగ యోగ బోధకరు రోగిష్టర మేలె తమ తిరు హస్తగళంను నీడి అవరంను స్వస్త పడిసి తంమ తిరు వాక్యదింద పిశాచిగళంను హొరడిసిదరు। పిశాచిగళు హొరడుత్తా నీను సర్వేశ్వరన కొమారనెందు కూగుత్తా ఇద్దవు। ఆదరె స్వామిగళు అవుగళు మాతనాడదహాగె అవుగళ గదరిసుత్తా ఇద్దరు। ప్రాతఃకాలవాదాగ అల్లింద హొరటు అరణ్యక్కె హోగి అల్లి ప్రార్థిసుత్తిద్దరు। ఆగలు రామప్పనూ ఆతనొందిగె యిద్దంథవరూ స్వామిగళ సంనిధిగె బందు అవర సంగడ స్వామీ సర్వరు నింమంను హుడుకుత్తారె యెందరు। స్వామిగళు అవర నోడి సమీపవాగిరువ వూరుగళిగూ పట్టగళిగూ హోగి అల్లి దేవ వాక్యవంను నావు ప్రసంగిసువహాగె బంని। యేనందరె ఇదక్కాగి నావు జిత్తైసి బందేవు యెంబదాగి హేళిసిదరు। ఆదరె ఇవరు తంమంను అగలి హోగదహాగె జనరు అవరంను నిల్లిస ప్రయాస పడుత్తిద్దరు। ఆగలు స్వామిగళు అవర సంగడ హేళిద్దేనందరె। నావు కడిమె గ్రామగళిగె హోగి దేవ వాక్యవంను ప్రసంగిస న్యాయవాగిరుత్తె యెంబదాగి హేళిసిదరు। హీగిద్దు నంమ దివ్య రక్షకరు గలిలేయ దేశవాద్యంత సంచరిసి తిరగోలగళల్లి ప్రసంగిసుత్తా దేవ రాజ్యద సువర్తామానవంను బోధిసుత్తా వ్యాధిష్టరంను స్వస్థ పడిసుత్తా బందరు। మత్తు నానా స్థళగళింద మహా గుంపుగళు అవర సంనిధానక్కె కూడికొండు బరుత్తిద్దరు॥

೧ ನೇದು: ಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿರಾ ನೀವು ಮುಂಚೆ ಕೇಳಿದ ಸ್ಥಾನಿಕರಾದ ಜೊವಂನೇಸ್ಸೆಂಬವರ ಸುನಡತೆಯಂನು ನಿದಾನಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಮನೋದೈನ್ಯವೆಂಬ ಪುಣ್ಯದ ಉತಮವಾದ ಮಾತೃಕೆಯಂನು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸುವದು। ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದುಷ್ಟ ನಿಗ್ರಹದ ಕ್ರಿಯೆಗಳಂನು ಕಂಡು ಜೂದೆಯರು ಸಂಶಯ ಪಟ್ಟು ನೀವು ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರೋ ಏನೋ ಎಂದು ಕೇಳುವಾಗ ಯಿವರು ಕಪಟವಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರಲ್ಲವೆಂದು ಬೈಲಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು। ತಮಗೆ ಸಲ್ಲಿದಂಥ ಬಹುಮಾನವಂನು ವರ್ಜಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ತಂಮಲ್ಲಿದ್ದ ದೇವ ದತ್ತಗಳಂನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಮರೆಸಿ ನಾನು ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯು ಅಲ್ಲವೆಂದರು। ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿರುವ ಪುಣ್ಯದ ವರಗಳು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಬಂದವೆಂದು ತಿಳಿದು ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರ ಹೇರಳತ್ವದ ಮೇಲೆ ಗರ್ವಿಸದೆಯೂ ಜೇಸುನಾಥರು ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದ ಜ್ಞಾನ ಫಲಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಕಾಮಕಾರ ಪಡೆದೆಯೂ ಮಹಾ ದೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಯಿದ್ದದ್ದೇನಂದರೆ। ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಅತಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲೂ ನಾನು ತಗ್ಗಿ ಕಡಮೆಯಾಗಲೂ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂಬದಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವರು। ನಾವಾದರೆ ಆ ಮಹಾತ್ಮರ ಸುಮಾದ್ರಿಯಂನು ಅನುಸರಿಸಿ ಪರರ ಪುಣ್ಯವಂನಾಗಲಿ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯಂನಾಗಲಿ ಬುದ್ಧಿಯಂನಾಗಲಿ ಯಿ ಮೊದಲಾದ ಮೇಲುಗಳ ಕುರಿತು ಮಾತ್ಸರ್ಯವಂನು ಪಡದೆ ಸಂತೋಷಿಸುವೆವಾಗಲಿ; ಮತ್ತು ನಂಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಂಥಾ ಪುಣ್ಯಗಳಂನು ಹೊರಗಿನ ನಡತೆಯಿಂದ ಕಪಟವಾಗಿ ತೋರಿಸದಿರುವದಲ್ಲದೆ ನಾವು ಹೊಂದಿದ ಯಿಂಥಿಂಥ ಪುಣ್ಯಫಲಾದಿಗಳಂನೂ ಮಾಡಿದ ಯಿಂಥಿಂಥ ಸುಕೃತ್ಯಗಳಂನೂ ಮನೋದೈನ್ಯದಿಂದ ಮರಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ನಮಗೆ ಮೇಲು, ಮತ್ತು ನಂಮಲ್ಲಿ ಏನಾದರು ಒಳ್ಳೇದಾಗಿಯೂ ಸ್ತುತಿಗೆ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿದರೆ ಯಿದೆಲ್ಲಾ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಬಂದದ್ದೇ ಹೊರ್ತಾಗಿ ನಂಮ ಸ್ವಂತ ಬಲದಿಂದ ಅಲ್ಲವೆಂದರಿತುಕೊಳ್ಳುವೆವಾಗಲಿ। ಅರ್ಚಃ ಚಿಂನಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಕಾರವೇ ನಿನಗೆ ದೇವರು ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇ ವಿನಾ ನಿಂನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇನುಂಟು? ಆತ್ಮ ಶರೀರದ ಶಕ್ತಿಗಳೂ ಜೀವವೂ ಆರೋ

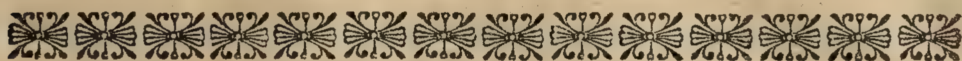
ಗ್ಯವೂ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಸುಗುಣಗಳೂ ದ್ರವ್ಯ ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ಯಾ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಸಕಲ ಮೇಲು ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಬಂದಂಥಾ ಪ್ರಸಾದಗಳು ಅಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಇವುಗಳ ಕುರಿತು ಅಹಂಕಾರ ಮಾಡುವದೇನು? ನಿಂನ ಬಾಗಲಿನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವ ಗರೀಬನಿಗೆ ನೀನು ವೊಂದು ಬಟ್ಟೆಯಂನು ದಯ ಮಾಡಿದಾಗ ಯಿವನು ತಂನ ಮೊದಲಿನ ನಿರ್ವಾಣವಂನು ಮರತು ತಂನ ಸಂಗಡಿಗಾರರ ಮೇಲೆ ಗರ್ವಿಸಿದರೆ ನಗೆಗೇಡಿ ಆಗುವನಲ್ಲವೇ?

೨ ನೇದು। ಸಮರಿತಾನಳ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಎರಡು ಕಾರ್ಯಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುತ್ತವೆ। ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ ಆತ್ಮಗಳ ರಕ್ಷಣ್ಯದ ಮೇಲೆ ಜೆಸುನಾಥರಲ್ಲಿಯಿದ್ದ ಕಾಂಕ್ಷೆಯೂ ಸಮರಿತಾನಳಲ್ಲಿ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಮನ ತಿರುಗುವಿಕೆಯು ಮಾದ್ರಿಯೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ। ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ। ಧರ್ಮ ಗುರುವಾದ ಜೆಸುನಾಥರು ಚದರಿ ಹೋದ ಆತ್ಮಗಳ ಹುಡುಕುವದರಲ್ಲಿ ಅಲೆದು ತಂಗೆಡುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ವಿಶ್ರಮಿಸ ತಮಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು। ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಳು। ದಿವ್ಯ ಜೆಸುನಾಥರು ಆಕೆಯ ಸಂಗಡ ಸಂಭಾಷಿಸಿಕೊಂಡು ಅಕೆಯಲ್ಲಿ ದೇವ ವಿಶ್ವಾಸವಂನೂ ತಂನ ಪಾಪಗಳ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ತಾಪವಂನೂ ಹುಟ್ಟಿಸಿದರು। ಮತ್ತೂ ಆ ಪಾಪಿಯಾದವಳಂನು ಜ್ಞಾನ ಚುರುಕುಳ್ಳ ಪ್ರಸಂಗಿಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಅವಳ ಮೂಲವಾಗಿ ಸಮರಿತಾನರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಂನು ತಿರಿಗಿಸಿದರು। ಯಿಂಥಾ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಿಗೆ ನಂಮ ಆತ್ಮಗಳು ಯೆಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ ಯೆಂದು ಯಿದರಿಂದ ನಾವು ತಿಳಿಯ ಬಹುದು। ಮತ್ತು ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಶ್ರಮೆಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಂಮ ಆತ್ಮಗಳ ಕೆಡಿಸದೆ ನಂಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿಂದಲೂ ಸದ್ಯೋಪದೇಶದಿಂದಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪುಣ್ಯಾದಿಗಳ ಸುಮಾದ್ರಿಯಿಂದಲೂ ನಂಮ ಸಹೋದರರ। ಪತಿತರ। ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ ಆತ್ಮಗಳಂನು ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ಸೇರಿಸುವಹಾಗೆ ವುದ್ಯೋಗಿಸುವೆವಾಗಲಿ॥

ಸಮರಿತಾನಳು ನೀರು ಸೇದುವದಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ತಂನ ಮನಸ್ಸಂನು ತಿರಿಗಿಸುವದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಯೋಚಿಸಲೇ ಯಿಲ್ಲಾ। ಆದರೆ ಆಕೆಯ ಹೃದ

ನುದ ತಿದ್ದುಪಾಟಿಗೆ ದೇವರು ಅನಂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಸಮಯವಂನು ನೇಮಿಸಿ ಯಿದ್ದನು। ತಾನು ಅರಿಯದೆ ಯಿದ್ದ ಜೇಸುನಾಥರಿಗೆ ಆಕೆಯು ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಮರಿಯಾದೆಯಾಗಿ ಕಿವಿ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ। ಸ್ವಾಮಿ ಸೂಚಿಸಿದ ತಿಳಿ ನೀರು ಎಂಥಾದ್ದೆಂದು ಅವಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸದೆ ಇದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಕುಡಿಯಲಾಶಿಸುತ್ತಾಳೆ। ತಂನ ಅಕ್ರಮಗಳಂನು ತನಗೆ ಕರ್ತರು ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸುವಾಗ ಅವಳು ಅವುಗಳಂನು ಮರೆಮಾಜಿದವಳಲ್ಲಾ। ಮತ್ತು ಯಿವರು ದೀರ್ಘದರ್ಶಿ ಯೆಂದು ಅದರಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಳು। ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರ ಒಳ್ಳೇ ಬುದ್ಧಿಮತಿಗಳಂನು ಕಲಿಯುವದಾಗೆ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸದೊಂದಿಗೆ ಆಲೈಸಿ ವಿವೇಕವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಂನು ಮಾಡಿದಳು। ಇದಲ್ಲದೆ ತಂನ ಸ್ವಕೀಯರು ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕೆ ಪಾಲುಗಾರರಾಗುವ ಬಗ್ಯೆ ತಂನ ಕುಂಭ ಬಿಟ್ಟು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲಾಂನು ಅವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದಳು। ದೇವರ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟಲಾಗಿ ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರ ತಿರು ಪಾದಗಳ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದರು। ಅಭ್ಯಂತರ ಮಾಡದೆ ಇರುವ ಆತ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವು ಯೆಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿಯೂ ಯೆಷ್ಟು ಮಧುರವಾಗಿಯೂ ವುದ್ಯೋಗಿಸುತ್ತೆ ಯೆಂದು ನಾವಿದರಿಂದ ತಿಳುಕೊಳ್ಳಬಹುದು। ಪಾಪಿಷ್ಟರ ಮನಸ್ಸಂನು ತಿರಿಗಿಸುವದಕ್ಕೆ ದೇವರು ಅನಂತಕಾಲದಿಂದ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷವಾದ ತರುಣಗಳಂನು ಗುರಿಸಿದ್ಧಾರೆ। ಅಂಥಾ ಸಮಯಗಳಂನು ಪಾಪಿಯಾದವನು ನಿಷ್ಫಲವಾಗಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದರೆ ವೊಂದು ವೇಳೆ ಅವುಗಳು ತನಗೆ ಇಂನೊಂದಾವರ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸದೆ ಹೋಗುವದು। ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಮರಿತಾನಳು ದಿವ್ಯ ಗುರುವಾದವರ ವಾಕ್ಯಗಳಂನು ಸಡ್ಡೆ ಮಾಡದೆ ತಂನ ಊರಿಗೆ ತಿರಿಗಿ ಹೋಗಿದರೆ ತಂನ ಅವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವಳೋ ಏನೋ? ಇದರ ನಿಮಿತ್ತ ಸತ್ಯ ಗುರುಗಳ ಬುದ್ಧಿಗಳ ಮುಖಾಂತವವಾಗಿ ಆಗಲಿ ವೊಳ್ಳೇ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಆಗಲಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಸಂಗತಿಗಳ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಆಗಲಿ ನಿಂಮ ಆತ್ಮದೊಳು ದೇವ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯುಂಟಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಂಮ ಹೃದಯ ಕಠಿಣ ಮಾಡದೆ ನಿಂಮ ರಕ್ಷಣ್ಯವಂನು ಇಷ್ಟಾ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಹುಡುಕುವಂಥ

ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಶಿರಸ್ಸು ವಹಿಸಿ ಅನುಸರಿಸುವಿರಾಗಲಿ॥

೮ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ಜೇಸುನಾಥರು ಮಾಡಿದ ಬೇರೆ ವೃತ್ತಾಂತಗಳ ಕುರಿತು॥

ದಾವದೊಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ತಂಮನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹೇರಳವಾದ ಜನ ಸಮೂಹವನ್ನು ಕಂಡು ತಮ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ತಿಬೇರ್ಯದೆಂಬ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟ ಹೋದರು। ಆದರೆ ಇವರು ದಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಾಗ ಯಿಗೋ ಒಬ್ಬ ನೀತಿ ಪಾಠಕನು ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರ ಸಂನಿಧಿಗೆ ಬಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ, ಗುರುವೇ ನೀವು ಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಹೋಗುವಿರೋ ನಿಮಗೆ ಹಿಂದೆ ಬರುವೆನೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು। ಆಗಲು ಯೀ ನೀತಿಪಾಠಕನು ಲೋಕದ ಮಹಿಮೆ ಬಹುಮಾನ ಆದಾಯದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ತಂಮ ಸಂನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆಂದು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಿಳಿದು ಅವನ ಸಂಗಡ, ನಂಮಿಂದ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ನೀನು ನಂಬಿಕೊಳ್ಳ ಬ್ಯಾಡ। ಏನಂದರೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಯಿರುವಂಥ ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿ ಜಾತಿಗಳಿಗಿಂತ್ತಾ ನಾವು ಅಧಿಕ ದರಿದ್ರರಾಗಿದ್ದೇವೆ। ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ನರಿಗಳಿಗೆ ಬಿಲಗಳೂ ಆಕಾಶದ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಗೂಡುಗಳೂ ವುಂಟು। ಆದರೆ ಮನುಮಗನಿಗೆ ತಲೆ ಯಿರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಯೆಡ ಯಿಲ್ಲವು ಯೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು॥

ಆ ಬಳಿಕ ಮೋಗ ರಕ್ಷಕರು ತಂಮ ಸುತ್ತಲಿನಲ್ಲಿದ್ದವರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬಂನ ನೋಡಿ ನಮಗೆ ಹಿಂದೆ ಬಾ ಎಂದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಸ್ವಾಮಿ ಬರುತ್ತೇನೆ ಆದರೆ ನಂನ ಮನೆಯ ಜಿಂದಗಿಗಳ ನಾನು ಕ್ರಮ ಪಡಿಸುವ ಹಾಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಾಲಿಸಿರಿ ಯೆಂದನು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ದಾವನು ನೇಗಲಿಗೆ ಕೈಯ್ಯ ಹಾಕಿದ ಬಳಿಕ ಹಿಂತಿರಿಗಿ ನೋಡುವನೋ ಅಂಥವನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಆಪ್ತನಲ್ಲ। ಯಾಕೆಂದರೆ ದೇವರು ಕರೆ

యువాగలే విధేయనాగిర బేకెందు హేళిసిదరు॥

అందిన సాయంకాలవాదాగ స్వామిగళు తంమ శిష్యర సంగడ ఆచే ధడక్కె హాదు హోగోణ యెందు హేళిసిదరు। ఆగ లవరు జనర సమూహవంను కళుహిసి బిట్టు తంమ శిష్యరొందిగె నావెయంను హత్తిద్దరు। పైణ సాగువదరల్లి స్వామిగళు నిద్రెయం గైదరు। ఆగలు సముద్రక్కె మహా కంప ఉంటాగి నావెయు తెరెగళింద బరువాగి బోడియల్పట్టు ముణిగి హోగువహాగె ఇత్తు। ఇంథా గండాంతరదల్లి స్వామియవరు నావెయ హింభాగదల్లి తలె గింబిన మేలె నిద్రిసికొండిద్దరు। ఆగలు స్వామియవర శిష్యరు అవర సంనిధానక్కె బందు అవరంను యెబ్బిసి హేళిద్దేనందరె। గురువే నావు మడిదు హోగుత్తేవెందు నిమగె చింతె ఇల్లవో? ఇగో సాయుత్తేవె। నంమంను రక్షిసిరి యెంబదాగి బింన్నైసిదరు। స్వామియవరు అవర సంగడ ఓ అల్ప విశ్వాసదవరే నీవు భయ గుళిగళాగి యిరువదేను యెంబదాగి హేళిసిదరు। మత్తూ యెద్దు ఘాళిగె విధిసి సముద్రవంను గదరిసి సద్దు సుంమనె యిరు యెందు ఆజ్ఞాపిసుత్తలే ఘాళియు నింతు మహా శాంతియు వుంటా యిత్తు। ఆగలు అవర శిష్యరు యిదంను కండు ఆశ్చర్య భరితరాగి తంమల్లి అందుకొండద్దేనందరె ఇవరెంథవరు? ఇవరిగె ఘాళియూ సముద్రవూ విధేయ వాగుత్తవె యెందు హేళుత్తిద్దరు॥

అప్పరల్లి సముద్రవంను హాదు జెరాస యెంబ సీమెగె సేరిదరు। ఇగో పిశాచి హిడిద మనుష్యరిబ్బరు అవరిగె యెదురాగి ఓడి బందరు। యేనందరె అవరు సమాధిగళల్లి వసిసికొండు ఆ మార్గదల్లి యొబ్బనాదరూ హాదు హోగదంతె అష్టు కఠారవాగిరుత్తిద్దరు: ఇవరొళగె ఒబ్బను బహు కాలవు పిశాచియింద బాధిసల్పడుత్తిద్దను। ఇవను వస్త్రగళ వుట్టుకొళ్ళదెయూ మనెయల్లి నిల్లదెయూ యిరలాగి సరపణిగళింద కట్టల్పడ కూడదవనాగిద్దను।

ಯೇನಂದರೆ ಇವನು ಆಗಾಗ್ಯೆ ಸರಪಣಿಗಳಂನೂ ಕಾಲು ಬಂಧಕವಂನೂ ಮುರಿದು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದನು। ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಂನ ಅಣಗಿಸ ಯಾಬ್ಬನಿಂದಲೂ ತೀರದೆ ಹೋಯಿತು। ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಕೂಗುತ್ತಾ ತಂನಂನು ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಜಜ್ಜಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದನು। ಆದರೆ ಯಿವನು ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರಂನು ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಅವರಿಗೆದುರಾಗಿ ಬಂದು ಅವರನು ಆರಾಧಿಸಿದನು। ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಿಂನೊಬ್ಬನು ಹತ್ರಿಸಿ ಬರಲಾಗಿ ಯಿಬ್ಬರು ಯೇರವಾಗಿ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ । ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕುಮಾರನಾದ ಜೇಸುವೇ ನಿಮಗೂ ನಮಗೂ ಏನು। ನಂಮಂನು ಪೀಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಬಂದಿರೋ ? ನಂಮಂನು ಪೀಡಿಸದಹಾಗೆ ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂಮಂನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಅಂದರು। ಆ ಇಬ್ಬರು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ವಸಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆ ಪಿಶಾಚಿಯಂನು ನೋಡಿ ನಿಂನ ಹೆಸರೇನು ಎಂದು ಕೇಳಿದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಪಿಶಾಚಿ ತಂನ ಹೆಸರು ಸಮೂಹ । ಯೇನಂದರೆ ನಾವು ಅನೇಕರಾಗಿ ಇದ್ದೇವೆ ಅಂದಿತು। ಹೀಗಿದ್ದು ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂಗಡ ನಂಮನ್ನು ಸೀಮೆಗೆ ಆಚೇಲಿ ದೊಬ್ಬದಹಾಗೂ ನರಕ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಬೀಳ ಆಜ್ಞಾಪಿಸದ ಹಾಗೂ ನಿಂಮಂನು ಬೇಡುತ್ತೇವೆ ಯೆಂದವು। ಆದರೆ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಹಂದಿಗಳ ದೊಡ್ಡ ಮಂದೆ ಮೇಯುತ್ತಿತ್ತು। ಆದ್ದರಿಂದ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂಗಡ ಬಿಂನೈಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನೀವು ನಂಮಂನು ಇಲ್ಲಿಂದ ನೂಕಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಹಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಹಾಗೆ ನಂಮಂನು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಡಿ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡವು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಂಮ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವಂನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮಾಡುವಹಾಗೂ ದೆವ ಕಲ್ಪಣೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಹಂದಿಗಳಂನು ಸಾಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಂಥ ಆ ಸೀಮೆಯ ಜ್ಯೂದಿಯರಂನು ದಂಡಿಸುವಹಾಗೂ ಪಿಶಾಚಿ ಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಂ ಪಾಲಿಸಿದರು । ತಕ್ಷಣವೇ ಅಶುದ್ಧ ಭೂತಗಳು ಆ ಮನುಷ್ಯರಿಬ್ಬರಂನು ಬಿಟ್ಟು ಹಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವು। ಆ ಹಂದಿಗಳು ತ್ವರೆಯಾಗಿ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬೋರ್ಲ ಬಿದ್ದು ಮುಣಿಗಿ ಹೋದವು। ಆಗಲು ಆ ಮಂದೆಯಂನು ಮೇಯಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ಓಡಿ ಊ

ರಿಗೆ ಬಂದು ಸಂಭವಿಸಿದಂಥವುಗಳಂನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದರು। ಆ ಬಳಿಕ ವೂರಿನಿಂದ ಅನೇಕ ಮಂದಿಗಳು ಹೊರಟು ಬಂದು ಪಿಶಾಚಿಯಿಂದ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪೀಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು ವಸ್ತ್ರಗಳ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುವದಂನೂ ಜ್ಞಾನ ಸ್ವಸ್ಥ ಉಳ್ಳವನಾಗಿರುವದಂನೂ ಕಂಡರು। ಆದರೂ ತಮಗೆ ಬಂದ ನಷ್ಟದ ಮೇಲೆ ಚಿಂತೆ ಪಟ್ಟು ಸ್ವಾಮಿ ಆ ಶೀಮೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು। ಅದಂನು ಕಂಡು ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಾವಿಗೆ ಮರಳಿ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬಂದರು। ಮತ್ತು ಯಿವರು ನಾವಿಯಂನು ಹತ್ತುವಾಗ ಪಿಶಾಚಿಗಳಿಂದ ಅಷ್ಟು ಕಠಾರವಾಗಿ ಪೀಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು ಸ್ವಾಮಿಗಳಂನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವಹಾಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು। ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಂನು ಪಾಲಿಸದೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನೀನು ನಿಂನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕರ್ತರಾದವರು ಕನಿಕರಿಸಿ ನಿನಗೆ ಮಾಡಿದಂಥವುಗಳಂನು ನಿನ್ನ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರಿಗೆ ಶೃತಪಡಿಸು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು। ಆಗಲವನು ದಿಕಪೊಲಿ ಎಂಬ ಶೀಮೆಗೆ ಹೋಗಿ ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರ ಅತಿಶಯಾದಿಗಳಂನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಸರ್ವರು ವಿಸ್ಮಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು॥

ಇದರ ತರುವಾಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಫರ್ನೌಮಿಗೆ ಪುನಶ್ಚ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬಂದರು। ಆದರೆ ಅವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಿದ್ಧಾರೆಂತ ಜನ ಸಮೂಹವು ಕೇಳಲಾಗಿ ಅನೇಕ ಮಂದಿಗಳು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರು। ಅದರಿಂದ ಆ ಮನೆಯು ಅವರ ಹಿಡಿಯಲಾರದೆ ಯಿತ್ತು। ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ದೇವವಾಕ್ಯವಂನು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು। ಆಗ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಗಳು ಪಕ್ಷವಾಯು ರೋಗಿಷ್ಟನೊಬ್ಬನಂನು ಮಂಚದ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಶ್ರೀಪಾದಗಳ ಮುಂದೆ ಅವಂನ ಯಿಡ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟರು। ಆದರೆ ಜನ ಸಮೂಹಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಕರ್ತರ ಸಮುಖಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾರದೆ ಯಿರಲಾಗಿ ಅವರು ಮೇಲ್ಮಾಳಿಗೆಯಂನು ಹತ್ತಿ ಹಂಚುಗಳ ತೆಗದು ಹಾಕಿ ಕಂಡಿ ಮಾಡಿ ಮಂಚದೊಂದಿಗೆ ಆ ರೋಗಿಷ್ಟನಂನು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂನಿಧಿಗೆ ಯಿಳಿಸಿದರು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸವಂನು ನೋಡಿ ರೋಗಿಷ್ಟನಿಗೆ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಮಗನೇ ವಿಶ್ವಾಸ

హాగిరు ఏనందరె నింన పాపగళు నినగె మంనిసల్పడుత్తవె ఎంబ దాగి హేళిదరు। అదరె నీతిపాఠకరొళగూ ఫరిజయరొళగూ కెలబరు అల్లి కుళితుకొండిద్దు తంమల్లి యోచిసిద్దేనందరె। అవను యీ ప్రకార మాతనాడువదేను? దేవదూషణెయంను హేళుత్తానె। యారెందరె సర్వేశ్వరనొబ్బరిందలే హొర్తు పాపగళ మంనిస యారిందలాగువదు? అందుకొండిరుత్తిద్దరు। ఆగలు స్వామియవరు తమ పరమ జ్ఞానదింద యివర హృదయద యోచనెగళంను తిళిదుకొండు హేళిసిద్దేనందరె। నీవు నింమ హృదయగళల్లి కెట్ట నెనవుగళంను యోచిసువదేను నంమంను దేవదూషకరాగి యెణిసువదేను? ఈ వ్యాధిష్టన రోగవం పొందే వాక్యదింద సమస్తర ముందె నావు స్వస్థపడిసిదరె పితనాదవరు తమ కుమారన కైయ్యల్లి పాపగళ మంనిసువ అధికారవంను ఒప్పిసికొట్టిద్దారెందు యిదరిందలే అరితుకొళ్ళువిరి। ఏనందరె యీ రోగిష్టనంను పొందే వాక్యదింద గుణపడిసువదక్కింతా పాపగళ క్షమిసువదు అధిక ప్రయాసవల్ల యెంబదాగి హేళి ఆరోగిష్టన కడెగె తిరిగి నినగె ఆజ్ఞాపిసుత్తేనె యేళు నింన హాసికెయన్ను ఎత్తికొండు నింన మనెగె హోగు యెందు హేళిసిదరు ఆక్షణవే అవను సమస్తర కంణార తాను బిద్దిద్ద హాసికెయంను యెత్తికొండు సర్వేశ్వరంన మహిమె పడిసుత్తా తన మనెగె హోదను। ఆగలు జనసమూహవు అంజి విస్మయపట్టు ఈ దినదల్లి అతిశయాదిగళంను కంణార కండెవు అందరు॥

తరువాయ స్వామిగళు అల్లింద హొరటు సుంకద చావడియల్లి కుళితుకొండిరుత్తిద్ద మత్తీయాసెంబ హెసరుళ్ళ ఒబ్బ మనుష్యనంను కండరు। ఆగలు అవంన నోడి హేళిద్దేనందరె। నమగె హిందె బా యెందరు। ఆక్షణవే అవను సమస్త వడవె హిందగిగళంను బిట్టు యెద్దు అవర హిందె హోదను। ఇదల్లదె అవరిగాగి తన మనె

ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಔತನವಂನು ಮಾಡಿಸಿದನು। ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಆದದ್ದೇನಂದರೆ। ಅನೇಕ ಸುಂಕದವರೂ ಪಾಪಿಷ್ಟರೂ ಸ್ವಾಮಿಗಳೊಂದಿಗೂ ಯಿವರ ಶಿಷ್ಯರುಗಳೊಂದಿಗೂ ಭೋಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು। ಫರಿಜಯರೂ ನೀತಿ ಪಾಠಕರೂ ಅದಂನು ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನಿಂಮ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪಾಪಿಷ್ಟರೊಂದಿಗೂ ಸುಂಕದವರೊಂದಿಗೂ ಭುಜಿಸಿ ಕುಡಿಯುವದೇನು ಯೆಂಬದಾಗಿ ಕೇಳಿದರು। ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಯೀ ವಾಕ್ಯವಂನು ಕೇಳಿ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಆರೋಗ್ಯಸ್ತರಿಗೆ ವೈದ್ಯನು ಅವಸರವಿಲ್ಲ ರೋಗಿಷ್ಟರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಸರವಿಧೆ ಹೀಗಿದ್ದು ಕುಷ್ಟಾ ಸೋಕುರೋಗವೂ ಯೀ ಮುಂತಾದ ಕಷ್ಟವುಳ್ಳವರ ಬಳೀಲಿ ವೈದ್ಯನು ಹೋಗಿ ಅವರ ಶರೀರಗಳಂನು ಮುಟ್ಟಿ ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹರೋತ್ತಿಗಳಂನು ಮಹಾ ದಯದೊಡನೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದಂನು ನೋಡಿ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುವವನ್ಯಾರು। ಸರ್ವರು ಅವಸ್ಥ ಯೇಕವಾಗಿ ರೋಗಳುವರಲ್ಲವೋ? ನಾವಾದರೆ ಆತ್ಮಗಳ ವೈದ್ಯರಾಗಿ ಯಿಧೇವೆ। ನೀತಿವಂತರಂನು ಅಲ್ಲ ಪಾಪಿಷ್ಟರಂನೇ ಕರೆಯಬಂದೆವು। ಯಾಕೆಂದರೆ ನೀತಿವಂತರಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವು ಅವಸರವಿಲ್ಲವು ಆದರೆ ಪಾಪಿಷ್ಟರಂನು ಸಕಲ ವುಪಾಯಗಳಿಂದ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಕರೆಯ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ। ಹೀಗಿದ್ದು ಬಲಿಗಿಂತಾ ಕನಿಕರವಂನು ಕರ್ತರು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಾದ ಒಜೆ ಎಂಬವರ ವಾಕ್ಯವಂನು ಜ್ಞಾಪ್ತಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಿ। ಈ ನ್ಯಾಯದಿಂದಲೇ ಪಾಪಿಷ್ಟರಮೇಲೆ ಕನಿಕರವಂನೂ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವಂನೂ ತೋರಿಸಿ ಅವರ ಅವಸರಗಳಿಗೆ ಕೈಕೊಡ ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತೆಂಬದಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ಆಗಲು ಫರಿಜಯರು ಸ್ವಾಮಿಯವರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಶಿಷ್ಯರ ಮೇಲಾದರೂ ದಾವದೊಂದು ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದರು। ಆದಕಾರಣ ಸ್ವಾಮಿಯವರಂನು ಬೆಸಗೊಂಡು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಜೊವಂನೇಸೆಂಬವರ ಫರಿಜಯರ ಶಿಷ್ಯರುಗಳು ವುಪವಾಸವಂನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಡಮೆ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಂನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು

ಬರುತ್ತಾರೆ। ಆದರೆ ನಿಂಮ ಶಿಷ್ಯರು ಉಪವಾಸವಂಮ ಮಾಡದೆ ಭುಜಿಸಿ ಕುಡಿಯುವದೇನು ಅಂನಲಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅವರ ಸಂಗಡ। ಮದಲಿಂಗನೊಂದಿಗೆ ಯಿರುವಂಥವರು ದುಃಖವಂನೂ ವುಪವಾಸವಂನೂ ಮಾಡ ಪದ್ಧತಿಯೋ? ಆದರೆ ಮದಲಿಂಗನಂನು ಬಿಟ್ಟು ತಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋದ ಬಳಿಕ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ವುಂಟಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗ ವುಪವಾಸವಂನು ದುಃಖವಂನೂ ಮಾಡುವರು। ಇದೇಪ್ರಕಾರ ಅವತರಿಸಿದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕುಮಾರನ ಸಂಗಡ ಅನುದಿನವು ಯಿರುವಂಥ ಶಿಷ್ಯರುಗಳು ವುಲ್ಲಾಸದಲ್ಲಿ ಯಿರುವದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ನಾವು ಅವರ ಬಳಿಯಿಂದ ಯೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ತರುವಾಯ ಆಗಲು ವುಪವಾಸವಂನು ಮಾಡುವರು। ಅದಲ್ಲದೆ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಇಂನೂ ಬಲಹೀನವಾಗಿರುವ ನಂಮ ಶಿಷ್ಯರಮೇಲೆ ಕಠಾರವಾದ ಕಟ್ಲೆಗಳ ಯಿಡಲೂ ಹೊರಿಸಲೂ ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ। ಯಾಕೆಂದರೆ ಕೆಲವುಸಾರಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗವಂನು ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದಿನ ಕೆಟ್ಟ ಪದ್ಧತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಬೀಳುವರು। ದಾವನು ಹಳೇ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆಯ ತ್ಯಾಪೆಯಂನು ಹಾಕನು। ಹಾಕಿದರೆ ಇನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಹರಿದು ಹೋಗುವದು। ಮತ್ತು ಯಾವನು ಹೊಸ ರಸವಂನು ಹಳೇ ಸಿದ್ದಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಯ್ಯನು? ಯಾಕೆಂದರೆ ಸಿದ್ದಿಗೆಗಳು ಒಡದು ರಸವು ಸುರಿದು ಹೋಗುವದು। ಆದರೆ ಹೊಸ ರಸವಂನು ಹೊಸ ಸಿದ್ದಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಯಿದರೆ ಯೆರಡಕ್ಕೂ ನಷ್ಟವಾಗಲಾರದು। ಅದೇಪ್ರಕಾರ ನಂಮ ಶಿಷ್ಯರು ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂತ್ವುವಿನ ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ನೂತನ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವಾಗ ಅವರ ಮೇಲೆ ಭಾರವಾದ ಕಲ್ಪಣೆಗಳಂನು ಹೊರಿಸುವೆವು ಆಗಲವರು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಅವುಗಳ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು ಯೆಂಬದಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರು॥

೧ ನೇದು। ಜೇಸುನಾಥರ ಶಿಷ್ಯರು ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಬೋಧಕರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೈಣ ಸಾಗುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಬಿರುಘಾಳಿ ಯೆದ್ದು ಸಮುದ್ರವು ಆತಲಕುತಲ ವುಂಟಾಗಿ ಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಾಣ ಸಂಕಟವಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ಗಂಡಾಂತರವಂನು ಇವರು ಜೇಸುನಾಥರ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ

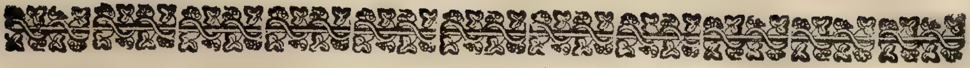
ಕೊಂಡರಲ್ಲಾ। ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಾಗಿದ್ದೇವೆಂಥೇಳ ಬಹುದು। ಈಗಿನ ಜೀವವು ಅನೇಕ ಮೋಸವಾದ ದಿಣ್ಣೆ ಕಟ್ಟು ಬಂಡೆ ಆವರ್ತಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಸಮುದ್ರದ ಹಾಗಿದೆ। ನಾವಿರುವಂಥಾ ಹಡಗವು ತೆರೆಗಳಿಂದಲೂ ಘಾಳಿಯಿಂದಲೂ ಯೆಡೆ ಬಿಡದೆ ಹೊಡೆಯಿಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನಿತ್ಯ ರಕ್ಷಣ್ಯವೆಂಬ ಕೆರೆಗೆ ಸೇರ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ। ಶರೀರದ ದುರಿಚ್ಛೆಗಳು ಗಲಿಬಿಲಿಯಾಗಿ ಏಳಲೂ ಶೋಧನೆ ತಂತ್ರ ಆಯಾಸಗಳಿಂದ ನಂಮ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಪಿಶಾಚಿ ತೊಂದರೆ ಹತ್ತಿಸಲೂ ವಾಡಿಕೆಯುಂಟು ನಿಜವೇ। ಆದರೆ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥನು ನಂಮ ಹಡಗದಲ್ಲಿ ಯಿದ್ದರೆ ನಾವು ಭಯ ಬಡುವದು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ। ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಂಮ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಮಗೆದುರಿಗೆ ನಿಲ್ಲುವವನು ಯಾರು? ನಾವಿವರಂನು ವಿಶ್ವಾಸ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೆ ನಂಮ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಯೇಳುವಂಥಾ ಬಿರುಘಾಳಿ ಯೆಂಬ ಶೋಧನೆಗಳಂನು ಶಾಂತಿ ಪಡಿಸಿ ವ್ಯಾಕುಲವೆಂಬ ಅಲೆಗಳೊಳಗಿಂದ ನಂಮಂನು ರಕ್ಷಿಸುವರು। ಮತ್ತು ಒಂದು ಹಡಗದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೇಷ್ಟ ನಾವಿಕನು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಡಗವು ಮಾರ್ಗವ ತಪ್ಪಿ ಮೋಸದಲ್ಲಿ ಶೀಘ್ರ ನಾಶನವಾಗುವದೆಂಬುವದು ನಿಜವು। ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಂಮಂನು ನಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಜ್ಞಾನ ಗುರಿಕಾರರಂನು ದಯಪಾಲಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಅಬದ್ಧ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಕಡೆ ಏರದೆ ಸಾಯುವೆವೆಂಬುವದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿದೆ। ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೊರಕುವ ವಿಧವಿಧವಾದ ಶೃಂಗಾರ ದ್ವೀಪಾಂತ್ರ ಸೀಮೆ ತೋಪು ಈ ಮುಂತಾದವುಗಳಂನು ಸಡ್ಡೆಮಾಡದೆ ನಾವಿಕನು ತನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಡಿಯುವ ಮೇರೆಗೆ ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಒಬ್ಬ ಕ್ರೀಸ್ತುವನಾದವನು ಲೌಕೀಕ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ದ್ರವ್ಯ ಸಂತೋಷಾದಿಗಳಂನು ತೃಣೀಕರಿಸಿ ತಂನ ಸೀಮೆಯಾಗಿರುವ ಪರಲೋಕದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಎಡೆ ಬಿಡದೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಸಾಗಬೇಕು। ಇದಲ್ಲದೆ ನಾವಿಕನು ಹಲಿಗೆಗಳೊಳಗೆ ಯಾವದೊಂದು ಸಂದು ಬೀಳಲಾಗಿ ನಾವಿಕನು ಅದಂನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚದೆ ಇದ್ದರೆ ಸಮುದ್ರದ ನೀರು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಯೇರಿ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಡಗವು ತುಂಬಿ ಮುಣುಗುವದಲ್ಲವೇ?

ಅದೇ ಮೇರೆಗೆ ನಂಮ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾಪವು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಲೇ ಅದಂನು ನಾವು ತಳ್ಳಿಬಿಡದಿದ್ದರೆ ಮಂದಬುದ್ಧಿಯು ದಿನಂಪ್ರತಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಾವಾದ ಪಾಪವು ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಸೇರುವದರಿಂದ ನಮಗೆ ಎಣಿಸ ಕೂಡದ ನಷ್ಟವುಂಟಾಗುವದು। ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ದಿವಸಗಳಿದ್ದು ಬಹು ಕಷ್ಟ ಆಯಾಸ ಪಟ್ಟಂಥಾ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ದಡವಂನು ಕಂಡಾಗ ಬಹು ರಮ್ಯ ಸಂತೋಷವಂನು ಅನುಭವಿಸುವಪ್ರಕಾರ ಜೀವವೆಂಬ ದಿನವು ಅಸ್ತಮಿಸುವಾಗ ಸಾವು ಕಾಣೆಸಿದರೆ ನಿಜವಾದ ಕ್ರೀಸ್ತುವರಿಗೆ ಯೆಷ್ಟು ಸಂಭ್ರಮವು? ಜಗಳದ ಕಾಲವು ತೀರಿ ಹೋಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದು ತನ ಸ್ವಂತ ಸೀಮೆಯಾಗಿರುವ ಪರಲೋಕವಂನೂ ಮನೋವಾಕ್ಕಿಗೆಟ್ಟದ ಭಾಗ್ಯವಂನೂ ಮುಂದು ಈಕ್ಷಿಸುವದರಿಂದ ಅಂಥವನಿಗೆ ಮರಣವು ಲಘುವಾಗುವದಲ್ಲದೆ ಆತನ ನಿತ್ಯಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ॥

೨ ನೇದು ಪಿಶಾಚಿಯು ನರಜಾತಿಗೆ ಬಹು ಕಠಾರವಾದ ಹಗೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾಗಿ ತಂನ ಕೈವಶದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಂಥವರಿಗೆ ಯೆಷ್ಟು ಉಪದ್ರ ಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಯೆಂದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ದೆವ್ವ ಹಿಡಿದವನ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಗಂಡು ಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತೆ। ಹಾಗಾದರೆ ಅಂಥಾ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವದೇನು? ಅವನ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆಯುವದೇನು? ಪಿಶಾಚಿ ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಂನ ಊಳಿಗದವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಅಲ್ಪ ಮೇಲುಗಳಂನು ಕೊಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ಅದಂನು ಕೆಟ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಹೊರತು ಇತರವಲ್ಲ। ಯೇನಂದರೆ ಮನುಮಕ್ಕಳು ಲೌಕೀಕ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ತಂಮಂನೊಪ್ಪಿಸಿ ಅನೇಕ ಪಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಅಧಿಕ ಅಪರಾಧಸ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆಂದೂ ಆ ಬಳಿಕ ಮನಸ್ಸು ಬಂದಹಾಗೆ ಅವರಂನು ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಾಧಿಸ ಬಹುದೆಂದೂ ಪಿಶಾಚಿಯು ಯೋಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ। ಆಗಲು ಅದರ ಕೈಯೊಳಗಿಂದ ಯೊಬ್ಬನಾದರೂ ನಂಮಂನು ಬಿಡಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಲಾರನು। ಇಹದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುವಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಪಿಶಾಚಿಯು ನಂಮಂನು ಬಾಧಿಸ ಬಹುದು। ಆದರೆ ದೇವರು ವುತ್ತಮ ತಂದೆಯಾಗಿರುವದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾದ ಶೋಧನೆಗೆ ಯೊಂದುಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ನಂಮಂನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಡದೆ ಪಿಶಾಚಿಯಂನು ಜಯಿ

ಸುವದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ತ್ರಾಣೆ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ನಮಗೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆಂಬುವದು ಯಥಾರ್ಥ। ಹೀಗಿದ್ದು ಪಿಶಾಚಿಯು ನಮಗೆಷ್ಟು ಬಾಧೆ ಉಪದ್ರ ತಂತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಯಾವ್ಯಾವ ಉಪಾಯಗಳ ಬಳಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನಾವದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಹೊರ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ಪಾಪದೊಳಗೆ ಬೀಳಲಿಸಲಾರದೆಂದೂ ಮತ್ತು ಪೌಲ್ಲೇ ಕ್ರೀಸ್ತುವನು ಜ್ಞಾನ ಆಯುಧಗಳ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿರುವದರಿಂದಲೂ ಅದನ್ನು ಮೇಲ್ಗೊಳ್ಳುವನೆಂದೂ ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳುವವಾಗಲಿ॥

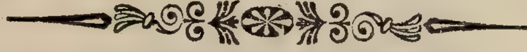
೩ ನೋಡು। ನಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಪಾಪಿಗಳಿಗಾಗಿ ಬಹಳ ದಯ ಅಂತಃಕರಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದರು। ಈ ನಿಮಿತ್ತ ಅವರಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದ್ದ ಗರ್ವಿಷ್ಟರಾದ ಫರಿಸಾಯರು ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದೇನಂದರೆ। ಅಂಥವನು ಪಾಪಿಷ್ಟರ ಸ್ನೇಹಿತನು। ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಊಟ ಮಾಡಲಂಜುವದಿಲ್ಲವೆಂಥೇಳಿ ಗುಣಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ಇದ್ದರು। ನಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಬೋಧಕರು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದಲ್ಲದೆ ತಾವು ಪಾಪಿಷ್ಟರನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸ ಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆಂದೂ ಆತ್ಮಗಳ ಜ್ಞಾನ ವೈದ್ಯನು ನಾವೇಯೆಂದೂ ಸಕಲರ ಮುಂದೆ ಅರುಹಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರು। ಓ ಪಾಪಿಗಳಾದವರೇ ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಾತ್ರರಾದ ದೇವರನ್ನು ನೀವು ಸ್ನೇಹಿಸದೆ ಇರ ಬಹುದೋ। ಅನುದಿನವೂ ನೀವು ಇವರನ್ನು ಅನೇಕ ಘನವಾದ ಪಾಪಗಳಿಂದ ದ್ರೋಹವ ಮಾಡ ನ್ಯಾಯವೋ? ಆದರೂ ಅರ್ಚಃ ಮತ್ತೆಯುಸೆಂಬವರು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕಾರ ನೀವು ಪಾಪದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವರ್ಜಿಸಿ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೇತುವಿಯಾದ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಮಯಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರ ಹಾಗೆ ನಿತ್ಯ ಜೀವದ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತು ಅನಂತ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವಿರಷ್ಟೆ॥

೯ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ಜೇಸುನಾಥರು ಮಾಡಿದ ಬೇರೆ ವೃತ್ತಾಂತಗಳ ಕುರಿತು॥

ಸಿನಗೋಗಿನ ಯಜಮಾನನಾದ ಜಯಿರೂಸೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದನು। ಅವನು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವರ ಶ್ರೀಪಾದಗಳಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಂನವಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಸ್ವಾಮೀ ಸುಮಾರು ಹಂನೆರಡು ವರುಷ ಪ್ರಾಯದವಳಾಗಿರುವ ನಂನ ಮಗಳು ಬಹು ವ್ಯಾಧಿಷ್ಟಳಾಗಿದ್ಧಾಳೆ। ನೀವು ವಿಜಯಂಗೈದು ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂಮ ಹಸ್ತವಂನು ನೀಡಿದರೆ ಬದುಕುವಳು ಯೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು। ಆಗಲು ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಯೆದ್ದು ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಗಾಡ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು॥

ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೊರಟು ಹೋಗಲಾಗಿ ಜನ ಸಮೂಹವು ಅವರಂನು ಇರಿಕಿಸುವದಾಗಾಯಿತು। ಆಗಲು ಹಂನೆರಡು ವರುಷಗಳಿಂದ ರಕ್ತಪ್ರವಾಹ ರೋಗದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳು ಬಹು ಸಂಕಟ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದು ತಂನಂನೂ ಅನೇಕ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಎಷ್ಟೋ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗದೆ ಇಂನು ರೋಗವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು। ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂಬ ವರ್ತಮಾನವಂನು ಆಕೆಯು ಕೇಳಲಾಗಿ ಆ ಜನ ಸಮೂಹದೊಳಗೆ ತೂರಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹಿಂದು ಕಡೆಗೆ ಬಂದು ಅವರ ಧರಿಸು ವಸ್ತ್ರಗಳ ತೆರಗಂನು ಮುಟ್ಟಿ ತಂನೊಳಗೆಂದುಕೊಂಡದ್ದೇನಂದರೆ। ನಾನು ಇವರ ವಸ್ತ್ರಗಳಂನು ಮಾತ್ರ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಸ್ವಸ್ಥಾಪಡುವೆನಂದುಕೊಂಡಳು। ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಆಕೆಯ ರಕ್ತಪ್ರವಾಹವು ನಿಂತು ತನಗೆ ಗುಣವಾಯಿತೆಂದು ತಂನೊಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು। ಆಗಲು ತಂಮೊಳಗಿಂದ ಒಂದು ವರವು ಹೊರಟಿತೆಂತ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಿಳುಕೊಂಡು ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನಂಮ

వస్త్రగళ ముట్టిదవర్యారు? ఎందు కేళలాగి రామప్పనూ ఇవ
నొందిగె యిద్దంథవరూ ప్రత్యుత్తరవాగి। బోధకరే జన సందణి
నింమంను యిరికిసుత్తిరువాగ నంమంను ముట్టిదవర్యారెందు కేళు
త్తీరి అంగరు; అదక్కె స్వామిగళు ప్రత్యుత్తరవాగి। యావనొబ్బను
నంమంను ముట్టిదను యాకెందరె నంమొళగింద ప్రభావవు హొర
టితెందు నావు బల్లెవు యెంథేలి యిదంను మాడిదంథవళంను
గొత్తుమాడె సుత్తుముత్తు దృష్టిసుత్తిద్దరు। లోకద దివ్యరక్షకరు
తంమ అళవడిస కూడద జ్ఞానదంద ఆకెయంను యథార్థవాగి
తిళిదు కొండద్దు నిజ। ఆదరూ ఆశ్చర్యవాగి గుణపట్ట స్త్రీయ్యా
దవళు సచ్చర కంణార సాక్షియంను కొడువదాగె ఈ ప్రకార
కేళుత్తిద్దరు। ఆగలు ఆకెయు తాను బయిలాదళెంత కండు భయ
భ్రాంతళాగి స్వామియవర పాదగళిగె సాష్టాంగవాగి బిద్దు సమస్త
జనర ముంచె వుంటాదద్దంను ప్రత్యక్షమాడి తాను హ్యాగె తక్ష
ణవే గుణపట్టళెందు తిళియపడిసిదళు। ఆగ స్వామిగళు ఆకెయ
కడెగె తిరిగి నోడి పాలిసిద్దేనందరె। మగళే నంబికెయాగిరు।
నింన విశ్వాసవు నింనంను స్వస్థ పడిసితు। సమాధానదల్లి హోగు
నింన రోగదింద స్వస్థవాగిరు యెందు పాలిసిదరు॥

ఆదరె స్వామిగళు యింను మాతనాడుత్తిరలాగి వొబ్బను
జయిరూసెంబవన బళిగె బందు హేళిద్దేనందరె। నింమ మగళు
తీరి హోదళు। నీవు స్వామిగళంను తొందరెపడిసువదు యాతక్కె
యెందను। ఆగలు స్వామిగళ మేలె బర బర విశ్వాసవుళ్ళవనాద
జయిరూసెంబవను అవరంను మత్తొందావర్తి ప్రార్థిసి హేళిద్దే
నందరె। స్వామీ నంన మగళు యీగలే కాలవాదళు। ఆదరూ
తావు విజయవంగ్యెదు ఆకెయ మేలె నింమ తిరుహస్తవంను నీడి
దరె బదుకువళు ఎందను। అదక్కె స్వామిగళు ప్రత్యుత్తరవాగి భయ
పడబ్యాడ నీను విశ్వాసవాగిద్దరె సాకు నింన మగళు స్వస్థపడు

వళు యెందు హేళిసిదరు। హీగిద్దు స్వామిగళు జయిరాసెంబవన మనెగె చిత్తైసుత్తిరలాగి తమ సంగడ రామప్పనూ జాకోబనూ జోవంనేసనూ ఆ హుడిగియ తందెతాయిగళూ వినాయిసి దావను ఒళగె ప్రవేశిసువదక్కె అప్పణె హేళిసలిల్ల। ఆదరె అల్లి మేళ గారరంనూ మత్తు అళుత్తా ఇద్ద జన సందడియన్నూ స్వామిగళు నోడి హొళగె ప్రవేశిసి నీవు గాత్రి పట్టు గోళాడువ దేను? ఇల్లింద హొరటు హోగిరి యేనంగరె ఆ చిక్కవళు సాయ లిల్ల నిద్రిసుత్తాళె యెందు హేళిసిదరు। ఇదక్కె అర్థవేనందరె ఇష్టు హొత్తు నింత మరణవు స్వప్నవెందు ఎణిసల్పడ బహుదా గిత్తు। ఆదరె జన సమూహవు ఆ చిక్కవళు సత్తుహోదళెంత తిళిదు స్వామిగళంను హాస్య మాడుత్తిద్దరు। ఆగలు యోగరక్షకరు ఆ చిక్కవళిద్ద స్థళక్కె ప్రవేశిసి ఆకెయ కైయంను హిడిదు కూగి హేళిద్దేనందరె। చిక్కవళే నినగె ఆజ్ఞాపిసుత్తేనె యేళు అంత లాగి తక్షణవే ఆకెయ ఆత్మవు అవళల్లి పునర్బంతు। ఆగలే అవళు యెద్దు తిరుగాడుత్తా యిద్దళు। అదన్ను అవళ తందె తాయి గళు కండు బహు విస్మితరాదరు। ఆదరె స్వామిగళు అవరంన నోడి ఆ సంధ సంగతియంను యారిగూ హేళదహాగె ఖండితవాగి ఆజ్ఞా పిసిదరు। ఏనందరె స్వామిగళు తంమ సుమారైకెయింద మనదైన్య వన్నూ లౌకిక మహిమెయ మేలె హేసికెయంనూ తంమ అపో స్తలరిగె హాత్తైస వృద్ధిసుత్తిద్దరు। ఆదరూ ఈ సంగతియు ఆ రాజ్యాద్యంతదల్లి ప్రకటవాయితు॥

మత్తు స్వామిగళు అల్లింద హొరటు హోగలాగి కురుడరిబ్బరు అవరిగె హిందె బందు కూగి హేళిద్దు। దావీదెంబవర కొమా రనే నంమ మేలె అంతఃకరుణవాగిద్దు నమగె దృష్టియంను దయ పాలిసీ యెందేళుత్తిద్దరు। ఆగలు స్వామిగళు అవర సంగడ। యిదు నంమింద ఆహేతెందు విశ్వాసిసుత్తీరో? అంనలాగి అవరు హౌదు

కర్తనే యెందు హేళిదరు। ఆగ స్వామిగళు అవర కంణుగళంను ముట్టి నింమ విశ్వాసద ప్రకార నిమగుంటాగలి యెందు హాలిసిదరు। మత్తు అవర కంణుగళు తెరెయల్పట్టవు ఆదరె స్వామిగళు అవరంను గద్దిసి యిదు యావనిగు తిళియబారదహాగె యెచ్చరికెయాగిరి యెందు హాలిసిదరు। అవరో మేలరిత మనస్సువుళ్ళవరాగిద్ద కారణ స్వామిగళ కీర్తియంను యెల్లెల్లియు ప్రసిద్ధవాగ మాడిదరు॥

తరువాయ స్వల్ప కాలక్కాగి స్వామిగళు గలిలేయ సీమెయంను బిట్టు హబ్బోత్సవవంను కొండాడువదక్కె జెరుసలేమిగె విజయ వంగైదరు। ఆదరె జెరుసలేమినల్లి ఐదు మంటపగళుళ్ళ వొందు కొళవిత్తు। ఆ మంటపగళల్లి వ్యాధిష్టర కురుడర కుంటర మొదలాద రోగిష్టర సమూహవు ఇరుత్తిత్తు। యాకెందరె తక్క కాలదల్లి కర్తరాదవర దూతను యిళిదు బందు ఆ జలగళంను కదలిసుత్తాయిద్దరు। ఆ జలగళు కదలిద బళిక యావను మొదలు ఆ కొళదల్లి యిళిదిరువనో అంథవను ఎంథా రోగిష్టనాగలి స్వస్థపడుత్తిద్దను హీగిద్దు మూవత్తెంటు వరుషగళ తొడగి రోగిష్టనాగిద్దంథ ఒబ్బ మనుష్యను అల్లి బిద్దిద్దను। ఆగ స్వామిగళు అవను బిద్దిరువదంనోడలాగి అవన్న చెసగొండు నినగె ఆరోగ్యవాగ మనస్సో! ఎందు కేళిదరు। అదక్కవను ప్రత్యుత్తరవాగి స్వామీ ఈ జలగళు కదలల్పడువాగలే నంనంను యెత్తి ఈ కొళదల్లి ఇళిసువవను వొబ్బను యిల్లవు। ఆదరూ నాను యిదరల్లి సేరువదరొళగె ననగె ముంచె యింనొబ్బను యిళియువనెందను। ఆగ స్వామిగళు అవన్న నోడి ఏళు నింన హాసికెయన్న ఎత్తికొండు నడి యెందు హాలిసుత్తలే ఆ మనుష్యను గుణపట్టను। మత్తు తంన హాసికెయంను ఎత్తికొండు హోగుత్తిద్దను। ఆదరె ఆ దివసవు సబ్బాతు దివసవాగిత్తు। ఆద్దరింద గుణపట్టవన సంగడ యూదెయరు ఈ దివసవు సబ్బాతు

ದಿವಸವೇ ಆದಕಾರಣ ನಿಂನ ಹಾಸಿಕೆಯನ್ನು ಯೆತ್ತಿಕೊಂಡ್ಹೋಗ ನಿನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಯಿಲ್ಲವೆಂದರು । ಅದಕ್ಕವನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ನನಗೆ ಸ್ವಸ್ಥವನ್ನು ದಯ ಪಾಲಿಸಿದಂಥವರು ನನಗೆ ಈ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು ಯೆಂದನು। ಅದಕ್ಕೆ ಜ್ಯೂದೆಯರು ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾರೆಂದು ಕೇಳಿದರು। ಆದರೆ ಗುಣಪಟ್ಟಂಥಾ ಮನುಷ್ಯನು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಯಾರೆಂದು ಅರಿಯದವನಾಗಿದ್ದನು। ಯಾಕೆಂದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈ ಅದ್ಭುತ ಮಾಡಿದಲ್ಲೇ ಜನಸಂದಡಿಯಿಂದ ತೊಲಗಿ ಹೋದರು। ಅದರ ತರುವಾಯ ಅವನನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಅವನ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಇಗೋ ಆರೋಗ್ಯಸ್ತನಾದಿಯೇ ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಅಧಿಕ ಕೇಡು ಸಂಭವಿಸದಹಾಗೆ ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಪಾಪವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳ ಬ್ಯಾಡವೆಂತ ಅವನಿಗೆ ಯೆಚ್ಚರಿಸಿದರು। ಆಗಲು ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಜ್ಯೂದೆಯರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನಗೆ ಗುಣ ಮಾಡಿದಂಥವರು ಜೇಸುನಾಥರೇ ಯೆಂದು ಅರುಹಿಸಿದನು। ಇದರ ನಿಮಿತ್ತ ಸಬ್ಬಾತು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಯಿಂಥವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುವದರಿಂದ ಜ್ಯೂದೆಯರು ಅವರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು॥

ಮತ್ತೂ ಇಂನೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಿದೇ ತಪ್ಪನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ತಿರಿಗಿ ಹೊರಿಸಿದರು ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ। ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಗಡ ಸಬ್ಬಾತು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಾಗಿದ್ದ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ಹಸ್ತು ತೆನೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕೈಯ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜಿ ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು। ಯಾಕೆಂದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಾವೇ ಇಂಥಾ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮೋಯಿಜೆಸೆಂಬವರ ವೇದದಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಸಿದರು। ಆದಾಗ್ಯೂ ಫರಿಜಯರು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂಗಡ। ಬೋಧಕರೇ ಸಬ್ಬಾತು ದಿನದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಯಿಲ್ಲದಂಥಾದ್ದು ನಿಂಮ ಶಿಷ್ಯರು ಮಾಡುವದೇನು ? ಅಂನಲಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ದಾವೀದನೂ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಯಿದ್ದಂಥವರೂ ಹಸ್ತು ಇದ್ದಾಗ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮಂದಿರದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಗುರುಗಳು ವಿನಾಯಿಸಿ ಮತ್ತ್ಯಾವರಿಗೆ ಭಕ್ಷಿಸ ಅಪ್ಪಣೆ ಯಿಲ್ಲದಂಥಾ ತಿರು ರೊಟ್ಟಿಗಳಂನು ತೆಗದುಕೊಂಡು ಭೋಜಿಸಿದರೆಂತ

నీవు వోదలిల్లవే? ఆదరూ అదంను మహా అవసరదింద మాడిద కారణ అదు అవరిగె పాపవాగలిల్లవల్లా। ఇదల్లదె సబ్బాతు దివసదల్లి అర్చకరు బలిగళంను ఒప్పిసుత్తా పాడెగళంను అడకుత్తారల్లా। ఆద్దరింద దేవ మందిరదల్లే సబ్బాతు దివసవంను మీరుత్తారె। ఆదాగ్యూ దేవ భజనెయ నిమిత్యార్థవాగి అవుగళంను మాడుత్తారెంబువదరింద తప్పిల్లదవరాగిద్దారె ఇదే ప్రకార నంమ శిష్యరు తంమ దివ్య గురుగళ సంగడ ప్రయాణ మాడుత్తా అవరిగె సేవిసలాగి అవసరదింద సబ్బాతు దినవంను మీరిద్దు తప్పు అల్లవల్లా। యాకెందరె సర్వేశ్వరన కుమారను దేవాలయక్కింతలూ సబ్బాతు దివసక్కింతలూ శ్రేష్టవాగిద్దారెంత పాలిసిదరు॥

బేరొందు సబ్బాతు దినదల్లి స్వామిగళు శినగోగవంను ప్రవేశిసి దేవ వాక్యవంను ప్రసంగిసువాగ సంభవిసిద్దేనందరె। బణక్కెయ్యుళ్ళ ఒబ్బ మనుష్యను అల్లి ఇద్దను। ఆదరె నీతి పాఠకరూ ఫరిజనురూ సబ్బాతు దినదల్లి స్వామిగళు స్వస్థ పాలిసిదరె అవర మేలె తప్పు హొరిస బేకెందు హొంచి నోడుత్తిద్దరు। ఆగలివరన్ను బెసగొండు సబ్బాతు దివసదల్లి స్వస్థ పడిసలప్పణె వుంటో ఎంబదాగి కేళిదరు। అదక్కె ప్రత్యుత్తర కొడలే ఇల్ల।ఆగ స్వామియవరు అవర తృష్ట నెనవుగళన్ను తిళిదు రోగిష్టనిగె। ఏళు మధ్యదల్లి నిల్లు ఎందరు మత్తు అవను ఎద్దు నింతను। ఆగలు స్వామిగళు అవర సంగడ నావు నిమగొందు మాతన్ను కేళుత్తేవె ఏనందరె। సబ్బాతు దివసదల్లి మేలూ అల్లవే కేడూ మాడలప్పణె వుంటో? మనుష్యన జీవ రక్షిసలూ అల్లవే కెడిసలూ అప్పణె వుంటో? నింమొళగె యావనొబ్బనిగొందు పశువిద్దు సబ్బాతు దివసదల్లి అదు కుళ్ళదల్లి బిద్దరె ఆ క్షణవే అదన్ను యెత్తదె బిడువనో? ఆదరె మనుష్యను పశువిగింతా ఎష్టు బెలెయుళ్ళవనాగిద్దానె। హాగాదరె సబ్బాతు దివసదల్లి మేలు మాడ అప్పణె వుంటు యెందరు। అదక్కె ఫరిజ

ಯರೂ ನೀತಿ ಪಾಠಕರೂ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಲಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರ ಹೃದಯದ ಕಠಿಣತ್ವದ ಮೇಲೆ ದುಃಖಿತರಾಗಿ ಅವರಂನು ಕೋಪದೊಂದಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವಂನಾದರೂ ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೇಳದೆ ಆ ವ್ಯಾಧಿಷ್ಟನ ಕಡೆಗೆ ತಿರಿಗಿ ನಿಂನ ಕೈಯ್ಯಂನು ನೀಡು ಯೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಅವನು ತನ ಕೈಯ್ಯಂನು ನೀಡಿದನು। ಮತ್ತು ಎಡಗೈಯ್ಯಿಹಾಗೆ ಬಲಗೈಯ್ಯಿ ಸ್ವಸ್ಥವಾಯಿತು। ಆಗಲು ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಆ ವ್ಯಾಧಿಷ್ಟನ ಗುಣಪಡಿಸಿದಲ್ಲಿ ವೇದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಯೇನೊಂದು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಫರಿಜಯರು ಕಂಡು ಮಹಾ ದ್ವೇಷಿತರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹ್ಯಾಗಾದರು ಅವರ ಹತ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು। ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅದಂನು ತಿಳಿದು ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರುಗಳ ಸಂಗಡ ಸಮುದ್ರದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು॥

ತರುವಾಯ ಆದದ್ದೇನಂದರೆ। ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಯೇಕಾಂತ್ತವಾಗಿ ಒಂದು ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ದೇವರಂನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವದರಲ್ಲಿ ರಾತ್ರೀಕಾಲವಂನು ಕಳಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದರು। ಆದರೆ ಉದಯವಾದಾಗ ತಾವೇ ಯಿಚ್ಛೈಸಿದವರಂನು ಕರೆದರು। ಇವರು ತಂಮ ಬಳೀಲಿ ಬಂದರು। ತಂಮ ಸಂಗಡ ಯಿರುವದಕ್ಕೂ ಜನರಿಗೆ ದೇವ ವಾಕ್ಯವಂನು ಪ್ರಸಂಗಿಸುವದಕ್ಕೂ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರೊಳಗಿಂದ ಹಂನೆರಡು ಮಂದಿಯಂನು ಆರಿಸಿ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು ಅರ್ಥವಾಗಿ ಅಪೋಸ್ತಲರೆಂಬ ನಾಮವಂನು ಅವರಿಗೆ ಯಿಟ್ಟರು। ಅಪೋಸ್ತಲರ ಹೆಸರುಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ। ರಾಯಪ್ಪನೆಂಬ ಹೆಸರುಗೊಂಡ ಶಿಮೋನನೂ ಜೆಬೆದೆಯನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಜಾಕೋಬ್ ಜೋವಂನೇಸೆಂಬವರೂ। ಆಂದ್ರೆಯಾಸನೂ। ಫಿಲಿಪ್ಪನೂ। ಬರ್ತೊಲೊಮೆಯಾಸೆಂಬವನೂ। ಸುಂಕದವನಾದ ಮತ್ತೆಯಾಸೆಂಬವನೂ। ತೋಮಾಸೆಂಬವನೂ। ಅಲ್ಪೆಯನ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರಾದ ಜಾಕೋಬನೂ ಅವನ ಸಹೋದರನಾದ ಜೂದಾಸೆಂಬವನೂ। ಕನನೆಯನಾದ ಶಿಮೋನನೂ। ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ದ್ರೋಹಿ ಆದ ಜೂದಾಸ್ ಇಸ್ಕಾರಿಯೊತೆಸೆಂಬವನೂ। ಇವರೇಸರಿ॥

ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾದ ಜನರು ಸ್ವಾಮಿಗಳ

ಹಿಂದೆ ಬರಲಾಗಿ ಯಿಗೋ ವೊಬ್ಬ ಕುಷ್ಟನು ಕರ್ತರ ಸಂನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವರ ಮುಂದೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಸ್ವಾಮೀ ನಿಮಗೆ ಚಿತ್ತವಿದ್ದರೆ ನಂನಂನು ಸ್ವಸ್ಥಾ ಪಡಿಸ ಬಹುದು ಎಂದು ಬಿಂನಹಿಸಿದನು। ಆಗಲು ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಆತನ ಮೇಲೆ ಮನ ಮರುಗಿ ತಂಮ ತಿರು ಹಸ್ತವಂನು ನೀಡಿ ಅವಂನ ಮುಟ್ಟಿ ಹೇಳಿದ್ದು। ನಮಗೆ ಚಿತ್ತವುಂಟು ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿರು ಯೆಂಬದಾಗಿ ಪಾಲಿಸುತ್ತಲೇ ಅವನಿಗುಂಟಾಗಿದ್ದ ಕುಷ್ಟವು ಬಿಟ್ಟೇ ಹೋಯಿತು। ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿ ಅವಂನ ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ ಯೀ ಸಂಗತಿಯಂನು ಒಬ್ಬನಿಗಾದರು ತಿಳುಹಿಸದಂತೆ ನೋಡಿಕೊ। ಆದಾಗ್ಯೂ ದೇವ ಕಲ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನೀನು ಹೋಗಿ ನಿಂನಂನು ಗುರುಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸು ಮತ್ತು ನಿಂನ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಮೊಯಿಸೆಸೆಂಬವನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಂಥ ಕಾಣಿಕೆಗಳಂನು ವೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಡು ಯೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಆಗ ಅವನು ಹೊರಟು ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರು ತನಗೆ ಕರುಣಿಸಿದಂಥ ದಯವಂನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಡ ತೊಡಗಿದನು।ಆದಕಾರಣ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸದೆ ಯಿದ್ದು ಹೊರಗೆ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು। ಆದರೂ ತಂಮ ರೋಗಗಳಿಂದ ತಂಮಂನು ಸ್ವಸ್ಥ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂನಿಧಾನಕ್ಕೆ ನಾನಾ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಜನರು ಏಕವಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು॥

ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದವನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು। ಇವನಿಗೆ ಬಹು ಪ್ರೀತಿಯಾದ ಭೃತ್ಯನೊಬ್ಬನು ಯಿದ್ದನು। ಆದರೆ ಆ ಭೃತ್ಯನು ಮರಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದನು। ಆಗಲು ಆ ನೂರಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದವನು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಅದ್ಭುತಗಳಂನು ಕೇಳಿ ಜ್ಯೂದೆಯರ ಹಿರಿಯವರೊಳಗೆ ಕೆಲವರನ್ನು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಹೇಳಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಸ್ವಾಮೀ ನಂನ ಸೇವಕನು ವಾಯುವು ರೋಗಿಷ್ಟನಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬಹು ಶ್ರಮೆ ಪಡುತ್ತಾನೆ ತಾವು ಚಿತ್ತೈಸಿ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಸ್ಥ ಪಡಿಸಿರಿ ಯೆಂದು ಹೇಳ ಕಳುಹಿಸಿದನು। ಆದರೆ ಯೀ ಹಿರಿಯರು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗಿ ಅವರಂನು ಬಹು ದೈನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ್ದು। ಸ್ವಾಮೀ

ಇಂಥಾ ವುಪಕಾರವಂನು ತಾವು ಅವನಿಗೆ ಪಾಲಿಸುವಹಾಗೆ ಆಪ್ತನಾಗಿದ್ಧಾನೆ। ಯಾಕೆಂದರೆ ನಂಮ ಜನರ ಮೇಲೆ ಬಹು ಪಕ್ಷವ ತೋರಿಸಿ ನಮಗೊಂದು ಸಿನಗೋಗವಂ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ಧಾನೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು। ಆಗಲು ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಾವೇ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಅವನ ಸೇವಕನಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವಂನು ಪಾಲಿಸುವೆವೆಂದರು। ತರುವಾಯ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ವಿಜಯವಂಗೈಯುವಾಗ ಆ ನೂರಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದವನು ತಂನ ಬಳಿಗೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬರುವ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಘನತೆಯನ್ನು ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ತಿಳಿದು ತಂನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಳಗೆ ಕೆಲವರನ್ನು ಅವರಿಗೆದುರಾಗಿ ಕಳುಹಿ ಹೇಳಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಸ್ವಾಮಿ ತಾವು ನಂನ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬರ ನಾನು ಪಾತ್ರನಲ್ಲ। ಮತ್ತು ನಾನು ತಂಮ ಸಂನಿಧಿಗೆ ಬರಲು ಆಪ್ತನು ಅಲ್ಲವೆಂದು ಯೆಣಿಸಿಕೊಂಡೆನು ಆದರೆ ತಾವು ಒಂದು ವಾಕ್ಯ ಮಾತ್ರ ಪಾಲಿಸಿದರೆ ನಂನ ಸೇವಕನು ಸ್ವಸ್ಥ ಪಡುವನು। ಏನಂದರೆ ಸಮಸ್ತವು ನಿಮಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿದೆ ತಾವು ಈ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು। ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ಕೆಲವು ಮಂದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು। ಅವರಲ್ಲಿ ವೊಬ್ಬನ್ನ ನೋಡಿ ಹೋಗು ಅಂದರೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ। ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಬಾ ಯೆಂದರೆ ಬರುತ್ತಾನೆ। ಮತ್ತು ನಂನ ಸೇವಕಂನ ನೋಡಿ ಯಿದನ್ನು ಮಾಡು ಅಂದರೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಯೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳ ಕಳುಹಿಸಿದನು। ಆಗಲು ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅವನ ವಿಶ್ವಾಸದ ಮೇಲೆ ವಿಸ್ಮಯ ಪಟ್ಟು ತಂಮ ಸುತ್ತಲಿನಲ್ಲಿದ್ದಂಥವರ ನೋಡಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ। ಇಸ್ರಾಯೇಲಿನ ಪುತ್ರರೊಳಗೆ ಯಿಂಥಾ ವಿಶ್ವಾಸವಂನು ನಾವು ಕಂಡದ್ದಿಲ್ಲವು। ಇದರ ನಿಮಿತ್ತ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ। ಸ್ವಾಗತ್ವ ಹೊಂದಿದ ಮಕ್ಕಳು ಹೊರಗೆ ನೂಕಲ್ಪಡಲಾಗಿ ಅನೇಕರು ಮೂಡಲಿನಿಂದಲೂ ಪಡುವಲಿನಿಂದಲೂ ಬಂದು ಪರಲೋಕದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು ಎಂದರು। ಇದಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವನಿಗೆ ಪುನಶ್ಚ ಹೇಳಿಸಿದ್ದು ಯೇನಂದರೆ। ನಿಂನ ವಿಶ್ವಾಸದ ಪ್ರಕಾರ ನಿನಗಾಗಲಿ ಎಂದು ಪಾಲಿಸುತ್ತಲೇ ಅವನ ಸೇವಕನು ಗುಣಪಟ್ಟನು। ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂನಿಧಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಂಥವರು ತಿರಿಗಿ ಬಂದಾಗ

ಅವನು ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿ ಯಿರುವದಂನು ಕಂಡರು॥

ಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿರಾ। ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸೂರಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದವನೂ ವ್ಯಾಧಿಷ್ಟಳಾದ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯೂ ತಂಮ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಮನೋದೈನ್ಯದಿಂದಲೂ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರ ವುಪಕಾರಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದರೆಂತ ನೀವು ಕೇಳಿದಿರಲ್ಲಾ ಯೇನಂದರೆ। ಜೇಸುನಾಥರು ಸರ್ವಜ್ಞರೂ ಕರ್ತರಾಗಿದ್ಧಾರೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಅವರು ಪೊಂದೇ ವಾಕ್ಯ ಮಾತ್ರ ಪಾಲಿಸಿದರೆ ತನ ಸೇವಕನಿಗೆ ವ್ಯಾಧಿ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವದೆಂಬದಾಗಿಯೂ ನಂಬಿಕೊಂಡದ್ದಲ್ಲದೆ ಅಂಥಾ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರಂನು ತಂನ ಮನೆಗೆ ಕರೆಕೊಳ್ಳುವದು ನ್ಯಾಗಾದೀತೆಂಬದಾಗಿ ಬಹು ವಿನಯ ಮನದೈನ್ಯವಂನು ತೋರಿಸಿದವನಾದನು। ಜೇಸುನಾಥರು ಯಿವನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಪ್ರೊಳ್ಳೇ ಗುಣವಂನು ಕಂಡು ಸರ್ವರ ಮುಂದೆಯು ಆತನಂನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅವನು ಬಿಂನಹಿಸಿದ ಮನವಿಯಂನು ಪಾಲಿಸ ಕರುಣಿಸಿದರು। ಮತ್ತು ವ್ಯಾಧಿಷ್ಟಳಾದ ಆಕೆಯು ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಮೇಲುಗಳ ಬತ್ತಿಹೋಗದ ಬುಗ್ಗೆಯು ಅಡಗಿರುವದೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವದಿಂದ ತುಂಬಿದವುಗಳಾಗಿವೆ ಯೆಂದೂ ನೆನಸಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಅಂಗಿಯ ಶೆರಗಂನು ಬಹು ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣವೇ ಅವಳ ವ್ಯಾಧಿಯು ಪರಿಹರವಾಯಿತು। ಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿರಾ ನೀವು ಸದ್ಗುಣವಂನು ತಕೊಳ್ಳುವಾಗಲು ಅರ್ಚ॰ ಜೊವಂನೇಸ್ ಕ್ರಿಸೊಸ್ತೋಮುಸೆಂಬವರು ಹೇಳಿದ ಮೇರೆಗೆ। ನೀವು ಜೇಸುನಾಥರ ವಸ್ತ್ರಗಳಂನು ಮುಟ್ಟದೆ ಯಿವರಂನೇ ನೋಡಿ ಮುಟ್ಟಿ ಹೋಜಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ। ನಿಂಮ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಅವರ ತಿರು ದೇಹವು ಯೇಕವಾಗುತ್ತೆ ಅವರ ತಿರು ರಕ್ತವು ನಿಂನ ರಕ್ತಧಾತುಗಳೊಳಗೆ ಹರಿದು ನಿಂಮ ರಕ್ತದೊಳಗೆ ಬೆರೆಯುತ್ತದೆ। ಹಾಗಾದರೆ ಅವರು ನಿಂಮೊಳಗೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಅವರ ಜ್ಞಾನ ಬಲಕ್ಕೂ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೂ ಪುಣ್ಯ ಫಲಾದಿಗಳಿಗೂ ಪಾಲುಕಾರರಾಗುವಿರೆಂದು ನಂಬಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ। ಆದರೆ ಅನೇಕಮಂದಿ ಕ್ರಿಸ್ತು

ವರು ದೇವಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಆಗಾಗ್ಯೆ ತೆಗದುಕೊಂಡಾಗ್ಯು ಅಂಥಾ ಮೇಲಾದ ವರದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಯಾವದೊಂದು ಫಲವಾದರೂ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋಗುವದೇನು? ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಒಂದು ಉಪಮಾನವನ್ನು ಹೇಳ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಅದೇನಂದರೆ। ಸುಖವಾದ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಭೋಜನ ಕೊಡುವಂಥವನು ಯಾವನೋ ಅವನು ಇದರ ಮುಖಾಂತ್ರದಿಂದ ಮತ್ತು ಬಲಾಢ್ಯನಾಗುವನಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಜಠರಾಗ್ನಿ ಇಲ್ಲದಂಥಾ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮೇಲಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ್ಯು ಯಿವು ಶರೀರವ ಗುಣಪಡಿಸದೆ ಯಿರುವದಲ್ಲದೆ ಆ ಶರೀರವು ಮತ್ತು ರೋಗದ್ದಾಗಿದ್ದೀತು। ಯಿದರ ಅರ್ಥವೇನಂದರೆ ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಶುದ್ಧ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಂಥವರು ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವ ಮೇರೆಗೆ ತಕ್ಕ ಆಯಿತ್ತವಿಲ್ಲದೆ ಕಳಂಕವುಳ್ಳ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಆ ದಿವ್ಯ ಆಹಾರವನ್ನು ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಕೆಟ್ಟ ಕ್ರೀಸ್ತನರು ಅಧಿಕ ಕೆಟ್ಟವರಾಗುತ್ತಾರೆಂಬುವದು ಯಿಥಾರ್ಥವು। ಆದ್ದರಿಂದ ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥನು ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಚೈತ್ರೈಸಿ ಇದರ ಜ್ಞಾನ ರೋಗ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಹರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವೆವಾದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಆ ಇಬ್ಬರು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರ ದೇವವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೂ ಮನೋದೈನ್ಯವನ್ನೂ ಕಂಡು ಭಾವಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಪಾಪಸಂಕೀರ್ತನವೂ ಉತ್ತಮ ಮನಸ್ತಾಪವೂ ಯಿವುಗಳ ಮುಖಾಂತ್ರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧಿಕರಿಸ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡುವೆವಾಗಲಿ॥

೨ನೇದು। ಪೂರ್ವ ವೇದದಲ್ಲಿ ಸಬ್ಬಾತು ಯೆಂಬ ದಿವಸವನ್ನು ಆಚರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಜೂದೆಯರಿಗೆ ಬಹು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ। ಆರು ದಿವಸಗಳೊಳು ನೀನು ಕೆಲಸವುದ್ಯೋಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೀರಿಸುವಿರಿ। ಆದರೆ ಯೇಳನೇ ದಿವಸವು ಕರ್ತರ ದಿವಸವಾಗಿಧೆ। ಯಾಕೆಂದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸಕಲವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಆ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಾದನು। ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ನೀನಾಗಲಿ ನಿನ್ನ ಭೃತ್ಯನಾಗಲಿ ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪರದೇಶಿಯಾಗಲಿ ಯಾವದೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡದೆ ಯಿರ ಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು

ವಿಧಿಸಿ ಇದ್ದರು। ಮತ್ತು ಆ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಹೋದಂಥವರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಠಿಣವಾಗಿ ಕರ್ತರು ದಂಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆಂತ ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತಂದು ಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು ಹೇಗಂದರೆ। ಸಬ್ಬಾತು ದಿನದಲ್ಲಿ ಸೌದೆ ಪುಳ್ಳೆಗಳನ್ನು ಆಯಿಕೊಂಡಂಥಾ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನನ್ನು ಸಭೆಯಾದ್ಯಂತವು ಹಿಡಿದು ದೇವರ ಕಟ್ಟಳೇ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಂದ್ಹಾಕಿದರೆಂದು ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದೆವಲ್ಲಾ। ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಿನ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಆದಿತ್ಯವಾರವೆಂಬ ದಿವಸವನ್ನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ದಿವಸವಾಗಿರುವಹಾಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಬ್ಬಾತೆಂಬ ದಿವಸದ ಸಾಲವನ್ನು ಆ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದರು। ಈ ನಿಮಿತ್ಯ ಆದಿತ್ಯವಾರದಲ್ಲಿ ಕೈಕಷ್ಟ ವುದ್ಯೋಗ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಯಾವನು ಮಾಡುವನೋ ಅವನು ಪಾಪ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವದು ನಿಜವು। ಮತ್ತು ಅಂಥಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಹು ಹೊತ್ತು ನಡೆಸಿದರೆ ಪಾಪವು ಸಾವಾದ ಪಾಪವಾಗುವದೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು। ಆದರೆ ತಪ್ಪಿಸ ಕೂಡದ ಅವಸರವೂ ಪರರ ಸ್ನೇಹವೂ ದೇವ ಭಕ್ತಿ ಅರ್ಚನೆಯೂ ಈ ಮೊದಲಾದ ನಿಮಿತ್ತಗಳಿಂದ ಆದಿತ್ಯವಾರದಲ್ಲಿ ಕೈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಪಾಪವಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿ ವೇದ ಪಾರಕರು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ। ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಶಿಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಫರಿಜಯರಿಗೆ ನಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ತಾವೇ ಬಹು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ವುದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ, ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚ ಮಾಡಿದರು। ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಕಾರಣಗಳು ಯಾವಾಗಲು ದೊರಕುತ್ತವೆ ಹೊಂದೂ ತನ ತನ ಇಚ್ಛೆ ಬಂದಹಾಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನು ಕರ್ತರ ದಿವಸವನ್ನು ಮೀರಿ ಹೋಗ ಬಹುದೆಂದೂ ಅದರಿಂದ ನೀವು ಯೋಚಿಸ ಬ್ಯಾಡಿರಿ। ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಕ್ರೀಸ್ತುವರು ಆ ಘನವಾದ ಕಲ್ಪಣೆಗೆ ಸದ್ದೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲವೆಂಬುವದು ಸಹಜವೇ। ಮುಖದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂದಲಾದರೂ ಲಾಭದ ಆಶೆಯಿಂದಲಾದರೂ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ನ್ಯಾಯವಾದ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಆದಿತ್ಯವಾರವನ್ನು ಮೀರಿ ನಡೆಯುವರು। ಅನ್ಯಾಯಸ್ತರಾದ ಪಾಪಿಷ್ಟರೇ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರು ನಿಮಗೆ ಆರು ದಿವಸಗಳ ಪಾಲಿಸಿದ್ದಲಾಗಿ ನೀವು

ಅವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸ ಒಂದೇ ದಿವಸವನ್ನಾದರೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸದೆ ಹೋಗುವಿರೋ? ಆರು ದಿವಸಗಳೊಳಗೆ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಅರಿದು ಹೋಗುವ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನೂ ನಿತ್ಯ ರಕ್ಷಣ್ಯದ ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸುವ ಹಾಗೆ ಒಂದೇ ದಿವಸವನ್ನಾದರೂ ಕಳಿಯುತ್ತಾ ಬರುವಿರಾಗಲಿ॥

೧೦ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ಜೇಸುನಾಥರು ಮಾಡಿದ ಬೇರೆ ವೃತ್ತಾಂತಗಳ ಕುರಿತು।

ಜೇಸುನಾಥರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೂ ಜನ ಸಮೂಹದೊಂದಿಗೂ ನಯಿಮೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು। ಆದರೆ ಅವರು ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಬಾಗಲಿಗೆ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಗೋ ಒಬ್ಬ ವಿಧವೆಯ ಸತ್ತು ಹೋದ ಏಕ ಕುಮಾರನನ್ನು ಸಮಾಧಿಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು। ಇವನ ತಾಯ್ಯಾದವಳು ಕಣ್ಣೀರುಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಜನ ಸಮೂಹದ ಸಂಗಡ ಹಿಂದೆ ನಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು। ಆಗಲು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕನಿಕರಪಟ್ಟು ಅಳ ಬ್ಯಾಡ ಅಮ್ಮಾ ಎಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ತೇದಿಗೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವರು ನಿಂತರು। ಆಗಲು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹತ್ರ ಬಂದು ತೇದಿಗೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ತಮ್ಮ ಶಬ್ದವನ್ನೆತ್ತಿ ಪಾಲಿಸಿದ್ದು। ಮಗನೇ ನಿನಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತೇವೆ ಎದ್ದು ಬಾ ಎಂದರು। ಆಗಲೇ ಸತ್ತವನು ಎದ್ದು ಮಾತನಾಡ ತೊಡಗಿದನು। ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವನ ತಾಯಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು। ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಸಮಸ್ತರು ವಿಸ್ಮಯ ಭರಿತರಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಾ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿ ಎದ್ದರು। ಮತ್ತು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಮ್ಮ ಜನರನ್ನು ಕನಿಕರಿಸಿದರು ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು॥

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿಮೋನೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಫರಿಜಯನೊಬ್ಬರು ಸ್ವಾಮಿಗಳಂನು ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಕರದನು। ಆಗಲು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಫರಿಜಯನ ಮನೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು । ಮತ್ತು ಅಗೋ ಆ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ಪಾಪಿಷ್ಟಳಾಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಾದವಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿನುವರು ಚಿತ್ತೈಸಿದರೆಂತ ತಿಳಿದು ಪರಿಮಳ ತೈಲದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯಂನು ತೆಗದುಕೊಂಡು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಂನ ಕಂಣೀರುಗಳಿಂದ ಅವರ ಪಾದಗಳಂನು ತೊಳೆಯುಲೂ ತಂನ ತಲೆ ಕೂದಲುಗಳಿಂದ ವರಸಲೂ ಪರಿಮಳ ತೈಲದಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಲೇಪಿಸಲೂ ಮುದ್ದಿಡಲೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು । ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಔತನಕ್ಕೆ ಕರದಂಥಾ ಫರಿಜಯನು ತಂನೋಳಂದುಕೊಂಡದ್ದೇನಂದರೆ। ಇವರು ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ತಂಮನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಂಥಾ ಸ್ತ್ರೀಯಾದವಳು ಎಂಥಾವಳೆಂದು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವರು। ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾಕೆ ಪಾಪಿಷ್ಟಳಾಗಿದ್ಧಾಳಂದುಕೊಂಡಿದ್ದನು। ಆದರೆ ಅಂತರ್ಯದ ಯೋಚನೆಗಳಂನು ವಿಚಾರಿಸುವಂಥಾ ನಂಮ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಆ ಫರಿಜಯಂನ ನೋಡಿ ಸಿಮೋನನೇ ನಿನಗೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಪಾಲಿಸಲಾಗಿ ಬೋಧಕರೇ ಹೇಳಿರೆಂದನು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದು। ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯಿಬ್ಬರು ಸಾಲಗಾರರಿದ್ದರು॥ ಅವರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬನು ಐನೂರು ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಐವತ್ತು ಹಣಗಳ ಕೊಡ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಆದರೆ ಅವರು ತಂಮ ಸಾಲವಂನು ತೀರಿಸಲಾರದೆ ಯಿರಲಾಗಿ ಆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟವನು ಅವರಿಗೆ ಮಾಫು ಮಾಡಿದನು। ಹೀಗಿದ್ದು ಅವರೊಳಗೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಅವಂನ ಸ್ನೇಹಿಸುವವನ್ಯಾರೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ಸಿಮೋನನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ । ಯಾವನಿಗೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಮಂನಿಸಿದನೋ ಅವನೇ ಎಂತ ನೆನಸುತ್ತೇನೆಂದನು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ನ್ಯಾಯವೇ ಎಂಥೇಳಿ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರಿಗಿ ಸಿಮೋನನ ಸಂಗಡ। ಈ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀಯೋ। ನಾವು ನಿಂನ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ್ಯೆ ನೀನು ನಂಮ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನೀರಂನು ಕೊಡದೆ ಯಿದ್ದಿ। ಈಕೆಯೋ ತಂನ ಕಂಣೀರುಗಳಿಂದ ನಂಮ ಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳದು ತಂನ ತಲೆಯ

కూదలుగళింద వరసిదళు । నీను నమగె ముద్దంను యిక్కలిల్ల, ఇవళాదరె నంమ పాదగళిగె బిడదె ముద్దంనిక్కిదళు. నీను నంమ తలెగె యెంణె హచ్చలిల్ల! ఈకెయో పరిమళ తైలదింద నంమ పాదగళిగె లేపన మాడిదళు । ఇదర నిమిత్త నినగె హేళుత్తేనె ఆకె నంమ మేలె అతి ప్రీతియంను తోరిసిద కారణ ఆకెయ అనేక పాపగళు మంనిసల్పడుత్తవె. ఆదరె కెల పాపగళ క్షమెయంను హొందిదవను అల్పవాగి ప్రీతిసుత్తానె. ఈకెయో తంన పాపగళ క్షమెయంను హొందువదక్కింతా ముంచె హ్యాగె కర్తగంను ప్రీతిస తొడగిదళో యాగ తనగె యిష్ట పాలవంను బిట్టంథా స్వామియంను యిన్ను అతి భక్తియొందిగె ప్రీతిసువళు యెందదు! ఆ తరువాయ స్వామిగళు ఆకెయన్ను నోడి నింన పాపగళు నినగె మంనిసల్పట్టవు. నింన విశ్వాసవు నింనంను రక్షిసితు. ఈగ సమాధానదల్లి హోగు యెందు పాలిసిదర॥

ఆగలు స్నానిక యోవంనేసను సెరెశాలెయల్లిద్ద స్వామిగళు మాడువ అతిశయ అద్భుతగళంను కేళలాగి తంమ శిష్యరొళగె ఇబ్బరంను అవర సంనిధానక్కె కళుహిసి కేళిసిద్దేనందరె। బరువదక్కిరువ లోకద రక్షకరు నీవేనో అథవా ఇంనొబ్బరంన నిరీక్షిస బేకో యెందు కేళ హేళిదరు. ఆదరె స్నానిక యోవన్నేసను స్వామిగళ వుద్దేశ్యదల్లి సంశయ పట్టవరల్లా। యాకెందరె సర్వేశ్వరన కుమారనెందు క్రీస్తునాథర కురితు మొదలు సాక్షియంను కొట్టవరు యివరే । ఆదరె దివ్య యేసునాథరు మాడుత్తిద్ద అద్భుతగళ నోడి అవరల్లి తంమ శిష్యరు విశ్వాసవిడువ హాగె స్వామిగళ సంనిధిగె అవరంను కళుహిసిదరు। హీగిద్దు ఇవరు స్వామిగళ బళిగె బందు కేళిద్దేనందరె। స్వామీ బర హోగువ రక్షకరు నీవేనో అథవా యింనొబ్బరంన నిరీక్షిస బేకో యెందు కేళిదరు। ఆ తరుణదల్లియే స్వామిగళు అనేకరిగె జాడ్య

ಗಳಂನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಅಶುದ್ಧ ಭೂತಗಳಂನು ಹೊರಡಿಸಿ ಅನೇಕ ಅಂಧಕರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯಂನು ಪಾಲಿಸಿದರು। ತರುವಾಯ ಸ್ನಾನಿಕ ಜೊವನ್ನೇಸನ ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಗಡ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದು । ನೀವು ಹೋಗಿ ನೋಡಿದಂಥವುಗಳಂನೂ ಕೇಳಿದಂಥವುಗಳಂನೂ ಅವನಿಗೆ ವಿವರಿಸಿರಿ ಯೇನಂದರೆ। ಅಂಧಕರು ದೃಷ್ಟಿಯಂನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ। ಕುಂಟರು ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ। ಕುಷ್ಟಿಗಳು ಶುಚಿಯಂನೂ ಕಿವುಡರು ಶ್ರವಣವಂನೂ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ । ಸತ್ತವರು ಯೇಳುತ್ತಾರೆ। ಗರೀಬರಿಗೆ ದೇವ ವಾಕ್ಯ ಅರುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೆ। ಇವುಗಳೆಲ್ಲವು ನಾವು ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರೆಂತ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಕೊಡುತ್ತವೆ ಅಲ್ಲವೋ? ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ನಂಮ ಬೋಧನೆಯ ಮೇಲೆಯೂ ನಂಮ ನಡವಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಸಂದೇಹ ಮಾಡದಿರುವವನು ಭಾಗ್ಯವಂತನೆಂತ ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ಆ ಶಿಷ್ಯರು ಹೊರಟು ಹೋದ ತರುವಾಯ ಜೊವಂನೇಸನಂನು ಸರ್ವರ ಮುಂದೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸ್ತುತಿಸಲಾರಂಭಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನೀವು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಯೇನು ನೋಡ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ ಚಪಲ ಚಿತ್ತವುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯನಂನೋ ಕಡಿಮೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಯೀಡಾದವನಂನೋ ? ಘಾಳಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಾಡುವ ದಂಟಂನೊ ? ಇಂಥಾ ತಮಾಷೆಯಂನು ನೋಡುವ ಹಾಗೆ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಲುಗತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ। ಏನು ನೋಡ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ ರಾಜ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿಗೊಂಡು ನಯವಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳಂನು ತೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ ಮನುಷ್ಯನಂನೋ ? ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗ ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವು। ಯೇನಂದರೆ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಳುವಂಥವರು ರಾಯರ ಅರಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊರಕುವರು। ಅಲ್ಲದೆ ಏನು ನೋಡ ಹೊರಟಿರಿ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಂನೋ ? ಹೌದು ಮತ್ತು ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಿಂತಾ ಆತನು ಅಧಿಕವಾದವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂತ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ। ಏನಂದರೆ ನಂಮ ಮಾರ್ಗಗಳಂನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ನಮಗೆ ಮುಂದೆ ನಮ ದೂತನಂನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಯಾರಂನು ಕುರಿತು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮುಂದು ಹೇಳಿಸಿದ್ದರೋ ಯಾತನೇ ಸರಿ । ಹೀಗಿದ್ದು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದಂಥ ಪುತ್ರರೊಳಗೆ ಸ್ನಾನಿಕ ಜೊವಂನೇಸನಿಗಿಂತಾ ಶ್ರೇಷ್ಟ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿ

ಹೊಬ್ಬನೂ ಯಿಲ್ಲವೆಂತ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಅಂದರು । ಯಿದಂನು ಜನರು ಕೇಳಲಾಗಿ ಸ್ನಾನಿಕ ಜೊವಂನೇಸನ ತಪೋಸ್ನಾನದ ಮುಖಾಂತ್ರವಾಗಿ ತಂಮಂನು ರಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದಂಥ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಂನು ಮಹಿಮೆಪಡಿಸಿದರು। ಆದರೆ ತಪೋಸ್ನಾನವಂನು ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳಲೊಲ್ಲದೆ ಯಿದ್ದಂಥಾ ಫರಿಜಯರೂ ನೀತಿಪಾಠಕರೂ ತಂಮಂನು ಕುರಿತು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮಾಡಿದ ಆಲೋಚನೆಗಳಂನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು।

ತರುವಾಯ ಪಿಶಾಚಿ ಹಿಡಿದವನೂ ಕುರುಡನೂ ಮೂಗನೂ ಆಗಿದಂಥ ಹೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಂನು ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೊಪ್ಪಿಸಲಾಗಿ ಅವನು ಮಾತನಾಡುವಹಾಗೂ ನೋಡುವಹಾಗೂ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಸ್ಥವಂನು ದಯಪಾಲಿಸಿದರು। ಅದಂನು ನೋಡಿದಂಥ ಜನ ಸಮೂಹವು ಬಹು ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ದಾವೀದನ ಕುಮಾರನಾಗಿರುವ ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ಯಿತನಲ್ಲವೇ ? ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು। ಆಗಲು ಫರಿಜಯರೂ ನೀತಿಪಾಠಕರೂ ಹೇಳಿದ್ದು। ಪಿಶಾಚಿಗಳಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಟನಾದ ಬೆಯೆಲ್ಜೆಬೂತೆಂಬವನ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಯಿತನು ಪಿಶಾಚಿಗಳಂನು ಹೊರಡಿಸುತ್ತಾನೆ ಅಂದುಕೊಂಡರು। ಸ್ವಾಮಿಗಳೋ ಅವರಂನು ಗದರಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಪಿಶಾಚಿಗಳಂನು ಹೊರಡಿಸ ಬ್ಯಾಗಾದೀತು। ಯಾವ ರಾಜ್ಯವೂ ತನಗೆ ತಾನೇ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಯಿದ್ದರೆ ಅದು ನಾಶನವಾಗಿ ಹೋಗುವದು। ಯಾವ ಪಟ್ಣವಾದರೂ ಯಾವ ಮನೆಯಾದರೂ ತಂನೊಳಗೆ ವಿಭಾಗವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ನಿಲ್ಲಲಾರದು। ಹೀಗಿದ್ದು ಪಿಶಾಚಿಯು ಪಿಶಾಚಿಯಂನು ಹೊರಡಿಸಿದರೆ ತನಗೆ ತಾನೇ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ ಅದರ ರಾಜ್ಯಭಾರವು ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯವೂ ವುಂಟಾಗಿರುವದು। ಆದರೆ ಬೆಯೆಲ್ಜೆಬೂತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ದೆವ್ವಗಳಂನು ನಾವು ಹೊರಡಿಸಿದರೆ ನಿಂಮ ಪುತ್ರರು ಯಾರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಂನು ಹೊರಡಿಸುವರು ? ಆದರೆ ನಿಂಮ ಮಕ್ಕಳು ಪಿಶಾಚಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಡಿಸದೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಯೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ। ನಾವೂ ಅದೇ ಮೇರೆಗೆ ದೇವರ ನಾಮಧೇಯದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಂನು ಹೊರಡಿಸುತ್ತೇವೆ । ದೇವರ ರಾಜ್ಯವು

ನಿಮಗೆ ತೋರಿತು ಎಂದೂ ಪಿಶಾಚಿಯ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಗಿವುಂಟಾಯಿತೆಂದೂ ಇದರಿಂದ ನೀವು ತಿಳುಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು। ಹೀಗಿದ್ದು ಬಲಾಢ್ಯನಂನು ಮೊದಲು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದರೆ ವಿನಾ ಆ ಬಲಾಢ್ಯನ ಜಿಂದಗಿಗಳಂನು ಕದಿಯಲು ಯಾವನಿಂದಲಾದೀತು? ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಪಿಶಾಚಿಯಂನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ ಅದರ ವಶದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡಂಥ ಮನುಷ್ಯರಂನು ಅದರ ಕೈಯ್ಯೊಳಗಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂಬದಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ಆಗಲು ನೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೊಳಗೂ ಫರಿಜಯರೊಳಗೂ ಕೆಲವರು ಅವರಂನು ಕೇಳಿದ್ದು ಏನಂದರೆ। ಬೋಧಕರೇ ನಿಂಮಿಂದ ಒಂದು ಅದ್ಭುತವಂನು ನೋಡಲಪೇಕ್ಷಿಸ್ತೇವೆಂದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಭ್ರಷ್ಟತ್ವವೂ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಯೂ ಆದ ಈ ಸಂತತಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಂನು ಕೇಳುತ್ತದೆ। ಆದರೆ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಾದ ಯೋನಾನೆಂಬವನ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ವಿನಾಯಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇರೊಂದು ಕೊಡಲ್ಪಡುವದಿಲ್ಲ। ಹೇಗಂದರೆ ಮೀನಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಯೋನಾನೆಂಬವನು ಮೂರು ಹಗಲು ಮೂರು ರಾತ್ರಿ ಇದ್ದ ಮೇರೆಗೆ ನರಮಗನು ಭೂಗರ್ಭದಲ್ಲಿಯಿರುವರು। ನಿನಿವಿತರು ಈ ಸಂತತಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನ್ಯಾಯನಿರ್ಣಯದ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಇವರ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸುವರು। ಯಾಕೆಂದರೆ ಯೋನಾನೆಂಬವನು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಂನು ಪಟ್ಟರು। ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮಗನಾದರೆ ಯೋನಾನೆಂಬವನಿಗಿಂತಾ ಮೇಲಾದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ। ಸಾಬ ಎಂಬ ದೇಶದ ರಾಣಿಯು ಈ ಸಂತತಿಯ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸುವಳು। ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವಳು ಸಲೋಮೋನನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೇಳ ಭೂಮಿಯ ಕಡೆಕಡೆಗಳಿಂದ ಬಂದಳು। ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕೊಮಾರನೋ ಸಲೋಮೋನೆಂಬವನಿಗಿಂತಾ ಅಧಿಕ ದೊಡ್ಡವರಾಗಿದ್ದಾರೆ। ಹೀಗಿದ್ದು ದೇವರ ಜ್ಞಾನವಾಗಿರುವ ಯೇಸುನಾಥರು ಜೂಡೆಯರ ಕಂಜಾರ ಎಣಿಸ ಕೂಡದ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲಾಗಿ ಇವರು ಆ ದಿವ್ಯ ಬೋಧಕರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸದೆ ನಿಂದಿಸಿದಪರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಎಂಥಾ ತೀರ್ಪುಯುಂಟಾದೀತು। ಕೊರೊಜಯೀನ ಎಂಬ ಪುರವೇ ನಿನಗೆ ಹೋಸ। ಬೆತ್ಸಯಿದವೆಂಬ ಪುರವೇ ನಿನಗೆ ಹೋಸ। ಯಾಕೆಂ

ದರೆ ನಿಂಮಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಂಥಾ ಅದ್ಭುತಗಳು ತೀರ್ ಸಿದೋನೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಆಗಲು ತಪವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಬೂದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಇದ್ದಿರುವರು। ಹೀಗಿದ್ದು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯದ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ನಿಮಗಿಂತಾ ತೀರಿಗೂ ಸಿದೋನಿಗೂ ಲೇಸಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ಆದೀತು। ಅಶುದ್ಧ ಭೂತವು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೊರಟಾಗ ಒಣ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ವಿಶ್ರಮವಂನು ಹುಡುಕುತ್ತದೆ। ಆದರೆ ತನಗೆ ದೊರಕದೆ ಇರುವ ಕಾರಣ ಅದು ಅಂನುವದೇನಂದರೆ। ನಾನು ಹೊರಟು ಬಂದ ನಂನ ಮನೆಗೆ ತಿರಿಗಿ ಹೋಗುವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಂದು ನೋಡುವಾಗ ಅದು ಶುದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಶೃಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿಯೂ ಇರುವದಂನು ಕಾಣುತ್ತದೆ। ಆಗ ತನಗಿಂತಾ ಅಧಿಕ ಭ್ರಷ್ಟವಾದ ಏಳು ಅಶುದ್ಧ ಭೂತಗಳ ಒಡಗೊಂಡು ಆ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ವಾಸಿಸುವವು। ಮತ್ತು ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಮುಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಗಿಂತ ಹಿಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅಧಿಕ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ। ಈ ಭ್ರಷ್ಟ ಸಂತತಿಗೆ ಹೀಗೆ ಆದೀತು ಎಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ಸಂದಣಿಗೆಯಂನು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಾತನಾಡಲಾಗಿ ಇಗೋ ಅವರ ತಾಯ್ಯೂ ಅವರ ಬಂಧು ಮಿತ್ರರೂ ಅವರ ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಹೊರಗೆ ನಿಂತಿದ್ದರು । ಆಗಲು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದ್ದು । ಸ್ವಾಮೀ ಇಗೋ ನಿಂಮ ಮಾತೆ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯೂ ನಿಂಮ ಸಹೋದರರೂ ನಿಂಮಂನು ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆಂದರು ಅದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪಾಲಿಸಿದ್ದು। ನಂಮ ತಾಯ್ಯಾರು। ನಂಮ ಸಹೋದರರ್ಯಾರು। ನಂನ ದೇವ ಸ್ವಭಾವದ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ತಾಯ್ಯೂ ಇಲ್ಲಾ। ಸಹೋದರರೂ ಇಲ್ಲಾ । ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವಂಥಾ ನಂಮ ಪಿತನಾದವರ ಚಿತ್ತವಂನು ನೆರವೇರಿಸಿ ಇರುವವರ್ಯಾರೋ ಅವರೇ ನನ ಸಹೋದರನೂ ಸಹೋದರಿಯೂ ತಾಯಿಯೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ। ಅಂಥವರಂನೇ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿಸುವೆವು। ಯಾಕೆಂದರೆ ನರಜನ್ಮದ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ನಮಗಿರುವ ಬಂಧು ಮಿತ್ರರು ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾದರೆ ಹ್ಯಾಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಡುವಿರೋ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಂಮಂನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ನಂಮ ಕಲ್ಪನೆ ಅನು

ಸೇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಅನ್ಯಾಯ ನಂಮಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಡುವದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ನಂಮ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಹಾಗೆ ಸ್ನೇಹಿಸಲ್ಪಡುವರು ಎಂಬದಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿರಾ ನಂಮ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ನಯಿಮ್ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಪ್ರೇತ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವವರ ಗುಂಪು ಅವರಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಬಂತೆಂಬದಾಗಿ ನೀವು ಕೇಳಿದಿರಿ ಯಲ್ಲ। ಆ ಸತ್ತು ಹೋದಂಥವನ್ಯಾರೆಂದು ಕೇಳಿದಿರಾದರೆ ಅವನು ಒಬ್ಬ ವಿಧವೆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಏಕ ಮಗನಾಗಿಯೂ ಇನ್ನು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಯವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದ ಮನುಷ್ಯನು। ಪ್ರಾಯವು ಪುಷ್ಟಿಯೆಂದೂ ಅಂತಸ್ತು ಅವಸರ ಮೊದಲಾದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಮರಣವಾದದ್ದು ನೋಡದೆ ಯಾವ್ಯಾವ ಪ್ರಾಯ ಸ್ಥಿತಿ ಉದ್ಯೋಗದ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರನ್ನು ಸರಿಸಮವಾಗಿ ಹಾನಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುವದೆಂದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವರ್ತಮಾನದಿಂದ ನೀವು ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ। ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವಂಥಾ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರು ಮರಣದ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕೂ ಧರ್ಮ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಯಾವಾಗಲೂ ಮರಣದ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬ ಉಪಾಯಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಉಪಾಯವಿಲ್ಲವು। ಸಾವು ಯಾವಾಗ ಬರುವದೆಂದೂ ಯಾವ ವರುಷ ವಾರ ದಿನ ಕ್ಷಣವೆಂದೂ ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಅನೇಕ ದಿವಸಗಳು ಕಳಿಸಿದ ಮೇಲೆಯೋ ಯಿಲ್ಲವೇ ಯಿದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆಯೋ ಪಾಪದೊಳಗಿರುವಾಗಲೋ ಅಥವಾ ಪಾಪವಿಲ್ಲದ ತರುಣದಲ್ಲಿಯೋ ಹ್ಯಾಗೆ ಬರುವದೋ ಎಂದು ನಾವು ಬಲ್ಲವರಲ್ಲವು। ಸಾಯ ಬೇಕೆಂಬುವದೆ ನಿರ್ಣಯವಾದ ಕಾರ್ಯವು। ಆದರೆ ಮಿಕ್ಕಾದ ವಿಶೇಷಗಳು ಸಂದೇಹವಾಗಿರುತ್ತವೆ। ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಅನೇಕ ಮಂದಿಗಳು ನೆನಸದೆ ಇರುವಂಥಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರಿಗೆ ಸಾವು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುವದು॥

ಮತ್ತು ಸಾಯುವಂಥವನು ತನಗುಂಟಾಗಿರುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವದಲ್ಲದೆ ಮಹಾ ಸ್ನೇಹವಾಗಿದ್ದಂಥಾ ಶರೀರವನ್ನು ಆತ್ಮವು ಅಗಲಿ

ಹೋಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮಹಾ ಕಸ್ತಿಯೂ ದುಃಖವೂ ವುಂಟಾಗುವದು। ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ವೊಬ್ಬನು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳದ ಪಟ್ಣದ ಲ್ಲಿರುವದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ತಗುಳಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಆಗ ಅವ ನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ವ್ಯಾಕುಲ ದುಃಖವುಂಟಾಗಿರುವದು। ಆದರೆ ಅವನಿಗುಂಟಾ ಗಿದ್ದ ಒಡವೆಗಳೊಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗ ಬಹುದು। ಸತ್ತು ಹೋಗುವಂಥವನಿಗೆ ಹಾಗೆ ಸಂತ ವಿಸದೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ತನಗುಂಟಾಗಿದ್ದ ವಡವೆ ವಸ್ತು ಭೂಮಿ ಮನೆ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ಬಂಧುಮಿತ್ರಾದಿಗಳು ಯೀ ಮೊದ ಲಾದ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ ಬೇಕಾಗಿರುವದು । ಅವುಗಳೊಳಗೆ ವೊಂದಂನಾದರೂ ಯಿರಿಸಿ ಕಾಪಾಡುವದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟುಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ವಿಲ್ಲವು॥

ಇದಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮವು ಶರೀರವಂನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಾಕ್ಷಣವೇ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಆ ಶರೀರವಂನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಿರಗೊಡಿಸದೆ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಅದಂನು ಹೊರಗೆ ವೈಯ್ಯುವದಕ್ಕೆ ಬಂಧುಮಿತ್ರಾದಿಗಳು ಆಯಿತ್ತ ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ। ಈ ಶರೀರವು ಒಳ್ಳೇ ವಸ್ತ್ರಗಳಂನೂ ಅಪರೂಪವಾದ ಭೂಷಣ ಗಳಂನೂ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವೆಲ್ಲಾಂನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿ ಮೂರುವರೆ ಮೊಳದ ಹಳ್ಳದೊಳಗೆ ಆ ಶರೀರವಂನು ಯಿಳಿಸಿ ಮಂಣಿನಿಂದಲು ಮುಚ್ಚಿ ಕಾಲುಗಳಿಂದ ತುಳಿಯುವರು। ಅವನು ಎಷ್ಟು ಧೊರೆತನವುಳ್ಳವನಾದರೂ ಯೆಷ್ಟು ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳವನಾದರೂ, ಯಿಂಥಾ ಬಹುಮಾನವು ಆಗುವದೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲ॥

ಇದಲ್ಲದೆ ಸಾಯ ಹೋಗುವಂಥವನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ದಯವಂನು ಯೋಚಿಸಿ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಘನವಾದ ಪಾಪಗಳಂನು ನೆನಸುವಾಗ ಭಯ ಪಡುವದಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಾಗಿರುವದು। ಸಷ್ಟೀ ಷ್ಟರನು ಮಾಡುವಂಥಾ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯದ ರಹಸ್ಯಗಳಂನು ತಿಳಿಯದೆ ಯಿರುವ ಕಾರಣ ಬಹಳವಾಗಿ ತತ್ತಳಿಸುವನು। ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಆತ್ಮವು ಶರೀರವಂನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಂನು ಕಂಡು ಮಿತಿ

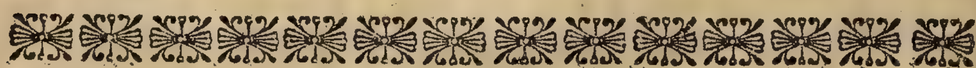
ಯಿಲ್ಲದ ಭಾಗ್ಯವಂನು ಪಡೆಯುವನೋ ಯಿಲ್ಲವೇ ನರಕದ ವೇಧನೆ ಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಮುಣಿಗಿ ಹೋಗುವನೋ ಯೇನೋ ಯೆಂಬುವದು ಅವನಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯದು। ಮತ್ತು ತಾನು ಮಾಡಿದ ದ್ರೋಹಗಳಂನು ವೊಂದಾದರೂ ತಪ್ಪದೆ ಲೆಖ್ಖವ ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿರುವದೆಂದು ನೆನಸುವಾಗ ಅಂಥಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬರುವಂಥಾ ಚಿಂತೆ ಭಯ ದುಃಖ ಯಿಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳ ಕೂಡದು। ಹಾಗೆಯೇ ಅನೇಕ ವರುಷ ಕಾಲದಿಂದ ವನಾಂತರದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಬ್ಬಃ ಅರ್ಸೇನಿಯುಸ್ಸೆಂಬವರು ಸಾಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಹು ಭಯ ಭ್ರಾಂತರಾಗಿರಲಾಗಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದಂಥಾ ಶಿಷ್ಯರು ಅವರಂನು ನೋಡಿ। ದೇವರವರೆ ಇಂದಿನವರಿಗೂ ವುಗ್ರ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಲ್ಲಾ। ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ತಾವು ಸಾಯುವಂಥಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಭಯ ಪಡುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಅವರಂನು ಕೇಳಿದರು ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಸೇನಿಯುಸೆಂಬವರು। ಕುಮಾರರುಗಳಿರಾ ಯೀ ಭಯವು ಯೀಗ ಮಾತ್ರ ವಲ್ಲ ನಾನು ಬುದ್ಧಿಯರಿತಾರಭ್ಯದಿಂದ ಯಾವಾಗಲು ಯೀ ಭಯದೊಂದಿಗೆ ಯಿದ್ದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು॥

ಆದ್ದರಿಂದ ಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿರಾ ಬುದ್ಧಿಯೆಂಬ ಕಂಣು ತೆರದು ನೋಡಿರಿ। ನಿದ್ರೆ ಮಾಡದೆ ಯೆಚ್ಚರವಾಗಿರ್ರಿ। ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿಂಮ ಕರ್ತರು ಯಾವಾಗ ಬರುವರೋ ಯೆಂದು ವೊಬ್ಬನಿಗಾದರೂ ತಿಳಿಯದು। ಅದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ನಾವು ಹೇಳ ಹೋಗುವ ವುಪಮಾನವಂನು ಕೇಳಿರಿ। ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಮತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಶಾಸನವಂನು ಮಾಡಿಸಿದನು। ಆಗಲು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವನು ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಬಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂವತ್ತು ದಿನಸ್ಸಿನ ಪದಾರ್ಥಗಳೊಳಗೆ ಒಂದರಲ್ಲಿ ವಿಷ ವುಂಟೆಂಬದಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಬಂತು। ಆದರೂ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಿಷ ವುಂಟೆಂಬ ನಿಜವಂನು ತಿಳಿಯದೆ ಯಿದ್ದನು। ಇಂಥಾ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆಷ್ಟು ಹಸಿವೆ ವುಂಟಾಗಿದ್ದರೂ ವೊಂದು ಮೇಲೋಗರದಲ್ಲಿ ವಿಷವುಂಟಾಗಿರುವದರಿಂದ ಕಡೆಮೆ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮುಟ್ಟದೇ ಹೋದನು। ಯಿದೇ ಮೇರೆಗೆ ಒಂದು ವರುಷದಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಹೋಗುವರಿ ಯೆಂಬಂಥಾದ್ದು ಅರಿತಿದ್ದೀರಿಯಲ್ಲಾ

ಹಾಗೆ ಅರಿತಿರುವಲ್ಲಿ ವೊಂದೊಂದು ವರುಷಕ್ಕೂ ಕ್ಷಮ ಪಟ್ಟುಯಿರಬ್ಯಾಡವೋ? ಸದರಿ ಮನುಷ್ಯನು ಕ್ಷುಧೆಯಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಒಂದು ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಿಷವುಂಟಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ಮಿಕ್ಕಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳಂನು ಮುಟ್ಟದೆ ಹೋದನಲ್ಲವೇ। ಹಾಗೆಯೇ ವೊಂದು ವರುಷದಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಹೋಗುವೆನೆಂದು ನೀನು ತಿಳಿದು ಅದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮ ಪಡದೆ ಇರುವದೇನು? ಮತ್ತು ಇದಂನು ಕುರಿತು ಬೇರೊಂದು ನ್ಯಾಯದಿಂದ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಪಡಿಸ ಬಹುದು। ಏನಂದರೆ ಒಂದು ಕೋಟೆಯುಳ್ಳಿರುವಂಥಾ ಜನರು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ತಪ್ಪದೆ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಇರುವರಲ್ಲವೋ ಯಾತಕ್ಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳು ಬಂದು ಕೋಟೆಗೆ ಮುತ್ತಿಗೆಯಂನು ಹಾಕುವರೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಇರುವ ಕಾರಣ ಯಾವಾಗಲು ಜಾಗ್ರತೆಯುಳ್ಳಿರುವರು। ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮಗೆ ಶತ್ರುವಾಗಿರುವ ಸಾವು ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರುವದೆಂದು ಅರಿಯದೆ ಇರುವದರಿಂದ ನೀವು ಯಾವಾಗಲು ಆಯುತ್ತನಾಗಿ ಇರಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ। ಈ ದಿನದಲ್ಲಿ ವೊಬ್ಬ ಬಾಲಕನು ಚಂದವೂ ಸೌಂದರ್ಯವೂ ಉಳ್ಳವನಾಗಿರುವನು। ಇಂಥವನಿಗೆ ಜ್ವರ ಬಂದರೆ ಮಾರನೆ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಅವನ ರೂಪು ಲಾವಣ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಅವನ ರಕ್ತನಾದ್ಯಂತವು ಸತ್ತು ವಿಶೇಧವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವನು। ನಂಮ ಜೀವವು ಮರಳಿನ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿದ ಗೋಪುರದಹಾಗಿದೆ। ಘಾಳಿ ಬೀಸಿ ಮಳೆ ಸುರಿಸಿ ಮರಳು ಕುಂಗಿ ಹೋಗಿ ಆ ಗೋಪುರವು ಕುಸಿ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವದು॥

ಆದ್ದರಿಂದ ಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿರಾ ನಿಂಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮರಣ ಸ್ಮರಣೆಯಂನು ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಪಾಪವಂನು ವರ್ಜಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅದೇ ಉತ್ತಮ ಉಪಾಯವಾಗಿರುವದು। ಮರಣಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮ ಪಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಶೇಷವಾದ ಕಾರಣವು ಯಾವದೆಂದರೆ ಮರಣವಾದದ್ದು ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಮಾತ್ರ ಬರುವದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಬರುವದಿಲ್ಲವು। ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಎರಡು ನೇತ್ರಗಳಂನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದಾರೆ। ಅವುಗಳೊಳಗೆ ವೊಂದು ಕಂಣು ಹೋದರೆ ಬೇರೆ ವೊಂದೇ ಕಂಣಿನಿಂದ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ಬದುಕ ಬಹುದು। ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸಾವು ವೊಂದಾವರ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವದೆಂದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದರು। ಒಳ್ಳೇ ಆಯುತ್ತದೊಂದಿಗೆ

ಸತ್ತು ಹೋದರೆ ಯೆಂದೆಂದಿಗೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವುಂಟು। ಅಲ್ಲದ ಸಾವು ಬಂದರೆ ಯೆಂದೆಂದಿಗೂ ನರಕದ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರ ಬೇಕಾಗಿರುವದು। ಅಂಥಾ ಅಗ್ನಿಯಂನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಪಾಪವಂನು ಪೂರ್ಣ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಂನು ಸುಮುದ್ರೆಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಮರಣದ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಒಳ್ಳೇ ಆಯುತ್ತವು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವದೆಂದು ನಂಬಿಕೊಳ್ಳುವಿರಾಗಲಿ॥

೧೧ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲ ವಿಶೇಷಗಳ ಕುರಿತು॥

ತರುವಾಯ ತಾವು ಸಾಕಲ್ಪಟ್ಟು ಬೆಳದಿದ್ದಂಥ ನಜರೆತೆಂಬ ಊರಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಬಂದರು। ಆದರೆ ಸಬ್ಬಾತು ದಿವಸ ಬರಲಾಗಿ ತಂಮ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಸಿನಗೋಗಂನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಜನರಿಗೆ ಬೋಧಿಸ ತೊಡಗಿದರು। ಆಗಲು ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಾದ ಇಜಯಾಸೆಂಬವರ ಪುಸ್ತಕವು ಅವರಿಗೆ ವೊಪ್ಪಿಸಲ್ಪಡಲಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಯೆದ್ದು ಆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತು ನಂಮ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ। ಗರೀಬರಿಗೆ ದೇವ ವಾಕ್ಯವಂನು ಪ್ರಸಂಗಿಸಲೂ ದುಃಖಿತರಿಗೆ ವುಪಶಾಂತಿ ಹೇಳಲೂ ಕುರುಡರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯಂನು ಕೊಡಲೂ ಸೆರೆಯವರಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಂನೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಅಂಗೀಕರವಾದ ಕಾಲವಂನೂ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ತಿಳಿಸು ಪಡಿಸಲೂ ನಂಮಂನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ ಯೆಂದು ವೋದಿದರು। ಆದರೆ ಆ ಪುಸ್ತಕವಂನು ಸುರುಳು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದಂನು ಸೇವಕನ ಕೈಗೆ ತಿರಿಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು। ಮತ್ತು ಸರ್ವರೂ ತಂಮ ಕಣ್ಣುಗಳ ಅವರ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಬಹು ಘನವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು।

ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅವರ ನೋಡಿ ಹೇಳ ತೊಡಗಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನೀವೀಗ ಕೇಳಿದ ವೇದಾಗಮದ ವಚನವು ಯಿಂದಿನಲ್ಲೇ ನೆರವೇರಿತು। ಏನಂದರೆ ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬಂದು ರೋಗಿಷ್ಟರಿಗೆ ಪರಿಹರವಂನು ದುಃಖಿತರಿತರಿಗೆ ಉಪಶಾಂತಿಯಂನೂ ದಯ ಪಾಲಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೂ ಪಾಪದ ದಾಸತ್ವದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ನರಮಕ್ಕಳಂನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಹೊಸ ಕೂಡದ ಅನುಗ್ರಹಗಳಂನು ದಯ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು। ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದಂಥಾ ಸರ್ವರೂ ಮೊದಲು ಆಶ್ಚರ್ಯವ ಪಟ್ಟು ಅವರ ಬೋಧನೆಯಂನು ಬಹು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಇದ್ದರು। ಆದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚುಳ್ಳ ಕೆಲಬರು ಅಂದದ್ದೇನಂದರೆ। ಈ ಮಹಾ ಜ್ಞಾನವು ಯಿವನಿಗೆ ಯೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು ? ಇವನ ಕೈಯ್ಯಗಳಿಂದ ಆಗುವಂಥ ಅದ್ಭುತಗಳು ಯೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದವು ? ಯಿವನು ಜೋಸೆಫೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಬಡಿಗೆಯವನ ಮಗನಲ್ಲವೋ ? ಇವನು ಜಾಕೋಬ್ ಜೋಸೆಫ್ ಜೂದ ಸಿಮೋನ್ ಯೆಂಬವರ ಸಹೋದರನಲ್ಲವೇ ? ಯಿವನ ಸಹೋದರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ನಂಮ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ಧಾರಲ್ಲವೋ ? ಹೀಗಿದ್ದು ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಇವನಿಗೆ ಯೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದವು ಯೆಂಥೇಳಿ ಅವಗು ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು। ಆದರೆ ತಂಮ ಸ್ವಕೀಯರು ಜೇಸುನಾಥರ ಅಂತಸ್ತಿನ ಕೀರ್ತಿ ರವಂನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಾ ಇವರು ವಿಶ್ವಾಸಿಸದೆ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಸ್ವಾಮಿಯಿವರು ನಜರೆತೆಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅದ್ಭುತಗಳಂನು ಮಾತ್ರವೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು। ಈ ಕಾರಣ ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ತನ ಜನ್ಮ ಶೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಾದರೂ ಅಂಗೀಕರವಾಗುವದಿಲ್ಲ । ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಾದ ಎಲಿಯಾಸೆಂಬವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರುಷಗಳ ಪರಿಯಂತ್ರ ಆಕಾಶವು ಮುಚ್ಚಿ ಮಳೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಬರ ಕಾಲವು ಹೆಚ್ಚ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಇಜ್ರಾಯೇಲಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಧವೆಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಎಲಿಯಾಸೆಂಬವನು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳ ಬಳಿಗೆ ಯಾದರು ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡದೆ ಸಾರೆಪ್ತ ಯೆಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಿಧವೆ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಾ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು। ಮತ್ತು ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಾದ ಎಲಿಜೇಯು ಎಂಬವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಜ್ರಾಯೇಲಿನೊಳಗೆ ಕುಷ್ಟ ರೋಗಿಷ್ಟರು ಅನೇಕರಿದ್ದರು।

ಆದರೆ ಸೀರ್ಯ ದೇಶದವನಾದ ನಹುಮಾನೆಂಬವನು ವಿನಾ ಅವರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಸ್ವಸ್ಥ ಪಡಲಿಲ್ಲವು। ಏನಂದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಗರ್ವಿಷ್ಟರಿಗೂ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಎದುರಿಸುತ್ತಾರೆ। ಆದರೆ ಮನೋದೈನ್ಯವೂ ವಿಶ್ವಾಸವೂ ಉಳ್ಳವರಿಗೆ ತಂಮ ಅನುಗ್ರಹಗಳಂನು ಕರುಣಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬದಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದರು। ಆಗಲು ಸಿನಗೋಗಿನಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಸರ್ವರು ಕೋಪವ್ಯಾಪಿತರಾಗಿ ಎದ್ದು ಸ್ವಾಮಿಗಳಂನು ಪಟ್ಟಣದ ಆಚೇಲಿ ನೂಕಿ ಅವರನ್ನು ದೊಬ್ಬಬೇಕೆಂಬ ಅತಿ ಕ್ರೋಧದಿಂದ ತಂಮ ಪಟ್ಟಣವು ಕಟ್ಟಿ ಇದ್ದಂಥ ಪರ್ವತದ ಶಿಖರದ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕೂ ಅವರಂನು ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋದರು। ಸ್ವಾಮಿಗಳೋ ಅವರ ದುರಾಲೋಚನೆಯಂನು ಚದರಿಸಿ ಅವರ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ ಹಾದು ಹೋದರು। ಮತ್ತೂ ತಂಮ ಕಿರು ಹಸ್ತದಿಂದ ಕೆಲವು ರೋಗಿಷ್ಟರಿಗೆ ಸ್ವಸ್ಥ ಪಡಿಸಿದದ್ದೇ ಹೊರತಾಗಿ ಆ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಅದ್ಭುತವಂನಾದರು ಮಾಡದೆ ಅವರ ಅವಿಶ್ವಾಸದ ಮೇಲೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋದರು॥

ತರುವಾಯ ತಂಮ ಅಪೋಸ್ತಲರಂನು ಕರೆದು ಪಿಶಾಚಿಗಳಂನು ಹೊರಡಿಸುವದಾಗೂ ಸಮಸ್ತ ವ್ಯಾಧಿ ರೋಗಗಳಂನು ಪರಿಹರಿಸುವದಾಗೂ ದೇವರ ರಾಜ್ಯವಂನು ಪ್ರಸಂಗಿಸುವದಾಗೂ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಂನು ಕಟ್ಟಳೆ ಯಿಟ್ಟರು। ಆದರೆ ಅವರಂನು ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ । ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಚೀಲವಂನಾದರೂ ಹಸಿಬೆಯಂನಾದರೂ ಜೋಡು ವುಡುಪುಗಳಂನಾದರೂ ತೆಗದುಕೊಳ್ಳದೆ ಸರ್ವ ಮೇಲು ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಸಮಸ್ತವಂನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರು। ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಗಡ। ನಿಂಮ ನಡುಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಂನವಂನಾದರೂ ಬೆಳ್ಳಿಯಂನಾದರೂ ಯಿರಿಸದೆ ಯಿರಿ। ಯಾಕೆಂದರೆ ಕೆಲಸದವನು ತಂನ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದಾನೆ। ಆದರೆ ಯಾವದೊಂದು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾಗಿ ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನೀತಿವಂತನ್ಯಾರೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿ ಅವನ ಬಳೀಲಿ ತಂಗಿರಿ । ನೀವು ಆ ಮನೆಯಂನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವುಂಟಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿರಿ। ಆ ಮನೆಯ ಜನರು ಆಪ್ತ

ರಾದರೆ ನಿಂಮ ಸಮಾಧಾನವು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬರುವದು। ಆದರೆ ಅಪಾತ್ರ ರಾದರೆ ನಿಂಮ ಸಮಾಧಾನವು ನಿಂಮ ಬಳಿಗೆ ತಿರಿಗಿ ಬರುವದು ಮತ್ತು ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಕೋರಿದ ಪರಿಣಾಮವು ನಿಂಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮರುಳುವದು। ನಿಂಮಂನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವವನು ನಂಮಂನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ। ಮತ್ತು ನಂಮ ಶಿಷ್ಯನೆಂದು ಯೀ ಚಿಕ್ಕವರೊಳಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ಒಂದು ಪಾತ್ರೆ ನೀರಂನು ಕೊಡುವಂಥವನ್ಯಾವನೋ ಅವನು ತಂನ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳನು। ಆದರೆ ನಿಂಮಂನು ಅಂಗೀಕರಿಸದೆ ನಿಂಮ ವಾಕ್ಯಗಳಂನು ಯಾರು ಕೇಳ ಒಲ್ಲದೆ ಯಿರುವರೋ ಅಂಥವರ ಮನೆಯಂನೂ ಅಲ್ಲವೆ ಆ ಪಟ್ಟಣವಂನೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ನಿಂಮ ಕಾಲುಗಳ ಧೂಳಂನು ಉದರಿಸಿರಿ। ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯದ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸೊದೋಮ್ ಗೊಮೋರ್ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗಿಂತಾ ಅವರು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವರೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ಮೊದಲನೇ ಸಾರಿ ದೇವ ವಾಕ್ಯವಂನು ಬೋಧಿಸ ತಂಮ ಅಪೋಸ್ತಲರಂನು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಳುಹಿಸುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಪಾಲಿಸಿದಂಥ ಬುದ್ಧಿಮತಿಗಳು ಆಗ್ಯೆ ಸಾಕಾಗಿದ್ದವು। ಆದರೆ ತಂಮ ಆರೋಹಣದ ತರುವಾಯ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಚದರಿ ಸುಖ ವರ್ತಮಾನವಂನು ಸಾರಿ ಹೇಳುವದರಿಂದ ಅನುಭವಿಸುವದಕ್ಕಿದ್ದ ಅಧಿಕವಾದ ಹಿಂಸೆ ಬಾಧೆಗಳು ಮುಂತಿಳಿಸುವದಾಗೆ ಈ ಉತ್ತಮ ವಾಕ್ಯಗಳಂನು ಇಂನೂ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು ಯಾವವಂದರೆ। ಇಗೋ ತೋಳಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುರಿಗಳದಾಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ ಹೀಗಿದ್ದು ಸರ್ಪಗಳೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ವಿವೇಕಸ್ತರಾಗಿಯೂ ಪಾರಿವಾಳದ ಹಕ್ಕಿಗಳೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಪಟಸ್ತರಾಗಿಯೂ ಇರ್ರಿ। ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಿ ಯಾಕೆಂದರೆ ಇಗೋ ಅವರು ನಿಂಮಂನು ಹಿಡಿದು ತಂಮ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಚಳಕುವರು। ಮತ್ತು ನೀವು ನಂಮಂನೂ ನಂಮ ಬೋಧನೆಯಂನೂ ಕುರಿತು ಸಾಕ್ಷಿ ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ರಾಜರುಗಳ ಮುಂದೆಯೂ ಪ್ರಭುಗಳ ಮುಂದೆಯೂ ತರಕೊಂಡು ಹೋಗಲ್ಪಡುವಿರಿ। ಆದರೆ ಅವರು ನಿಂಮಂನು ಹಿಡಿಯುವಾಗ ಅವರ ಮುಂದೆ

ಹ್ಯಾಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಡುವೆ ಎಂದು ನೀವು ಚಿಂತೆ ಪಡ ಬ್ಯಾಡಿರಿ। ಏನಂದರೆ ನೀವು ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದು ಏನೋ ಆ ತರುಣದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಡುವದು। ಮಾತಾಡ ಹೋಗುವಂಥವರು ನೀವಲ್ಲ। ಆದರೆ ನಿಂಮಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುವಂಥವರು ನಿಂಮ ಪಿತನಾದವರ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವೇ ಹೇಗಿದ್ದು ಆ ಹಿಂಸೆಗಳು ನಡಿಯುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಸಹೋದರನು ಸಹೋದರನಂನು ಮಗನು ತಂದೆಯಂನು ಮರಣಕ್ಕೊಪ್ಪಿಸುವರು। ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ತಿರಿಗ ಬಿದ್ದು ಅವರಂನು ಹತ್ಯ ಮಾಡುವರು। ನಂಮ ನಾಮದ ನಿಮಿತ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ನೀವು ಸರ್ವರ ಹಗೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿರುವಿರಿ। ಆದರೆ ಅಂತ್ಯ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕು ನಿಲೆಗೊಂಡಿರುವವನು ಯಾವನೋ ಯಿವನೇ ರಕ್ಷಣ್ಯ ಹೊಂದುವನು। ಮತ್ತು ವೊಂದು ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ನಿಂಮಂನು ಹಿಂಸೆ ಪಡಿಸುವಾಗ ಮತ್ತೊಂದು ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ವೋಡಿ ಹೋಗಿರಿ। ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಶಿಷ್ಯನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಿಗಿಂತಾ ದೊಡ್ಡವನಲ್ಲವು। ಭೃತ್ಯನೂ ತಂನ ಯಜಮಾನನಿಗಿಂತಾ ಶ್ರೇಷ್ಟನಲ್ಲವು। ನರಮಕ್ಕಳು ನಂಮಂನು ಪೀಡಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ ನಿಂಮಂನು ಸಹಾ ಪೀಡಿಸುವರು। ಮನೆ ಯಜಮಾನನಂನು ಪಿಶಾಚಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇರೆಗೆ ಆತನ ಮನೆಯವರಂನು ಎಷ್ಟಧಿಕವಾಗಿ ಪಿಶಾಚಿಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವರು। ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವರಿಗೆ ಅಂಜದೆ ನಂಮ ಬೋಧನೆಯಂನು ದೃಢವಾಗಿ ಪ್ರಸಂಗಿಸಿರಿ। ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ನಾವು ಹೇಳುವಂಥಾದ್ದು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರಿ। ಮತ್ತು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಮಾಳಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮಾಡಿರಿ ಮರಳಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಶರೀರವಂನು ಕೊಂದಾರುವಂಥವರಿಗೆ ಅಂಜ ಬ್ಯಾಡಿರಿ। ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಆತ್ಮವಂನು ಹತ್ಯ ಮಾಡಲಾರರು। ಆದರೆ ಶರೀರವನ್ನೂ ಆತ್ಮವಂನೂ ನರಕದಲ್ಲಿ ದೊಬ್ಬಲಾಪುವಂಥಾ ದೇವರಿಗೆ ಅಂಜಿಕೊಳ್ಳಿರಿ। ಏನಂದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಅಪ್ಪಣೆ ಯಾದರೆ ವಿನಾ ಮನುಷ್ಯನ ದುಷ್ಟತನವು ನಿಮಗೆ ಕೇಡು ಮಾಡ ಕೂಡದು। ಒಂದು ದುಡ್ಡಿಗೆ ಎರಡು ಹಕ್ಕಿಗಳಂನು ಮಾರುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ನಿಂಮ ಪಿತನಾದವರ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳೊಳೊಂದಾದರೂ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೀಳದು। ಮತ್ತು

ನಿಂಮ ತಲೇ ಕೂದಲುಗಳ ಲೆಖ್ಖ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟದೆ ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಭಯ ಪಡಬ್ಯಾಡಿರಿ। ಅವರ ಸಂನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ನೀವು ಅನೇಕ ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗಿಂತಾ ಅಧಿಕ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದೀರಿ। ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರ ಮುಂದೆ ನಂಮಂನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ಮೆಚ್ಚುವವನು ಯಾವನೋ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಂಮ ಪಿತನಾದವರ ಮುಂದೆಯೂ ನಾವು ಅವಂನ ಅಂಗೀಕರಿಸುವೆವು। ಆದರೆ ನಂಮ ಮೇಲೆ ಆಗಲಿ ನಂಮ ಬೋಧನೆಯ ಮೇಲೆ ಆಗಲಿ ಲಜ್ಜೆ ಪಡುವಂಥವನು ಯಾವನೋ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವಂಥ ನಂಮ ತಂದೆಯಾದವರ ಮುಂದೆ ನಾವು ಅವಂನ ಹೇಳಿ ಬಿಡುವೆವು। ಮತ್ತು ನಿಂಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಬಂಧು ಮಿತ್ರರ ಮೇಲೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರೀತಿ ಯಿಡದಹಾಗೆ ನೋಡಿರಿ । ಯೇನಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಮನೆಯವರು ಅವನಿಗೆ ವೈರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ । ಮತ್ತು ತಂದೆಯಂನಾಗಲಿ ತಾಯಂನಾಗಲಿ ಕುಮಾರಂನಾಗಲಿ ಮಗಳಂನಾಗಲಿ ನಮಗಿಂತಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿಸುವಂಥವನು ನಮಗೆ ಯುಕ್ತನಲ್ಲವು। ತಂನ ಶಿಲುಬೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನಂಮಂನು ಹಿಂಬಾಲಿಸದೆ ಹೋಗುವವನು ನಮಗೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ। ನಂಮಂನು ಬೊಂಕಿದ್ದರಿಂದ ತಂನ ಜೀವ ಕಾಪಾಡುವಂಥವನ್ಯಾವನೋ ಅವನು ಅದಂನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವನು। ನಂಮ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ತಂನ ಜೀವವಂನು ಸಡ್ಡೆ ಮಾಡದೆ ನಷ್ಟ ಪಡುವವನು ಅದಂನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು ಹಿಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಯೀ ಪ್ರಸಂಗವಂನು ಹೇಳಿ ತೀರಿಸುವಾಗ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಹೊರಟು ಹಳ್ಳಿಪಳ್ಳಿಗಳಂನು ಸುತ್ತಿ ಸಂಚರಿಸುತಾ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವಹಾಗೆ ಸರ್ವರಿಗೂ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು। ಮತ್ತಾ ಅನೇಕ ಪಿಶಾಚಿಗಳಂನು ಹೊರಡಿಸುತ್ತಾ ಅನೇಕ ರೋಗಿಷ್ಟರಂನು ಎಂಣೆಯಿಂದ ತೇಪಿಸಿ ಸ್ವಸ್ಥ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು॥

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಘೋರಿಯಾದ ಹೆರೋದೇಸೆಂಬವನು ತಂನ ಒಡ್ಡಂತಿಯ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಗಲಿಲೆಯ ದೇಶದ ಅಧಿಪತಿಗಳಿಗೂ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೂ ಔತನವಂನು ಮಾಡಿಸಿದನು। ಆಗಲು ರಾಯನು ಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡವಳಾದ ಹೆರೊದಿಯಾಸೆಂಬವಳ ಮಗಳು ಅವರ ಮುಂದೆ ಕುಣಿದಾಡುವಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ

ప్రవేశిసిదళు। అవళు కుణిదాడువాగ ఆదద్దేనందరె। హెరొదేసెంబవనిగూ యివన సంగడ పంగ్తియల్లిద్దంథవరిగూ ప్రియవాగిరలాగి రాయను ఆ కుడిగియంను నోడి నీను కోరికొళ్ళువదంను కేళికో మత్తు నంమ రాజ్యద అర్ధ భాగవ కేళిద్దాగ్యూ అదంను మొదలాగి నినగె కొడువెనెందను। మత్తు యంథా వాగ్దత్తవంను నెరవేరిసువెనెంత సత్య ప్రమాణదింద సాధిసి హేళిదను। ఆగలు ఆ కుడిగి హొరటు తంన తాయియ బళిగె బందు అవళ నోడి తాను ఏను కేళ బేకెంత బెసగొండళు। ఆదక్కవళ తాయి ప్రత్యుత్తరవాగి స్నానికనాద జొవన్నేసన తలెయంను హొర్తు మత్తేను కేళ బ్యాడవెంధేళిదళు; హాగె అవళు త్వరెయాగి రాయన సంనిధిగె మరళి బందు అవన సంగడ। స్నానికనాద జొవన్నేసన శిరస్సంను తట్టెయల్లిట్టు ననగె శీఘ్రవాగి ఒప్పిసువహాగె కోరికొళ్ళుత్తేనె యెందళు। ఇదంను కేళి రాయను ఖిన్నవాదను। ఆదరె తాను కొట్ట భాషెయ నిమిత్తవాగియూ తన సంగడ పంగ్తియల్లి కుళితుకొండిద్దంథవర నిమిత్తవాగియూ అదంను ఉదాశె మాడకొల్లదె హోదను। ఆదకారణ హెరొదేసెంబవను కొబ్బ భంటినంను కళుహిసి తరెమనెయల్లి హాకల్పట్టంథా పరిశుద్ధనాద జొవన్నేసన తలెయంను హొయిసిదను। ఆ భంటను తిరిగి బందు ఆ నీతివంతర తలెయంను ఆ కుడిగిగె తందు కొట్టను। ఆ కుడిగి తలెయంను తాయిగె తందు కొట్టళు ఈ సంగతియంను కేళిద అవర శిష్యరు బందు అవర ప్రేతవంను హొత్తుకొండు హోగి అడక మాడిదరు కెలవు దివసగళాద తరువాయ హెరొదేసెంబవను దివ్య జేసునాథర కీర్తియంనూ యివరింద ఆగుత్తిద్దంథా సుక్రియగళంనూ కేళిదను। ఆదరె కెలవరు జొవన్నేసను మృతవాదవరొళగింద యెద్దిద్దానెంబదాగి హేళువదరిందలూ కెలవరు యెలియాసెంబవరు కాణిసిదరెందూ మత్తు కెలవరు పూర్వ దీర్ఘదర్శి

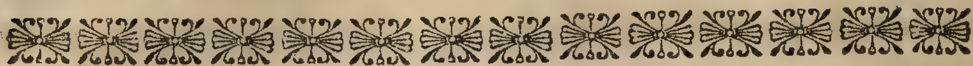
ಗಳೊಳಗೆ ವೊಬ್ಬರು ಎದ್ದಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದಲೂ ಹೆರೊದೇಸನು ಸಂಶಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು। ಹೀಗಿದ್ದು ಮೋಗ ರಕ್ಷಕರ ಅದ್ಭುತಗಳಂನು ಕೇಳಿದ ಹೆರೊದೇಸೆಂಬವನು ವಿಸ್ಮಯ ಪಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನಾನು ಕೇಳುವ ಅದ್ಭುತಗಳಂನು ಮಾಡುವವನ್ಯಾರು ? ಎಂಥೇಳಿ ಅವರನ್ನು ನೋಡ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದನು। ಆಗಲು ಸ್ನಾನಿಕ ಜೊವನ್ನೇಸನ ಶಿಷ್ಯರು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಂಮ ಗುರುವಿನ ತಲೆಯಂನು ಹೆರೊದೇಸನು ಹೊಯಿಸಿದ ವರ್ತಮಾನವಂನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದರು॥

ಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿರಾ। ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರು ತಂಮ ಅಪೋಸ್ತಲರಂನು ಈ ಲೋಕವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಂಗಿಸ ಕಳುಹಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಬಾಧೆ ಹಿಂಸೆ ಕಲಹಗಳುಂಟಾಗುವವೆಂದು ಮುಂತಿಳಿಸಿದರಲ್ಲಾ । ಮತ್ತು ಬಾಧೆ ಪಡಿಸುವಂಥ ಅಧಿಕಾರಸ್ತರಿಗೆ ಹೇಳ ಬೇಕಾದ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಂನು ನೀವು ಯೋಚಿಸಲಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತುವಾದವರು ನಿಂಮ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ವಾಕ್ಯಗಳಂನು ತರುವರೆಂದೂ ಜೇಸುನಾಥರು ತಂಮ ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೆ ವಾಗ್ದತ್ತವಂನು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಅಂಥಾ ವಾಗ್ದತ್ತವು ಸರಿಯಾಗಿ ಈಡೇರಿತು । ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಅಪೋಸ್ತರರು ಬೋಧಿಸಲಾರಂಭಿಸುವಂಥಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರೋಮಾಪುರಿಯ ರಾಯನು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಸೀಮೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವಂನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು। ಆಗಲು ಅವನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳ ಆರಾಧನೆಯು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿಯೂ ಆಡಂಬರವಾಗಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಯಿತ್ತು। ಸರ್ವರ್ಕೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಪ್ರಾಣ ಶತ್ರುವಾಗಿರುವ ಪಿಶಾಚಿಯು ಜೇಸುವಿನ ಸತ್ಯ ವೇದವು ಪ್ರಬಲವಾದರೆ ತಂನ ಆರಾಧನೆಯು ಕಡಮೆಯಾಗುವದೆಂದೂ ನರಜಾತಿಗೆ ರಕ್ಷಣ್ಯದ ಮಾರ್ಗವು ದೊರಕುವದೆಂದೂ ನೆನಸಿ ಶೇವಕರೂ ಅಜ್ಞಾನತ್ವದಲ್ಲಿ ಮುಣಗಿದ್ದಂಥಾ ಅರಸರೂ ಪ್ರಭುಗಳೂ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಯೆಲ್ಲರಂನು ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಅದಂನು ನಿರ್ಮೂಲ

ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಯಂನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿತು। ಹಾಗೆಯೇ ೩೦೦ ವರುಷ ಕಾಲದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ರೋಮಾಪುರಿಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮಿಕ್ಕಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿಷ್ಠೂರವಾದ ಅಧಿಕಾರಸ್ತರೂ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಕ್ರೀಸ್ತುವರಂನು ಸಮವಿಲ್ಲದ ತವಾರದೊಡನೆ ಬಾಧಿಸಿ ಅಗ್ನಿಯಿಂದಲೂ ದುಷ್ಟ ಮೃಗಗಳಿಂದಲೂ ಕೊಡ್ಲಿ ಗರಗಸ ಈ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳಿಂದಲೂ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಂನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದರು। ಆದರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸರ್ವ ತ್ರಾಣೆಯು ಅದ್ಭುತ ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತು ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ। ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಂಮ ಸೇವಕರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಧೈರ್ಯದ ಮುಖಾಂತ್ರವಾಗಿ ಮೃದು ಶರೀರವುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಲರೂ ಮೊದಲಾಗಿ ವೇದದ ನಿಮಿತ್ಯ ಎಂಥೆಂಥಾ ತವಾರವಾದ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಗೂ ಮರಣಕ್ಕೂ ಭಯ ಪಡದೆ ಸಂತೋಷದೊಡನೆ ಸಕಲ ಬಾಧೆ ವುಪದ್ರಾದಿಗಳಂನು ಅನುಭವಿಸಿ ಧೈರ್ಯದೊಡನೆ ಪ್ರಾಣವಂನು ಕೊಟ್ಟು ಮಹಾ ನಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರು। ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಬಾಧೆಗಳೊಳಗೆ ಅಜ್ಞಾನ ಅರಸುಗಳೂ ಅಧಿಕಾರರೂ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೂ ಮೊದಲಾದವರು ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸವಂನು ಕೆಡಿಸುವಂತೆ ತಂಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವ ತೋರ, ಅವರಿಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತಂತ್ರ ನ್ಯಾಯಗಳಂನೂ ನಾನಾ ದುರ್ಬೋಧನೆಗಳಂನೂ ಹೇಳಿ ಆದಾಯವಂನೂ ಕಪಟದ ಪಕ್ಷವಂನೂ ತೋರಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸ್ಥಿರತುಸಾಂತ್ತುವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಬಾಲಕರೂ ಮೊದಲಾದ ಅತಿಶಯವಾದ ಜ್ಞಾನ ವಿವೇಕದೊಡನೆ ಅದೆಲ್ಲಾಂನು ತಳ್ಳಿ ಜಯವ ಗೊಂಡರು। ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಹಿಂಸಕರು ಅವರಂನು ಹೊಡೆದ ಪೆಟ್ಟುಗಳೂ ಕಡಿದ ಕಡಿತಗಳೂ ಪಡಿಸಿದ ಶ್ರಮೆಗಳೂ ದೇವ ಸಹಾಯದಿಂದಲವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸದೆ ಹೋದವು। ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಅವರಂನು ನುಂಗ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟ ಹುಲಿ ಕರಡಿ ಸಿಂಹ ಮೊದಲಾದ ದುಷ್ಟ ಮೃಗಗಳು ಅವರಂನು ಕಡಿಯದೆ ಅವರ ಪಾದಗಳ ಹತ್ರ ಮಲಗಿ ಪ್ರೀತಿಯ ವಿಧೇಯತ್ವವಂನು ತೋರಿಸಿದವು॥

ಆದಕಾರಣ ಈ ಮೇರೆಗೆ ಸತ್ಯವೇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕಲಹ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲಾ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಯಿತು। ಚೆಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ ಕ್ರೀಸ್ತವರ ರಕ್ತವು ಬೇರೆ ಕ್ರೀಸ್ತುವರು ಬೆಳೆದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬೀಜದಹಾಗಾಯಿತು। ವೇದದ ಕಲಹ ಉಪದ್ರಗಳೊಳಗೂ ಕಠೋರ ವೇಧನೆಗಳೊಳಗೂ ಅನೇಕಾನೇಕರು ಸತ್ಯವೇದಕ್ಕೆ ತಿರಿಗಿ ತಾವು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷದೊಡನೆ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು। ಈ ಮೇರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಅತಿಶಯವಾದ ಧೈರ್ಯ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನೂ ದೃಢವಾದ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೂ ಅವರಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟ ಎಣಿಸ ಕೂಡದ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನೂ ಹೇರಳವಾದ ಜನರು ಆಶ್ಚರ್ಯದೊಡನೆ ಕಂಡು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದೆಚ್ಚತ್ತು ವೇದ ನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಆಲೈಸಿ ಕೇಳಿ ತಿರು ಸಭೆಯೊಳಗಾದರು। ತರುವಾಯ ಸತ್ಯವೇದದ ಬೋಧಕರಿಂದ ಖಂಡ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ತಾವೂ ಸಹ ಸತ್ಯವೇದಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಮುಂಚೆ ತಾವು ಅನುಸರಿಸಿದ ಅಜ್ಞಾನ ಮತಾಚಾರಗಳನ್ನು ಬಲವಾದ ನ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ಖಂಡ್ರಿಸಿದರು। ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜರೂ ಪ್ರಭುಗಳೂ ಮೊದಲಾದ ಲೋಕದ ಕರ್ತರೂ ಕ್ರೀಸ್ತುವರಾಗಿ ತಿರು ಶಿಲ್ವೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಿರೀಟಗಳ ಮೇಲೆ ಶ್ರೇಷ್ಟಾಭರಣವಾಗಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡರು। ಈ ಮೇರೆಗೆ ರೋಮಾ ದೇಶಸ್ಥರೂ ತಮ್ಮ ಆಳಿಕೆಯೊಳಗಾಗಿದ್ದಂಥಾ ನಾನಾ ವಿಧ ರಾಜ್ಯಗಳೂ ಗ್ರೀಕ ದೇಶಗಳೂ ಮೊದಲು ಕ್ರೀಸ್ತ ದೇಶಗಳಾದಾಗಲೇ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಕಳ್ಳ ದೇವರುಗಳ ಪೂಜೆಯು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಶಿಸಿ ಹೋಯಿತು। ಇಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ರಾಜ್ಯಗಳೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಅರಸರೂ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೂ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಇಂಥಾ ವಿರೋಧಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿದ್ದು ಮನುಷ್ಯನಿಂದಲಾಗ ಕೂಡದ ಕಾರ್ಯವಾಗದೆ। ಮತ್ತು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮಾಡಿದ ಅದ್ಭುತಗಳೊಳಗೆ ಅದು ದೊಡ್ಡ ಅದ್ಭುತವೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ। ಆದ್ದರಿಂದ ಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿರಾ ನಿಮ್ಮ ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಪೂರ್ಣ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವ

డల్లదె యిదర నిమిత్య ప్రాణ మొదలాగి ఒప్పిసి కొడబేకాదరె సంతోషవాగి కొడువిరెంబ ప్రతిజ్ఞెయంను మాడువిరాగలి॥

౧౨ నే అధ్యాయవు॥

స్వామియవరు మాడిద భేటి విశేషగళ కురితు॥

తరువాయ అప్పోస్తలరు కళుహిసల్పట్టిద్ద శీమెగళల్లి దేవ వాక్యవంను సారి హేళిద మేలె తంమ దివ్య గురువాదవర సంనిధానక్కె మరళి బందు తావు మాడిద్దంథవుగళంనూ ఉపదేశిసిద్దంథవుగళంనూ వివరిసి హేళిదరు। ఆగలు స్వామిగళు తంమ శిష్యర సంగడ। ఈగ ప్రత్యేకవాగి అరణ్య స్థళక్కె బందు అల్లి స్వల్పహొత్తు విశ్రమిసిరి ఎందరు। ఏనందరె అవర బళిగె అనేకరు బరుత్తా హోగుత్తా ఇద్ద కారణ భోజన మాడువదక్కె సహా అవరిగె సమయ దొరకువదు ప్రయాసవాగిత్తు। మత్తూ నావెయంను హత్తి గలిలేయ సముద్రవంను దాటి బేత్సయిదెంబ పురద సమీపదల్లిద్దంథా అరణ్య స్థళక్కె బందరు। ఆగలు స్వామియవరు అల్లిగె దయ మాడిదరెంతె జన సమూహవు తిళిదు నానా దిక్కుగళింద అవర సంనిధిగె కూడికొండు బందరు। ఆద కారణ స్వామిగళు తంమ శిష్యర సంగడ ఒందు పర్వతక్కె చిత్తైసి దేవ రాజ్యవ కురితు అనేక బుద్ధి మతిగళంను పాలిసలూ రోగిష్టరంను స్వస్థ పడిసలూ తొడగిదరు॥

ఆగలు సధ్యె వుంటాగి హంనెరడు మంది అప్పోస్తలరు స్వామిగళ సంనిధానక్కె బందు హేళిద్దేనందరె। ఈ స్థళ అరణ్య స్థళవు। మత్తూ హొత్తు హోయితు। ఆద కారణ సమీపవాద గ్రామ

ಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮಗೆ ಆಹಾರವಂನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಹಾಗೆ ಈ ಜನ ಸಮೂಹವಂನು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಡಿ ಎಂದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮಗೆ ಭೋಜನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಅವರು ಹೋಗ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವು। ನೀವೇ ಅವರಿಗೆ ಭೋಜನವಂನು ಇಕ್ಕಿರಿ ಅಂದರು। ಆಗ ಫಿಲಿಪ್ಪನ್ನ ನೋಡಿ ಈ ಜನವು ಭುಜಿಸುವಹಾಗೆ ಯಲ್ಲಿಂದ ರೊಟ್ಟಿಗಳಂನು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವೆವೆಂದು ಕೇಳಿದರು। ಆದರೆ ಅವಂನ ಶೋಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಕೇಳಿದರು। ಯಾಕೆಂದರೆ ತಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದಂನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದರು। ಆಗ ಫಿಲಿಪ್ಪನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂಗಡ। ಜನರು ಮಹಾ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದ್ಧಾರೆ ಇಂನೂರು ದಿನಾರಿ ಯೆಂಬ ರೊಕ್ಕಕ್ಕೆ ರೊಟ್ಟಿಗಳ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡಾಗ್ಯೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನಿಗೆ ಒಂದು ತುಂಡು ದೊರಕುವದು ದುರ್ಲಭವಾಗಿರುವದೆಂದನು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈಗ ನಿಂಮ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ರೊಟ್ಟಿಗಳುಂಟೆಂದು ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿರಿ ಯೆಂದರು। ಅದಕ್ಕೆ ರಾಮಪ್ಪನೆಂಬವನ ಸಹೋದರನಾದ ಅಂದ್ರೆಯಾಸೆಂಬವನು ಹೇಳಿದ್ದು। ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಐದು ಜವೆ ಗೋಧಿಯ ರೊಟ್ಟಿಗಳೂ ಎರಡು ಮತ್ಸ್ಯಗಳೂ ವುಂಟು ಆದರೆ ಯಿವುಗಳು ಯಿಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೇನಾದೀತು? ಯೆಂದನು। ಏನಂದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರುಗಳೂ ಮಕ್ಕಳೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸುಮಾರು ಐದು ಸಾವಿರ ಗಂಡುಸರು ಯಿದ್ದರು। ಆಗಲು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರಂನು ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ವರಸೆ ವರಸೆಯಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಪಂಕ್ತಿಗೆ ಐವತ್ತೈವತ್ತು ಮಂದಿಯಂನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸ ವಿಧಿಸಿದರು। ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆ ಐದು ರೊಟ್ಟಿಗಳಂನೂ ಯೆರಡು ಮತ್ಸ್ಯಗಳಂನೂ ತಂಮ ಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಪರಲೋಕವಂನು ಅಂತೆ ನೋಡಿ ಅವುಗಳಂನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಮುರಿದು ಜನರಿಗೆ ಬಡಿಸುವಹಾಗೆ ತಂಮ ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು। ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಯೆರಡು ಮತ್ಸ್ಯಗಳಂನು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಅಂಚಿ ಕೊಟ್ಟರು। ಎಲ್ಲರು ಭುಜಿಸಿ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಲಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಂಮ ಅಪೋಸ್ತಲರ ಸಂಗಡ। ಒಂದಾದರು ನಷ್ಟವಾಗದಹಾಗೆ ಮಿಕ್ಕಿದ ಮುರುಕುಗಳಂನು ಕೂಡಿಸಿರಿ ಎಂದ್ಹೇಳಿದರು। ಹೀಗಿದ್ದು ತಂಮ ದಿವ್ಯ ಗುರುವಾದವರ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಅವರು ಮಾಡಿದಾಗ ಇಗೋ

ಮುರುಕುಗಳಿಂದ ಹಂನೆರಡು ಕುಕ್ಕೆಗಳಂನು ತುಂಬಿಸಿದರು। ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಾಡಿದಂಥಾ ಅತಿಶಯವಂನು ಜನ ಸಮೂಹವು ನೋಡಲಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸ ಹೋಗುವಂಥಾ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿ ಇವರೇ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳಂನು ಹಿಡಿದು ತಮಗೆ ರಾಯನಾಗಿ ನೇಮಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು। ಆಗಲು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈ ಸಂಗತಿಯಂನು ತಿಳಿದು ತಕ್ಷಣವೆ ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರ ನೋಡಿ ನಾವೆಯ ಹತ್ತಿ ಸಮುದ್ರ ದಾಟಿ ತಮಗೆ ಮುಂದೆ ಬೆತ್ಸಾಯಿದಕ್ಕೆ ಹೋಗ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು। ಸ್ವಾಮಿಗಳೋ ಜನ ಸಮೂಹವಂನು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಹೋದರು॥

ತಮಗೆ ಕಟ್ಟಳೆ ಆದ ಮೇರೆಗೆ ಶಿಷ್ಯರು ಮಾಡಿದರು! ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಫರ್ನೌಮಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ನಾವೆಯಂನು ಹತ್ತಿದರು। ಆದರೆ ಬಿರು ಗಾಳಿ ಎದ್ದು ಸಮುದ್ರವು ಉಬ್ಬಿ ನಾವೆಯು ತೆರೆಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು। ಗಾಳಿ ಎದಿರ್ಗೊಂಡ ಕಾರಣ ಗಣೆ ಹೊಡೆಯುವದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ಸಾಗದೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು। ಅವರು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಎರಡು ಹರದಾರಿ ದೂರ ಇರುವಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರ ಪ್ರಯಾಸವಂನು ನೋಡಿ ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ನಡದುಕೊಂಡು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು। ಶಿಷ್ಯರುಗಳು ಅವರಂನು ಕಂಡು ಭೂತವೆಂದೆಣಿಸಿ ಭಯ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಗಿದರು। ಆಕ್ಷಣವೇ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರ ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದು। ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿರಿ ನಾನೇ ಭಯ ಪಡ ಬ್ಯಾಡಿರಿ ಎಂದರು। ಆಗ ರಾಯಪ್ಪನು। ಸ್ವಾಮೀ ತಾವಾದರೆ ನಾನು ಜಲದ ಮೇಲೆ ನಡದು ತಂಮ ಬಳಿಗೆ ಬರ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಾಲಿಸಿ ಎಂದನು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಾ ಎಂದರು। ತಕ್ಷಣವೇ ರಾಯಪ್ಪನು ದೇವ ವಿಶ್ವಾಸ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿದವನಾಗಿ ನಾವೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂನಿಧಿಗೆ ಬರ ಜಲಗಳ ಮೇಲೆ ನಡಿಯುತ್ತಿದ್ದನು। ಆದರೆ ಅಘೋರವಾದ ಗಾಳಿ ಬೀಸಲಾಗಿ ಭಯ ಪಟ್ಟನು। ಮತ್ತು ತಾನು ಮುಣಿಗಿ ಹೋಗುವದಕ್ಕಾಯಿತೆಂದು ಕಂಡಾಗ ಅಬ್ಬರವಿಟ್ಟು ಸ್ವಾಮೀ ನಂನಂನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಎಂದನು। ಆಕ್ಷಣವೇ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಂಮ

ತಿರು ಹಸ್ತವಂನು ಚಾಚಿ ಅವಂನ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವನ ಸಂಗಡ। ಅಲ್ಪ ವಿಶ್ವಾಸಿಯೇ ಸಂಶಯ ಪಡುವದೇನು? ಎಂದರು। ಆಗಲು ಯಿಬ್ಬರು ನಾವಿಯಂನು ಹತ್ತುವದೇ ಘಾಳಿಯು ನಿಂತಿತು। ಮತ್ತು ತಾವು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಸೀಮೆಗೆ ಆಕ್ಷಣವೇ ನಾವಿ ಸೇರಿತು। ಆಗಲು ನಾವಿಯಲ್ಲಿದ್ದಂಥವರೆಲ್ಲರು ಸ್ವಾಮಿಗಳಂನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನೀವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕುಮಾರನೆಂದು ಹೇಳಿದರು। ಅವರು ನಾವಿಯಿಂದ ಯಿಳಿದಾಗ ಸಮೀಪವಾದ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದಲೂ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದಲೂ ಬಹು ಜನ ಸಮೂಹವು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂನಿಧಿಗೆ ಜೋಕವಾಗಿ ಬಂದರು। ಸ್ವಾಮಿಯವರ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಅಂಚಂನು ಮುಟ್ಟುವಹಾಗೆ ಸಮಸ್ತ ವ್ಯಾಧಿಷ್ಟರಂನು ಹಾಸಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಿಟ್ಟು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ತರುತ್ತಾ ಇದ್ದರು। ಮತ್ತು ಮುಟ್ಟಿದ್ದಂಥವರೆಲ್ಲರು ಸ್ವಸ್ಥ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು॥

ಆ ಬಳಿಕ ತಿಬೇರಿಯದೆಂಬ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಕೆಲವು ನಾವಿಗಳು ಬಂದವು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಐದು ರೊಟ್ಟಿಗಳಿಂದಲೂ ಯೆರಡು ಮತ್ಸ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಬ್ರಂಹ್ಮಾಂಡವಾದ ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತೃಪ್ತಿ ಮಾಡಿ ಯಿದ್ದರು। ಆದರೆ ಆ ಮನುಷ್ಯರು ಸ್ವಾಮಿಗಳಂನು ಕಫರ್ನೌಮಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡಾಗ ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಬೋಧಕರೇ ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಬಂದಿರಿ ಎಂದರು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ। ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ನೀವು ಅದ್ಭುತಗಳಂನು ನೋಡಿದ್ದರಿಂದಲ್ಲಾ ಆದರೆ ರೊಟ್ಟಿಗಳಂನು ಭಕ್ಷಿಸಿ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದಿರಿ ಎಂಬುವದರಿಂದ ನಂಮಂನು ಅರಸ ಬಂದಿರಿ। ಅಳಿದು ಹೋಗುವ ಭೋಜನವಂನು ಪಡೆಯುವಹಾಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಆದರೆ ಮನುಮಗನಾದವರು ದಯ ಪಾಲಿಸ ಬಂದಿರುವ ಸಕಲ ಜೀವನಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುವಂಥ ಅಕ್ಷಯವಾದ ಅಪ್ಪವಂನು ಪಡೆಯುವಹಾಗೆ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡಿರಿ ಎಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಏನಂದರೆ ನಂಮ ರಕ್ಷಕರು ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಪ್ಪವು ದೇವ ಅಪ್ಪವು ದೇವ ಪ್ರಸಾದವೆಂಬ ಅಪ್ಪವೇ ಹೊರ್ತು ಯಿತರವಲ್ಲವು। ತಾವು ಇಂನುಮುಂದೆ ಕಲ್ಪಿಸುವದಕ್ಕಿದ್ದಂಥ ದೇವ ಪ್ರಸಾದವಂನು ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರೂ ಕಡಮೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೂ ಅಧಿಕ ಸುಲಭವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವಹಾಗೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸುಗಳಂನು ಈಗಲೇ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡ ಚಿತ್ತವಾದರು।

ಇದರ ಕಾರಣವೇ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಯಾ ದೇವ ರಹಸ್ಯವಂನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದರು । ಹೀಗಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಮೋಯಿಜೆಸೆಂಬವನು ಪರಲೋಕದಿಂದ ಯಿಳಿದಂಥ ಅಪ್ಪವಂನು ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟವನಲ್ಲ ಆದರೆ ನಂಮ ಪಿತನಾದವರು ಪರಲೋಕದ ದೇಶೆಯಿಂದ ನಿಜವಾದ ಅಪ್ಪವನ್ನು ನಿಮಗೆ ದಯ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ। ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಪರಲೋಕದ ದೇಶೆಯಿಂದ ಯಿಳಿದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯ ಜೀವವಂನು ಕೊಡುವಂಥಾ ಅಪ್ಪವಾದದ್ದು ದೇವರ ಅಪ್ಪವೇ ಸರಿ ಯಂದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಜ್ಯೂದೆಯರು ಸ್ವಾಮೀ ಈ ಅಪ್ಪವಂನು ಯಾವಾಗಲು ನಮಗೆ ದಯ ಮಾಡಿ ಯಂದರು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರ ಸಂಗಡ। ಜೀವದ ಅಪ್ಪವು ನಾವೇ। ನಿಂಮ ಪಿತೃರು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಂನಾವೆಂಬ ಭೋಜನವಂನು ಭೋಜಿಸಿ ಸತ್ತು ಹೋದರು। ಪರಲೋಕದ ದೇಶೆಯಿಂದ ಯಿಳಿದಂಥ ಅಪ್ಪವು ಯಿದೇ । ದಾವನಾದರು ಯಿದಂನು ಭಕ್ಷಿಸುವನೋ ಅವನು ಸಾಯನು । ಪರಲೋಕದ ದೇಶೆಯಿಂದ ಯಿಳಿದಂಥಾ ಜೀವವುಳ್ಳ ಅಪ್ಪವು ನಾವೇ ಯಂದು ಹೇಳಿದರು। ಆದರೆ ಜ್ಯೂದೆಯರುಗಳು ಗುಣುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಂಮೊಳು ಅಂದುಕೊಂಡದ್ದೇನಂದರೆ । ಯಾತನು ಜೋಸೆಫ್ ಯಂಬವನ ಮಗನಲ್ಲವೇ ? ಈತನ ತಂದೆಯಂನೂ ತಾಯಿಯಂನೂ ನಾವು ಬಲ್ಲೆವಲ್ಲವೇ ? ಹೀಗಿದ್ದು ಪರಲೋಕದ ದೇಶೆಯಿಂದ ಯಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ ಯಂದು ಯಾತ ಹೇಳುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಮತ್ತು ಈತನು ತಂನ ಮಾಂಸವಂನು ಭಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಕೊಡುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಯಿದ್ದರು। ಹೀಗಿದ್ದು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರ ಕಂಣಾರ ಯಿಷ್ಟು ಅದ್ಭುತಗಳಂನು ಮಾಡಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇಂನೂ ಅವರ ತಿರುವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಯಿಡದೆ ಯಿದ್ದರು। ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ತಂಮಂನು ಭೋಜಿಸುವದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುವದು ಹ್ಯಾಗಾದೀತೆಂದು ಅವರು ತಂದು ಹಿಡಿಯದವರಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ತಂಮ ಸ್ವಂತ ಬುದ್ಧಿಯಂನು ಮಾತ್ರ ನಂಬಿಕೊಂಡು ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿರುವಂಥಾ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು। ಹೋಗ ರಕ್ಷಕರಾದರೆ ಬೇರೆ ನ್ಯಾಯಗಳಂನು ಕೊಡದೆ

ಮತ್ತು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಮನುಮಗನ ಮಾಂಸವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿ ಅವರ ತಿರು ರಕ್ತವನ್ನು ಪಾನ ಮಾಡದರೇ ಹೊರ್ತು ನಿಂಮಲ್ಲಿ ಜೀವ ಯಿರುವದಿಲ್ಲ। ಮತ್ತು ತಕ್ಕ ಆಯಿತ್ತದೊಂದಿಗೆ ನಂಮ ತಿರು ಮಾಂಸವಂನು ಭಕ್ಷಿಸಿ ನಂಮ ತಿರು ರಕ್ತವನ್ನು ಕುಡಿದು ಮರಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇವಿಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನು ಯಾವನೋ ಅವನು ನಿತ್ಯ ಜೀವವನ್ನು ಪಡೆಯುವನು। ಮತ್ತು ನಾವು ಅವನ್ನ ಕಡೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಎಬ್ಬಿಸುವೆವು। ಏನಂದರೆ ನಂಮ ಮಾಂಸವಾದದ್ದು ನಿಜವಾದ ಭೋಜನವೂ। ನಂಮ ರಕ್ತವಾದದ್ದು ನಿಜವಾದ ಪಾನವೂ ಆಗಿದೆ। ನಂಮ ಮಾಂಸವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿ ನಂಮ ರಕ್ತವಂನು ಪಾನ ಮಾಡುವಂಥವನು ನಂಮೊಳು ಇರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ। ನಾವೂ ಅವನೊಳು ಯಿರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ। ಈ ಅಪ್ಪವಂನ್ನು ಭೋಜಿಸುವಂಥವನ್ಯಾವನೋ ಅವನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಜೀವಿಸುವನು। ಮತ್ತು ನಾವೂ ದಯಪಾಲಿಸ ಹೋಗುವಂಥ ಅಪ್ಪವು ಲೋಕದ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸ ಹೋಗುವಂಥಾ ನಂಮ ಮಾಂಸವಾಗಿದೆ ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು। ಇವುಗಳಂನು ಕಫರ್ನಾಮಿನ ತಿನಗೋಗಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬೋಧಿಸಿದರು। ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಥಂವರೊಳಗೆ ಅನೇಕರು ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆ ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ರೋಗಿಷ್ಟರನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸಿದ್ದನ್ನೂ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಐದು ರೊಟ್ಟಿಗಳಿಂದಲೂ ಎರಡು ಮತ್ಸ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಐದು ಸಾವಿರ ಮಂದಿಗಳಂನು ತೃಪ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೂ ಕಂಡವರಾಗಿದ್ದರು। ಅಂಥಾ ಸಮೂಹಗಳೇ ಆ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ನೋಡಲಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ರಾಯನಾಗಿ ನೇಮಿಸ ಹೋಜನೆ ಮಾಡಿ ಯಿದ್ದರು। ಮತ್ತು ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಹಾಗೆ ಅವರನ್ನು ಎಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು। ಹೀಗಿದ್ದು ಆ ಜನರಿಗೆ ಪೊಳ್ಳೆ ಜ್ಞಾನವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬೋಧಿಸುವ ಪರಮ ರಹಸ್ಯಗಳ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಯಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವರ ವಾಕ್ಯಕ್ಕಾದರೂ ವಿಶ್ವಾಸವಂನು ತೋರಿಸ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿತ್ತು। ಆದರೆ ಗರ್ವದಿಂದಲೂ ಅವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಲೂ ತುಂಬಿದ್ದವರಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಯಾ ಕಾಲದ ಪರಿತರಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಈ ಮಾತು

శరణవుళ్ళద్దు ఇదన్ను అంగీకరిసికొళ్ళ యారిందలాదీతు ఎందరు। మత్తు యిందిన మొదల్గొండు శిష్యరొళగె అనేకరు హిందెగదు అవర సహవాసవన్ను బిట్టు హోదరు। ఆగలు స్వామిగళు తమ్మ ౧౨ మంది అపోస్తలర దృష్టిసి। నీవూ సహా నమ్మన్ను బిట్టు హోగువిరో ఎందు కేళిదరు। అదక్కె శిమోన్ రాయప్పను ప్రత్యుత్తరవాగి। కర్తనే నిమ్మన్ను అగలి హోదరె నావు యార బళిగె హోగోణ? నిమ్మల్లి మాత్రవే నిత్య జీవద వాక్యగళుంటు। నీవు హేళువంథాద్దెల్లా యథార్థవే। నీవు వాగ్దత్త కొడువంథాద్దెల్లా ఉత్తమవే హౌదు। నీవు సర్వేశ్వరన కుమారనాగిరుత్తీరి ఎంత దృఢవాగి విశ్వాసిసుత్తేవె ఎందను। ఆగ స్వామిగళు ప్రత్యుత్తరవాగి। నిమ్మన్ను ఆరిసికొండవరు నావల్లవె ఆదాగ్యు నిమ్మొళగె ఒబ్బను పిశాచియాగిద్దానెందరు। ఇదన్ను స్వామిగళు జూదాస్ యిస్కారియోతన కురితు హేళిదరు। ఆదరె తమ్మన్ను ఒప్పిస హోగువంథవన తిళిదవరాగిద్దాగ్యూ అవన ప్రసిద్ధ మాడ వొల్లదె యిద్దరు॥

క్రీస్తునరుళరిరా। నీవు ఈగ కేళిద వర్తమానదల్లి నిదానిస బేకాద్దేనందరె। జేసునాథరు జనర గుంపుగళన్ను నోడి యిన్నుముందె నావు నమ్మ శరీరవన్నూ రక్తవన్నూ ఆహారవాగి దయ పాలిసువెవెంత హేళిదరల్లా। మత్తు అంథా మేలాద వాగ్దత్తవన్ను దొడ్డ బృహస్పతి దినదల్లి నెరవేరిసిదరెందు సువిశేషదల్లి బరెదదె అదు హ్యాగెందరె। దివ్య రక్షకరు తమ్మ హన్నెరడు మంది శిష్యరొందిగె రాత్రీ భోజనవన్ను మాడుత్తిద్దవాగ తమ్మ తిరు కరగళల్లి అప్పవన్ను తెగదుకొండు మంత్రిసి అవరిగె కొప్పిసి కొట్టు హేళిద్దేనందరె। నీవు యిదన్ను తెగదుకొండు

ಭೋಜಿಸಿರಿ। ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದು ನಿಮಗಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಲ್ಪಡ ಹೋಗುವ ನಂಮ ಶರೀರವೇ ಅಂದರು। ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ದ್ರಾಕ್ಷೀ ರಸವುಳ್ಳಂಥ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತೆಗದುಕೊಂಡು ಮಂತ್ರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನೀವೆಲ್ಲರು ಇದಂನು ತೆಗದು ಇದರಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯಿರಿ। ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದು ಪಾಪಗಳ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಹೊಯ್ಯಲ್ಪಡ ಹೋಗುವ ನಂಮ ರಕ್ತವೇ। ನಂಮಂನು ಸ್ಮರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಇವುಗಳಂನು ಮಾಡಿರಿ ಎಂಬದಾಗಿ ಅಜ್ಞಾಪಿಸುವಾಗಲೇ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರ ತಿರು ಕರಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥಾ ಅಪ್ಪವೂ ದ್ರಾಕ್ಷೀಯ ರಸವೂ ದೇವ ಸರ್ವ ವಲ್ಲಭದ ಮೂಲವಾಗಿ ಅವರ ತಿರು ಶರೀರವೂ ರಕ್ತವೂ ಆಗ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವು। ಮತ್ತು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೂ ಇವರ ಹಿಂದೆ ನೇಮಿಸಲ್ಪಡುವದಕ್ಕಿದ್ದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗುರುಗಳಾದವರಿಗೂ ದೇವಪ್ರಸಾದವಂನು ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವಂನು ಸ್ವಾಮಿ ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದರು॥

ಸತ್ಗುಣವೆಂಬ ದೇವದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನವು ಬಹು ಮರ್ಮವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ ಮಾಡಿದ ಸಮಸ್ತ ಅದ್ಭುತಗಳೊಳಗೆ ಪರಮ ಅದ್ಭುತವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಅದಂನು ಮುಂತಿಳಿಸುವಾಗಲೂ ಉಂಟುಮಾಡುವಾಗಲೂ ಬಹು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳಂನು ಪ್ರಯೋಗಿಸ ಚಿತ್ತವಾದರು। ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ನೆನಸ ಬೇಕಾದದ್ದೇನಂದರೆ ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ಸತ್ಯ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವ ನಿಮಿತ್ಯ ಇವರು ಮಾಯಗೊಳ್ಳಲೂ ಅಲ್ಲವೆ ಮಾಯಗೊಳ್ಳಿಸಲೂ ಇಷ್ಟುಮಾತ್ರವಾದರೂ ಕೂಡದ ಕಾರ್ಯವಾಗದೆ। ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಯೂದೇಯರಂನು ನೋಡಿ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ ಪರಲೋಕದಿಂದ ಇಳಿದಂಥಾ ಜೀವ ಉಳ್ಳ ಅಪ್ಪವು ನಾವೇ। ನಾವು ನಿಮಗೆ ಕೊಡ ಹೋಗುವ ಅಪ್ಪವು ಯಾವದೆಂದರೆ ಲೋಕದ ಜೀವಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಲ್ಪಡುವಂಥ ನಂಮ ಮಾಂಸವೇ। ಅಂಥಾ ಅಪ್ಪವಂನು ಯಾವನು ಭೋಜಿಸುವನೋ ಅಂಥವನೇ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಜೀವಿಸುವನು। ಆದರೆ ನರಮಗನ ಮಾಂಸವಂನು ಭೋಜಿಸದೇಯೂ ಇವರ ರಕ್ತವಂನು ಕುಡಿಯದೇಯೂ ಇದ್ದರೆ ನಿಂಮೊಳಗೆ ಜೀವವಂನು ನೀವು ಪಡೆಯುವದಿಲ್ಲ।

ఏకందరె నంమ మాంసవు యథార్థవాద ఆహారవూ నంమ రక్తవు యథార్థవాద పానవూ ఆగిదె ఎందు హేళిసిదరు। ఈ వాక్యగళు అబద్ధవాద వాక్యగళాగివె ఎందు నీవు నెనసిదరె దివ్య జేసునాథరు సుళ్ళుకారరెందు హేళిదహాగాయితు। ఇష్టు ద్రోహవాద దూషణెయంను హేళువవర్యారు? ఆదరె మేలె హేళిద వాక్యగళిగె సామ్యవాద అర్థ వుంటు ఎంధేళిదరె అవర శిష్యరూ ఇంనుముందె బరువదక్కిద్ద క్రీస్తువరెల్లరూ మోస పడదహాగె సర్వ దయవూ సత్యవూ నీతియూ ఉళ్ళ నంమ దివ్య రక్షకరు ఆ వాక్యగళ సామ్యవాద అభిప్రాయవంను తిళిసిద తక్కద్దాగిత్తు। జేసునాథరు ఈ వాక్యగళంను హేళిసిద మొదలినింద యావరిగె సక్రరుణదల్లి క్రీస్తునాథర నిజవాద శరీరవూ నిజవాద రక్తవూ నిబద్ధియాగిదె ఎందు అపోస్తలరు మహా పరిశుద్ధవాద వేద పాఠకరూ మేత్రాణియవరూ గురుగళూ లెక్కవిల్లద జనరూ తిరు సభెయాద్యంతవూ దృఢ నంబికెయొందిగె విశ్వాసిసి బోధిసుత్తా బందిద్దారె। ఇవరెల్లరూ అబద్ధవాద మార్గదల్లి బిద్దరెంత హేళిదరె క్రీస్తునాథరు తంమ తిరు సభెయంను కైయ్యి బిట్టరెందు హేళిదహాగాయితు। ఆదరె అంథా యోచనెయంను అంగీకరిసకూడదు। యాకెందరె తిరు సభెయు సత్యద కంబవే ఇదంను పిశాచియ తంత్రోపాయగళు జయిసలారవెంబదాగి దివ్య రక్షకరు తావే వాగ్దత్తవంను హేళిసిదరు॥

నంమ విశ్వాసవంను దృఢ పడిసువదక్కూ నింమల్లి భక్తియంను హుట్టిసువదక్కూ పూర్వారక్యదింద ఇదువరివిగూ వేద పాఠకరు సక్రరుణవంను కురితు హేళిద కెలవు ప్రసంగగళంను వివరిసి హేళుత్తేవె॥

అవు యావవెందరె క్రీస్తునాథరు చిత్తైసి బంద మేలె ఎరడనే యుగాంతరదల్లి జీవిసుత్తిద్ద వేద సాక్షియాద అచాః

ಜುಸ್ತಿನೆಂಬವರು ತಾವು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಬರೆದ ತರ್ಕ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ । ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪದಾರ್ಥವು ಅವತರಿಸಿದ ಜೇಸುವಿನ ಮಾಂಸವಾಗಿಯೂ ರಕ್ತವಾಗಿಯೂ ಇಧೆ ಯೆಂದು ನಾವು ಪಿತ್ರರುಗಳಿಂದ ಪಾಶ್ಕೈಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆಂತ ಬರೆದರು॥

ಮೂರನೇ ಯುಗಾಂತರದಲ್ಲಿ ತೆರ್ತುಲ್ಯಾನುಸೆಂಬ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಿಯು ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯವೇನೆಂದರೆ। ನಂಮ ಆತ್ಮವು ದೇವರಿಂದ ಪೋಷಿಸಲ್ಪಡುವಹಾಗೆ ನಂಮ ಶರೀರವು ಕ್ರೀಸ್ತುವಿನ ತಿರು ಶರೀರವಂನೂ ರಕ್ತವಂನೂ ಭೋಜಿಸುತ್ತದೆ ಯೆಂದನು॥

ನಾಲ್ಕನೇ ಯುಗಾಂತರದಲ್ಲಿ ಜೆರುಸಲೇಮ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಮೇತ್ರಾಣಿಯರಾಗಿದ್ದ ಅರ್ಚ: ಸಿರಿಲ್ಲುಸೆಂಬವರು ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವ ಟೀಕಿಸಿ ಹಾಲಿಸಿದ್ದು। ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ಅಪ್ಪವ ಕುರಿತು ಯಿದು ನಂಮ ಶರೀರವೆಂದೂ ದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ರಸವ ಕುರಿತು ಯಿದು ನಂಮ ರಕ್ತವೆಂದೂ ಸಾಧಿಸಿ ಹೇಳಿದರಲ್ಲಾ ? ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಸಂದೇಹ ಪಡುವವರ್ಯಾರು ? ಕಾನವೆಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯರಕ್ಷಕರು ನೀರಂನು ದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ರಸವಾಗ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೊ ? ಅದೇ ಮೇರೆಗೆ ತಂಮ ಜ್ಞಾನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇವರು ತಮ ತಿರು ಶರೀರವಂನೂ ರಕ್ತವಂನೂ ದಯಪಾಲಿಸಿದರೆಂತ ನಾವು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಬೇಕು। ಅಪ್ಪದ ಗುಣಗಳೊಳಗೆ ಅವರ ರಕ್ತವಂನೂ ಭೋಜಿಸುವೆವೆಂದು ಯೆಣಿಸಿ ಅಂಥಾ ಆಹಾರವಂನು ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳುವೆವಾಗಲಿ। ಅದಂನು ತೆಕ್ಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನಂಮಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರಂನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂಬದಾಗಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾ ಯಿದ್ದರು॥

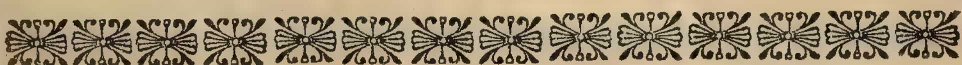
ಐದನೇ ಯುಗಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಚ: ಅಂಬ್ರೋಸಿಯುಸೆಂಬವರು ದೇವರಹಸ್ಯಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರಸಂಗಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದೇನಂದರೆ । ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುವು ಅಪ್ಪವ ನೋಡಿ ಯಿದು ನಂಮ ಶರೀರವೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರಲ್ಲಾ। ಮತ್ತು ನೀನು ದೇವಪ್ರಸಾದವಂನು ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬರುತ್ತೀ । ಹೀಗಿದ್ದು ನಿಂನ ಬಾಯಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸುವ ವಾಕ್ಯವಂನು ಪೂರ್ಣ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬರ

బేకెందు ప్రసంగిసుత్తిద్దరు॥

ఆరనే యుగాంత్రదల్లి అర్చః గ్రెగోరియుసెంబవరు సువి
శేషగళంను టీకిసి హేళిద్ద। తంమ కురిగళిగాగి తంమ ప్రాణ
వంను ఒప్పిసి బిట్టంథా సద్గురువాద జేసునాథరు తావు రక్షిసి
దంథ మనుష్యరంను పోషిస చిత్తవాగి దేవ ద్రవ్య అనుమాన
దల్లి తంమ తిను శరీరవంనూ రక్తవంనూ బచ్చిట్టు ఒప్పిసిదరెం
దేళుత్తా యిద్దరు॥

దమాస్ పట్టణదల్లి హుట్టిద అర్చః జొవంనేసెంబ వేద
పాఠకరు నిజవాద విశ్వాసవు యావదెందు వివరిసువాగ సక్కరుణద
ఉద్దేశదల్లి పాలిసిద్ద। పూజెయల్లి ఒప్పిసల్పట్ట అప్పవూ ద్రాక్షియ
రసవూ జేసునాథర తిరు శరీరద లాంఛనెయాగిరదె దేవ
స్వభావదొందిగె ఐక్యవాద శరీరవు హౌదే। యాకెందరె క్రీస్తు
నాథరు తంమ శిష్యరంను నోడి అప్పవు నంమ స్వంత శరీర
వెందు ప్రత్యక్షవాగి బోధిసిదరు। హాగెయే నావు విశ్వాసిస
బేకెంబదాగి మేలె హేళిద వేద పాఠకరు వివరిసుత్తా బందరు।
ఇదల్లదె తిరు సభెయు మొదలినింద యావతివిగూ తెప్పిల్లద వేద
శాస్త్రిగళు యిదే ప్రకారదల్లి బోధిసుత్తా బందరు మత్తు దేవ
ప్రసాదవెంబ పరమ రహస్యక్కె విరోధిసిద పతితరు కాణిసిద
క్షణదల్లియే భూలోకద ఎల్లా కడెగళల్లి యిద్దంథా మేత్రాణి
యవరు సాధారణ ఆలోచనె సంఘగళల్లి పాపు స్వామియవరొం
దిగె కూడికొండు అంథా అబద్ధవాద బోధనెయంను ఖండిసి
ఆ పతితరిగె శాపవ ఇట్టు తిరు సభెయొళగింద తళ్ళి బిట్టరు। ఈగ
నావు నింమంను ఒందంను కేళుత్తేవె। అదేనందరె। జేసునా
థరూ అవర తిరు సభెయూ హేళువ మాతు విశ్వాసిస బేకో ?
నింనె హుట్టిద కెలవు భ్రష్టరాద పతితరు హేళువ మాతు విశ్వాసిస
బేకో ? అంథవరు నడెయువ నడతెయంను నోడిరి దేవ వాక్య

ವನ್ನು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಜಂಬ ಮಾಡುವರು। ಅದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಜೇಸುನಾಥರು ಕಾದೆಂದು ಪಾಲಿಸುವಾಗ ಅಂಥವರು ಅಲ್ಲವೆಂದು ಸಾಧಿಸುವರು। ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಸಕ್ರುಣವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಇದು ನಮ್ಮ ಶರೀರವೂ ರಕ್ತವೂ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಅವರು ವಿರೋಧವಾಗಿ ಇದು ಶರೀರವೂ ರಕ್ತವೂ ಅಲ್ಲ ಶರೀರಕ್ಕೂ ರಕ್ತಕ್ಕೂ ಬರೀ ಲಾಂಛನೆ ಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ। ಹಾಗೆ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ದೇವ ವಿಶ್ವಾಸ ನಂಬಿಕೆ ವಿನಯ ಅವರಲ್ಲಿ ವುಂಟೋ? ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ। ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಪ್ರೋತೆಸ್ತಂತ್ ಎಂಬ ಪತಿತರ ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳದೆ ತಿರು ಸಭೆಯ ಬೋಧಿಸುವದನ್ನು ತಳ್ಳಿಸದೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ದೇವ ಪ್ರಸಾದವೆಂಬ ಪರಮ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಯಾವಾಗಲೂ ಅತಿಭಕ್ತಿಯಾಗಿರುವೆವಾಗಲಿ॥

೧೩ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲ ಕಾರ್ಯಗಳ ಕುರಿತು॥

ತೀರ್ ಶಿದೋನ್ ಎಂಬ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸಂಚರಿಸಲಾಗಿ ಇಗೋ ಒಬ್ಬ ಕನನೆಯಳಾದಂಥ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರ ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು। ಸ್ವಾಮೀ ನನ್ನ ಮಗಳು ಅಶುದ್ಧವಾದ ಭೂತದಿಂದ ಬಹು ಕಠಿಣವಾಗಿ ಬಾಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾಳೆ ಯೆಂದಳು। ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಒಂದು ವಾಕ್ಯವಾದರೂ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳದೆ ಇದ್ದರು। ಆದಕಾರಣ ಶಿಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಬೋಧಕರಿಗೆ ಮನಿವೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದು। ಸ್ವಾಮೀ ಯೀಕೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಡಿ ಏನಂದರೆ ಅವಳು ಕೂಗಿ ನಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ ಯೆಂದರು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಹೋದ ಇಜ್ರಾಯೇಲ್ ಮನೆಯ ಕುರಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟೆನೆಂತ ಹೇಳಿದರು। ಆದರೆ

ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮನೆಯಂನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾಗಿ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯಾದವಳು ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ತಿರು ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅವರಂನು ಆರಾಧಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಕರ್ತರೇ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಎಂದಳು ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಕೆಯ ವಿಶ್ವಾಸವಂನು ಶೋಧಿಸ ಚಿತ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು । ಮುಂದು ಮುಂದು ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿ ಮಾಡ ಬಿಡು। ಯಾಕೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಭೋಜನವಂನು ತೆಗದು ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬಿಸಾಡುವದು ಒಳ್ಳೇದಲ್ಲವು । ಜೂದೆಯರಂನು ಬಿಟ್ಟು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಂನು ವಿಚಾರಿಸುವದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವಂದರು। ಅವಳೋ ಬಹು ಮನೋದೈನ್ಯವಾಗಿ ಕೋಪಿಸದೆಯೂ ಅಪಸಂಬಿಕೆ ಪಡದೆಯೂ ಇಂನೂ ಬಂದು ಮಾತಂನು ಹೇಳಿದಳು ಏನಂದರೆ। ಸ್ವಾಮೀ ತಾವು ಪಾಲಿಸಿದ್ದು ನಿಜವೇ। ಆದರೆ ತಂಮ ಯಜಮಾನರ ಮೇಜಿನಿಂದ ಬೀಳುವಂಥ ಅಗುಳುಗಳಂನು ನಾಯಿ ಮರಿಗಳು ತಿಂನುತವೆ ಯಲ್ಲಾ। ಹೀಗಿದ್ದು ಜೂದೆಯ ಶೀಮೆಯಾದ್ಯಂತದಲ್ಲಿ ಯಿಷ್ಟು ಹೇರಳವಾಗಿ ತಾವು ಸುರಿಸಿದ ಅನುಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರು ಪಾಲುಗಾರ್ತಿಯಾಗುವ ಹಾಗೆ ದಯ ಮಾಡಿ ಎಂದಳು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಕೆಯ ದೃಢತ್ವದ ಮೇಲೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ । ಸ್ತ್ರೀಯಾದವಳೇ ನಿಂನ ವಿಶ್ವಾಸವು ಮಹಾ ಶ್ರೇಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಈಗ ನೀನು ಬಹು ಮನ ದೈನ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದಂಥ ಈ ವಾಕ್ಯಗಳ ನಿಮಿತ್ತ ನೆಂಮದಿಯಾಗಿ ಹೋಗು । ನಿಂನ ಮಗಳಿಂದ ಭೂತವು ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು ಎಂದರು। ಆಕ್ಷಣವೇ ಭೂತವು ಆಕೆಯ ಕುಮಾರ್ತೆಯಂನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಯಿತು। ಮತ್ತು ಆಕೆಯು ತಂನ ಮನೆಗೆ ಸೇರಲಾಗಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾದಂಥ ತಂನ ಕುಮಾರ್ತೆಯಂನು ಕಂಡಳು॥

ಆ ಬಳಿಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಗಲಿಲೆಯ ಶೀಮೆಯ ಸಮುದ್ರದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದರು। ಆಗಲು ಇಗೋ ಮೂಗನೂ ಕಿವುಡನೂ ಆಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬಂನ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂನಿಧಿಗೆ ಕೆಲಬರು ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದು ಅವನ ಮೇಲೆ ಕೈಯ್ಯಿಗಳಂನು ಯಿಡುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು। ಆಗ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಅವಂನ ಪಿಡಿದು ಜನ ಗುಂಪುಗಳ ಆಚೆಗೆ ಕರೆಕೊಂಡ್ಹೋಗಿ ಅವನ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ತಂಮ ತಿರು ಬೆರಳಂನು ಯಿಟ್ಟು ಅವನ ನಾಲಿ

ಗೆಯ ಮೇಲೆ ಉಗುಳಂನು ಹಾಕಿ ತರುವಾಯ ಪರಲೋಕವಂನು ಅಂತ ನೋಡಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ತೆರೆಯಲ್ಪಡಲಿ ಯೆಂದರು । ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಅವನ ಕಿವಿಗಳು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು । ಮತ್ತು ಅವನ ನಾಲಿಗೆಯ ಕಟ್ಟು ಬಿಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತಿದ್ದನು । ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವನ ನೋಡಿ ಈ ಅದ್ಭುತ ಯಾರಿಗಾದರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಡ ಬೇಡವೆಂದು ವಿಧಿಸಿದರು । ಆದರೆ ಅವನೂ ಸುತ್ತಲು ಯಿದ್ದಂಥವರೂ ಸಹ ಅವರಂನು ಮೀಱಿಯೂ ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದೇನಂದರೆ । ಸಕಲವಂನು ಚಂನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಯಿದ್ದಾರೆ । ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಕಿವುಡರು ಕೇಳುವಹಾಗೂ ಮೂಗರು ಮಾತಾಡುವಹಾಗೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಯೆಂದೇಳುತ್ತಾ ಯಿದ್ದರು ॥

ಕೊಂಚದ ತರುವಾಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬೆತ್ಸಾಯಿದೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ ಇರಲಾಗಿ ಅವರ ಸಂನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಜನರು ಒಬ್ಬ ಕುರುಡಂನ ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದು ಅವಂನ ಮುಟ್ಟುವಹಾಗೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು । ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಊರಿನ ಹೊರಗೆ ಕುರುಡಂನ ಕರೆಕೊಂಡ್ಹೋಗಿ ಆ ಬಳಿಕ ತಮ ಉಗುಳಿನಿಂದ ಅವನ ಕಂಣುಗಳಿಗೆ ಲೇಪನ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ತಂಮ ಹಸ್ತಗಳಂನು ಅವನ ಮೇಲೆ ಚಾಚಿ ಯೇನಾದರು ನಿನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೋ ಯೆಂಬದಾಗಿ ಕೇಳಿದರು । ಆಗ ಜನನದಿಂದ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕುರುಡನಾಗಿರದೆ ನಡುವಂತರದಲ್ಲಿ ಕುರುಡನಾದಂಥಾ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಹೇಳಿದ್ದು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಮನುಷ್ಯರು ಮರಗಳಹಾಗೆ ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆಯೆಂಧೇಳಿದನು । ಮರಳಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವನ ಕಂಣುಗಳ ಮೇಲೆ ತಂಮ ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಾಗ ಅವನು ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು ; ಮತ್ತು ಕಡೇಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿವಾದ ದೃಷ್ಟಿ ಅವನಿಗೆ ತಿರಿಗಿ ಬಂತು ಆಗ ಸಮಸ್ತವಂನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು । ಆ ಬಳಿಕ ಜೇಸುನಾಥರು ಅವಂನ ಕಳುಹಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಹೋಗು । ಆದರೆ ಆದಂಥ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗಾದರು ಅರುಹಿಸ ಬ್ಯಾಡ ಯೆಂದು ವಿಧಿಸಿದರು ॥

ಅಂದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೂತನವಾದ ಅದ್ಭುತದಿಂದ ತಂಮ ಅಪೋಸ್ತಲರ ವಿಶ್ವಾಸವಂನು ಕರ್ತರು ದೃಢಪಡಿಸ ಚಿತ್ತವಾದರು ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ । ತಂಮ ಸಂಗಡ ರಾಯಪ್ಪನಂನೂ ಜಾಕೋಬನನ್ನೂ ಈತನ ಸಹೋ

ದರನಾದ ಜೊವಂನೇಸನಂನೂ ಮಾತ್ರ ಕರಕೊಂಡು ವುಂನತವಾದ ಪರ್ವತದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋದರು। ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಅವರ ರೂಪವು ಮಾರು ರೂಪವಾಯಿತು। ಅವರ ತಿರು ಮುಖವು ಸೂರ್ಯನಹಾಗೆ ಮಿಂಚುತ್ತಾ ಅವರ ವಸ್ತ್ರಗಳು ಹಿಮದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಳುಪಾದವು। ಆಗ ಮೊಯಿಸೆಸ್ ಎಲಿಯಾಸೆಂಬರು ಮಹಿಮೆಯಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂಗಡ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು। ಮತ್ತು ಜೆರುಸಲೇಮ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರು ಅನುಭವಿಸುವದಕ್ಕಿದ್ದ ಮರಣವ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು। ಆದರೆ ರಾಯಪ್ಪನೂ ಅವನ ಸಂಗಡಲಿದ್ದಂಥವರೂ ಯಿವುಗಳಂನೆಲ್ಲಾ ನಿದಾನಿಸಿ ನೋಡಲಾಗಿ ಅತಿ ಸಂತೋಷ ಭರಿತರಾದರು। ಆಗ ರಾಯಪ್ಪನು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದೇನಂದರೆ ಸ್ವಾಮೀ ನಾವು ಯಿಲ್ಲಿ ಯಿರುವದು ಒಳ್ಳೇದು। ನಿಮಗೆ ಚಿತ್ತವಾದರೆ ಮೂರು ಗುಡಾರಗಳಂನು ನಿಮಗೊಂದೂ ಮೋಯಿಸೆಸನಿಗೊಂದೂ ಎಲಿಯಾಸೆಂಬವನಿಗೊಂದೂ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡೋಣ ಎಂದರು। ಸಂತೋಷದಿಂದಲೂ ಅತಿಶಯದಿಂದಲೂ ಭ್ರಮೆಯಾಗಿದ್ದು ತಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದೇನೆಂತ ಅರಿಯದೆ ಯಿದ್ದನು। ಇನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಅಗೋ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಮೇಘವು ಅವರಂನು ಗಂಮಿಕೊಂಡಿತು। ಮತ್ತೂ ಯಿಗೋ ಆ ಮೇಘದಿಂದ ವೊಂದು ಶಬ್ದ ಹೊರಟು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನಮಗೆ ಮನೋಹರವಾದ ಪ್ರಿಯ ಕುಮಾರನು ಯಿವರೇ ಯಿವರಿಗೆ ಕಿವಿ ಕೊಡಿರಿ ಯೆಂದಿತು। ಆದರೆ ಆ ಶಬ್ದವು ವುಂಟಾಗುವದರೊಳಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳೊಬ್ಬರಂನೇ ಕಂಡರು। ಶಿಷ್ಯರು ಈ ಶಬ್ದವಂನು ಕೇಳುವದೇ ಮೂರ್ಛೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಬಹಳ ಭಯವುಳ್ಳವರಾದರು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವರಂನು ಮುಟ್ಟಿ ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ! ಏಳಿರಿ ಅಂಜದೆ ಯಿರಿ ಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು। ಆ ಪರ್ವತದಿಂದ ಯಿಳಿದು ಬರಲಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದು। ನರಮಗನು ಮೃತವಾದವರೊಳಗಿಂದ ಯೆದ್ದು ಬರುವ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕು ನೀವು ಕಂಡದ್ದು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬ್ಯಾಡಿರಿ ಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು। ಮತ್ತು ಅವರು ಯೀ ವಾಕ್ಯವಂನು ತಂಮಲ್ಲೇ ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು। ಆದರೆ ಮೃತ

ವಾದವರೊಳಗಿಂದ ಏಳುವದು ಎಂಬ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದು ತಂಮೊಳು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು॥

ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕೈಸರೆಯ ಪಟ್ಟಣದ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇರಲಾಗಿ ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರ ನೋಡಿ ನಾವು ಯಾರೆಂತ ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ಕೇಳಿದರು। ಆಗಲವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಕೆಲಬರು ಸ್ನಾನಿಕ ಯೊವಂನೇಸನೆಂದು ನಿಂಮಂನು ಎಣಿಸುತ್ತಾರೆ। ಕೆಲಬರು ಎಲಿಯಾಸೆಂದೂ ಜೆರೆಮಿಯಾಸೆಂದೂ ಅಲ್ಲವೇ ಪೂರ್ವ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳೊಳಗೆ ಒಬ್ಬರು ಮೃತವಾದವರಿಂದ ಎದ್ದರೆಂದೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂತ ಹೇಳಿದರು। ಆಗಲು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರ ಸಂಗಡ। ನೀವೋ ನಂಮಂನು ಯಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಎಂತ ಕೇಳಲಾಗಿ ಶಿಮೋನ್ ರಾಮಪ್ಪನು ಎಲ್ಲರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನೀವು ಜೀವಿತರಾದ ದೇವರ ಕುಮಾರನಾಗಿರುವ ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ ಎಂದರು। ಆಗಲು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವನ ಸಂಗಡ। ಯೋನ ಎಂಬವನ ಮಗನಾದ ಶಿಮೋನನೇ ನೀನು ಭಾಗ್ಯವಂತನಾಗಿರುತ್ತೀ ಯಾಕೆಂದರೆ ಯೀ ಪರಮ ರಹಸ್ಯವಂನು ನಿನಗೆ ಮನುಷ್ಯರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ। ಆದರೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಂಮ ಪಿತನಾದವರು ಇದಂನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ। ಆದದ್ದರಿಂದ ನಾವು ನಿನಗೆ ಪಾಲಿಸುವದೇನಂದರೆ। ನೀನು ಬಂಡೆ ಅರ್ಥವಾಗಿ ರಾಮಪ್ಪನೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತೀ। ಯೀ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ನಂಮ ತಿರು ಸಭೆಯಂನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವೆವು। ನರಕದ ದ್ವಾರಗಳು ಅದಂನ ಮೇಲ್ಗೊಳ್ಳಲಾರವು। ಮತ್ತು ಪರಲೋಕರಾಜ್ಯದ ಬೀಗದಕೈಯ್ಯಿಗಳಂನು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟೆವು। ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಯೀ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನೀನೇನು ಕಟ್ಟುವಿಯೋ ಅದು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಲ್ಪಡುವದು। ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನೀನೇನು ಬಿಚ್ಚುವಿಯೋ ಅದು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಿಚ್ಚಲ್ಪಡುವದು ಎಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ಅಂದಿನ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಪೀಡೆ ಕಷ್ಟ ಅಪಮಾನಗಳ ಮುಖಾಂತ್ರದಿಂದ ವಿನಾಯಿಸಿ ತಾವು ತಂಮ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು

ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಗಾತ ಹೇಳ ತೊಡಗಿದರು। ಮತ್ತೂ ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನಾವು ನಿಮಗೆ ಹಾಳಿಸುವಂಥ ವಾಕ್ಯವಂನು ನಿಂಮ ಹೃದಯದೊಳಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿ ಮನುಷ್ಯರ ಕೈಯ್ಯಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಪ್ಪಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು। ನಂಮಂನು ಹತ್ಯ ಮಾಡುವರು। ಆದರೆ ಮೂರನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಮರಳಿ ಏಳುವೆವು ಎಂದರು। ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇದಂನು ತಿಳಿವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಶಿಷ್ಯರು ಇದಂನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯದವರಾಗಿದ್ದರು। ರಾಯಪ್ಪನಾದರೆ ತಂಮ ಗುರುವಾದವರಿಗೆ ಏನೊಂದು ದುಃಖವಾದ ಸಂಗತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸ್ಯಾತು ಎಂಬದಾಗಿ ಎಣಿಸಿ ಅತಿ ಪಕ್ಷದಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದು। ಸ್ವಾಮೀ ಈ ತರವಾದ ಯಾವದೊಂದು ನಿಮಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸದೆ ಇರಲಿ। ಇದು ನಿಮಗೆ ದೂರವಾಗಿರುವದಾಗಲಿ ಎಂದು ಬಿಂನಹಿಸಿದನು। ಅವಿವೇಕವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದನು। ಏನಂದರೆ ನರಮಕ್ಕಳ ರಕ್ಷಣ್ಯಕಾಗಿ ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ಸಾಯುವದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಅವನು ತಿಳಿಯದವನಾಗಿದ್ದನು। ಆದಕಾರಣ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವಂನ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಶೋಧಕನೇ ನಂಮ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೊಲಗು। ದೇವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೀ ಲೌಕೀಕ ಕಾರ್ಯಗಳಂನು ಮಾತ್ರವೇ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತೀ ಎಂದರು। ಆ ಬಳಿಕ ತಮ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಜನ ಸಮೂಹವಂನು ಕರೆಸಿ ಅವರಿಗೆ ಹಾಳಿಸಿದ್ದು। ನಂಮ ಹಿಂದೆ ಬರ ಇಚ್ಛೈಸುವವನು ಯಾವನೋ ತಂನಂನು ತಾನು ತ್ಯಜಿಸಿ ತಂನ ಶಿಲುಬೆಯಂನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನನಗೆ ಹಿಂದೆ ಬರಲಿ ಏನಂದರೆ ಅವತರಿಸಿದಂಥಾ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕುಮಾರನು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಹಾಡು ಪಟ್ಟು ಆ ಬಳಿಕ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರವೇಶಿಸ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತ್ತೋ ಅದೇ ಮೇರೆಗೆ ತಂಮ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿರ ಆಶಿಸುವವನು ನಿರಂತರವಾದ ಆನಂದವಂನು ಪಡೆಯುವದಾಗೆ ಹಾಡು ಪಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ। ಪರಲೋಕದ ರಾಜ್ಯವು ಕಡ್ಡಾಯದಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು। ಧೈರ್ಯಸ್ಥರು ಮಾತ್ರವೇ ಅದಂನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು। ಆದರೆ ಸಕಲ ಪ್ರಯಾಸಗಳಿಗೆ ನಿರಂತರವಾದ ಸಂಭಾವನೆ ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ। ಮತ್ತು ತಂನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ನಷ್ಟ ಮಾಡಿ ಲೋಕವೆಲ್ಲಾಂನು ಸಂಪಾದಿಸಿ

ಕೊಂಡರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ಯೆಂಧೇಳಿದರು॥

ತರುವಾಯ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವರ ಮುಂದೆ ಮೊಣಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಹೇಳಿದ್ದು। ಗುರುವೇ ಪಿಶಾಚಿಯಿಂದ ತವಾರವಾಗಿ ಪೀಡಿಸಲ್ಪಡುವಂಥಾ ನಂಮ ಏಕ ಮಗಂನ ನಿಂಮ ಸಂನಿಧಿಗೆ ಕರೆತಂದಿದ್ದೇನೆ। ಇವನು ಆಗಾಗ್ಯೆ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನೀರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ। ಮತ್ತು ಭೂತವು ಅವಂನ ಹಿಡಿಯಲಾಗಿ ಒಂಮಿಂದೊಂಮೆ ಬೊಬ್ಬೆಯನ್ನು ಇಡುತ್ತಾನೆ। ಕೆಳಗೆ ದೊಬ್ಬಲ್ಪಟ್ಟು ಹೊಡ್ದಾಡುತ್ತಾನೆ। ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು ನೊರೆ ಸುರಿಸುತ್ತಾನೆ। ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವಂನ ತವಾರನಾಗಿ ಬಾಧಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಭೂತವು ಅವಂನ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೆ। ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಂನ ಮಗಂನ ನಿಂಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಭೂತವನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡೆನು। ಆದರೆ ಅವರಿಂದ ತೀರದೆ ಹೋಯಿತೆಂದನು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿ ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನೂ ಆ ಹುಡಗನ ತಂದೆಯನ್ನೂ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಭ್ರಷ್ಟತನವೂ ಅವಿಶ್ವಾಸವೂ ವುಳ್ಳ ಸಂತತಿಯೇ ಯೆಷ್ಟು ಪರಿಯಂತರ ನಿಂಮ ಸಂಗಾತ ಯಿರುವೆವು। ಎಷ್ಟು ಪರಿಯಂತರ ನಿಂಮಂನ ತಾಳಿಕೊಂಡು ಬರುವೆವು। ನಿಂನ ಮಗಂನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ಯೆಂಧೇಳಿದರು। ಆದರೆ ಹುಡುಗನು ಸ್ವಾಮಿಗಳಂನು ಕಂಡಾಗ ಭೂತವು ಅವನ್ನ ಹೊಡ್ದಾಡಿಸ ತೊಡಗಿತು। ಅವನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ನೊರೆ ಸುರಿಸಿಕೊಳುತ್ತಾ ಹೊರಳುತ್ತಾ ಯಿದ್ದನು। ಆಗಲು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವನ ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾ ಪ್ರಕಾರ ಯಿವನಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿ ಯೆಷ್ಟು ಕಾಲವಾಯಿತೆಂದು ಕೇಳಿದರು। ಅದಕ್ಕವನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಹೀಗೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತೆ। ಮತ್ತು ಯೇನಾದರು ನಿಂಮಿಂದಲಾದರೆ ನಂಮ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರವಾಗಿದ್ದು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಯೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವನ ವಿಶ್ವಾಸದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನೀನು ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವನಾಗ ಬಹುದಾದರೆ ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವನಿಗೆ ಸಮಸ್ತವು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ ಯೆಂಧೇಳಿದರು। ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಆ ಚಿಕ್ಕವನ ತಂದೆಯಾದವನು ಕಂಣೀರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ವರವೆತ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸು

ತ್ತೇನೆ। ಆದರೆ ನಂನ ವಿಶ್ವಾಸವು ಕೊರತೆಯಾಗಿರುತ್ತೆ। ಅದಂನು ದೃಢ ಪಡಿಸಿ ಯೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು। ಆಗ ತಂಮ ಬಳಿಗೆ ಯೇಕವಾಗಿ ಓಡಿ ಬರುವ ಜನವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನೋಡಿ ಭೂತವನ್ನು ಗದ್ಧಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಕಿವುಡೂ ಮೂಕವೂ ಆದ ಭೂತವೇ ನಾವು ನಿನಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತೇವೆ। ಈ ಹುಡುಗಂನ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು। ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಯಿವನೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸ ಬೇಡ ಯೆಂಧೇಳಿದರು। ಆಗ ಯಿವಂನ ಬಹಳ ಪೋಡಾಡಿಸಿ ಬಾಧಿಸಿ ಭೂತವು ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು। ಆಗಲಾಚಿಕ್ಕವನು ಸತ್ತವನಹಾಗೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲಾಗಿ ಜನ ಸಮೂಹವು ಅವನು ಸತ್ತು ಹೋದನೆಂಧೇಳಿತು। ಆದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಅವನ ಕೈಯ್ಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವಂನ ಯೆತ್ತಿದರು। ಮತ್ತೂ ಆರೋಗ್ಯ ಪಟ್ಟನು। ಆಗ ಸಮಸ್ತರು ಸ್ವಾಮಿನು ಮಹಾ ವಲ್ಲಭದ ಮೇಲೆ ಚೋದ್ಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು॥

ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಫರ್ನಾಮಿನಲ್ಲಿ ಯಿರುವಾಗ ತೆರಿಗೆಯಂನು ಎತ್ತುವಂಥವರು ಬಂದು ರಾಮಪ್ಪನ ಸಂಗಡ। ನಿಂಮ ಬೋಧಕರು ತೆರಿಗೆ ಹಣವಂನು ತೆರುವದಿಲ್ಲವೋ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು। ಆಗ ರಾಮಪ್ಪನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಹೌದು ಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು। ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವನ ಸಂಗಡ। ಶಿಮೋನನೇ ಭೂಲೋಕದ ರಾಜರುಗಳು ಯಾರಿಂದ ತೆರಿಗೇ ಹಣವಂನು ತೆಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ? ತಂಮ ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕಳಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಅನ್ಯರಿಂದಲೋ? ನಿನಗೆ ತೋಚುವದೇನು ಯೆಂದು ಕೇಳಿದರು। ಅದಕ್ಕೆ ರಾಮಪ್ಪನು ಅನ್ಯರಿಂದಲೇ ಯೆಂದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದು ತೆರಿಗೆ ಹಣವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಾಲವಿಲ್ಲ। ಹಾಗಾದರೆ ರಾಜಾಧಿರಾಜರ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಸಕಲ ತೆರಿಗೇ ಹಣವಂನು ಮಾಫು ಮಾಡುವದು ಯೆಷ್ಟಧಿಕವಾದ ನ್ಯಾಯವಾಗಿಧೆ। ಆದರೂ ಈ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ದುಮಾರ್ಗತ್ವಕೆಯಂನು ತೋರಿಸದಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ತೀರಿಸ ನಮಗೆ ಚಿತ್ತವಿಧೆ। ಆದಕಾರಣ ನೀನು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಗಾಲವನ್ನು ಹಾಕು। ನೀನು ಮೊದಲು ಹಿಡಿಯು ಹೋಗುವ ಮತ್ಸ್ಯವಂನು ತೆಗದುಕೊಂಡು ಅದರ ಬಾಯಂನು ತೆರೆಯುವಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ರೊಕ್ಕವು ದೊರಕೀತು। ಅದನ್ನು

ಕಿಗದು ನಮಗಾಗಿಯೂ ನಿನಗಾಗಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡು ಯೆಂಬದಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿರಾ ಈಗಲೇ ನೀವು ಕೇಳಿದ ಕಾನನೆಯು ಸ್ತ್ರೀಯಾದವಳ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಜಪದ ವುತ್ತಮ ಮಾತೃಕೆಯು ನಮಗೆ ತೋರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೆ। ಏನಂದರೆ ಆಕೆ ತಂನ ಕುಮಾರ್ತೆಗಾಗಿ ಕರ್ತರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಬರುವಲ್ಲಿ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಳು। ತಾನು ಕೇಳಿ ಯಿದ್ದ ಬಿಂನಹ ತನಗೆ ಜೇಸುಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ಕರುಣಿಸುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು। ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವಳು ಅಪನಂಬಿಕೆ ಪಡದೆ ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ದೇವರ ದಯದ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಯಿಟ್ಟು ದೈನ್ಯವಾಗಿಯೂ ದೃಢವಾಗಿಯೂ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ತಂನ ಕುಮಾರ್ತೆಯ ರಕ್ಷಣ್ಯವಂನು ಪಡೆದಳು॥

ಜಪದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಆದಾಗ್ಯೂ ನಮಗೆ ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ಪಾಠಿಸಿದರು। ಮತ್ತು ತಂಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ನಾವು ಯೇನೇನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆವೋ ಅದು ಕರುಣಿಸಲ್ಪಡುವದೆಂದು ವಾಗ್ದತ್ತವಂನು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಇಂಥಾ ವುಚಿತವಾದ ವಾಗ್ದತ್ತವಂನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕುಪ್ಪಳಿಸದೆ ಯಿರುವವನ್ಯಾರು? ದ್ರವ್ಯ ಸಂಪಂನನೊಬ್ಬನು ಗರೀಬನಂನು ಬರ ಮಾಡಿ ನೀನು ಕೇವಲ ದರಿದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತೀ ಆದರೆ ಯೇನೇನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಿಯೋ ಅದೆಲ್ಲಾನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಡ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಆ ಗರೀಬನು ಮೌನವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವನೋ? ತಕ್ಷಣವೇ ಸಂತೋಷ ಭರಿತನಾಗಿ ತನಗೆ ಅವಸರವಾಗಿರುವದೆಲ್ಲವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವನಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಕೇಳಲೊಲ್ಲದೆ ತಂನ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತರೆ ತಪ್ಪು ಅವನ ಮೇಲೆ ತಾನೇ ಹೊರಿಸ ತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರುತ್ತೆ। ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅನೇಕ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯಗಳಿಂದ ಯಿರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ। ನಂಮ ಆತ್ಮಕ್ಕೂ ಅವಸರವಾಗಿರುವವುಗಳು ಅನೇಕವುಂಟು। ಆದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಂನು ನಾವು ಬೇಡಿಕೊಂಡರೆ ನಮಗೆ ಏನು

ಅವಸರವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅವರು ನಮಗೆ ಕರುಣಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದು ಯಾಕೆ ನಾವು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ? ನಾವು ನಿರ್ಭಾಗ್ಯಸ್ತರಾಗಿದ್ದರೆ ನಂಮ ಸ್ಥಿತಿ ತಪ್ಪಲ್ಲವೋ? ಆದರೆ ಅನೇಕಸಾರಿ ನಾನು ಬಿಂನಹಿಸಿದ ಮನವಿ ಪಡೆಯದೆ ಹೋದೆನೆಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿ ಕೇಳುವದರಿಂದ ಕೇಳುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ಪಡೆಯದೆ ಹೋಗುತ್ತೀರೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಚಶಿಷ್ಟ ಯಾಕೋಬೆಂಬವರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವವುಗಳಂನು ಪಡೆಯಲಾಶೆಯುಳ್ಳವರಾದರೆ ನಂಮ ನಿತ್ಯರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಿರುವವುಗಳಂನು ಮಾತ್ರ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೊಡನೆಯೂ ನಂಬಿಕೆಯೊಡನೆಯೂ ನಿಲೆಯಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ॥

೧ ನೇದು. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿ ಜಪಿಸುವದೇನಂದರೆ ನಾವು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಬೇರೆ ನೆನಪುಗಳಂನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ದೇವರ ಮೇಲೆಯೂ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಮಾತ್ರ ನೆನಸುವದಾಗಿದೆ. ನಾವು ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಜಪಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವಾಗ ನಂಮ ಬುದ್ಧಿಯು ಬಗೆಬಗೆ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಮನೋಇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ತಿರಗಾಡಿದರೆ ನಂಮ ಜಪವು ಪಾಪವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರಿಗೆ ದ್ರೋಹವಂನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ದೀರ್ಘದರ್ಶಿ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ತುಟಿಗಳಿಂದ ದೇವರಂನು ಬಹುಮಾನಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಂಮ ಹೃದಯವೋ ಅವರಿಗೆ ದೂರವಾಗಿರುತ್ತೆ. ನಾವು ಹೀಗೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ನಂಮ ಬಿಂನಹಗಳನ್ನು ದೇವರು ಆಲೈಸುವದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಂಮ ಜಪಗಳಿಗೆ ನಾವು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವುಗಳಿಗೆ ಮನವಿಡುವದು ಹ್ಯಾಗೆ॥

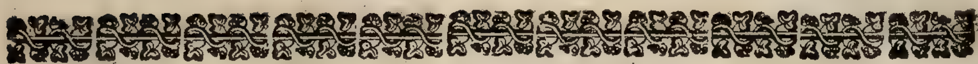
೨ ನೇದು. ಜಪದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೇಳ ಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ. ದೇವ ಮಹಿಮೆಗೆ ಸಲ್ಲುವವುಗಳನ್ನೂ ನಂಮ ಆತ್ಮದ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಾಗಿರುವವುಗಳಂನೂ ಕೇಳ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ದೇವ ವಿಶ್ವಾಸ ನಂಬಿಕೆ ಪಕ್ಷವಂನೂ ಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಎದಿ

ತಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯವಂನೂ ಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ತಾಳ್ಮೆಯಂನೂ ಭಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟಾಶೆಯಂನೂ ಪುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ದೃಢತ್ವವಂನೂ ವೃಳ್ಳೀ ಆಯುತ್ತದಲ್ಲಿ ಮರಣವಂನೂ ದೇವರಂನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು। ಇವರ ನಾಮವು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವದಾಗೂ ಸತ್ಯವೇದವು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲ್ಪಡುವದಾಗೂ ಪಾಪಿಗಳು ಪಾಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವದಾಗೂ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸತ್ಯವೇದವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವದಾಗೂ ಪತಿತರು ತಂಮ ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ ತಿರುಗುವದಾಗೂ ದೇವರಂನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತೆ। ಮತ್ತು ಈ ಜೀವದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೇಲುಗಳನ್ನೂ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನವನ್ನೂ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವನ್ನೂ ಇವು ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಸಹ ದೇವರಂನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಯುಂಟು। ಏನಂದರೆ ಕೆಲವು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಿವುಗಳೆಲ್ಲವು ಆತ್ಮದ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿರುತ್ತವೆ। ಆದರೂ ಕೆಲವು ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮೋಸಉಳ್ಳವುಗಳಾಗಿವೆ। ಅವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ನಂಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸ ತಕ್ಕದ್ದೇನಂದರೆ। ಸರ್ವವಂನು ಬಲ್ಲಂಥಾ ದೇವರೇ ನಾನು ಕೇಳುವಂಥವುಗಳು ಯಿಂನು ಮುಂದೆ ನಂನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಿರುವವೆ ಯೆಂದು ನೋಡಿದರೆ ಪಾಲಿಸ ಕರುಣಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿ। ಆದರೆ ಆ ಮೇಲುಗಳನ್ನು ಅಭಾಜನವಾಗಿ ನಾನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವೆನೆಂದೂ ಅವುಗಳ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವೆನೆಂದೂ ತಾವು ಮುಂದು ತಿಳುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸ ಬೇಡಿ ಸ್ವಾಮಿ। ಅಂತು ನಿಂಮ ತಿರು ಚಿತ್ತದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಯೆಲ್ಲಾ ವುಂಟಾಗಲಿ ಎಂದು ಯೋಚಿಸ ಬೇಕು॥

3 ನೇದು। ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ನಾವು ಕೇಳುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ಪಡೆಯುವೆವೆಂತ ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆ। ಸತ್ಯ ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ ಮಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಮೇಲುತನವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ಯಿರುವ ಜೇಸುಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥನು ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಕೇಳಿರಿ ಪಡೆಯುವಿರಿ। ಹುಡಿಕಿರಿ ನಿಮಗೆ ದೊರಕುವದು। ತಟ್ಟಿರಿ ನಿಮಗೆ ತೆರೆಯಲ್ಪಡುವದು ಯೆಂದು ನಮಗೆ

ಹೇಳಿದರು। ಇವರ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರ ಫಲಗಳ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ನಾವು ಕೇಳುವ ಮನವಿ ಕರುಣಿಸಲ್ಪಡುವದೆಂದು ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭರವಸ ವಿಟ್ಟು ನಂಮ ಯೆಲ್ಲಾ ಅವಸರಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆ॥

೪ ನೇದು। ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೂ ನಾವು ಜಪವಂನು ಬಿಡಲಾಗದು। ಯಾಕೆಂದರೆ ನಂಮ ದಿವ್ಯ ಗುರುವಾದವರು ಪಾಲಿಸಿದ್ದು। ಯಡೆಬಿಡದೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು। ಮತ್ತು ಆಯಾಸ ಪಡಲಾಗದು ಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು। ಇದಲ್ಲದೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿ ಕರುಣಿಸದೆ ಯಿದ್ದದನ್ನು ಆ ಬಳಿಕ ಕರುಣಿಸುವರೆಂದು ಅನೇಕ ಸಾಮಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಕರ್ತರು ತೋರಿಸಿ ಯಿದ್ಧಾರೆ। ಆದರೆ ನಂಮ ನಿಶ್ಚಾರ್ಥ್ಯವಂನೂ ಗರೀಬತನವಂನೂ ಚಂನಾಗಿ ನಾವು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವದಾಗೂ ಸರ್ವ ಮೇಲಿಗೆ ಮೂಲವೂ ಬುಗ್ಗೆಯೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದಾಗೂ ನಂಮ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಲೂ ದೃಢ ನೆಲೆಯಿಂದಲೂ ನಾವು ಇಚ್ಛಾದ ಫಲಗಳಂನು ಪಡೆಯುವದಾಗೂ ಹೀಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಂಮಂನ ನಡಿಸುತ್ತಾರೆ। ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಕ್ರೀಸ್ತವರುಗಳಿರಾ ನಂಮ ರಕ್ಷಕರ ಚಿತ್ತದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಂಮ ಕೃತ್ಯ ಕ್ರಿಯೆ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲಾಂನು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಗಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವೆವಾದರೆ ಆಗಲು ನಂಮ ಜೀವದ ಕಾಲವೆಲ್ಲವು ಒಂದು ನಿರಂತರವಾದ ಜಪವಾಗಾದೀತು। ವಿಶ್ವಾಸ ಭಕ್ತಿ ಚುರುಚುರುಕಿನೊಂದಿಗೆ ಉದಯ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಜಪವೆಂಬ ಧೂಪವಂನು ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವೆವಾಗಲಿ। ಜಪದ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಅನುಗ್ರಹಗಳಂನೂ ಆತ್ಮ ಶರೀರದ ಮೋಸಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣ್ಯವಂನೂ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಜೀವವಂನೂ ಪಡೆಯುವದು ಯಥಾರ್ಥವೇ॥

౧౮ నే అధ్యాయవు॥

స్వామిగళు మాడిద బేరె వృత్తాంతగళ కురితు॥

గుడారగళ హబ్బవు సమీపిసిరలాగి స్వామిగళ సంగడ అవర బంధు జనరు హేళిద్దేనందరె। నీవు మాడువంథా క్రియెగళన్ను సర్వరు నోడువహాగె జూదెయ శీమెగె హోగిరి। ఏనందరె ప్రఖ్యాతియాగ అపేక్షిసువవను రహస్యవాగి వొందూ మాడను। హాగాదరె తావు యిష్టు అద్భుతగళన్ను మాడుత్తీరి ఎంబువదరింద లోకక్కె నిమ్మన్ను ప్రత్యక్షవాగ మాడీ ఎందు హేళిదరు। ఆగ స్వామిగళు అవర సంగడ యిన్నూ నమగె కాలోచితవు బరలిల్లవు। నిమ్మ సమయవో ఆదరె యావాగలు సిద్ధవాగిదె। నిమ్మన్ను లోకవు హగె మాడలరియదు। ఏనందరె నీవు అదక్కె విరోధిసువదిల్ల। ఆదరె నావు అదర దుష్క్రియెగళన్ను ఖండిసువదరింద నమ్మన్ను హగె మాడుత్తే। నీవు యీ పర్వద దివసక్కె హోగిరి। ఆదరె నమ్మ కాలవు యిన్నూ పూర్ణవాగద కారణ యీగ నావు బరువదిల్ల యెందు హేళిదరు। ఆదాగ్యూ ఇవర బంధుజనరు హొరటు హోద తరువాయ యివరు సహ ప్రసిద్ధవాగి బారదె గుప్తదల్లి ఆ పర్వక్కె బందరు। యాతక్కెందరె జూదెయరు అవరన్ను కొల్ల హుడుకుత్తిద్ద కారణ జూదెయ శీమెయల్లి బైలాగి సంచరిస బల్లదె యిద్దరు॥

జెరుసలేమిగె గమనిసువల్లి సమరియ గలిలెయ శీమెగళ మార్గవాగి స్వామిగళు హాదు హోగుత్తిద్దరు। ఒందు గ్రామవన్ను ప్రవేశిసుత్తిరువాగ హత్తు మంది కుష్టరుగళు అవరిగెదురాగి ఓడి

ಬಂದರು। ಆ ಕುಷ್ಠರು ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನಂಮ ಗುರುವಾದ ಜೇಸುನಾಥನೇ ನಂಮ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರವಾಗಿರಿ ಯೆಂದರು। ಆದರೆ ಯೋಗರಕ್ಷಕರು ಅವರ ಕಂಡಾಗ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನೀವು ಹೋಗಿ ನಿಂಮಂನು ಗುರುಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿರಿ ಯೆಂದರು। ಅದು ಯಾಕೆಂದರೆ ಕುಷ್ಠದಿಂದ ಸ್ವಸ್ಥ ಪಟ್ಟಂಥವನು ಗುರುಗಳಿಗೆ ತಂನಂನು ತೋರಿಸಿ ತಾನು ಸ್ವಸ್ಥ ಹೊಂದಿದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಮೋಶೆ ಕಾಣಿಕೆಯಂನು ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂತ ವೇದ ನೇಮವು ವಿಧಿಸುತ್ತಿತ್ತು। ಇವರೋ ಯಿಂನೂ ಸ್ವಸ್ಥ ಪಡದೆ ಯಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ದೇವ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪದರೊಳಗೆ ಸ್ವಸ್ಥ ಪಡುವೆವೆಂತ ನಂಬಿಕೊಂಡು ಬಹು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ವಿಧೇಯವಾದರು। ಆದರೆ ಅವರು ಗುರುಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವಲ್ಲಿ ಆದದ್ದೇನಂದರೆ। ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಶುಚಿಕರ ಪಟ್ಟರು। ಆಗ ಅವರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬನು ಸ್ವಸ್ಥ ಪಟ್ಟನೆಂದು ಕಂಡು ದೇವರಂನು ಮಹಾ ಸ್ತುತಿಗಳಿಂದ ಹೊಗಳಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಸ್ತೋತ್ರವಂನು ಮಾಡಿದನು। ಇವನು ಸಮರಿತಾನನಾಗಿದ್ದನು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವಂನ ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಸ್ವಸ್ಥ ಪಡಲಿಲ್ಲವೇ ? ಕಡಮೆ ಒಂಭತ್ತು ಮಂದಿ ಯೆಲ್ಲಿ ! ಈ ಅನ್ಯನು ವಿನಾ ಕರ್ತರಂನು ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಿರಿಗಿ ಒಬ್ಬನಾದರು ಬರಲಿಲ್ಲವು। ಯೆಂಧೇಳಿ ಯೆದ್ದು ಹೋಗು ನಿಂನ ವಿಶ್ವಾಸವು ನಿಂನಂನು ಸ್ವಸ್ಥ ಪಡಿಸಿತು ಯೆಂದರು॥

ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರೈಣವಾಗಿ ಜೆರುಸಲೇಮಿಗೆ ಸೇರಿ ಬಂದರು ಆವರೆ ವುತ್ಸವದ ಮೊದಲನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ತಂಮ ವಾಡಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಂದಿದ್ಧಾರೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಅವರಂನು ಜೂದೆಯರು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಯಿದ್ದರು। ಮತ್ತೂ ಅವರ ವುದ್ದೇಶ್ಯ ಜನರು ನಾನಾ ಬಗೆಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು। ಏನಂದರೆ ಕೆಲವರು ಅವರಂನು ಒಳ್ಳೆಯವರೆಂದು ಹೇಳುವರು। ಅದರೆ ಪ್ರಭುಗಳೂ ಗುರುಗಳೂ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಯಾಕೆಂದರೆ ಜನರಂನು ಮರುಳುಗೊಳ್ಳಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಥೇಳುವರು। ಆದರೆ ಹಬ್ಬದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ದೇವಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹತ್ತೈಸಿ ಬಂದು ಪ್ರಸಂಗಿಸು

ತ್ತಿದ್ದರು। ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ಯೂದೇಯರು ಹೇಳಿದ್ದು। ಇವರು ವೊಂದು ವಿದ್ಯವಂನಾದರು ಕಲಿಯದೆ ಯಿರಲಾಗಿ ಯಿವರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ತಿಳಿಯುವದು ಹ್ಯಾಗೆ ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು। ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ। ನೀವು ಕೇಳಿದಂಥ ಬೋಧನೆಯು ನಂಮದಲ್ಲ। ಆದರೆ ನಂಮಂನು ಕಳುಹಿಸಿದಂಥ ನಂಮ ಪಿತನಾದವರದಾಗಿದೆ। ಅವರ ಚಿತ್ತವಂನು ನೆರವೇರಿಸುವಂಥವನು ಯಿಂಥ ಬೋಧನೆಯು ದೇವರ ದೆಶೆಯಿಂದ ಬಂತೋ ಅಲ್ಲವೆ ನಂಮ ಸ್ವಯಿಚ್ಛೆಯಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತೇವೋ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಬುವನು ಎಂದ್ಹೇಳಿದರು। ಆಗಲು ಯೂದೆಯರು ತಂಮೊಳಗೆ ಅಂದುಕೊಂಡದ್ದೇನಂದರೆ। ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೊಲ್ಲ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಮನುಷ್ಯನು ಯಿವರಲ್ಲವೇ ? ಯಿಗೋ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಯಿವರಿಗೆ ಏನು ಹೇಳದೆ ಯಿದ್ದಾರೆ। ಇವರು ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ಎಂದು ಹಿರಿಯರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ ? ಆದಾಗ್ಯೂ ಇವರು ಯಾರೆಂಬದಾಗಿ ನಾವು ಬಲ್ಲೆವು। ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರಾದರೆ ಬರುವಾಗ ಅವರ ವುತ್ಪತ್ತಿಯಂನು ವಿವರಿಸುವದು ಯಾವನಿಂದಲಾದೀತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ । ನಂಮಂನು ಬಲ್ಲಿರಿ। ಮತ್ತು ನರಜನದ ಪ್ರಕಾರ ನಂಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಂನು ಬಲ್ಲಿರಿ। ಹೌದು। ಆದರೆ ನಂಮಂನು ಕಳುಹಿಸಿದಂಥವರು ಸತ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ। ಅವರಂನು ನೀವು ಅರಿಯದೆ ಯಿದ್ದೀರಿ। ನಾವೋ ಅವರಂನು ಬಲ್ಲೆವು। ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರ ದೆಶೆಯಿಂದಲೇ ಯಿದ್ದೇವೆ। ಅವರೇ ನಂಮಂನು ಕಳುಹಿಸಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು । ಹೀಗಿದ್ದು ಜೇಸುನಾಥರು ದೇವರಂನು ತಂಮ ತಂದೆ ಎಂದೂ ದೇವರಿಗೆ ತಾವು ಸರಿ ಯಾದಾದವರೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ಯೂದೆಯರು ಅವರಂನು ಹಿಡಿಯ ಹುಡುಕಿದರು; ಆದರು ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಮಯವು ಯಿಂನು ಬಾರದೆ ಯಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅವರ ಮೇಲೆ ವೊಬ್ಬನಾದರು ಕೈಯ್ಯ ಇಕ್ಕದೆ ಹೋದನು। ಮತ್ತು ಅನೇಕರು ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದೇನಂದರೆ। ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ಬರುವಾಗ ಯಿವರು ಮಾಡುವಂಥ ಅದ್ಭುತಗಳಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಮಾಡುವರೋ ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳು

ತ್ತಿದ್ದರು। ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಂನು ಫರಿಜಯರೂ ಗುರುಗಳ ಪ್ರಧಾನರೂ ಕೇಳಲಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳಂನು ಹಿಡಿಯುವಹಾಗೆ ವಾಲೇಕಾರರಂನು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು। ಆದರೆ ಅವರ ತಿರು ವಾಕ್ಕಿನಿಂದ ಹೊರಡುವಂಥ ಅಮೃತದ ವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ಆ ಸೇವಕರು ಆಲೈಸಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾವದೊಂದು ಕಷ್ಟವು ಪಡಿಸ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದವರಾಗಿ ಪ್ರಧಾನ ಗುರುಗಳ ಫರಿಜಯರ ಬಳಿಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದರು। ಆಗಲು ಅವಂನ ಯಾಕೆ ಹಿಡಿದು ತರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಕೇಳಲಾಗಿ ಭಂಟರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಈ ಮನುಷ್ಯನಪ್ಪಂದ ಯಾವನಾದರು ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು॥ ಅದಕ್ಕೆ ಫರಿಜಯರು ನೀವು ಸಹಾ ಮರಳುಗೊಂಡಿರೋ? ನಂಮ ಜನರ ಪ್ರಭುಗಳೊಳಗೆ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಅವನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿದನೋ ಎಂತ ನೋಡಿರಿ। ಆದರೆ ಯೀ ಜನವು ಮಾತ್ರ ವೇದ ನೇಮ ಅರಿಯದೆಯೂ ದೇವರಿಂದ ಶಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಕಾರಣ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದರು। ಆಗಲು ಫರಿಜಯನಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ನಂಬಿಕೆಯಾದ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಂಥಾ ನಿಕೊದೇಮನು ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದು ಏನಂದರೆ। ಮನುಷ್ಯಂನ ಬೆಸಗೊಂಡು ಅವನು ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ ಏನೆಂತ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಿಂತ್ತಾ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಒಬ್ಬಂನಾದರು ಮರಣಕ್ಕೆ ನಿರ್ಣಯಿಸುವದು ನಂಮ ವೇದ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಪ್ರಕಾರವೋ ಎಂಥೇಳಿದನು। ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಜಯರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಬಂದುವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡು ಅವನ ಮೇಲೆ ದೂಷಣೆಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನೀನೂ ಗಲಿಲೆಯನಾದಿಯಾ? ಮತ್ತು ಕಡಮೆಯವರಹಾಗೆ ಸಂನ್ಮಾರ್ಗವಂನು ತಪ್ಪಿ ಹೋದಿಯಾ? ನೀನು ಶಾಸ್ತ್ರಿಯಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರೋಕ್ತಗಳಂನು ಶೋಧಿಸಿ ನೋಡು। ಆಗ ಗಲಿಲಯ ಸೀಮೆಯಿಂದ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ವುದಯಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರಿಯುವಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಂನ ಮನೆಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನು ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟನು॥

ಮೂರನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ವ್ಯಭಿಚಾರತನದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯಂನು ನೀತಿ ಪಾಠಕರೂ ಫರಿಜಯರೂ ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದು

ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂನಿಧಾನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಬೋಧಕನೇ ಯೀ ಸ್ತ್ರೀ ಯಾದವಳು ವ್ಯಭಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗಲೇ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ। ಈ ತರವಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರಂನು ಕಲ್ಲೆಸ್ತು ಕೊಂದಾಕ ಮೋಯಿಸೇಸೆಂಬವರು ವೇದದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ। ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ನೀವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು। ಅವರಂನು ಶೋಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ಇದಂನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು। ಏನಂದರೆ ಯಿವರು ತಂಮಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸಿದದ್ದೇನಂದರೆ। ಅವಳಂನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮೋಯಿಸೇಸನ ವೇದ ನೇಮಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡಿಯುತ್ತಾನೆ। ಆದರೆ ಅವಳಂನು ಮರಣ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ನೇಮಿಸಿದರೆ ಪಾಪಿಷ್ಟರ ಮೇಲೆ ಯಿವನಿಗಿರುವ ಅಂತಃಕರುಣದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳುವನು ಎಂದೆಣಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಂನು ತಿಳಿದು ಅವರಿಗೊಂದೂ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಹೇಳದೇ ಬೊಗ್ಗಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಯಿದ್ದರು। ಆದರೆ ಫರಿಜಯರು ಅವರಂನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಕೇಳಲಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಯಿವರ ಸಂಗಡ। ನಿಂಮಲ್ಲಿ ಪಾಪವಿಲ್ಲದೆ ಯಿರುವವನು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಮೊದಲು ಕಲ್ಲು ಹಾಕಲಿ ಎಂಧೇಳಿ ಮತ್ತೂ ಬೊಗ್ಗಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು। ಇವರು ಯಿದಂನು ಕೇಳಿದಾಗ ಹಿರಿಯವರ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಕಡೆಯವರ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕೂ ವೊಬ್ಬನ ಹಿಂದೊಬ್ಬನು ಎಲ್ಲರು ಹೊರಟು ಹೋದರು। ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ವೊಬ್ಬರೇ ವುಳಿದು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುತ್ತಿದ್ದಳು। ಆಗಲು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಆಕೆಯ ಸಂಗಡ। ಸ್ತ್ರೀಯೇ ನಿಂನ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ಎಲ್ಲಿ? ಒಬ್ಬನೂ ನಿಂನಂನು ಮರಣಕ್ಕೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಲಿಲ್ಲವೋ? ಎಂದರು। ಅದಕ್ಕವಳು ವೊಬ್ಬನೂ ಯಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮೀ ಎಂಧೇಳಿದಳು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವಳ ಸಂಗಡ। ನಾವು ಸಹ ನಿಂನಂನು ಮರಣಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸುವದಿಲ್ಲ। ಆದಾಗ್ಯೂ ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಬೀಳದಂತೆ ನೋಡಿಕೋ ಎಂಧೇಳಿ ಅವಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು।

ಆ ಬಳಿಕ ಜನ ಸಮೂಹವು ಕೂಡಿರಲಾಗಿ ಕಾಣಿಕೆ ಯಿಡುವ ಖಜಾ

నెయల్లి కుళితుకొండు స్వామిగళు అవరిగె బోధిసుత్తా హేళి
ద్దేనందరె। నావు లోకక్కె ప్రకాశవాగిద్దేనె। నంమ హిందె
బరువంథవను కత్తల్లల్లి నడెయదె జీవద ప్రకాశవన్ను హొందువ
నెంత పాలిసిదరు। ఆగ ఫరిజయరు హేళిద్దు। నీవు నిమగె సాక్షి
యన్ను కొడుత్తీరి। ఇదర నిమిత్త నింమ సాక్షి నిశ్చయవల్లవెందరు।
అదక్కె స్వామిగళు ప్రత్యుత్తరవాగి నానే నంమంను కురితు మాత
నాడిదాగ్యూ నంమ సాక్షి యథార్థవాగిదె। యాకెందరె నావు
ఎల్లింద బందెవో యెల్లిగె హోగుత్తేవో యెంత బల్లెవు। మత్తు
నావు మాత్రవే నంమంను కురితు సాక్షి కొడువదిల్లవు। ఆదరె
నంమంను కళుహిసిదంథ పితనాదవరు అనేక సారి నంమంను కురితు
సాక్షియంను కొట్టిద్దారె। ఇదల్లదె యిబ్బర సాక్షియింద రుజువా
గుత్తదె యెందు నింమ వేదదల్లియే బరెయల్పట్టిదె యెందరు। ఆగ
జ్యూదేయరు నింమ తందె యెల్లి యెందు కేళిదరు। అదక్కె స్వామి
గళు అవర సంగడ। నంమన్నూ అరియరి। నంమ తందెయన్నూ
అరియరి। నంమన్ను అరితరె కెలవు సారి నంమ తందెయన్ను అరి
యువిరి। నీవు కెళగినవరాగిరుత్తీరి। నావాదరె మేగళిన దెశె
యింద యిద్దేవె। నీవు ఈ లోకదవరాగిరుత్తీరి। నావు యీ
లోకదవరల్ల యెందు హేళిదరు। ఆగ అవరు స్వామిగళ సంగడ
నీవు యారు? ఎందరు। అదక్కె స్వామిగళు అవర సంగడ। ఆరంభ
దింద నిమగె హేళికొండు బంద మేరిగె సర్వేశ్వరన కుమా
రనాద క్రీస్తునాథరు నానే యెందు హేళిదరు। ఇవుగళ ఇవరు
హేళలాగి యివరల్లి అనేకరు విశ్వాసిసిదరు। హీగిద్దు స్వామిగళు
జ్యూదేయర సంగడ। నంమ వాక్యదల్లి నీవు నెలెయాగిద్దరె నంమ
శిష్యరాగిరువిరి। మత్తూ సత్యవంను నీవు తిళిదరె అంథ సత్యవు
నింమంను రక్షిసువదు యెందు పాలిసిదదు॥ ఆగలవరు ప్రత్యుత్తర
వాగి నావు అబ్రహామెంబవర మక్కళాగిద్దేవె। యెందిగూ నావు

ಯಾವನೊಬ್ಬನ ದಾಸರಾಗಿರಲಿಲ್ಲವು । ಹೀಗಿದ್ದು ಪರಾಧೀನದವರಾಗಿರು
ತ್ತೀವೆಂತ ನೀವು ಹೇಳುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಎಂದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು
ಅವರ ನೋಡಿ ಪಾಪವಂನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಂಥವನು ಪಾಪಕ್ಕೆ ದಾಸನಾಗಿ
ದ್ದಾನೆ। ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾವನಿಂದ ಒಬ್ಬನು ಮೇಲ್ಗೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟನೋ
ಅಂಥವನಿಗೆ ಗುಲಾಮನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ। ಹೀಗಿದ್ದು ಸರ್ವರೂ ಪಾಪಿಗಳಾಗಿ
ರುವ ಕಾರಣ ಸ್ವಾಧೀನವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದೀವೆಂತ ನೀವು ಹೇಳಲಾಗದು।
ಮತ್ತು ಅಬ್ರಹಾಮಿನ ಪುತ್ರರಾದರೆ ಅಬ್ರಹಾಮಿನ ಕ್ರಿಯೆಗಳಂನು
ಮಾಡಿರಿ। ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ನಾವು ಕೇಳಿದಂಥ ಸತ್ಯವಂನು ನಿಮಗೆ
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಾಡುವ ಕಾರಣ ನಂಮಂನು ಹತ ಮಾಡ ಹುಡುಕುತ್ತೀರಿ। ಈ
ಮೇರೆಗೆ ಅಬ್ರಹಾಮನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ। ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಿಂಮ ತಂದೆ
ಯಾಗಿದ್ದರೆ ನಂಮಂನ್ನು ಸಹ ಸ್ನೇಹಿಸುವಿರಿ। ಏನಂದರೆ ನಾವು ದೇವರ
ದೆಸೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಬಂದೆವು। ನಂಮಿಂದ ನಾವು ಬಾರದೆ ನಂಮನ್ನು
ಕಳುಹಿಸಿದಂಥವರು ಪಿತನಾದವರೇ। ಆದರೆ ಪಿಶಾಚಿ ನಿಂಮ ತಂದೆಯಾ
ಗಿರುತ್ತೆ। ಯಾಕೆಂದರೆ ಆದಿಯಿಂದ ಕೊಲೆಪಾತಕನಾಗಿದ್ದು ಲೋಕಕ್ಕೆ
ಮರಣವಂನು ಪಿಶಾಚಿ ಬರ ಮಾಡಿದ ಮೇರೆಗೆ ನೀವೂ ಸಹ ಜೀವಕ್ಕೆ
ಕಾರಣ ಕರ್ತರಂನು ನಿಂಮಿಂದಲಾದಷ್ಟು ನಾಶನ ಮಾಡಲಿಚ್ಛೈಸುತ್ತೀರಿ।
ನಾವು ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯವಂನು ಹೇಳಿದರೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಸದೆ ಯಿರುವದೇನು?
ದೇವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದವನು ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಆಲೈಸುತ್ತಾನೆ
ನೀವು ದೇವರ ಪುತ್ರರಾಗಿರದ ಕಾರಣ ಅವುಗಳ ಆಲೈಸದೆ ಯಿರುತ್ತೀರಿ।
ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ನಂಮ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸು
ವಂಥವನ್ಯಾವನೋ ಅವನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಾವನು ಎಂದು ಪಾಲಿ
ಸಿದರು ಆಗಲು ಜ್ಞಾದೆಯರು ಯಿವರ ಸಂಗಡ। ನಿಂಮಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚಿಯುಂ
ಟೆಂದು ಯಾಗ ಬಲ್ಲೆವು। ಏನಂದರೆ ಅಬ್ರಹಾಮನೂ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿ
ಗಳೂ ಸತ್ತು ಹೋದರು। ಆದರೆ ನಂಮ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂಥ
ವನು ಎಂದೆಂದಿಗು ಸಾಯುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬದಾಗಿ ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ
ಯಲ್ಲಾ! ನಂಮ ತಂದೆಯಾದ ಅಬ್ರಹಾಮನಿಗೂ ಅಥವಾ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿ

ಗಳಿಗೂ ನೀವು ಶ್ರೇಷ್ಠರೋ? ನಿಂಮಂನು ನೀವು ಎಂಥವರಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂಬದಾಗಿ ಕೇಳಿದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರ ನೋಡಿ ನಂಮಂನು ನಾವು ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಂಮ ಮಹಿಮೆ ಏನು ಯಿಲ್ಲವು। ಆದರೆ ನಿಂಮ ದೇವರೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುವಂಥ ನಂಮ ಪಿತನಾದವರು ನಂಮಂನು ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸುವಂಥವರು ಇವರೇ। ನಂಮ ಆಗಮನ ದಿವಸವಂನು ನೋಡುವಹಾಗೆ ನಿಂಮ ತಂದೆಯಾದ ಅಬ್ರಹಾಮನು ಮಹಾ ಆಶೆಯಾಗಿದ್ದನು। ಮತ್ತು ದೀರ್ಘದರ್ಶನದಿಂದ ಅದಂನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟನೆಂಧೇಳಿದರು। ಆಗಲು ಜೂದೆಯರು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಐವತ್ತು ವರುಷ ಪ್ರಾಯವು ನಿಮಗೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಯಿದ್ದು ಅಬ್ರಹಾಮನನ್ನು ನೋಡಿದಿರೋ ಎಂದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಅಬ್ರಹಾಮನು ಉದ್ಭವಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ನಾವು ಇದ್ಧೇವೆ ಎಂದರು। ಆಗಲು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಂಮಂನು ನಿತ್ಯ ದೇವರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂತ ಜೂದೆಯರು ಕಂಡು ದೇವ ದೂಷಕನೆಂಬದಾಗಿ ಯಿವರಂನು ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ ಕಲ್ಲುಗಳ ತೆಗದುಕೊಂಡರು। ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಂಮನ್ನು ಮರೆಸಿ ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದರು॥

ಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿರಾ॥

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಹತ್ತುಮಂದಿ ಕುಷ್ಠ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಸ್ಥವಂನು ಪಾಲಿಸುವದರಲ್ಲಿ ನಂಮ ಕರ್ತರಾಗಿ ಜೇಸುಕ್ರೀಸ್ತನಾಥರು ಮಾಡಿದ ಅದ್ಭುತವಂನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ತಂಮ ತಿರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನೂತನವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ। ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವೆಂಬ ದೇವ ದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನದಲ್ಲಿ ಪಾಪವೆಂಬ ಕುಷ್ಠವ್ಯಾಧಿಯಿಂದ ಪಾಪಿಷ್ಟರ ಆತ್ಮಗಳಂನು ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಸ್ವಸ್ಥ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ। ಕುಷ್ಠದಿಂದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ ಶರೀರವು ಮನುಷ್ಯರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಹೇಸಿಕೆಯಾಗಿರುವ ಮೇರೆಗೆ ನಾವಾದ ಪಾಪದಲ್ಲಿರುವಂಥಾ ಆತ್ಮವು ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಳಂಕವೂ ದುರ್ಗಂಧವೂ ಆಗಿರುವದು ಎಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವು। ನಾವು ಯಾ ಕಾರ್ಯವಂನು

ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಶರೀರವು ಎಷ್ಟು ಸೌಂದರ್ಯ ರೂಪವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರಲಿ ಅವನು ಎಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯ ಸಂಪಂನನಾಗಿರಲಿ ಅವನ ಜ್ಞಾನವು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಲಿ ಸಾವಾದ ಪಾಪದ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಹುಳಗಳಿಂದ ಕೊರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಹೆಣಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕ ನಾತವುಳ್ಳವನೆಂದು ಎಣಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ। ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾವಾದ ಪಾಪದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಯಿಷ್ಟು ನಷ್ಟ ಬರಲಾಗಿ ದಾವನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಅನೇಕ ಸಂವತ್ಸರಗಳಿಂದ ಸಾವಾದ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದು ದಿನಂಪ್ರತಿಯೂ ತಂನ ಅಕ್ರಮಗಳಂನು ಕ್ಷಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಅಂಥವನು ಸಮಸ್ತ ದುರ್ಗಂಧ ಮಲಿನದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಸಮಾಧಿಗಿಂತಾ ಅಧಿಕ ದುರ್ವಾಸನೆಯುಳ್ಳವನೆಂದೆಣಿಸ ಬ್ಯಾಡವೋ ?

ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವೆಂಬ ದೇವ ದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನದ ಮುಖಾಂತ್ರವಾಗಿ ನಂಮ ರಕ್ಷಕರು ಯಾವ ಅದ್ಭುತವಂನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಪಾಪಿಷ್ಟನ ಆತ್ಮವಂನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವಂಥ ಕಳಂಕೆಲ್ಲಾ ತಮ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ನಿರ್ಮಲವಾಗ ಮಾಡಿ ಶುದ್ಧಿಕರಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಅದಂನು ಅಳವಡಿಸ ಕೂಡದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೂ ಜ್ಞಾನ ವರಗಳಿಂದಲೂ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಮಹಾ ಕಾಂತಿವುಳ್ಳ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸ ಮಾಡಿ ಜ್ಞಾನ ಜೀವವಂನೂ ಸ್ವಸ್ಥವಂನೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕರುಣಿಸುವರು। ಮಾರ್ಗ ತಪ್ಪಿ ಹೋದಂಥಾ ಕುರಿಯೆಂಬ ಪಾಪಿಯನು ತಂಮ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ತಮ ತಿರು ರಕ್ತದಿಂದ ತೊಳದು ಪರಿಶುದ್ಧವೆಂಬ ಅಂಗಿಯಂನು ಅವನಿಗೆ ತೊಡಿಸಿ ಪ್ರಿಯವುಳ್ಳ ಕುಮಾರನೆಂಥೇಳಿ ನಿತ್ಯ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಯಂನು ಕೂಡ ವಾಗ್ದತ್ತ ಮಾಡುವರು। ಈ ಉಪಕಾರವಂನು ಶರೀರದ ಸ್ವಸ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಚ್ಚದ್ದಾಗಿ ಎಣಿಸಬೇಕಲ್ಲವೋ? ಇದಲ್ಲದೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಪಾಪಾತ್ಮರಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಯಿಾ ಅದ್ಭುತವಂನು ಮಾಡದೆ ದಿನಂಪ್ರತಿಯು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯರಿಗಾಗಿ ಯಿೀಯಿದಂನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ। ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನು ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಮರಳಿ ಬಿದ್ದು ಪುನಶ್ಚ ಹೃದಯದ ನಿಜವಾದ ದುಃಖದೊಂದಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟರೆ ತಿರಿಗಿ ಅವನು ತಂನ ಪಾಪಕ್ಕೆ ವಿಮೋಚನೆಯಂನು ಪಡೆಯುವನು।

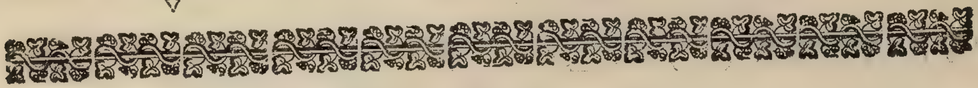
ಮತ್ತು ಅವನು ಯೆಷ್ಟಾವರ್ಷ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅಷ್ಟಾವರ್ಷ ನಿಜವಾದ ದುಃಖದೊಂದಿಗೆ ತಿರಿಗಿದರೆ ಅಷ್ಟು ಸರ್ತಿಯೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವನು ಪಡುವಂಥಾ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಂನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವರು । ಯಿಂಥಾ ಕನಿಕರವು ಯೆಲ್ಲಾ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆಗಳಿಗೂ ದೊಡ್ಡದ್ದಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ ಯಲ್ಲವೋ ?

೨ ನೇದು। ಇದಲ್ಲದೆ ಸುವಿಶೇಷದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಒಂಭತ್ತುಮಂದಿ ಕುಷ್ಟರೋಗಿಷ್ಟರ ಮೇಲರಿಯದತನದ ಗುಣಕ್ಕಿಂತ ಆಗಾಗ್ಯೆ ಪಾಪಿಯಾದವನ ಮೇಲ್ಕೆಟ್ಟತನವು ಅಧಿಕ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುವದು। ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಆ ಮನುಷ್ಯರು ರಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವಂನು ಸಲ್ಲಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಯಿದ್ದದ್ದು ಸರಿಯಷ್ಟೆ। ಆದರು ಯಿವರಿಗೆ ಅಪಮಾನ ಪಡಿಸಿದವರೂ ಅಲ್ಲ। ಮತ್ತು ಯಿವರ ಜೀವವಂನು ತೆಗೆಯ ಹೊಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದವರೂ ಅಲ್ಲ। ಆದರೆ ಅನೇಕರು ಮಂನಣೆ ಪಡೆದ ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿಯೇ ತಂಮ ಘನವಾದ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಕರ್ತರಿಗೆ ದ್ರೋಹ ಯೋಚಿಸಲೂ ಅಪಮಾನ ಪಡಿಸಲೂ ತಮ ಹೃದಯದೊಳು ಅವರಂನು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಲೂ ಭಯ ಪಡುವದಿಲ್ಲ। ಅಂಥವರು ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ "ಗುರು" ವಿಚಾರಣೆಯ ಕಾಲವು ತೀರಿತು। ನಾಯಿಯು ವಾಂತಿ ಮಾಡಿದ್ದಂನು ತಿರಿಗಿ ತಿಂನುವ ಮೇರೆಗೆ ನಂಮ ಮೊದಲಿನ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗೋಣ। ಬರುವ ಸಂವತ್ಸರದ ವರೆಗೂ ಮೊದಲಿನ ನಮ ದುರಭ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ಕೈಕೊಡೋಣವೆಂಧೇಳುವರು। ಬುದ್ಧಿಹೀನರುಗಳಿರಾ। ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಿಂಮ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಲೋಕದಿಂದ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ನಿಂಮಂನು ತೆಗಧಾರಿ ನರಕದಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿ ಬಿಡುವರೆಂತ ನೀವು ಭಯ ಪಡ ಬೇಕಲ್ಲವೋ ?

೩ ನೇದು। ವೇದ ಕಲ್ಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ ತಂಮಂನು ಗುರುಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸುವಹಾಗೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಕುಷ್ಟ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದರು। ಮತ್ತು ಅವರು ಹೋಗುವದರಲ್ಲಿಯೇ ಶುಚಿಯಾದರು। ಪಾಪಗಳ ವಿಮೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಯಿದಕ್ಕೆ ಸಮವಾದದ್ದೊಂದು ಕಾರ್ಯ ಸಂಭವಿಸುತ್ತೆ । ಏನಂದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ತಾವೇ ತಂಮ ಪಟ್ಟಿಲ್ಲದ

ತ್ರಾಣೆಯಿಂದ ಪಾಪವ ನಾಶನ ಮಾಡಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ ದೇವಿಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದವಂನು ಪುನಃ ಕರುಣಿಸುತ್ತಾರೆ ಕಾಣು। ಆದರೆ ಯಿವುಗಳೆಲ್ಲಾಂನು ತಂಮ ಮಂದೆಯ ಮೇಲೆ ಮೇಯಿಸುವವರಾಗಿ ತಾವು ನೇಮಿಸಿದ ಗುರುಗಳ ಮುಖಾಂತರದಿಂದ ನಡೆಸುವದಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ। ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೂ ಇವರಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಇರುವಂಥವರಿಗೂ ಕರ್ತರು ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ ಯಾರ ಪಾಪಗಳಂನು ಮಂನಿಸುವಿರೋ ಅವರಿಗೆ ಮಂನಿಸಲ್ಪಡುವವು। ಯಾರ ಪಾಪಗಳಂನು ನಿಲ್ಲಿಸುವಿರೋ ಅವರಿಗೆ ಅವು ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಡುವವು ಯೆಂದರು। ಆದರೆ ನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಮನಸ್ಸು ಬಂದಹಾಗೆ ಪಾಪಗಳಂನು ಪರಿಹರಿಸುವದಕ್ಕೂ ಪರಿಹರಿಸದೆ ಇರುವದಕ್ಕೂ ಜೇಸುನಾಥರು ತಂಮ ಗುರುಗಳಾದವರಿಗೂ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ। ಗುರುಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪಾಪಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಂನು ನೇಮಿಸ ಬೇಕೆಂದೂ ಮನಸ್ತಾಪಪಡದೆ ಕಠಿಣ ಹೃದಯವುಳ್ಳವರಿಗೆ ಪಾಪದ ವಿಮೋಚನೆಯಂನು ಪಾಲಿಸಕೂಡದೆಂದೂ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರ ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗಿತ್ತು। ಆದರೆ ಗುರುಸ್ವಾಮಿ ಬರೇ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಯೆಲ್ಲಾಂನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ। ಪಾಪಾತ್ಮರು ತಾವೇ ನಿಷ್ಕಪಟವಾಗಿ ತಂಮ ರಹಸ್ಯವಾದ ಪಾಪಗಳಂನು ಬೈಲುಪಡಿಸಿದರೇ ಹೊರ್ತು ಗುರುವಾದವರು ಯಿವುಗಳಂನು ಕುರಿತು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಲಾರರು। ಹೀಗಿದ್ದು ಅವುಗಳ ವಿಮೋಚನೆಯಂನು ಪಡೆಯುವಹಾಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ತಂಮ ತಂಮ ಪಾಪಗಳಂನು ಗುರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಕೀರ್ತನ ಮಾಡ ಅವಸರವಾಗಿರುತ್ತೆ। ತಿರುಸಭೇ ಆದಿ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಯಿದುವರೆಗೂ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಮೇರೆಗೆ ತಂಮ ಪಾಪಗಳ ಮಂನಣೆಯಂನು ಹೊಂದುವಹಾಗೆ ಅವುಗಳಂನು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಸಂಕೀರ್ತನ ಮಾಡಿದರು। ಗರ್ವಿಷ್ಟನಾದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆ ಕಲ್ಪಣೆಯು ಎಷ್ಟು ಭಾರವಾಗಿ ತೋರಿದಾಗ್ಯೂ ತಮ ಆತ್ಮಗಳಂನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಯಾರ್ಯಾರು ಮನಸ್ಸಾಗಿ ಯಿದ್ದರೋ ಅವರು ಯಿದಂನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು। ಇದಲ್ಲದೆ ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳ ಯಾವನೊಬ್ಬ ರಾಜನಾದರೂ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದರೂ ಇಂಥಾ ಕಟ್ಟಳೆಯಂನು ಮಾಡಿದರೆ

ಯೆಲ್ಲರು ಅಂಧವನ ಮೇಲೆ ತಿರುಗ ಬಿದ್ದು ಯಾವನೂ ಅದಂನು ಅನುಸರಿಸ ಲೊಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವನು। ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರ ಮನಸ್ಸುಗಳಂನು ತಂಮ ಚಿತ್ತದ ಪ್ರಕಾರ ನಡಿಸುವಂಥಾ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಯೀ ಕಟ್ಟಳೆಯಂನು ಮಾಡಿ ದ್ದಲ್ಲದೆ ಯೆಲ್ಲರಿಂದ ಯಿದು ಅನುಸರಿಸಲ್ಪಡುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು। ಯಿದರ ನಿಮಿತ್ತ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೂ ತಿರುಸಭೆಗೂ ಪ್ರಮಾಣಿಕ್ಯವಾಗಿ ಕೀಳ್ಪಟ್ಟು ವದುಷಕ್ಕೆ ಬಂದಾವರ್ಳ್ಯಾದರು ನಿಜವಾದ ಮನಸ್ತಾಪದೊಂದಿಗೆ ನಂಮ ಪಾಪಗಳಂನು ಬೈಲು ಮಾಡಬೇಕು। ಪಾಪವಿಮೋಚನೆಯಂನು ಹೊಂದು ವದಕ್ಕೂ ಮೋಕ್ಷವಂನು ಪಡೆಯುವದಕ್ಕೂ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲವೆಂ ದರಿತುಕೊಳ್ಳುವಿರಾಗಿರಿ॥

೧೫ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮಾಡಿದ ಬೇರೆ ಸುಕೃತ್ಯಗಳ ಕುರಿತು॥

ಜೇಸುನಾಥರು ದೇವ ಮಂದಿರದಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಲಾಗಿ ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡನಾಗಿದ್ದಂಥ ವೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಂನು ಕಂಡರು। ಆಗಲು ಶಿಷ್ಯರು ತಂಮ ದಿವ್ಯ ಗುರುವಂನು ನೋಡಿ। ಗುರುವೇ ಯಿವನು ಕುರುಡ ನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವಹಾಗೆ ಯಿವನೋ ಯಿವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೋ ಪಾಪ ಮಾಡಿದರು ಯೆಂದು ಕೇಳಿದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಯಿವನ ಸ್ವಂತ ಪಾಪಗಳ ನಿಮಿತ್ತವಾದರೂ ಇವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಪಾಪಗಳ ನಿಮಿತ್ತ ವಾದರೂ ಯಿವನು ಕುರುಡನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವನಲ್ಲ। ಆದರೆ ಯಿವನಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇ ಶ್ವರನ ತ್ರಾಣೆಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗ ಬೇಕೆಂಬುವದರಿಂದ ಕುರುಡನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ದನು। ನಾವು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬೆಳಕಾಗಿದ್ಧೇವೆ। ನಂಮ ಬಲ್ಮೆಯಿಂದ ಕುರುಡರಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶವಂನು ಕರುಣಿಸುವದಲ್ಲದೆ ನಂಮ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ಆತ್ಮಗಳಂನು ಅಬದ್ಧವೆಂಬ ಅಂಧಕಾರದೊಳಗಿಂದ ರಕ್ಷಿ

ಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ನೆಲದಮೇಲೆವುಗಿದು ಆ ಉಗಳಿನಿಂದ ಬುರುದೆಯಂನು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಅವನ ಕಂಣುಗಳ ಮೇಲೆ ಲೇಪಿಸಿದರು। ಮತ್ತು ಅವಂನ ನೋಡಿ ಹೋಗು ಶಿಲೋಯೆ ಎಂಬ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ತೊಳದುಕೊಯೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು। ಶಿಲೋಯೆ ಯೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇನಂದರೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಯೆಂಬುವದೇ ಸರಿ। ಹೀಗಿದ್ದು ಅವನು ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ತೊಳಕೊಂಡು ದೃಷ್ಟಿಯಂಗೈದು ಹಿಂದೆ ಬಂದನು। ಆದರೆ ಅವನು ಸ್ವಸ್ಥಪಟ್ಟವನಾಗಿರುವದಂನು ನೆರೆಯವರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನರೂ ಕಂಡು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಭಿಕ್ಷ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದಂಥವನು ಇವನಲ್ಲವೇ? ಇವನ ಕಂಣುಗಳು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಹ್ಯಾಗಾಯಿತು ಅಂದರು। ಆಗಲವನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಜೇಸುವೆಂಬದಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಂಥ ಮನುಷ್ಯನು ಬುರುದೆಯಂನು ಮಾಡಿ ನಂನ ಕಂಣುಗಳಿಗೆ ಲೇಪಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಹೋಗು ಶಿಲೋಯೆ ಎಂಬ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ತೊಳದುಕೊ ಎಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ನಾನು ಹೋಗಿ ತೊಳದುಕೊಂಡ ತರುವಾಯ ದೃಷ್ಟಿಯಂನು ಹೊಂದಿದೆನೆಂದನು। ಅದಕ್ಕವರು ಅವನ ಸಂಗಡ। ಅವರು ಎಲ್ಲಿ? ಯೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ನಾನು ಅರಿಯೆನೆಂದನು ಹಾಗಿರಲಾಗಿ ಅವರು ಇವನಂನು ಫರಿಜಯರ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಕೊಂಡ್ಹೋದರು। ಆಗಲು ಫರಿಜಯರು ಅವಂನು ನೋಡಿ ನೀನು ದೃಷ್ಟಿಯಂನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಯೆಂದು ಕೇಳಿದರು। ಅವನು ತನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮರಳಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು। ಆದರೆ ಆ ಕುರುಡನಂನು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸ್ವಸ್ಥಾ ಪಡಿಸಿದ ದಿವಸವು ಸಬ್ಬಾತು ದಿವಸವಾಗಿತ್ತು ಆದಕಾರಣ ಫರಿಜಯರೊಳಗೆ ಕೆಲಬರು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಸಬ್ಬಾತು ದಿವಸವಂನು ಅನುಸರಿಸದಂಥ ಈ ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರಿಂದ ಬಂದವನಲ್ಲವು ಯೆಂದರು। ಕೆಲವರೋ ಯಿಂಥಾ ಅದ್ಭುತಗಳಂನು ಪಾಪಿಷ್ಟನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ಮಾಡುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಯೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು। ಆದಕಾರಣ ಅವರೊಳಗೆ ತರ್ಕವುಂಟಾಗಿತ್ತು। ಆಗ ಆ ಅಂಧಕಂನ ನೋಡಿ ನಿಂನ ಕಂಣುಗಳಂನು ತೆರೆದಂಥ ಮನುಷ್ಯಂನ ಕುರಿತು ನೀನು ಹೇಳುವದೇನು? ಯೆಂಬದಾಗಿ ಕೇಳಿದರು। ಅದಕ್ಕವನು ಅವರ ಸಂಗಡ।

ಅವರು ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸಿಸುತ್ತೇನೆ ಯೆಂದನು। ಆಗಲು ಅವನು ಮುಂದೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅಂಧಕನಾಗಿದ್ದನೋ ಯಿಲ್ಲವೋ? ಯೆಂದು ಅರಿಯುವರಾಗೆ ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಂನು ಜೂದೆಯರು ಕರೆಸಿದರು। ಆ ಬಳಿಕ ಅವರಂನು ನೋಡಿ ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡನೆಂಬದಾಗಿ ನೀವು ಹೇಳುವಂಥ ನಿಂಮ ಕುಮಾರನು ಯಿವನೋ? ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ಅವನು ನೋಡುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಕ್ಕೆ ಅಂಧಕನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ। ಇವನು ನಂಮ ಕುಮಾರನೆಂದೂ ಅಂಧಕನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನೆಂದೂ ನಾವು ಬಲ್ಲೆವು। ಆದರೆ ಇವನು ಯೀಗ ದೃಷ್ಟಿಸುವದು ಹ್ಯಾಗಾಯಿತೆಂದು ನಾವು ವಿವರಿಸಲಾರೆವು। ಅವನ ಕಂಣುಗಳಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯಂನು ಕೊಟ್ಟಂಥವನ್ಯಾರೋ ನಾವು ಅರಿಯೆವು ಅವಂನ ಬೆಸಗೊಳ್ಳಿರಿ। ತಾನು ತಂನಂನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಾಯದವನಾಗಿದ್ಧಾನೆ ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು। ಜೂದೆಯರಿಗೆ ಅಂಜುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರು। ಏನಂದರೆ ಜೇಸುನಾಥರಂನು ಕ್ರೀಸ್ತನೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳುವಂಥವನು ಯಾವನೋ ಅವನಂನು ಶಿನಗೋಗಿನ ಹೊರಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಡುವ ಹಾಗೆ ಜೂದೆಯರೊಳಗೆ ಕಟ್ಟು ಯಿರುತ್ತಿತ್ತು॥

ಹೀಗಿದ್ದು ಜೂದೆಯರು ಅಂಧಕನಾಗಿದ್ದಂಥ ಆ ಮನುಷ್ಯನ್ನ ಕರೆದು ಮರಳಿ ಅವಂನ ಕೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡು। ಏನಂದರೆ ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಪಾಪಿಷ್ಟನೆಂತ ನಾವು ಬಲ್ಲೆವು ಅಂನಲಾಗಿ ಅದಕ್ಕವನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಆತನು ಪಾಪಿಷ್ಟನೋ ಯೇನೋ ನಾನರಿಯೆ। ನಾನಾದರೆ ಮುಂಚೆ ಅಂಧಕನಾಗಿದ್ದು ಯೀಗ ನೋಡುತ್ತೇನೆಂಬುವದಂನು ಮಾತ್ರ ಬಲ್ಲೆ ಯೆಂದನು। ಆಗಲವರು ಅವನ ಸಂಗಡ। ನಿನಗೇನು ಮಾಡಿದನು ನಿಂನ ಕಂಣುಗಳು ಹ್ಯಾಗೆ ತೆರೆದನು? ಎಂದರು। ಅದಕ್ಕವನು ನಾನೀಗ ಹೇಳಿದೆ ನೀವು ಆಲೈಸಿದಿರಿ ಮರಳಿ ಕೇಳುವದೇನು? ನೀವೂ ಆತನ ಶಿಷ್ಯರಾಗ ಯಿಚ್ಛೈಸುತ್ತೀರೋ? ಎಂದನು। ಆಗಲವರು ಅವಂನ ದೂಷಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನೀನು ಅವನ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿರು। ನಾವೋ ಮೊಯಿಸೇಸೆಂಬವರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ಧೇವೆ। ಮೊಯಿಸೇಸಿಗೆ

ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮಾತನಾಡಿದನೆಂತ ನಾವು ಬಲ್ಲೆವು। ಅವನೋ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ನಾವರಿಯೆವು ಅಂದರು। ಅದಕ್ಕವನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಆತನು ನಂನ ಕಂಣುಗಳ ತೆರದಿರಲಾಗಿ ದೇವರಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾನೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂತ ನೀವು ಅರಿಯದೆ ಯಿರುವದು ಅತಿಶಯವಾಗಿಧೆ। ಏನಂದರೆ ಪಾಪಿಷ್ಟರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಅದ್ಭುತಗಳಂನು ಮಾಡುವದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲವೆಂತ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲೆವು। ಆದರೆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಚಿತ್ತ ಸಂಕಲ್ಪಣೆಯಂನು ನೆರವೇರಿಸುವಂಥವನ್ಯಾವನೋ ಅವನಂನು ಕರ್ತರು ಅಲೈಸಿ ಅವನ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಅದ್ಭುತಗಳಂನು ಮಾಡುವರು। ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡನ ಕಂಣುಗಳಂನು ಯಾವನೊಬ್ಬನು ತೆರದನೆಂತ ಲೋಕದಾರಭ್ಯದಿಂದ ಕೇಳದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿಧೆ। ಹೀಗಿದ್ದು ಆತನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಪ್ರಿಯನಾಗಿಯೂ ಅವರಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿಯೂ ಯಿದ್ದರೆ ವಿನಾ ಯಿಂಥವುಗಳಂನು ಮಾಡಲಾರನೆಂಧೇಳಿದರು। ಆಗ ಜ್ಯೂದೆಯರು ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬೊಬ್ಬೆ ಇಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ। ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಥಾ ಹುಟ್ಟಿಗವನಾದ ನೀನು ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುತ್ತೀಯೋ? ಯೆಂಧೇಳಿ ಅವನಂನು ಆಚೇಲಿ ನೂಕಿ ಬಿಟ್ಟರು। ಆದರೆ ಅವನು ಹೊರಗೆ ನೂಕಲ್ಪಟ್ಟನೆಂತ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕೇಳಿ ಅವಂನ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡಾಗ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ದೇವರ ಕುಮಾರನಂನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸುತ್ತೀಯಾ ಎಂದರು ಅದಕ್ಕವನು ಅವರಂನು ನಾನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವಹಾಗೆ ಅವರ್ಯಾರೆಂದು ಕೇಳಿದನು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರಂನು ನೀನು ಕಂಡು ಯಿದ್ಧೀ। ಮತ್ತು ನಿಂನ ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡುವಂಥವರು ಯಿವರೇಯೆಂದರು। ಅದಕ್ಕವನು ಕರ್ತರೇ ವಿಶ್ವಾಸಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂಧೇಳಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಅವರಂನು ಆರಾಧಿಸಿದನು॥

ಆಗಲು ಜೆರುಸಲೇಮೆಂಬ ಪಟ್ಣವಂನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗಲಿಲೆಯ ಸೀಮೆಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದರು। ಮತ್ತು ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರಂನು ಕರೆದು ಅವರೊಳಗೆ ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಮಂದಿಯಂನು ನೇಮಿಸಿ ತಾವು ಚಿತ್ತೈಸಿ ಹೋಗುವದಕ್ಕಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟಣ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೂ ತಮಗೆ ಮುಂದೆ ಅವರಂನು ಯಿಬ್ಬ

ರಿಬ್ಬರಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು। ಆಗ ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ; ಬೆಳೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಕೆಲಸದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಂದಿಗಳು ಹೀಗಿದ್ದು ತಂಮ ಬೆಳೆಯೊಳಗೆ ಕೆಲಸದವರಂನು ಕಳುಹಿಸುವಹಾಗೆ ಬೆಳೆಯ ಕರ್ತರಂನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ। ಏನಂದರೆ ಜನರು ದೇವವಾಕ್ಯವಂನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆದಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸುವದಕ್ಕೂ ಅವರಂನು ನಡಿಸುವದಕ್ಕೂ ಬೋಧಕರಂನೂ ಗುರುವಾದವರಂನೂ ಕಳುಹಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಂನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಯೆಂದರು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಬುದ್ಧಿಗಳಂನು ಹೇಳಿದ ತರುವಾಯ ಅವರಂನು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು। ಕೊಂಚದರೊಳಗೆ ಯಾ ಶಿಷ್ಯರು ತಿರಿಗಿ ಬಂದು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಕರ್ತರಾದವರೇ ನಿಂಮ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ನಮಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗುತ್ತವೆ ಅಂದರು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಅವರ ಸಂಗಡ । ಸರ್ಪಗಳಮೇಲೆಯೂ ಚೇಳುಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಪಿಶಾಚಿಯ ಸರ್ವಪರಾಕ್ರಮದ ಮೇಲೆಯೂ ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಂನು ನಾವು ದಯ ಪಾಲಿಸಲಿಲ್ಲವೇ ? ಆದುಕಾರಣ ನಿಮಗೆ ಯೊಂದು ಮೋಸ ಬರುವದಿಲ್ಲವು। ಆದಾಗ್ಯು ಇದರಲ್ಲಿ ನೀವು ಸಂತೋಷ ಪಡ ಬ್ಯಾಡಿರಿ। ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿಂಮ ಹೆಸರುಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಕಾರಣ ಮನವುಲ್ಲಾಸ ಪಡುವಿರಿಯಾಗಲಿ। ಏನಂದರೆ ಮಹಾ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು ಮಹಾ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ। ಪರಲೋಕದ ಸಮಸ್ತ ಸಂಮನಸ್ಸುಗಳೊಳಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಟನಾಗಿ ಕರ್ತರಾದವರಿಂದ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು ಪಿಶಾಚನುಂಟಾಗಿ ತಂನ ಗರ್ವದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಮಿಂಚಿನಹಾಗೆ ಪರಲೋಕದಿಂದ ನರಕದ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನಲ್ಲಾ । ಹೀಗಿದ್ದು ಶ್ರೇಷ್ಟತ್ವವಂನು ನೀವು ಯಿಚ್ಛೈಸದೆ ಕ್ಷಮಸ್ತರಾಗಿರಿ ಯೆಂದರು॥

ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲಾಗಿ ಯೊಂದಾನೊಂದು ವೂರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು। ಆಗ ಮರ್ತಯೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಯೊಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯಾದವಳು ಆವರಂನು ತನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು। ಮತ್ತು ಅವಳ ಸಹೋದರಿಯಾದ ಮರಿಯ ಯೆಂಬವಳು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಶ್ರೀಪಾದಗಳ

ಅಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅವರ ಕಿರು ವಾಕ್ಯಗಳಂನು ಆಲೈಸುತ್ತಿದಳು। ಮರ್ಥವೆಂಬವಳಾದರೆ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಂನು ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸುವದಕ್ಕೂ ಭೋಜನ ಪದಾರ್ಥಗಳಂನೂ ಬೇಕಾದ ಕಡಮೆ ಕಾರ್ಯಗಳಂನೂ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುವದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಆತುರ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು। ಆಗ ತಂನ ಸಹೋದರಿ ಸುಂಮನೆ ಕುಳಿತಿರುವದಂನು ಕಂಡು ನಿಂತು ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಬಿಂನೈಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಕರ್ತರೇ ಸರ್ವವಿಚಾರಣೆಯಂನು ನನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಬಂದು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ನನಗೆ ಕೈಕೊಡದೆ ಕುಳಿತಿರುವಂಥ ನನ ಸಹೋದರಿಯಂನು ನೋಡುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ? ಅವಳು ನನಗೆ ಕೈಕೊಡುವಹಾಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿರಿ ಯೆಂತ ಸೇಳಿದಳು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಮರ್ಥಾ ಮರ್ಥಾ ಚಿಂತಿಸಿಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳ ನಿಮಿತ್ಯವಾಗಿ ಯಾಕೆ ಗಾಬ್ರಿ ಪಡುತ್ತೀ। ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ ಯೇನಂದರೆ। ತಂನ ಆತ್ಮದ ರಕ್ಷಣ್ಯವಂನು ವಿಚಾರಿಸುವದೇ। ಹೀಗಿದ್ದು ಮರಿಯು ಎಂಬವಳು ವುತ್ತಮವಾದ ಭಾಗ್ಯವಂನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ। ಅದು ಆಕೆಯಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಳಲ್ಪಡುವದಿಲ್ಲವು। ನೀನು ನಂಮ ಮೇಲೆ ವುಂಟಾದ ಪಕ್ಷದ ವಂದನೆಯ ನಿಮಿತ್ತ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದವುಗಳಂನು ನಮಗೆ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುವಹಾಗೆ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡುತ್ತೀ ನಿಜ। ಆದರೆ ಮರಿಯ ನಂಮ ವಾಕ್ಯವಂನು ಕೇಳಿ ತಂನ ಆತ್ಮವಂನು ರಕ್ಷಿಸ ಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಚಿಂತೆ ಪಡುತ್ತಾಳೆ। ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳೊಳಗೆ ಯಿದು ನಮಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಪರಾಮರಿಕೆಯಾಗೆದೆಯೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ಯಾವದೊಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ವೊಬ್ಬ ಫರಿಜಯನು ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಕರೆದನು। ಮತ್ತು ಅವನ ಮನೆಯಂನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು। ಆಗ ಬೋಧಕರು ಶಾಕನಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕೈತೊಳಿಯದೆ ಯಿರುವದೇನೆಂದು ಆ ಫರಿಜಯನು ತನ್ನೊಳು ಆಲೋಚಿಸ ತೊಡಗಿದನು। ಏನಂದರೆ ಫರಿಜಯರೂ ಯೂದೆಯರೆಲ್ಲರೂ ಆಗಾಗ್ಯೆ ತಂಮ ಕೈಯ್ಯಗಳನ್ನು ತೊಳದರೆ ವಿನಾಯಿಸಿ ಭುಜಿಸುವದಿಲ್ಲ। ಯಿದೇ ಪ್ರಕಾರ

ಬೀದಿಯಿಂದ ತಿರಿಗಿ ಬರಲಾಗಿ ಆಗಾಗ್ಯೆ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡುವರು । ಮತ್ತು
ತಾಂಬಾಣಗಳಂನ್ನೂ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನೂ ಹಾಸಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಮುಂತಾದ
ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ್ಯೆ ಶುದ್ಧ ಮಾಡುವರು। ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ವಾಚಾರದ
ಮೇರೆಗೆ ಬಹು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು। ಆದರೆ
ಫರಿಜಯರು ಹೊರಗಿನ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧತವನ್ನು ಅಡಗಿಸುತ್ತಾ
ಶಿಂತ ಸ್ವಾಮಿ ತಿಳಿದು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಫರಿಜಯರೇ ನೀವು ತಾಂಬಾ
ಣದ ಹೊರಗಡೆ ಮಾತ್ರ ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ। ಆದರೆ ನಿಂಮೊಳಗಿರುವಂ
ಥಾದ್ದು ಕಪಟದಿಂದಲೂ ಅಶುದ್ಧತನದಿಂದಲೂ ತುಂಬಿರುತ್ತೆ। ಕುಜ್ಞರೇ ಹೊರ
ಗಿನವುಗಳಂನು ಮಾಡಿದಂಥಾ ಕರ್ತರಾದವರು ವೊಳಗಿನವುಗಳಂನು
ಸಹಾ ಸೃಷ್ಟಿಸುವದಿಲ್ಲವೇ ? ಲೋಕದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಂನು ಸುಮುದ್ರೆ
ಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿ ದೇವರ ನೀತಿಯನ್ನೂ ಪಥವನ್ನೂ ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡು
ತ್ತೀರೋ ? ನಿಮಗೆ ಮೋಸ। ಅವುಗಳಂನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದೆ ಯಿವುಗಳನ್ನು
ಸಹಾ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು । ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸುವವರಾದ ಕುರುಡರೇ
ನಿಂಮ ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗಿಂದ ಗುಂಗಾಡಿಯಂನು ಶೋಧಿಸಿ ಒಂಟೆಯನ್ನು
ನುಂಗುತ್ತೀರಿ। ಅಲ್ಪ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿದ್ದು ಘನವಾದವುಗಳ
ಅಶ್ರದ್ಧೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ। ನೀತಿ ಪಾಠಕರೇ ಫರಿಜಯರೇ ನಿಮಗೆ ಮೋಸ।
ಏನಂದರೆ ನೀವು ಸುಂಣ ಬೊಳಿದ ಸಮಾಧಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾನರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ।
ಅವುಗಳು ಹೊರಗಡೆ ಮಾತ್ರ ಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದು ವೊಳಗಡೆ ಸತ್ತವರ ಮೂಳೆ
ಗಳಿಂದಲೂ ಅಶುಚಿಯಿಂದಲೂ ತುಂಬಿ ಅವೆ। ಹೀಗೆಯೇ ನೀವು ಹೊರಗೆ
ಮಾತ್ರ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ನೀತಿವಂತರಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ। ನಿಂಮ ಹೃದಯವೋ
ವಂಚನೆಯಿಂದಲೂ ಅಶುದ್ಧದಿಂದಲೂ ತುಂಬಿರುತ್ತೆ। ಇದಲ್ಲದೆ ನಿಮಗೆ ಶಾಪ।
ಯಾಕೆಂದರೆ ವಹಿಸ ಕೂಡದ ಹೊರೆಗಳಂನು ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ
ಹೊರಿಸಿ ನೀವವುಗಳಿಗೆ ನಿಂಮ ಬೆರಳು ಸಹ ಹಾಕುವದಿಲ್ಲ। ನಿಮಗೆ
ಶಾಪ। ಯಾಕೆಂದರೆ ಶಿನಗೋಗಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆಸನಗಳನ್ನೂ ಔತನ
ಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆ ಪಂಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಚಾರಗ
ಳಂನೂ ಮನುಷ್ಯರು ನಿಮಗೆ ಮಾಡುವಂಥಾ ವಂದನೆಯನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿ

ಮಾಡುತ್ತೀರಿ। ನಿಂಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅಭಾಜನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೀವೂ ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲೊಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕಾದವರೂ ಅವರನ್ನು ತಿಳಿಯದಹಾಗೆ ವಂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ । ಪರಲೋಕದ ರಾಜ್ಯವಂನು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮುಚ್ಚುತ್ತೀರಿ। ನೀವು ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸದೆ ಕಡೆಮೆಯವರು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಹಾಗೆ ತಾವು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲವೆಂತ ಅವರಂನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು । ಆದರೆ ಸಕಲ ನರ ಪುತ್ರರೊಳಗೆ ಮಧುರವೂ ಶಾಂತವೂ ಉಳ್ಳಂಥಾ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರು ಫರಿಜಯರಂನೂ ನೀತಿಪಾಠಕರಂನೂ ಇಷ್ಟು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಗದ್ದಿಸಿದ ಕಾರಣ ನಾವು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ। ಏನಂದರೆ ತಂಮ ಪಾಪಗಳ ಮೇಲೆ ದುಃಖಿಸುವಂಥಾ ಪಾಪಿಷ್ಟರಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಕನಿಕರವಾಗಿದ್ದರೋ ತಂಮಂನು ನೀತಿವಂತರೆಂದು ಎಣಿಸಿ ಜನರಂನು ಮೋಸ ಗೊಳ್ಳಿಸುವಂಥಾ ಕಪಟಸ್ತರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಖಂಡಿತವೂ ಕಠಿಣವೂ ವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು॥

ಕ್ರೀಸ್ತುವರುವಳಿರಾ। ನೀವು ಈಗಲೇ ಕೇಳಿದಂಥಾ ವೃತ್ತಾಂತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವಂನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಯೋಚಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಏನಂದರೆ। ಮರ್ತ ಯೆಂಬವಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಂಗಿದ್ದು ಆಕೆಯು ಬಹು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವದಂನು ನೋಡಲಾಗಿ ಆಕೆಯ ಸಂಗಡ। ಮರ್ತಾ ನೀನು ಅನೇಕವುಗಳ ಮೇಲೆ ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತೀ। ಆದರೂ ಒಂದು ಕಾರ್ಯ ಮಾತ್ರ ಅವಸರವಾಗಿದೆ। ಮರಿಯು ತನಗೆ ಮೇಲಾದ ಭಾಗವಂನು ಆರಿಸಿ ಕೊಂಡಳು ಯೆಂತ ಪಾಲಿಸಿದರು। ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಮರಿಯು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಶ್ರೀಪಾದಗಳ ಬಳೀಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಜ್ಞಾನ ಫಲವಂನು ಪಡೆಯುವಹಾಗೆ ಅವರ ತಿರು ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಿವಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು। ಹೀಗಿದ್ದು ನಂಮ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಒಂದೇ ಕಾರ್ಯ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಗತ್ತೇ ಎಂದು ಪಾಲಿಸಿದರಲ್ಲಾ ಆ ಕಾರ್ಯ ಯಾವದೆಂದರೆ। ಸಮಸ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವಂಥಾ ನಂಮ ಆತ್ಮದ ರಕ್ಷಣ್ಯವೇ ಎಂಬದಾಗಿ ವೇದ ಪಾಠಕರು ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ॥

ನರಪುತ್ರನು ತಂನಂನು ವುಂಟು ಮಾಡಿದಂಥ ದೇವರಂನರಿತು ಸ್ನೇಹಿಸಿ ಅವರ ಚಿತ್ತಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾದ ಭಾಗ್ಯವಂನು ಸ್ವತಂತ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಾಗೆ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು। ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯವಂತನಾಗಿದ್ದು ದ್ರವ್ಯ ಸಂಪತ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖ ಭೋಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಳುವದಾಗೆ ವುಂಟು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವನಲ್ಲ । ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಿವುಗಳೆಲ್ಲವು ಅವನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿ ಮಾಡಲೂ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಆನಂದವ ಪಡಿಸಲೂ ತೀರದು। ಈ ಜೀವದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಮಾಡುವಂಥಾ ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಗಳೊಳಗೆ ಆತ್ಮದ ರಕ್ಷಿಣ್ಯ ವಿನಾಯಿಸಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವಾದರೂ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಅವಸರವೂ ಆಗಿರದು। ಇದೇ ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಗಳೊಳು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕಾರ್ಯವು ಯಾತಕ್ಕೆಂದರೆ ಪರಮ ಕರ್ತರು ನಿತ್ಯ ಕಾಲದಿಂದ ಯಿದಂನೇ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿದರು। ಇದಕ್ಕೆ ನಂಮಂನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು। ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲೇ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕುಮಾರನು ಮನುಷ್ಯಾವತಾರವಂನೆತ್ತಿದರು। ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮೂವತ್ತು ಮೂರು ವರುಷಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೂ ನರಪುತ್ರರೊಳಗೆ ಸಂಚರಿಸಿದರು। ಇದರ ನಿಮಿತ್ತವೇ ಸುಕೃತವಾದ ಬೋಧನೆಯಂನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಂಗಿಸಿ ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಅತಿಶಯಾದಿಗಳಂನು ಮಾಡಿದರು। ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತಮ ಪೀಡೆಯ ಸಕಲ ಬಾಧೆಗಳಂನೂ ಕಠಾರವಾದ ಮರಣವಂನೂ ದೃಢವಾಗಿ ಸಹಿಸಕೊಂಡು ಬಂದರು। ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ ತಿರು ಸಭೆಯಂನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಮೇತ್ರಾಣಿಯರನ್ನೂ ಗುರುಗಳನ್ನೂ ವೇದ ಪಾಠಕರಂನೂ ನೇಮಿಸಿ ದೇವದ್ರವ್ಯ ಅನುಮಾನಗಳಂನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು। ಯಿದರ ನಿಮಿತ್ತವೇ ತಂಮ ವರಪ್ರಸಾದಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂತ್ತುವಾದವರು ಇತ್ತೈಸಿದರು। ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅನುದಿನವು ಪರಮ ಕರ್ತರು ನಮಗೆ ಅನೇಕ ಜ್ಞಾನ ವರಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ ಯೀ ಲೋಕದ ಸಮಸ್ತ ಸಂಗತಿಗಳಂನು ಮನುಷ್ಯನ ರಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ। ಆದರೆ ಪರಮ ದೇವನು ನಂಮ ರಕ್ಷಿಣ್ಯ ಕೋಸ್ಕರ ಯಿಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿರಲಾಗಿ ನಾವು ಮಾತ್ರ ಯಿಂಥಾ ಕಾರ್ಯವಂನು ನೆನಸದೆ ಯಿರುವದು ನಮಗೆ ಯುಕ್ತವೋ ? ಮತ್ತು ಇಂಥಾ ಸಂಗತಿಯು ಸರ್ವೇ

ಶ್ವರನ ಯೋಜನೆಗಳೊಳಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರುವದು ನ್ಯಾಯ ವಲ್ಲವೇ॥

ಇದಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮದ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡುವದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸ್ವಂತ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗಿದೆ। ಮನುಷ್ಯನು ರಕ್ಷಣ್ಯ ಪಡದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸರ್ವ ಲಾಭವಾಯಿತು। ಹೊಂದದೆ ಯಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸರ್ವ ನಷ್ಟವಾಯಿತು। ಮನುಷ್ಯನಾದವನು ರಕ್ಷಣ್ಯ ಹೊಂದುವದರಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅಧಿಕ ಭಾಗ್ಯವಂತರಾಗಿರುವದಿಲ್ಲವು। ಅವನು ನಾಶನವಾದರೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಿರ್ಭಾಗ್ಯರಾಗುವದಿಲ್ಲವು। ಇದರಿಂದ ಅವರ ಮಹಿಮೆಗೂ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೂ ಕುಂದು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲವು। ಆತ್ಮ ರಕ್ಷಣ್ಯದ ವ್ಯಾಪಾರವು ಯೀ ಜೀವದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಏಕ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗಿದೆ। ಮಿಕ್ಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವು ದುರ್ಲಕ್ಷವಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಲೀ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸದೆ ಇರಲೀ ನಂಮ ಆತ್ಮವಂನು ಮಾತ್ರ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದೇ ನಮಗೆ ಸಾಕು। ಅದಂನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಸಮಸ್ತವು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡವರಾದೆವು। ಆದರೆ ನಂಮ ಆತ್ಮವ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆವೋ ಆ ಆ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮೇಲ್ತರವಾಗಿ ನಮಗೆ ಲಭಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಯಿಲ್ಲವು। ಮತ್ತೂ ಸಮಸ್ತವಂನು ಕಳಕೊಂಡೆವು। ನೀವು ಮಾಡುವ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ನಷ್ಟ ಪಟ್ಟರೆ ಕೆಲವುಸಾರಿ ಬೇರೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಆದಾಯವಂನು ಸಂಪಾದಿಸ ಬಹುದು। ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಅದಂಥ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಪರಿಹರವಾಗುವದು। ನೀನು ವ್ಯಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರೆ ಕೆಲವುಸಾರಿ ವೈದ್ಯರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸ್ವಸ್ಥವಾಗ ಬಹುದು। ಮನುಷ್ಯರು ನಿಂನ ಮೇಲೆ ದೂರು ಹೇಳಿದರೆ ಇಂನುಮೇಲೆ ಕೆಲಸಾರಿ ನೀನು ನಿರಪರಾಧಸ್ತನೆಂದು ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳುಕೊಳ್ಳುವರು। ನೀನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರೆ ಆಮೇಲೆ ಕೆಲಸಾರಿ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವಿ। ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮರಣವು ಬಂದು ಯೀ ಜೀವದ ತಾಪತ್ರಯಗಳಂನು ಸ್ವಲ್ಪದರೊಳಗೆ ತೀರಿಸುವದು। ಆದರೆ ನಿಂನ ಆತ್ಮದ ರಕ್ಷಣ್ಯವಂನು ಅಶ್ರದ್ಧೆ ಮಾಡಿ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ತಪ್ಪುವಿಯೋ ಯೀ ತಪ್ಪಿನ ಫಲವು ನಿರಂ

తరవాగి నిల్లువదు । మరవు యావ కడెయల్లి బీళువదో అల్లే నిత్యవూ యిరువదు యెంత సువిశేషదల్లి హేళిరుత్తె । హీరగిలాగి నరమక్కళ అంధత్వద మేలె ఆశ్చర్య పడ బేకల్లవే ? మత్తు ఆత్మ రక్షణ్యద మేలె చెన్నాగి యోచిసువంథవర్యారు ? మనెగళన్ను కట్టువదక్కూ తమ్మ హొలగళ వుళువదక్కూ తమ్మ వుద్యోగవన్ను నెరవేరిసువదక్కూ తమ్మ శరీరవన్ను పోషిసువదక్కూ అల్లవే శృంగారవాద వస్త్రగళ ధరిసికొళ్ళువరక్కూ తమ్మ ఆరోగ్య వన్ను భద్ర పడిసువదక్కూ విద్య శాస్త్రిగళ కలియువదక్కూ హొరె గళ దమ్మవన్ను పడెయువదక్కూ నానా విధ యోచనెగళింద ధ్యానిసి జాగ్రతెయాగిరువవరు అనేకరుంటు । యిష్టు జాగ్రతె యాగి తన్న ఆత్మ రక్షణ్యద మేలె విచారిసువవన్యారు ? ఆదాగ్యూ తన్న ఆత్మక్కె నష్టవ మాడి యీ లోకవెల్లాన్ను ఆదాయ మాడి కొండరె మనుష్యనిగె ప్రయోజనవేను ? సర్వేశ్వరనన్ను స్నే హిసి సకల విషయదల్లి అవరన్ను శేవిసికొండు బరువదే వినా కడెయెల్ల అనర్థవే సరి॥

క్రీస్తువరుగళిరా । మోసగొళ్ళ బ్యాడిరి। యేనందరె నీవు ఘనవాగియూ ప్రాముఖ్యవాగియూ నిమ్మ ఆత్మద రక్షణ్యవన్ను కురితు యోచిసదె హోదరె నిమ్మ నిత్యవాద రక్షణ్యద వ్యాపా రవు శుభవాగదు। నిమగె సహాయ మాడువహాగె పరమ కర్తరు తమ్మ అనుగ్రహవన్ను నిమగె కరుణిసిద్దాగ్యూ నీవు కైగూడదె హోదరె రక్షణ్యవన్ను హొందలారిరి। హీగిద్దు పరలోకక్కె శేరు వంథ యిక్కట్టాద మార్గదల్లి తూరికొళ్ళ ప్రయాస పడిరి । మత్తూ తమ్మ ఆత్మగళన్ను పరమ గతిగె శేరిస బేకెంబదాగి లెక్కవిల్లద అచార్శిష్టరూ కన్యా స్త్రీయ్యరూ ఋషిగళూ మునిగళూ యెష్టో శ్రమెగళ అనుభవిసిదరెంతలూ యెష్టు మంది హింసె పట్టు వేద

ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಸತ್ತುಹೋದರೆಂತಲೂ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿರಿ। ಏನಂದರೆ ಇವರು ತಂಮ ಆತ್ಮಗಂಳನು ಕಳಕೊಳ್ಳದಹಾಗೆ ಸಮಸ್ತ ಬಾಧೆಗಳಂನೂ ತ್ವಾರವಾದ ಮರಣವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರು। ಅವರ ಸುಮಾತೃಕೆಗಳ ನೋಡಿ ಘಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸಾಗಿದ್ದು ಸಮಸ್ತ ಮೋಕ್ಷ ವಾಸಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಯುಗಯುಗಾಂತರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಳಿಕೊಂಡು ಬರುವಹಾಗೆ ದಯಾಪರರಾದ ಕರ್ತರು ನಿಂಮ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದ ಸುಲಭವಾದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಂನು ಸುಮುದ್ರೆಯಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಿರಾಗಲಿ॥

೧೭ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಬೇರೆ ಧರ್ಮ ಚರಿತ್ರೆಗಳ ಕುರಿತು॥

ಒಂದಾನೊಂದು ಸಬ್ಬಾತು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರು ಒಂದು ಶಿನಗೋಗಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು। ಆದರೆ ಹದಿನೆಂಟು ವರುಷಗಳಿಂದ ಪಿಶಾಚಿಯಾ ಹೊಂದು ಬಗೆ ಜಾಡ್ಯದಿಂದ ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಾದವಳು ಅಲ್ಲಿ ಯಿದ್ದಳು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ। ಯಾಕೆ ಬಗ್ಗಿದವಳಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ದೃಷ್ಟಿಸಕೂಡದೆ ಯಿದ್ದಳು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವಳಂನು ನೋಡಿ ತಂಮ ಸಂನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಅವಳ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಸ್ತ್ರೀಯೇ ನಿನ್ನ ಜಾಡ್ಯವು ಸ್ವಸ್ಥವಾಗುತ್ತೆ ಹೊಂದು ಪಾಲಿಸಲಾಗಿ ಆಕೆಯ ಮೇಲೆ ತಂಮ ತಿರು ಹಸ್ತಂಗಳಂನು ನೀಡಿದರು। ಆಕೆಯಾದರೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಂತು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಂನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು। ಆಗಲು ಶಿನಗೋಗಿನ ಯಜಮಾನನು ಸಬ್ಬಾತು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯಂನು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಗುಣ ಪಡಿಸಿದದ್ದರ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿ ಜನರ ಕಡೆಗೆ ತಿರಿಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನಾವು ಬದುಕುಬಾಳು ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಆರು ದಿವಸಗಳುಂಟು । ಹೀಗಿದ್ದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂಮ ಜಾಡ್ಯಗಳಂನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಯೆ ಬಂನಿ। ಆದರೆ ಸಬ್ಬಾತು

ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಡಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು । ದೇವ ಶಕ್ತಿಯ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಹೊಟ್ಟೆ ಕಿಚ್ಚಿನ ನಿಮಿತ್ತ ಹೀಗೆ ಮಾತ ನಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಂದು ಅವನಿಗೂ ಇವನಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸಿದಂಥವರಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು। ಕಪಟಸ್ತರೇ ಸಬ್ಬಾತು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಗೋದಲಿಯಿಂದ ಎತ್ತಂನಾದರೂ ಕತ್ತೆಯಂನಾದರೂ ಬಿಚ್ಚಿ ನೀರು ಕುಡಿಸ ಹೊಡಕೊಂಡುಹೋಗುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ ? ಹೀಗಿದ್ದು ಹದಿನೆಂಟು ವರುಷಗಳಿಂದ ಪಿಶಾಚಿಯು ಕಟ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದಂಥಾ ಅಬ್ರಹಾಮಿನ ಮಗಳಾದ ಈಕೆಯಂನು ಸಬ್ಬಾತು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಡಿಸ ಬೇಕಾಗಿತ್ತಲ್ಲವೋ ? ಎಂದೇಳುವಾಗ ಅವರ ವಿರೋಧಿಗಳೆಲ್ಲರು ನಾಚಿಕೆ ಪಟ್ಟರು। ಜನರೋ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಉತ್ತಮವಾದ ಕೃತ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು॥

ಜೆರುಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿ ದೇವ ಸ್ಥಾನದ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಯ ಹಬ್ಬವಂನು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಚರಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಜೋರ್ದಾನಿನ ಆಚೆ ಜೋವಂನೇಸನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ತಿರಿಗಿ ಬಂದರು। ತಂಮ ಸಂನಿಧಾನಕ್ಕೆ ನಾನಾ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಜನ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ದೇವರ ಆಳಿಕೆಯಂನು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು॥

ಆದರೆ ಮರಿಯ ಮರ್ತ ಎಂಬ ಪುಣ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಿಗೆ ಸಹೋದರನಾದ ಲಾಜರೆಂಬ ಪ್ರೌಢ ಮನುಷ್ಯನು ಬೆತನ್ಯ ಪುರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದನು। ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರು ತಂಮ ಪ್ರೈಣಾಂತರದೊಳು ಇವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತಿ ಮಾಡ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದ್ದರು। ಅದರ ನಿಮಿತ್ತ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಆಳುಗಳಂನು ಅವನ ಸಹೋದರಿಗಳು ಕಳುಹಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ । ಕರ್ತರಾದವರೇ ಇಗೋ ನೀವು ಸ್ನೇಹಿಸುವನಂಥವನು ರೋಗದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳ ಕಳುಹಿಸಿದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಈ ರೋಗವು ಮರಣಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ। ಆದರೆ ಇವರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕುಮಾರನು ಮಹಿಮೆ ಪಡುವಹಾಗೆ ಬಂತೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಆದಾಗ್ಯೂ ಲಾಜರೆಂಬವನಂನೂ ಇವನ ಸಹೋದರಿಗಳಂನೂ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು । ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಎರಡು ದಿವಸಗಳಾದ ತರು

పాయు స్వామి తంమ శిష్యర సంగడ । జూదెయ శీమెగె మరళి షోగోణ మెందు షాలిసిదరు। ఆగ అవరు షేళిద్దేనందరె। గురువే నింమంను జూదెయరు ముంచె హత్యె మాడువదక్కిద్దరు ఈగ అవర బళిగె పునః షోగ మోచిసుత్తీరో మెందరు। అదక్కె జేసునాథరు ప్రత్యుత్తరవాగి దిన వొందక్కె హంనెరడు తాసుగ ళుంటల్లవే ? హగలల్లి నడెయువంథవన్యావనో అవను ఎడవువ దిల్ల యాకెందరె బెళకంను నోడుత్తానె। ఆదరె కత్తల్లి సంచరి సువవన్యావనో అవను ఎడవుత్తానె యాకెందరె కత్తలాగిరుత్తె। షీగిద్దు యిందూ నాళెయూ నావు సంచరిస బేకాగిరుత్తదె। నంమ కాలవు బందిరువాగలే కాలవాగువేవు! నంమ జీవవంను కర్తావు దింద తెగెయువదు ఒబ్బనింద తీరదు। ఆదరె నావే నంమ స్వంత చిత్తదింద అదంను బిడుత్తేవె మరళియూ అదంను తెకొళ్ళ నమగె శక్తివుంటు ఎంబదాగి షాలిసిదరు। తరువాయ తంమ శిష్యర సంగడ నమ స్నేహితనాద లాజరెంబవను నిద్రిసుత్తానె। ఆదకారణ నిద్రె యింద అవంన ఎబ్బిసువదాగె యీగలే షోగుత్తేవె ఎందు షాలిసిదరు। ఆగలు శిష్యరు ప్రత్యుత్తరవాగి స్వామీ అవను నిద్రె మాడిదరె గుణ పడువను ఎందరు। అవన మరణవంను కురిత స్వామిగళు మాత నాడియిద్దరు। అవరో నిద్రె వుద్దేశవాగి మాతా డుత్తారెంత మోచిసిదరు। ఆగలు స్వామిగళు తిళివాగి యివర సంగడ। లాజరను సత్తుషోగిద్దానె। మత్తు అవను సాయువాగ నావు అల్లి యిరద కారణ సంతోషిసుత్తేవె యాకెందరె । తెలవుసారి అవంన గుణ మాడిద్దిరువేవు। ఈగలాదరె అవంన జీవక్కె కరెయువ ద్దరింద సర్వేశ్వరన మహిమె బహళ ప్రకటవాగువదల్లదె నింమ విశ్వాసవు దృఢ పట్టీతు । షీగిద్దు అవంన నోడ షోగోణ ఎందు షాలిసిదరు। ఆగ తోమసను కడమె శిష్యర సంగడ షేళిద్దేనందరె । నంమ స్వామిగళు జూదెయ శీమెగె మరళి

ಹೋಗ ಸಿದ್ಧವಾದ ಕಾರಣ ನಾವೂ ಹೋಗುವ। ಮತ್ತು ಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಸಂಗಡ ಸಾಯುವ ಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು॥

ತರುವಾಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬೆತನ್ಯಕ್ಕೆ ದಯ ಮಾಡಿದರು। ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಲಾಜರನು ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಿಡಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ನಾಲ್ಕು ದಿವಸವಾಗಿತ್ತು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ದಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಮರ್ಥ ಎಂಬುವಳು ಕೇಳಲಾಗಿ ಯಿವರಿಗೆದುರಾಗಿ ಓಡಿ ಬಂದಳು। ಮರಿಯಾ ಅಂದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು। ಹೀಗಿದ್ದು ಮರ್ಥ ಎಂಬುವಳು ಸ್ವಾಮಿ ಸಂಗಡ। ಕರ್ತರಾದವರೆ ನೀವು ಯಿಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಂನ ಸಹೋದರನು ಸಾಯದೆ ಇದ್ದಿರುವನು ಆದರೂ ಯೀಗ ತಾವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಕೇಳುವದೆಲ್ಲ ತಮಗೆ ಕರ್ತರು ಕರುಣಿಸುತ್ತಾರೆಂತ ನಾ ಬಲ್ಲೆ ಯೆಂದಳು। ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಕೆಯ ಸಂಗಡ। ನಿಂನ ಸಹೋದರನು ಪುನಃ ಯೇಳುವನು ಯೆಂದರು। ಅದಕ್ಕವಳು ಅಂತ್ಯದ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಪುನರುತ್ಥಾನವಾಗಿ ಏಳುವನೆಂತ ನಾ ಬಲ್ಲೆ ಯೆಂದಳು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪುನರುತ್ಥಾನವೂ ಜೀವವೂ ನಾವೇ। ನಂಮಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಇಡುವವನ್ಯಾವನೋ ಅವನು ಸತ್ತರೂ ಪುನಶ್ಚ ಜೀವಿಸುವನು। ಮತ್ತು ನಂಮಂನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವಂಥವನು ನಿತ್ಯ ಸಾವಿನಿಂದ ಸಾಯನು ಇದಂನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸುತ್ತೀಯೋ? ಯೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಹೌದು ಕರ್ತರಾದವರೇ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿದ ಜೀವಿತರಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕುಮಾರನಾದ ಕ್ರೀಸ್ತನಾಥರು ನೀವೆ ಯೆಂತ ವಿಶ್ವಾಸಿಸುತ್ತೇನೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಿದ ಬಳಿಕ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಂನ ಸಹೋದರಿಯಂನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕರೆದು ಬೋಧಕರು ಸಮೀಪಕೆ ಬಂದು ನಿಂನಂನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಯೆಂಧೇಳಿದಳು ಈಕೆ ಇದಂನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಸೀಘ್ರವಾಗಿ ಯೆದ್ದು ಆ ಗ್ರಾಮದ ಆಚೇಲಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂನಿಧಿಗೆ ಬಂದಳು। ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾಕೆಯ ಸಂಗಡ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಇವಳಿಗೆ ವುಪಶಾಂತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಜೂದೆಯರು ಇವಳು ಬೇಗ ಎದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆಂತ ಕಂಡು ಇವಳ ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಾ ಅಂದುಕೊಂಡದ್ದೇನಂದರೆ। ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿಗೆ ಅಳುವದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆಂದರು। ಮರಿಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇವರ ತಿರು ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ತಂನ ಸಹೋ

ದರಿಯಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಕರ್ತರಾದವರೇ ನೀವು ಯಿಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ನಂನ ಸಹೋದರನು ಸಾಯದೆ ಯಿರುವನು ಯೆಂದಳು। ಆಗ ಆಕೆಯೂ ಆಕೆಯ ಸಂಗಡಲ್ಲಿದ್ದ ಯೂದೆಯರೂ ಅಳುವದಂನು ಕಂಡು ಕಳವಳಗೈದು ತಂಮಲ್ಲಿ ದುಃಖವಂನೆಬ್ಬಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಅವನಂನ ಯೆಲ್ಲಿ ಯಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಯೆಂದರು। ಅದಕ್ಕವರು। ಕರ್ತರಾದವರೇ ಬಂದು ನೋಡಿ ಯೆಂದರು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಂಣೀರುಗಳ ಬಿಟ್ಟರು। ಯೂದೆಯರೊಳಗೆ ಕೆಲಬರು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಇಗೋ ಲಾಜರನಂನು ಯಿವರು ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಯೆಂತ ಹೇಳಿದರು। ಆದರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಬರು ಹೇಳಿದ್ದು । ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡನಿಗೆ ನೇತ್ರಗಳಂನು ತೆರದಂಥಾ ಯಿವರು ಲಾಜರು ಸಾಯದಹಾಗೆ ಕಾಪಾಡಲಾರದೆ ಇರುವರೋ ? ಎಂದು ಹೇಳಿದರು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಯಿನ್ನೊಂದಾವರ್ತಿ ತಂಮಲ್ಲಿ ಕಳವಳಗೈದು ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿಗೆ ಸೇರಿ ಬಂದರು; ಆದರೆ ಅದು ಗವಿಯಾಗಿತ್ತು ಅದರ ಬಾಯಿಗೆ ವೊಂದು ಕಲ್ಲು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು। ಆಗಲು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಯಾ ಕಲ್ಲಂನು ತೆಗಿಯಿರಿ ಯೆಂದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಮರ್ತ। ಸ್ವಾಮಿ ಈಗ ನಾರುತ್ತದೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಡಕ ಮಾಡಿದ್ದು ನಾಲ್ಕು ದಿವಸವಾಯಿತು ಯೆಂದಳು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಕೆಯ ಸಂಗಡ। ನೀನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿದರೆ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯಂನು ಕಾಣುವಿ ಎಂತ ನಿನಗೆ ನಾವು ಪಾಲಿಸಲಿಲ್ಲವೋ ? ಎಂದರು। ಹೀಗಿದ್ದು ಆ ಕಲ್ಲುಪಾರೆಯಂನು ತೆಗದು ಹಾಕಿದರು। ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪರಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಕಂಣೆತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ। ಪಿತನಾದವರೇ ನೀವು ನಂಮಂನು ಆಲೈಸಿದಿರಿ ಯೆಂಬುವದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ । ನಾವಾದರೆ ತಾವು ನಂಮಂನು ಕಳುಹಿಸಿದಿರೆಂತ ಯಿವರು ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವಹಾಗೆ ಸುತ್ತಲು ನಿಂತಿರುವಂಥಾ ಜನರ ನಿಮಿತ್ಯವಾಗಿ ಯಿವುಗಳ ಹೇಳಿದೆವು ಯೆಂದರು। ಆ ತರುವಾಯ ಸ್ವರವಂನೆತ್ತಿ ಲಾಜರನೆ ಹೊರಗೆ ಬಾ ಯೆಂದು ಕೂಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರು। ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಸತ್ತಿದ್ದವನು ಯೆದ್ದು ಹೊರಟನು। ಆದರೆ ಅವನ ಕೈಯ್ಯು ಕಾಲುಗಳು ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಲ್ಪಟ್ಟು ಅವನ ಮುಖವು ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರ ಸಂಗಡ। ಇವುಗಳಂನು ಬಿಚ್ಚಿ ಅವಂನ

ಹೋಗ ಬಿಡಿರಿ ಹೆಂದರು। ಆದ್ದರಿಂದ ಮರಿಯ ಮರ್ತಹೆಂಬವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಂಥಾ ಜೂದೆಯರೊಳಗೆ ಅನೇಕರು ಈ ಅದ್ಭುತವಂನು ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳಂನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿದರು। ಬೇರೆ ಕೆಲವರೋ ಫರಿಜಯರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುರುಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕರ್ತರು ಮಾಡಿದಂಥವುಗಳಂನು ಅವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದರು॥

ಫರಿಜಯರೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುರುಗಳೂ ಯಿದಂನು ಕೇಳಿ ಸಭೆಯಂನು ಕೂಡಿಸಿ ತಂಮೊಳು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನಾವೇನು ಮಾಡುವ ? ಅಗೋ ಯೀ ಮನುಷ್ಯನು ಅನೇಕ ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳಂನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ। ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವಂನ ಬಿಟ್ಟರೆ ಜನರೆಲ್ಲರು ಅವನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವರು । ಮತ್ತು ಯಿವನು ರಾಜ್ಯಭಾರವಂನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆಂತ ನೆನಸಿ ರೋಮಾನರು ಬಂದು ನಂಮ ರಾಜ್ಯವಂನೂ ನಂಮ ಜನರಂನೂ ನಾಶನ ಮಾಡುವರೆಂತ ಹೇಳಿದರು। ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರ ಕಾರ್ಯಗಳ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ರೋಮಾನರು ತಂಮ ಮೇಲೆ ಜಗಳ ಮಾಡ ಹೋಗುವರೆಂಬದಾಗಿ ಯಿಂಥವರು ಭಯ ಪಡದೆ ಯಿದ್ದರು। ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮೇಲೆ ಜನ ಸಮೂಹವು ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಯಿವರ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತವೆಂತ ನೋಡಿ ಹೊಟ್ಟೇ ಕಿಚ್ಚಿನಿಂದ ವುರಿಯುತ್ತಾ ಯಿವರಂನು ಹತ್ಯ ಮಾಡ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ ಯಿದ್ದರು। ಆದರೆ ಆ ವರುಷದ ಪ್ರಧಾನ ಗುರುವಾಗಿದ್ದ ಕೈಫಾಸೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ವೊಬ್ಬನು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನೀವು ಹೇನು ಅರಿಯದೆ ಯಿದ್ದೀರಿ । ಹೇನಂದರೆ ಜನರೆಲ್ಲರು ನಾಶನವಾಗದಹಾಗೆ ಜನರಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಸಾಯುವದು ಮೇಲುಹೆಂತ ನೀವು ಅರಿಯಿರೋ ಎಂದನು। ಆದರೆ ಅದಂನು ಅವನು ತಂನಿಂದ ತಾನೇ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವು। ಏನಂದರೆ ಅವನು ಹೇಳಿದಂಥಾ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಮರ್ಮವಾದ ಅರ್ಥವು ಯಿತ್ತು। ಅದಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸಾಯ ಹೋಗುವರೆಂತಲೂ ತಂಮ ಮರಣದಿಂದ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸ ಹೋಗುವರೆಂತಲೂ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು। ಆದರೆ ಅವನು ಆ ವರುಷದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುರುವಾದ ಕಾರಣ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯಗಳಂನು ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂತ್ತುನಾದವರು ಅವನ ಬಾಯಲ್ಲಿಟ್ಟರು। ಅಂದಿನ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಫರಿ

ಜಯರು ಸ್ವಾಮಿಗಳಂನು ಕೊಲ್ಲ ಯೋಚಿಸಿದರು। ಇದರ ನಿಮಿತ್ತ ಜೂದೆಯ ಶೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸದೆ ಅರಣ್ಯದ ಸಮೀಪ ದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಪ್ರೆಮ್ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಗಡ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು। ಆದರೂ ಜೂದೆಯರ ಪಾಸ್ಕ ಎಂಬ ಹಬ್ಬವು ಸಮೀಪ ವಾಗಿತ್ತು। ಅನೇಕರು ಸ್ವಾಮಿಗಳಂನು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದದ್ದೇನಂದರೆ। ಅವರು ಹಬ್ಬದ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಇರುವದ್ಯೇನೆಂದು ಅಂನುತ್ತಿದ್ದರು। ಆದರೆ ಕರ್ತರು ಯಿದ್ದ ಸ್ಥಳವಂನು ಯಾವನೊಬ್ಬನು ಅರಿತರೆ ತಮಗೆ ತೋರಿಸ ಬೇಕೆಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುರುಗಳೂ ಫರಿಜಯರೂ ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿ ಯಿದ್ದರು॥

ಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿರಾ। ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಮಾಡಿದ ಲೆಖ್ಖವಿಲ್ಲದ ಅದ್ಭುತ ಗಳ ವಿವರವಂನು ಕೇಳಿದ ತರುವಾಯ ಅವರು ನಿಜವಾದ ದೇವರೆಂಬು ವದಕ್ಕೂ ತಾವು ಬೋಧಿಸಿದ ವೇದವು ಸತ್ಯವೆಂಬುವದಕ್ಕೂ ಬಹು ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತವು ತೋರಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ। ಹುಟ್ಟು ಕುರು ಡರು ಮೊದಲಾದ ಅಂಧಕರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯಂನೂ ಮೂಕರಿಗೆ ವಾಕ್ಕಂನೂ ಕಿವುಡರಿಗೆ ಕಿವಿಯಂನೂ ಕೊಡುವರು। ಅಂಗ ಹೀನರು ತಂಮ ಕೃತ್ಯಗ ಳಂನೂ ಮಾಡುವಹಾಗೆ ಪಾಲಿಸುವರು। ಕುಷ್ಟ ರೋಗವಂನೂ ಪರಿಹರಿಸಿ ಸಕಲ ವ್ಯಾಧಿಗಳಂನೂ ಗುಣ ಪಡಿಸುವರು । ಸತ್ತವರಂನೂ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ನಾರುವ ಪ್ರೇತಗಳಂನೂ ಸಹ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಪ್ರಾಣವ ಕೊಡು ವರು। ಸ್ವಲ್ಪ ರೊಟ್ಟಿಗಳಂನು ತಂಮ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಸಂಗಡಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ ಹಸಿವೆ ಗೊಂಡ ಅನೇಕ ಸಹಸ್ರ ಮಂದಿಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾದ ಆಹಾರವಂನೂ ಕೊಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕ ಮುರುಕುಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಪುಟ್ಟಿಗಳು ತುಂಬು ವಹಾಗೆ ಮಾಡುವರು। ಅಧಿಕಾರದೊಡನೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳಂನು ಬಿಡಿಸಿ ಓಡಿ ಸುವರು। ಭೂಮಿಯಂನೂ ಕಂಪದಿಂದ ಉಬ್ಬಿದ ಸಮುದ್ರದ ತೆರೆಗಳಂನೂ ಗದ್ದಿಸಿ ಅಡಗಿಸುವರು । ಸಮುದ್ರದ ಜಲದ ಮೇಲೆ ಕಾಲು ನಡೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುವರು। ಈ ಮೊದಲಾದ ಎಣಿಸ ಕೂಡದ ಅದ್ಭುತಗಳು ಅವರಿಂದ

అనేక సారి నడెదవు। మత్తు స్వామిగళు తావే అవుగళంను మాడి దల్లదె తంమ శిష్యరిందలూ మాడిసిదరు ఈ అద్భుతగళు పాపథ ముంతాద మిశ్రగళింద మాడల్పడలిల్లా। దిన క్రమేణ స్వభావిక వాగి యుంటాద వ్యాధి పరిహారవల్ల। ఒందు మాతు హేళిద క్షణవే ఈ అద్భుతగళెల్లా నెరవేరువవు। తావిరువ స్థళదల్లియూ దూర వాద స్థళదల్లియూ తంమ చిత్తదింద అద్భుతగళంను నడెసికొండు బందరు। యిదల్లదె ఆ అద్భుతగళు సాక్షియాగి నింత హేరళవాద జనర ముందె నడెద వర్తమానగళల్లదె రహస్యవాగి నడెద సమాచారవల్లవు। యింథా అద్భుతగళెల్లా *నోడి బహళ జనరు శ్రమిసి అవర దివ్య బోధనెయంను కేళ మనెగళంను బిట్టు అంన పానాదిగళంను సహా మరతు అనేక దిన ప్రయాణవ మాడి అవరంను హింబాలిసువరు। యిష్టు అద్భుతగళెల్లా అవరింద నడెదిరు వల్లి అవరంన దేవరెందు హ్యాగె అంగీకరిసదె యిర బహుదు। సత్తవరంను ఎబ్బిసువ ఆశ్చర్య మొదలాద అద్భుతగళు మనుష్యనింద లాగలి పిశాచియిందలాగలి మిక్కాద సృష్టి వస్తుగళిందలాగలి ఎష్టు మాత్ర ఉంటాగ కూడదు। ఆదకారణ జేసునాథరు అవుగళన్ను దైవత్వద సామర్థ్యదింద మాడి ఇద్దారెందు ఒప్పికొళ్ళ బేడవో? ఆద్దరింద అవరు నిజవాద దేవరెంబువదే సిద్ధ। ఏనందరె జేసు నాథ స్వామియంను దేవరల్లవెంధేళిద్దరె అవరిగె అంథా సామర్థ్య విరువదు హ్యాగె? అల్లదె మత్యావ ఆజ్ఞెయింద ఆ అద్భుతగళంను మాడువరు? తావు సర్వేశ్వరనిగె సరిసమానవాద దేవర ఏక కుమారనెందూ అవరొడనె కూడ తావు దేవరెందూ దృష్టాంత వాగి తొప్పిసువదక్కె అంథ అద్భుతగళెల్లా మాడువల్లి అవరు హేళిద్దు నిజవిల్లదిద్దరె సర్వేశ్వరను అబద్ధక్కె దృఢార్థవాగి ఆ ఆజ్ఞె యంను అవరిగె కొట్టిసువరో? అల్లదె సర్వేశ్వరను కూడదె యిద్దరె యివర ఆజ్ఞెయంను కిత్తుకొండు జేసునాథరు స్వీకరిస

ಬರುದೋ? ಈ ಎರಡು ಪರಿಷ್ಟಾರವಾಗಿ ಹೇಳಲೂ ನೆನಸಲೂ ಕೂಡದು। ಇದೆಲ್ಲಾ ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಖಿಷ್ಟ ಮೇಲಾದ ಅದ್ಭುತಗಳಂನು ಮಾಡಿದ ಜೇಸುನಾಥರು ತಾವೇ ಸರ್ವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯರೂ ಸರ್ವ ಸ್ವರೂಪಿಯೂ ಆದ ಪರಮ ದೇವರೆಂದು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಿರಾಗಲಿ॥

೧೭ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮಾಡಿದ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಗಳ ಕುರಿತು॥

ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಂಮ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರ ಸಂಚಾರಿಸುವಿಕೆಯು ದಿವಸಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದಾಗ ಆದದ್ದೇನಂದರೆ। ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಲ್ಪಡುವದಕ್ಕಿದ್ದ ಜೆರುಸಲೇಮ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಹೋಗ ಮನಸ್ಕರಿಸಿದರು। ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಮಗೆ ಮುಂದೆ ದೂತರುಗಳಂನು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಇವರು ಹೊರಟು ಒಂದು ಬಿಡುದಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಾ ಮಾಡುವಹಾಗೆ ಸಮರಿತಾನರ ಒಂದು ಊರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು। ಆ ಗ್ರಹಸ್ತರಾದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳ ಕೊಡಲೊಲ್ಲದೆ ಹೋದರು। ಯಾಕೆಂದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಜೂದೆಯರಾಗಿದ್ಧಾರೆಂತಲೂ ಜೆರುಸಲೇಮ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ಕ ಹಬ್ಬವಂನು ಆಚರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂತಲೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು ಆದರೆ ಜಾಕೋಬನೂ ಜೋವಂನೆಸನೂ ಇದಂನು ಕಂಡು ಕೋಪಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ಧೇನದಂರೆ। ಸ್ವಾಮೀ ಪರಮಂಡಲದಿಂದ ಬೆಂಕಿ ಇಳಿದು ಈ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ದಹಿಸುವಹಾಗೆ ನಾವು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೋ ಅಂದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರಂನು ಗದ್ದಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಇರ ತಕ್ಕ ಗುಣವು ಎಂಥಾದ್ದೆಂದು ಅರಿಯದೆ ಇರುತ್ತೀರೋ ಯಾಕೆಂದರೆ ಕೋಪ ಗುಣವಲ್ಲ। ನೀವು ಶಾಂತವೂ ಮನದೈನ್ಯವೂ ಪರ ಸ್ನೇಹವೂ ಉಳ್ಳವರಾಗಿರ ತಕ್ಕದ್ದೇ ಸರಿ। ನಾವು ಮನುಷ್ಯರಂನು ನಾಶನ ಮಾಡ ಬಾರದೆ

అవరంను రక్షిస బందెవు ఎందు హేళిసి అవరు బేరొందు గ్రామక్కె హొరటు హోదరు। హీగె జెరుసలేమ్ పట్టణక్కె హోగలాగి స్వామి యావదక్కూ అంజదె అవర ముందె నడియుత్తా ఇద్దరు। ఆదరె యూదెనురు స్వామియవర ప్రాణక్కె హాని మాడ హుడుకుత్తా యిద్దరెంబదాగి శిష్యరు అరితు కర్త్రర ధైర్యద మేలె విస్మయపట్టు భయస్తరాగి హిందె బరుత్తిద్దరు। ఆగలు తమగె బర హోగువంథవుగళంను స్వామిగళు తంమ శిష్యరిగె స్పష్ట పడిస తొడగి హేళిద్దేనందరె। ఇగో నావు జెరుసలేమ్ ఎంబ నగరక్కె హోగుత్తేవె। ఆదరె మనుష్యకుమారన కురితు దీర్ఘదర్శిగళ ముఖాంతరవాగి బరియల్పట్టవుగళెల్లా ఈడేరువవు। ఏనందరె గురుగళ శ్రేష్ఠరిగూ వేద పాఠకరిగూ హిరియరిగూ ఒప్పిసల్పడువను। అవరు యీతనంన మరణక్కె నిర్ణయిసి అన్య జనర కైయ్యిగళల్లి ఒప్పిసి బిడువరు। ఈతన వైరిగళు ఈతనిగె హాస్య నిందె మాడి ఉగుళంనిట్టు చాటిగళింద బడిదు యీతనంను హత్యె మాడువరు। ఆదరె మూరనే దివసదల్లి పునరుత్థానవాగువను ఎంథేళిదరు। హాగె సకలవు తమగె తిళిదిరువదెంతలూ తావు మనోసంతోషవాగి పాడు పట్టు మృతవాగువరెంతలూ తంమ శిష్యరు తిళిదు కొంబువహాగూ మత్తు యీతన పునరుత్థానద నంబికెయింద అవర హృదయవు దృఢ పడువహాగూ క్రీస్తునాథరు యివుగళెల్లా ముంచితవాగియే అవరిగె స్పష్ట పడిసిదరు॥

జెరికో పట్టణక్కె స్వామిగళు సమీపిసిరలాగి హాదీ అరుగినల్లి భిక్ష బేడుత్తా కురుడనొబ్బను కుళితిద్దను। జన సందణి హాదు హోగువదంను అవను కేళలాగి యిదేనెంత జెసగొండను। ఆగ నజరెయనాద జేసునాథరు హాదు హోగుత్తారెంత అవనిగె హేళిదరు। ఆక్షణవే అవను। దావీదన మగనాద జేసువేనంన మేలె కనికరవాగిరి ఎందు కూగి హేళిదను। అవను బాయి

ಮುಚ್ಚುವಹಾಗೆ ಮುಂದೆ ನಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವರು ಅವಂನ ಗದ್ದಿಸಿದರು। ಅವನೋ
ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ದಾವೀದನ ಪುತ್ರನಾದ ಜೇಸುವೇ ನಂನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ
ಯಾಗಿರಿ ಎಂದು ಬೊಬ್ಬೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದನು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಿಂತು ಅವಂನ
ತಂಮ ಸಂನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಕರೆತರ ವಿಧಿಸಿದರು। ಅವನು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದ
ಬಳಿಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವಂನ ನೋಡಿ। ನಂಮಿಂದ ನಿನಗೆ ಏನಾಗ ಬೇ
ಕೆಂದು ಕೇಳಿದಕ್ಕೆ ಅವನು। ಕರ್ತರಾದವರೇ ನನಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಬೇಕು ಎಂದನು
ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು। ದೃಷ್ಟಿಸು ನಿಂನ ವಿಶ್ವಾಸವು ನಿನಗೆ ಸ್ವಸ್ಥ ಪಡಿಸಿತು
ಎಂತ ಪಾಲಿಸಿದರು। ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಅವನು ದೃಷ್ಟಿಯಂನು ಪಡೆದು ದೇವ
ರಂನು ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು। ಮತ್ತು
ಈ ಅದ್ಭುತವಂನು ಕಂಡಂಥ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಂನು ಸ್ತುತಿ
ಸುತ್ತಿದ್ದರು॥

ಮತ್ತು ಯಿಗೋ ಸುಂಕದವರ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿಯೂ ದ್ರವ್ಯ ಸಂಪಂನ
ನಾಗಿಯೂ ಆಗಿದ್ದ ಜಕೆಯೂಸೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ವೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಇದ್ದನು
ಇವನು ಸ್ವಾಮಿಗಳಂನು ನೋಡ ಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಬಹು ಅಭಿಲಾಷಿತನಾಗಿ
ದ್ದನು। ಆದರೆ ಯಿವನು ಕುಳ್ಳನಾಗಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಬಹು ಜನ ಸಮೂ
ಹವು ಸ್ವಾಮಿಗಳಂನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಅವರಂನು ನೋಡ
ಲಾರದಿದ್ದನು। ಯಿದರ ನಿಮಿತ್ತ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹಾದು ಬರುವದಕ್ಕಿದ್ದ ವೊಂದು
ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಾನು ಮುಂದಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅವರಂನು ನೋಡುವಹಾಗೆ
ವೊಂದು ಮರದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿದನು। ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗಿ
ಕಂಣೆತ್ತಿ ಜಕೆಯನಂನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದು। ಜಕೆಯನೇ ಬೇಗ ಯಿಳಿದು ಬಾ
ಏನಂದರೆ ಯಿಂದು ನಿಂನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಂಗ ನೆನಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು
ಪಾಲಿಸಿದರು। ಆಗ ಜಕೆಯನೆಂಬುನು ಸೀಘ್ರವಾಗಿ ಯಿಳಿದು ಸ್ವಾಮಿ
ಗಳಂನು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದನು। ಆದರೇ ಪಾಪಿಷ್ಟನಾದ ಮನು
ಷ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಂಗಿದ ಕಾರಣ ಎಲ್ಲರು ಗುಣ ಗುಟ್ಟುತ್ತಾ
ಯಿರುವಾಗ ಜಕೆಯೂಸ್ ಏಂಬುವನು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ತಿರು ಪಾದಗಳ ಅಂಡೆ
ಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿಂನೈಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಸ್ವಾಮಿ ಯಿಗೋ ನಂನ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ

ಅರ್ಧ ಭಾಗವಂನು ದರಿದ್ರರಿಗೆ ಕೊಡುತೇನೆ। ಮತ್ತು ಯಾವನಿಗಾದರು ಅನ್ಯಾಯ ನಾನು ಮಾಡಿ ಯಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಪುತ್ತರಿಸುತ್ತೇನೆಂದನು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸುತ್ತು ನಿಂತಿದ್ದವರಂನು ನೋಡಿ ಪಾಲಿಸಿದ್ದು। ಯಿಂದು ಈ ಮನೆಗೆ ರಕ್ಷಣ್ಯ ಉಂಟಾಯಿತು। ಏನಂದರೆ ಜಕೆಯಾಸೆಂಬವನು ತಂನ ವಿಶ್ವಾಸ ಸ್ನೇಹದ ಮುಖಾಂತ್ರವಾಗಿ ಅಬ್ರಹಾಮನ ನಿಜವಾದ ಪುತ್ರನಾದನು। ಹೀಗಿದ್ದು ನಾವು ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಮಾಡಿದ್ದರ ಮೇಲೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಬ್ಯಾಡರಿ। ಯಾಕೆಂದರೆ ಮನುಮಗನು ತಪ್ಪಿ ಹೋದದ್ದಂನು ಹುಡುಕುವದಕ್ಕೂ ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೂ ದಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂತ ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ಅಲ್ಲಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೊರಟು ಪಾಸ್ಖ ಯೆಂಬ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಆರು ದಿವಸಗಳ ಮುಂಚೆ ಬೆತನ್ಯ ಯೆಂಬ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ದಯ ಮಾಡಿದರು। ಆಗಲು ಯಿವರ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಶಿಷ್ಯರೂ ಕುಷ್ಟಯೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಸಿಮೋನನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಿವರಿಗೆ ರಾತ್ರೀ ಭೋಜನವಂನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದರು। ಮರ್ತ ಯೆಂಬುವಳು ಬಡಿಸುತ್ತಾ ಯಿದ್ದಳು। ಮತ್ತೂ ಲಾಜರನು ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು। ಮರಿಯಾ ಅಂದರೆ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಪರಿಮಳದ ವೊಂದು ಶೇರಂನು ತೆಗದುಕೊಂಡು ಕರ್ತರ ಶ್ರೀಪಾದಗಳಿಗೆ ಲೇಪನೆ ಮಾಡಿ ತಂನ ತಲೇ ಕೂದಲುಗಳಿಂದ ವರಿಸಿದಳು। ಮತ್ತು ಆ ಪರಿಮಳದ ಭರಣಿಯಂನು ವಡದು ಹಾಕಿ ಪರಿಮಳದ ತೈಲವಂನು ಯಿವರ ತಿರು ಶಿರಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಸುರಿಸಬಿಟ್ಟಳು। ಇದರಿಂದ ಆ ಮನೇಯು ಪರಿಮಳದ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ತುಂಬಿತು। ಸ್ವಾಮಿಗಳಂನು ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಡುವದಕ್ಕಿದ್ದ ಜೂದಾಸ್ ಇಸ್ಕಾರಿಯೋತೆಂಬುವನು ಯಿದಂನು ಕಂಡು ಹೇಳಿದ್ದು ಯಿಷ್ಟು ನಷ್ಟ ಯಾತಕ್ಕೆ? ಈ ಪರಿಮಳವ ಹೆಚ್ಚಾದ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಿ ಗರೀಬರಿಗೆ ಕೊಡ ಬರುತಾಗಿತ್ತೆಂದನು। ದರಿದ್ರರ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರದಿಂದ ಯಿದಂನು ಹೇಳಿದವನಲ್ಲ। ಆದರೇ ಕಳ್ಳನಾಗಿದ್ದದರಿಂದಲೂ ಅನುದಿನದ ಖರ್ಚಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವು ಯಿವನ ಕೈಯ್ಯಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು ಶಿಷ್ಯರೊಳಗೆ ಕೆಲವರು ಸಹಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿ

ಗಳು ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ। ಯೀ ಸ್ತ್ರೀಯಾದವಳಿಗೆ ನೀವು ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವದೇನು? ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಸುಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದಳು। ದರಿದ್ರರು ಯಾವಾಗ್ಯೂ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯಲಿದ್ದಾರೆ ನಿಮಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬಂದಾಗ್ಯೆ ಅವರಿಗೆ ಧರ್ಮ ಮಾಡಬಹುದು। ನಾನಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯಲಿ ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಯಿರುವವರಲ್ಲ। ಆದರೆ ಯಾಕೆ ಯೀ ಪರಿಮಳವನ್ನು ನನ್ನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಹೊಯಿದು ನನ್ನ ಪ್ರೇತಕ್ಕೆ ಅಡಕವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಯಿದನ್ನು ಮಾಡಿದಳು। ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಲೋಕದೊಳು ಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯೀ ಸುವಿಶೇಷವು ಪ್ರಸಂಗಿಸಲ್ಪಡುವದೋ ಯೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಅವಳ ಸ್ಮರಣೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಡುವದೆಂತ ಹೇಳಿಸಿದರು। ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬೆತನ್ಯ ಎಂಬ ಊರಲ್ಲಿ ಯಿದ್ದಾರೆಂತ ಜೂದೆಯರೊಳಗೆ ಅನೇಕರು ಕೇಳಿ ಅವರನ್ನು ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮೃತವಾದವರೊಳಗಿಂದ ಯೆಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಲಾಜರನನ್ನೂ ನೋಡುವಹಾಗೆ ಬಂದರು। ಆದ ಕಾರಣ ಯಿಂಥಾ ಅದ್ಭುತದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಜೂದೆಯರೊಳಗೆ ಅನೇಕರು ಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುತ್ತಾರೆಂದು ಗುರುಗಳ ಪ್ರಧಾನರು ಕಂಡು ಲಾಜರನನ್ನು ಹತ್ಯ ಮಾಡ ಯೋಚಿಸಿದರು। ಏನಂದರೆ ನಿಷ್ಕಪಟ ಹೃದಯವುಳ್ಳಂಥ ಮನುಷ್ಯರು ಯಿಂಥಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕಾಣುವದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಇರಲಾಗಿ ಕಠಿಣಪಾತ್ರಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ದುರ್ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ಮೂರ್ಖರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು॥

ಮಾರನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಗಡ ಜೆರುಸಲೇಮಿಗೆ ಹೋಗ ಬೆತನ್ಯದಿಂದ ಹೊರಟರು। ಆದರೆ ಓಲಿವೇತೆಂಬ ಪರ್ವತದ ಅರುಗಿನಲ್ಲಿರುವ ಬೆತ್ಫಜೆ ಯೆಂಬ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸಮೀಪಿಸಲಾಗಿ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರೊಳಗೆ ಯಿಬ್ಬರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನಿಮಗೆ ಯೆದುರಾಗಿರುವ ಆ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿರಿ। ನೀವು ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಒಬ್ಬನಾದರು ಯಿನ್ನು ಯೇರದಂಥ ಮರಿಯು ಸಂಗಡ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ಹೆಂಣು ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಕಾಣುವಿರಿ ಅದಂ

ಬಿಚ್ಚಿ ನಮಗೆ ಹೊಡಕೊಂಡು ಬಂನಿ। ಮತ್ತು ಅದಂನು ಬಿಚ್ಚುವದೇನೆಂಬದಾಗಿ ಯಾವನೊಬ್ಬನು ನಿಮಗೆ ಕೇಳಿದರೆ ನೀವು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಅದು ಕರ್ತರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿಧೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಿರಿ ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವನೆಂದ್ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು। ಆಗ ಶಿಷ್ಯರು ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ತಮಗೆ ಕಟ್ಟಳೆ ಯಿಟ್ಟಮೇರೆಗೆ ನಡಕೊಂಡರು। ಏನಂದರೆ ಯೆರಡು ಬೀದಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಗಲಿನ ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಂಥ ಕತ್ತೆಯನ್ನೂ ಅದರ ಮರಿಯಂನೂ ಕಂಡರು। ಆದರೆ ಆ ಮರಿಯಂನು ಬಿಚ್ಚುವಾಗ ಅದನ್ನು ಸಾಕುವ ಒಡೆಯನು ಅವರ ನೋಡಿ ಕೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಯೀ ಮರಿಯಂನು ಬಿಚ್ಚುವದೇನು ಯೆಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಶಿಷ್ಯರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಕರ್ತರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು। ಆಗಲಾಮನುಷ್ಯನು ಹೆಂಣು ಕತ್ತೆಯಂನೂ ಅದರ ಮರಿಯಂನೂ ಬಿಟ್ಟನು। ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯರು ಅವುಗಳಂನು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಹೊಡಕೊಂಡು ಬಂದರು। ಆ ಬಳಿಕ ತಂಮ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಸಿ ಜೇಸುನಾಥರಂನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರು ಶಿಯೋನಿನ ಕುಮಾರ್ತೆಯೇ ಅಗೋ ಹೆಂಣುಕತ್ತೆಯ ಮೇಲೆಯೂ ಇದರ ಮರಿಯ ಮೇಲೆಯೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ರಾಯರು ಸಾಧು ಗುಣಸ್ತರಾಗಿ ನಿಂನ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಜಕರಿಯಾಸೆಂಬವರು ಹೇಳಿದ ದೀರ್ಘದರ್ಶನವು ಆಗಲೇ ನೆರವೇರಿತು। ಶಿಷ್ಯರು ಯಿದಂನು ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಕಂಡು ತಿಳಿಯದವರಾಗಿದ್ದರು। ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಂಮ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ತರುವಾಯ ರಕ್ಷಕರಂನು ಕುರಿತು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಂಥ ಈ ದೀರ್ಘದರ್ಶನವು ಯಿವರಲ್ಲಿಯೇ ನೆರವೇರಿತೆಂದು ಜ್ಞಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು। ಹಬ್ಬದ ದಿವಸಕ್ಕಾಗಿ ಜೆರುಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಇದ್ದಂಥ ಸಮೂಹವು. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆಂತ ಕೇಳಿ ತೆಂಗಿನ ಗರಿಗಳನ್ನು ಅವರವರು ಕೈಯ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆದುರಾಗಿ ಬಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದೇನಂದರೆ। ದಾವೀದನ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಜಯವೂ ಮಹಿಮೆಯೂ ವುಂಟಾಗಲಿ। ಕರ್ತರಾದವರ ನಾಮಧೇಯದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತೈಸುವ ಇಸ್ರಾಯೇಲಿನ ರಾಯನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಡಲಿ ಯೆಂದ್ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು। ಕೆಲ

వరు మార్గదల్లి తంమ బట్టెగళంను హాసుత్తా యింనూ కెలబరు మరగళ కొంబెగళంను కొయిదు అవర ముందె హాకుత్తా ఇద్దరు వొలివేతెంబ పర్వతద అడివారక్కె కర్తరు సమీపిసలాగి అవర శిష్యరొళగె యెణిసల్పట్టవరెల్లరు కండంథా సమస్త ఆశ్చర్యాదిగళ మేలెయూ విశేషవాగి లాజరెంబవన పునరుత్థానద మేలెయూ మన వుల్లాస పట్టు యేకవాగి దేవరంను కొండాడ తొడగిదరు హ్యాగెందరె। పరలోకక్కూ నమగూ సమాధానవూ మత్తు వుంనతదల్లి వాసిసువ కర్తరిగె స్తోత్రవూ వుంటాగలి యెంధేళుత్తిద్దరు। ఆదరె హొట్టెకిచ్చినిందలూ హగెయిందలూ వుద్రేకవాద ఫరిజయరు ఆతంన నోడి బోధకనే నింమ శిష్యరన్ను గద్దిసిరి యెంధేళిద్దక్కె స్వామిగళు అవర సంగడ మనుమగను మహిమె పడువహాగె యీగ కాలోచితవాయితు। మనుష్యన యావ అధికారవు ఇదక్కె అడ్డి మాడలారదు। ఈ శిష్యరు బాయి ముచ్చువరాదరె కల్లుగళు కూగువవు యెంత నిమగె హేళుత్తేనె యెందరు॥

మత్తూ జెరుసలేమ్ నగరద సమీపక్కె బరువాగ స్వామిగళు అదంను నోడి కంణీరు బిట్టు హాలిసిద్దేనందరె। ఓ జెరుసలేమ్ నగరవే। నినగె సమాధానవంను తరువదక్కిద్ద కార్యగళంను తక్క తరుణదల్లి అరితుకొండిద్దరె నినగె భాగ్య। ఆదరె ఈగ కంణు ముచ్చి అవుగళంను గ్రహిసదె యిరుత్తీ। యిదర నిమిత్త అనుగ్రహవు నినింద తెగదు హాకల్పట్టీతు। మత్తూ నీను నింన శత్రుగళ కైయ్యిగళల్లి వొప్పిసల్పడువి। నింన సుత్తలు కందకగళంను అగిదు యావ కడెయల్లియూ నింనంను ఇరుకిసి నెలక్కె కెడవి బిడువరు। నింనల్లిరువ మక్కళంను కొంధాకువరు। మత్తు నింనల్లి కల్లిన మేలె కల్లు యిరగొడరు। ఏనందరె సర్వేశ్వరను తమ్మ క్రీస్తునాథర ముఖాంతరవాగి నింనంను సందిసిద కాలవ నీను అరియదొల్లదె హోద కారణ యివుగళెల్లవు నినగె సంప్రాప్తిసువవు

యెంబదాగి పాలిసిదరు॥

మారనే దినదల్లి స్వామిగళు దేవస్థానదొళు ప్రవేశిసి వ్యాపార సాపార మాడుత్తిద్ద మనుష్యరంను కండరు హాగందరె! కెలబరు పారివాళద హక్కిగళంనూ దనగళంనూ కురిగళంనూ బలిగళ ప్రయోజనక్కె ఆగువంథ బేరె బేరె మృగగళంనూ మారుత్తిద్దరు। బేరె కెలవరు సరాఫు వ్యాపార మాడుత్తిద్దరు। ఆగ దేవశక్తి తుంబిద స్వామిగళు ఆ వర్తకరంను హొరడిసి సరాఫర మేజుగళంనూ మారువవర అంగడిగళంనూ కెడవి బిట్టరు। మత్తు హేళిద్దేనందరె నంమ మందిరవు జప స్థానవాగిదె। నీవు ఇదన్ను కళ్ళర గవియాగి మాడిదిరి యెందరు। ఆదరె దేవాలయదల్లి ఆ అక్రమగళు నడెయు తాలుత్తిద్ద గురుగళ ప్రధానరూ నీతిపాఠకరూ యీ వాక్యగళంను కేళి బహు రౌద్రరాగి అవరంన హత్య మాడ వుపాయవంను హుడుకుత్తిద్దరు॥

ఆదరె హబ్బద దివసదల్లి సత్య దేవరంను ఆరాధిసువదాగె జెరుసలేమిగె బంద అజ్ఞానిగళొళగె కెలబరు ఫిలిప్పన బళిగె బందు అవన సంగడ అయ్యా స్వామిగళంను నోడ అపేక్షిసుత్తేవె యెందు బేడికొండరు। ఫిలిప్పను అంద్రెయాసన బళిగె బందు యిబ్బరూ స్వామిగళిగె అరుహిసి హేళిద్దేనందరె! అజ్ఞానిగళు కెలబరు నింమంను నోడ హుడుకుత్తారె యెందరు। అదక్కె స్వామిగళు ప్రత్యుత్తరవాగి హేళిద్దు మనుమగను మహిమె పడువ హాగె సమయ బంతు। నిజవాగి నిజవాగి నిమగె పాలిసుత్తేవె నెలదల్లి బిద్ద గోధియ కాళు సాయదె హోదరె నిష్ఫలవాగిరువదు। సత్తరె బహళ ఫలవంను కొడువదు। హీగెయే క్రీస్తునాథరు తంమ ప్రాణవంను పాపిష్టరిగాగి కొట్టరె లెక్కవిల్లద సంతతియన్ను పడెయువరు। ఈగ నంమ ఆత్మవు కళవళ పడువదు హౌదు। తందె యాదవరే నంమ పీడెయ తరుణదింద నంమంను రక్షిసిరి। ఆదరె

నింమ నామవు స్తుతిసల్పడువహాగె యీ సంకటదల్లి బందెవు। హీగిద్దు నింమ నామవంను మహిమె పడిసిరి యెందరు। ఆ క్షణవే పరలోకద ధిసెయింద శబ్ద వుంటాగి హేళిద్దేనందరె। యివంను మహిమె పడిసిదెవు ఇంను మహిమె పడిసువెవు యెందితు। ఆగలు నింతు కేళిదవరల్లి కెలబరు గుడుగితు ఎందూ ఇంనూ కెలవరు అవరసంగడ దేవదూతను మాతాడిద్దానెందూ హేళుత్తిద్దరు అదక్కె స్వామిగళు ప్రత్యుత్తరవాగి। పరలోకద దిసెయింద బంద యీ శబ్దవు నంమ నిమిత్తవల్ల ఆదరె నీవు నంమల్లి విశ్వాసిసువహాగె నిమగాగియే వుంటాయితు। ఈ లోకక్కె అధికారియాద పిశాచియు జయిసల్పడువ తరుణవు ఈగ సమీపవాగిదె। మత్తూ నావు సిలుబెయ మేలె యెత్తల్పట్ట బళిక సర్వవంను నంమ బళిగె యెళకొళ్ళువెవు ఎంథేళి తావు మృతవాగువదక్కిద్ద విధవంను గురిసుత్తిద్దరు।జాదెమర ముందె యెష్టెష్టు అద్భుతగళంను స్వామిగళు మాడిద్దాగ్యూ అనేకరు అవరంను విశ్వాసిసదె యిగుత్తిద్దరు। దీర్ఘదర్శియాద ఇజాయ్యాసెంబవరు ముందరుహిసిదహాగె అవర హృదయవు కురుడాగిత్తు। అవర సమస్త కేడుగళింద అవరంను రక్షిసలాపువంథ జ్ఞాన వైద్యవంను దృష్టిసలాశె యిల్లదవరాగిరుత్తిద్దరు॥

ఆగ దివ్య రక్షకర ప్రసంగగళల్లి యావదొందు తప్పు హిడియబేకెందు ఫరిజయరు ఆలోచనె మాడికొండిద్దరు। ఆదర నిమిత్య అవరంను శోధిసువహాగూ మత్తు యేనాదరు కారణ సిక్కిదరె పిలాతుసెంబ ధొరెయ కైయ్యల్లి అవరంను ఒప్పిసువహాగూ తంమ శిష్యరొళగె కెలబరంను కళుహిసి బిట్టరు। యివరు జేసునాథర బళీలి బందు అవరంను నోడి బోధకరే నీవు సత్యవంతరాగిరుత్తీరెందూ మత్తు దేవర నిజవాద బోధనెయంను సారిసుత్తీరెందూ నావు బల్లెవు నీవు యొబ్బనిగాదరూ తమ పడదెయూ ముఖ దాక్షిణ్యవంను ఎణిసదెయూ యిద్దీరి। హాగాదరె జిజరింబ

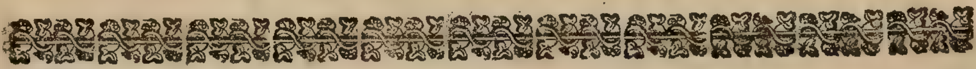
ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದವನಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡ ಅಪ್ಪಣೆ ಉಂಟೋ ಇಲ್ಲವೋ? ನಿಮಗೆ ತೋಚುವದೇನು? ಯೆಂದು ಕೇಳಿದರು। ಇವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಯೆಂತೆಂದರೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಜೇಸುವು ಹೇಳಿದರೆ ತಂನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಗೆಯಂನು ಯೆಬ್ಬಿಸುವನು ಆದರೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡ ಬೇಡವೆಂದಂದರೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಗುಬಾರು ಮಾಡುವವನಹಾಗೆ ಅವನಂನು ಹಿಡಿದು ಥೊರೆಯ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸುವೆವೆಂತ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು। ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತುನಾಥನು ತಂಮ ಪರಮ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅವರ ದುರಾಲೋಚನೆಗಳ ತಿಳಿದು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ। ಕಪಟಸ್ತರೇ ನೀವು ನಂಮಂನು ಶೋಧಿಸುವದೇನು? ತೆರಿಗೆ ರೊಖ್ಖವ ನಮಗೆ ತೋರಿಸಿರಿ ಎಂದರು। ಆಗಲವರು ವೊಂದು ರೂಪಾಯಿ ವೊಪ್ಪಿಸಿದರು। ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು ಅವರಂನು ನೋಡಿ ಈ ರೂಪವೂ ಮೇಲಿರುವ ಬರಹವೂ ಯಾರದು ಯೆಂದು ಕೇಳಿದಕ್ಕೆ ಸೆಜರೆಂಬವನದು ಯೆಂದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು। ಹಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಸೆಜರೆಂಬವನಿಗೆ ಸೆಜರೆಂಬವನದೂ ದೇವರಿಗೆ ದೇವರದೂ ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಡಿ ಯೆಂಬದಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರು। ಅವರು ಯಿದಂನು ಕೇಳಿ ನಾಚಿಕೆ ಪಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟರು॥

ಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿರಾ। ಜೇಸುನಾಥರ ಪರಿಶುದ್ಧರ ನಡತೆಯು ಅವರು ಅವತರಿಸಿದ ದೇವರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ। ಅವರು ಯೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದ ದಿವಸಗಳೆಲ್ಲಾ ಲವಲೇಶವಾದರೂ ದುರ್ಗುಣದ ಸ್ವಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲ ಸುಕೃತ ಸದ್ಗುಣಗಳೂ ವುತ್ತಮ ವಿಧವಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಯೆಡೆಬಿಡದೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ್ದೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು। ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಮರಣದ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕೂ ಅವರೊಂದು ಕಾಲವೂ ನಗೆ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲವು। ವೊಂದು ಪರಿಹಾಸ್ಯದ ವಾರ್ತೆ ಹೇಳಿದವರೂ ಅಲ್ಲವು। ಎಂಥೆಂಥಾ ಕಾರ್ಯವು ಸಂಭವಿಸಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಅವರ ತಿರು ಮುಖ ವಿಲಾಸವು ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಒಂದೇ ಪ್ರಕಾರವಿರುವದು। ಅವರ ತಿರು ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಟ ವಾಕ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ದೇವರ ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೂ ಮನುಷ್ಯರ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕೂ ತಕ್ಕ ವಾರ್ತೆಗಳಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂ

ದಲ್ಲವು। ಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ವುಪಕಾರ ಮೇಲುಗಳ ಮಾಡುವದೂ ತಂಮ ತಂದೆ ಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಚಿತ್ತವಂನು ಯಿಡೇರಿಸುವದೂ ಅವರಿಗೆ ಮಾರ್ಪ ಡದ ವುದ್ಯೋಗವಾಗಿತ್ತು। ಆದಕಾರಣ ಅವರ ನಡತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯ ಗಳಿಗೂ ವುತ್ತಮವಾದ ಮಾದ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು। ಅವರು ಹೇಳಿದ ಬೋಧನೆಯೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸತ್ಯವಂನು ತಿಳಿಸು ಪಡಿಸಿ ಸುಕೃತ ಆಶೆಗಳಂನು ಪ್ರೇರೇ ಪಿಸುವ ದೈವೀಕ ಅಮೃತ ಪ್ರಸಂಗವೆಂಥೇಳತಕ್ಕದ್ದು। ಮನುಷ್ಯರ ಮುಖ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೂ ತಮಗೆ ಘನತ್ವ ಸ್ತುತಿ ಮಹಿಮೆಗಾಗಿಯೂ ಪೊಂದಾ ದರೂ ಮಾಡದೆ ತಂಮ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವುಂಟಾಗುವ ಹಾಗೆ ತಂಮ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಯಾವತ್ತು ಮಾಡುವರು। ಅವರು ಯೆಣಿಸ ಕೂಡದ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಅದ್ಭುತಗಳಂನು ಮಾಡಿದವರಾಗಿಯೂ ದೈವಿಕ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದವರಾಗಿಯೂ ಸಕಲ ಆರಾಧನೆ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದವರಾಗಿಯೂ ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಅಧಿಪತಿ ರಾಜರಾ ಗಿಯೂ ಯಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿದ ದಿನಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಹಿಮೆ ಆಡಂಬರ ಬಡಾಯಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳೆಲ್ಲಾ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ತಾಳ್ಮೆ ದರಿದ್ರ ಕಷ್ಟ ಮೊದಲಾದ ವುಪದ್ರಗಳಂನು ಯಿಚ್ಛೈಸಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರು। ಒಬ್ಬನು ಅವರಂನು ಹಿಂಬಾಲಿಸ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೇಳಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಕ ಲರ್ಗೂ ಕರ್ತರಾದ ದಿವ್ಯ ಬೋಧಕರು ತಂಮಂನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂ ದರೆ। ನರಿಗಳಿಗೆ ಬಿಲಗಳೂ ಆಕಾಶದ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಗೂಡುಗಳೂ ವುಂಟು। ಮನುಷ್ಯನ ಮಗನಿಗಾದರೆ ತಲೆ ವಾಲಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಪೊಂದು ಸ್ಥಳವಾದರೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರು। ಅವರು ಮಾಡುವ ಅತಿಶಯವಾದ ಅದ್ಭುತ ಗಳಂನೂ ಹೇಳುವ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಯಂನೂ ಕುರಿತು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟು ಸಮೂಹ ಜನರು ಅವರಿಗೆ ಅರಸಿನ ಪಟ್ಟವ ಕೊಡ ಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋ ಚನೆಯಂನು ಮಾಡಿ ಅವರಂನು ಹುಡಿಕಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ಅದನ್ನು ತಂಮ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿಳಿದು ಅಂಥಾ ಘನತ್ವಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳ ತೊಲಗಿ ಪೋದರು। ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಯಿಟ್ಟ ಸ್ನೇಹವೂ ಕನಿಕರವೂ ಕೃಪೆಯೂ ಅತ್ಯಧಿಕವಾದದರಿಂದ ಅವರ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ವುತ್ತರಿಸಿ ಅವರಂನು ರಕ್ಷಿ

ಸುವಾರ್ತೆಗೋಸ್ಕರ ಅವರ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಕಷ್ಟ ಅವಮಾನ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಪ್ರಾಣವ ಕೊಡುವದು ರಕ್ಷಕರಿಗೆ ಬರು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು। ಆ ಕಾರಣ ತಾವು ಪಡ ಹೋಗುವ ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಬಹಿರಂಗ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯನಾಗಿದ್ದವನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವದಾಗಲಿ। ಹಾಗೆ ನಿಮಗಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕುರಿತು ದಿವ್ಯ ಬೋಧಕರು ಆತನನ್ನು ಗದ್ದಿಸಿದರು। ತಮ್ಮ ಶತೃಗಳ ಮೇಲೆ ಮೊದಲಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಕೃಪೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದರು। ತಮ್ಮನ್ನು ಹಗೆ ಮಾಡಿದವರ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ನೋಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬರ ಹೋಗುವ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಮುಂತಿಳಿದು ಯೋಚಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟು ಅತ್ತರು। ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ತಮಗೆ ದ್ರೋಹವ ಮಾಡುವನೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕಾದ ಶಿಷ್ಯರಹಾಗೆ ಅವನನ್ನು ಮಹಾ ದಯದೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸಿ ಅವನಿಗೆ ಅನೇಕ ಮೇಲು ಉಪಕಾರ ವರಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು। ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿ ದೂಷಿಸಿ ಹತ್ಯ ಮಾಡಿದ ನಿಷ್ಠೂರರಾದ ಶತೃಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಸಹಾ ಕನಿಕರವಿಟ್ಟು ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಮನ್ನಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು। ಯಾವಾಗಲು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ ಸದ್ಗುಣಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಕೂಡದ್ದಾಗಿರುವದು ಅವರ ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಳಂಕವೂ ಲೇಶ ಮಾತ್ರವಾದ ತಪ್ಪೂ ಸಹಾ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಿಲ್ಲವು। ಕೇಡಿನಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಖರಾದ ಪಾಪಿಗಳು ಅವರ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಗದರಿಕೆಯನ್ನೂ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಅವರನ್ನು ಹತ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿ ಅಧಿಕಾರದ ಧೊರೆಯ ಬಳೀಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ನಾನಾ ವಿಧ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ಅದೆಲ್ಲಾ ಅಬದ್ಧವಾಯಿತು। ಧೊರೆ ಅಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ತಾನೇ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಅಪರಾಧವಾದರೂ ಕಾಣೆನೆಂದು ಅವರಿಗೆ ನಿಶ್ಚೈಸಿದನು। ಅವರ ವಿರಕ್ತತ್ವವು ಸೂರ್ಯ ಕಿರಣಗಳಿಗಿಂತ ಅಧಿಕ ನಿರ್ಮಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವರ ವಿರೋಧಿಗಳು ಅವರ

ಮೇಲೆ ರಾಗದ್ವೇಷದೊಂದಿಗೆ ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸ ಯಾವ ವಿಧದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಲ್ಪ ತಪ್ಪಾದರೂ ಹೇಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲವು। ತಮಗೆ ಮೇಲುಕೆಟ್ಟ ದ್ರೋಹಿಗಳಾದ ಪಾಪಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಮಿತಿ ಯಿಲ್ಲದ ಕೃಪೆಯಿಂದ ತಾವಾಗಿ ರಕ್ತ ಬಲಿಯಾದರು। ಯಿಂಥಾ ದಯವೂ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಳಂಕವಾಗಿ ಮಿಂಚಿದ ಮಿಕ್ಕಾದ ಸುಕೃತ ಸದ್ಗುಣಾದಿಗಳೂ ನಿಜವಾದ ದೇವರ ಗುಣವಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯರ ಗುಣವಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವಿರಾಗಿರಿ॥

೧೫ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ನಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರ ಬೋಧನೆಯ ಸಂಕ್ಷೇಪವು॥

ನಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರ ಪೀಡೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಿಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅವರು ಪರಲೋಕದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಈ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ತಂದಂಥಾ ವುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತೇವೆ ಏನಂದರೆ। ಯೋಗ ರಕ್ಷಕರು ತಾವೇ ಹೇಳಿದ್ದು, ಪೂರ್ವ ವೇದ ನೇಮವನ್ನಾಗಲಿ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳ ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನಾಗಲಿ ನಿರಾಕರಿಸ ಬಿಡಿಸಿ ಬಿಡ ನಾವು ಬಂದವರಲ್ಲ। ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವದಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿದೆವು। ಮತ್ತು ಹೊರಗಡೆ ಮಾತ್ರವೇ ಯೀ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವದು ಸಾಲದು। ಆದರೆ ಪೂರ್ಣ ಮನಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸ ತಕ್ಕದ್ದು। ಯಾಕೆಂದರೆ ನೀತಿ ಪಾಠಕರ ಮತ್ತು ಫರಿಜಯರ ಪರಿಶುದ್ಧತನಕಿಂತಾ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವವು ಅಧಿಕವಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಪರಲೋಕದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾರಿರಿ ಎಂಬದಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ನಾನಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಾನಾ ತರುಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕರ್ತರು ಪಾಲಿ

ಸಿದ ವಾಕ್ಯಗಳಂನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ದಶ ಕಲ್ಪಣೆಗಳ ವರ್ಣನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವೆವು॥

೧ ನೇ ಕಲ್ಪಣೆ

ವಿಶ್ವಾಸವಂನು ಕುರಿತು ಜೇಸುನಾಥರು ಪಾಲಿಸಿದ ಬೋಧನೆಯು ಹೆಂತೆಂದರೆ॥

ನಿಜವಾಗಿ ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ। ನಂಮ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಆಲೈಸಿ ನಂಮಂನು ಕಳುಹಿಸಿದಂಥವರಂನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವವನು ನಿತ್ಯ ಜೀವವಂನು ಪಡೆಯುವನು। ಮತ್ತು ಇವನು ನಿತ್ಯ ಶಾಪಕ್ಕೊಳಗಾಗದೆ ಸಾವಿನಿಂದ ಜೀವಕ್ಕೆ ಹಾದು ಬರುವನು। ದೇವರು ಕಳುಹಿಸಿದಂಥವರನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವದು ದೇವರ ಕೃತ್ಯವು ಅಹುದು। ನಂಮಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವವನು ನಂಮಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಂಮಂನು ಕಳುಹಿಸಿದವರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶ್ವಾಸಿಸುತ್ತಾನೆ। ನಂಮಂನು ನೋಡುವವನು ನಂಮಂನು ಕಳುಹಿಸಿದವರಂನೂ ನೋಡುತ್ತಾನೆ। ಲೋಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಕಾಶವಂನು ಕೊಡುವಂಥ ಬೆಳಕು ನಾನೇ। ನಂಮಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವವನ್ಯಾವನೋ ಅವನು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಜೀವದ ಬೆಳಕಂನು ಹೊಂದುವನು। ನಂಮಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವವನು ನಾನು ಮಾಡುವಂಥಾ ಸುಕ್ರಿಯೆಗಳಂನು ಮಾಡುವನು। ಮತ್ತು ಇವುಗಳಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾದವುಗಳಂನು ಮಾಡುವನು। ಸಾಸಿವೆಕಾಳಷ್ಟು ಚುರುಕುಳ್ಳ ವಿಶ್ವಾಸವು ನಿಂಮಲ್ಲಿ ವುಂಟಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಬೆಟ್ಟವಂ ನೋಡಿ ಈ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಎದ್ದು ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗೆಂದರೆ ಹೋಗುವದು। ಈ ಮರವಂನು ನೋಡಿ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬೀಳು ಯೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗುವದು। ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಯೊಂದೂ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರದು। ಆದರೆ ನಂಮಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸದೆ ಇರುವವನ್ಯಾವನೋ ಅವನ ಕುರಿತು ತೀರ್ಪಾಯಿತು। ಅವನು ನಿತ್ಯ ಜೀವವ ಕಾಣದೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ದೇವರ ಕೋಪ ನಿಲ್ಲುವದು। ಯಾಕೆಂದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಯೇಕ ಕುಮಾರನಂನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸದೆ ಹೋದನು॥

ಸಂಸಾರಿಯೊಬ್ಬನು ದ್ರಾಕ್ಷೀ ತೋಟವಂನು ನಾಟಿ ಅದರ ಸುತ್ತಲು ಬೇಲಿಯಂನು ಹಾಕಿ ಆಲೆಯಂನು ಮಾಡಿ ಹೊಂದು ಬುರ್ಜು ಕಟ್ಟಿ ಆ ತೋಟವಂನು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವದಾಗೆ ಹೊಕ್ಕಲಿಗರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯಾಣವಾಗಿ ಹೋದನು। ಆದರೆ ಫಲದ ಕಾಲ ಸಮೀಪಿಸಲಾಗಿ ತಂನ ದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಫಲವಂನು ತೆಕ್ಕೊಂಡು ಬರುವದಾಗೆ ಆ ಹೊಕ್ಕಲಿಗರ ಬಳಿಗೆ ತಂನ ಸೇವಕರಂನು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು ಆಗ ಹೊಕ್ಕಲಿಗರು ಆ ಸೇವಕರಂನು ಹಿಡಿದು ಅವರೊಳಗೆ ಹೊಬ್ಬಂನ ಬಡಿದು ಒಬ್ಬಂನ ಕೊಂಧಾಕಿ ಬೇರೊಬ್ಬಂನ ಕಲ್ಲೆಸ್ತು ಹೊಡೆದರು। ಯಿಂನೊಂದಾವರ್ತಿ ಮುಂಚಿನವರಿಗಿಂತ ಅನೇಕ ಬೇರೆ ಸೇವಕರಂನು ಕಳುಹಿಸಿದನು। ಅದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅವರಿಗೂ ಮಾಡಿದರು। ಕಡೆಯಾಗಿ ತಂನ ಪುತ್ರನಂನು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅಂದುಕೊಂಡದ್ದು ಯೇನಂದರೆ। ನಂನ ಕುಮಾರನಿಗಾದರು ಅಂಜುವರು ಯೆಂದನು। ಆ ಹೊಕ್ಕಲಿಗರಾದರೆ ಆ ಕುಮಾರಂನ ಕಂಡು ತಂಮೊಳಂದುಕೊಂಡದ್ದೇನಂದರೆ। ಬಾಧ್ಯನು ಅವನೇ ಬಂನಿ ಅವನಂನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಧಾಕುವೆವಾಗಲಿ। ಆಗಲು ಅವನ ಸ್ವಾಸ್ಥಿ ನಮದಾದೀತು ಅಂದುಕೊಂಡರು। ಹೀಗಿದ್ದು ಅವಂನ ಹಿಡಿದು ದ್ರಾಕ್ಷೀ ತೋಟದ ಹೊರಗೆ ದೊಬ್ಬಿ ಕೊಂಧಾಕಿ ಬಿಟ್ಟರು। ಹಾಗಾದರೆ ಆ ದ್ರಾಕ್ಷೀ ತೋಟದ ಯಜಮಾನನು ಬರುವಾಗ ಆ ಹೊಕ್ಕಲಿಗರಿಗೆ ಯೇನು ಮಾಡುವನು? ಆ ಕೆಟ್ಟವರಂನು ನಾಶನ ಮಾಡಿ ತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಫಲವಂನು ಕೊಡುವಂಥಾ ಬೇರೆ ಒಕ್ಕಲಿಗರಿಗೆ ತನ ದ್ರಾಕ್ಷೀ ತೋಟವಂನು ಒಪ್ಪಿಸುವನು। ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ನಾನಿಕನಾದ ಯೋಹಂನೇಸನೂ ಅನೇಕ ಬೇರೆ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳೂ ನಿಂಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನೀತಿ ಮಾರ್ಗವಂನು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸಿದರು। ಆದರೆ ನೀವು ಅವರ ವಾಕ್ಯಗಳಂನು ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಅವರ ರಕ್ತದಿಂದ ನಿಂಮ ಸೀಮೆಯಂನು ತುಂಬಿಸಿದಿರಿ ಆದ ಕಾರಣ ನಿಂಮೊಳಗಿಂದ ದೇವರ ಆಳಿಕೆಯು ತೆಗಧಾಕಲ್ಪಟ್ಟು ತಕ್ಕ ಫಲವಂನು ಕೊಡುವಂಥಾ ಜನರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲ್ಪಡುವದು ಯೆಂಬದಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ॥

ఒబ్బ మనుష్యనిగె కుమారరిబ్బరు యిద్దరు। దొడ్డవంన నోడి నంమ ద్రాక్షియ తోటదల్లి గేమె మాడ హోగెందను। అదక్కవను నానొల్లెయెంత ప్రత్యుత్తరవాగి హేళిదను। కడెయల్లి మనస్తాప పట్టు హోదను। ఆగ తందెయాదవను కిరియవంన నోడి విధిసి హేళిద్దేనందరె। నంమ తోటదల్లి గేయువదక్కె హోగు యెంథేళిదను। అవనో హోగుత్తేనెయ్యా ఎంథేళి హోగదె యిద్దను। ఇవరిబ్బరొళగె తందెయ చిత్తవంను మాడిదంథవన్యారు? మొదలనేయవను। హీగె నీవు దేవరు నింమ తందెయెంథేళి అవరంను తుటిగళింద మాత్ర బహుమానిసుత్తీరి। ఆదరె నింమ హృదయవూ నింమ క్రియెగళూ అవరిగె బహు దూరవాగివె। ఆదరె సుంకదవరూ సూళెగళూ తంమ దుర్మార్గవంను బిట్టు నంమ వాక్యవంను విశ్వాసిసి పశ్చాత్తాపవంను పడుత్తారె। నిజవాగి నిమగె హేళుత్తేనె। దేవర రాజ్యదల్లి ఆవరు నిమగె ముందె హోగువరు॥

ఒబ్బ మనుష్యను తంన ద్రాక్షియ తోటదల్లి అంజూరద గిడవంను నాటి యిద్దను। అదరల్లి ఫలవంను ఆయికొళ్ళ బందను। ఆదరె సిక్కదె హోయితు। ఆగ తోటదవంన కరెదు అవనొందిగె హేళిద్దేనందరె। యిగో మూరు వరుషగళింద బందు ఈ అంజూరద మరదల్లి ఫలవంను హుడుకుత్తేనె, అదరె ఈ వరువిగు దొరకలిల్లవు। హాగాదరె యిదంను కడిదు హాకు। యీ మరదింద నంన తోటక్కె ప్రయోజనవేను యెంబదాగి హేళిదను। అదక్కె తోటగారను అయ్యా యింనూ యీ వరుష మాత్ర తాళిరి। యాకెందరె నాను అదర సుత్తలు కొత్తి గొబ్బరవంను హాకువెను। కెలవు సారి ఫలవ కొడాతు। కొడదె హోదరె ఆగ అదంను కడిదు బిడువిరి యెందను॥

జూదెనుకే నింమొళగె మూరు వరుషగళింద తొడగి ఇద్దు

ಬುದ್ಧಿ ಮತಿಗಳ ಪಾಲಿಸಿ ರೋಗಿಷ್ಠರಂನು ಸ್ವಸ್ಥಪಡಿಸಿ ಅನೇಕವಾದ ಅದ್ಭುತಗಳಂನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದೆವು। ಮತ್ತು ನೀವು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ತಕ್ಕಫಲವಂನು ಫಲಿಸುವಹಾಗೆ ನಾವು ಯೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟೆವು। ಈ ವರಿಗೂ ನೀವು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾದ ಅಂಜೂರದ ಗಿಡದಪ್ಪಂದ ಇದ್ದೀರಿ। ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ನೀವು ಮನಸ್ತಾಪವಂನು ಪಡದೆ ಹೋದರೆ ಸಮಸ್ತರೂ ಅಳಿದು ಹೋಗುವಿರಿ। ಮತ್ತು ನಿಂಮ ಮನೆಯೂ ಹಾಳಾಗಿ ಬಿಡಲ್ಪಡುವದು। ನಂಮ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಶ್ರವಣ ಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳಂನು ಅನುಸರಿಸುವವನ್ಯಾವನೋ ಅವನು ಯಾರಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂತ ನಿಮಿಗೆ ತೋರಿಸುವೆವು। ಏನೆಂದರೆ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಅಸ್ತಿವಾರವಂನು ಹಾಕಿ ತಂನ ಮನೆಯಂನು ಕಟ್ಟಿದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅವನು ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದಾನೆ। ಜಲಪ್ರವಾಹವೂ ಬಂದು ಆ ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಘಾಳಿಯೂ ಬಡಿದು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕದಲದೆ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿತ್ತು। ಯಾತಕ್ಕೆಂದರೆ ಅದರ ಅಸ್ತಿವಾರವು ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು। ಆದರೆ ನಂಮ ತಿರು ವಾಕ್ಯಗಳ ಕೇಳಿ ಅವುಗಳ ಅನುಸರಿಸದೆ ಯಿರುವವನು ಅಸ್ತಿವಾರವಿಲ್ಲದೆ ಮರಲಿನ ಮೇಲೆ ತಂನ ಮನೆಯಂನು ಕಟ್ಟಿದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದಾನೆ। ಮಳೆಯೂ ಪ್ರಳಯವಾಗಿ ಬಂದು ಘಾಳಿಯೂ ಬೀಸಿತು। ಆಗ ಮನೆ ಮರಲಿನ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿಯಿದ್ದ ಕಾರಣ ಬಿದ್ದು ಹೋಯಿತು ಎಂದು ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಜೀವ ವಿಶ್ವಾಸದ ಕುರಿತು ಪಾಲಿಸಿದರು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಿಡತಕ್ಕ ಭರವಸವಂನು ಕುರಿತು ಜೇಸು ನಾಥರು ಪಾಲಿಸಿದ ಬೋಧನೆ ಯೆಂತೆಂದರೆ॥

ನಿಂಮ ಜೀವವಂನು ಆದರಿಸ ತಕ್ಕ ಭೋಜನದ ಮೇಲೆಯೂ ನಿಂಮ ಶರೀರವಂನು ಮುಚ್ಚ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತ್ರದ ಮೇಲೆಯೂ ಚಿಂತಿಸ ಬೇಡಿರಿ। ಅಂನಕ್ಕಿಂತ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವವು ಅಧಿಕವಲ್ಲವೇ? ವಸ್ತ್ರಕ್ಕಿಂತ ಶರೀರವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಲ್ಲವೇ? ನಿಮಗೆ ಜೀವವಂನು ದಯ ಪಾಲಿಸಿ ನಿಂಮ ಶರೀರವಂನು ವುಂಟು ಮಾಡಿದಂಥಾ ಪರಮ ದೇವರು ನಿಂಮ ಜೀವನಾರ್ಥಕ್ಕೂ ಶರೀರಕ್ಕೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವಂಥವುಗಳಂನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡದೆ ಇರುವರೋ?

ಆಕಾಶದ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ। ಅವುಗಳು ಬಿತ್ತುವದೂ ಇಲ್ಲ ಕೊಯ್ಯುವದೂ ಇಲ್ಲ। ಉಗ್ರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಿರಿಸುವದೂ ಇಲ್ಲ। ಆದರೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಾರೆ। ಅವುಗಳಿಗಿಂತ ನೀವು ಅಧಿಕ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ। ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಾದ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು। ನೀವು ಯೆಷ್ಟು ಯೋಚಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ನಿಮ್ಮ ಅಂಗ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೊಂದು ಮೊಳ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಪಿರೋ। ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ವಸ್ತ್ರದ ಮೇಲೆ ಚಿಂತೆ ಪಡುವದೇನು। ಹೊಲದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿರಿ। ಅವುಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವದೂ ಇಲ್ಲ ನೂಲುವದೂ ಇಲ್ಲ। ಆದಾಗ್ಯೂ ಸಲೋಮೋನನು ತನ್ನ ಮಹಿಮೆ ಪ್ರತಾಪದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವೊಂದರಹಾಗೆ ಶೃಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನಲ್ಲ। ಅಲ್ಪ ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯರೇ ಯಿಂದು ಯಿದ್ದು ನಾಳೆ ವೊಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಲ್ಪಡುವಂಥಾ ಹೊಲದ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಕರ್ತರು ಹೀಗೆ ಶೃಂಗರಿಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿ ಅಧಿಕ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿರುವರೆಂಬುವದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ। ಹೆಚ್ಚಾಗ ಚಿಂತೆ ಪಟ್ಟು ಯೇನು ಭೋಜಿಸೋಣ ಏನು ಕುಡಿಯೋಣ ಏನು ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ ಯೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಡಿರಿ। ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸದೆ ಯಿರುವ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಇಂಥಾ ಚಿಂತೆ ಯಿರುವದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ। ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪಿತನಾದವರು ನಿಮಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವಂಥಾದ್ದು ಬಲ್ಲರು। ಅವರಲ್ಲಿ ಭರವಸ ಯಿಡಿರಿ। ಹೀಗಿದ್ದು ಮೊದಲು ಮೊದಲು ದೇವರ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಅವರ ನೀತಿಯನ್ನೂ ಹುಡಿಕಿರಿ। ಆಗಲು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದವುಗಳು ಯಿನ್ನು ಕರುಣಿಸಲ್ಪಡುವವು। ನಾಳೇ ದಿವಸದ ಕುರಿತು ಯಿಂದು ಚಿಂತೆಯಾಗಿರ ಬೇಡಿರಿ। ನಾಳೇ ದಿವಸ ಬರುವಾಗ ನಿಮಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಚಿಂತೆಯುಂಟಾದೀತು। ವೊಂದೊಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕಷ್ಟವು ಸಾಕು ಎಂಬದಾಗಿ ಯೇಸುನಾಥರು ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ಕೇವ ಸ್ನೇಹವಂನು ಕುರಿತು ಅವರು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ॥

ಇಸ್ರಾಯೇಲೇ ಕೇಳು ನಿಂನ ಕರ್ತನಾದ ದೇವರು ಒಬ್ಬರೇ। ನಿಂನ ಪೂರ್ಣ ಹೃದಯದೊಂದಿಗೂ ನಿಂನ ಪೂರ್ಣ ಆತ್ಮದೊಂದಿಗೂ ನಿಂನ ಪೂರ್ಣ ಮನಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೂ ನಿಂನ ದೇವರಾದ ಕರ್ತರಂನು ಸ್ನೇಹಿಸುವಿ। ಇದೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವೂ ಪ್ರಧಾನವೂ ಆದ ಕಲ್ಪನೆ। ನಂಮ ಕಲ್ಪನೆಗಳಂನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಅವುಗಳಂನೂ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಂಥವನ್ಯಾವನೋ ಅವನೇ ನಂಮಂನು ಸ್ನೇಹಿಸುತ್ತಾನೆ। ಅದರೆ ನಂಮಂನು ಸ್ನೇಹಿಸುವಂಥವನು ನಂಮ ಪಿತನಾದವರಿಂದ ಸ್ನೇಹಿಸಲ್ಪಡುವನು। ನಾವೂ ಅವಂನ ಸ್ನೇಹಿಸುವದಲ್ಲದೆ ನಂಮಂನು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಾಡುವೆನು। ನಾವೂ ನಂಮ ತಂದೆಯೂ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿವಾಸವಂನು ಮಾಡುವೆವು। ನಾವು ನಿಜವಾದ ದ್ರಾಕ್ಷೀಗಿಡವು । ನಂಮ ಪಿತನಾದವರು ಆರೈಕೆ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ । ನಂಮಲ್ಲಿ ಫಲ ಕೊಡದಂಥಾ ರಂಬೆಯಂನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕುವರು । ಮತ್ತು ಫಲ ಫಲಿಸುವಂಥ ರಂಬೆಯು ಹೆಚ್ಚಾದ ಫಲ ಕೊಡುವಹಾಗೆ ಸವರಿ ಬಿಡುವರು। ನೀವು ನಂಮಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿರಿ। ನಾವು ನಿಂಮಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವೆವು। ದ್ರಾಕ್ಷೀ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ರಂಬೆಯು ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ತಂನಿಂದ ತಾನೇ ಹ್ಯಾಗೆ ಫಲ ಫಲಿಸಲಾರದೋ ಹಾಗೆಯೇ ನೀವು ನಂಮಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಫಲವಂನು ಫಲಿಸಲಾರಿರಿ। ಮತ್ತು ನೀವು ಪುಣ್ಯಾನ ಹೆಚ್ಚಾದ ಫಲವಂನು ಫಲಿಸಿ ನಮಗೆ ನಿಜವಾದ ಶಿಷ್ಯರುಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಯಿದರಲ್ಲಿ ನಂಮ ಪಿತನಾದವರು ಮಹಿಮೆ ಪಡುವರು। ನಂಮ ಸ್ನೇಹದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿರಿ। ನಂಮಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಯಿರದಂಥವನ್ಯಾವನೋ ಅವನು ನಿಷ್ಫಲವಾದ ರಂಬೆಯಪ್ಪಂದ ಹೊರಗೆ ಬಿಸಾಡಲ್ಪಡುವನು। ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟು ಬೆಂದು ಹೋಗುವನು ಯೆಂದು ಲೋಕದ ರಕ್ಷಕರು ಬೋಧಿಸಿದರು.

ಇದಲ್ಲದೆ ಅವರು ಪರರ ಪಕ್ಷವಂನು ಕುರಿತು ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ॥

ನಾವು ನಿಂಮಂನು ಸ್ನೇಹಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ ನೀವು ನಿಂಮಂನು ಅನ್ಯೋ

స్యనాగి స్నేహిసువదు ఇదే నంమ కల్పనె। ఆదరె నింమ రక్షణ్య
క్కాగి నంమ జీవవంను ఒప్పిసువహాగె అష్టు ప్రీతియాగి నింమన్ను
స్నేహిసిదెవు। తంన స్నేహితరిగాగి తంన జీవవంను కొడువ
స్నేహక్కింతా అధికవాద స్నేహవు యావదు యిల్లవు। నింమల్లి
అన్యోన్యవాద స్నేహవిద్దరె నీవు నంమ శిష్యరెంత లోకద
వరు యిదరింద తిళిదుకొళ్ళువరు। మనుష్యరు నిమగె యావవుగ
ళంను మాడ బేకెందు అపేక్షిసుత్తీరో హాగెయే నీవు అవరిగె
మాడిరి యేనందరె యిదరల్లియే వేద నేమవూ దీర్ఘదర్శి
గళ బోధనెయూ అడగి యిరుత్తవె। అవనవన కృత్యగళిగె తక్క
ప్రకార అవనవనిగె సంభావనెయంను కొడ మనుమగను తంమ
మహిమె ప్రతాపదల్లి బరువాగ తంమ బల పార్శ్వదల్లిరువవరంను
నోడి పాలిస హోగువదేనందరె। నంమ పితనాదవరింద ఆశీ
ర్వదిసల్పట్టవరుగళిరా బంని నిమగాగి సిద్ధ మాడిదంథా రాజ్య
వంను స్వతంత్రిసికొళ్ళిరి। తృషి పట్టివు నమగె కుడియ కొట్టిరి।
పరదేశియాగి ఇద్దెవు నమగె జాగ కొట్టిరి। వస్త్రహీనరాగిద్దెవు
నమగె వస్త్రవంను కొట్టిరి। వ్యాధిష్టరాగిద్దెవు నంమంను సంధి
సిదిరి। శెరెసాలెయల్లిద్దెవు నంమ బళిగె బందిరి ఎందెళిద్దక్కె నీతి
వంతరు ప్రత్యుత్తరవాగి। స్వామీ స్నేహద యీ సుక్రియెగళన్ను
నిమగె నావు సల్లిసిద్దు యావాగ? నీవు క్షుధెయాగియూ తృషి
యాగియూ రోగిష్టరాగియూ శెరెయవరాగియూ యిరువదంను
నావు కండద్దు యావాగ? నిమగె నావు సహాయ మాడిద్దు యావాగ?
యెంబదాగి కేళువరు। ఆగలు పరమ న్యాయాధిపతియు అవర
నంగడ। నిజవాగి నిమగె హేళుత్తేనె ఏనందరె నంమ సహో
దరరొళు కడమెయాదవనిగె ఈ సుక్రియెగళంను యెష్టావర్తి
మాడిదిరో అష్టావర్తియూ నమగె సల్లిసిదిరి ఎంత హేళువరు॥

నీను శాశనవంను మాడిసలాగి నింన స్నేహితరంనూ

ಸಹೋದರರನ್ನೂ ನೆಂಟರನ್ನೂ ದ್ರವ್ಯ ಸಂಪನ್ನರಾದ ನಿನ್ನ ನೆರೆ ಮನೆಯವರನ್ನೂ ಕರೆಯ ಬೇಡ ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿನಗೆ ಅವರೂ ಮುಯ್ಯಿಗೆ ಮುಯ್ಯಿ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಈ ಜೀವದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವಿ। ಆದರೆ ಔತನವನ್ನು ನೀನು ಮಾಡಿಸಲಾಗಿ ಗರೀಬರನ್ನೂ ಬಲಹೀನರನ್ನೂ ಕುಂಟರನ್ನೂ ಅಂಧರನ್ನೂ ಕರೆಯುವಿಯಾಗಲಿ। ಆಗ ಅವರು ಪ್ರತಿ ಉಪಕಾರವ ನಿನಗೆ ಮಾಡಲಾರದ ಕಾರಣ ನೀನು ಭಾಗ್ಯವಂತನಾಗಿರುವಿ ಯಾಕೆಂದರೆ ನೀತಿವಂತರ ಮರುತ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಪ್ರತಿ ಫಲವು ಕೊಡಲ್ಪಡುವದು ಎಂದು ಪಾಲಿಸಿದಿರು

ಮತ್ತು ಧರ್ಮವೆಂಬ ಪುಣ್ಯದ ಕುರಿತು ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಒಂದು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ॥

ದ್ರವ್ಯ ಸಂಪನ್ನನಾದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ನಯವಾದ ಪೀತಾಂಬರಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅನುದಿನವು ಸುಖವಾಗಿ ಭುಜಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನು। ಲಾಜರೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಗರೀಬನು ವ್ರಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದವನಾಗಿ ಅವನ ಬಾಗಲಿನ ಅಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಿದ್ದನು। ಮತ್ತಾ ಆ ದ್ರವ್ಯಸ್ತನ ಮೇಜಿನಿಂದ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಅಗುಳುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ತೃಪ್ತಿ ಪಡೆಯಲಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದನು। ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವನಿಗೆ ಯಾವನೂ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದನು। ಶ್ವಾನಗಳು ಮಾತ್ರ ಬಂದು ಅವನ ವ್ರಣಗಳನ್ನು ನೆಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದವು। ಆದರೆ ಆ ಗರೀಬನು ಸತ್ತ ತರುವಾಯ ದೇವದೂತರು ಬಂದು ಅಬ್ರಹಾಮಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋದರು। ಮತ್ತು ಆ ದ್ರವ್ಯಸ್ತನು ಸಹ ಸತ್ತು ನರಕ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ದೊಬ್ಬಲ್ಪಟ್ಟನು। ಹೀಗೆ ಅವನು ಬಾಧೆಗಳ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಅಬ್ರಹಾಮನನ್ನೂ ಯಾತನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಲಾಜರನನ್ನೂ ಕಂಡನು। ಆಗ ಅಬ್ಬರವಿಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ತಂದೆಯಾದ ಅಬ್ರಹಾಮನೇ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆಯಾಗಿರಿ। ಮತ್ತು ಲಾಜರನು ತನ್ನ ಬೆರಳಿನ ತುದಿಯನ್ನು ಜಲದಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ತಣ್ಣಗೆ ಮಾಡುವಹಾಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಡಿ ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೇನೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು। ಅಗ ಅಬ್ರ

ಹಾಮನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ। ಮಗನೇ ನೀನು ನಿಂನ ಜೀವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಮೇಲುಗಳಂನು ಹೊಂದಿದೀ ಲಾಜರನಾದರೆ ಆಪತ್ತುಗಳ ಅನುಭವಿಸಿದನು ಯೆಂತ ಜ್ಞಾಪ್ತಿಗೆ ತಂದುಕೋ। ಆದರೆ ಯೀಗ ಯಿವನು ವುಪಶಾಂತಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ ನೀನೋ ಬಾಧೆ ಪಡುತ್ತೀ ಇದಲ್ಲದೆ ನಿಮಗೂ ನಮಗೂ ಮಧ್ಯ ಮಹಾ ಪಾತಾಳವು ವುಂಟು ಆದಕಾರಣ ನಿಂಮ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗ ಯಾವನೊಬ್ಬನು ಯೋಚಿಸಿದರೇ ಅದಂನು ದಾಟಿ ಸೇರಲಾರನು। ಮತ್ತು ಆ ಪಾತಾಳವ ಹಾದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಾಗದು ಹೇಳಿದರು। ಅದಕ್ಕೆ ದ್ರವ್ಯಸ್ತನು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನಂನ ತಂದೆಯ ಮನೆಗೆ ಲಾಜರೆಂಬ ವಂನ ಕಳುಹಿಸುವಹಾಗೆ ನಿಂಮಂನು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ನನಗೆ ಐದು ಮಂದಿ ಸಹೋದರರುಂಟು ಅವರೂ ನಂಮೊಂದಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಬೀಳ ದಂತೆ ನಂನ ಬಾಧೆಗಳಂನು ವಿವರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಕೊಡುವನೆಂ ದನು। ಅದಕ್ಕೆ ಅಬ್ರಹಾಮನು ಮೊಯಿಸೇಸನ ವೇದ ಕಲ್ಪಣೆಗಳೂ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ಅವರ ಬಳಿಲಿ ಯಿರುತ್ತವೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಮನ ವಿಡಲಿ ಯೆಂದರು। ಆಗಲು ಯಿವನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ। ತಂದೆಯೇ ಅವರು ಅಂಗೀಕರಿಸರು ಆದರೆ ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ವೊಬ್ಬನು ಯೆದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕಿವಿ ಕೊಡುವರು ಯೆಂದನು। ಯಿದಕ್ಕೆ ಅಬ್ರಹಾಮನು ಮೊಯಿ ಸೇಸಂನೂ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳಂನೂ ಕೇಳದೆ ಹೋದರೆ ಸತ್ತವರೊಳ ಗೊಬ್ಬನು ಯೆದ್ದಾಗ್ಯೂ ನಂಬರು ಯೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆಂತ ಜೇಸುನಾ ಥರು ಪಾಲಿಸಿದರು

ಇಂನೂ ಧರ್ಮವೆಂಬ ಪುಣ್ಯವ ಕುರಿತು ಅವರು ವೊಂದು ಸಾಮತಿಯಂನು ವಿವರಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ

ಐಶ್ವರ್ಯಶಾಲಿ ವೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ವುಗ್ರಾಣಿಕನೊಬ್ಬನು ಇದ್ದನು। ಆ ಉಗ್ರಾಣಿಕನು ಅವನ ಜಿಂದಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಪಲಾಯನ ಮಾಡುತ್ತಾ ನೆಂತ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಬಂತು। ಆಗಲಾಧಣಿ ವುಗ್ರಾಣಿಕಂನ ತಂನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಸಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು। ನಿಂನ ಮೇಲೆ ನಾನು ಕೇಳು ವಂಥಾ ವರ್ತಮಾನ ಯೇನು? ಈಗ ನಿಂನ ವಿಚಾರಣೆಯ ಲೆಖ್ಖವಂನು

ಒಪ್ಪಿಸು ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಿಂನುಮೇಲೆ ನೀನು ನಂನ ವುಗ್ರಾಣಿಕನಾಗಿರಲಾಗದೆಂದನು। ಆಗ ವುಗ್ರಾಣಿಕನು ಹೊರಟು ತಂನೊಳಗೆ ಯೋಚಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನಂನ ಯಜಮಾನನು ವುದ್ಯೋಗವ ನಂನಿಂದ ತೆಗದು ಹಾಕಿದರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ। ಭೂಮಿ ಅಗಿಯಲಾರೆ। ಭಿಕ್ಷ ಬೇಡ ನನಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಆಗುತ್ತೆ। ಆದರೂ ನಾನೊಂದು ವುಪಾಯ ಮಾಡುವೆ। ಯೇನಂದರೆ ನಂನ ಯಜಮಾನನ ಸಾಲಗಾರರ ಸ್ನೇಹಾಚಾರವಂನು ನನಗೆ ಅನುಕೂಲಿಸುವೆನು। ಮತ್ತು ವುದ್ಯೋಗದಿಂದ ನಾನು ತೆಗದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ತರುವಾಯ ಅವರು ತಂಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಂನಂನು ಆಶ್ರಯ ಮಾಡುವರು ಯೆಂಧೇಳಿಕೊಂಡು ಅವರಂನು ರಹಸ್ಯವಲ್ಲಿ ಕರೆದು ಹೊಬ್ಬೊಬ್ಬಂನ ನೋಡಿ। ನನ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ನೀನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದೆಷ್ಟೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ಮೊದಲನೇಯವನು ಹೇಳಿದ್ದು ನೂರು ಮಣ ಯೆಂಣೆ ಯೆಂಧೇಳಿದನು। ಅದಕ್ಕೆ ವುಗ್ರಾಣಿಕನು ನೀನು ಸಾಲದ ಪತ್ರವಂನು ತೆಗದುಕೊಂಡು ಐವತ್ತು ಮಣವೆಂದು ಬರೆ ಯೆಂದನು। ಆ ಬಳಿಕ ಇಂನೊಬ್ಬನ ಸಂಗಡ ನೀನು ನಂನ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಕೊಡ ಬೇಕಾದ್ದೆಷ್ಟೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ಅವನು ಗೋಧಿಯ ನೂರು ಹೇರುಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದನು। ಆಗ ಉಗ್ರಾಣಿಕನು ಹೇಳಿದ್ದು ನೀನು ಸಾಲದ ಪತ್ರವ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಯೆಂಭತ್ತು ಬರೆ ಯೆಂದನು। ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಭ್ರಷ್ಟ ವುಗ್ರಾಣಿಕನು ಆ ಸಾಲಗಾರರ ದಯವಂನು ತನಗೆ ಬರ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು। ಯಜಮಾನನು ಈ ವಂಚನೆಯಂನು ಅರಿತುಕೊಂಡಾಗ ಅವನು ಮಾಡಿದಂಥಾ ಅಂನ್ಯಾಯಕೋಸ್ಕರ ಅವಂನ ಮೆಚ್ಚಲಿಲ್ಲ। ಆದರೂ ಅವನು ಆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದಂಥಾ ಚಾತುರ್ಯದ ಮೇಲೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟನು। ನಾವಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ। ಅಂನ್ಯಾಯಗಳಿಗೆ ಹೇತುವೆಯಾಗಿರುವ ಹಣದಿಂದ ನಿಮಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರಂನು ಸಂಪಾದಿಸಿರಿ। ಅಲ್ಲವೇ ನಿಂಮ ದ್ರವ್ಯಗಳಂನು ಗರೀಬರಿಗೆ ಧರ್ಮ ಮಾಡಿರಿ ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿಂಮ ಮರಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ತರಾದವರು ನಿಂಮಿಂದ ಲೆಖ್ಖವಂನು ಕೇಳುವಾಗ್ಯೆ ಆಗ ದರಿದ್ರರು ತಂಮ ಮನೆಯ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ನಿಂಮಂನು ನಿರಂತರವಾದ ನಿವಾಸಕ್ಕೆ

ಕಳಕೊಂಡುಹೋಗುವರು ಎಂದು ಜೇಸುನಾಥರು ಪಾಲಿಸಿದರು

ಪರರ ಸ್ನೇಹದ ಕುರಿತು ಅವರು ಪಾಲಿಸಿದ ಬೇರೆ ಬುದ್ಧಿಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ

ನಿಂಮ ಸ್ನೇಹವು ಸಮಸ್ತ ಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಯಿರ ಬೇಕು ಆ ಸ್ನೇಹವಂನು ಮಾತುಗಳಿಂದ ತೋರಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದಲೂ ತೋರಿಸ ಬೇಕಾಗಿರುವದು। ಈ ಸಾಮ್ಯವ ಕೇಳಿರಿ। ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಜೆರುಸಲೇಮಿನಿಂದ ಜೆರಿಕೋಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು। ಆದರೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರು ಬಂದು ಅವಂನ ಸುಲುಕೊಂಡು ಘಾಯ ಪಡಿಸಿ ಕೊರೆ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಅವನಂನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರು। ಆಚಾರ್ಯನೊಬ್ಬನು ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದು ಅವಂನ ನೋಡಿದನು ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಪರಾಮರಿಕೆ ಮಾಡದೆ ಹೋದನು। ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಲೇವಿತನು ಒಬ್ಬನು ಅವನ ಸಮೀಪವಾಗಿ ಹಾದು ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಸಹಾಯವಂನು ಮಾಡದೇಹೋದನು। ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಮರಿತಾನನು ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದು ಘಾಯಪಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯಂನ ಕಂಡು ಮನ ಮರುಗಿ ಅವನ ಘಾಯಗಳ ಕಟ್ಟಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯೆಂಣೆಯಂನು ದ್ರಾಕ್ಷೀರಸವಂನೂ ಹೊಯಿದನು। ಮತ್ತು ಆ ಮನುಷ್ಯಂನ ತಂನ ಸ್ವಂತ ವಾಹನದ ಮೇಲೆ ಯೇರಿಸಿ ಒಂದು ಛತ್ರಕ್ಕೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವಂನ ಪರಾಮರಿಸಿದನು। ಮಾರಣೆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಆ ಛತ್ರದವನ ಕೈಯ್ಯಿಗೆ ಎರಡು ರುಪಾಯಿಗಳಂನು ಕೊಟ್ಟು ಅವಂನ ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಯಿ ಮನುಷ್ಯಂನ ಪರಾಮರಿಸು। ಅವನಿಗಾಗಿ ಏನಾದರು ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಬಿದ್ದರೆ ನಾನು ಮರಳಿ ಬರುವಾಗ ನಿನಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವೆನು ಯೆಂದನು। ಹೀಗಿದ್ದು ಚೋರರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಇದ್ದಂಥಾ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯಿ ಮುವ್ವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೆರೆಯವನು ಯಾರೆಂತ ನಿಮಗೆ ತೋಚುತ್ತೆ? ಅವನ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರ ತೋರಿಸಿದಂಥವನು ಇವನೇ ಹಾದು ನೀವೂ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿರಿ॥

ಅನ್ಯರ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೇಲಾಗಲಿ ನುಡಿಗಳ ಮೇಲಾಗಲಿ ಮನೋಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ಮೇಲಾಗಲಿ ನಿರ್ಣಯಿಸದೇ ಯಿರ್ರಿ। ಆಗ ನೀವು

నిర్ణయ పడదె యిరువిరి। యేనందరె యావ ప్రకార నీవు పరరంను నిర్ణయిసువిరో అదే ప్రకార కర్తరాదవరు నిమగూ నిర్ణయ మాడువరు। మత్తు యావ అళతెయింద అళెయువిరో అంథ అళతెయిందలే నిమగె ప్రతియాగి అళెయల్పడువదు। ఆదరె నింన కంణినల్లిరువ తొలెయంను నోడదె నింన సహోదరన కంణినల్లిరువ రవెయంను నోడువదేను? మత్తు నింన స్వకంణినల్లి యిరువ తొలెయంను తెగధార విచారిసదె నింన సహోదరంన నోడి నింన కంణినల్లిరువ రవెయంను తెగధార కొడు యెంత నీను హేళువదు హ్యాగె? వంచకనే మొదలు మొదలు నింన కంణినల్లిరువ తొలెయంను తెగధారు ఆగ నింన సహోదరన కంణ్ణినల్లిరువ రవెయంను తెగధార విచారిసువి। ఏనందరె మొదలు మొదలు బహు ఘనవాద నింన స్వంత పాపగళంను పరిహరిసు। ఆగ నింన నెరెయవన తప్పుగళంను తిద్ద విచారిసువి। హీగిద్దు మనుష్యరు నిమగె యావ ప్రకార మాడ బేకెందు కోరి కొళ్ళుత్తీరో అదే ప్రకార నీవూ అవరిగె మాడిరి। వేదదల్లియూ దీర్ఘదర్శనగళల్లియూ బోధిసల్పడువంథ సమస్తబోధనెయు సంక్షేపవు యిదే॥

పరరంను స్నేహిస బేకెందు పూర్వ వేదదల్లి హేళల్పట్టితెంత కేళిద్దీరల్ల। ఆదరె అనేకలు యిదంను కురితు తంమ వైరియంను విరోధిస బహుదెందు హేళుత్తారె। నానాదరె నిమగె హేళువదేనందరె। నింమ వైరిగళంను స్నేహిసిరి నింమంను విరోధిసువంథవరిగె వుపకారవంను మాడిరి నింమంను దూషిసి హింసిసువంథవరిగాగి బేడికొళ్ళిరి। ఈ మేరెగె మాడిదారె పరలోకదల్లిరువ నింమ పితనాదవరిగె యోగ్య మక్కళాగిరువిరి। ఏనందరె అవరే వొళ్ళెయవర మేలెయూ కెట్టవర మేలెయూ తంమ సూర్యనంను వుదయిస మాడి వ్యత్యాసవిల్లదె నీతివంతర మేలెయూ

ಅನೀತಿವಂತರ ಮೇಲೆಯೂ ಮಳೆಯಂನು ಸುರಿಸುತ್ತಾರೆ । ನಿಂಮಂನು ಸ್ನೇಹಿಸುವಂಥವರಂನು ಮಾತ್ರ ಸ್ನೇಹಿಸಿದರೆ ನೀವು ಯಾವ ಸಂಭಾವನೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವಿರಿ । ಸುಂಕದವರೂ ಯೀ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ ? ನಿಮಗೆ ವುಪಕಾರ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೇಲು ಮಾಡಿದರೆ ಫಲವೇನು। ಯಾರ ಬಳಿಲಿ ಸಾಲವಂನು ತೆಗದು ಕೊಳ್ಳ ನಂಬುತ್ತೀರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇದು ನಿಮಗೆ ಪುಣ್ಯವೋ ? ಆದರೆ ಪಾಪಾತ್ಮರು ತಾವೇ ತಂಮ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ತಿರಿಗಿ ತೆಕೊಳ್ಳುವಹಾಗೆ ಪಾಪಾತ್ಮರಿಗೆ ಕಡ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ । ನಿಂಮ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಂಗಳ ವಾರ್ತೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಿಂತ ನೀವು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲವಲ್ಲ। ಅವರೂ ತಂಮ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಆಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ ? ಆದಕಾರಣ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಿಂಮ ಪಿತನಾದವರು ಹ್ಯಾಗೆ ಅಂತಃಕರುಣರಾಗಿಯೂ ಉತ್ತಮರಾಗಿಯೂ ಯಿರುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ನೀವೂ ಅಂತಃಕರುಣ ವುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ ವುತ್ತಮರಾಗಿಯೂ ಯಿರ್ರಿ॥

ನಿಂನ ಸಹೋದರನು ನಿನಗೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದಾಗ ಹೊಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿಯೇ ಯೇಳಾವರ್ತಿ ಮನ ತಿರಿಗಿ ಮನಸ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತೇನೆಂತ ನಿಂನ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದರೆ ಯೇಳು ಸಾರಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಹತ್ತು ಸಾರಿ ಅವನಿಗೆ ಕ್ಷಮಿಸುವಿಯಾಗಲಿ। ರಾಯನೊಬ್ಬನು ತಂನ ಸೇವಕರಿಂದಲು ಲೆಖ್ಖವಂನು ಕೇಳ ಮನಸ್ಸಾಗಿದ್ದನು। ಅವನು ಕೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಂನು ಕೊಡ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಹೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಅವನ ಮುಂದೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟನು। ಆಸರೆ ತಂನ ಸಾಲವಂನು ತೀರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಗತಿ ಇಲ್ಲದ ನಿಮಿತ್ಯ ಆ ಯಜಮಾನನು ತಂನ ಸಾಲ ಫೈಸಲು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಇವನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಂನು ದಾಸರಾಗಿ ಮಾರ ವಿಧಿಸಿದರು। ಆಗಲು ಆ ಸೇವಕನು ತನ ಹೊಡೆಯನ ಮುಂದೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಮನಿವೆ ಮಾಡಿ ನನಿಗೆ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಿ ನಾನು ಎಲ್ಲಾಂನು ತೀರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಎಂಬದಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು। ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಧೊರೆಯು ಅವನ ಮೇಲೆ ಮನ ಮರುಗಿ

ಅವನು ತನಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಾಲವಂನು ಮಂನಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟನು। ಆಗ ಸೇವಕನು ಹೊರಟು ಹೋಗಲಾಗಿ ತಂನ ಜತೆಗಾರರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬನು ಯೆದುರಿಗೆ ಬಂದನು ಅವನು ತನಗೆ ೧೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಂನು ಕೊಡ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು। ಆಗಲು ರಾಯನು ದಯಮಾಡಿ ಮಂನಿಸಿದಂಥಾ ಆ ಕೆಟ್ಟ ಸೇವಕನು ತಂನ ಜತೆಗಾರನಂನು ಹಿಡಿದು ಬಡಿದು ಅವನ ಸಂಗಡ। ನೀನು ನನಗೆ ಕೊಡ ಬೇಕಾದದ್ದಂನು ತೀರಿಸಿ ಕೊಡು ಯೆಂದನು। ಆದರೆ ಆ ಸಾಲಗಾರನು ಅವನಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯಂನು ಮಾಡಿ ನಂನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ತಾಳ್ಮೆಯ್ಯಾ ಇಂನುಮೇಲೆ ಯೆಲ್ಲವಂನು ಉತ್ತರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆಂದನು। ಆಗಲವನು ಸಂಮತಿಸದೆ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಸಾಲಗಾರನಂನು ಹಾಕಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು। ಆದರೆ ಕಡಮೆ ಸೇವಕರು ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಯೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದು ಬಹು ದುಃಖ ಪಟ್ಟು ಅದೆಲ್ಲಾಂನು ತಂಮ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಶೃತ ಪಡಿಸಿದರು। ಆಗಲು ಆತನು ಆ ಭ್ರಷ್ಟ ಸೇವಕಂನ ಕರೆಸಿ ಅವನ ಸಂಗಡ। ಕೆಟ್ಟ ಸೇವಕನೇ ನೀನು ನಂನಂನು ಬೇಡಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ನೀನು ನನಗೆ ಕೊಡ ಬೇಕಾದ ಸಾಲವಂನೆಲ್ಲಾ ಮಂನಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೆನು। ಹೀಗಿದ್ದು ನಾನು ನಿಂನಂನು ಕನಿಕರಿಸಿದ ಹಾಗೆಯೇ ನೀನೂ ನಿಂನ ಜತೆಯವನಂನು ಕನಿಕರಿಸ ಬೇಕಾಗಿತ್ತಲ್ಲವೋ? ಎಂಧೇಳಿದನು। ಆಗಲು ಆ ಯಜಮಾನನು ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನು ತನಗೆ ಕೊಡ ಬೇಕಾದ ಸಾಲವಂನೆಲ್ಲಾ ತೀರಿಸುವ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕೂ ಹಿಂಸೆ ಪಡಿಸುವವರ ಕೈಯ್ಯಿಗೆ ಅವಂನ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು। ಹಾಗೆಯೇ ಅವನವನು ತಂನ ಸಹೋದರನ ತಪ್ಪುಗಳಂನೆಲ್ಲಾ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಂನಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಪಿತನಾದವರು ನಿಮಗೂ ಮಂನಿಸುವದು ಯಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ। ಆದರು ನೀವು ನಿಂಮ ಸಹೋದರರ ತಪ್ಪುಗಳಂನು ಕ್ಷಮಿಸಿದರೆ ನಿಂಮ ತಪ್ಪುಗಳಂನು ಕರ್ತರಾದವರು ಕ್ಷಮಿಸುವರು। ಅದರಿಂದ ನೀನು ನಿಂನ ಕಾಣಿಕೆಯಂನು ಒಪ್ಪಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಪೀಠದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಾಗ ನಿಂನ ಸಹೋದರನು ನಿಂನ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ತಾಪವಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಜ್ಞಪ್ತಿಯಾದರೆ ಪೀಠದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂನ ಕಾಣಿಕೆಯಂನು ಮಡಗಿ ಬಿಟ್ಟು

మొదలు నింన సహోదరనొందిగె సమాధానవంను మాడ హోగు। ఆ మేలె బందు నింన కాణికెయంనర్పిసువి ఎంబదాగి లోకదరక్షకరు పాలిసిదరు।

దేవార్చనె యెంబ పుణ్యద కురితు అవరు బోధిసి హేళిద్దేనందరె॥

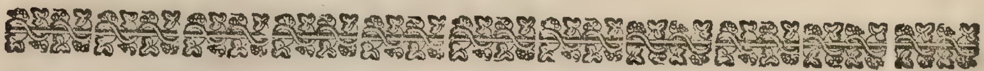
నిజవాగి నిమగె హేళుత్తేనె। నీవు ప్రార్థనె మాడువదరొళు విశ్వాసదొందిగె యేనేను బేడికొళ్ళువిరో అదంను పడెయువిరి। కేళిరి నిమగె కొడల్పడువదు। హుడుకిరి నిమగె సిక్కువదు। తట్టిరి నిమగె తెరియల్పడువదు। ఏనందరె తంన తందెయంను మగను రొట్టి కేళిదరె కల్లంను కొడువనో? అల్లవె మత్స్యవంను బాలకను కేళిదరె తందెయు సర్పవంను అవనిగె కొప్పిసువనో? హీగిద్దు నీవు కెట్టవరాగిద్దాగ్యూ నింమ మక్కళిగె ఉత్తమవాదవుగళంను మాత్ర కొడుత్తిరువల్లి పరలోకదల్లిరువ నింమ పితనాదవరు తంమంను బేడువవరిగె యెష్టు మేలాదవరగళంను కరుణిసువరు। నీవు అవరంను కేళువదక్కింతా ముంచయే నిమగె అవశ్యవాగిరువంథవుగళ అవరు బల్లరు। నంమ హెసరినల్లి పితనాదవరంను యేను బేడువిరో అదంను నిమగె కరుణిసువరు। ఈ వరిగె నీవు నంమ నామదల్లి యేను బేడికొళ్ళదె యిద్దిరి। కేళికొళ్ళిరి నిమగె కొడల్పడువదు। మత్తు నింమ ఆనందవు సంపూర్ణవాగువదు। ఆదరె నీవు ప్రార్థిసువాగ యీ ప్రకార బేడికొళ్ళిరి। అదేనందరె పరలోకదల్లిరువ నంమ తందెయే నింమ హెసరిగె పూజ్యవాగలి। నింమ రాజ్య బరలి। నింమ చిత్త పరలోకదల్లి ఆగువహాగె భూలోకదల్లియూ ఆగలి। దినం ప్రతియాద నంమ అన్నవంను నమగె యిందు కొడు। నమగె తప్పు మాడిదవరిగె నావు తాళువహాగె నంమ పాపగళ నమగె తాళికొళ్ళి। నంమంను శోధనెయల్లి బీళగొడదె కేడిగె

ಗೊಳಗಾಗದಹಾಗೆ ನಂಮಂನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಆಮೇನ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು॥

ನೀವು ಆಯಾಸ ಪಡದೆ ಯಾವಾಗಲು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸ ಬೇಕು। ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿ ಯಿದ್ದನು। ಇವನು ದೇವರಿಗೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಭಯ ಪಡದೆ ಯಿದ್ದನು। ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ವಿಧವೆಯಾದವಳು ಬಹು ಕಾಲ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿ ಅವನ ಸಂಗಡ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದೇನಂದರೆ। ಅಯ್ಯಾ ನಂನ ವಿರೋಧಿಯಾದವನ ಕೈಯಿಂದ ನಂನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರಿ ಯೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು। ಅವನೋ ಆಕೆಯ ಬಿಂನಹಗಳಿಗೆ ಕಿವಿ ಕೊಡದೆ ಯಾವಾಗ್ಯೂ ಸುಂಮನೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು। ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಬಹಿಮಾಲಿಕೆಯಿಂದ ಮನ ಬ್ಯಾಸರ ಪಟ್ಟು ತಂನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡದ್ದೇನಂದರೆ। ನಾನು ದೇವರಿಗೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಅಂಜದೆ ಯಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಈ ವಿಧವೆಯ ನ್ಯಾಯವಂನು ತೀರಿಸುವೆನು ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾಕೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಪಡಿಸುತ್ತಾಳೆ। ಮತ್ತು ಇಂನೊಂದಾವರ್ತಿ ಯಾಕೆ ಬಂದು ನಂನಂನು ಪೀಡಿಸುವಳೆಂತ ಭಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ ಯೆಂದೇಳಿ ಆಕೆಯ ವ್ಯಾಜ್ಯವಂನು ಪರಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು। ಇಗಿದ್ದು ಆ ಭ್ರಷ್ಟ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯು ಮಾಡಿದ್ದಂನು ಯೋಚಿಸಿರಿ। ಆ ವಿಧವೆಯಾದವಳ ಯೆಡೆಬಿಡದ ಬಿಂನಹಗಳಿಂದ ಅವನು ಮನ ತಿರಿಗಿದರೆ ಯೆಷ್ಟಧಿಕವಾಗಿ ದಯಾಪರರಾದ ಕರ್ತರು ತಂಮ ಮಕ್ಕಳ ಯೆಡೆಬಿಡದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿಂದ ಮನ ಮರುಗಿ ಅವರಂನು ಆಲೈಸುವರು॥

ಮತ್ತು ನೀನು ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಯೆದ್ದು ನಿಂನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಲಂನು ತಟ್ಟಿ ಅವನ ಸಂಗಡ ಸ್ನೇಹಿತನೇ ಮೂರು ರೊಟ್ಟಿಗಳಂನು ನನಗೆ ಕಡವಾಗಿ ಕೊಡು ಯಾಕೆಂದರೆ ಪರದೇಶಸ್ಥನಾದ ಒಬ್ಬನು ಪ್ರಯಾಣವಾಗಿ ನಂನ ಬಳಿಗೆ ಚಿಂತಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ। ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಬಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ನಂನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಯೇನಿಲ್ಲವೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಕೆಲವು ಸಾರಿ ನಿಂನ ಸ್ನೇಹಿತನು ನಿಂನ ಸಂಗಡ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ। ನನಗೆ ತೊಂದರೆ ಪಡಿಸ

ಬ್ಯಾಡ ಯಾಕೆಂದರೆ ಯೀಗ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿದೆ। ನಾನೂ ನಂನ ಮಕ್ಕಳೂ ಮಲಗಿ ಯಿದ್ದೇವೆ । ನಾನೆದ್ದು ನಿನಗೆ ಕೊಡಲಾರೆನೆಂದು ಹೇಳಾನು ಆದರೆ ನೀನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಬಾಗಿಲಂನು ತಟ್ಟುತ್ತಾಯಿದ್ದರೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಎದ್ದು ನಿನಗೆ ಬೇಕಾಷ್ಟು ಕೊಡುವನು। ನಿಂಮೊಳಗೆ ಇರುವಂಥಾ ಸ್ನೇಹಾಚಾರದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಅವನು ಹೀಗೆ ಮಾಡದೆ ಅಂಥಾ ಪೀಡೆಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಹಾಗೆ ಎದ್ದು ಕೊಡುವನು। ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ಮನುಷ್ಯನಂನು ಯೆಡೆಬಿಡದೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವರಿಂದ ತನಗೆ ಇಷ್ಟೆಯಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಯಗಳಂನು ಪಡೆದರೆ ಸಕಲ ಮೇಲು ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿರುವ ಕರ್ತರಂನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಂಥವರು ಯೆಷ್ಟೋ ಅಧಿಕವಾಗಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಗ್ರಹಗಳಂನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು ಎಂದು ಜೇಸು ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ಜಪವ ಕುರಿತು ಬೋಧಿಸಿದರು॥

೧೨ ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರ ಬೋಧನೆಯ ಸಂಕ್ಷೇಪವು॥

೨ ನೇ ಕಲ್ಪಣೆ

ಎರಡನೇ ಕಲ್ಪಣೆಯಂನು ಕುರಿತು ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ॥

ಸುಳ್ಳಾಣೆ ಯಿಡದೆ ಯಿರು। ನೀನು ದೇವರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಹರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲಾಂನು ತೀರಿಸು ಯೆಂಬದಾಗಿ ಪೂರ್ವದವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಂನು ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ ಆದರೆ ನಾವು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ । ಘನವಾಗ ಕಾರಣವಿದ್ದರೆ ವಿನಾಯಿಸಿ ಎಷ್ಟುಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಆಣೆ ಶಾಕ್ಷಿಯಂನು ಮಾಡ ಬೇಡಿರಿ। ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಆದರೂ ಸತ್ಯಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡ ಬೇಡಿರಿ ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಸಿಂಹಾಸನವಾಗಿಧೆ। ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಆದರು ಬೇಡಿರಿ ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ಅವರ ಪಾದ ಪೀಠವಾಗಿಧೆ। ಜೆರುಸಲೇಮಿನ ಮೇಲೆ

ಆದರು ಬೇಡಿರಿ ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ಶ್ರೇಷ್ಟ ರಾಯರ ನಗರವಾಗಿಧೆ। ನಿಂಮ ತಲೇ ಮೇಲೆ ಆದರು ಬೇಡಿರಿ। ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿಂಮ ತಲೆಯ ಕೂದಲೊಳಗೆ ಒಂದು ಬಿಳಿಪಾದರೂ ಕಪ್ಪಾದರೂ ಮಾಡಲಾರಿರಿ । ನೀವು ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡ ಬೇಕು ಏನಂದರೆ। ಉಂಟು ಅಲ್ಲವೆಂಧೇಳಿರಿ। ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯೇನಾದರು ಹೇಳಿದರೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೇತುವಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತೆ। ದಾರಿ ತೋರಿಸುವ ಕುರುಡರಾದ ಫರಿಜಯಿರೇ ನಿಮಗೆ ಮೋಸ। ಯೇನಂದರೆ ನೀವು ಹೇಳುವದು । ಯಾವನಾದರು ದೇವ ಮಂದಿರದ ಮೇಲೆ ಸತ್ಯ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದರೆ ಅದಂನು ತೀರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಾಲವಿಲ್ಲ। ಅದರೆ ದೇವಾಲಯದ ಚಿಂನದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದರೆ ಅಂಥಾ ಪ್ರಮಾಣವಂನು ತೀರಿಸ ಬೇಕೆಂಧೇಳುವಿರಲ್ಲ। ಮುಚ್ಚರೇ ಚಿಂನವಂನು ಪರಿಶುದ್ಧ ಮಾಡುವ ದೇವಾಲಯವು ದೊಡ್ಡದೋ ಅಲ್ಲವೇ ಚಿಂನವು ದೊಡ್ಡದೋ? ಯಿಂನೂ ನೀವು ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲವಿಲ್ಲ। ಆದರೆ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಯಿಟ್ಟು ಯಿರುವ ಕಾಣಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದರೆ ಅದಂನು ತೀರಿಸ ಸಾಲವೆಂಧೇಳುತ್ತೀರಿ। ಅಂಧಕರೇ ಕಾಣಿಕೆಯಂನು ಪರಿಶುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಪೀಠವು ಶ್ರೇಷ್ಟವೋ ಅಲ್ಲವೆ ಕಾಣಿಕೆಯು ಶ್ರೇಷ್ಟವೋ? ಪೀಠದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುವವನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ। ಆದರೆ ಪೀಠದಲ್ಲಿರುವಂಥಾ ಕಾಣಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಸಹಾ ಸತ್ಯ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂತ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ । ದೇವ ಮಂದಿರದ ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುವಂಥವನು ಅದರಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವಂಥಾ ದೇವರ ಮೇಲೆಯೂ ಆಣೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ । ಪರಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುವಂಥವನು ದೇವರ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆಯೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವಂಥಾ ದೇವರ ಮೇಲೆಯೂ ಆಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಜೇಸುನಾಥರು ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ರಸೀ ಕಲ್ಪಣೆಯಂನು ಕುರಿತು ಅವರು ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ॥

ಫರಿಜಯರೇ ನೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೇ ನಿಂಮ ಪೂರ್ವ ಸಂಪ್ರದಾಯ

గళ నిమిత్తవాగి నీవు దేవర కల్పణెయంను మీరువదేను? సర్వేశ్వరను పాలిసిద్దేనందరె. తండె తాయిగళంను బహుమా నిసు. తండెయంనాదరూ తాయియంనాదరూ శపిసువంథవను సావి నింద సాయలి ఎంథేళిదరు. నీవో జేరొందు బోధనెయన్ను కల్పిసిద్దీరి ఏనందరె. యావనాదరూ తన తండె తాయిగళ నోడి నంన వశవెయింద నాను కర్తరిగె అర్పిసువంథా కాణికెగళు నిమగె ప్రయోజనవాగిరువవు యెంథేళి తండె తాయిగళిగె బంధు సహాయవాదరూ మాడదె యిద్దరె కట్టళెయంను నెరవేరిసిదను ఎం థేళుత్తీరి. ఆదరె హీగె నడెయువదరింద మగను తండెయంనాదరూ తాయ్యంనాదరూ బహుమానిసదె అవరిగె బేకాద సమయదల్లి పొశాత్తాసె మాడను. ఆద కారణ నింమ పూర్వ సంప్రదాయగళ నిమిత్త దేవర కట్టళెయంను వ్యర్థ మాడుత్తీరి॥

తండె తాయిగళంను సంన్మానిసలూ స్నేహిసలూ బేకు కూడు. ఆదరె యెల్లక్కింతలు సర్వేశ్వరనంను అధికవాగి స్నేహిసతక్కద్దాగిధే. నమగింత్తా తండెయంనాదరూ తాయ్యంనాదరూ అధికవాగి స్నేహిసువంథవను నమగె యుక్తనల్లవు. మత్తు నమగింతా మగనంనాగలి మగళంనాగలి అధికవాగి స్నేహిసువవను నమగాప్తనల్లవు ఆదరె నంమ నిమిత్త్యవాగి తంన మనెయంనాగలి సహోదర సహోదరిగళంనాగలి తండె తాయిగళంనాగలి సతి మక్కళంనాగలి స్వాస్థిగళంనాగలి వర్జిసువవన్యావనో ఇవనే నూరష్టు పడెయువదల్లదె నిత్య జీవవంను స్వతంత్రిసికొళ్ళువను॥

మగను తండె తాయిగళిగె విధేయవాగిరువ మేరెగె జ్ఞాన యజమానరిగూ భూపతిగళిగూ ప్రజెగళు విధేయవాగిర బేకాగిధె హీగిద్దు నీతి శాస్త్రగళూ ఫరిజయరూ మోయిసేసన ఆసనద మేలె కులితుకొండిద్దారె. మాడబేకెందు అవరు నిమగె హేళు వంథవుగళెల్లవంను అనుసరిసి మాడిరి. ఆదరె అవర క్రియగళ

ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ। ಏನಂದರೆ ತಾವು ಬೋಧಿಸುವಂಥಾದ್ದು ನೆರವೇರಿಸದೆ ಹೋಗುವರು॥

ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಸಿಜಾರನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದವುಗಳಂನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಿರಿ। ದೇವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸ ಬೇಕಾದವುಗಳನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರಿ ಯೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು॥

೫ನೇ ಕಲ್ಪಣೆಯಂನು ಕುರಿತು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪಾಲಿಸಿದ್ದು॥

ನರಹತ್ಯ ಮಾಡಬ್ಯಾಡ। ಆದರೆ ಕೊಲ್ಲುವವನ್ಯಾವನೋ ಅವನು ಸಾವಿಗೆ ನೇಮಿಸಲ್ಪಡುವನೆಂತ ಪೂರ್ವ ವೇದದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂಥಾದ್ದಂನು ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ; ನಾವಾದರೆ ನಿಮ ಸಂಗಡ ಹೇಳುವದು ಯೊಬ್ಬನು ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ತಂನ ಸಹೋದರನ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲದೆ ಅವನಂನು ಅವಮಾನ ಪಡಿಸಿದರೆ ದೇವರ ತೀರ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವನೆಂದು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ॥

ಇದೇ ಮೇರೆಗೆ ತನ ಮಾತುಗಳಿಂದಲೂ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದಲೂ ತಂನ ಸಹೋದರನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಮರಣವಂನು ಬರಮಾಡಿದರೆ ಇಂನೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವನು। ತಂನ ದುರ್ಮಾದ್ರಿಗಳ ನಿಮಿತ್ಯವಾಗಿಯೂ ದುರ್ಬೋಧನೆಗಳ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿಯೂ ಲೌಕೀಕದವರಿಗೆ ಶಾಪವು! ಪಾಪಿಷ್ಟರ ಕಡೆಯಿಂದ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಗಂಡಾಂತರಗಳೂ ಮೋಸಗಳೂ ಬರುವದು ಅಗತ್ಯವೇ ಆದರೆ ತಂನ ಕೆಟ್ಟ ಕೃತ್ಯಗಳ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಪರರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ನಷ್ಟ ಪಡಿಸುವಂಥ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಶಾಪ। ಏನಂದರೆ ನಂಮಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವಂಥಾ ಯೀ ಚಿಕ್ಕವರೊಳು ಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಅಕ್ಷ್ಯಾಂತರ ಮಾಡುವಂಥವನ್ಯಾವನೋ ಅವನ ಕತ್ತಿಗೆಗೆ ಬೀಸುಕಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ದೊಬ್ಬಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ವಾಸಿ ಯೆಂಬದಾಗಿ ದಿವ್ಯ ಬೋಧಕರು ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ಈ ಸೀ ಕಲ್ಪನೆಯಂನು ಕುರಿತು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪಾಲಿಸಿದ್ದು॥

ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡ ಬ್ಯಾಡವೆಂಬದಾಗಿ ಪೂರ್ವದವರಿಗೆ ಹೇಳಿದಂನು ಕೇಳಿದ್ಧೀರಿ ನಾವು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವದು ಯೇನಂದರೆ। ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ವ್ಯಭಿಚಾರತ್ವ ಆಗುತ್ತೆ, ಏನಂದರೆ ಯಾವನು ಅನ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಂನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ಮೋಹಿಸಿದರೆ ತಂನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ಧಾನೆ। ಆದರೆ ನಿಂನ ಕಂಣಾಗಲಿ ಕೈಯ್ಯಾಗಲಿ ಕಾಲಾಗಲಿ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವುಗಳ ಕಿತ್ತು ನಿನಗಾಚೆ ಬಿಸಾಡು। ಯಾಕೆಂದರೆ ಶರೀರಾದ್ಯಂತದೊಂದಿಗೆ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವದಕ್ಕಿಂತಾ ನಿಂನ ಅವಯವಗಳೊಳಗೆ ವೊಂದು ನಷ್ಟವಾಗುವದು ನಿನಗೆ ವಾಸಿ। ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇನಂದರೆ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೇತುವೆಯಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಯವು ಶರೀರದ ಅವಯವಗಳಿಗಿಂತಾ ನಿನಗೆ ಅಧಿಕ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಪರಮಾನಂದ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸ ನೀನು ಯಿಚ್ಛೈಸಿದರೆ ಅದಂನು ಸರ್ವಥಾ ವರ್ಜಿತ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆ ಯೆಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಫರಿಜಯರು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಯಾವದೊಂದು ಕಾರಣದಿಂದಲಾಗಲಿ ತಂನ ಸತಿಯಂನು ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ವುಂಟೋ? ಎಂತ ಕೇಳಿದರು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ। ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಂನು ವುಂಟು ಮಾಡಿದಂಥಾ ದೇವರು ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಮನುಷ್ಯನು ತಂನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯಂನು ಅಗಲಿ ಬಿಟ್ಟು ತಂನ ಸತಿಯೊಂದಿಗೆ ಅನುಬಂಧನೆಯಾಗಿರುವನು। ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರೂ ವೊಂದೇ ಮಾಂಸವಾಗಿರುವರೆಂತ ಪಾಲಿಸಿದರು। ಇದಂನು ವೇದಾಗಮದಲ್ಲಿ ನೀವು ವೋದಿದ್ಧೀರಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ನಾವು ನಿಂಮ ಸಂಗಡ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ। ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಜೊಂದಿಸಿದ್ದಂನು ಮನುಷ್ಯನು ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗದು ಯೆಂದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಫರಿಜಯರು ಹಾಗಾದರೆ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಿನಿಂದ ತುಂಬಲ್ಪಟ್ಟವರಾದ ಮೊಯಿಸೇಸೆಂಬವರು ನಂಮ ಸತಿಗಳಂನು ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡ ನಮಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದೇನು?

ಯೆಂಬದಾಗಿ ಕೇಳಿದರು । ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ನಿಂಮ ಹೃದಯದ ಕಠಿಣತ್ವದ ನಿಮಿತ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮೊಯಿಜೇಸೆಂಬವನ ಮುಖಾಂತ್ರವಾಗಿ ಈ ಅಪ್ಪಣೆಯಂನು ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟರು। ಆದರೆ ಆದಿಮೊದಲಿನಿಂದ ಹೀಗಿರಲಿಲ್ಲ। ನಾವೋ ಅಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತೇವೆ। ತಂನ ಸತಿಯಂನು ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಬೇರೊಬ್ಬಳಂನು ಮದುವೆ ಮಾಡುವಂಥವನ್ಯಾವನೋ ಅಂಥವನು ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ। ಮತ್ತು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಂನು ಯಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂಥವನೂ ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ। ಏನಂದರೆ ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡಿದಂಥಾ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಂನು ತಳ್ಳಿ ಬಿಡುವದಕ್ಕೆ ಪುರುಷನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವನು ಯಿಂನೊಬ್ಬಳೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಲಾಗದು ಯೆಂಥೇಳಿದರು। ಆಗ ಶಿಷ್ಯರು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂಗಡ । ಮದುವೆ ಮಾಡುವಂಥಾ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಮದುವೆ ಮಾಡದೆ ಯಿರುವದೇ ಲೇಸೆಂದು ಹೇಳಿದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರಂನು ನೋಡಿ। ನೀವು ಯಾಗ ಹೇಳಿದ ಕಾರ್ಯವಂನು ಯೆಲ್ಲರು ಗ್ರಹಿಸಲಾರರು। ಆದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದವರು ಯಾರಿಗೆ ಯಿಂಥಾ ವರವನ್ನು ಕರುಣಿಸುವರೋ ಅವರೇ ಅದಂನು ಗ್ರಹಿಸುವರು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ। ತಾಯ್ಯ ಗರ್ಭದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದಂಥಾ ನಪುಂಸಕರುಂಟು। ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಖೋಜನುರುಂಟು। ಮತ್ತು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ರಾಜ್ಯವಂನು ಅಧಿಕ ನಿಂಮಲವಾಗಿ ಪಡೆಯುವದಾಗೆ ತಂಮಂನು ತಾವೇ ಖೋಜರಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂಥವರು ಕೆಲಬರುಂಟು। ಆದಕಾರಣ ಯೀ ವಾಕ್ಯವಂನು ಗ್ರಹಿಸ ಯಾವನಿಂದಲಾಗುವದೋ ಅವನು ಗ್ರಹಿಸಲಿ ಎಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ಕಡಮೆ ಕಲ್ಪಣೆಗಳ ಕುರಿತು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ ನಂಮ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಒಬ್ಬ ಯವ್ವನಸ್ತನ ಸಂಗಡ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ॥

ನೀನು ನಿತ್ಯ ಜೀವವಂನು ಪಡೆಯ ಯಿಚ್ಛೆಯುಳ್ಳವನಾದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕಲ್ಪಣೆಗಳಂನು ಅನುಸರಿಸಿಕೋ ಎಂದರು। ಅದಕ್ಕವನು ಸ್ವಾಮೀ ಯಾವ ಕಲ್ಪಣೆಗಳೆಂದು ಕೇಳಿದನು। ಆಗಲು ಸ್ವಾಮಿಗಳು। ನರಹತ್ಯ

మాడ బ్యాడ। వ్యభిచార మాడ బ్యాడ। అసత్య సాక్షి నుడియ బ్యాడ। మత్తు ఇంనూ బేరె కల్పణెగళిద్దరె నింనహాగె నింన పరరంను స్నేహిసికో యెంబ వాక్యదల్లి అడగి యిరుత్తవె యెంబదాగి పాలిసిదరు॥

పరిపరి పుణ్యగళంనూ ఇవుగళిగె విరోధవాద దుర్గుణాదిగళంనూ కురితు దివ్య రక్షకరు పాలిసిద వాక్యగళు॥

అహంకారవంను కురితు అవరు పాలిసిద్దేనందరె॥

నీను మదువెగె కరెయల్పట్టరె శ్రేష్ట స్థళదల్లి కుళితుకొళ్ళ బ్యాడ। యాకెందరె వొందు వేళె మనే యజమాననింద నినగింత అధిక ఘనతెయుళ్ళవను కరెయల్పట్టిరలాగి యజమానను బందు నింన సంగడ। యీ స్థళవంను ఇవరిగె బిడు యెందేళిదరె ఆగలు నీను లజ్జెయొందిగె కడె స్థళక్కె కళుహిసల్పడువి। ఆదరె మదువెగె నీను కరెయల్పడలాగి కడె స్థళదల్లి కుళితుకో। ఆగ నింనంను కరెదంథవను నింన బళిగె బందు స్నేహితనే శ్రేష్ట స్థళదల్లి కుళితుకో యెందేళిదరె నింనొందిగె పంక్తియల్లి యిరువవర ముందె నినగె మహిమెయుంటాగువదెందు జేసునాథరు పాలిసిదరు॥

ఇదల్లదె తంమంను నీతివంతరెందు యెణిసి కడమెయవరంను వుపేక్షె మాడుత్తిద్దవరిగె యీ వుపమానవంను స్వామిగళు పాలిసిదరు॥

ఏనందరె ఇబ్బరు మనుష్యరు ప్రార్థనె మాడ దేవాలయక్కె హోదరు। అవరల్లి వొబ్బను ఫరిజయను। మత్తొబ్బను సుంకదవను ఫరిజయనో నింతు తంనొళు అందుకొండద్దేనందరె। కర్తనే కళ్ళరూ అనీతికారరూ వ్యభిచారరూ ఆగిరువ మిక్కాద మనుష్యర హాగూ యీ సుంకదవనహాగూ నానల్లద కారణ నిమగె స్తోత్రవంను మాడుత్తేనె। యేనందరె వారక్కె యెరడావత్తి వుపవాస

హాగిద్దు నాను హొందిరువంథా ఆస్తియల్లి అర్ధనే హాలు దానధర్మ మాడుత్తేనె యెందు ప్రార్థిసుత్తిద్దను సుంకదవనాదరె దూరదల్లి నింతుకొండు। తన కంణుగళంను పరలోకక్కె యెత్త ధైర్య విల్లదె తన యెదె బడుకొండు స్వామీ పాపియాద నన్న మేలె కృపెయాగిరి యెందు బేడికొండను। హీగిద్దు సుంకదవను నీతి వంతనాగి తన మనెగె హోదనెంతలూ ఆదరె ఫరిజయను తన పాపదల్లియే యిద్దనెంతలూ నిమగె హేళుత్తేనె। యాకందరె తన్నన్ను తాను తగ్గిసువంథవను యావనో అవనే హెచ్చిసల్పడు వను। తన్నన్ను తాను హెచ్చిసువంథవను తగ్గిసల్పడువను ఎంథే ళిదరు॥

ఒందానొందు దివసదల్లి జెబెదెయుసెంబవన కుమారరాద జాకోబనూ జోవంనేసనూ స్వామిగళ సంనిధానక్కె బందు అవర సంగడ। స్వామీ నావు మాడువంథా బింనహవంను నమగె దయపాలిస బేకెందు యిచ్ఛైసుత్తేవె యెందు కేళిదరు। అదక్కె కర్తరు నావు నిమగె యేను మాడ బేకెందు కేళిదరు। అదక్కె అవరు నింమ మహిమెయల్లి నంమొళగె ఒబ్బను నింమ బల పార్శ్వ దల్లియూ యింనొబ్బను నింమ యెడ పార్శ్వదల్లియూ కూడ్ర నమగె దయ మాడీ ఎందు బింన్నైసిదరు। ఆగ స్వామిగళు అవర సంగడ నీవు కేళువంథాద్దు యేనెందు అరియదె యిద్దీరి। ఏనం దరె నావు పాన మాడువ పాత్రెయల్లి పాన మాడువిరొ ? నావు మాడువ స్నానవంను నీవు మాడువిరొ ? నంమ పీడెయల్లియూ మరణదల్లియూ నావు అనుభవిస హోగువ జింజెగళంను తాళలా పిరో యెందు కేళిదరు। ఆగ అవరు నంమిందలాదీతు ఎంథే ళిదరు। అదక్కె స్వామిగళు నంమ పాడుగళ పాత్రెగె పాలుకార రాగువిరి నిజ। ఆదరె నీవు కేళిదంథా బహుమానవంను నిమగె కరుణిస నంమదల్ల యాకెందరె। యారిగె నంమ పితనాదవరింద

ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತೋ ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕರುಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟೀತು ಯೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು। ಜ್ಯಾಕೋಬನೂ ಜೊವಂನೇಸನೂ ಮಾಡಿದಂಥಾ ಬಿಂನಹವಂನು ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರು ಕೇಳಲಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯವರಿಗೆ ಅವರು ಮೇಕ್ಕೊಳ್ಳ ಯಿಚ್ಛೈಸುತ್ತಾರೆಂಬುವದರಿಂದ ಅವರ ಮೇಲೆ ಶಿಟ್ಟು ಮಾಡ ತೊಡಗಿದರು। ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು ಅವರಂನು ಕರೆದು ಅವರ ಸಂಗಡ। ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅರಸುಗಳು ಅವರ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿರುವಂಥವರು ದಾಷ್ಟಿಕದೊಂದಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯವರಿಗೆ ಅಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾರೆಂದೂ ಬಲ್ಲಿರಿ। ಆದರೆ ನಿಂಮೊಳಗೆ ಹೀಗಾಗುವದಲ್ಲ। ಆದ ಕಾರಣ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಬೋಧಕರೆಂದು ನೀವು ಕರೆಯಲ್ಪಡ ಬ್ಯಾಡಿರಿ ಯೇನಂದರೆ ನಿಂಮ ಬೋಧಕರು ಒಬ್ಬರೇ ಸರಿ। ನೀವು ಯೆಲ್ಲರೂ ಸಹೋದರರಾಗಿದ್ಧೀರಿ। ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಯೊಬ್ಬಂನಾದರೂ ನಿಂಮ ತಂದೆ ಯೆಂದು ಕರೆಯ ಬ್ಯಾಡಿರಿ ಯಾಕೆಂದರೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಿಂಮ ತಂದೆಯಾದವರು ಯೊಬ್ಬರೇ। ಆದರೆ ನಿಂಮೊಳಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿರ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವನ್ಯಾವನೋ ಅವನೇ ಯೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸೇವಕನಾಗಿರಲಿ ಯಾಕೆಂದರೆ ಮನುಮಗನು ತಂಮ ದೇವಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಪಿತನಾದವರಿಗೆ ಈಡಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅವರು ತಮಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳ ಬಾರದೆ ತಾವೇ ಸೇವೆ ಮಾಡುವಹಾಗೂ ಅನೇಕರ ರಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತಂಮ ಜೀವವಂನು ಕೊಡುವಹಾಗೂ ಬಂದರೆಂದರು। ಆ ಬಳಿಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಯೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಬಾಲಕನಂನು ಕರೆದು ಅವನಂನು ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಪಾಲಿಸಿದ್ದು। ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತೇವೆ ನೀವು ಮನ ತಿರಿಗಿ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಲಕನಪ್ಪಂದ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಪರಲೋಕದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವದಿಲ್ಲ। ಹೀಗಿದ್ದು ಈ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಲಕನಹಾಗೆ ತಂನನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುವಂಥವನ್ಯಾವನೋ ಅವನು ಪರಲೋಕದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿದ್ಧಾನೆ॥

ಆದರೆ ನೀವು ಮಾಡುವ ಸುಕ್ರಿಯೆಗಳೂ ಯೆಂಥವುಗಳಾಗಲಿ ನಿಂಮ ಪುಣ್ಯವೂ ಯೆಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠದ್ದಾಗಲಿ ಯಿವುಗಳ ಕುರಿತು ನೀವು

గవిఁస బ్యాడిరి। యజమానను హొలదింద మరళి బందాగ శేద్య మాడుత్తిద్ద తంన శేవకనంను కరెదు అవన సంగడ। నమగె భోజనవంను సిద్ధామాడు నావు ఉజిసువ మట్టిగూ నీను నడువు కట్టికొండు నమగె శేవె మాడు తగువాయ నీను వూట మాడబహుదెంత హేళువనల్లవే? హీగిరలాగి ఆ శేవకను తనగె విధిసల్పట్టద్దంను మాడిదరె అపరూపవాదద్దు యేనాదరూ మాడిదనో? ఇల్లవల్ల! యిదే ప్రకార నిమగె ఆజ్ఞాపిసిదంథవుగళ నీవు మాడిద తరువాయ హేళతక్కద్దు యేనందరె। నావు నిష్ప్రయోజకవాద శేవకరు। యాకెందరె నావు మాడ బేకాగిద్దద్దంను మాత్రవే మాడిదేవు యెందు హేళతక్కద్దు యెంబదాగి పాలిసిదరు॥

లోభతనవంను కురితు నంమ దివ్య రక్షకరు పాలిసిద్దేనందరె॥

లోభతనవెల్లా వర్జిసువదక్కె యెచ్చరికెయాగిరి। యాకెందరె మనుష్యన జీవవు అవన హెచ్చాద ద్రవ్యగళల్లి అడగిరువదిల్ల। భూలోకదల్లి నిమగె బొక్కసగళంను సంపాదిస బ్యాడిరి యాకెందరె। యిల్లి తిలుబూ నుసియూ జిడియువదు। ఇల్లవే కళ్ళరు బందు కంన హాకి అవుగళంను కదియువరు। ఆద కారణ పరలోకదల్లి నిమగె బొక్కసగళంను సంపాదిసిరి యాకెందరె। అల్లి తిలుబాదరూ నుసియాదరూ జిడియువదిల్లవు। అల్లి కళ్ళరు బందు కంన హాకి కదియువదిల్లవు। నిమగుంటాదవుగళంను మారి బిట్టు దానధర్మ మాడిరి। హళేదాగదంథ హణద చీలవంను పరలోకదల్లి నిమగె యిరిసికొళ్ళిరి। ఇబ్బరు యజమానరంను వొబ్బను శేవిసలాగదు। యాకందరె వొబ్బంన హగె మాడి మత్తొంబ్బంన స్నేహిసువను। అల్లవె వొబ్బనిగె హొందికెయాగిద్దు మత్తొబ్బంన తిరస్కరిసువను। నీవు దేవరిగూ హణక్కూ శేవిసలారిరి యాకెందరె। నింమ ఆస్తియు యెల్లిరువదో అల్లియే నింమ హృదయవిరువదు యెందు

జేసునాథరు పాలిసిదరు॥

మత్తు అవరు తమ్మ శిష్యరిగె యీ ఉపమానవన్ను హేళిద్దే నందరె॥

ఒబ్బ ద్రవ్య సంపన్ననాద మనుష్యన హొలవు హేరళవాద ఫలవ కొట్టితు। ఆగ అవను తన్నొళగె యోచిసుత్తా అందుకొండద్దేనందరె। యీ నన్న ధాన్యవన్ను యిరిసువదక్కె ననగె స్థళవిల్ల ఏను మాడలి? నన్న కణజగళెల్లాన్ను హొడదు యిన్ను దొడ్డవాగి కట్టువెను। ఈ సుగ్గియ ఫలవన్నూ ననగుంటాగిరువ ఆస్తిగళెల్లవన్నూ అవుగళల్లి శేరిసువెను। మత్తు నన్న మనస్సినొళగె నాను యోచిసువదు ఏనందరె। యీగో అనేక వరుషగళిగె బేకాద వస్తుగళన్ను సంపాదిసికొండెను। హాగాదరె విశ్రమిసి ఉణిసి కుడిదు సుఖపడ బహుదెంత తన్నొళందుకొళ్ళుత్తిద్దను। అదరె సర్వేశ్వరను అవన సంగడ। బుజ్జనే యీ రాత్రియల్లే నిన్న ప్రాణవు నిన్నింద తెగదుకొళ్ళల్పడువదు। నీను ఈగ సిద్ధ మాడిదంథా వస్తుగళు యారిగె ఆగువవు? యెంధేళిదరు। తనగె ధనాదిగళన్ను సంపాదిసి తన్న నంబికెయిన్ను ఆ ద్రవ్యగళల్లి యిడువదు బుజ్జతనవే సరి। యెందు జేసునాథరు హేళిదరు॥

ఒందానొందు దివసదల్లి ప్రాయస్థనాద ఒబ్బ ప్రభువు స్వామిగళ పాదగళిగె ఎరగి అవర ముందె మొణకాలిన మేలె నింతు। ఉత్తమ బోధకనే నాను నిత్య జీవవన్ను పడెయువదాగె యావ సత్క్రియె మాడబేకెందు బిన్నైసిదను। ఆగ స్వామిగళు అవనన్ను నోడి నీను నిత్య జీవవన్ను పడెయ యిచ్ఛైసిదరె వేద కల్పనెగళన్ను ఈడేరిసు యెందు పాలిసిదరు। అదక్కె అవను ప్రత్యుత్తరవాగి ఇవుగళెల్లా నన్న చిక్కందినింద అనుసరిసికొండు బందెను। ననగె యిన్ను కడమెయాగిరువదేనెందు కేళిదను। ఆగ కర్తరు అవన ఒళ్ళే బుద్ధియన్ను నోడి అవనన్ను బహళ

ಸ್ನೇಹಿಸಿದರು। ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂಗಡ। ನಿನಗೊಂದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಯೇನಂದರೆ। ನೀನು ವುತ್ತಮನಾಗಿರ ಯಿಚ್ಛೈಸಿದರೆ ಹೋಗಿ ನಿನಗುಂಟಾದವುಗಳೆಲ್ಲಾಂನು ಮಾರಿ ಗರೀಬರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡು। ಆಗ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಧನವುಂಟಾಗಿರುವದು। ಮತ್ತು ಬಂದು ನಂಮಂನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಂದು ಹಾಲಿಸಿದರು। ಯಿವುಗಳ ಕೇಳಲಾಗಿ ಆ ಪ್ರಾಯಸ್ಥನು ಖಿಂನನಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟನು। ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನು ಬಹು ಧನವಂತನಾಗಿದ್ದನು ಆದರೆ ಅವನು ಖಿಂನನಾಗಿ ಹೋದನೆಂತ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಂಡು ತಂಮ ಸುತ್ತಲು ನಿಂತಿದ್ದವರ ಸಂಗಡ। ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ದ್ರವ್ಯಸ್ತರು ಪರಲೋಕದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವದು ಬಹು ಪ್ರಯಾಸವೆಂಧೇಳಿದರು ಆಗ ಶಿಷ್ಯರು ಯೀ ವಾಕ್ಯಗಳಂನು ಕೇಳಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಲಾಗಿ ತಿರಿಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದು। ಮಕ್ಕಳುಗಳಿರಾ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಭರವಸ ಯಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವವರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವದು ಯೆಷ್ಟೋ ಪ್ರಯಾಸವಾಗಿರುವದು ಯೇನಂದರೆ। ಪರಲೋಕದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯಸ್ತನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಸೂಜಿಯ ಛಿಜ್ಜದಲ್ಲಿ ವೊಂಟೆಯು ಹಾಯುವದು ಅಧಿಕ ಸುಲುಭದಾಗಿರುವದೆಂದು ಹಾಲಿಸಿದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಷ್ಯರು। ಹಾಗಾದರೆ ರಕ್ಷಣ್ಯ ಹೊಂದುವದು ಯಾರಿಂದಲಾದೀತು ಯೆಂಧೇಳಿದರು। ಅವರಂನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದು। ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವಂಥಾದ್ದು ದೇವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಯೇನಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ವೊಂದೂ ಯಿಲ್ಲವೆಂತ ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ಭೋಜನ ಪ್ರಿಯವಂನು ಕುರಿತು ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಪಾಲಿಸಿದ ವಾಕ್ಯಗಳು ಯಾವೆಂದರೆ॥

ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕತನದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಯೀ ಜೀವದ ಚಿಂತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿಂಮ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಮುಣಿಗಿ ಹೋಗದಹಾಗೂ ನ್ಯಾಯನಿರ್ಣಯದ ದಿವಸವು ನಿಂಮ ಮೇಲೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಬಾರದಹಾಗೂ ನೀವು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿರಿ। ಯಾಕೆಂದರೆ ಆ ದಿವಸವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಿರುವಂಥವ

శిల్లరంను ఒందు బళియహాగె ముచ్చికొళ్ళువదు యెందరు॥

శాన్తియంను కురితు అవరు పాలిసిద్దేనందరె॥

నావు శాంతవూ మన దైన్యవూ వుళ్ళవరాగిద్దేవెందు నంమింద కలితుకొళ్ళిరి। మత్తు నింమ ఆత్మగళిగె విశ్రమ దొరకువదు। యావ నొబ్బను తంన సహోదరనిగె ఘాయ పడిసిదరె అవను ప్రతియాగి అదే ఘాయ పడువనెందూ కంణిగె కంణు హల్లిగె హల్లు గాయక్కె గాయ వుత్తరిసువనెందూ పూర్వదవరిగె హేళిద్దంను కేళిద్దిరి। నానో అందరె నిమగె హేళువదు కేడిగె కేడు మాడబ్యాడిరి। నింమంను హింసె పడిసువవనంను ఎదురిస బ్యాడిరి। ఆదరె యావ నాదరు నింన బలద కెంనెయ మేలె బడిదరె ఇంనొందంను అవనిగె తిరిగిసు। మత్తు కచ్చేరియల్లి నింనొందిగె వ్యాజ్యవంనాడి నింన అంగియంను కిత్తుకొళ్ళ ఇచ్ఛైసువవనిగె నింన దుప్పటి సహా కొట్టు బిడు। ఇదల్లదె యొందు హరిదారి నింనంను బా యెంబదాగి కరెదరె యెరడు హరిదారి దూర అవన సంగడ నడెదు హోగు। నింనింద యేనాదరు సహాయ కేళువవనిగె కొడు। నింనింద ఎరవు బేకెంబువవనంను హింతిరిగిస బ్యాడ। ఎంబదాగి పాలిసిదరు॥

జాగ్రతెయంను కురితు దివ్య జేసునాథరు పాలిసిద్దేనందరె॥

నింమ కర్తరు యావ సమయదల్లి బరువరో మధ్యరాత్రి యల్లియో కోళి కూగువ సమయదల్లియో ఎందు నీవు తిళి యదె ఇరువదరింద జాగరణెయాగిరి। ఏనందరె మనుష్యనొబ్బను హొరటు హోగువ సమయదల్లి తంన సేవకరొళగె యొబ్బంన మత్తవర మేలె శ్రేష్ఠనాగిర నేమిసి తంన కార్యగళ సమస్త విచారణెయంను అవనిగె ఒప్పిసిదాగ ఆ సేవకను ప్రమాణికనాగి తన వుద్యోగవంను నడిసికొండు బందరె అవను భాగ్యవంతనా

గిరువను । యాకెందరె అవన యజమానను తిరిగి బరువాగ తన్న స్వాస్థి ఎల్లాదర మేలె అవంన విచారణె కర్తనాగి నేమిసువను। ఆదరె ఆ సేవకను తంన హృదయదల్లి నన యజమానను బర తామస మాడుత్తానెంధేళికొండు తన సంగడిగరంను బడియలూ హొడగిదరె అవను తిళియద సమయదల్లి అవన యజమానను బందు అవంన తంన మనెయింద హొరడిసి కపటస్తనెందు నిశ్చైసి దండిసువను॥

ఇంనొందు సామ్యవంను కేళిరి ఏనందరె। హత్తు మంది కంనికెగళు తంమ కైయ్యుగళల్లి దీవటిగళంను హిడుకొండు మదలింగనిగె ఎదురాగి హొరటు హోదరు। ఆదరె అవరొళగె ఐదు మంది బుద్ధిహీనరాగియూ ఐదు మంది వివేకిగళాగియూ ఇద్దరు। హీగిద్దు ఆ బుద్ధిహీనరాద ఐదు మందిగళు తమ దీవటిగళిగె హొయ్యువదక్కె యెంణెయంను తెక్కొండుహోగలిల్ల। బుద్ధివంతరాద బేరె ఐదు మంది యెంణెయంను తంమొందిగె తెగదుకొండుహోదరు। ఆదరె మదలింగను బర తామసవాగిరలాగి ఆ హత్తు మంది కంనికెగళు నిద్రెమాడిదరు। హీగిద్దు మధ్య రాత్రియల్లి ఆగో మదలింగను బరుత్తానె అవనిగె యెదురాగి హోగిరి యెంబ శబ్ద వుంటాయితు। ఆగ ఆ కంనికెగళు యెద్దు తంమ దీవటిగెగళంను సిద్ధా మాడిదరు। ఆదరె అవివేకిగళాద కంనికెగళు బుద్ధివంతర సంగడ। నింమ యెంణెయల్లి నమగె స్వల్ప కొడిరి। యాకెందరె నంమ దీవటిగెళు ఆరి హోగుత్తవె అందరు। ఆగ బుద్ధివంతరు ప్రత్యుతరవాగి। నావు కొడలాగదు। యాకెందరె బందు వేళె నిమగూ నమగూ సాలదె హోదీతు ఆదకారణ కొండుకొళ్ళ హోగిరి యెంధేళిదరు। ఆగ అవివేకిగళు కొండుకొళ్ళలిక్కె హోదరు। అష్టరల్లి మదలింగను బందు సిద్ధవాగిద్ద కంనికెగళ సంగడ మదువెయ మనెయొళగె ప్రవేశిసిదను। మత్తు బాగలు ముచల్పట్టితు।

ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವಿವೇಕಿಗಳಾದ ಕನ್ನಿಕೆಗಳು ಬಂದು ಬಾಗಲನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಸ್ವಾಮೀ ಸ್ವಾಮೀ ನಮಗೆ ಬಾಗಲು ತೆರೆಯಿರಿ ಯೆಂದರು। ಅದಕ್ಕವನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ। ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರಿಯೆನು। ನಿಮಗೂ ನನಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದನು ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಮರಣದ ತರುವಾಯ ಪರಲೋಕದ ಶಾಸನದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಆಲಸ್ಯದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ತಳ್ಳಲ್ಪಡದ ಹಾಗೆ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿರಿ। ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾವ ದಿವಸದಲ್ಲಿಯೋ ಯಾವ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೋ ಕರ್ತರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಯುವರೆಂತ ನೀವು ಅರಿಯದೆ ಯಿದ್ದೀರಿ॥

ಪರಮ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯ ಬೇಕೆಂದರೆ ಪಾಪವ ಮಾತ್ರ ವರ್ಜಿಸುವದು ಸಾಲದು ಇನ್ನು ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮಾಡಲವಶ್ಯವಾಗಿದೆ। ಇದನ್ನು ಒಂದು ಉಪಮಾನದಿಂದ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವಿರಾಗಲಿ। ಏನಂದರೆ। ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರಯಾಣವಾಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ತನ್ನ ಸೇವಕರನ್ನು ಕರೆದು ತನ್ನ ಹಣವನ್ನು ಅವರ ಕೈಯ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಯಿದರಿಂದ ಆದಾಯ ಬರ ಮಾಡುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿದನು ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ; ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಐದು ತಾಲೆಂತು ಯೆಂಬ ರೊಕ್ಕಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಯೆರಡನ್ನೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೊಂದನ್ನೂ ಅವರವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಯಾಣವಾಗಿ ಹೋದನು। ಹೀಗಿದ್ದು ಐದು ತಾಲೆಂತುಗಳನ್ನು ತೆಕ್ಕೊಂಡಂಥವನು ಅವುಗಳಿಂದ ಬೇರೆ ಐದು ತಾಲೆಂತುಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನು। ಯೆರಡು ತಾಲೆಂತುಗಳನ್ನು ತೆಕ್ಕೊಂಡಂಥವನು ಅವುಗಳಿಂದ ಬೇರೆ ಯೆರಡನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನು। ಆದರೆ ಒಂದು ತಾಲೆಂತನ್ನು ಹೊಂದಿದಂಥವನು ಹೊರಟು ನೆಲವನ್ನು ಅಗಿದು ತನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಂಥಾ ಹಣವನ್ನು ಗುಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೂಳಿಟ್ಟನು। ಬಹು ದಿವಸಗಳ ತರುವಾಯ ಯಜಮಾನನು ಮರಳಿ ಬಂದು ತನ್ನ ಸೇವಕರಿಂದ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಕೇಳಿದನು। ಆಗ ಐದು ತಾಲೆಂತುಗಳನ್ನು ತೆಕ್ಕೊಂಡಂಥವನು ಬೇರೆ ಐದು ತಾಲೆಂತುಗಳನ್ನು ಅವನ ಮುಂದೆ ಯಿಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಸ್ವಾಮೀ ನೀವು ನನಗೆ ಐದು ತಾಲೆಂತುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಿರಲ್ಲಾ ಯಿಗೋ ನಾನು

ಅವುಗಳಿಂದ ಬೇರೆ ಐದು ತಾಲೆಂತುಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದೆನು ಯೆಂದನು। ಆಗಲಾ ಯಜಮಾನನು ಅವನ ಸಂಗಡ। ಹಾಹಾ ಪ್ರಸ್ತನೂ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಆದ ಸೇವಕನೇ ಸ್ವಲ್ಪದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮಾಣಸ್ತನಾಗಿದ್ಧೀ ಆದ್ದರಿಂದ ಅಧಿಕ ಆಸ್ತಿಯಂನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುವೆನು। ನಿಂನ ಯಜಮಾನನ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರನಾಗಿರು ಎಂಧೇಳಿದನು। ಎರಡು ತಾಲೆಂತುಗಳಂನು ತೆಕ್ಕೊಂಡವನು ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಬೇರೆ ಎರಡಂನು ಒಪ್ಪಿಸಿದನು। ಯಜಮಾನನೋ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಅವಂನ ಸ್ತುತಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಬಹುಮಾನವಂನು ಕೊಟ್ಟನು ಆದರೆ ಒಂದಂನು ತೆಕ್ಕೊಂಡವನು ಬಂದು ಸ್ವಾಮೀ ನೀವು ಕಠಿಣವೂ ಲೋಭವೂ ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದೀರಿ ಯೆಂತಲೂ ಬಿತದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೊಯ್ಯುವವರಾಗಿಯೂ ಪರರ ವಡವೆಯಿಂದ ದ್ರವ್ಯ ಕೂಡಿಸುವವರಾಗಿಯೂ ಯಿದ್ಧೀರೆಂತಲೂ ನಾನು ಬಲ್ಲೆ। ಆದಕಾರಣ ಭಯಪಟ್ಟು ಹೋಗಿ ನಿಂಮ ಹಣವಂನು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹೂಳಿಟ್ಟೆನು। ಯಿಗೋ ನಿಂಮದು ನೀವು ತಿರಿಗಿ ತೆಕೊಳ್ಳಿ ಯೆಂಧೇಳಿದನು। ಆಗಲಾ ಯಜಮಾನನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ। ಕೆಟ್ಟ ಸೇವಕನೇ ನಿಂನ ಬಾಯಿಯ ಮಾತುಗಳಿಂದಲೇ ನಿಂನಂನು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತೇನೆ। ಯೇನಂದರೆ ನಾನು ಅನ್ಯಾಯಸ್ತನೆಂತಲೂ ಬಿತ್ತದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೊಯ್ಯುವವನೆಂತಲೂ ಪರರ ವಡವೆಯ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವನೆಂತಲೂ ನೀನು ಅರಿತಿದ್ಧೀಯೋ ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ನಂನ ಹಣವಂನು ಸಾಹುಕಾರರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು। ಆಗ ನಾನು ತಿರಿಗಿ ಬಂದು ನಂನ ಹಣಲಂನೂ ಅದಕ್ಕಾದ ಬಡ್ಡಿಯಂನು ತೆಕ್ಕೊಂಡಿರುವೆನು ಎಂಧೇಳಿದನು। ಮತ್ತು ಕಡಮೆ ಸೇವಕರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದು। ಹಣವಂನು ತೆಗದುಕೊಂಡು ಹತ್ತು ತಾಲೆಂತು ವುಳ್ಳವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿರಿ। ಮತ್ತು ಈ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾದ ಸೇವಕನಂನು ಹೊರಗಿನ ಅಂಧಕಾರವುಳ್ಳ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿ ಬಿಡಿರಿ। ಅಲ್ಲಿ ಅಳುವಿಕೆಯೂ ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುವಿಕೆಯೂ ಇರುವದು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು॥

ಆದಕಾರಣ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ। ಸ್ವಾಮೀ ಸ್ವಾಮೀ ಎಂದು ಹೇಳುವಂಥವರೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲ ಆದರೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಂಮ ಪಿತನಾದವರ ಚಿತ್ತವಂನು ಅನುಸರಿಸುವಂಥವರೇ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು ಏನಂ

దరె కర్తరు నంమింద ఒళ్ళే మాతుగళంను మాత్ర కేళదె ఒళ్ళే కర్మగళ సహ హుడుకుత్తారె. ఒళ్ళే మరవు ఒళ్ళే ఫలగళంను ఫలిసుత్తదె. ఆదరె పొళ్ళే ఫలవంను కొడదంథా మరవు కడియల్పట్టు అగ్నియల్లి హాకల్పడువదు ఎందు జేసునాథరు పాలిసిదరు॥

నంమ కర్మగళల్లి నావు యోచిసబేకాద పొళ్ళే అభిప్రాయవ కురితు అవరు పాలిసిద్దేనందరె॥

నింన కణ్ణు నింన శరీరక్కె బెళకాగిదె. నింన నేత్రవు నిర్మలవాగిద్దరె నిన శరీరద అవయవగళెల్లవు తమ కృత్యగళంను వుత్తమవాద ప్రకారవాగి మాడువవు. ఆదరె నింన కణ్ణు మబ్బాగిద్దరె నింన శరీరవెల్లా అంధకారదల్లి ఇడల్పట్టదాగిరువదు. అదే మేరెగె నింన ఆత్మద ప్రకాశవు నింన అభిప్రాయవే సరి యేనందరె. నింన అభిప్రాయవు వుత్తమవాదరె అదరింద హుట్టువంథా క్రియెగళెల్లవు పొళ్ళేయాగువవు. ఆదరె నింన అభిప్రాయవు కెట్టద్దాగిద్దరె అదరింద నీను మాడువ క్రియెగళెల్లవు మనుష్యర కణ్ణుగళిగె వుత్తమవుగళాగి కాణిసిద్దాగ్యూ అవుగళు కెట్టవే సరి. యీగిరలాగి మనుష్యరు నింనంను నోడబేకెందు అవర ముంచె నింన ధర్మ కృత్యగళంను మాడబారదాగె ఎచ్చరికెయాగిరు. ఇల్లదిద్దరె కర్తర బళియలి నినగె సంభావనె దొరకువదిల్ల. యీగిద్దు నీను దానధర్మ మాడలాగి సినగోగగళల్లియూ బీదిగళల్లియూ నింన ముంచె తుతూరిగళంను వూదిస బ్యాడ. మనుష్యరింద స్తుతిసల్పడబేకెంబదాగి కపటస్తరు యీగె మాడుత్తారె కాదు. ఆదరె అవరు యిహదల్లి తంమ ఫలవంను హొందిద్దారెందు నిమగె హేళుత్తేనె. ఇదల్లదె నీను ప్రార్థిసువదక్కె హోగలాగి మనుష్యరు నింనంను నోడువదాగె బట్టబైలాద స్థళదల్లి నిల్ల బ్యాడ కపటస్తరు యీగె మాడిద కారణ తంమ ఫలవంను యిహదల్లి హొందిద్దారె.

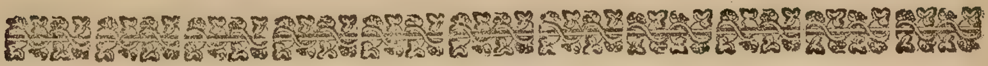
ನೀನಾದರೆ ದಾನಧರ್ಮ ಮಾಡುವಾಗ ನಿಂನ ಬಲಗೈಯು ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು ಯೆಡಗೈಯಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಯಿರಲಿ। ಮನುಷ್ಯರ ಮುಂದೆ ನಿಂನ ಸುಕ್ರಿಯೆಗಳಂನು ಜಂಭವಾಗಿ ತೋರಿಸದೆ ಇರುವದಲ್ಲದೆ ನೀನೇ ನಿಂನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚಳ ಪಡಬ್ಯಾಡ। ಹೀಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಾಗ ನಿಂನ ಅರೆಯೊಳೀಕೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಲಂನು ಮುಚ್ಚಿ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಿಂನ ತಂದೆಯಂನು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೋ। ಮತ್ತು ಅಂತರಂಗದ ಕಾರ್ಯಗಳಂನು ನೋಡುವಂಥಾ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಿಂನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿಗೂ ದಾನಧರ್ಮಗಳಿಗೂ ತಕ್ಕ ಸಂಭಾವನೆಯಂನು ದಯ ಪಾಲಿಸುವರೆಂದ್ಹೇಳಿದರು॥

ಮನುಷ್ಯರು ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಸ್ವಭಾವವಂನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದೃಷ್ಟಿಸದೆ ಅವುಗಳು ಯಾವ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದಲಾಗುತ್ತವೋ ಯೆಂತ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ। ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಖಜಾನೆ ಮನೆಯ ಬಳೀಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಜನರು ತಂಮ ಕಾಣಿಕೆಗಳ ಹಾಕುವದಂನು ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಯಿದ್ದರು ಏನಂದರೆ ಅನೇಕ ದ್ರವ್ಯಸ್ಥರು ಬಂದು ಬಹಳ ಹಣವಂನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ವಿಧವೆಯಾದವಳು ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಸಂನು ಹಾಕಿದಳು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರಂನು ಕರೆದು ಅವರ ಸಂಗಡ ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ। ಈ ಗರೀಬಳಾದ ವಿಧವೆಯು ಯೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾಳೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರೆಲ್ಲರು ತಮಗುಂಟಾದದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವದಂನು ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು। ಈಕೆಯೋ ಭೋಜನಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದದ್ದೆಲ್ಲಾಂನು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದ ಉದಾರತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಳೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ನಾನಾ ಪುಣ್ಯಗಳಂನೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ದುರ್ಗುಣಾದಿಗಳಂನೂ ಕುರಿತು ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ಬುದ್ಧಿಗಳಂನು ಪಾಲಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಯಿಂನೂ ನಿಜವಾದ ಭಾಗ್ಯವು ಯಾವದೆಂದೂ ಅದಕ್ಕಾದ

మార్గవు మాడదెందూ నమగె హాత్మైస జిత్తవాదరు। ద్యాగందరె॥

మన దరిద్రరు ఉళ్ళవరు భాగ్యవంతరు యాకెందరె। మోక్ష రాజ్యవు అవరదాగిదె————శాంత గుణస్థరు భాగ్యవంతరు యాకెందరె। అవరు వాగ్దత్తద భూమియన్ను స్వతంత్రిసికొళ్ళు వరు————అళువవరు భాగ్యవంతరు యాకెందరె। అవరు ఉపశమనవన్ను పడెయువరు————నీతిగోస్కర హసివె తృషివుళ్ళ వరు భాగ్యవంతరు యాకెందరె। అవరు తృప్తియన్ను హొందువరు————మరుక గుణవుళ్ళవరు భాగ్యవంతరు యాకెందరె। అవరు మరుకవన్ను పడెయువరు————శుద్ధ హృదయవుళ్ళవరు భాగ్య వంతరు యాకెందరె। అవరు దేవరన్ను నోడువరు————సమాధాన గుణవుళ్ళవరు భాగ్యవంతరు యాకెందరె। అవరు సర్వేశ్వరన మక్కళెంత కరెయల్పడువరు————సత్యకోస్కర ఉపద్ర పడువవరు భాగ్యవంతరు యాకెందరె। మోక్షరాజ్యవు అవరదా గిదె యెందు జేసునాథను హేళిసిదను॥

౨౦ నే అధ్యాయవు॥

దివ్య రక్షకర బోధనెయ సంక్షేపవు॥

పరిపరి కల్పనెగళన్నూ పుణ్యగళన్నూ కురితు నమ్మ దివ్య రక్షకరు హేళిసిద వాక్యగళను సంక్షేపవాగి మేలె వివరిసి తిళియ పడిసిదెవల్లా। ఈగలాదరె కడే న్యాయ నిర్ణయవన్నూ పాపిగళిగె బర హోగువ శిక్షెగళన్నూ కురితు ఆ దివ్య కర్తరు దయపాలిసిద వాక్యగళన్నూ నావు ప్రత్యేకవాగి తిళియ పడిసువెవు॥

ఏనందరె హొందానొందు దివస ఒలివె ఎంబ పర్వతద మేలె

ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ಅವರ ಸಂನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿ ತಮ್ಮ ಆಗಮನಕ್ಕೂ ಈ ಲೋಕಾಂತ್ಯಕ್ಕೂ ಆಗುವ ಗುರುತು ಯೇನೆಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಿರಿ ಯೆಂದರು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರ ನೋಡಿ ಹಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಯಾವನು ನಿಂಮನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸದಹಾಗೆ ನೋಡಿರಿ ಏನಂದರೆ। ಅನೇಕರು ಬಂದು ನಾನೇ ಕ್ರಿಸ್ತವೆಂಧೇಳಿ ಜನರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡುವರು। ಆದರೆ ನೀವು ಯುದ್ಧಗಳಂನೂ ಕಲಹಗಳನ್ನೂ ಕೇಳುವಿರಿ। ಮೊದಲು ಯಿವುಗಳೆಲ್ಲವು ಸಂಭವಿಸ ಬೇಕು। ಆದರು ಅಂತ್ಯವು ತಕ್ಷಣವುವೇ ಬಾರದು ಯಾಕೆಂದರೆ। ಜನಾಂಗವು ಜನಾಂಗದ ಮೇಲೆಯೂ ರಾಜ್ಯವು ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆಯೂ ಏಳುವದು। ಮತ್ತೂ ಅಂಟು ರೋಗಗಳೂ ಜ್ವರಗಳೂ ಭೂಕಂಪಗಳೂ ನಾನಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಗುವವು। ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದವುಗಳೆಲ್ಲಾ ದುಃಖದ ಪ್ರಾರಂಭವೇ ಸರಿ। ಭೂಚಕ್ರದ ಆದ್ಯಂತದಲ್ಲಿ ಈ ಶುಭ ವರ್ತಮಾನವು ಸಮಸ್ತ ಜಾತಿ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸಲ್ಪಡುವದು। ಆಗ ಲೋಕದ ಅಂತ್ಯವು ವುಂಟಾಗುವದು। ಇದು ವಿನಾ ಕ್ರಿಸ್ತುವಿನ ಹೆಸರಂನು ತಮಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಕಳ್ಳ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳು ಯೆದ್ದು ಅದ್ಭುತಗಳಂನೂ ಮಹಾ ಅತಿಶಯಾದಿಗಳಂನೂ ಮಾಡುವರು। ಮತ್ತು ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಆರಿಸಿ ತೆಕ್ಕೊಂಡ ತಂಮ ಮಕ್ಕಳಂನು ದೃಢ ಪಡಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಅವರು ಸಹಾ ಅಂಥಾ ಅತಿಶಯಗಳ ನೋಡಿ ಮೋಸ ಪಡುವರು। ಆದಕಾರಣ ಆ ಬೂಟಕ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳು ನಿಮ ಸಂಗಡ। ಅಗೋ ಕ್ರಿಸ್ತುನಾಥರು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲವೆ ಆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಯಿದ್ಧಾರೆಂಧೇಳಿದರೆ ನೀವು ನಂಬ ಬ್ಯಾಡಿರಿ। ಮತ್ತೂ ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗ ಬ್ಯಾಡಿರಿ ಯಾಕೆಂದರೆ। ಕ್ರಿಸ್ತುನಾಥರ ಆಗಮನವು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರುವದು। ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಮಿಂಚು ಮೂಡಲಿಂದ ಯೆದ್ದು ಪಡುವಲು ಪರಿಯಂತರಕ್ಕು ಹ್ಯಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮನು ಮಗನ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬರುವಿಕೆಯು ಯಿರುವದು। ಆದರೆ ಆ ದಿವಸಗಳ ಉಪದ್ರ ತೀರಿದ ಬಳಿಕ ಸೂರ್ಯನು ಅಂಧಕಾರವಾಗುವನು ಚಂದ್ರನು ತಂನ ಬೆಳಕಂನು ಪ್ರಕಾಶಿಸ ಮಾಡನು। ಪರಮಂಡಲದಿಂದ

నక్షత్రగళు బీళువవు। గగనద యెల్లా బలగళు కదలల్పడువవు। మత్తు సముద్రద తెరెగళ అఘోరవాద అతల కుతలవ మనుష్యరు కేళలాగి భయభ్రాంతరాగువరు। ఇదల్లదె ఈ లోకదొళిగువ సకల వంశస్థరు ఎదెగళ బడుకొండు ప్రలాపిసువరు। ఆగ మనుమగన లాంఛనెయాగిరువ తిరు శిలుబెయు కాణిసువదు । మత్తు మహా మహిమె ప్రకాశదొందిగూ అతి ఘనతెయొందిగూ ఆకాశద మేఘగళ మేలె చిత్తైసి బరువ క్రీస్తునాథరంను సకలరు నోడువరు। అంజూర గిడవ సామతియంను కేళిరి। అదర కొంబెగళు చిగితు యెలెగళంను బిడువాగ వసంత కాల సమీపిసితెందు బల్లిరి। హాగెయే మేలె హేళిద గురుతుగళంను నీవు నోడలాగి క్రీస్తునాథరు చిత్తైసి బరోణవు సమీపిసితెందూ మత్తు అవరు బాగల బళీలి ఇద్ధారెందూ తిళుకొళ్ళిరి। ఆదతె నోయె యెంబవన కాలదల్లి సంభవిసిదహాగె లోకాంత్యదల్లి సంభవిసువదు ఏనందరె। జల ప్రళయక్కె ముంచిన దివసగళల్లి మనుష్యరు నోయె యెంబవన బుద్ధిమతిగళ అశ్రద్ధె మాడి జలప్రళయవు బందు తంమంను నాశన మాడువ పర్యంత భుజిసుత్తా కుడియుత్తా మదువె మాడికొళ్ళుత్తా మదువెగె కొడుత్తా యావదక్కూ చింతె పడదె యిరుత్తిద్దరు। హాగెయే మనుమగన చిత్తైసి బరోణదల్లి ఆగువదు। ఆదతె మనుమక్కళిగె న్యాయ నిర్ణయ మాడువదక్కె దేవదూతరు పరివారదొడనెయూ అళవడిస కూడద మహిమే ప్రతాపదొడనెయూ క్రీస్తునాథరు బరువ సమయదల్లి తంమ భద్రాసనద మేలె కుళితుకొళ్ళువరు । ఆగ అవర అప్పణే మేరెగె దేవదూతరు హోరటు వెగ్గాళెయంను మహా శబ్దదొడనె ఊది యీ భూలోకద నాల్కు దిక్కుగళల్లిరువంథా సర్వ జాతి జనాంగగళన్ను ఏకవాగి కూడిసికొండు పరమ న్యాయాధిపతియు న్యాయాసనద ముందె కరెకొండు బరువరు। ఆమేలె సర్వ జనాంగగళు అవర

ಮುಂದೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರಲಾಗಿ ಗೊಲ್ಲನಾದವರು ಹೋತಗಳಿಂದ ಕುರಿಗಳ ವಿಂಗಡಿಸುವಹಾಗೆ ಕರ್ತರು ಅವರಂನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವರು। ಮತ್ತು ಕುರಿಗಳಂನು ಬಲ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ಹೋತಗಳಂನು ಎಡ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ಇರಿಸುವರು। ಹೀಗೆ ವೊಂದೇ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೂ ವೊಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿಯೂ ವೊಬ್ಬನು ಮಹಿಮೆಗೆ ಯೆತ್ತಲ್ಪಡುವನು। ಇಂನೊಬ್ಬನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಬಿಡಲ್ಪಡುವನು। ವೊಂದೇ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಗೇಯುವ ಇಬ್ಬರು ಮನುಷ್ಯರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬನು ಆರಿಸಿ ಕೈಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡುವನು। ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ತಳ್ಳಲ್ಪಡುವನು। ವೊಂದೇ ಬೀಸು ಕಲ್ಲಂನು ತಿರಿಗಿಸುವ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಡಿರುಗಳೊಳಗೆ ವೊಬ್ಬಳು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವಳು ಇಂನೊಬ್ಬಳು ಆಜ್ಞೆಗೆ ನಿರ್ಣೈಸಲ್ಪಡುವಳು। ಅದೇ ಮೇರೆಗೆ ಸಮಸ್ತ ಜಾತಿ ವುದ್ಯೋಗ ಅಂತಸ್ತುಉಳ್ಳವರೊಳಗೆ ಕೆಲಬರು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೂ ಕೆಲಬರು ನರಕಕ್ಕೂ ನೇಮಿಸಲ್ಪಡುವರು। ಮನುಷ್ಯರಂನು ವಿಂಗಡಿಸಿದ ಬಳಿಕ ರಾಜಾಧಿ ರಾಜರಾದವರು ತಂಮ ಬಲ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿರುವವರಂನು ನೋಡಿ ಪಾಲಿಸುವದೇನಂದರೆ। ನಂಮ ಪಿತನಾದವರಿಂದ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರುಗಳಿರಾ ಲೋಕದ ಆದಿ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ನಿಮಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧಾ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ರಾಜ್ಯವಂನು ಸ್ವತಂತ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬಂನಿ ಯೆಂದು ಪಾಲಿಸುವರು। ಮತ್ತು ತಮ ಯೆಡ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿರುವವರಂನು ನೋಡಿ ಶಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರುಗಳಿರಾ ಪಿಶಾಚಿಗೂ ಅವನ ದೂತರಿಗೂ ಸಿದ್ಧಾ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ನಿತ್ಯ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಹೋಗಿರಿ ಯೆಂದು ಪಾಲಿಸುವರು। ಆಗಲು ಭ್ರಷ್ಟರು ನಿತ್ಯ ಅಗ್ನಿಯೊಳು ತಳ್ಳಲ್ಪಡುವರು। ಅಲ್ಲಿ ಅಳುವಿಕೆಯೂ ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುವಿಕೆಯೂ ವುಂಟಾಗಿರುವದು। ಅವರಂನು ಕಚ್ಚಿ ಕೊರೆಯುವ ಹುಳವು ಸಾಯುವದೂ ಇಲ್ಲವು। ಅವರಂನು ದಹಿಸುವಂಥಾ ಅಗ್ನಿಯು ಆರಿ ಹೋಗುವದೂ ಇಲ್ಲವು। ನೀತಿವಂತರೋ ನಿತ್ಯ ಜೀವದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಪರಮ ಕರ್ತರ ಅರಮನೆಯ ಹೇರಳತ್ವದಿಂದ ತೃಪ್ತಿಹೊಂದಿ ಅಳವಡಿಸ ಕೂಡದ ಸಂತೋಷದ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ದಾಹವಂನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ಇಂನು ಕಡೇ ನಿರ್ಣಯವ ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಸಾಮ್ಯಗಳ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತಂನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಬೀಜವಂನು ಬಿತ್ತಿದನು। ಆದರೆ ಯೆಲ್ಲರು ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ವೈರಿಯಾದವನು ಬಂದು ಆ ಗೋಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೂದರೆಯಂನು ಚೆಲ್ಲಿ ಹೋದನು। ಹೀಗಿದ್ದು ಪೈರು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗಿ ಹೂದರೆಯು ಸಹಾ ಕಾಣಿಸಿತು। ಆಗಲು ಸೇವಕರು ಬಂದು ತಂಮ ಯಜಮಾನನ ಸಂಗಡ ಹೇಳುದೇನಂದರೆ। ಅಯ್ಯಾ ನಿಂಮ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಬೀಜವ ನೀವು ಬಿತ್ತಲಿಲ್ಲವೇ। ಹೀಗಿದ್ದು ಆ ಹೂದರೆ ಯೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು? ಯೆಂದು ಕೇಳಿದರು। ಅದಕ್ಕವನು ನಂಮ ವೈರಿ ಬಂದು ಇದಂನು ಚೆಲ್ಲಿದನು ಎಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು। ಆಗಲಾ ಸೇವಕರು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನಾವು ಹೋಗಿ ಅದಂನು ಕಿತ್ತು ಬಿಸಾಡಬೇಕೋ ಯೆಂದು ಕೇಳಿದರು ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಈಗ ಬ್ಯಾಡಿರಿ ಯಾಕೆಂದರೆ ನೀವು ಹೂದರೆಯಂನು ಕೀಳುವಾಗ ಒಂದು ವೇಳೆ ಗೋಧಿಯಂನು ಸಹಾ ಕಿತ್ತು ಹಾಕುವಿರಿ। ಆದಕಾರಣ ಸುಗ್ಗಿಕಾಲದ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕು ಯೆರಡು ಕೂಡ ಬೆಳೆಯ ಬಿಡಿರಿ। ಆಗಲು ನಾನು ಕೊಯ್ಯುವವರ ಸಂಗಡ ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ। ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಹೂದರೆಯಂನು ಕೂಡಿಸಿ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುವದಕ್ಕೆ ಕಂತೆ ಕಂತೆಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿರಿ ಯಿಂತಲೂ ಗೋಧಿಯಾದರೆ ನಂಮ ಕಣಜದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರಿ ಯೆಂತಲೂ ಹೇಳುವೆನೆಂದನು। ಈಗ ನೀವು ಯೀ ಸಾಮ್ಯದ ಅರ್ಥವಂನು ಆಲೈಸಿರಿ। ಒಳ್ಳೇ ಬೀಜವಂನು ಬಿತ್ತುವವನು ಕ್ರಿಸ್ತನಾಥನೇ। ಹೊಲವೋ ಲೋಕವಾಗಿದೆ। ಒಳ್ಳೇ ಬೀಜವು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಾರೆ। ಊದರೆಯಂನು ಚೆಲ್ಲಿದ ವೈರಿಯು ಪಿಶಾಚನು। ಸುಗ್ಗಿ ಕಾಲವು ಲೋಕದ ಅಂತ್ಯವಾಗಿದೆ। ಬೆಳೆ ಕೊಯ್ಯುವವರು ದೇವ ದೂತರುಗಳುಯೇನಂದರೆ ಹೂದರೆಯು ಕೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಸುಡಲ್ಪಡುವ ಮೇರೆಗೆ ಲೋಕಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗುವದು। ಮನುಮಗನು ತಂಮ ದೂತರುಗಳಂನು ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿ ಅವರು ಪಾಪಿಷ್ಟರೆಲ್ಲರಂನು ತಿರುಸಭೆಯೊಳಗಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿ ಅಗ್ನಿ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಅವರಂನು ತಳ್ಳಿ ಬಿಡು

వరు। నీతివంతరో తంమ పితనాదవర రాజ్యదల్లి సూర్యనహాగె ప్రకాశిసువరు యెందు హేళిసిదరు॥

ఇంనొందు వుపమానవంను దివ్యరక్షకరు హేళిసిద్దేనందరె। సముద్రదల్లి హాకల్పట్టు బగె బగెయాద మీనుగళంను కూడిసువ బలెగె తిరు సథెయాదద్దు సమానవాగిధె అదు హ్యాగందరె। బలెయు తుంబిద బళిక బెస్తరు కరె మేలె కుళితుకొండు వొళ్ళే మత్స్యగళంను ఆరిసికొండు తంమ బుట్టిగళల్లి తుంబువరు। ఆదరె కెట్టవుగళంను బిసాటు బిడువరు। ఈ ప్రకారవే లోకాంత్యదల్లి దేవదూతరు నీతివంతర మధ్యదొళగింద కృష్టరంను ప్రత్యేకిసి అగ్నియ కూపదల్లి యివరంను తళ్ళి బిడువరు యెంబదాగి స్వామి హేళిదరు॥

ఇంనొందు సామతియంను హేళిసిద్దేనందరె॥

ఒక్కలిగనాద ఒబ్బ మనుష్యను తంన హొలదల్లి బీజవంను బిత్త హొరటను। ఆదరె అవను బిత్తువాగ వొందు పాలు హాదియల్లి బీళలాగి అదు మనుష్యరింద తుళియల్పట్టద్దల్లదె ఆకాశద పక్షిగళు బందు అదంను తిందు బిట్టవు। బేరె యింనొందు పాలు బండె భూమియల్లి బిత్తు। అల్లి తేమవూ నెలద ఆళవూ యిల్లద కారణ అదు బేళదాగ్యె అదక్కె బేరు యిల్లద్దరింద బిసలిగె వొణగి హోయితు। బేరె ఇన్నొందు పాలు ముళ్ళుగళొళగె బిద్దు ముళ్ళుగళు సహా బెళదు అదంను అణగిసిదవు। కడెయల్లి మత్తొందు పాలు వొళ్ళే భూమియ మేలె బిద్దు అదరల్లి కెలవు బీజగళు ౧౦౦ అష్టూ కెలవు ౬౦ అష్టూ బేరె కెలవు ౩౦ అష్టూ ఫల ఫలిసిదవు। హేగిద్దు యీ సామతియ అర్థవంను ఆళ్యెసిరి। బీజవు దేవర వాక్యవాగిధె ఆ వాక్యక్కె కెలబరు కివి కొడుత్తారె। ఆదరె అదంను గ్రహిసువదక్కె ప్రయాస పడువదిల్లవు। ఆగ పిశాచియు బందు అవర హృదయగళల్లి బిత్తల్పట్ట బీజవంను కిత్తు హాకుత్తదె। ఇదు మార్గ

ಸಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ಬೀಜವಾಗಿಧೆ। ಬೇರೆ ಕೆಲವು ದೇವ ವಾಕ್ಯವಂನು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಆಲೈಸುತ್ತಾರೆ। ಆದರೆ ಅವರು ಸದ್ಗುಣದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿರದಕಾರಣ ವೇದದ ನಿಮಿತ್ತ ಕಲಹವೂ ಹಿಂಸೆಯೂ ವುಂಟಾದರೆ ಹಿಂತೆಗದು ದುರ್ಮಾರ್ಗರಾಗುತ್ತಾರೆ। ಯಿದು ಬಂಡೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಬೀಜವಾಗಿಧೆ। ಇನ್ನೂ ಕೆಲಬರು ದೇವವಾಕ್ಯವಂನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ: ಆದರೆ ಇವರು ಲೋಕದ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನವಾದ ಚಿಂತ್ತೆಗಳಿಗೂ ಬಹುಮಾನ ದ್ರವ್ಯದ ಆಶೆಗಳಿಗೂ ಮನ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಕಾರಣ ಜ್ಞಾನ ಫಲವಂನು ಫಲಿಸದೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ। ಇದು ಮುಳ್ಳುಗಳೊಳಗೆ ಅಣಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬೀಜವಾಗಿಧೆ। ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ದೇವವಾಕ್ಯವನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ಮನಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಅಂಗೀಕರಿಸುವವರು ಕೆಲವರುಂಟು। ಏನಂದರೆ ಇವರು ಅದಂನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಸುಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುವ ಕಾರಣ ತಾಳ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಫಲವನ್ನು ಫಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ। ಆದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಂದ ಅವನವನು ಪಡೆದ ಅನುಗ್ರಹದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೂ ತಂನ ತಂನ ಜಾಗ್ರತೆಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೂ ಕೆಲವರು ಅಧಿಕವಾಗಿಯೂ ಕೆಲವರು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಯೂ ಫಲಿಸುತ್ತಾರೆ। ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ತರತರವಾದ ಕಿರೀಟಗಳಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸಲ್ಪಡುವರು। ಯಾಕೆಂದರೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಂಮ ಪಿತನಾದವರ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಗೆಯಾದ ನಿವಾಸ ಸ್ಥಳಗಳುಂಟು ಯೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿಸಿದರು॥

ಇಂನೊಂದು ಸಾಮ್ಯವಂನು ದಿವ್ಯ ಬೋಧಕರು ಹೇಳಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ॥

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಅರುಣೋದಯದಲ್ಲಿ ಯೆದ್ದು ಕೆಲಸದವರಂನು ಕೂಲಿಗೆ ಕರೆಯ ಹೊರಟನು। ಆದರೆ ದಿನ ವೊಂದಕ್ಕೆ ದಿನಾರಿ ಯೆಂಬ ವೊಂದು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂತ ವೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತಂನ ದ್ರಾಕ್ಷಿ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಗೇಮೆ ಮಾಡ ಅವರಂನು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು। ಇಂನೊಂದು ಸಾರಿ ಯೆರಡನೇ ಜಾವದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕಾಲಕ್ಷೇಪವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಇಂನು ಕೆಲಬರಂನು ಕಂಡು ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ನಂಮ ದ್ರಾಕ್ಷೀ ತೋಟಕ್ಕೆ ಗೇಮೆ ಮಾಡ ಹೋ

ಗಿರಿ। ನ್ಯಾಯದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕೂಲಿಯಂನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವೆನೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು। ಅವರು ಹೊರಟು ಹೋದರು। ಮೂರನೇ ಜಾವದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕನೇ ಜಾವದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ತಿರಿಗಿ ಹೊರಟು ಇದೇ ಮೇರೆಗೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸದವರನ್ನು ಕೂಲಿಗೆ ಕರೆದನು। ಮತ್ತು ಹೊತ್ತು ಮುಣುಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹೊರಟು ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಬೇರೆ ಕೆಲಸದವರಂನು ಕಂಡು ಅವರ ಸಂಗಡ। ನೀವು ದಿನವಾದ್ಯಂತವು ನಿಂತುಕೊಂಡು ಕಾಲ ಕಳಿಯುವದೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು। ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು। ನಮ್ಮಂನು ಕೂಲಿಗೆ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಕರೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದರು। ಅದಕ್ಕವನು ನಂನ ದ್ರಾಕ್ಷಿ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರೆಂದು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು। ಆದರೆ ಸಂಜೆ ಆದಾಗ ಆ ದ್ರಾಕ್ಷಿ ತೋಟದ ಯಜಮಾನನು ತಂನ ಉಗ್ರಾಣಿಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಕೂಲಿಯವರಂನು ಕರೆದು ಕಡೆಯವರ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಮುಂದಿನವರ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಅವನವನಿಗೆ ಕೂಲಿಯಂನು ತೀರಿಸಿ ಬಿಡು ಯೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು। ಹೀಗಿದ್ದು ದಿವಸದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಂಥಾ ಕೂಲಿಯವರು ಬಂದು ಒಂದೊಂದು ದೆನಾರಿ ಎಂಬ ಹಣವಂನು ತೆಗದುಕೊಂಡರು। ತರುವಾಯ ಮುಂದಿನವರು ಬಂದು ತಾವು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪಡೆಯುವೆವೆಂತ ನೆನಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು। ಆದರೆ ಅವರು ದೆನಾರಿ ಯೆಂಬ ಒಂದು ಹಣವಂನು ಮಾತ್ರ ತೆಗದುಕೊಂಡರು। ಆದಕಾರಣ ಧಣಿಯ ಮೇಲೆ ಅವರು ಗುಣಗುಟ್ಟುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಂಥವರು ಒಂದೇ ಘಂಟೆ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು। ಆದರೆ ದಿನವಾದ್ಯಂತವು ಬಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಗೇಮೆ ಮಾಡಿದ ನಮಗೆ ಅವರಂನು ಸರಿಸಮಾನ ಮಾಡಿದಿ ಯೆಂದು ಹೊರೆ ಯಿಡುತ್ತಿದ್ದರು। ಆಗಲಾಧಣಿಯಾದವನು ಅವರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿತನೇ ನಾನು ನಿನಗೊಂದು ಅನ್ಯಾಯವಾದರೂ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ। ದೆನಾರಿ ಯೆಂಬ ಒಂದು ಹಣಕ್ಕೆ ನೀನು ನಂನೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೇ? ಹೀಗಿದ್ದು ನಿನಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದಂನು ನೀನು ತೆಗದುಕೊಂಡು ಹೋಗು। ಯೇನಂದರೆ ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟಹಾಗೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಂಥವರಿಗೆ ಕೊಡ ಮನಸ್ಸಾಗಿದ್ದೇನೆ। ನಂನ

మనస్సు బందహాగె నంన స్వంత హణవంను బళిస కూడదో? మత్తు నాను ఉదారత్వవుళ్ళవనాగిరువ కారణ నీను నింన జతెయవన మేలె హొట్టె కిచ్చు పడువదు న్యాయవే యెందు హేళిదను॥

ఈ సామతియల్లి ద్రాక్షి తోటద ఒడెయను సర్వేశ్వరనే ఆదు। ద్రాక్షి తోటవో అందరె తిరుసభెయాగిదె। కెలసదవరు మనుష్యరెంబువదే। దినద కూలిగె నేమిసల్పట్ట దినారియెంబ హణవు పరలోకద మహిమెయాగిదె। యేనందరె ద్రాక్షి తోటదల్లి కెలసదవరు గేమె మాడి దిన కూలి హొందువ మేరెగె సర్వేశ్వరన తిరుసభెయల్లి ప్రయాస పట్టు పుణ్య మాడువంథవరు నిత్య జీవవంను హొందువరు। దివసవెంబువదు ఒబ్బొబ్బ మనుష్యన జీవద కాలవాగిదె। యేనందరె కెలబరు చిక్కందినిందలూ ఇంను కెలబరు యవ్వనదిందలూ హేగె కెలబరో అందరె వృద్ధాప్యదల్లియూ సర్వేశ్వరనిగె సేవె మాడ ప్రారంభిసుత్తారె। ఆదరె నడు ప్రాయదల్లి అదరూ వృద్ధాప్యదల్లి ఆదరూ పాపిష్టరు తమ్మ దుర్మార్గవంను బిట్టు పరమ కర్తర ద్రాక్షి తోటదల్లి జాగ్రతెయాగి కెలసవంను మాడికొండు జీవిష్ట ప్రయాసదొందిగె సత్తరె సణ్ణ ప్రాయ మొదలాగి కర్తరిగె సేవె మాడికొండు బందంథ నీతివంతరహాగె పరమ భాగ్యవంను హొందువరు। ఆదరె నిత్యానంద భాగ్యదల్లి మహిమెయ అంతస్తుగళు బగె బగెయాగివె। హేగిద్దు ఒబ్బొబ్బను మాడిద పుణ్యక్కూ పట్ట ప్రయాసక్కూ తక్కహాగె సంభావనెయు అవనవనిగె కరుణిసల్పడువదు। సాయంకాలదల్లి బంద పాపిష్టను ప్రాతఃకాలదల్లి బంద నీతివంతనిగింత సర్వేశ్వరనిగె అధిక చురుకినింద సేవె మాడిదరె అవనిగింత హెచ్చాద సంభావనెయంను హొందువను। యా మేరెగె కడెయువరు ముందినవరాగియూ ముందినవరు కడెయవరాగియూ ఇరువరు॥

ఇవుగళంను కేళిదంథా కెలవు మంది జ్యూదేయరు స్వామిగళ సంగడ కేళిద్దేనందరె స్వామీ రక్షిణ్య హొందువవరు కెలబరో అనేకరో ? ఎందు కేళిదరు। అదక్కె స్వామిగళు అవర నోడి నాశనక్కె శేరువ మార్గవు విశాలవాగియూ బాగలు అగలవాగియూ అదె। ఆ మార్గవాగి ప్రవేశిసువంథవరు అనేకరుంటు। ఆదరె నిత్య జీవక్కె శేరువ మార్గవు యిక్కట్టాగియూ బాగిలు ఇరుకాగియూ అదె। ఈ మార్గవాగి ప్రవేశిసువంథవరు కెలబరు మాత్రవే। అనేకరు అశెయాగిద్దాగ్యూ ప్రవేశిసలారదె హోగువరెందు నిమగె హేళుత్తేవె। ఏనందరె సంసారిమాదవను ఒళగె ప్రవేశిసి బాగలంను ముచ్చిద తరువాయ ఈ జీవదల్లి అవిశ్వాసిగళాగియూ భ్రష్టరాగియూ ఇద్దంథవరు ఆగ హొరగె నింతు బాగళు తట్టి కొడగి హేళువదేనందరె స్వామీ నమగె బాగలు తెరియిరి యెంథేళువరు। అదక్కె సంసారిమాదవను ప్రత్యుత్తరవాగి నీవు యారో యెల్లినవరో నానరియె ఎంబువను। ఆగలవరు జ్యూదేయ శీమెయల్లి నావు నింమ సంగడ భోజిసి కుడియలిల్లవే ? నంమ బైలుగళల్లి నీవు బోధిసలిల్లవే ? ఎంథేళి కొడగువరు। అదక్కె మనుమగను ప్రత్యుత్తరవాగి నీవు ఎల్లినవరో నావరియెవు। అకృత్యవంను మాడిదంథా నీవెల్లరు నంమంను అగలి హోగిరి యెంథేళువరు। ఆగ అళువికెయూ మహా గోళాడువికెయు వుంటాగువవు। యాకెందరె అబ్రాహామ్ యిసాక్ జాకోబ్ యెంబవరూ సమస్త దీర్ఘదర్శిగళూ సర్వేశ్వరన రాజ్యదల్లి నివాసిసువదంను భ్రష్టరు నోడువరు। తావో అందరె హొరగె తళ్ళల్పడువరు। ఇదు వినా సత్యోపదేశవంను హొస్తాగి కేళిదంథవరొళగె అనేకరు పూర్వదిందలూ పశ్చిమదిందలూ ఉత్తరదిందలూ దక్షిణదిందలూ బందు మోక్షద భాగ్యక్కె పాలుగారరాగువరు। ఆదరె లాగాయితినింద సత్య దేవరంనూ అవర కల్పణెగళంనూ

ಅರಿತುಕೊಂಡಂಥಾ ಜಾತಿಯರೊಳಗೆ ಅನೇಕರು ನರಕದ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ದೊಬ್ಬಲ್ಪಡುವರು ಯೆಂಧೇಳಿದರು॥

ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಯಿನ್ನೊಂದು ಸಾಮ್ಯವಂನು ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ॥

ರಾಯನೊಬ್ಬನು ತಂನ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಮದುವೆಯಂನು ಮಾಡಿದನು। ಮತ್ತು ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಂನು ಮದುವೆ ಪ್ರಸ್ತಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವದಾಗೆ ಆ ರಾಯನು ತಂನ ಸೇವಕರಂನು ಕಳುಹಿಸಿದನು। ಆದರೆ ಅವರು ಬರಲೊಲ್ಲದೆ ಹೋದರು। ಇಂನು ಬೇರೆ ಸೇವಕರಂನು ಕರೆದು ಅವರ ಸಂಗಡ। ಇಗೋ ಔತನವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿಧೆ ಬಂನಿ ಎಂದು ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಹೇಳ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು। ಆ ಸೇವಕರು ಅಪ್ಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ ನಡಕೊಂಡರು। ಆದರೆ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಂಥವರು ಅಶ್ರದ್ಧೆ ಮಾಡಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನು ತಂನ ತಂನ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟನು । ಕೆಲವರೋ ಅಂದರೆ ಸೇವಕರಂನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಧಾಕಿದರು । ರಾಯನು ಅದಂನು ಕೇಳಿ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ತಂನ ದಂಡಂನು ಕಳುಹಿಸಿ ಆ ಕೊಲೆ ಪಾತಕರ ಪಟ್ಟಣವಂನು ಸುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಅವರಂನು ಕೊಂದಾಕಿಸಿದನು। ಆಗ ತನ್ನ ಸೇವಕರ ನೋಡಿ ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿಮಗೆ ದೊರಕುವಂಥವರೆಲ್ಲರಂನು ಮದುವೆಯ ಪ್ರಸ್ತಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂನಿರೆಂಧೇಳಿದನು ಅವರು ಹೊರಟು ಹೊಂದೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ನೋಡದೆ ಸಕಲರಂನು ಕೂಡಿಸಿದರು। ಆಗಲು ಔತನದ ಸಾಲೆಯು ತುಂಬಿತು। ಆದರೆ ಔತನಕ್ಕೆ ಬಂದವರಂನು ನೋಡುವದಾಗೆ ರಾಯನು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ತಕ್ಕ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಯಿದ್ದಂಥಾ ಹೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಂನು ಕಂಡು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಸ್ನೇಹಿತನೇ ಮದುವೆಯ ವಸ್ತ್ರಗಳಿಲ್ಲದೆ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದು ಹ್ಯಾಗೆಂದು ಕೇಳಿದನು। ಅದಕ್ಕವನು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಡದೆ ಸುಂಮನೆ ಯಿದ್ದನು। ಆಗ ರಾಯನು ಹೇಳಿದ್ದು ಯೇನಂದರೆ ಯಿವನ ಕೈಕಾಲುಗಳ ಕಟ್ಟಿ ಆಚೆಗೆ ತಳ್ಳಿ ಕತ್ತಲೆಯಾದ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಂನು ದೊಬ್ಬಿರಿ ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನೆಂತ ಸ್ವಾಮಿ ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಾಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ರಾಯನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನೆಂಬುವ

ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಕುಮಾರನು ಯಾರೆಂದರೆ ಜೇಸು ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರೇ. ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸೇವಕರು ಯಾರೆಂದರೆ ಶುಭ ವರ್ತಮಾನವಂನು ಸಾರಿ ಹೇಳುವಂಥಾ ಸತ್ಯ ಗುರುಗಳೇ. ಅನೇಕರು ಇದಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಬರ ಮನಸ್ಸಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ತಂಮ ತಪ್ಪಿನಿಂದ ನಿತ್ಯ ಜೀವಕ್ಕೆ ತಂಮಂನು ಅಪಾತ್ರರಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಬರೋ ಅಂದರೆ ಸತ್ಯ ವೇದವಂನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ದೇವಿಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದವೆಂಬ ವಸ್ತ್ರವಂನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ ಕಾರಣ ಪರಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸದೆ ಹೋಗುವರು. ಹಾಗೆಯೇ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವರು ಅನೇಕರು: ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವರು ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರವೇ.

ತಂಮ ಪಾಪದ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ದೇವಿಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದವಂನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದಂಥವರು ನಿತ್ಯ ಯಾತನೆಯಂನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸದಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವ ಕಿರೀಟವಂನು ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗವದೆ. ಅದೇನಂದರೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಮಾರ್ಗವೇ ಹಾದು. ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಲೋಕ ರಕ್ಷಕರ ಬೋಧನೆಯ ಕುರಿತು ನಾವು ಯಾ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದಂಥವುಗಳಂನು ಮುಗಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಅವಶ್ಯವಂನೂ ಪಾಪಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪರಮ ಕರ್ತರಿಗೆ ವುಂಟಾದ ಅಂತಃಕರುಣೆಯಂನೂ ಕುರಿತು ದಿವ್ಯ ಗುರುವಾದವರು ಪಾಲಿಸಿದವುಗಳಂನು ಹೇಳಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಪರಮ ರಕ್ಷಕರಾದ ಜೇಸುನಾಥರು ತಂಮ ಬೋಧನೆಯ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವದಕ್ಕೆ ಮನುಮಕ್ಕಳಂನು ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿಸ ತೊಡಗಿದರು. ಯಾವವೆಂದರೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಂನು ಪಡಿರಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಪರಲೋಕದ ರಾಜ್ಯವು ಸಮೀಪವಾಗಿದೆ ಯೆಂದು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಾನಾ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಿದಂನು ಕುರಿತು ತಿರಿಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದರು. ಏನಂದರೆ ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೂದೆಯರು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂನಿಧಿಗೆ ಬಂದು ಗಲಿಲೆಯರಾದ ಕೆಲಬರು ಬಲಿಯಂನರ್ಪಿಸುವಾಗ ಪಿಲಾತಿನಿಂದ ಕೊಂದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟರೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯಂನು ಅವರಿಗೆ ಶೃತ

ಪಡಿಸಿದರು। ಆಗ ತಮಗೆ ಯೀ ಸುದ್ದಿಯಂನು ಅರುಹಿಸಿದಂಥವರ ಸಂಗಡ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಯೀ ಮೇರೆಗೆ ಗಲಿಲೇಯರು ಸತ್ತರೆಂಬುವದರಿಂದ ಅವರು ಕಡೆಮೆಯವರಿಗಿಂತ ಅಧಿಕ ಪಾಪಿಷ್ಟರೆಂತ ಯೋಚಿಸುತೀರಾ? ಹೀಗೆ ನೀವು ನೆನಸ ಬ್ಯಾಡಿರಿ। ಆದರೆ ನೀವೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡದೆ ಹೋದರೆ ಅವರಪ್ಪಂದ ನಾಶನವಾಗುವಿರೆಂತ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ। ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಶಿಲೊಮೆ ಯೆಂಬ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಬುರುಜು ಬಿದ್ದು ಹದಿನೆಂಟು ಮಂದಿಗಳಂನು ಕೊಂಧಾಕಿತೆಂದು ನೀವು ಕೇಳಿದಿರಲ್ಲವೇ? ಹೀಗಿದ್ದು ಜೆರುಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವಂಥಾ ಕಡಮೆ ಯೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಆ ಮನುಷ್ಯರು ಹೆಚ್ಚಾದ ಪಾಪಿಗಳೆಂತ ನೆನಸುತ್ತೀರೋ? ನೀವು ಹೀಗೆ ನೆನಸ ಬ್ಯಾಡಿರಿ। ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಮರಳಿ ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ ನೀವು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡದೆ ಹೋದರೆ ನೀವೆಲ್ಲರು ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಾಶನವಾಗುವಿರಿ ಯೆಂಧೇಳಿದರು। ಪಾಪಿಯಾದವನು ಯಾವ ದಿನದಲ್ಲಿ ಆದರೂ ತಂನ ದುರ್ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಮನ ತಿರುಗುವನೋ ದಯಾಪರನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅತಿ ಸಂತೋಷದೊಂದಿಗೆ ಅವಂನ ಅಂಗೀಕರಿಸುವರೆಂಬದಾಗಿ ನಾವು ಈಗ ಹೇಳ ಹೋಗುವ ಸಾಮ್ಯಗಳಿಂದ ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳುವಿರಾಗಿರಿ॥

ಯಾವವೆಂದರೆ॥

ನಿಂಮೊಳಗೆ ಯಾವನೊಬ್ಬನಿಗೆ ನೂರು ಕುರಿಗಳುಂಟಾಗಿದ್ದು ಅವುಗಳೊಳಗೆ ವೊಂದು ತಪ್ಪಿಹೋದರೆ ಮಿಕ್ಕ ತೊಂಭತ್ತೊಂಭತ್ತು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಆ ತಪ್ಪಿ ಹೋದ ಕುರಿಯ ಹಿಂದೆ ಓಡಿ ಹೋಗುವನಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತು ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅದಂನು ತಂನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದು ತಂನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಔತನವಂನು ಮಾಡಿಸಿ ನಂನೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಪಡಿರಿ। ಯಾಕೆಂದರೆ ತಪ್ಪಿ ಹೋದ ಕುರಿಯು ನನಗೆ ದೊರಕಿತು ಯೆಂಧೇಳುವನಲ್ಲವೇ?

ಅಲ್ಲವೇ ವೊಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯಾದವಳಿಗೆ ಹತ್ತು ಹಣಗಳುಂಟಾಗಿದ್ದು ಅವುಗಳೊಳು ವೊಂದಂನು ಕಳಕೊಂಡರೆ ಆ ಹಣವೇ ಮನೆಯಲ್ಲಾ ಗುಡಿಸಿ ಅದು ಸಿಕ್ಕುವ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕೂ ಹುಡುಕುವಳಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತು ಅದು ದೊರಕಿ

ಹಾಗೆ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನೂ ನೆರೆಯವರನ್ನೂ ಕರೆದು ಅವರ ಕೂಡಿ ನೀವು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಪಡಿರಿ। ಯಾಕೆಂದರೆ: ನಾನು ಕಳಕೊಂಡ ಹಣ ನನಗೆ ದೊರಕಿತು ಯೆಂದು ಹೇಳುವಳು। ಆದಕಾರಣ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವ ಒಬ್ಬ ಪಾಪಿಷ್ಟನ ಕುರಿತು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಸಂತೋಷವು ಆಗುವದೆಂತ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ। ಏನಂದರೆ ಗೊಲ್ಲನಿಗೆ ತಪ್ಪಿ ಹೋದ ಕುರಿಯು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲದೇ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯಾದವಳು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ ಹಣವು ದೊರಕಿದ್ದರಿಂದಲೂ ಇಷ್ಟು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟರೆ ತಮ್ಮ ಕುರಿಗಳಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವಂಥಾ ಒಳ್ಳೇ ಗೊಲ್ಲರಾದವರು ಒಬ್ಬ ಪಾಪಿಷ್ಟನು ಮನ ತಿರಿಗಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕುರಿತು ಎಷ್ಟು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುವರು॥

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯಿಬ್ಬರು ಕುಮಾರರಿದ್ದರು। ಅವರೊಳಗೆ ಕಿರಿಯವನಾದವನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ತಂದೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ಆರ್ಜಿತದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬರ ಬೇಕಾದ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡಿರಿ ಎಂದನು। ಆಗ ತಂದೆಯಾದವನು ಅವನ ಬಿನ್ನಹಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿ ಪಟ್ಟು ತನ್ನ ಜಿಂದಿಗೆಯನ್ನು ಆ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಪಾಲು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು। ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ತರುವಾಯ ಕಿರಿಯವನು ಬಹು ದೂರವಾದ ಸೀಮೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸುಖಭೋಗಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿ ಎಲ್ಲಾನ್ನು ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದನು। ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲಾನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಹಾ ಕ್ಷಾಮ ಕಾಲವು ಬಂತು। ಆಗಲು ಅವನು ಬಡವನಾದನು। ಜೀವನ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಯೇನಿಲ್ಲದೆ ಯಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಒಕ್ಕಲಿಗನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚಾಕರಿಗೆ ನಿಂತನು। ಆ ಯಜಮಾನನು ಇವನನ್ನು ತನ್ನ ಹಂದಿಗಳ ಮೆಯಿಸುವದಾಗೆ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು। ಆಗಲವನು ಪಡುವ ಹೆಚ್ಚಾದ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಹಂದಿಗಳು ತಿನ್ನುವ ಹೊಟ್ಟಿನಿಂದ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳ ಆಶೆಯಾಗಿದ್ದನು। ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡುವಂಥವನು ಒಬ್ಬನೂ ಇಲ್ಲ। ಇಂಥಾ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನೊಳು ಯೋಚಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ ನನ ತಂದೆಯ

మనెయల్లి యెష్టో మంది కూలికారరు సుఖవాగి భోజిసుత్తారె॥ నానో అందరె యిల్లి హసుదెయింద సాయుత్తేనె। ఆదద్దరింద నానెద్దు నన తందెయ మనెగె హోగువెను। మత్తు అవరొందిగె హేళువ దేనందరె తందెయే సర్వేశ్వరనిగూ నిమగూ ద్రోహ మాడిదెను। నిమ్మ మగనెందు కరెయల్పడ నాను పాత్రనల్ల। ఆదరె నిమ్మ సేవకరొళగె ఒబ్బనహాగె నన్నను ఇరిసికొళ్ళి ఎంథేళువెనందను। ఆక్షణవే యెద్దు తన్న తందెయ మనెగె బందను। ఆదరె అవను యిన్నూ దూరదల్లిరువాగ అవన తందెయాదవను అవన్న కండు అవన మేలె కనికర పట్టు యెదురాగి ఓడి బందు అవన కొరళిన మేలె బిద్దు అవన్న కక్కైసిదను। ఆగలాకుమారను తన్న తందెయ సంగడ హేళిద్దేనందరె తందెయే సర్వేశ్వరనిగూ నిమగూ ద్రోహ మాడిదెను। యిన్నుముందె నిమ్మ కుమారనెందు కరెయల్పడ నాను పాత్రనల్ల యెంథేళిదను। ఆదరె కింజత్తాదరు తామస మాడదె తందెయు తన్న సేవకరిగె ఆజ్ఞాపిసి హేళిద్దేనందరె సీఘ్రవాగి శ్రేష్ఠ వస్త్రగళన్ను తందు తొడిసిరి। మత్తు అవన బెరళిగె వుంగురవన్నూ కాలుగళిగె పాదరక్షెగళన్నూ కొడిరి। కొబ్బిద కరువన్ను కొయిరి। నావు భోజిసి వుల్లాస పడువెవాగలి। యాకెందరె యీ నన్న మగను సత్తు తిరిగి జీవిసిద్దానె। మత్తు కాణదె హోగిద్దు తిరిగి దొరకిదను యెంథేళిదను। ఆగ హిరియ మగను హొలదల్లిద్దను। మనెగె తిరిగి బరువాగ మేళవన్నూ నాట్యవన్నూ కేళి తన్న సేవకరొళగె ఒబ్బన్న కరెదు యిదేనెంబదాగి అవనన్ను కేళిదను। అదక్కవను హేళిద్దేనందరె నిన్న తమ్మను తిరిగి బందను। మత్తు తన్న కుమారను స్వస్థనాగి తన్న బళిగె సేరిదనెంబువదరింద తందెయాదవరు సంతోష పట్టు అవనిగాగి భోజనవన్ను మాడువహాగె కొబ్బిద కరువన్ను కొయిసిద్దారెంథేళిదను।

ಅವನು ಯಿದಂನು ಕೇಳಿ ಬಹು ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ಯಿದ್ದನು। ಆಗ ತಂದೆಯು ಅವಂನ ಬಹಳವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು। ಹಿರಿಯವನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಯಿಗೋ ಅನೇಕ ವರುಷಗಳಿಂದ ನಿಂಮಂನು ಸೇವಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ। ಮತ್ತು ನಿಂಮ ಕಟ್ಟಳೆಯಂನು ನಾನೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕೂ ಮೀರಲಿಲ್ಲವು। ಆದಾಗ್ಯೂ ನನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಸಂಗಡ ನಾನು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಭೋಜಿಸುವಹಾಗೆ ನನಗೊಂದು ಹೋತಂನಾದರು ನೀವು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವು। ಆದರೆ ಸೂಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ತಂನ ಸ್ವಾಸ್ಥಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಲಾಯನ ಮಾಡಿದಂಥಾ ಈ ನಿಂಮ ಮಗನು ಮರಳಿ ಬರಲಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಔತಣವಂನು ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಬ್ಬಿದ ಕರುವಂನು ಕೊಯಿಸಿದ್ದೀರೆಂದನು। ಅದಕ್ಕೆ ತಂದೆಯು ಮಗನೇ ಮೊರೆ ಯಿಡುವದಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲವು। ಯಾವಾಗಲು ನೀನು ನಂನೊಂದಿಗಿರುತ್ತಿ। ನನಿಗುಂಟಾಗಿರುವದೆಲ್ಲವು ನಿಂನದೇ ಸರಿ। ಆದರೆ ಸತ್ತವನಹಾಗಿದ್ದ ನಿಂನ ತಂಮನು ತಿರಿಗಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೂ ಕಾಣದೆ ಹೋದವನು ತಿರಿಗಿ ದೊರಕಿದ್ದರಿಂದಲೂ ಔತಣ ಮಾಡಲೂ ವುಲ್ಲಾಸ ಪಡಲೂ ಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿದನು॥

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವುಪಮಾನದಲ್ಲಿ ಪಾಪಿಷ್ಟರ ಮೇಲೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ವುಂಟಾದ ಕೃಪೆಯು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಬಗೆಯಾಗಿ ಗುರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೆ। ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಆ ಸಂಸಾರಿಯಾದವನು ಸಮಸ್ತ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಂದೆಯಾಗಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ॥ ಸದರಿ ಕಿರಿಯ ಮಗನ ಹಾಗೆ ಪಾಪಿಯಾದವನು ದೇವರಂನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ದೂರವಾದ ಸೀಮೆಗೆ ಹೋಗಿ ದೇವರು ಪಾಲಿಸಿದಂಥಾ ವರ ಪ್ರಸಾದಗಳಂನು ಅನರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವದಲ್ಲದೆ ತಂನ ಆತ್ಮದ ತತ್ವಗಳಾಗಿರುವ ನೆನಪು ಬುದ್ಧಿ ಮನಸ್ಸಂನು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವದರಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ। ಆದರೆ ಯೀ ಲೋಕದ ಸುಖದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗದ ಕಾರಣ ಪಾಪಿಯಾದವನು ತಂನ ದುರ್ಗುಣಗಳಿಗೆ ಕೀಳ್ಪಟ್ಟು ಹಂದಿಗಳ ಮೇವಾಗಿರುವ ಸಮಸ್ತ ಭೋಗಗಳಿಗೆ ಕೈಕೊಟ್ಟ ಬಳಿಕ ಅವನಾತ್ಮಕ್ಕೆ ತಾಳ ಕೂಡದ

ಹಸಿವೆಯುಂಟಾಗಿ ಸತ್ಯವಂನೂ ಜ್ಞಾನ ಸಮಾಧಾನವಂನೂ ಬಹು ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಲಾಲಿಸುವನು। ಅಂಥಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಎದ್ದು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಬಳಿಗೆ ತಿರಿಗಿ ಬಂದರೆ ಆ ಪಾಪಿಷ್ಟನು ಭಾಗ್ಯವಂತನು! ಇಂನೂ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದು ದುರ್ಮಾರ್ಗವಂನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡ ಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಅವನು ಪ್ರಯಾಸ ಪಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅವನಿಗೆದುರಾಗಿ ಬಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವರು। ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಬದಲಾಗಿರುವಂಥಾ ಗುರುಗಳ ಪಾದಗಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಆ ಪಾಪಿಷ್ಟನು ಅರಿಯದೆ: ಮಾಡಿದೆನೆಂದು ಶೋಕ್ಕೀ ಮನಸ್ತಾಪದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಆಕ್ಷಣವೇ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ನೇಹದೊಂದಿಗೆ ಅವಂನ ತಕ್ಕೈಸಿ ಪಾಪದಿಂದ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದಂಥಾ ದೇವಿಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದವಂನೂ ಪರಲೋಕದ ನಿತ್ಯವಾದ ಸ್ವಾಸ್ಥಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಂನೂ ದಯಪಾಲಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನ ಪಾತನವೆಂಬ ಸದ್ಗುಣದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ತಂಮ ತಿರು ಶರೀರವಂನು ಭೋಜಿಸ ಪ್ರಸಾದಿಸುವರು। ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಂಸಾರಿಯಾದವನ ದಯವ ಕುರಿತು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡ ತಕ್ಕದ್ದೇ ಸರಿ। ಆದರೆ ಒಂದು ಬೊಟ್ಟು ನೀರು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೂ ಒಂದು ದೀಪದ ಬೆಳಕು ಸೂರ್ಯನ ಕಾಂತಿಗೂ ಸರಿ ನೋಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಾಣಿಸುವದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮನುಷ್ಯರ ದಯಕ್ಕೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಮಿತಿ ಇಲ್ಲದ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೂ ಅಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವದು॥

ಯೋಗ ರಕ್ಷಕರಾದ ಜೇಸುನಾಥರು ಬೋಧಿಸಿದವುಗಳು ಇಂನೂ ಅನೇಕ ವುಂಟು। ಆದರೆ ಒಂದೊಂದಂನು ವಿವರವಾಗಿ ಬರೆಯ ಬೇಕಾದರೆ ಬರೆಯಲ್ಪಡುವ ಪುಸ್ತಕಗಳಂನು ಈ ಲೋಕವು ಹಿಡಿಯ ಕೂಡದೆಂದು ನೆನಸುತ್ತೇವೆ॥

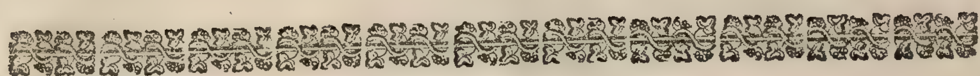
೧ ನೇದು — ಜೇಸುನಾಥರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ ಪರಮ ಜ್ಞಾನವು ಅವರು ನಿಜವಾದ ದೇವರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿದೆ। ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಅವರು ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವಾದರೂ ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸವಾದರೂ ಕಲಿಯದಿ

ದ್ದಾಗ್ಯೂ ಓದಿ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಬರುವರು। ವೇದಾಗಮಗಳಂನು ವೋದುವದರಲ್ಲಿ ವುದ್ಯೋಗವೂ ಅಭ್ಯಾಸವೂ ಆಗಿರುವವರ ಮೇರೆಗೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ವಚನಗಳಂನು ಹೇಳಿ ತೋರಿಸುವರು। ಅವರು ಹಂನೆರಡನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಜನ ಸಮೂಹವು ಅತಿಶಯ ಪಡುವಹಾಗೆ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಾದವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಹಾ ಯುಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಂನು ಕೇಳಲೂ ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಜ್ಞಾನದೊಡನೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಹೇಳಲೂ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟರು। ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಅನೇಕ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ದೇವ ವಾಕ್ಯಗಳ ನಿಜಾರ್ಥವಂನು ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಅತ್ಯಂತ ವಿವೇಕದೊಡನೆಯೂ ಮುರಿಯ ಕೂಡದ ಬಲದೊಡನೆಯೂ ತರ್ಕವ ಮಾಡಿ ಅಬದ್ಧಗಳಂನು ಖಂಡಿಸಿ ತೊಲಗಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರು। ಇದೆಲ್ಲಾ ಜನರು ಕಂಡು ಭ್ರಮಿಸಿ ಇವರು ವಿದ್ಯಾಹೀನರಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಯಿಂಥಾ ಬುದ್ಧಿಯೂ ವೇದದ ವುದಾಹರಣೆಗಳಂನು ತೋರಿಸುವ ಪ್ರಾಥಿಮೆಯೂ ಇಷ್ಟು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಜ್ಞಾನವೂ ಇವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೆಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದೊಡನೆ ಕೇಳುವರು। ಯಿದಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಂತರಂಗದ ನೆನಪೂ ಯೋಚನೆ ತಾತ್ಪರ್ಯವೂ ಕಂಡು ಹೇಳುವರು। ದೂರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವರ್ತಮಾನಗಳಂನ್ನು ಆಕ್ಷಣವೇ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬಟ್ಟಬೈಲಾಗ ಮಾಡುವರು। ಬರುವ ಕಾಲಾಂತರಗಳೊಳಗೆ ಆಗುವ ನಾನಾ ವಿಧ ವರ್ತಮಾನಗಳಂನೂ ಲೋಕಾಂತ್ಯದವರೆಗೂ ನಡೆಯುವ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷಗಳಂನೂ ಅದು ಮುಗಿಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಹೋಗುವ ನಾನಾ ವಿಶೇಷಗಳಂನೂ ತಿಳಿಯ ಮಾಡಿದರು। ತಾವು ಪಾಡುಪಡ ಹೋಗುವ ಕಷ್ಟ ಬಾಧೆ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಂನೂ ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ವೊಬ್ಬನು ತಂಮಂನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ದ್ರೋಹವ ಮಾಡುವದಂನೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಮೂರಾವರ್ತಿ ತಂಮಂನು ಅರಿಯೆನೆಂದು ಬೊಂಕುವದಂನೂ ಮಿತ್ರಾದವರು ತಂಮಂನು ಬಿಟ್ಟು ಚದರಿ ಹೋಗುವದಂನೂ ತಾವು ಮರಣವಾದ ಮೂರನೇ ದಿವಸ ತಿರಿಗಿ ಪುನರುತ್ಥಾನದಿಂದ ಏಳುವದಂನೂ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಬಹು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯ ಮಾಡಿದರು। ಜೆರುಸಲೇಮೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವು

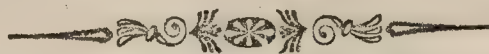
తమగె మాడువ ద్రోహద నిమిత్య సంహారవాగువదెందూ యూదియర జనాంగవు తంన రాజ్యవ సహ హోగలాడిసి హోగువదెందూ తమ్మ వేదవు లోకవెల్లెల్లియూ ప్రసంగిసల్పడువదెందూ యెల్లా కాలగళల్లియూ విరళవాద జనరు తంమ కిరు సభెయాద తంమ జ్ఞాన రాజ్యక్కె హొళగాగువరెందూ యీ మొదలాద వర్తమానగళంను బహుళ పడిసిదరు। ఇంథా పరమ జ్ఞానదింద అవరు దేవర హాగె ప్రకాశిసిదరల్లవో ? ఇదల్లదె బుద్ధియ సూక్ష్మవూ విద్యవూ ఒందూ ఇల్లదవరాద తంమ శిష్యరిగె అతిశయవాద జ్ఞానవంను దయ పాలిసిదరు। అదు హ్యాగెందరె వేద సత్యగళు మొదలాద పరమ తిళువళికెగళంను అవరిగె తిళియ మాడి తంమ పరిశుద్ధ వేదవంను లోకవెల్లెల్లియూ బోధిసి ప్రకాశిస మాడలూ లోకద శాస్త్రిగళంను జైసి ఖండ్రిసలూ పిశాచియ బలవంను మురిదు అజ్ఞానంధకారవ పరిహరిసలూ యింనూ లోకాంత్యద మట్టిగూ బహువ నానా విధ కార్యగళంను అరితు తిళియ మాడలూ బేకాదష్టు జ్ఞానవంను అవరిగె దయ పాలిసిదరు। ఇదెల్లా సర్వేశ్వరనింద అల్లదె మనుష్యరింద ఆగ బహుదో ? ఆద కారణ ఇంథా పరమ జ్ఞానవుళ్ళవరూ అదంను కొట్టవరూ ఆదంథా జేసునాథను నిజవాద దేవరెందు ఒప్పికొళ్ళ బేకాదద్దల్లవో ?

౨ నేదు — అవర దివ్య బోధనెయ పరిశుద్ధత్వవు అవరు దేవరెంబువదక్కె దృఢవాద సాక్షి యెంబదాగి హేళ తక్కద్దు। అదు హ్యాగెందరె అజ్ఞానత్వదల్లి ఖ్యాతియాద లోక జ్ఞానిగళూ శాస్త్రిగళూ సత్య వేదదింద బందంథా నానా సత్యగళంను తమగె స్వంత మాడికొండు కవిత్వద వినోద రచనెగళిందలూ అలంకారదిందలూ అవుగళంను శృంగరిసి తావు వుంటు మాడిద శాస్త్రద పుస్తకగళల్లి రమ్యవాగిరువ పలవాక్యగళంనూ యథార్థవుళ్ళ కెలవు బోధనెగళంనూ యిరిసిద్దాగ్యూ నిజవాద జ్ఞానక్కూ సుకృ

ಕ್ಕೆಕ್ಕೂ ಹೊಂದದ ಅನೇಕ ಅಬದ್ಧಗಳಂನೂ ದುರ್ಬೋಧನೆಗಳಂನೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರಸಿದರು । ಮತ್ತು ಅವರ ಬೋಧನೆಯಂನು ಅನುಸರಿಸಿದವರು ಜ್ಞಾನಿಗಳ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದುರ್ಗುಣಗಳಂನೂ ಪಾಪದ ನಡತೆಗಳಂನೂ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟವರಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಂದಿಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು। ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ನಿಜವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೊಬ್ಬನು ಮಾತ್ರವುಂಟೆಂಬ ಸತ್ಯವಂನು ಅರಿತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮನುಷ್ಯರ ಮುಖದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದ ನಿಮಿತ್ತ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದಲ್ಲದೆ ತಂಮ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ದೇವರುಗಳ ಸ್ತೋತ್ರ ವಂದನೆಯಂನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಅಜ್ಞಾನಂಧಕಾರವು ಅಧಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರು । ಜೇಸುನಾಥರೋ ಅಂದರೆ ಸುಳ್ಳು ಕಲಮುವಿಕೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ಣ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಸತ್ಯ ಬೋಧನೆಯಂನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಸಂಗಿಸಿ ಸಕಲ ಪಾಪದ ದುರ್ಗುಣಗಳಂನು ಖಂಡಿಸಿ ನಿರಾಕರಿಸಿದರು। ಅವರ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಯೂ ಸಕಲ ವುತ್ತಮ ಪುಣ್ಯಗಳ ವುಪದೇಶಿಸುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ। ಅದಂನು ಸುಮುದ್ರೆಯಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ದೀಪಕರಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದರು। ಆ ಪರಿಶುದ್ಧ ಬೋಧನೆಯೂ ಅದಂನು ಸೇರಿದ ದೈನಾನುಗ್ರಹವೂ ಲೋಕದ ದಿಕ್ಕುಗಳೆಲ್ಲಾದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನಂಧಕಾರವಂನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಸಕಲ ಪುಣ್ಯಗಳಂನು ಬೆಳಿಯ ಮಾಡಿತು। ಆದ್ದರಿಂದ ವೃಕ್ಷದ ಲಕ್ಷಣವು ಇದರ ಫಲಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಲಾಗುವ ಮೇರೆಗೆ ನೀವು ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರ ಸುಕೃತ ಬೋಧನೆಯಂನು ನಿದಾನಿಸಿದರೆ ಅದಂನು ಕಲ್ಪಿಸಿದಂಥವರು ಪರಿಶುದ್ಧ ದೇವರ ಕುಮಾರನೆಂದು ಅರಿಯುವಿರಾಗಿರಿ॥

౨౧ నే అధ్యాయవు॥

దివ్య రక్షకర పాడుగళ చరిత్రెయాదద్దు॥

పాస్క యెంబ వుణ్యదవు సమీపిసలాగి దివ్య జేసునాథరు తంమ శిష్యరుగళ సంగడ హేళిద్దేనందరె యెరడు దినగళాద తరువాయ పాస్క హబ్బవు ఆగువదెంత నీవు బల్లిరి। మత్తు మనుషగను శిలుబెయల్లి జడియల్పడువంతె అజ్ఞానిగళిగె ఒప్పిసల్పడువనెందు హేళిసిదరు। ఆగలు గురుగళ శ్రేష్ఠరూ జనర అధిపతిగళూ కైఫాసెంబ హెసరుళ్ళ ప్రధాన గురువిన హజారదల్లి కూడికొండు స్వామిగళంను కపటవాగి హిడిదు అవరంను హత మాడ బేకెంబదాగి ఆలోచనె మాడిదరు। ఆదరూ అవరంను బహిరంగవాగి హిడియ ధైర్యవిల్లదవరాగి యిద్దిద్దరు। యాకెందరె ఆ హబ్బద నిమిత్తవాగి జెరుసలేమెంబ పట్టణదల్లి కూడికొండిద్ద జనరు యెద్దు జేసునాథరంను బిడిసువరెంబదాగి ఆ కొలె పాతకరు అంజుత్తిద్దరు। హీగిరలాగి హంనెరడు మంది అపోస్తలరొళగె ఒబ్బనాద జూదాస్ ఇస్కరియోతెంబవను పిశాచియ ప్రేరేపణెయింద తంన దివ్య గురువంను అవర వైరిగళ కైయ్యల్లొప్పిస బేకెందు ద్రోహదాలోచనెయంను మాడిదను। ఆగలు ఆ క్రిష్టను గురుగళ శ్రేష్టర బళిగూ జనర అధిపతిగళ బళిగూ హోగి అవర సంగడ హేళిద్దేనందరె నాను నిమగె అవరంను ఒప్పిసి కొట్టరె ననగేను కొడువిరి? ఎంబదాగి కేళిదను। అవరు ఈ మాతంను కేళి అతి సంతోష పట్టు నినగె నావు మూవత్తు రూపాయిగళంను కొడుత్తేవెంబదాగి అవనిగె వాగ్దత్తవ కొట్టరు

ಆಗಲವನು ಹೊರಟು ಹೋದನು। ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ದ್ರೋಹಿಯಾದವನು ತಂನ ದಿವ್ಯ ಗುರುವಂನು ಜನ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯದಹಾಗೆ ಒಪ್ಪಿಸ ಬೇಕೆಂಬ ತರುಣೋಪಾಯವಂನು ಹೊಂಚಿ ನೋಡುತಿದ್ದನು। ಆದರೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ವಾರದಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬದ ಕುರಿಯಂನು ಕೊಯ್ಯುವದಕ್ಕೆ ಸಮಯವು ಬಂದಾಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಂನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಶಿಷ್ಯರು ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ಬಿಂನೈಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಪಾಸ್ಕವೆಂಬ ಉತ್ಸಹವಂನು ಆಚರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಂನು ಎಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಾ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ರಾಯಪ್ಪನಂನೂ ಜೊವಂನೇಸನಂನೂ ನೋಡಿ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನೀವು ಪಟ್ಟಣವಂನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗ ಇಗೋ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ನೀರು ಹರಿವಿಯಂನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನಿಮಗೆದುರಾಗಿ ಬರುವನು। ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವನೋ ಅವನ ಹಿಂದೆ ನೀವೂ ಅದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರಿ। ಮತ್ತು ಆ ಮನೆ ಯಜಮಾನನ ಸಂಗಡ ಹೇಳ ಬೇಕಾದದ್ದೇನಂದರೆ ಅಯ್ಯಾ ನಿಂಮ ಬಳಿಗೆ ನಂಮಂನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಂಥಾ ಸದ್ಗುರುವಾದವರು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವದ್ಯಾವದು। ಈಗ ನಮ್ಮ ಕಾಲೋಚಿತ ಬಂತು। ನಾವು ನಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಗಡ ಪಾಸ್ಕ ಹಬ್ಬವಂನು ನಿನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸ ಮನಸ್ಸಾಗಿದ್ಧೇವೆ। ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸ್ಥಳವೆಲ್ಲಿ ಯೆಂದು ಕರ್ತರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆಂತ ಹೇಳುವಿರಿ। ಆಗಲವನು ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಇಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಸಾಲೆಯಂನು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸುವನು। ಅಲ್ಲೇ ನೀವು ಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಂನು ಸಿದ್ಧಾ ಮಾಡುವಿರೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರು। ಶಿಷ್ಯರು ತಂಮ ದಿವ್ಯ ಗುರುವಿನ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಪಟ್ಟಣವಂನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾಗಿ ಜೇಸುನಾಥರು ಪಾಲಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿತ್ತು। ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ಕಕ್ಕೆ ಆದಂಥವುಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಾ ಮಾಡಿದರು। ಸಾಯಂಕಾಲವಾದಾಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹಂನೆರಡು ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರ ಸಮೇತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಭೋಜನ ಪಂಗ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡರು। ಆಗ ಅವರ ಸಂಗಡ। ನಾವು ಪಾಡು ಪಡುವದಕ್ಕಿಂತಾ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಯೀ ಪಾಸ್ಕವಂನು ಆಚರಿಸ ಬಹು ಕಾಂಕ್ಷೆ

యింద ఇఛ్ఛైసుత్తా యిద్దేవె। యాకెందరె నిజవాగి నిమగె హేళి
సుత్తేవె। దేవర రాజ్యదల్లి ఆ పాస్కవెంబ హొంగ్యవు పూర్ణ
యాగువ పర్యంతర యినమేలె యిదను నిమ్మ సంగడ
భోజిసువదిల్ల॥ మత్తు దేవర రాజ్యవు బరువ తనక యీ ద్రాక్షి
రసవను కుడియువదిల్లవెంబదాగి హేళిసిదరు॥

తరువాయ ఈ లోకవను బిట్టు తమ పితనాదవర బళిగె స్వల్పదరొళగె హోగుత్తేవెందు స్వామిగళు తిళిదు తమ ప్రియ మక్కళ మేలె యిట్ట స్నేహద విశేషవాద దృష్టాంతవను అవరిగె తోరిస చిత్తవాదరు। అదు హ్యాగెందరె తమ జీవద కాలవాద్యంతదొళు అవరను స్నేహిసికొండు బందద్దల్లదె ఇన్నూ అంత్యద పరియంతరక్కూ అవరను స్నేహిసికొండు బందరు। మత్తూ తమ పితనాదవరు తమగె సర్వాధికారవను దయపాలిసిద్దారె యెంబదాగి తిళిదు దివ్య రక్షకరు లోకాంత్యద పరియంతరక్కూ తమ్మ తిరు సభెయల్లి నిబద్ధియాగియూ నెలెయాగియూ యిరువదాగె సత్కగుణవెంబ ఆశ్చర్యవాద దేవ ద్రవ్య అనుమానవను స్థాపిస చిత్తవాదరు। ఆదరె అదక్కె ముంచిత్తవాగి మన దైన్యద శ్రేష్ట మాన్యతెయను నమగె తోరిస చిత్తవాదరు। హేగందరె భోజనవు తీరలాగి మేజినింద యెద్దు తమ అంగియను కళధారి కొండు వస్త్రవను తెగదు తమ నడువిగె కట్టికొండరు। ఆమేలె కొండు హోగుణియల్లి నీరను హొయిదు తమ శిష్యర కాలుగళను తొళియలూ తమ నడువిగె కట్టికొండిద్ద వస్త్రదింద వరసలూ తొడగిదరు। ఆగ శిమోనెంబ రాయప్పన బళిగె స్వామిగళు బరలాగి యివను తన దివ్య గురువిన మేలె యిట్ట వినయదిందలూ పక్షదిందలూ క్రమె పట్టు అవరిగె అడ్డి మాడి బిన్నైసిద్దేనందరె హాహా ఇదేను స్వామీ! తావు నన కాలుగళను తొళియువిరో? ఎందేళిదను। అదక్కె స్వామిగళు

ನಾವು ಮಾಡುವದಂನು ನೀನು ಈಗ ಗ್ರಹಿಸಲಾರಿಯೋ। ಅದರೆ ಇಂನು ಮೇಲೆ ಯೀ ಕಾರ್ಯದ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯುವದು ಯೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಅದಕ್ಕೆ ರಾಮಪ್ಪನು। ಆಳಿದವರೇ ನಾನು ಯೆಂದಿಗಾದರೂ ದೇವರವರ ಹಸ್ತದಿಂದ ನಂನ ಕಾಲುಗಳಂನು ತೊಳಿಯಗೊಡಿಸೆನೆಂದನು। ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ನಾವು ನಿಂನ ಕಾಲುಗಳಂನು ತೊಳಿಯದೆ ಯಿದ್ದರೆ ನಂಮ ಮೇಜೆಗೂ ಸಹವಾಸಕ್ಕೂ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಪಾಲುಗಾರನಾಗಿರಲಾರಿಯೋ ಯೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಆಗ ತಂನ ದಿವ್ಯ ಗುರುವಂನು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾಮಪ್ಪನು ತಂನ ಸ್ವಾಮಿಯು ತಂನಂನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗದಂತೆ ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಆಳಿದವರೇ ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ನಂನ ಕಾಲುಗಳಂನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ। ಮತ್ತೂ ದೇವರವರು ನಂನ ಕೈಯ್ಯಗಳಂನೂ ತಲೆಯಂನೂ ಸಹಾ ತೊಳಿಯ ಚಿತ್ತವಾಗಿರಿ ಯೆಂತ ಮನವಿ ಮಾಡಿದನು। ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದಂಥವನು ಸರ್ವಾಂಗ ಶುದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ। ಪಾದಗಳಂನು ಮಾತ್ರ ತೊಳಿಯ ಅವಸರವಾಗಿದೆ। ಈ ಪ್ರಕಾರ ನೀವು ನಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಶುಚಿಯಾಗಿದ್ದೀರಿ। ನಿಂಮಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ಘನವಾದ ಪಾಪವು ವೊಂದೂ ಯಿಲ್ಲ। ಆದರೂ ಮನುಷ್ಯರ ಸಹವಾಸದಿಂದ ನೀತಿವಂತರು ಸಹಾ ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಲ್ಪ ತಪ್ಪುಗಳಂನು ನೀವು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅಷ್ಟೆ ಸಾಕು। ನೀವು ಶುಚಿಯಾಗಿದ್ದೀರೆಂಬುವದು ನಿಜವೇ। ಆದರೆ ನಿಂಮೆಲ್ಲರಂನು ಕುರಿತು ನಾವು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವು। ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿಂಮೊಳಗೆ ಒಬ್ಬನು ಪಿಶಾಚಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರು। ಏನಂದರೆ ತಂಮಂನು ವೊಪ್ಪಿಸ ಹೋಗುವಂಥಾ ದ್ರೋಹಿಯಂನು ತಾವು ಬಲ್ಲರೆಂದು ಯೀ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಜೇಸುನಾಥರು ದೃಷ್ಟಾಂತ ತೋರಿಸಿದರು। ಹೀಗಿದ್ದು ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರ ಪಾದಗಳಂನು ತೊಳಿದ ತರುವಾಯ ಕರ್ತರು ಕಳಧಾರಿದಂಥಾ ವಸ್ತ್ರಗಳಂನು ತಿರಿಗಿ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಭೋಜನ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು। ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಗಡ ನಾವು ಯೀಗ ನಿಂಮಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯದ ಅರ್ಥವಂನು ಗ್ರಹಿಸಿದಿರಾ। ಈಗ ಅದಂನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ। ಯೇನಂ

దరె నీవు నంనును గురువెందూ అరిదవనెందూ హేళుత్తీరల్లా
మత్తు హీగె నీవు హేళువదు న్యాయవే సరి। యాకెందరె నాను
నింమ కర్తనే ఆదు। ఆదరె నింమ గురువాగియూ కర్తరా
గియూ యిరువ నానే నింమ కాలుగళంను తొళదరె మిష్టధిక
వాగి నీవు మత్తొబ్బర కాలుగళంను తొళియువదు న్యాయవా
గిదె। యిదక్కె అర్థవేనందరె అంన్యోన్యవాద స్నేహద కర్మ
గళంను మన దైన్యదొందిగె పరరిగె సల్లిస బేకెంబ అర్థవా
గువదు। హేనందరె నాను మాడిద ప్రకార నీవూ మాడువహాగె
నిమగె మాదిరియంను తోరిసిద్దేనె। నిశ్చయవాగి నిమగె హేళు
త్తేనె యజమాననిగింత సేవకను హెచ్చినవనల్లవు। మత్తు అవనంను
కళుహిసిదంథవరిగింత దూతను శ్రేష్టనల్లవు। హీగిద్దు నాను యీగ
నిమగె పాలిసిదవుగళంను చంనాగి గ్రహిసి అవుగళంను ప్రమా
ణికవాగి నెరవేరిసికొండు బందరె భాగ్యవంతరాగిరువిరి ఎందు
పాలిసిదరు॥

మన దైన్యద యీ వుపకారవు తీరలాగి దివ్య గురువాద జేసునాథరు పూర్వ బలిగళింద మున్తోరిసల్పట్ట నూతన వేదద బలియంను స్థాపిసిదరు। అదు హ్యాగందరె నిష్కళంకాద అప్పనే యాగి అప్పన ద్రాక్షీరసద గుణగళొళగె తంమంను సర్వే శ్వరనిగె ఒప్పిసిదరు। మత్తూ తంమ మాంసవంనూ రక్తవంనూ భోజిసువదక్కె తంమ శిష్యరిగె దయ పాలిసిదరు। యిదల్లదె దివ్య పూజెయల్లి అప్పవంనూ ద్రాక్షియ రసవంనూ తంమ తిరు శరీర వాగియూ రక్తవాగియూ ఆశ్చర్యవాద బగెయాగి మార్పడిసువ అధికారవంను తంమ అపోస్తలరిగూ అవరిగె బదలాగిరువ గురు గళిగూ కరుణిసిదరు। హేనందరె రాత్రిభోజన తీరలాగి స్వామి గళు తంమ తిరు హస్తగళల్లి అప్పవంను తెగదుకొండు స్తోత్ర వంను మాడి అదంను మంత్రిసి మురిదు తంమ అపోస్తలరిగె

కొట్టు హేళిద్దేనందరె నిమగాగి ఒప్పిసల్పడువ నంమ శరీరవు యిదే। యిదంను తెగదుకొండు తిషిసిరి యెందు హేళిసిదరు। అదే ప్రకార దివ్య రక్తద ద్రాక్షిరసవుళ్ళ పాత్రెయన్ను తంమ దివ్య హస్తగళల్లి తెగ్గొండు మంత్రిసి తంమ శిష్యరిగె కొట్టు అవర సంగడ హేళిద్దేనందరె నీవెల్లరు ఇదంను తెగదుకొండు పాన మాడిరి। యాకెందరె పాపగళ విమోచనెయ నిమిత్యవాగి నింమ గోస్కరవాగియూ అనేకరిగోస్కరవాగియూ ఇదు సురిసల్పడ హోగువ నంమ రక్తవాగిదె। నావు యాగ మాడిద్దంథవుగళంను నంమ నెనపిగాగి నీవూ మాడిరి ఎందు హేళిసిదరు॥

ఇవుగళంను స్వామిగళు హేళిసిద తరువాయ తంమ మనస్సినల్లి కళవళ హుట్టిసి తంమ శిష్యర సంగడ హేళిద్దేనందరె నిజవాగి నిమగె హేళిసుత్తేవె। హేనందరె యాగ నంమ సంగడ భోజనద పంక్తియల్లిరువ నింమొళగె ఒబ్బను నంమంను నంమ వైరిగళిగె ఒప్పిసి కొడువనెందు హేళిదరు। మత్తు యారంను కురితు స్వామి యిదంను హేళుత్తారెందరియదె శిష్యరు దుఃఖ పట్టు ఒబ్బరిగొబ్బరు నోడికొళ్ళుత్తిద్దరు। ఆదకారణ అవరు దివ్య గురువంను నోడి స్వామి అంథవను నానో యెందు కేళిదరు। ఆగలు స్వామిగళు తంమంను ఒప్పిసువదక్కె ఇరువ ద్రోహియంను ప్రత్యక్ష మాడదె యిదంను మాత్ర హేళిదరు। ఏనందరె నంమొందిగె భోజిసువంథా హంనెరడు మందిగళొళగె ఒబ్బను నంమంను ఒప్పిసువను। మనుమగనో అందరె వేదాగమదల్లి ముందు అరుహిసిదహాగె మరణక్కె ఒప్పిసల్పడువరు। ఆదరె అవరంను ఒప్పిసహోగువ మనుష్యనిగె హోస! మత్తూ అవను హుట్టదె యిద్దరె అవనిగె వాసియాగిత్తెందు హేళిసిదరు। యిదంను కేళి ద్రోహియాద జూదాసను కర్తర పరమ జ్ఞానవంను శోధిసువదక్కాగి స్వామీ నానో? ఎందు నిర్లజ్జెయాగి అవరంను కేస

ಕೊಂಡನು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸಹಜವೇ ಎಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಆದರೆ ಯಿದನ್ನು ಕೇಳದೆ ಯಿದ್ದಂಥಾ ಶಿಷ್ಯರು ಯಿಂಥಾ ದ್ರೋಹಿಯಾದವನು ಯಾರೆಂತ ಯಿನ್ನೂ ತಮ್ಮೊಳು ವಿಚಾರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಯಿದ್ದರು। ಆಗ ರಾಮಪ್ಪನು ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿಸಲ್ಪಡುತಿದ್ದ ಜೋವಂನೇಸೆಂಬವನನ್ನು ನೋಡಿ ದಿವ್ಯಕರ್ತರು ಯಾರನ್ನು ಕುರಿತು ಅದನ್ನು ಹೇಳಿದರೆಂತ ಸಾಂಜ್ಞೆಮಾಡಿ ಕೇಳ ಹೇಳಿದನು। ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಜೋವಂನೇಸನು ಹತ್ತಿರಿಸಿ ಸ್ವಾಮೀ ಅಂಥವನು ಯಾರೆಂದು ಬಿಂನೈಸಿದನು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ನಾವು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವೊಂದು ತುಂಡು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅದ್ದಿ ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡುವೆವೋ ಅವನೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು। ಮತ್ತು ರೊಟ್ಟಿಯ ತುಂಡನ್ನು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಜೂದಾಸ್ ಇಸ್ಕಾರಿಯೋತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು। ಆ ದ್ರೋಹಿಯಾದವನು ತಂನ ದುರಾಲೋಚನೆಯು ಪರಮ ರಕ್ಷಕರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತೆಂದು ಅರಿತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರು ಅಂಜದೆಯೂ ತಂನ ಮನೋಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸದೆಯೂ ಯಿದ್ದನು। ಮತ್ತೂ ಆ ರೊಟ್ಟಿಯ ತುಂಡನ್ನು ತೆಕ್ಕೊಂಡ ತರುವಾಯ ತಂನ ದುರಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾಗಿ ದೃಢಪಟ್ಟು ತಂನ ಹೃದಯವೆಲ್ಲಾ ಪಿಶಾಚಿಯ ವಶವರ್ತಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು। ಆಗ ಕರ್ತರು ಅವನ ಸಂಗಡ ನೀನು ಮಾಡ ಹೋಗುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮಾಡೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಆದರೆ ಜೂದಾಸೆಂಬವನನ್ನು ವಿನಾಯಿಸಿ ಯಾ ವಾಕ್ಯದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವೊಬ್ಬನಾದರೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವು। ಆದರೆ ಆ ದ್ರೋಹಿಯಾದವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಖಜಿನ ಹಣವಿದ್ದ ಕಾರಣ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೋ ಅಲ್ಲವೆ ದರಿದ್ರರಿಗೆ ಏನಾದರು ಧರ್ಮ ಕೊಡು ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಾಲಿಸಿದರೆಂತ ನೆನಸಿಕೊಂಡರು। ಆಕ್ಷಣವೇ ಜೂದಾಸನು ಎದ್ದು ಹೊರಟು ಹೋದನು। ಆಗಲು ರಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು॥

ಅವನು ಹೊರಟು ಹೋದ ಬಳಿಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಯಾಗ ಮನುಮಗನು ಮಹಿಮೆ ಪಡುವದಲ್ಲದೆ ಯಿವರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ

సర్వేశ్వరను సదా మహిమె పడువరు। మత్తు తంమ కుమారనింద
సర్వేశ్వరను మహిమె పట్టరె యివరు అవరంను స్తవరొళగింద
మెచ్చిసిదదరింద మహిమె పడిసువరెందు దివ్యరక్షకరు హేళిసిదరు।
జపస్తోత్ర మాడిద మేలె ఓలివె తెంబ పర్వతక్కె హోగ హొర
టరు। ఆదరె అవరు నడియుత్తిరలాగి స్వామిగళు తంమ శిష్యర
సంగడ నంమ ప్రియ మక్కళుగళిరా యింనూ ఒందు ఘళిగె నిమ్మొం
దిగె యిద్దేవె। స్వల్పదరొళగె నంమంను హుడుకువిరి। ఆదరె నీవు
నంమంను కాణదె యిరువిరి। మత్తు నావు హోగువ స్థళక్కె నీవు
బరలారరి యెందు హేళిసిదరు। అదక్కె రాయప్పను స్వామీ తావు
జిక్కైసి హోగువ స్థళ యావదెందు మనివె మాడలాగి స్వామి
గళు ప్రత్యుత్తరనాగి హేళిద్దు। నావు హోగువ స్థళక్కె నీను
యీగ బరలారి। ఆదరె యింనుమేలె నంమంను హింబాలిసువి
యెందు హేళిసిదరు। ఆగ బహు శక్తి జెరకుళ్ళ రాయప్పను స్వామీ
నానీగ నింమ హిందె బర కూడదో? నంన జీవవంను సంతో
షవాగి నింమ నిమిత్త ఒప్పిసువెనెందను। అదక్కె స్వామిగళు శిమోన
ననే శిమోననే కేళు। పిశాచియు నింమంను తరణవాగి శోధిస
సర్వేశ్వరనంను అప్పణె కేళిదు। ఆదరె నింన విశ్వాసవు తప్పి
హోగదహాగె నినగాగి నావు సర్వేశ్వరంన బేడికొండెవు
హీగిద్దు నీను మన తిరిగిద మేలె నింన సహోదరనంను దృఢ
పడిసు యెందు హేళిసిదరు। ఆగ యెల్లరంను నోడి హేళిద్దేనందరె
ఈ రాత్రియల్లి నీవెల్లరు మన చంచల పట్టు నంమంను కురితు
సందేహ పడువిరి। జకారియాతెంబ దీర్ఘదర్శి హేళిద మేరెగె
గొల్లంన బడిదరె మందెయ కురిగళు చదరల్పడువవెంబ దీర్ఘ
దర్శనవు యిందు నింమల్లి నెరవేరువదు। ఆదరె నావు పునరు
త్థానవాద మేలె నిమగింత ముంచె గలిలెయక్కె హోగువెవు యెందే
ళిదరు। ఆగలు రాయప్పను తంన స్వంత బలవంను నెచ్చాగి నంబి

కొండు హేళిద్దేనందరె ఎల్లరు నిమ్మన్ను కురితు తత్తళిసిదాగ్యూ నాను ఎష్టు మాత్రవు తత్తళిసెను। నిమ్మ సంగడ సెరె మనెగె హోగలూ అల్లదే సాయలూ అగత్యవిద్దరె సిద్ధవాగిద్దేనె। మత్తు నన్న జీవవన్ను నిమగాగి కొడువెనెందు హేళిదను। అదక్కె స్వామిగళు। నమగాగి నీను నిన్న జీవవన్ను కొడువియో? రామప్పనే నిశ్చయవాగి నినగె హేళుత్తేనె। ఈ రాత్రి ఎరడావర్తి కోళి కూగువదకింత ముంచె మూరావర్తి నన్నన్ను అరియెనెందు బొంకువి ఎందరు। అవనో అందరె ఇన్నూ సాధిసి హేళుత్తా యిద్దద్దేనందరె నిమ్మొందిగె కూడా సాను బేకాదరూ నిమ్మన్ను అరియెనెందు నాను హేళువదిల్లవెందను। ఈ మేరెగె శిష్యరెల్లరు హేళిదరు। ఆగ స్వామిగళు అవర సంగడ హేళిద్దేనందరె నావు నిమ్మన్ను బళె కైయ్యాగి దేవ వాక్యవన్ను బోధిసువదక్కె కళుహిసిద సమయదల్లి నిమగేనాదరు కొరతెయాగిత్తో? ఈగలో అందరె బేరె సమయవాగిదె। ఏనందరె ముంచె నిమగె సహాయవాగిద్దవను యీగ నిమగె విరోధియాగువను। నీవు నన్న నిమిత్తవాగి ఎల్లర ద్వేషక్కె గురియాగువిరి। దీర్ఘదర్శియాద యెశయాసను ముందరుహిసిదహాగె యీగ క్లిష్టరొళగె ఒబ్బరాగి ఎణిసల్పడువెవు। ఆదకారణ జీల వుంటాదవను అదన్ను ఈగ తెక్కొళ్ళలి। ఖడ్గ యిల్లదవను వొందన్ను కొండుకొళ్ళువహాగె తన్న అంగియన్ను మారలి ఎందు హేళిదరు। అదక్కె శిష్యరు స్వామీ యిగో నమ్మ బళియల్లి ఎరడు ఖడ్గగళుంటెందరు। ఆదరె అవరు మేలె హేళిదవుగళన్ను గ్రహిసదె యిరువదన్ను స్వామి కండు హేళిద్దు అష్టె సాకు। బేరొందు కార్యవ కురితు మాతాడువెవాగలి ఎందు పాలిసిదరు॥

ఆగ దివ్య రక్షకరు అవర సంగడ హేళిద్దేనందరె నిమగె స్థళవన్ను సిద్ధా మాడ హోగుత్తేనె। నావిరువ స్థళదల్లి నీవూ

సహ యిరువదాగే తిరిగి బందు నిమ్మను నమ్మ సంగడ కరె
కొంణ్డుహోగువెను। నాను హోగువ స్థళవన్ను అరియుత్తీరి। మత్తు
అదక్కాద మార్గవన్ను బల్లిరి ఎందు హేళిసిదను। అదక్కె తోమా
సను స్వామీ తావు జిత్తైసి హోగువ స్థళవన్ను నావు అరిమెవు।
ఆదకారణ అదక్కాద మార్గవన్ను అరియువదు హ్యాగె? ఎందను॥
ఆగలు స్వామిగళు అవన సంగడ మార్గవూ సత్యవూ జీవవూ
నానే। నమ్మ ముఖాంత్ర దిందల్లదె హొబ్బనాదరు నమ్మ పితనా
దవర బళిగె సేరలారను। నమ్మన్ను అరియువిరాదరె యిదరింద
నమ్మ పితనాదవరన్ను అరియువిరి ఎందు హేళిసిదను। ఫిలిప్పను
యిదన్ను కేళి స్వామీ పితనాదవరన్ను నమగె తోరిసిదరె
అష్టే నమగె సాకెందను। అదక్కె స్వామిగళు యిష్టుకాలదిందలూ
నాను నిమ్మొందిగె ఇరలాగి నీవు యిన్నూ నమ్మన్ను అరియదె
యిద్దీరా? ఫిలిప్పనే నమ్మన్ను నోడువంథవను నమ్మ తందె
యన్నూ నోడుత్తానె। హీగిరలాగి నిమ్మ పితనన్ను నమగె
తోరిసి ఎంత నీను హేళువదేను? నాను పితనాదవరల్లియూ
పితనాదవరు నమ్మల్లియూ ఇద్దారెంత విశ్వాసిసదె యిద్దీరా? నిమగె
నాను హేళువ వాక్యగళు నమ్మింద నానే మాతనాడువదిల్ల। ఆదరె
నమ్మల్లిరువ పితనాదవరే నమ్మ కృత్యగళన్ను మాడుత్తారె। మత్తు
నమ్మ పితనాదవర బళిగె హోగుత్తేనెంథేళిద వాక్యవ కురితు
దుక్ఖ పడ బ్యాడిరి। యాకెందరె నాను అవరన్ను ప్రార్థిసువద
రింద నిమ్మొందిగె స్థిరవాగి ఇరువదాగె అవరు నిమగె బేరొబ్బ
ఉపశమనీకరన్ను కళుహిసువరు। సత్యద స్పిరుతుస్వాంత్తవు అవరే।
సమస్త సుబోధనెయన్ను నిమగె హొత్తిసువరు। మత్తు నాను
నిమగె వుపదేశిసిద బుద్ధి మతిగళన్ను అవరే నిమ్మ స్మరణెగె
తిరిగి తరువరు। లోకదవరు అవరన్ను అంగీకరిసలారరు। యా
కెందరె అవర బుద్ధియ నేత్రగళు మబ్బాగిరుత్తవె। ఈ నిమిత్య

స్విరికుసాంక్షవాదవరంను కాణదెయూ స్నేహిసదెయూ ఇరువరు।
నీవో అందరె అవరంను అరియువకారణ అవరంను అంగీకరిసి
స్నేహిసువిరి। అవరు నింమల్లి వాసిసికొండిరువరు। నిమగె నంమ
సమాధానవంను కొట్టుబిడుత్తేవె। మత్తు యీ లోకవు కొడువ
సమాధానక్కింతా నంమ సమాధానవు అధిక మేలుళ్ళద్దాగిధె। నిమ్మ
హృదయవు కళవళ పడదెయూ అంజదెయూ ఇరలి। కడెయల్లినావు
నింమంను దిక్కిల్లదవరాగి బిడదె మరళి నింమ బళిగె బరువెవు।
యింను స్వల్పహొత్తినొళగె నింమొళగింద మ్రత్తెరాకల్పడువెవు।
మత్తు నీవు నంమంను నోడదె యిరువిరి। ఆదరె యింను స్వల్ప
హొత్తిన తరువాయ తిరిగి నంమంను కాణువిరి। యేనందరె నంమ
పితనాదవర బళిగె హోగుత్తేవె యెంధేళిదరు। ఈ వాక్యగ
ళంను శిష్యరు గ్ర హిసదె యిరలాగి స్వామిగళు అవర సంగడ
హేళిద్దేనందరె యీగ నావు నిమగె హేళిదవుగళంను యిన్నూ
గ్రహిసదె ఇద్ధీరా? ఈ సామతియంను కేళిరి। ఏనందరె స్త్రీయా
దవళు ప్ర సూతియ సమయదల్లి ప్రసవ వేధనెయింద బహు కష్ట
వంను అనుభవిసువళు। ఆదరె అవళు శిశువంను హెత్త బళిక పట్ట
కష్టగళెల్లవంను మరతు తనగె మగువు హుట్టిదకారణ వుల్లాస పడు
వళు। హీగిరలాగి నీవూ యీగ దుఃఖిసువదు నిజ। ఆదరె నావు
మరళి నింమ బళిగె బరువాగ నింమ హృదయవు బహు ఆనంద
వంను అనుభవిసువదు। మత్తు నింమ ఆనందవంను తెగెయ వొబ్బ
నింగలూ తీరదు। నావు నంమ పితనాదవరింద హొరటు యీ
లోకక్కె బందెవు। తిరిగి యీ లోకవంను బిట్టు నంమ పితనా
దవర సముఖక్కె హోగుత్తేవెందు హేళిసిదరు। శిష్యరు యివుగ
ళంను కేళి హేళిద్దేనందరె ఇగో బహిరంగవాగి మాతనాడు
త్తీరి। నింమ ప్ర సంగదల్లి మర్మవేనాదరు యిల్ల। ఆదకారణ
నిమగె సమస్తవు తిళిదదె యెందూ వొబ్బనూ నింమంను కేళ

లగత్యవిల్లవెందూ నావు బల్లెవు। నీవు సర్వేశ్వరనింద హొరటి తంత దృఢవాగి విశ్వాశిసుత్తేవెంధేళిదరు। అదక్కె స్వామిగళు యీగ తుంబా మనస్సినింద విశ్వాసిసుత్తీరో? ఆదరె నావు నిమగె నిశ్చయవాగి హేళువదేనందరె కొంచద తరువాయ నింమల్లి వొబ్బొబ్బను తంన తంన మనెగె వోడి హోగి నంమంను ఒంటియాగి బిట్టుబిడువను। ఆదరె నావు ఒబ్బరాగిరువదిల్ల। యాకెందరె నంమ పితనాదవరు నంమ సంగడ ఇద్దారెందు హేళిసిదరు॥

మోగరక్షకరు యివుగళంను హేళిసిద తరువాయ పరలోకవంను దృష్టిసి నోడి తంమ పితనాదవరంను బేడికొండద్దేనందరె తందెయే యీగ తక్క సమయ బంతు। నింమ పుత్రనంను మహిమె పడిసిరి। సర్వజాతి జనాంగగళు అవరంను విశ్వాసిసి అవరిగె ఆరాధనె సల్లిసువహాగె దయమాడిరి। ఆగలు నింమ కుమారను ప్రతియాగి నింమంను అవర ముఖాంతరవాగి మహిమె పడిసువరు। ఏనందరె ఇవరు సర్వ జనాంగగళంను నిత్య జీవక్కె వ్వెయ్యువహాగె నీవు అవరిగె ఇవుగళంను స్వాస్థియాగి హేళిసిద్దీరి। మనుష్యరు నింమన్నూ నింమింద కళుహిసల్పట్ట నింమ కుమారనాద జేసునాథరన్నూ నిజవాద ఏకదేవరెందు అరియువదే నిత్య జీవవాగిదే। నంమ విధేయత్వదిందలూ బోధనెయిందలూ యీలోకదల్లి నావు నింమంను మహిమె పడిసిదెవు। మత్తు నీవు నమగె మాడనేమిసిద కార్యగళెల్లా తీరిసిదెవు। తందెయే! నిత్యకాలదింద నంమ దివ్య స్వభావద మేలెగె నమగె వుంటాగిద్ద మహిమెయంను యీ నంమ నరస్వభావక్కు సహ దయపాలిస బేకెందు బేడికొళ్ళుత్తేవె। తావు నమగె కొట్టంథా మనుష్యరిగె నింమ తిరు నామవంను ప్రసిద్ధి మాడిదెవు। నింమవరాగిద్దరు। మత్తు అవరంను నమగె దయపాలిసిదిరి। అవరు నింమ వాక్యవంను కైకొండు అనుసరిసిదరు। నీవు నమగె హేళిసిదంథ వాక్యగళంను అవరిగె బోధిసిదెవు। అవుగ

ళంను అవరు అంగీకరిసి నావు నింమింద హొరటు బందెవెంతలూ నీవు నంమంను కళుహిసిదిరెంతలూ అరితుకొండు విశ్వాసిసిదరు। నావు అవరిగాగి ప్రార్థిసుత్తేవె। దుర్మార్గదల్లి నడెదు నంమ అనుగ్రహవంను అసడ్డి మాడువంథా యీ లోకదవరిగాగి నావు ప్రార్థిసువవరల్ల। నంమ తందెయాదవనే నింమ మితియిల్లద అంతఃకరుణెయంనూ దయవంనూ నోడి నీవు నమగె కొట్టంథా శిష్యరంను కాపాడికొళ్ళి। నావు ఏకమత్రరు ఏకవాగిరువ ప్రకార యివరూ తంమొళగె అన్యోన్యవాగి స్నేహదింద ఏకవాగిరువహాగె మాడ కరుణిసిరి। అవర సంగడ నావు యిరువాగ నింమ నామధేయదల్లి అవరంను నడెసికొండు బందెవు। తావు నమగె దయపాలిసిదంథవరంను కాపాడిదెవు। తంన కెట్టతనద నిమిత్త తంనంను పిశాచన వశక్కె ఒప్పిసిదంథా ఆ క్రష్టనే వినాయిసి అవరొళగె ఒబ్బనాదరూ నాశనవాగలిల్ల। నీవు అవరంను ఈ లోకదొళగింద తెగధారువ హాగె అల్ల। అవరంను పాపదింద తప్పిసి కాపాడువహాగె నింమంను ప్రార్థిసుత్తేవె। పరిశుద్ధత్వదల్లి అవరంను స్థిరపడిసిరి। ఆత్మగళంను రక్షిసువదక్కె నీవు నంమంను కళుహిసిద ప్రకార నావూ అవరంను కళుహిసిద్దేవె। అవరిగాగి మాత్రవల్ల। ఆదరె అవర వాక్యగళంను కేళి నమ్మల్లి విశ్వాసవిడ హోగువంథవరిగాగియూ బేడికొళ్ళుత్తేవె। హీగిద్దు తందెయే నావు నింమల్లియూ నీవు నంమల్లియూ ఇరువ మేరెగె నంమ శిష్యరు అన్యోన్యవాద స్నేహదింద నంమల్లి మేరేక్షవిసికొండిరువహాగె నిమగె మనివె మాడుత్తేవె। తావు నంమంను కళుహిసిదిరెంత లోకదవరు ఇదరిందలే అరితుకొళ్ళువరు। ఉత్తమ తందెయాదవనే తావు నమగె దయపాలిసిదంథా మక్కళు నంమొందిగె పరమ మహిమెయల్లి యిరువహాగూ తావు నంమ మనుష్య స్వభావవంను శృంగరిసిద కాంతియన్ను అవరు నోడువహాగూ

ನಿಂಮಂನು ಬೇಡಿಕೊಳುತ್ತೇನೆ। ಪರಿಶುದ್ಧವುಳ್ಳ ತಂದೆಯೇ ಲೋಕವು ನಿಂಮಂನು ಅರಿಯದು। ನಾನೋ ಅಂತಲೆ ನಿಂಮಂನು ಅರಿತಿದ್ದೇನೆ। ಮತ್ತು ನೀವು ನಂಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೀರೆಂತ ನಂಮ ಶಿಷ್ಯರು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿದರು। ಹೀಗಿದ್ದು ಯಿವರು ತಂಮ ದೇವರಾದ ನಿಂಮಂನೂ ತಂಮ ಪರರಂನೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಪಕ್ಷದಿಂದ ಸ್ನೇಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಹಾಗೂ ನಿಮಗೂ ನಮಗೂ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾದ ಸ್ನೇಹವು ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವಹಾಗೂ ಮಾಡ ಕರುಣಿಸಿರಿ ಸ್ವಾಮೀ ಎಂದು ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ತಂಮ ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಂನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು॥

ತರುವಾಯ ಕೆದ್ರೋನೆಂಬ ಹಳ್ಳವ ದಾಟಿ ಓಲಿವೇತೆಂಬ ಪರ್ವತದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಗೆತ್ಸೆಮನಿ ಎಂಬ ತೋಟಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರೊಳಗೆ ಎಂಟು ಮಂದಿಯಂನು ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲ ಹೇಳಿ ಅವರ ಸಂಗಡ ಇಗೋ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪದೂರದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಹೋಗಿ ಜಪ ಧ್ಯಾನದೊಳು ಯಿದ್ದು ಪುನಃ ನಿಂಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುವ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕೂ ನೀವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು ಯಿರಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟರು। ಮತ್ತು ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿರುವ ಜಾಕೋಬು ಜೋವಂನೇಸು ರಾಯಪ್ಪನೆಂಬ ಯೀ ಮೂರು ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರಂನು ತಂಮ ಹಿಂದೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಶೃಂಗಾರ ವನದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು। ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿದಾಗ ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರಂನು ನೋಡಿ ನೀವು ಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಳದ ಹಾಗೆ ದೇವಾನುಗ್ರಹವಂನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವದು ಅವಸರವೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಮತ್ತು ಜೇಸುನಾಥರು ತಮಗೆ ಬರಹೋಗುವಂಥಾ ಮರಣ ಪ್ರಯಾಸಗಳಂನು ತಿಳಿದು ಮಹಾ ದುಃಖವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಹೃದಯದ ಬಲವೆಲ್ಲ ತಗ್ಗಿ ಹೀನರಾಗಿ ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರ ಕಡೆಗೆ ತಿರಿಗಿ ಅವರ ಸಂಗಡ ಯಿಗೋ ನಂಮ ಆತ್ಮವು ಸಾವೂ ವಿಷವೂ ತುಂಬಿದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿಧೆ। ಆದದ್ದರಿಂದ ನೀವು ನಂಮ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಜಾಗರಣೆಯಾಗಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು। ಆಬಳಿಕ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲೆಸೆಯುವಿಕೆಯ ದೂರ ಹೋಗಿ ಮೊಣಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ತಂಮ ತಿರು

ಮುಖವಂನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೊಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ದಿವ್ಯ ಪಿತನಂನು ನೋಡಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದು ಯೇನಂದರೆ ವೋ ತಂದೆಯೇ ತಮಗೆ ಕೂಡದ ಕಾರ್ಯವು ಒಂದೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ! ಆದದ್ದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಈ ಕಠೋರವಾದ ಸಮಯವನ್ನು ದೇವರವರು ನಮಗೆ ಕ್ಲುಪ್ತಿಮಾಡಿದ ಮೇರೆಗೆ ದೇವರವರು ವುದ್ದೇಶಿಸಿದ ಯೀ ವಿಷದ ಪಾತ್ರೆಯಂನು ನಂಮಿಂದ ತೆಗದು ಹಾಕುವರಿಯಾಗಲಿ। ಆದರೂ ತಂಮ ಚಿತ್ತವೇ ಹೊರ್ತು ನಂಮ ಚಿತ್ತದ ಹಾಗಲ್ಲವೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿ ವಿನಯದೊಂದಿಗೆ ದಿವ್ಯ ಪಿತನಾಗಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಂನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು॥

ದಯಾಪರರಾದ ಕರ್ತರು ಮರಣಾವಸ್ಥೆ ಪಾಡುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರಂನು ಮರತು ಹೋಗದೆ ಅವರು ನಿದ್ರಾಭರರಾಗಿರುವದಂನು ತಿಳಿದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಯೆದ್ದು ರಾಯಪ್ಪನಂನು ಕರೆದು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಸಿಮೋನನೇ ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತೀಯಾ। ನಂಮ ಸಂಗಡ ಯೆರಡು ಘಳಿಗೆ ಹೊತ್ತಾದರೂ ಯೆಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಕೂಡದೋ? ಯೆಂಧೇಳಿ ಮತ್ತು ಪುನಶ್ಚ ಶಿಷ್ಯರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ನೀವು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದರೂ ಕಾದಿರಲಾರಿರೋ? ಇಗೋ ಆಲಸ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಜಾಗರಣೆಯಾಗಿದ್ದು ಶೋಧಕನ ತಂತ್ರಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ। ವೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ಬಿಡೆವೆಂಬದಾಗಿ ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಹೇಳಿದ ಘಟ್ಟಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಯೇನಾಯಿತು। ಮತ್ತೂ ಯಿಂಥಾ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಸುಲಭವಲ್ಲವೋ? ಅದಂನು ನಿರ್ವಾಹದೊಂದಿಗೆ ನಿಲ್ಲ ಹಿಡಿಯುವದು ಪ್ರಯಾಸವಾಗಿದೆ। ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಚುರುಕು ಕಾದು। ಆದರೆ ದೇಹದ ಬಳಲಿಕೆ ಜಾಡ್ಯ ಮಂದ ಯೀ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಬುದ್ಧಿ ಶೂನ್ಯವಾಗುವದುಂಟು। ಯಿಂಥವುಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಯೆಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ಮತ್ತು ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ತಿರಿಗಿ ಬಂದು ತಂಮ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಂನು ಬಹು ದೈನ್ಯವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡದ್ದೇನಂದರೆ ಓ ತಂದೆಯೇ ತಾವು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹೇಳಕೂಡದ

పాదుగళ పాత్రెయు నంమింద బిట్టు హోగువహాగాదరె తంమ
సంకల్పక్కె భంగవాగువదో? ఇగో నమ్మ మనుష్య స్వభావక్కె
ఒరు అసంఖ్యావాద యీ విషవాద పాత్రెయల్లి కుడియ సిద్ధనాగి
ద్దేవె। నిమ్మ చిత్తదప్రకారవాగలి యెందు ప్రార్థిసిదరు। తరువాయ
దివ్య రక్షకరు ఆ మూరు మంది శిష్యర బళిగె పునశ్చ బందరు।
ఆగలవరు దుఃఖాక్రాంతదింద ముంచిన హాగె నిద్రెమాడుత్తిరువ
దంను కండు అవరంను యెబ్బిసిదరు। మత్తు స్వామియ గదరికె
యింద గాబరియాగి యెద్దు ఒందు వాక్యవాదరూ హేళదె మౌన
రాగి నింతరు। హీగిద్దు స్వామిగళు తంమ పాదుగళంను తిరిగి
నెనసికొండు ముంచినహాగెయే తంమ దివ్య పితనంను మహా
భరితనొందిగె ప్రార్థిసిదరు। ఆగ దేవ చిత్తక్కె అనుకూలవాగి
తంమ ఆంతర్యగళూ తంమ దేహవూ అతిశయ వ్యాకుల వ్యథె
దిగులుగళంను అనుభవిస తొడిసిదవు। ఆ దివ్య కర్తరు హేరళ
వాద భీతి వ్యథె కస్తి మొదలాద మనస్సిన సంకటవంనూ తాళ
కూడద అవధియంనూ హొంది యిరువాగ అవర దివ్య శరీరవు
రక్తద బెవరు బెవరుగ రక్తవు బొట్టు బొట్టుగళాగి నెలద మేలె
సోరితు। యిదరింద దేహవాద్యంతవు తారి నిస్త్రాణవాగి క్షీణి
సితు। ఆదరూ తంమ దివ్య పితనంను యెడె బిడదె ప్రార్థిసుత్తా
యిద్దరు। ఆ తరుణదల్లి పితనాద సర్వేశ్వరను ఇవర మనుష్యత్వ
వంను ఆదరిస బేకెంబదాగి పరలోకద దెశెయింద ఒబ్బ సమ్మ
నస్సాదవరంను కళుహిసి ఆ సంమనస్సాదవరు దేవ సుతనాద
వరిగె ఆదరణెయ మాతుగళంను హేళి అవరంను సంతైసిదరు।
ఆగలు దివ్య రక్షకరు దృఢవంను హొంది ధైర్యదొడనె పితనాద
సర్వేశ్వరనిగె స్తోత్ర మాడి తావు వహిసికొండంథా లోకద
రక్షణ్యవంను నెరవేరిస ఒప్పికొండరు। మత్తు ప్రార్థనె మాడి
ముగిసిద బళిక కదలద చిత్తరాగి యెద్దు మూరనే సల శిష్యర

ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಯಿಂನು ಮೇಲೆ ನೀವು ತಲೆದಿಂಬು ಹಾಕಿ ಸುಖ ವಾಗಿ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುವಿರಾಗಲಿ। ಆದರೆ ಯಾಗ ಮಾತ್ರ ಏಳಿರಿ। ಯಿಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೂ ನಿದ್ರೆಮಾಡಿದ್ದು ಸಾಕೆಂದು ಪಾಲಿಸಿ ಯಿಗೋ ಮನುಮಗನು ಪಾಪಿಗಳ ಕೈಯ್ಯಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಪಡುವ ಘಳಿಗೆ ಸಮೀಪವಾಯಿತು। ಮತ್ತು ಅವರಂನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಡುವಂಥವನು ಹತ್ರ ಸೇರಿದನು। ಏಳಿರಿ। ನಾವು ಹೋಗುವಎಂಧೇಳಿದರು॥

ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಯಾಕಡಿವಚನಗಳಂನು ಪಾಲಿಸಿದಾಗಲೇ ಯಿಗೋ ಜೆರುಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿದ್ದ ರೋಮಾಪುರಿ ಸೇವಕರ ಒಂದು ತುಕಡಿಯೂ ಫರಿಜಯರಿಂದಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುರುಗಳಿಂದಲೂ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜನರ ಸಮೂಹವೂ ಅವರ ಮುಂದೆ ಹಂನೆರಡುಮಂದಿ ಅಪೋಸ್ತಲರೊಳಗೆ ದ್ರೋಹಿಯಾದ ಜೂದಾಸನೂ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟರು। ಅವರೊಳಗೆ ಕೆಲಬರು ಕತ್ತಿಗಳಂನೂ ಕೆಲಬರು ದೊಂಣೆಗಳಂನೂ ಕೆಲಬರು ದೀವಟಿಗಳಂನೂ ಯಾ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳಂನೂ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲರು ಏಕವಾಗಿ ಆ ತೋಪಿನೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು। ಸದ್ಗುರುವಾಗಿರುವ ಜೇಸುನಾಥರು ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ಕೂಡಾ ಹೋಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾ ಯಿರುವಂಥಾ ಆ ಸ್ಥಳವು ಆ ದ್ರೋಹಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು। ಆಗ ಆ ರಾತ್ರಿಯೊಳು ಜೂದಾಸನು ರಾಣುವೆಯ ಜನರಿಗೆ ನಾನು ಯಾರಂನು ಮುದ್ದಿಡುವೆನೋ ಅವನೇ ಜೇಸುವು। ಅವನನ್ನು ಅಡ್ಡಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹಿಡಿದು ಭದ್ರವಾಗಿ ಕರೆಕೊಂಡ್ಹೋಗಿರಿ ಎಂದು ಗುರುತು ಹೇಳಿದನು। ಅದೇವೇಳೆಗೆ ದ್ರೋಹಿಯಾದ ಆ ಶಿಷ್ಯನು ಸಕಲ ಆರಾಧನೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿರುವ ದಿವ್ಯ ಗುರುವಾದ ಜೇಸುನಾಥರಂನು ಪಾಪಾತ್ಮರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡ ಅವರ ಹತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಹಾ ಡಂಭದಿಂದ ಗುರುವೇ ನಮಸ್ಕಾರವೆಂದು ತಕ್ಕೈಸಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದನಿಟ್ಟನು। ಯಾ ದುರಿತ ದೋಷವು ತಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಅರೋಚಿಕವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅಪರಿಮಿತ ಕರುಣೆಯುಳ್ಳ ಕರ್ತರು ಶಾಂತದೊಡನೆ ಅವರಂನು ಯಾಚಿಸಿ ಓ ಸ್ನೇಹಿತನೇ ನೀನು ಯಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕಾರಣವೇನು? ಯಿದು ಎಂಥಾ ಮಾತು? ನೀನು ಮುದ್ದಿನ ಮುಖಾಂತರದಿಂದ ನಂಮಂನು ತೋರಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೀಯಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು।

ಯೀ ಮೃದು ವಚನಗಳಿಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಮನಸ್ಸು ಕರಗದೆ ಕಠಿಣ ಹೃದಯವುಳ್ಳ ಆ ಶಿಷ್ಯನು ಅವರಂನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಬಳಿಕ ತಾನು ವಡಂಬಡಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮೂವತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿ ಕಾಸುಗಳಂನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ರಾಣುವೆಯ ಗುಂಪಿನೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡನು। ಆಗ ತಮಗೆ ಬರ ಹೋಗುವದೆಲ್ಲವಂನು ತಿಳಿದು ಯಾವದಕ್ಕಾದರೂ ಭಯಪಡದೆ ಸ್ವಾಮಿ ಯೂದೆಯರಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅವರಂನು ನೋಡಿ। ಓ ಜನರುಗಳಿರಾ ಯಿಲ್ಲಿ ನೀವು ಯಾರಂನು ಹುಡುಕುತ್ತೀರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರು ನಜರೇನನಾದ ಜೇಸುವಂನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಯಿದ್ದೇವೆಂದ್ಹೇಳಲಾಗಿ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ। ನೀವು ಹುಡುಕುವಂಥವರು ನಾವೇ। ಯೆಂದ್ಹೇಳಿದರು। ಇವರು ಯಿಂನೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಸಿಡಲು ಹೊಡೆದ ಮೇರಿಗೆ ಯೂದಾಸನೂ ಅವನ ಕೂಡಾ ಯಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ತತ್ತಳಿಸುತ್ತಾ ಹಿಂಭಾಗವಾಗಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮೂರ್ಛೆ ಗೊಂಡು ಬಿದ್ದರು। ಕೊಂಚದ ಮೇಲೆ ಆಯುಸ್ಥರರು ಭಯಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಎಚ್ಚರರಾಗಿ ಎದ್ದರು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಿರಿಗಿ ಅವರಂನು ನೋಡಿ। ನೀವು ಯಾರಂನು ಹುಡುಕುತ್ತೀರೆಂದು ಮುಂಚಿನಹಾಗೆಯೇ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರು ನಜರೇನನಾದ ಜೇಸುವಂನು ಹುಡುಕುತ್ತೇವೆಂದ್ಹೇಳಿದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಕರ್ತರು। ನೀವು ಹುಡುಕುವ ನಜರೇನನಾದ ಜೇಸುವು ನಾವೇ। ಯೆಂಬದಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಪಾಲಿಸಿದ ವಚನವಂನು ಮರೆತಿರಾ। ನಾವೋ ಅಂದರೆ ನಿಂಮ ಕೈವಶದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ। ಆದರೂ ನೀವು ಯೀ ನಂಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೇನಾದರೂ ಅಪಾಯ ಮಾಡದೆ ಹೋಗಗೊಡಿಸಿರೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಆಗ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರು ತಂನ ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ನೋಡಿ ಯಿಗೋ ದೇವರವರು ನಂಮ ವಶವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದಂಥವರೊಳಗೆ ನಾವು ಒಬ್ಬನಂನಾದರೂ ಕಳಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯವು ನೆರವೇರಿತು॥

ಈ ಮೇರಿಗೆ ಶಿಷ್ಯರಂನು ಹೋಗಗೊಡಿಸಿದ ಬಳಿಕ ದುಷ್ಟ ಯೂದೆಯರು ದಿವ್ಯಕರ್ತರ ಮೇಲೆ ಕೈಯ್ಯಿಗಳಂನು ಹಾಕ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹಿಡುಕೊಂಡರು। ಅದಂನು ಶಿಷ್ಯರು ಕಂಡು ಅವರಂನು ಬಿಡಿಸ

సిద్ధవాదవరాగి సమాధాన రాయరాగిరువ జేసునాథరంను నోడి ఆళిదవరే నావు కత్తియింద కడియోణ? యెందు అప్పణెయంను కేళిద క్షణక్కె అతి తీక్ష్ణవుళ్ళ రాయప్పను కత్తియంను హిరిదు శ్రేష్ఠగురువిన సేవకనాద మల్ఖూజెంబవన బలకివియంను హరియ కడిదను। ఆగలు దివ్య జేసునాథరు శిష్యరంను గదరిసి। నీవు శాంతియుళ్ళవరాగి యెల్లాంను సహిసికొండిర బేకెందు హేళి రాయప్పనంను నోడి। నీను తీక్ష్ణవాగి హిరిద కత్తియంను అదర వశెయొళగె హాకు। ఇదో వేదనీతియ మేరెగె తక్క అధికారవిల్లదె హగె తీరిసికొళ్ళ కత్తియింద కడియువవరు కత్తియిందలే కడియల్పడువవరల్లవే? హాగాదరె నంమ శత్రుగళంను హొడెద నావు నంమ పితనాద సర్వేశ్వరనంను బినివి మాడలారెవో? నావు అవరంను బేడికొండెవాదరె యీగలే అవరు నమగె సహాయక్కాగి ౧౨ సావిరక్కింతా హెచ్చాద దేవదూతర సైన్యగళంను కళుహిసువరు। నంమ పితనాదవరు కొట్ట పాత్రెయంను నావు కుడియబారదొ। యీమేరెగె నీను నడెసిదల్లి వేదవచనగళు నెరవేరువదు హ్యాగెందు హేళిసిదరు। హీగె రాయప్పన కోపాటోపవంను, శాంతపడిసిద బళిక పరమ వైద్యరాద దివ్యకర్తరు కడియల్పట్ట కివియంను మొదలాగినహాగె మాడి ఆ సేవకనంను స్వస్థపడిసిదరు। ఇంథా అద్భుతవంను నోడిద యూదియరు కించిత్తాదరూ మనకరగదె యిద్దరు। మత్తు పరిచారకరూ రాణువెయ అధిపతిగళూ ప్రధాన ఆచార్యర సేవకరూ యీ మొదలాదవరెల్లరన్ను స్వామియవరు నోడి। కేళిరి జనరుగళిరా। నీవు కత్తిగళొడనెయూ దొణ్ణెగళొడనెయూ కళ్ళనంను హిడియువ మేరెగె నంమంను హిడియ బందిరల్లవే? ఇదక్కె ఆయుధగళు బేకో? దినంప్రతియూ నావు నింమ కూడా దేవాలయదొళు కుళితు ప్రసంగిసువల్లి నమ్మ మేలె కైయిగళంను హాకి హిడిదవరల్ల। ఆదరె యీగ నిమగె

ಸಮಯವೂ ನರಕಭೂತಗಳ ಬಲಾತ್ಕಾರವೂ ಫಲಿತವಾಗುವ ಕಾಲವೆಂಹೇಳಿದನು। ಆಗಲು ಜೂದೆಯರ ತಳವಾರರೂ ಅರಮನೆಯ ಭಂಟರೂ ಯಿವರ ಅಧಿಪತಿಯೂ ಏಕವಾಗಿ ಕೂಡಿ ಅವರನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಹಿಡಿದು ಹಗ್ಗಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಿದರು। ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಕರ್ತರು ಅವರ ಕೈಯ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಬಿದ್ದಾಗಲೇ ಶಿಷ್ಯರು ಅಧೈರ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದು ತಮದೊಡನೆ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋದರು। ಆದರೆ ಯಾವನೊಬ್ಬ ಪ್ರಾಯಸ್ಥನು ದುಪ್ಪಟ್ಟಿ ಹೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜೇಸುನಾಥರಿಗೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವದನ್ನು ಸೇವಕರು ನೋಡಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು। ಸಿಕ್ಕಲ್ಪಟ್ಟ ಆ ಪ್ರಾಯಸ್ಥನೋ ಅಂದರೆ ತನ್ನ ವಸ್ತ್ರವ ಅವರ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ನಿರ್ವಾಣವಾಗಿ ಓಡಿಹೋದನು॥

ಮತ್ತು ದುಷ್ಟರಾದ ಜೂದೆಯರೂ ರಾಣುವೆಯವರೂ ಯಾ ಮೊದಲಾದವರು ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಮುಂಚೆ ಕಟ್ಟಿಯಿದ್ದ ಕಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಎಳದುಕೊಂಡು ಕೈಫಾಸಿಗೆ ಮಾವನಾಗಿದ್ದ ಅಂನಾಸನ ಮನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನಪ್ಪಂದ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋದರು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ಹಗ್ಗಗಳಿಂದ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದನ್ನು ಆ ದುಷ್ಟಾತ್ಮನು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಮರುಕ ಪಡದೆ ಆ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಟ ಗುರುತ್ವ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂಥಾ ತನ್ನ ಅಳಿಯನ ಬಳಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು। ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವರ್ತಮಾನವೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದವರಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಟ ಗುರುಗಳೂ ಜನರ ಹಿರಿಯರೂ ಎಲ್ಲರು ಕೈಫಾಸನ ಮನೆಯ ಹಜಾರದೊಳಗೆ ಸಭೆಯಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡರು। ಈ ಕೈಫಾಸೆಂಬವನು ಮೊದಲು ಜೂದೆಯರಿಗೆ ಸಂಮತಿ ಪಟ್ಟು ಜನರಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಸಾಯುವದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿದವನೇ। ಮತ್ತು ಯಾ ದ್ರೋಹಿಯಾದವನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಸಂಘವು ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವಲ್ಲಿ ರಾಯಪ್ಪನು ಹೇಡಿತನದಿಂದ ಬಹು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಯೋಗ್ಯ ವಿಚಾರಗಳ ಮನಸ್ಸಿನೊಳು ನೆನಸಿ ದಿವ್ಯ ಗುರುವಾದವರನ್ನು ಯಿನ್ನೊಂದಾವರ್ತಿ ದರ್ಶನ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಕಾದುಕೊಂಡು ಇರುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನು ಸ್ವಾಮಿಯ ಹಿಂದೆ ಹೋಗು

ವಂಥಾದಂನು ಕಂಡನು। ಕಂಡಾಗಲೇ ತಾನೂ ದೂರದಿಂದ ಅವರಂನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು। ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರಂನು ಬೆಂಬಳಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಶಿಷ್ಯನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುರುವಿಗೆ ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟಕಾರಣ ವಿಘ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಅವರ ಕೂಡಾ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು। ಕೈಸಾಲೆಯೊಳಗೆ ನಿಂತ ಬಳಿಕ ಹೊರಗೆ ಇದ್ದ ರಾಮಪ್ಪನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಚೆಗೆ ಹೋಗಿ ದ್ವಾರಪಾಲಕಳ ಸಂಗಡ ಮಾತಾಡಿ ಅವನಂನು ವೊಳಗೆ ಕರೆತಂದನು। ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಛಳಿಯಕಾಲವಾಗಿದ್ದದರಿಂದ ಅಂಗಳದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯಂನು ಹೊತ್ತಿಟ್ಟು ಛಳಿಕಾಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಪರಿಚಾರಕರ ಸೇವಕರ ಗುಂಪಿನೊಳಗೆ ಕಲತುಕೊಂಡನು। ಮತ್ತು ರಾಮಪ್ಪನು ಮಹಾ ಚಂಚಲಚಿತ್ತನಾಗಿ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಸಂಭವಿಸುವದೋ ಯೆಂದು ನೋಡ ಅವರ ಕೂಡಲೇ ಛಳಿಕಾಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು॥

ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಕರ್ತರ ಮೇಲೆ ಮತ್ಸರವುಳ್ಳವನಾದ ಕೈಫಾಸೆಂಬವನು ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಂನು ತಂನ ಬಳಿಗೆ ಬರಮಾಡಿ ನಿಂನ ಶಿಷ್ಯರು ಯೆಂಥವರು? ಅವರ ಆಚಾರ ಮರ್ಯಾದೆ ನಡತೆಗಳೇನು? ನೀನವರಂನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ ಕಾರಣವೇನು? ಜನರಿಗೆ ವುಪದೇಶಿಸುವ ವುಪದೇಶದ ಸಾರಾಂಶವೆಂಥಾದ್ದು? ಯೆಂದು ಕೇಳಿದನು। ಆಗ ದಿವ್ಯಕರ್ತರು ಆ ಕೆಟ್ಟವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವ ತಿಳಿದು। ಇಗೋ ಸಮಸ್ತ ಜ್ಯೂದಿಯರು ಸಂಘಕೂಡುವ ಸ್ಥಳವಾದ ಶಿನಗೋಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಸತ್ಯೋಪದೇಶಗಳಂನು ಬೋಧಿಸಿ ಎಲ್ಲರು ತಿಳಿಯುವಹಾಗೆ ಬಟ್ಟಬಯಲಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದ್ಧೇವೆ ಹೊರ್ತು ಗುಪ್ತದೊಳಗೆ ಯೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ಮಾತಾಡಿ ಬೋಧಿಸಿದವರಲ್ಲ। ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ನಂಮಂನು ಶೋಧಿಸುವದೇನು? ನಮ್ಮ ಬೋಧನೆಯಂನು ಕೇಳಿದಂಥವರಂನು ಶೋಧಿಸಿ ನೋಡಿರಿ। ನಂಮ ಬಾಯೊಳಗಿಂದ ಹೊರಟ ವಚನಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವವೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಜೇಸುನಾಥರು ಯಾ ಮೃದುವಾದ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರ ಯಿದ್ದ ಸೇವಕನು ಯೊಬ್ಬನು ಅವರಂನು ಕೋಪದೃಷ್ಟಿಯೊಡನೆ ನೋಡಿ ಯೆಲಾ ನೀನು ಯಾಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯು

ಸ್ತಗ ಹೇಳುತ್ತೀಯಾ? ಎಂಥೇಳಿ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುವಿನ ಕೆಂನೆಯ ಮೇಲೆ ಚಪ್ಪಟ್ಟಿ ಬಡಿದನು। ಗುಲಾಮರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವಂಥಾ ಅವಮಾನವಂನು ಸಹಿಸಿದ ಅತ್ಯಂತ ಸಾತ್ವಿಕರಾದವರು ಯಿಂಥಾ ಅನ್ಯಾಯವಂನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಆ ಕೆಟ್ಟ ಶೇವಕನ ಸಂಗಡ। ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯ ಮಾತುಗಳೇನಾದರೂ ಹೇಳಿದೆವೋ ನಾವು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪೇನೆಂದು ತೋರಿಸು। ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಸರಿಯಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಯಾತಕ್ಕೆ ನಂಮಂನು ಹೊಡೆಯುತ್ತೀ ಯೆಂದು ಕೇಳಿದರು। ದಿವ್ಯಕರ್ತರು ಯಿಾ ನ್ಯಾಯವಾದ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರದಿಂದ ಆ ದುಷ್ಟ ಶೇವಕನಂನು ಗದ್ದಿಸುವಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಕರ್ತರೊಳಗೊಬ್ಬನಾದರೂ ಬಾಯಿ ಎತ್ತಲಿಲ್ಲವು। ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಕ್ರೋಧವು ಬರ ಬರ ಹೆಚ್ಚಿ ಯಾವ ವುಪಾಯದಿಂದಲಾದರೂ ಆತನಂನು ಮರಣಕ್ಕೆ ನಿರ್ವ್ಯಸುವದಕ್ಕೆ ಆಲೋಚಿಸಿದರು। ಮತ್ತು ತಕ್ಕ ಅಪರಾಧವು ದೊರಕದೆ ಯಿದ್ದದರಿಂದ ಕಳ್ಳ ಸಾಕ್ಷಿ ನುಡಿಯುವವರಿಗೆ ಲಂಚವಂನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳ್ಳ ಸಾಕ್ಷಿಯ ನುಡಿಸಿದರು। ಆದರೆ ಆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ವೊಂದಕ್ಕೊಂದು ಸರಿ ಬೀಳಲಿಲ್ಲವು। ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಯಿಬ್ಬರು ಸಭೆಯೊಳಗೆ ನಿಂತು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ದಿವ್ಯಕರ್ತರ ವಚನಗಳಂನು ವಿವರಿಸಿದರು। ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಆ ಕಳ್ಳ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದು। ಯಾತನು ಜೆರುಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ ದೇವಾಲಯವಂನು ತೋರಿಸಿ ಜನರ ಸಂಗಡ। ಯಿಗೋ ನಾನು ದೇವಾಲಯವಂನು ಕೆಡವಿದೆನಾದರೆ ಮೂರು ದಿನಗಳೊಳಗೆ ಅದಂನು ಪುನಶ್ಚ ನಿರ್ಮಿಸ ನನಗೆ ತ್ರಾಣೆಯುಂಟೆಂಥೇಳಿದನೆಂದು ಬೊಂಕಿದರು। ಏನಂದರೆ ಜೇಸುನಾಥರು ವೊಂದು ದಿನ ತಂಮ ದಿವ್ಯ ಶರೀರವಂನು ಕುರಿತು ಅವರ ಸಂಗಡ ಯಿದೋ ನೀವು ಯಿಾ ಮಂದಿರವಂನು ಕೆಡವಿರಿ। ಮತ್ತು ನಾವು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಬಳಿಕ ಇದಂನು ತಿರಿಗಿ ಯೆಬ್ಬಿಸುವೆವು ಯೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲ। ಆದರೆ ಆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ ವಂಚನೆಯಂನು ಲೈಲು ಮಾಡದೆ ಸ್ವಾಮೀ ಮೌನವಾಗಿದ್ದರು। ಆಗಲು ಗುರು ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಅದಂನು ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸು ತಾಳಲಾರದೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಮೀರಿತಪ್ಪಿ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಮಹಾ ಕೋಪ ದೃಷ್ಟಿಯೊಡನೆ ಅವರಂನು ಈಕ್ಷಿಸಿ। ಯೇನು ನೀಚನೇ? ಯಿಾ ಸಾಕ್ಷಿ

ಗಳು ನಿಂನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುವ ತಪ್ಪುಗಳಂನು ಕೇಳಿದಿಯಾ ? ಅವುಗ
ಳಂನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಒಂದು ವಚನವಾದರೂ ಹೇಳಲಾರಿಯಾ ? ಎಂದು
ಗದರಿಸಿದನು। ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಕರ್ತರು ಇಂಥಾ ಗದರಿಕೆ
ಗಳಿಗೆ ಹೆದರದೆಯೂ ಏನು ಹೇಳದೆಯೂ ಮೌನವಾಗಿದ್ದರು। ಆಗ
ಶ್ರೇಷ್ಟ ಗುರುವು। ನೀನು ಪರಾಪರ ವಸ್ತುವಿನ ನಿಜವಾದ ಸುತನಾಗಿದ್ಧಿಯೋ
ಏನೋ ಎಂಬುವದಂನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು
ಜೀವವುಳ್ಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆಣೆ ಇಡುತ್ತೇವೆಂಧೇಳಿದನು।
ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಅತಿ ಪಾಪಿಷ್ಟನಾದ ಕೈಫಾಸಿನಲ್ಲಿ ಗುರು ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವ ಬರು
ಮಾನಿಸಿ ದೇವ ಸುತನಾದ ಜೇಸುನಾಥರು ತಂಮ ಪಿತನಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ
ವಾಗಿ ಆ ಆಚಾರ್ಯನು ಕೇಳಿದ ಮಾತಂನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸ ತಂಮ ದಿವ್ಯ ಬಾಯಿ
ಯಂನು ತೆಗದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು। ಕೇಳಿರಯ್ಯಾ ನೀವು ಹೇಳಿದಂಥಾ
ವಾಕ್ಯವು ಸಹಜವೇ। ಏನಂದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕುಮಾರನು ನಾವೇ।
ಇದಲ್ಲದೆ ಇಂನೂ ನಾವು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸ ಹೋಗುವ ಸತ್ಯ ವಚನವಂನು
ಗ್ರಹಿಸ ಬೇಕು । ಮನುಷ್ಯರೊಳಗೆ ಪರಿಚಿತಿಯಾಗಿದ್ದು ಯಾವಾಗಲೂ
ನಿಂಮಿಂದ ನಿಂದಿಸಲ್ಪಡುವಂಥಾ ಮನುಮಗನು ಇಂನು ಮೇಲೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ
ಯಾಗಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಬಲ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸರ್ವ ತ್ರಾಣೆಯಿಂದ
ಸಮಸ್ತ ಜನರಿಗೂ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡ ಮೇಘಗಳ ಮೇಲಾಸೀನ
ರಾಗಿ ಬರುವದಂನು ನೋಡುವಿರೆಂಬದಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದರು। ಈ ವಾಕ್ಯಗ
ಳಂನು ಕೈಫಾಸೆಂಬವನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ವುಗ್ರ ಕೋಪಿತನಾಗಿ ಜೂಡೆಯರ
ಬಳಿಕೆಯ ಮೇರೆಗೆ ರೋಷ ಅರೋಚಿಕೆಗೆ ಗುರುತಾಗಿ ತಂನ ವಸ್ತ್ರಗ
ಳಂನು ಹರುಕೊಂಡು ಸಭೆಯಂನು ನೋಡಿ ಇಗೋ ಇಷ್ಟು ದ್ರೋಹ
ವೆಲ್ಯಾದರುಂಟೋ ? ಈ ಪಾಮರನು ತಂನಂನು ತಾನೇ ದೇವರಿಗೆ ಸರಿ
ಸಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದೇವರ ದೂಷಿಸುವದಂನು ಕೇಳಿದಿರಲ್ಲವೇ ?
ಇನ್ನಾ ನಮಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಬೇಕೋ ? ನೀವೇ ಸ್ವಲ್ಪಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ
ಅವನ ಬಾಯೊಳಗಿಂದ ಹೊರಟ ಪರಮ ದೂಷಣೆಯ ಮಾತುಗಳಂನು ಕೇಳಿ
ದಿರಲ್ಲವೇ ? ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ ಎಂಬದಾಗಿ ನ್ಯಾಯ

ಕರ್ತರಂನು ಕ್ರೀತೇಪಿಸಿದನು. ಆಗ ಸಭೆಯುಸ್ತರೆಲ್ಲರು ಒಂದೇ ಪಟ್ಟಾಗಿ ಜೇಸುವೆಂಬ ದೂಷಕನು ಸಾವಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ಧಾನೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಹೇಳಲಾಗಿ ತಾವೇ ದೇವದೂಷಕರಾಗಿ ದೇವ ಶಾಪಕ್ಕೊಳಗಾದರು॥

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಆ ಗುರುಶ್ರೇಷ್ಠನ ತಂತ್ರೋಪಾಯಗಳಿಂದ ನ್ಯಾಯಕರ್ತರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಮರಣಾಜ್ಞೆಗೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಸಭೆಯುಸ್ತರೆಲ್ಲರು ಮುದ್ದು ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರಂನು ಹಿಡಿದು ಸೇವಕರ ಕೈಯ್ಯಗಳೊಳಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮರುದಿನದ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ದುಷ್ಟ ಸೇವಕರಿಂದಲೂ ಹೀನ ಪರಿಚಾರಕರಿಂದಲೂ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ನಗೆಗೇಡಾಗಿ ಹೊಂದಿದ ಅವಮಾನ ಶ್ರಮೆಗಳಂನು ಅಳವಡಿಸ ಕೂಡದು. ಮತ್ತು ಕೆಲಬರು ಸಂಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆರಾಧನೆ ಹೊಂದುವಂಥಾ ದಿವ್ಯಕರ್ತರ ಶಿರ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಉಗುಳಿ ಚಾಚಿ ತಳ್ಳಿ ಗುದ್ದಿ ಯಾಮೊದಲಾದ ಶ್ರಮೆಗಳಂನು ಪಡಿಸಿದರು. ಬೇರೆ ಕೆಲಬರು ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರ ನೇತ್ರಗಳಂನು ಹಳೇ ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ ಕೆಂನೆಯ ಮೇಲೆ ಬಡಿದು ಕ್ರೀಸ್ತುವೇ ನಿಂನಂನು ಬಡಿದವರ್ಯಾರೆಂದು ಹೇಳೆಂತ ಅಗಡ ವಿಗಡ ಆಡುವರು॥ ಆ ಹೀನರಾದ ದುಷ್ಟರು ತಂಮ ತಂಮ ಮನಸ್ಸು ಬಂದಹಾಗೆ ನಾನಾ ದುರ್ಭಾಷೆಗಳಂನು ಮಾತಾಡಿ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಾದ ವಾರ್ತೆಗಳಿಂದ ಅವರಂನು ಕೈಯು ನಿಂದಿಸಿ ಸಮಸ್ತ ಅಮಂಗಳ್ಯಗಳಂನು ಮಾಡಿದರು॥

ಇವೆಲ್ಲಾ ಕೈಫಾಸೆಂಬವನ ದಿವಾಣದೊಳಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಾಗಿ ರಾಮಪ್ಪನು ಕೆಳಗಿನ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ದ್ವಾರಪಾಲಕಳಾದ ಪ್ರೌಢ ದಾಸಿಯು ಬೆಂಕಿಯ ಅಂಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಛಳಿಕಾಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆತನ ಮುಖದ ಭಾವವಂನು ಬೆಂಕಿಯ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಆತನ ಸಂಗಡ, ನೀನು ಗಲಿಲೆಯನಾದ ನಜರೇನನೆಂಬ ಜೇಸುವಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿರುತ್ತಿ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನೀನು ಆ ಹೀನಸ್ತನ ಬಳೀಲಿ ಯಿರಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಆಗ ರಾಮಪ್ಪನು ಭಯಭ್ರಾಂತನಾಗಿ ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ ತಪ್ಪಿ, ಅಂಮಾ ಇದೆಂಥಾ ಮಾತು? ನೀನು ಹೇಳುವದೇನೋ? ನಾನು ಆ ಮನುಷ್ಯನಂನು ಅರಿ

ಏನು। ಅವನಿಗೆ ನಾನು ಶಿಷ್ಯನೂ ಅಲ್ಲವು। ಎಂದು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಬೊಂಕಿದಾಗಲೇ ಕೋಳಿ ಕೂಗಿತು। ಯೀ ಮೊದಲನೇ ಸಾರಿ ಕೂಗಿದ ಶಬ್ದವು ರಾಮಪ್ಪನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದದ್ದೇ ವಿನಾಯಿಸಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಗಲಲಿಲ್ಲವು। ಆ ಮೇಲೆ ರಾಮಪ್ಪನು ಯಾರಾದರೂ ತಂನಂನು ಗುರುತು ಹಿಡಿದು ಶೋಧಿಸದಹಾಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಆ ಅಂಗಳವ ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಮಾಳಿಗೆಯ ಹಜಾರದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು। ಆತನು ಬಾಗಲೊಳಗೆ ಹೋಗಲಾಗಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ದಾಸಿಯು ಆತನಂನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೊಡನೆ। ಏನೋ ಕಾಣೆ। ಯೀ ಮನುಷ್ಯನು ನಜರೇನನಾದ ಜೇಸುವಿನೊಂದಿಗೆ ಯಿದ್ದವನೆಂತ ಕಾಣುತ್ತೇ। ಯೀತನು ಅವನ ಸಂಮಂಧೀಕನೇ ಎಂತ ತೋರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಶಯ ಹುಟ್ಟಿಸಿದಳು। ಅದರ ನಿಮಿತ್ತ ರಾಮಪ್ಪನು ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗಿ ತತ್ತಳಿಸುತ್ತಾ ಹಿಂದುಮುಂದು ತೋಚದೆ ಆ ಸ್ಥಳವ ಬಿಟ್ಟು ಪುನಶ್ಚ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಯಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಛಳಿಕಾಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮತ್ತೂ ಆ ಸೇವಕರೊಂದಿಗೆ ಕಲತು ಕೊಂಡನು। ಆಗಲವರು ಯೀತನಂನು ನಿದಾನಿಸಿ ನೋಡಿ ನೀನು ಅವನ ಕೂಡಾ ಇರುವಂಥವನೋ ಏನು ಎಂಬದಾಗಿ ಕೇಳಲಾಗಿ ಆ ಗುಂಪಿನೊಳಗಿದ್ದ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು। ಹೌದು ತಪ್ಪದೆ ಯಿವನು ಜೇಸುವಿನ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು। ಯಾವದೊಂದು ದಿಕ್ಕು ತೋಚದ ರಾಮಪ್ಪನು ಮತ್ತೊಂದಾವರ್ತಿ ಅಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತಿನೊಳಗೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಥಾ ಆತನಂನು ನಾ ಕಾಣೆನೆಂದ್ಹೇಳಿ ಆಣೆಯಿಟ್ಟು ಬೊಂಕಿದವನಾದನು। ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎರಡು ಘಳಿಗೆಯಾದ ಬಳಿಕ ದೊಡ್ಡ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಹಾದ ಸೇವಕನಾಗಿಯೂ ರಾಮಪ್ಪನು ಕಿವಿ ಹರಿಯ ಕಡಿದವನ ಬಂಧುವನಾಗಿಯೂ ಯಿದ್ದ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ರಾಮಪ್ಪನಂನು ನೋಡಿ। ನಾನು ನಿಂನಂನು ತೋಪಿನೊಳಗೆ ಆತನ ಕೂಡಾ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಜಿಸಗೊಳ್ಳಲಾಗಿ ಆ ಸೇವಕನ ಸಂಗಡಿಗರೆಲ್ಲರು ಆತನಂನು ನೋಡಿ। ನೀನು ಗಲಿಲೇಯನಲ್ಲವೇ? ನಜರೇನನಾದ ಜೇಸುವಿಗೆ ನೀನೇ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿದ್ದೀ। ಏನಂದರೆ ನಿಂನ ಬಾಯಿ ಮಾತುಗಳಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯುವದೆಂದ್ಹೇಳಿದರು। ಇಂಥಾ ಕಠಿಣ ಶೋಧನೆಗಳೊ

ళగె బిద్దంథా భయభ్రాంతనాగిరువ రామప్పను ప్రాణ రక్షిసి కొండరె సాకెందు నెనసి రక్షకర మేలె యిట్ట నంబికెయం నెల్లా కళకొండు ఆతనంను సర్వథా అరియెనెందు బయిలాగి శపిసికొళ్ళలూ ఆణె యిట్టుకొళ్ళలూ ఆరంభిసిదను। మత్తు ఆతను యీ వాక్యగళ నుడియులాగి తిరిగి కోళి కూగితు। ఆసమయదల్లి దయాపరరాద యేసునాథరు హిందెగె తిరిగి రామప్పనన్ను దృష్టిసి నోడి ఆతన కఠిణ చిత్తవంను కరగిసువదక్కె యుక్త అనుగ్రహ వంనూ మొదలాద వర ప్రసాదగళంనూ ఆతనిగె కరుణిసిదరు। ఆగలు రామప్పను ఒళ్ళే విచారగళంను మనస్సిగె తందుకొండు యిదో యెరడు సార్తి కోళీ కూగిదక్కింత ముంచె మూరు సారి నీను నంమంను అరియెనెందు బొంకువి యెంబదాగి దివ్య రక్షకరు తనగె పాలిసిద భయంకరవాద వాక్యగళంను జ్ఞాపక మాడి కొండు పశ్చాత్తాపవూ దుఃఖవూ వుళ్ళవనాగి హొరగె హొరటు యేకాంతదల్లి బహళ అంగలాచికొండిద్దను॥

శుక్రవారద అరుణోదయదల్లి శ్రేష్ఠ గురుగళూ వేద పాఠకరూ జనర హిరియరూ తిరిగి కైఫాసిన మనెయ హజార దొళగె సంఘవాగి కూడిదరు। ఆగలవరు ఆ రాత్రియెల్లా కఠిణ అవజ్ఞె బాధె నింది వుపద్రాదిగళంను అనుభవిసిదంథా దివ్య రక్షక రంను పునః కరెసి సభెయ మధ్యదొళు నిల్లిసి కేళిద్దేనందరె। నీను లోక రక్షకనాద క్రీస్తువు హవుదో అల్లవో నమగె స్పష్టవాగి తిళిసెందు కపటవాద మనస్సాగి బెసగొండరు। అదక్కె దివ్య రక్షకరు। నావు నిమగె నిజవ హేళిదాగ్యూ నంమ వాక్య గళంను నీవు అంగీకరిసువదూ యిల్ల। నావు నింమంను కేళిదరె నీవు నమగె ప్రత్యుత్తరవ కొట్టు నంమంను బిడువదూ యిల్లవు। ఆదరూ నీవు హేళిద హాగె సర్వేశ్వరన కుమారను నావే। యెంబదాగి ముంచె కైఫాసిన బళియల్లి పాలిసిద మేరెగె ప్రత్యు

ತ್ತರವ ಕೊಟ್ಟರು। ಆಗಲು ಸಭೆಯವರೆಲ್ಲರು ಮಹಾ ಕೋಪದೊಡನೆ ಎದ್ದು ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿರುವ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಮರಣಾಜ್ಞೆಗೆ ನಿರ್ಣೈಸಿದರು। ಮತ್ತು ತಮ್ಮೊಳಗಿರುವ ಕ್ರೋಧ ಮಾತ್ಸರ್ಯವೆಲ್ಲಾ ತೃಪ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ವೊಬ್ಬ ಕಳ್ಳನಪ್ಪಂದ ಕಟ್ಟಿ ಎಳದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಜೂದೆಯ ಶೀಮೆಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಪೊಂಚುಸ್ ಪಿಲಾತುಸೆಂಬವನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸ ಅವನ ಅರಮನೆಗೆ ಕರದುಕೊಂಡು ಹೋದರು। ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಮೊದಲು ಕೈಫಾಸೆಂಬವನಿಂದ ಮರಣಾಜ್ಞೆಗೆ ನಿರ್ಣೈಸಲ್ಪಟ್ಟು ಪುನಶ್ಚ ಅಜ್ಞಾನಿ ಘೊರಿಯಾದವನಿಂದಲೂ ನಿರ್ಣೈಸಲ್ಪಡ ಹೋಗುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ದ್ರೋಹಿಯಾದ ಜೂದಾಸನು ಕಂಡನು। ಆಗಲವನು ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಅನುಭವಿಸುವದೆಲ್ಲವನ್ನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಮಹಾ ಚಿಂತ್ತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೇಷ್ಠರ ಬಳಿಗೂ ಹಿರಿಯರ ಬಳಿಗೂ ಆ ಮೂವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದು। ನಿಮ್ಮ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ತಿರಿಗಿ ನೀವು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಿರಿ। ಯಾತಕ್ಕೆಂದರೆ ನಾನು ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಸ್ವರೂಪವಾದವರನ್ನು ಹೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟದರಿಂದ ಮಹಾ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಕೆಟ್ಟೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು। ಅದಕ್ಕವರು। ಅದು ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವೇ। ನಮಗೇನು? ನೀನೇ ನೋಡಿಕೋ ಅಂದರು। ಆದ್ದರಿಂದ ಜೂದಾಸನು ಆ ರೂಪಾಯಿಗಳ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಬಿಸಾಟು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರತೋಗಿ ದೇವರ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಕೃಪೆಯನ್ನು ನೆನಸದೆ ಅಪನಂಬಿಕೆ ಪಟ್ಟು ಯಿನ್ನು ಮೇಲೆ ತನಗೆ ಸದ್ಗತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದಂದು ಕೊಂಡು ಉರ್ಲು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಕರುಳುಗಳು ಹೊರಟು ಅನರ್ಥವಾಗಿ ಸತ್ತನು। ಗುರು ಶ್ರೇಷ್ಠರೋ ಅಂದರೆ ಆ ಮೂವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗದುಕೊಂಡು। ಈ ರೊಕ್ಕವು ನರಜೀವದ ಕ್ರಯವಾದದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ದೇವಾರ್ಪಿತವಾದ ಕಾಣಿಕೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಹಾಕ ಬಾರದೆಂಬದಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಪರದೇಶಿಗಳನ್ನು ಹೂಳಿಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೊಬ್ಬ ಕುಂಬಾರನ ಹೊಲವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡರು। ಅಂದು ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಯೀವರಿಗೂ ಆ ಹೊಲವು ರಕ್ತದ ಹೊಲವೆಂಬ ಅರ್ಥವಾಗಿ ಹಕೆಲ್ದಮ

ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡಿತು। ಇದೇ ಮೇರೆಗೆ ಸಂಭವಿಸುವದೆಂದು ಪೂರ್ವ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಾದವರು ಮುಂದರುಹಿಸಿ ಯಿದ್ದರು। ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಯಿಗೋ ಯಿಸ್ರಾಯೇಲಿನ ಮಕ್ಕಳು ತಂಮ ಸ್ವಯಿಚ್ಛೆಯಾಗಿ ವಿಕ್ರಯಿಸಿದ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ಜೀವದ ಕ್ರಯವಾಗಿರುವ ಮೂವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳಂನು ಅವರು ತೆಗದುಕೊಂಡು ದೇವ ಸಂಕಲ್ಪದ ಪ್ರಕಾರ ಆ ರೊಕ್ಕದಿಂದ ಕುಂಬಾರನ ಒಂದು ಹೊಲವಂನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡರೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿದ ದೀರ್ಘದರ್ಶನವು ಹೀಗೆಯೇ ಯೀಡೇರಿತು॥

ಈ ಕಾರ್ಯಗಳಾದ ಬಳಿಕ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರು ಉದಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟರ ಗುಂಪಿನ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟು ಅತ್ಯಂತ ಅವಮಾನದೊಂದಿಗೆ ಪೊಂಚು ಪಿಲಾತನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡ್ಹೋಗಲ್ಪಟ್ಟರು। ಅಂದಿನ ಸಾಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಜೂದೆಯರು ದೇವ ಮರ್ಯಾದೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಬಲಿಗಳಂನರ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು। ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮೈಲಿಗೆಯಾಗದಹಾಗೆ ಆ ದುಷ್ಟರೊಳಗೊಬ್ಬರಾದರೂ ಆ ಅಧಿಪತಿಯ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಿಲ್ಲವು। ಪಿಲಾತನು ಅದಂನು ತಿಳಿದು ತಾನೇ ಹೊರಟು ಹೊರಗಿನ ತಾಳ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಅವರ ಸಂಗಡ। ನೀವು ಯಿಲ್ಲಿಗೆ ತಂದ ಫಲಾನಿ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುವ ತಪ್ಪೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು। ಅದಕ್ಕವರು। ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಅಪರಾಧಸ್ತನಾಗಿದ್ದಕಾರಣ ಅವನಂನು ನಿಂಮ ಬಳಿಗೆ ತಂದೆವು। ಅವನು ದುಷ್ಕರ್ಮಿಯಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ನಿಂಮ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲಾರೆವೆಂದರು। ಆಗ ಪಿಲಾತನು ಅವರ ಸಂಗಡ। ಒಳ್ಳೇದು। ನೀವೇ ಅವನಂನು ತೆಕ್ಕೊಂಡು ನಿಂಮ ನೀತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಅವನಲ್ಲಿರುವ ತಪ್ಪಂನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಬಗೆ ಹರಿಸಿರಿ ಎಂದನು। ಜೂದೆಯರು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ। ಒಬ್ಬನಂನಾದರೂ ಕೊಲ್ಲ ನಮಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಧೊರೆಗೆ ಹೇಳಿದರು। ಮತ್ತು ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರಂನು ದೂಷಿಸಲಾರಂಭಿಸಿ। ಯೀ ಕಲಹಪ್ರಿಯನು ನಂಮ ಜನರಂನು ಕೆಡಿಸಿ ನಂಮ ದೇಶವಾದ್ಯಂತದಲ್ಲಿ ಕಲಹವಂನೆಬ್ಬಿಸುತ್ತಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಸೀಜಾರೆಂಬವರಿಗೆ ತೆರಿಗೆಯ ಕೊಡಬ್ಯಾಡವೆಂದ್ಹೇಳಿ ತಂನಂನೇ ಮಹಾ ರಾಜನಾದ ಕ್ರೀಸ್ತುವೆಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ

ನೆಂಬದಾಗಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲದ ಅಪದೂರು ಹೇಳಿದರು। ಅದಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಂನಾದರೂ ಹೇಳದೆ ಮೌನವಾಗಿದ್ದರು। ಆಗ ಜನರ ಹಿರಿಯರೂ ಗುರುಶ್ರೇಷ್ಠರೂ ಏಕವಾಗಿ ಕೂಡಿ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದಂಥಾ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಪಿಲಾತನು ಎದ್ದು ಅವರಂನು ನೋಡಿ। ನಿಂನ ಸ್ವಜನರು ನಿಂನ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ತಪ್ಪುಗಳಂನು ಹೊರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನೀನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೋ? ನಿಂನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಬಂತಲ್ಲ। ಆದದರಿಂದ ನೀನು ಮೌನವಾಗಿರುವದೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು। ಸ್ವಾಮಿಗಳೋ ಅಂದರೆ ಲೋಕದ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತಂಮ ಜೀವವ ಸಹಾ ತೃಣೀಕರಿಸಿ ಪಿಲಾತನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಕಿಂಚತ್ತು ಮಾತಾದರೂ ಹೇಳದೆ ಮೌನವಾಗಿದ್ದರು। ಆದದರಿಂದ ಪಿಲಾತನು ಅವರು ಮೌನವಾಗಿರುವದಂನು ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯನಾಗಿ ಕಾರ್ಯವಂನು ಪರಿಶೋಧಿಸ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರಂನು ಹಜಾರದೊಳಕೆ ಕರಕೊಂಡುಹೋಗಿ। ನೀನು ಜೂದೆಯರಿಗೆ ಅರಸನು ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಬಹು ನಿದಾನದಿಂದ ಕೇಳಿದನು। ಆಗ ಜೇಸುನಾಥರು ಅವನಂನು ಮರ್ಯಾದೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ। ನೀನು ನಿಜ ತಿಳಿಯುವ ಹಾಗೆ ಕೇಳುತ್ತೀಯಾ ಇಲ್ಲವೇ ನಂಮ ವೈರಿಗಳ ಚಾಡಿ ಕ್ಷುದ್ರಗಳ ನಂಬಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಂಗಿಸುತ್ತೀಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಪಿಲಾತನು। ನಾವು ಜೂದೆಯನೋ ಇಲ್ಲವೇ ಕ್ರೀಸ್ತುವಿನ ರಾಜ್ಯವು ಎಂಥಾದ್ದೆಂದು ನಾಬಲ್ಲೆವೋ? ನಿಂನ ಸ್ವಜನರಾದ ಗುರುಶ್ರೇಷ್ಠರೂ! ಜನರ ಹಿರಿಯರೂ ಅಲ್ಲವೋ ನಿಂನಂನು ನಂಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು। ಆದ ಕಾರಣ ನೀನು ಯಾವ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಿಯೋ ಅದನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೋ। ನೀನು ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರವ ಕೋರುತ್ತೀಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅದಂನು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸೆಂದ್ಹೇಳಿದನು। ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಹೇಳಿದ್ದು। ನಂಮ ರಾಜ್ಯವು ಈ ಲೌಕೀಕ ಸಮ್ಮಂಧವಾದ ರಾಜ್ಯವಲ್ಲವು। ಯಾ ಲೋಕದ ಪ್ರಭುಗಳ ಆಳಿಕೆಯು ಬೇರೆ। ನಂಮ ಆಳಿಕೆಯು ಬೇರೆಯಾಗಿಧೆ। ಮತ್ತು ಯಾ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಂಮ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರವು ಏನಾದರುಂಟಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೂದೆಯರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಿಕ್ಕದಹಾಗೆ ನಂಮ ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳು ನಂಮ

ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಸೈನ್ಯವಂನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧವ ಮಾಡಿ ನಂಮನ್ನು ಬಿಡಿಸುವರಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ನಂಮ ರಾಜ್ಯವು ಯೀ ಲೌಕೀಕ ಸಂಮಂಧವಾದದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ನಿಜವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆಂದರು। ಮತ್ತು ಪಿಲಾತನು ಯೀ ವಾರ್ತೆಗಳಂನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಆಲೈಸಿ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಂನು ನೋಡಿ। ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ನೀನು ರಾಜನಲ್ಲವೋ ಯೆಂದು ಪೀಡಿಸಿ ಕೇಳಿದನು। ಅದಕ್ಕೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಪಿಲಾತನಂನು ನೋಡಿ। ಅಹುದು। ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸಹಜವು। ನಾವು ರಾಜರಾಗಿದ್ಧೇವೆ। ಆದರೆ ನಂಮ ರಾಜ್ಯವು ಜ್ಞಾನ ರಾಜ್ಯವಾದಕಾರಣ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ರಕ್ಷಿಣ್ಯದ ಮಾರ್ಗವ ತೋರಿಸ ನಾವು ಪರಲೋಕದಿಂದ ಯೀ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಯಿಳಿದು ಸತ್ಯ ಬೋಧನೆಯಂನು ಬೋಧಿಸಿದ್ದೇ ಹೊರ್ತಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲ। ಮತ್ತು ನಂಮ ವಾಕ್ಯಗಳು ಸತ್ಯವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅನೇಕರು ನಂಮ ಬೋಧನೆಯಂನು ಕೇಳಿ ಅದರಂತೆ ನಡೆದು ನಂಮಂನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಆಗ ಪಿಲಾತನು ದಿವ್ಯರಕ್ಷಕರಂನು ನೋಡಿ। ಸತ್ಯವೆಂಬುವಂಥಾದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಯೆದ್ದು ಪುನಃ ಹೊರ ದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಜನರ ಗುಬಾರಂನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಗುರುಶ್ರೇಷ್ಠರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ। ಸರ್ವಥಾ ನಾವು ಈ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಲವಲೇಶ ತಪ್ಪು ಕಾಣೆವು। ಯಿವನ ಶಿಕ್ಷಿಸ ವೊಂದು ಕಾರಣವಾದರೂ ಯಿಲ್ಲವೆಂಧೇಳಿದನು। ಯೀ ಮಾತುಗಳಂನು ಜನ ಸಮೂಹವು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರೆಲ್ಲರು ರೋಷಾವೇಶಿತರಾಗಿ ದಿವ್ಯಕರ್ತರಂನು ದೂಷಿಸಿ ಪಿಲಾತನ ಸಂಗಡ। ಯೀ ಮನುಷ್ಯನು ಬಹು ಕೆಟ್ಟವನು। ಗಲಿಲೆಯ ದೇಶ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಜೆರುಸಲೇಮಿನ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕೂ ಶೀಮೆಯಾದ್ಯಂತದೊಳು ಜನರಂನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ ಕಲಹಗಳಂನು ಬರಮಾಡುವಂಥವನಲ್ಲವೇ ಯೆಂದು ಅರ್ಭಟಿಸಿ ಕೂಗಿದರು॥ ಆದರೆ ಯಿವರ ಮನ ಕ್ರೋಧ ಯೆಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗುವದೋ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಪಿಲಾತನು ಜೇಸುನಾಥರಂನು ಅವರ ಅನೀತಿಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸ ವುಪಾಯವ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಯಿದ್ದನು। ಗಲಿಲೆಯನೆಂಬ ಮಾತಂನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಆ ಮಾತಂನೇ ಹಿಡಿದು ಸುತ್ತಿಲಿದ್ದವರಂನು ನೋಡಿ ಯೀ ಮನುಷ್ಯನು ಗಲಿಲೆಯನೋ ಯೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದನು। ಅಧಿಪತಿಯಾದ

ಹೆರೋದೆಸನ ಆಜ್ಞೆಗೊಳಗಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಪಿಲಾತನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಂನು ಹೆರೋದೆಸನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು॥

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಅಧಿಕಾರಸ್ತನು ಜೆರುಸಲೆಮಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು। ಮತ್ತು ಯೀ ಹೆರೋದೆಸೆಂಬವನು ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಂನು ನೋಡುವದಕ್ಕೂ ಯಿವರಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಡುವ ಅದ್ಭುತಗಳೊಳಗೆ ಒಂದಾದರೂ ನೋಡುವದಕ್ಕೂ ಬಹು ದಿವಸಗಳಿಂದ ಯಿಚ್ಛೆ ಗೊಂಡಿದ್ದನು। ಹೆರೋದೆಸನು ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರಂನು ನೋಡಿದಕ್ಷಣವೇ ಅತಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ಅವರಂನು ಬೆಸಗೊಳ್ಳ ತೊಡಗಿದನು ಆದರೆ ಕರ್ತರು ಅವನ ವ್ಯರ್ಥವಾದ ಅಭಿಲಾಷೆಯಂನು ವುಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಅವನು ಕೇಳಿದಂಥಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಯಾವದೊಂದು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಂನಾದರೂ ಹೇಳದೆ ಮೌನವಾಗಿದ್ದರು। ಇದಲ್ಲದೆ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ವೇದಪಾಠಕರೂ ಗುರು ಶ್ರೇಷ್ಠರೂ ಜನಗ ಹಿರಿಯರೂ ಕಠಿಣ ಕ್ರೂರತ್ವದಿಂದ ಹೇರಳವಾಗಿ ಹೊರಿಸಿದ ನಿಂದೆ ಅವಮಾನಗಳಂನು ಪರಿಹರಿಸುವಹಾಗೆ ಜೇಸುನಾಥರು ಒಂದು ವಾರ್ತೆಯಾದರೂ ನುಡಿದವರಲ್ಲವು। ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆರೋದೆಸನೂ ಅವನ ಸಂನಿಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದಂಥಾ ಜನ ಸಮೂಹವೂ ಸಹಾ ಯಿದ್ದು ಜೇಸುನಾಥರನ್ನು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಬಿಳೀ ಅಂಗಿಯಂನು ತೊಡಿಸಿ ಪರಿಹಾಚಕದ ರಾಯನ ವೇಷದೊಂದಿಗೆ ಕರ್ತರಂನು ಪುನಶ್ಚ ಪಿಲಾತನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು। ಮತ್ತು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಒಬ್ಬನಿಗೊಬ್ಬನು ದ್ವೇಷಿತರಾಗಿ ಇದ್ದ ಪಿಲಾತನೂ ಹೆರೋದೆಸನೂ ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಸ್ನೇಹಿತರಾದರು॥

ಅನಂತ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರಾದ ಜೇಸುನಾಥರು ಒಬ್ಬ ಪೈತ್ಯಗಾರನೆಂದೆಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಹೆರೋದೆಸನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ನಿಸ್ಸಾರ ನಗೆಗೇಡು ಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆ ಜೂದರು ಪಿಲಾತನ ದಿವಾಣಕ್ಕೆ ಅವರಂನು ಎಳಕೊಂಡು ಬಂದರು। ಆಗ ಪಿಲಾತನು ಗುರುಶ್ರೇಷ್ಠರಂನೂ ಹಿರಿಯರಂನೂ ಕಡಿಮೆ ಜೂದಿಯರೆಲ್ಲರಂನೂ ಕರೆಸಿ ಅವರ ಸಂಗಡ। ಇಗೋ ದುರ್ಮಾರ್ಗನೂ ಕಲಹವೆಬ್ಬಿಸುವವನೂ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಯೀ ಮನುಷ್ಯಂನ ನಂಮ ಬಳಿಗೆ ತಂದಿರಿ। ನಾವು ನಿಂಮ ಮುಂದೆ ಇವನಂನು ವಿಚಾರಿಸಿದೆವು। ನಾವವನಂನು

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ್ಯೂ ನೀವು ಅವನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದ ತಪ್ಪುಗಳಲ್ಲಿ ಅವನೊಳು ಒಂದಪರಾಧವಾದರೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲವು। ತಿರಿಗಿ ಅವನಂನೂ ನಿಂಮಂನೂ ಹೆರೋದೆಸನ ಬಳಿಗೆ ಕಳಿಹಿಸಿದೆವಲ್ಲಾ। ಹೆರೋದೆಸನೂ ಯೀ ನೀಚನಂನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ವುಪೇಕ್ಷಿಸಿದನಲ್ಲದೆ ಯಿವನಂನು ಮರಣಾಜ್ಞೆಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತನೆಂದು ನೆನಸಲೇ ಯಿಲ್ಲವು। ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನಂನು ದಂಡಿಸಿ ಸುಂಮನೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂಧೇಳಿದನು॥

ಈ ಮೇರೆಗೆ ಪಿಲಾತನು ಜೂದೆಯರಂನು ಗದರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರಂನು ಪ್ರಾಣಚ್ಛೇದದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸ ಮತ್ತೊಂದು ಉಪಾಯವಂನು ಯೋಚಿಸಿದನು। ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕರ್ತರು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ ಮಕ್ಕಳಂನು ಐಜಿಪ್ತ ಸೀಮೆಯ ದಾಸ್ಯದೊಳಗಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದ ಅನುಗ್ರಹವಂನು ಜನರು ಮೇಲರಿತ ಮನದೊಂದಿಗೆ ನೆನಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಪೂರ್ವದಿಂದ ಪ್ರತಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಪಾಸ್ಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಯಾಗಿ ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಪಾತಕರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬನಂನು ಬಿಡಿಸಲು ಜೂದೆಯರಿಗೆ ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿತ್ತು। ರೋಮಾ ಪಟ್ಟಣಸ್ಥರು ಸಹಾ ಯೀ ವಾಡಿಕೆಯಂನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ವುದ್ಯೋಗಸ್ಥರು ಯೀ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಜೂದೆಯರ ಮನಸ್ಸಿನ ಕೋರಿಕೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಬಂಧಕಸ್ಥರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬನಂನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು। ಆದ್ದರಿಂದ ಯೀ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ಯೇಕವಾಗಿ ಹಜಾರದ ಬಾಗಲ ಮುಂದೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ತಂಮ ಮರ್ಯಾದೆಯಂನು ಸಲ್ಲಿಸೆಂದು ಪಿಲಾತೆಂಬ ಧೊರೆಗೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿದರು। ಆಗ ಪಿಲಾತನು ಇವರು ವೈರತ್ವದಿಂದ ಜೇಸುವಂನು ತನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬದಾಗಿ ತಿಳಿದು ನ್ಯಾಯ ವುಪಾಯದಿಂದಲಾದರೂ ಯಿವರಂನು ಬಿಡಿಸ ಆಲೋಚಿಸಿದನು। ಮತ್ತು ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮುಂಚೆ ಪಟ್ಣದೊಳಗೆ ಗುಬಾರು ಯೆಬ್ಬಿಸಿ ನರಹತ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಂಥಾ ಬರಬ್ಬಾಸೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಬಂಧಕನಾಗಿ ಯಿರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನು। ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಪಿಲಾತನು ಜನರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನೀವು ಬಿಂನಹಿಸಿದಂಥಾ ಕಾರ್ಯವು ಸಹಜವೇ ಸರಿ। ನಿಂಮ ಪಾರಂಪರಿಯ ವಾಡಿಕೆಯು ಸಹಾ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ। ಆದರೆ ಯಾರಂನು ಬಿಡಬೇಕು। ಬರಬ್ಬಾಸೆಂಬ

ಕಳ್ಳನನ್ನೋ ಯಿಲ್ಲವೇ ಕ್ರೀಸ್ತುವೆಂಬ ಜೇಸುವನ್ನೋ? ನಿಮಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ತೋಚುತ್ತದೆಯೋ ಹೇಳಿರೆಂದನು। ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು। ಬರಬ್ಬಾಸೆಂಬ ಕಳ್ಳನನ್ನು ನಮಗೆ ಬಿಡಬೇಕೆಂದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಪಿಲಾತನು। ಆದರೆ ಕ್ರೀಸ್ತುವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಜೇಸುವು ಜ್ಯೂದಿಯರಿಗೆ ರಾಯನಾಗಿರುವದರಿಂದ ಆತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವದು ನಿಮಗೆ ಯುಕ್ತವಲ್ಲವೋ ಯೆಂಬದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಅವರ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಯೆಡೆಗೊಡದೆ ಯಿದ್ದನು॥

ಆಬಳಿಕ ಗುರು ಶ್ರೇಷ್ಠರೂ ಜನರ ಹಿರಿಯರೂ ಏಕೀಭವಿಸಿಕೊಂಡು ಜೇಸುವನ್ನು ಮರಣಾಜ್ಞೆಗೆ ನಿರ್ಣೈಸುವದಾಗೂ ಬರಬ್ಬಾಸನೆಂಬ ಕಳ್ಳನನ್ನು ತಮಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವದಾಗೂ ಹೇಳ ಜನರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದರು। ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಪಿಲಾತನು ಜನರನ್ನು ನೋಡಿ। ಯಾರನ್ನು ಬಿಡಿಸ ನಿಮಗೆ ಮನಸ್ಸುಂಟೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗಲು ಆ ಅಪಾರವಾದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಯೇಕ ಶಬ್ದದಿಂದ ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತಾ। ಬರಬ್ಬಾಸೆಂಬವನನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಮರಣಾಜ್ಞೆಗೆ ಯಾ ನೀಚನಾದ ಜೇಸುವೆಂಬವನನ್ನು ನಿರ್ಣೈಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ। ಯೀಗ ಜೇಸುವನ್ನು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಿರಿ। ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಿರಿ। ಯೆಂದು ಕೂಗಿದರು। ಆದರೆ ದಿವ್ಯ ಶರೀರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡ ಚಿತ್ತವಾಗಿದ್ದ ಪಿಲಾತನು ಅವರ ಸಂಗಡ ಈ ಮೇರೆಗೆ ಅಪರಾಧವಿಲ್ಲದವನೂ ಜ್ಯೂದಿಯರಿಗೆ ಅರಸನೂ ಆದ ಕ್ರೀಸ್ತುವೆಂಬ ಜೇಸುವಿಗೆ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದೇನೆಂದು ತಿರಿಗಿ ಕೇಳಿದನು। ಆಗಲವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮನಸ್ಸು ಬಂದಹಾಗೆ ಬೊಬ್ಬೆ ಯಿಟ್ಟು। ಅವನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಿರೆಂಬದಾಗಿ ಆರ್ಭಟಿಸಿದರು। ಮತ್ತು ಯಿಂಥಾ ಮೂರ್ಖತನವನ್ನು ಪಿಲಾತನು ತಿಳಿದು ಮೂರನೇ ಸಾರಿ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ। ಯಾತಕ್ಕೆ? ಏನು ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ? ಅವನನ್ನು ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ದಂಡಿಸಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು। ಆಗಲು ಜ್ಯೂದಿಯರು ರೋಷಾವೇಶದಿಂದ ತುಂಬಲ್ಪಟ್ಟು। ಆ ಪಾಮರನನ್ನು ಶಿಲ್ವೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಲೇ ಜಡಿಯ ಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಮುಂಚೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಬೊಬ್ಬೆ ಯಿಟ್ಟರು। ಯಿಂಥಾ ಕೋಪೋದ್ರೇಕದೊಂದಿಗೆ ಆ ಪಾಪಾತ್ಮರು ತಮ್ಮೊಳಗಿರುವ ವಿಷದ ಹಗೆಯನ್ನು ಅತ್ಯ

థిరవాగి సాధిసుత్తా యిరలు పిలాతను ధైర్యగెట్టు నీతి తప్పి అవర కోపాటోపవంను తింగిసువంతె జేసునాథరంను వాలేకారర కైయ్యిగె ఒప్పిసి గులామరంను దండిసువ రీతియాగి బారుకోలుగళింద కర్తరంను హొడెయలాజ్ఞాపిసిదను॥

ఆతరువాయ ఖాసా భంటరొళగె కెలవరు దివ్య కర్తరంను దివాణక్కె ఎళకొండు బందు అల్లి జనతెల్లరంను కూడిసికొండు కర్తరంను పడిసిద ఆగడ విగడ క్రమె అవమానగళెల్ల హేళ శక్యవిల్లవు! ఇదల్లదె ధొరె అప్పణె కొడుత్తలె తవ్వార భంటరు దివ్య కర్తర వస్త్రగళంను తెగదు అవుగళిగె బదులాగి కెంపు సకలాతియంను హొద్దిసి హసీ ముళ్ళుగళింద ఒందు బగె కిరీటవంను హెణదు శిరస్సిన మేలె యిరిసి అవర బలగైయ్యొళగె ఒందు బిదురు కోలంను కొట్టు హైన్యరాయన వేషవాగ మాడిదరు। మత్తు అవర ముందె బందు నమస్కరిసి ఆరాధిసువ రీతియాగి ఒందే మొణకాలినల్లి నింతు కై జోడిసికొండు। జూదెయర అరసనే నినగె శుభ నమస్కారవాగలెందేళి అపహాస్యద వందనాదిగళంను మాడిదరు। ఇంనూ కెలవరు అవర దివ్య ముఖద మేలె ఉగుళి అవర కైయొళగిద్ద కోలంను తెగదుకొండు ఆతన దివ్య కెంనెయ మేలె బడిదరు॥

ఆతరువాయ పిలాతెంబ ధొరెయు దివ్య కర్తరంను దివాణద ఒళగినింద కరెకొండు బందు హొరగిన తాల్వారదల్లి నిల్లిసి హసురు కెంపు సకలాతియంనూ ముళ్ళుగళుళ్ళ కిరీటవంనూ ధరిసికొండిద్దంథా అవరన్ను జన సమూహక్కె తోరిసి హేళిద్దేనందరె। ఇదో యీ మనుష్యనే జేసువెంబవను। ఇవన రాజత్వక్కె యోగ్యవాద బిరుదుగళు యివే అల్లవో? ఆదరూ ఇవనల్లి ఒందు అపరాధవాదరు నమగె కాణల్పడలిల్లవెందు నీవు తిళుకొళ్ళువ హాగె యివనంను హొరగె తందెవు। మత్తు నింమ మన మరుగువ

హాగె అవనన్ను నింమ ముందె ఇరిసిద్ధేవెంధేళిదను। హీగిద్దాగ్యూ జూదేయర కఠిణవాద మనస్సు కించిత్తాదరూ కరగదె దివ్య కర్తరంను కండాగలే। ఆతనంను శిలుబెయల్లి జడియిరి। జడియల్పడకెందు క్రోధ చిత్తదింద కూగిదరు। ఆగ పిలాతను నీవే అవనంను హిడిదుకొండు శిలుబెయల్లి జడియిరి। నావో అందరె ఇంథా నిరపరాధస్తనంను ఎందిగూ సంహరిసలారెవెందు ఖండితవాగి హేళిదను। అదక్కె జూదేయరు పిలాతనంను నోడి। నమగె ఒందు నీతి నేమక వుంటు। ఆ నేమకద మేరెగె తంనంను తాను దేవరిగె సరిసమాన మాడి దేవర మగనెందు కరెసికొండంథా యీ జేసువు మరణక్కె పాత్రనాగిద్ధానెందు సాధిసిదరు। పిలాతను యీ వార్తెగళంను కేళి జేసునాథరు దేవరు అహుదో అల్లవో ఎందు సందేహిసి ఆతన వైరిగళ మన నోయిసలూ జేసునాథరిగె అన్యాయ మాడలూ తను చంచల మనవుళ్ళవనాగి ఇద్ద దివ్య కర్తరంను దివాణదొళకె పునః కరెకొండు హోగి అవరంను నోడి। నీను ఎంథవను? నింన జన్మస్థళవు యావదు? మత్తు నీను ఎల్లింద బందె ఎంబదాగి విచారిసిదను। అదక్కె స్వామిగళు యీ ఘోరెయ మనవు హేడితనవాగియూ అవన తమవు లౌకికద తమవాగియూ యిదెయెందరితు అవనిగేనాదరూ ప్రత్యుత్తరవ కొడదె మౌనవాగిద్దరు। ఆదరె పిలాతను అవరు ఈ మేరెగె మౌనవాగిరువదంను నోడి సహిసలారదె కోప దృష్టియొడనె కర్తరంను దృష్టిసి! యిదేను। నీను నంమ సంగడ మాతాడలారియా? యిగో నింనంను బిడిసలూ శిలుబెయల్లి జడియలూ నమగె అధికార స్వాతంత్రికె యుంటెంబువదంను అరియదె యిద్దీయా? ఎందు గదరిసిదను। ఆగ దివ్య రక్షకరు ఈ వార్తెగళంను కేళి పిలాతనంను నోడి హేళిద్ద। సకలవంను కటాక్షిసి రక్షిసి నడెసికొండు బరువంథా పితనాద సర్వేశ్వరను నంమ ప్రాణక్కె హాని మొద

లాద అవమానగళ పడిసువంథా అధికారవంను నినగే పాలిసదె హోదరె నంమ మేలె నినగే యొందు అధికారవాదరూ యిరువ దిల్ల। యిదర నిమిత్త నంమంను నినగే వొప్పిసికొట్టవన పాతకవు అఘోరవాగిరువదు। మత్తు నీను అన్యాయవాగి తీరిసిదియాదరె నింన అన్యాయక్కె తక్క ఫల వుంటాగువదెందు పాలిసిదరు। మత్తు దివ్య జేసునాథరు యింథా అవస్థెయొళగే బరువ దాష్టీక దృఢవ తోరిసువదంను పిలాతను నోడి యింనొందావర్తి జేసునాథ రంను బిడిస ప్రయత్నవాగిరలిక్కాగి అవన తాత్పర్యవ తిళిద జూదె యరు అరమనెయొళగిద్ద ఘోరె కేళువహాగే కూగలారంభిసి। ఇగో రాజత్వవ కోరి రాయనెంబ పెసరంను తమగే యిట్టు కొండవరెల్లరు సెజారనంను విరోధిసుత్తారె అల్లవే ? హీగిర లిక్కాగి నావు యీగ నింమ కైయ్యిగే వొప్పిసిరువ రాజద్రోహి యంను నీవు శిక్షెగళిగే తప్పిస ప్రయత్నిసువిరాదరె నీవే సెజారనిగే ద్రోహ మాడువవరాగువిరి యెంబదాగి పిలాతనంను దృఢవాగి బెసగొండరు। ఆగలు పిలాతను ఇంథా నిందె అవమాన గళిగే సహిసలారదె ఆక్షణదల్లియే ఆజారద హొరగే జేసునాథ రంను కరెకొండు బదర కల్లుగళింద కట్టల్పట్టంథా। గ్రీకు భాషె యల్లి లిథోస్త్రోతోస్ యెందూ హెబ్రియు భాషెయల్లి గబ్బథా ఎందూ హేళల్పట్టంథా స్థానక్కె న్యాయవ తీరిస కుళితుకొండను॥

మత్తు పిలాతను న్యాయాసనద మేలె కుళితిరువాగ అవన హెండతియు అవన సంగడ। ఆ పుణ్యాత్మనిగే ప్రతికూలవాగి ఏనూ మాడ బ్యాడ। యాకెందరె రాత్రియ స్వప్నదల్లి ఆతనంను కురితు నాను బహళ బాధిసల్పట్టెనెందు హేళి కళువిసిదళు। ఇదరింద పిలా తను మోహిసికొండు జేసునాథరిగే ఆజ్ఞాపిస ఆలశ్య మాడి పునహ్హ జూదెయరొందిగే। యిదో నింమ రాయను యాకెనల్లనే ? యెందు కేళిదను। ఆగలవరు తీవ్ర హిడిదహాగే ఆర్భటిసి కూగి। అవంన

శిలుబెయల్లి జడియిరి। శిలుబెయల్లి జడియిరి ఎందు పునః కూగిదరు।
అదక్కె పిలాతను। హాగాదరె నిమ్మ రాజనన్ను శిలుబెయల్లి జడిగు
కొల్లువంథాద్దు నిమగె సమ్మతియో ఎంబదాగి కేళిదను। ఇంథా
అత్యంతరగళిగె బాళద ఫరిజెయరు మేలె తప్పి। సెజారనే హొరతు
నమగె మత్తొబ్బ రాజను ఇల్లవెంబదాగి ఖండితవాగి హేళిదరు॥

ఇష్టు పరియంతరక్కూ యీ దుష్టరొందిగె మాతాడువదరింద
గుణాకు హెచ్చువదే హొరతు మత్తేను ప్రయోజనవిల్లవెందు తిళిదు
పిలాతను నీరన్ను తరిసి కైయ్యగళన్ను తొళదు। జేసునా
థర మరణక్కూ ఈ దోషక్కూ కారణ నాను ఎష్టుమాత్ర వల్ల। నీవే
అవుగళిగె కారణరాగిద్దీరెంబదాగి దైవ ద్రోహవాద్యంతవ అవర
మేలె హొరిసిదను। అదక్కె అజ్ఞానాంధకారవుళ్ళ జూదెయరెల్లరూ
మోసవాగి। యీతన రక్తద దోషవు నమ్మ మేలెయూ నమ్మ
సంతతి మక్కళదర మేలెయూ బీళలి ఎంబదాగి శపిసికొండరు। ఆ
గలు పిలాతను ఆ తరుణాన్తర కోపవన్ను అడగిస ధైర్యవిల్లద
కారణ అనీతిపరనాగి అవర కోరికెయ మేలెగె బరబ్బాసెంబ
కళ్ళనన్ను బిడిసి బిట్టు జేసునాథరన్ను శిలుబెయల్లి జడియువదక్కె
అప్పణె కొట్టను॥

శుక్రవారద మొరడనే ఝూవదల్లి నమ్మ మోగరక్షకరాద
జేసునాథరు హొంచు పిలాతినింద ఒబ్బ నీచ నరహత్యాగార
నిగె సమానవాగి మెణెసల్పట్టు మహా క్రూరవాద శిలుబెయ మర
ణాజ్ఞెగె నిర్ణయిసల్పట్టరు। ఆ క్షణవే నిష్టూరరాద ఓలేకా
రరు స్వామిగళన్ను సుత్తి కొండు తావే ముంచె పరిహాచర
క్కాగి అవరిగె ధరిసిద్ద ఉరరు సకలాతియన్ను తెగదు హాకి అవర
స్వంత వస్త్రగళన్ను తిరిగి తొడిసిదరు। మత్తు దివ్య శరీరద భుజ
గళ మేలె శిలుబెయ మరవన్ను హొరిసి పాతకరన్ను తలె కడి
యువ స్థళవాద పెత్రియ కాషెయల్లి గొల్గొత మింథేళల్పట్టె

ಕಪಾಲ ಬೆಟ್ಟದ ತನಕ ಅವರಂನು ಎಳಕೊಂಡು ಬಂದರು । ಇದಲ್ಲದೆ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಜೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮುಂದೆ ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಬೀದಿಗಳೊಳಗೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವಾಗಲು ಹೆಬ್ಬ ಕಳ್ಳನಪ್ಪಂದ ಶಿಲುಬೆಯ ಮರವಂನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ನಂಮ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರು ನಮಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಕಷ್ಟಯುಪದ್ರಾದಿಗಳು ಯಿಷ್ಟಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲವು। ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅವರು ತಿರು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಾಗ ಅಪಾರ ಭಾರದಿಂದ ಆಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಶಿಲುಬೆಯ ಮರದ ಭಾರಕ್ಕೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದರು। ಆದದರಿಂದ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರ ಹಿಂದೆ ಶಿಲುಬೆಯ ಮರವಂನು ಹೊತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯವ ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಜ್ಯೂದೆಯರು ಸಿರೇನ್ ವೂರಿನಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಿಸಿದ ಶಿಮೋನನೆಂಬವನೊಬ್ಬನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಗೆ ಕರೆಕೊಂಡರು । ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯ ಬಹಿರಂಗ ಕ್ಲೇಶಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ತಗ್ಗಿದಾಗ್ಯೂ ಮನ ಕ್ಲೇಶಗಳು ಬಹು ಹೆಚ್ಚಿದವು। ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ ಮಿತವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಕಲತುಕೊಂಡು ಕರ್ತರ ಮೇಲೆ ಅತಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳಂಥಾ ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರು ಅತ್ತು ಪ್ರಲಾಪಿಸುವದಂನು ಕಂಡು ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರು ಪಾಲಿಸಿದ್ದು। ಜೆರೂಸಲೇಮಿನ ಕುಮಾರ್ತೆಗಳಿರಾ ನನ್ನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ನೀವು ಕಣ್ಣೀರಿಡುವದೇನು ? ನಂಮ ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಚಿಂತಿಸದೆ ನಿಮಗೂ ನಿಮ್ಮ ಸಂತತಿಗೂ ಬರಹೋಗುವ ವುಪದ್ರಾದಿಗಳಂನು ಕುರಿತು ದುಃಖಿಸಿರಿ ಎಂದು ನಾವು ನಿಂಮನ್ನು ಈಗಲೇ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತೇವೆ। ಯಾಕೆಂದರೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವುಪದ್ರ ಕಷ್ಟಗಳು ನಿಮಗೆ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವವು। ಹೆರದ ಗರ್ಭಗಳೂ ಹಾಲು ಕೊಡದ ಸ್ತನ್ಯಗಳೂ ಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳವುಗಳೆಂದೆಣಿಸಲ್ಪಡುವವು। ಮತ್ತು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವ ಅಪರಿಮಿತ ಆಪತ್ತು ವಿಪತ್ತುಗಳಿಗೆ ತಾಳಲಾರದೆಯೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳ ದಿಕ್ಕು ಕಾಣದೆಯೂ ಭಯಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದಲೂ ರೋಧನೆಯಿಂದಲೂ ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಸುತ್ತಾ ಪರ್ವತಗಳಂನು ನೋಡಿ। ನಂಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ನಂಮನ್ನು ಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದೂ ಗುಡ್ಡಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನೀವು ನಂಮನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡಿರಿ ಎಂದೂ ಮನವಿ ಮಾಡು

ವರು। ಹಾಗೆಯೇ ಆಗುವದು। ಯಾಕೆಂದರೆ ಲೋಕದ ರಕ್ಷಣ್ಯವ ಈಡೇರಿಸುವ ಹಾಗೆ ಬಿಡದೆ ಫಲ ಫಲಿಸುವಂಥಾ ಹಸೀ ಮರವಾದ ನಮಗೆ ಹೀಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವಲ್ಲಿ ದೇವ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಒಣಗಿದ ನಿಸ್ಸಾರವಾದ ಮರಗಳಾದ ಪಾಪಿಷ್ಟ ಜ್ಯೂದರನ್ನು ದಹಿಸದೆ ಹೋಗುವದೋ? ಎಂದು ಕರ್ತರು ಪಾಲಿಸಿದರು॥

ಇಂಥಾ ಭಯಂಕರವಾದ ಭವಿಷ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯ ಮಾಡಿದ ತರುವಾಯ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರು ಪಡುಶಿಯ ಜನರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕೂಡಾ ಮರಣಕ್ಕೆ ನಿರ್ಣೈಸಲ್ಪಟ್ಟ ಇಬ್ಬರು ಕಳ್ಳರ ಸಹಿತವಾಗಿ ಕಪಾಲ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರು। ಅಲ್ಲಿ ದುರಾವಸ್ಥೆಯೊಳಗೆ ಬಲಹೀನಸ್ಥರಿಗೆ ಬಲಪಡಿಸುವ ಹಾಗೆ ಕೊಡುವ ವಾಡಿಕೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಕೆಲಬರು ಕ್ಷೈಮ್ಯಾದ ಮಿಶ್ರವೆಂಬ ಸಂಬಾರದಿಂದ ಕಲಿಸಿದ ಹುಳಿರಸವನ್ನು ತಂದು ಯಿರಿಸಿದರು। ಕ್ರೂರರಾದ ಪೋಲೀಸುಕಾರರು ಅದನ್ನು ಕಡಿಸ ಅದರೊಳಗೆ ಪಿತ್ತ ಹಾಕಿ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರಿಗೆ ಕುಡಿಯ ಕೊಟ್ಟರು। ಆಗಲು ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಮಾಂದ್ಯ ಹೀರ ಮಾಡುವ ಆ ಕ್ಷೈಮ್ಯಾದ ಹುಳಿರಸವನ್ನು ರುಚಿ ನೋಡಿ ತಾವು ಇಚ್ಛೈಸಿದ ವುಸದ್ರ ಬಾಧೆಗಳ ಅಘೋರತ್ವವು ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗದ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಕುಡಿಯಲೊಲ್ಲದೆ ಹೋದರು। ತರುವಾಯ ಎರಡು ಜಾವವಾದ ಮೇಲೆ ಯತಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದೊಳಗೆ ಕ್ರೂರ ಸೇವಕರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ವರು ಕರ್ತರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಶಿಲುಬೆಯ ಮರದ ಮೇಲೆ ನೂಕಿ ಅವರ ದಿವ್ಯ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೊಡ್ಡ ಮೊಳೆಗಳಿಂದ ರಂಧ್ರಗಳನ್ನು ಕೊರೆದು ಜಡಿದರು। ಮತ್ತು ಯಿಬ್ಬರು ಕಳ್ಳರು ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಎರಡು ಶಿಲುಬೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ನಾಟಿದರು॥ ಆದಕಾರಣ ಜೇಸುನಾಥರು ಪಾಪಾತ್ಮರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬರಾಗಿ ಎಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆಂಬ ವೇದವಾಕ್ಯವು ಬಹಿರಂಗ ಅರ್ಥವಾಗಿಯೇ ನೆರವೇರಿತು। ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ದ್ರೋಹಿಗಳಾದ ಜ್ಯೂದೆಯರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ನಿಂದೆ ಪರಿಹಾಸ್ಯವಾಗಿ ದೂಷಿಸಿದ ಅವರ ದಿವ್ಯ ರಾಜಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಯಿದೋ ನಜರೇನನೂ ಜ್ಯೂ

దీయర రాయనూ ఆగిరువ జేసువు యీతనే ఒందు పిలాతను తానే బరెదంథా శాసన విలాసవన్ను కర్తర శిలుబెయ మేలె స్థాపిసలాజ్ఞాపిసిదను। మత్తు గ్రీకు లతీను హెబ్రియు యీ మూరు భాషెగళల్లి అంథా విలాసవు బరెయల్పట్టితు। జేసునాథరన్ను శిలుబెయల్లి జడిద స్థళవు పట్టణక్కె సమీపవాగిద్దదరింద జూదెయరొళగె అనేక మంది బరదిద్ద బరహవన్ను ఓదలాగి దివ్యకర్తరు మరణక్కె నిర్ణయిసల్పట్టి కారణవాద్దు యెల్లరిగూ తిళియలాయితు। గురు శ్రేష్ఠరు మన నొందు పిలాతన బళిగె హోగి అవన సంగడ। ఆ జేసువెంబవను జూదెయర రాయనెంబదాగి బరెయదె ఆ నీచను తన్నన్ను తానే జూదెయర అరసనెంధేళికొండనెంబదాగి బరియ బేకెందు బిన్నైసిదరు॥ ఆగలు పిలాతను అవర హోరాట ఆడికె బాధెగళిగె వ్యసన పట్టు కోపదొడనె। నాను బరెదద్దు బరెదెను। హోగిరెందు గదరిసి కళుహిసిదను॥

ఈ ప్రకారవాగి కెట్టవరాద జూదెయరు స్వామియ మేలె యెష్టు రాగద్వేషవన్నూ యెష్టు కపటత్వవన్నూ నడెసిదాగ్యూ దయారస భరితరాద రక్షకరు అవర మేలె మితియిల్లద కృపాకటాక్ష వుళ్ళవరాగిద్దు తమ్మన్ను శిలుబెయల్లి జడిదవర నిమిత్య సర్వేశ్వరనన్ను బేడికొండు పరలోకవన్ను దృష్టిసి నోడి విజ్ఞాపిసిద్దేనందరె। తందెయాద దేవరే యిదో పాపాంధకరాద ఈ అపరాధిగళు నమ్మన్ను అరియదె మాడువంథా ద్రోహవన్ను క్షమిసిరెందు దేవసుతనాదవరు అనాది పితనన్ను ప్రార్థిసిదరు। మత్తు ఆ నాల్కు మంది భంటరు కర్తర వస్త్రగళన్ను తెగ్గొండు తమ్మల్లి పాలు హంచికొండరు। ఆదరె అవర అంగియన్ను కురితు ఆ చండాలరు। యిదో యివన అంగియు హొలిగె యిల్లదె ఏకాండవాగి నేదిరువదరింద అదన్ను హరియదె యారదాగిరువదో ఎందు నిశ్చయిసువహాగె చీటుగళన్ను హాకువినాగలి

హుంఢేళికొండరు। ఈ ప్రకారవాగి నంమ వస్త్రగళంను తంమల్లి హంచికొండు నంమ అంగియ నిమిత్యవాగి చీటుగళంను హాకిద ఎంబ వేదవాక్యవు నెరవేరల్పటితు। యిదల్లదె శేవకరు కావలి యాగి కాదుకొండు అవర శిలుబెయ హత్ర కుళితుకొండిద్దరు॥

ఆ హాదియల్లి బరహోగువంథా ప్రజెగళు కళేబరంను నోడి తలె తూగి। హాహా దేవాలయవంను కెడివి మూరు దివసగళల్లి కట్టువవనే నిజవాగి నీను దేవసుతనాగిద్దరె యీ శిలుబెయింద యిళిదు నింనంను నీనే రక్షిసికో! యెందు అవరంను దూషిసి దరు। అదే మేరెగె కడెమె ప్రజెగళూ గురు శ్రేష్ఠరూ వేదపాఠ కరూ యీ మొదలాదవరు అవరంను అపహాస్య మాడి హేళుత్తా యిద్దద్దేనందరె। బడవరాద జనరంను అవర ఆపత్తుగళింద తప్పిసి రక్షిసిదంథా యివను తంనంను తాను రక్షిసికొళ్ళలారనో? ఈ పామరను ఇస్రాయేలితర రాయనాగియూ సర్వేశ్వరనింద స్వతం త్రవ హొందిద రక్షకనాగియూ ఆరిసి కొళ్ళల్పట్ట క్రీస్తునా గియూ యిద్దరె యీగలే శిలుబెయింద ఇళిదు బరలి। ఆగలు యివ నంను విశ్వాసిసువెవు। ఇవను దేవరల్లి నంబికొండనల్లా। దేవరు అవనంను ప్రీతిమాడిదరె యీగ అవనంను బిడిసిరక్షిసువరాగలి। యాకెందరె దేవర కుమారను నానే యెందు జంబ మాడిదనెంత నానావిధదింద దివ్య కళేబరంను దూషిసుత్తిద్దరు॥

యిదల్లదె జేసునాథర సంగడ శిలుబెగళల్లి జడియల్పట్ట యిబ్బరు కళ్ళరొళగె వొబ్బను అవరంను తృణీకర మాడి। నీను క్రీస్తునాగిద్దరె నింనన్నూ నంమన్నూ సహ రక్షిసలారెయో యెందు తరస్కరిసుత్తిద్దను। ఆదరె మత్తొబ్బను కడేయల్లి పొళ్ళే జ్ఞానవుళ్ళ వనాగి తంన జతెయ కళ్ళనన్ను గదరిసి। యిదేను? సాయువ సమ యదల్లియూ నినగె దేవ భయవిల్లవో? ఈపుణ్యాత్మరిగె విధి సల్పట్ట శిక్షెగె ఒళగాద నీను అవరంను దూషిసుత్తీయా?

సాపో అందరె నంమ దుష్కృత్యగళిగె తక్క శిక్షెయన్ను అనుభవి సుత్తా ఇద్దేవె। ఆదరె ఇవను యావదరల్లియాదరూ తప్పి నడెదవనల్లా। మత్తు అవనల్లి కించిత్తాదరూ అపరాధవు కాణిసలిల్లవెంధేళి అవను కర్తరను నోడి। ఓ ఆళిదవనే దేవరవను తంను రాజ్యక్కె తేరిదల్లి నంనన్ను సహా నెనసకరుణిసిరెందు పూర్ణ మనస్సినింద విజ్ఞాపనెయన్ను మాడిదను। అతి యోగ్య విశ్వాస నంబికెయొడనె మాడిద విజ్ఞాపనెయంను కర్తరు ఆల్కైసి అవన మేలె తంమ అంతఃకరుణెయ నేత్రవంను ఇరిసి। నిజవాగి నినగె హేళుత్తేవె। యిందు నీను నంమొందిగె ఆనంద పదవియంను హొంది నంమ దర్శనదల్లి సమాధాన వుళ్ళవనాగిరువి యెందు హేళిసిదరు। ఆ సమయదల్లి మహా వ్యాకుల సముద్రదొళగె ముణిగిరువ కర్తర దివ్య మాతెయూ యాకెయ సహోదరియాద క్లెయోఫాసన సతియూ మత్తు మగ్దలేనెంబ మరియమ్మనూ ఈ మూవరు ప్రియ శిష్యనాద యోవన్నేనెంబవనొందిగె శిలుబెయ కెళగె నింతుకొండిద్దరు। ఆగలు దివ్య రక్షకరు తంమ ప్రియ శిష్యనన్ను కణ్ణు సాక్షియింద తోరిసి। తంమ తాయియ సంగడ। స్త్రీయ్యే ఇగో నింమ కుమారను యివనే యెందు దివ్య మాతెగె యోవంనేసనంను కుమారనాగి నేమిసిదరు। మత్తు కర్తరు ప్రియ శిష్యనన్ను నోడి అవన సంగడ। ఆగో నింన తాయి యాకెయే ఎందు తంమ దివ్య మాతెయంను యోవంనేసనిగె తాయియాగిర హేళిసిదరు। ఆద్దరింద అందినింద యోవంనేసను మరియంమనంను తన్న తాయియ హాగె యెణిసికొండు ఆకెయంను తంన మనెగె కరెదుకొండుహోగి మరణద పర్యంతరక్కూ బహు ఆదర పూజ్యదొందిగె నడిసికొళ్ళుత్తా బందను॥

మత్తు మూరనే ఘాంటద మొదలినింద నాల్కనే ఘాంటద పర్యంతరక్కూ ఆశ్చర్యవాద హొందు అద్భుతవు సంభవిసితు। ఏనం

దశి జ్యోతి శాస్త్రగళిగె అతి క్రమవాగి పౌర్ణవమియ దివసదల్లి సూర్య గ్రహణ వుంటాగి మూరు తాసుగళ హొత్తు భూలోక వెల్లల్లియూ అంధకారవు వ్యాపిసి కొండితు॥

ఈ విపరీత గ్రహణవు బిట్టు హోగి నాల్కనే ఝావద ప్రారంభదల్లి సమస్త మను మక్కళిగె సత్య మార్గవను తోరిస ఆష్టు ప్రయాస శ్రమె నిబంధగళను పట్టంథా దివ్య రక్షకరు యిందు ముంచె లెక్కవిల్లద మనుష్యరు తమ్మ స్వాయిచ్ఛెయింద దైవ రక్తద ఫలవ వ్యర్థవాగ మాడి నరకక్కె ప్రాప్తరాగువరెందు ముంతిళిదు మహా ధ్వనియింద కూగి దివ్య పితనను నోడి హేళిద్దేనందరె। హా! నమ్మ దేవరే నమ్మ దేవరే నీవు నమ్మన్ను మరతు కైబిట్టు నమ్మన్ను ఆదరిసదే యిరువదేనెంబువదక్కె భావనెయాగి ఏలోయి ఏలోయి లామా శబక్తాని ఎందు కూగిదరు। యీ మాతిగె అవరు హీబ్రియ భాషెయొళగె మాతాడిదరింద అవర అభి ప్రాయవ తిళియద కారణదిందలో ఇల్లవే దుష్కృత్యదిందలో హత్ర నింతిద్దవరల్లి కెలవరు ఆ మాతన్ను కేళిదాగ వొబ్బరిగొబ్బరు। ఇదేనో? యివను తనగె సహాయ కొడువ నిమిత్తవాగి ఎలియాసనన్ను కూగుత్తాయిద్దానెంబదాగి అపహస్య మాడిదరు॥

కడెయల్లి వొందు వాక్యవే హొర్తు వేద పుస్తకదల్లి తమ్మన్ను కురితు బరదద్దెల్లా నెరవేరితెందు తర్కరు తిళిదు అదు సహా యాడేర బేకెందెణిసి। ఇగో? నమగె దాహవాగుత్తె ఎందు హేళిసిదరు। ఆగ నింతిద్దవరొళగె వొబ్బను అల్లి యిట్టిద్ద హుళి రసద పాత్రెయన్ను సమీపక్కె తందు అదరల్లి నెనెయ హాకిద వొందు విధ స్పంజియన్ను ఉద్దవాద వొందు బిదురు కోలిగె తగలిసి అదన్ను స్వామిగళ బాయిగె మెత్తిదను। ఆదరె అల్లిద్దవరు। తాళు తాళు ఆ కెట్టవనను తిలుబెయింద యిళిస ఎలియాసను

ಬರುತ್ತಾನೋ ಯಿಲ್ಲವೋ ನೋಡುವ ಮುಂದು ಅವನನ್ನು ಅಟಕಾಯಿಸು ತ್ತಿದ್ದರು; ಲೋಕ ರಕ್ಷಕರೋ ಅಂದರೆ ನಂಮ ಭೋಗ ಸುಖಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುಪಾಟು ಮಾಡುವ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಶಿಲುಬೆಯ ಮರದ ಮೇಲೆ ಹುಳಿ ರಸದ ಪಾನವನ್ನು ತೆಕ್ಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ಮನುಷ್ಯರ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಮಾಡು ವದಕ್ಕಿದ್ದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತೆಂದೂ ತಂಮನ್ನು ಕುರಿತು ಮುಂದ ರುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಾಕ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ನೆರವೇರಿತೆಂದೇಳಿ ಮಹಾ ಧ್ವನಿಯೊಡನೆ ಕೂಗಿ ತಲೆಯನ್ನು ವಾಲಿಸಿ ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿತವಾಗಿ ತಾವು ತಮ್ಮ ಜೀವವನ್ನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ। ತಂದೆಯೇ ಯಿಗೋ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ದೇವರವರ ಕೈಯ್ಯೋಳು ನಂಮಾತ್ಮವನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಸುತ್ತೇವೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಲೇ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಮೃತವಾದರು। ಆ ಕ್ಷಣ ದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ದಿವ್ಯ ಆತ್ಮವು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಿತಾಪಿತೃರಿಗೆ ಎಡೆ ಯಾಗಿರುವಂಥಾ ಪಾತಾಳಗಳಿಗೆ ಯಿಳಿದು ಅವರನ್ನು ಆದರಿಸಿತು। ಈ ಮೇರೆಗೆ ಪ್ರಾಣ ವಿಯೋಗದಿಂದ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರ ಮನುಷ್ಯತ್ವವು ವಿಭಾ ಗಿಸಲ್ಪಡಲಾಗಿ ಅಖಂಡಿತವಾದ ದೇವತ್ವವು ಅದರೊಳಗೆ ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಪಾತಾಳಗಳಿಗೆ ಯಿಳಿದ ಆತ್ಮದೊಡನೆಯೂ ಸಮಾಧಿ ಯೊಳಗಿರುವ ಕಳೇಬರದೊಡನೆಯೂ ಏಕಬಂಧನೆಯಾಗಿರುವದು॥

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರು ಮರಣವಾದಾಗಲೇ ಸರ್ವ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಅತಿಶಯದಿಂದ ನಡಗಿದವು। ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ। ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಯಿದ್ದ ತೆರೆಯು ಮೇಗಳಿಂದ ಕೆಳಗಿನ ಪರಿಯಂತ ರಕ್ಕೂ ಎರಡು ಹೋಳಾಗಿ ಹರಿದು ಹೋಯಿತು। ಭೂಮಿಯು ಅದರಿತು। ಬಂಡೆಗಳು ಒಡೆದು ಹೋದವು। ಸಮಾಧಿಗಳು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು। ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ದೇವ ಭಕ್ತರೊಳಗೆ ಅನೇಕರು ಸಮಾಧಿಗಳಿಂದ ಜೀವಂತರಾಗಿ ಎದ್ದು ತಿರು ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕೆಲಬರಿಗೆ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟರು। ಯಿದ ಲ್ಲದೆ ಕಪಾಲ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಕಾವಲಿಯಾಗಿ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದ ರಾಣು ವೆಯ ಅಧಿಪತಿಯಾದವನು ಜೇಸುನಾಥರ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಎದುರಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದು ಪ್ರಾಣಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಎತ್ತಿದ ಮಹಾ ಧ್ವನಿಯನ್ನೂ ಭೂಕಂಪ ಮೊದ

ಲಾದ ಅತಿಶಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಭಯವೂ ವಿಸ್ಮಯವೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದೇನಂದರೆ। ಇಗೋ ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಸತ್ಯಪರನೇ ಹೊರ್ತು ಇತರವಲ್ಲವು। ಯಾತನು ದೇವ ಕುಮಾರನೇ ಹೌದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಹೇಳಿದನು। ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ರಾಉವೆಯುವರು ಸಹಾ ಆ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿದರು। ಮತ್ತು ಇಂಥಾ ಅದ್ಭುತಾದಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಾರ ಕಂಡು ಜನರ ಗುಂಪುಗಳು ಮನಸ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು ಎದೆ ಬಡುಕೊಂಡು ತೊಲಗಿ ಹೋದರು। ಇದಲ್ಲದೆ ಜನರ ಗುಂಪುಗಳಿಗಾಚೇಲಿ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರ ರಕ್ತಸ್ಪರ್ಶರಾದ ಅವರ ಬಂಧು ಮಿತ್ರರಾಗಿ ಗಲಿಲೆಯ ದೇಶದೊಳಗಿಂದ ಜೆರುಸಲೇಮಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದಂಥಾ ಮರಿಯಮಗ್ದಲೇನಮ್ಮನೂ ಜೋಸೆಫು ಚಿಕ್ಕ ಜಾಕೋಬು ಇವರಿಬ್ಬರ ತಾಯ್ಯಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮರಿಯಮ್ಮನೂ ಜೆಬೆದೇಯನ ಕುಮಾರರ ತಾಯಿಯಾದ ಸಲೋಮೆ ಈ ಮೊದಲಾದ ಪುಣ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯರು ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕ್ರಮಿಸಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಯಾ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಾ ಪರಮ ದುಃಖದಿಂದ ತುಂಬಿದವರಾಗಿ ಇದ್ದರು॥

ಆ ತರುಣದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಾನವಾದಾಗ ಮರುದಿವಸ ಸಬ್ಬಾತೆಂಬ ಶನಿವಾರವಾಗಿದ್ದರಿಂದಲೂ ಆದಿವಸವು ಪಾಸ್ಕ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಹಾ ಪುಣ್ಯವದ ದಿವಸವಾಗಿರುವದರಿಂದಲೂ ಆದಿನವು ಶಿಲುಬೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಆ ಮೂರು ಮಂದಿಯ ಪ್ರೇತಗಳು ಇರಬಾರದೆಂದು ಜೂದೆಯರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪಿಲಾತನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ರೋಮಾಪುರದ ಮರ್ಯಾದೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟವರ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಪ್ರೇತಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದರು। ಆಕ್ಷಣವೇ ಪಿಲಾತನು ಸೇವಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಅವರು ಆಲಸ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಕಳ್ಳರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವರ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮುರಿದರು। ಮತ್ತು ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರ ಬಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಅವರು ಆಗಲೇ ಮೃತವಾದರೆಂಬದಾಗಿ ತಿಳಿದು ಅವರ ಕಾಲುಗಳ ಮುರಿಯದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು।

అవరు హోగువాగ అవరొళగె ఒబ్బ దుష్ట భంటను దివ్య కర్తర పక్కెయన్ను ఈటియింద తివిదను. ఆగలు తివిద గాయదింద రక్తవూ నీరూ సురిదవు. ఈ ప్రకారవాగి శుక్రవారద సాయంకాలవాదాగ వేదమర్యాదెయ మేరెగె సబ్బతిన ప్రారంభక్కె ముంచెయే స్వామిగళిగె అంత్యకర్మగళన్ను తీరిసి అవర హూళబేకాయితు. ఆ సమయదల్లి ఇదువరివిగూ తన్న జనర అపవాదగళిగె అంజి దివ్య గురువాదవరిగె గోప్య శిష్యనాగియూ నీతియూ కుల శ్రేష్ఠత్వవూ ఐశ్వర్యవూ ఉళ్ళవనాగియూ ఇద్ద అరిమతెయ ఎంబ ఊరినల్లి జన్మిసిద జోసెఫెంబ అధికారియాద ఒబ్బ మనుష్యను బందను. అవను సర్వేశ్వరన రాజ్యవన్ను ఎదురు నోడుత్తా యూదేయర దురాలోచనెగళిగూ దుష్కృత్యగళిగూ ఒప్పదె ఇద్దను. ఈ సన్మార్గను దొడ్డవర ముఖవన్ను నోడదె ధైర్యస్థనాగి పిలాతన బళిగె హోగి దివ్య కర్తర శరీరవన్ను తనగె దయపాలిస బేకెందు బేడికొండను. మత్తు అవరు ఇష్ట శీఘ్రవాగి మరణ హొందిదరో ఇల్లవో ఎందు తిళిదుకొళ్ళువదక్కె పిలాతను సేర్వెగారనన్ను కరెదు ఆ వర్తమానవన్ను విచారిసిదను. ఆగలు ఆ సేరువెగారను అహుదు ఎంబదాగి హేళిదదరింద పిలాతను జోసెఫనిగె శవవన్ను కూడ అప్పణె కొట్టను. ఆ క్షణవే జోసెఫను కపాల బెట్టక్కె హోగి దివ్య కర్తర శరీరవన్ను తన్న కైవశవాగ మాడికొండను. ఆతనిగె సహాయకనాగిరువహాగె నికొదేముసెంబవను మిర్రసుగ్గిళ మొదలాద సుగంధ వర్గగళన్ను తెగదుకొండు బందను. ఒందు రాత్రి మొదలు పరమ కర్తర బళిగె బందు అవర సంగడ రహస్యవాగి సంభాషిసిదంథా ఫరిసేయ మతస్థనాద శీలవంతను యాతనే సరి. ఆగలు భక్తరాగిరువ ఈ ఉభయ మిత్రరూ ఇంనూ కెలబరూ సహా మేళవాగి కూడికొండు తమ్మ మర్యాదెయ మేరెగె కర్తర దివ్య శరీరవన్ను పరిమళ

ಗಳಿಂದ ಲೇಪನ ಮಾಡಿ ನಯವಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಿದರು। ಕಪಾಲ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಜೋಸೆಫನು ಬಂಡೆಯೊಳಗೆ ತನಗೆ ಗುಹೆಯಾಗಿ ಹೊಸ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ತೋಡಿಸಿ ಯಿದ್ದನು। ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಅಡಕವಾಗಲಿಲ್ಲವು। ಆ ತೋಟವು ಸಮೀಪವಾದದರಿಂದಲೂ ಮಾರಣೆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೂದೆಯರು ಸಬ್ಬಾತು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದದರಿಂದಲೂ ಪರಿಮಳಗಳಿಂದ ಲೇಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದಿವ್ಯ ಪ್ರೇತವನ್ನು ಜೋಸೆಫನೂ ನಿಕೊದೇಮೂ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಕ ಮಾಡಿ ಅದರ ಬಾಗಲಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲನ್ನು ಹಾಕಿ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋದರು॥

ಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿರಾ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರು ನರಜಾತಿಯ ರಕ್ಷಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪಾಡುಪಟ್ಟ ತಿರು ಪೀಡೆಯ ವಿವರವನ್ನು ಕೇಳಿದ ತರುವಾಯ ನಿಮ್ಮಾತ್ಮಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಯೋಜನವು ಬರುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಹೇಳಹೋಗುವದನ್ನು ಕೇಳಿರಿ॥

೧ ನೇದು। ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕುಮಾರನಾಗಿರುವ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರು ಯಿಷ್ಟಿಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ತಾಳಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದು ಹೇಗೆಂದು ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಕೆಲಬರು ವಿಸ್ಮಯ ಪಟ್ಟು ಕೇಳುವರು! ಹೇಗೆಂದರೆ ದೇವರಾಗಿರುವ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸುವದು ಎಲ್ಯಾದರುಂಟೋ? ಸರ್ವವಲ್ಲಭರಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕಷ್ಟಪಡಿಸುವಂಥವರ್ಯಾರು? ಅವರು ಸಾಯುವದು ಹ್ಯಾಗಾದೀತು? ಅವರು ಹೀನನಾದ ಮನುಷ್ಯನಪ್ಪಂದ ಜಾತಿಗಳಿಂದ ಬಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ಅಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಮರಣದ ಸ್ತಂಭಕ್ಕೆ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ದೇವ ಮಹಿಮೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವೋ? ತಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಾಗ್ಯೆ ಅವರಿಗೆ ತ್ರಾಣೆ ಜ್ಞಾನ ಉಪಾಯ ಏನೂ ಯಿಲ್ಲವೋ? ಹಿಂಬದಾಗಿ ಕೆಲವರು ಸಂದೇಹ ಪಡುವರು। ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನು ಕೇಳಿರಿ॥

ಲೋಕರಕ್ಷಕರು ಮನುಷ್ಯಾವತಾರ ಮಾಡಿದಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ದೇವಸ್ವಭಾವವೂ ನರಸ್ವಭಾವವೂ ಕೂಡಿರುವದಲ್ಲವೇ। ಹೀಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ದೇವಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಕಷ್ಟಪಡದೆಯೂ ಮೃತವಾಗದೆಯೂ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಪಾಡುಗಳಿಗೂ ಮರಣಕ್ಕೂ ಪೊಳಗಾದರು। ಇದು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ತೋರಲ್ಪಡುವದು। ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆತ್ಮವೂ ಶರೀರವೂ ಇವೆರಡು ವುಂಟಲ್ಲವೋ ? ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕೈಯಾದರೂ ಕಾಲಾದರೂ ಖಂಡ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಕೊರತೆಯಾಗುವದಲ್ಲದೆ ಅದರಿಂದ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಯೊಂದು ನಷ್ಟವಾದರೂ ಬರಲರಿಯದು। ಹಾಗೆಯೇ ಜೇಸುನಾಥರ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವಾದದ್ದು ಅವರ ತಿರು ಪಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ದೇವತ್ವಕ್ಕೆ ಸೋಕಲಿಲ್ಲವು। ಮತ್ತು ಜೇಸುನಾಥರಲ್ಲಿ ದೇವತ್ವವೂ ಮನುಷ್ಯತ್ವವೂ ಸೇರಿದ ಕಾರಣ ಅವರು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟದ್ದು ದೇವಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿತ್ತೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ಯೆಡೆಯಿಲ್ಲವು। ಏನಂದರೆ ಬಂದಂಥಾ ಕಸ್ತಿ ನಿರ್ಬಂಧ ಅವಮಾನ ಮರಣವ ತೊಲಗಿಸಲೂ ನಿವರ್ತಿಸಲೂ ತ್ರಾಣೆ ಯಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪೊಳಗಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿತ್ತೆಂಬುವದು ಯಥಾರ್ಥವೇ। ಆದರೆ ಕಸ್ತಿ ಮರಣವನ್ನು ತೊಲಗಿಸ ತ್ರಾಣೆ ಇರುವಲ್ಲಿ ಲೋಕವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸ ಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ತಾವೇ ಪ್ರಯಾಸಕ್ಕೆ ಪೊಳಗಾದರೆ ಇದು ದೇವ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಕರ್ತರಿಗೆ ಬಹು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಯೂ ಯುಕ್ತವಾಗಿಯೂ ಇರುವದೇ ವಿನಾ ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು। ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರು ಪಾಡು ಪಟ್ಟ ಪೀಡೆ ಅವಮಾನ ಮರಣ ಈ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಸ್ವಇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿದರೆಂದು ಸಾದೃಷ್ಟವಾಗಿಗುತ್ತದೆ। ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಮರಣದ ಕಾಲ ಬಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಅನೇಕಸಾರಿ ಮುಂದರುಹಿಸಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಕೊಡಲು ತಮಗೆ ಮಿಕ್ಕ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಾಗಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸಿದರು। ಇದಲ್ಲದೆ ಪಾಡು ಪಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ವುಂಟಾಗಿದ್ದ ಮಿತಿ ಇಲ್ಲದ ತ್ರಾಣೆಯ

ಅನೇಕ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸ ಚಿತ್ತವಾದರು। ಹೀಗಂದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಅನೇಕ ಘಾಯವಾಯಿತು। ಹೌದು। ಆದರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಘಾಯ ಮಾಯಿಸಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಯಿದ ಕಿವಿಯನ್ನು ಸ್ವಸ್ಥ ಪಡಿಸಿದರು। ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು। ಹೌದು॥ ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಶತ್ರುಗಳು ಅಂಗತಂಗವಾಗಿ ಬಿದ್ದರು। ಸ್ವಾಮಿ ಮೃತವಾದರು। ಹೌದು॥ ಆದರೆ ಅನೇಕ ಸತ್ತವರಿಗೆ ಜೀವ ಕೊಟ್ಟು ಎಬ್ಬಿಸಿದರು। ಅಗಲಿಬಿಟ್ಟ ತಮ್ಮ ಜೀವವನ್ನು ತಿರಿಗಿ ತಮ್ಮ ಶರೀರದೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೂರನೇ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಎದ್ದರು। ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಅನೇಕ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದರು। ಹೌದು॥ ಆದರೆ ಭೂಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ನಡುಗಿಸಿ ಸೂರ್ಯನ ತೇಜಸ್ಸು ಗ್ರಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಮರೆಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು। ಇಷ್ಟು ಕಾರ್ಯವ ಕಂಡಮೇಲೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಅಶಕ್ತರೆಂದು ಹೇಳುವವರ್ಯಾರು? ಜೀವನೀತಿಗೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವದಕ್ಕೂ ನರಜಾತಿಯ ಪಾಪಗಳ ಪರಿಹರಿಸುವದಕ್ಕೂ ದಿವ್ಯ ಯೇಸುನಾಥರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವ ಸ್ವಇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದ್ದೇ ಹೊರ್ತಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯದಿಂದ ಹೋಗಲಾಡಿಸಲಿಲ್ಲವು॥

ಓ ನೋಡು। ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗಾಗಿ ಮರಣಸ್ತಂಭಕ್ಕೆ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವಸುತನನ್ನು ನಿದಾನಿಸಿ ನೋಡುವಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಪೂರ್ಣಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿಸದೆ ಇರುವವನ್ಯಾರು? ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಮೇಲರಿತ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡದೆ ಇರುವವನ್ಯಾರು? ನೀನು ಕಠೋರವಾದ ಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದು ಸಾಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಬಂದು ಬೆಂಕಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಅಂಥಾ ಗಂಡಾಂತರದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದರೆ ನೀನು ಆತನ ಅತ್ಯಂತ ದಯವನ್ನು ಯೋಚಿಸುವಾಗ ಕಣ್ಣೀರು ಬಿಡದೆ ಇರುವಿಯೋ? ಆತನನ್ನು ನಿನ್ನ ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ನೇಹಿತನೆಂದೂ ಮಹಾ ಕನಿಕರ ಪೂರ್ಣ ರಕ್ಷಕನೆಂದೂ ನಿರಂತರವಾದ ಪ್ರೀತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸುವಿಯಲ್ಲವೋ? ಆದರೆ ದೇವರ ಕುಮಾರನಾದವರು ನಿನಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಕಯ

గోసిద్ద నిదానిసి నోడు। ఏనందరె అవరు అళిదు హోగువ జ్వాలె యింద నింనంను రక్షిసదె నరకద నిత్యాగ్నియింను తంమ దివ్య రక్తదింద ఆరిసిదరు। నీను సదా కాలదల్లి జీవిసువ హాగె అవరు తంమ బెలెయిల్లద ప్రాణవంను గండాంతరక్కె ఒప్పిసిద్దల్లదె అదంను అత్యంత కృపా కటాక్షదింద నినగాగి హోగలాడిసిదరు। నీను మోస వుళ్ళ యుద్ధరంగదల్లిద్దు నింన శత్రుగళ కైయ్యిగె సిక్కిరువ సమయదల్లి ఒబ్బను నింన శత్రుగళిగె ఎదురాగి బందు మహా ధైర్యదొడనె నింతు నీను ఓడి తప్పిసికొళ్ళువ దక్కె సమయ కొట్టరె అవనంను ఎష్టు స్నేహదింద మెణిసువియో? మత్తు అంథా యుద్ధరంగదల్లి సత్తనాదరె నీను అవన మరణవంను స్మరిసువాగ ఎష్టు మరుకవంను పడువియో? ఆదరె నింన శత్రువాగిరువ పిశాచియింద దేవసుతను నింనంను తప్పిసికొళ్ళ మాడిదరింద నీనవరంను స్నేహిసదెయూ స్తోత్ర మాడదెయూ యిరబహుదో? ఇంను ముందె నీను శిలుబె మెంబ సంకటవంను దృష్టిసువాగ స్వామియు నింన స్నేహక్కాగి ఎష్టో ప్రయాస పట్టరెందు నిదానిసి అవరిగె నింన పూర్ణ మనస్సంను ఒప్పిసువియాగలి॥

3 నేదు। ఇవల్లదె దివ్య జేసునాథర పీడెగూ మరణక్కూ నావు కారణవాగి ఇద్దేవెంతలూ జూదాసన హాగె అవరిగె ద్రోహ మాడిదెవెంతలూ కైఫాసన సేవకర హాగె అవర తిరు ముఖద మేలె ఉగులి ఎట్టు హొడెదు అవర నిష్కళంకవాద శరీరవంను చాటిగళింద హరియ మాడిదెవెంతలూ యోచిస తక్కద్దాగిదె। అదు హ్యాగెందరె మనుష్యరు పాప మాడదె యిద్దిరువరాదరె క్రీస్తునాథరు నర స్వభావవంను తెక్కొళ్ళలూ కష్టపడలూ అవసరవిల్లదె హోగువదు। యిదర నిమిత్య యావను ఘనవాద పాపవంను మాడుత్తానో అవను తంనిందలాదష్టు క్రీస్తునాథరంను కొందాతనెంబువదక్కె సందేహవిల్లవు। క్రీస్తువరుగళిరా నీవు ఎష్టు సార

మోహక్కూ కోపక్కూ అన్యాయక్కూ దేవ దూషణెగూ కైకొట్టిరో అష్టు సారియూ నింమ హృదయదల్లి నింమ దివ్య రక్షకరంను శిలుబెగె జడిదిరెందు నెనసువిరాగలి। ఇంను మేలె యింథా ఒళ్ళే స్వామిగె ద్రోహ మాడదహాగె ఘట్టి ప్రతిజ్ఞె మాడికొళ్ళి॥

౪ నేదు॥ ఆదరె దేవ స్నేహద నిమిత్తవాగి నీవు పాపవంను వర్జిసదె యిద్దరె భయదిందలాదరూ అదంను వర్జిసువిరియాగలి। పాపిష్టరిగె సర్వేశ్వరను మాడ హోగువ భయంకరవాద శిక్షెయంను యోచిసి ఆ నిమిత్తదిందలాదరూ పాప మాడదె యిరతక్కదు। అదు హ్యాగెందరె నింమ కర్తరు శిలుబెగె హాకల్పట్టద్దంను నోడి అవరు తమ్మ స్వంత పాపగళిగె అష్టు కష్టపడదె అన్య పాపగళిగాగి పాడు పడుత్తారెందు ధ్యానిసికొళ్ళి। తావు నిష్కళంక వుళ్ళవరాగిద్దాగ్యూ అష్టు ఘోరవాద బాధెగళంను అనుభవిసిద్దు హ్యాగెందు కేళిదరె పాపిష్టరాద మనుష్యరిగె మధ్యస్థరాగియూ హొణెగారరాగియూ తంమంను నిత్య పితనాదవరిగె ఒప్పిసిద్దరింద దేవరు తంమ ప్రియనాద కుమారనెందు యెణిసదె అవరంను పిశాచియ నిష్ఠూరగళిగూ భ్రష్ట మనుష్యర ఉపద్రగళిగూ ఒప్పిసిబిట్టరల్ల। ఆదరె అవరు తమ్మ మేలె పాపద వేషవంను మాత్రవే ధరిసిద్దరింద అష్టు నిర్బంధగళంను అనుభవిసిదరె లెక్కవిల్లద దోషగళింద తుంబిదవరాద నావు భయపడదె యిరబహుదో? దేవనీతిగె తప్పిసికొళ్ళువెవెంత నంబికొళ్ళబేకో? హసి మరవు బెంకియల్లి హాకల్పట్టరె ఒణగిద సౌదెయంను బిట్టు బిడువరో?

౫ నేదు। ఆదరె దేవర కడెగె బరలిచ్ఛైసువ పాపిష్టనిగె యేసువిన శిలుబెయు భరవసక్కె ఆస్పదవాగియూ కదలద అస్తివారవాగియూ యిథె యింథేల బహుదు। యేనందరె నమగె తమ్మ స్వంత యేక కుమారనంను పాలిసిదంథా సర్వేశ్వరను నమగె క్షమె

యంను పాలిసదె యిరువరో? నిత్య జీవద బుగ్గెయంను నమగె హుట్టిసిదంథవరు నావు యిదరల్లి కుడియద హాగె అప్పణి నిషేధి సువరో? రక్షణ్యక్కె బేకాద అనుగ్రహగళంను కొడదె యిరు వరో? తంమ కురిగళిగాగి తంమ ప్రాణవ ఒప్పిసిదంథ వుత్తమ వాద గొల్లరాదవరు తప్పిహోద కురియు మరళి బందాగ హట్టి యింద ఆచె తళ్ళి బిడువరో? అల్లవల్ల। నింమిందలాదష్టు నిమ్మ పాప గళ నిమిత్త మనస్తాప పట్టు అవుగళ మన దైన్యవాగి బైలు మాడి దరె మరణావస్థెయల్లిద్ద కళ్ళనిగె మన్నిసిదంథ దివ్య జేసునాథరు నిమగూ కూడ క్షమిసువరెంబువదక్కె సందేహవిల్లవు॥

౬ నోడు! కడెయల్లి కష్ట వుపద్ర కస్తి వ్యాకుల ఈ ముంతాద క్లేశగళంను అనుభవిసువంథవరే నీవు శిలుబెగె జడియల్పట్ట దివ్య రక్షకర సంనిధానక్కె బంని। మత్తు ఇవరు నిమగె సహాయ మాడు వరు। యావ్యావ పీడెగూ యావ్యావ ఉపద్రక్కూ జేసునాథర తిరు పీడె మరణ శిలుబెయాదద్దు తప్పద అవుషధవాగిదె। అదు హ్యాగెందరె యారాదరూ నాను గరీబనెందు హేళిదరె నినిగింత జడియల్పట్ట దివ్యరక్షకరు అధిక గరీబరల్లవే? నాను వ్యాధిష్టనూ మరణదవస్థెయల్లి బిద్దవనూ అందరె జడియల్పట్టవరిగింత అధిక బాధె పడుత్తీయా? మనుష్యరింద నిందిసల్పట్టు తళ్ళి బిడల్పట్టెనెంధేళిదరె దివ్య రక్షకరిగింత అధిక ఉపేక్షె తిరస్కార దూషణె అనుభవిసి దియా? క్షుధె దాహ యీ మొదలాద వుపద్రగళిగె గురియాగిద్దే నెందు మొరె యిట్టరె యిగో తంమ అవసరదల్లి దివ్య జేసు నాథరిగె హుళియాద రసవూ పిత్త కలసిద్ద పానవూ వినాయిసి మత్తొందు అవరిగె సిక్కలిల్ల। అవర కిరీటవు ముళ్ళిన కిరీటవే। అవర సింహాసనవు మరణద స్తంభవే। అవర పీతాంబర వస్త్రవు హతే సకలాతియే। అవర ముద్రెకోలు బెత్తద కొంబెయే। మత్తు నావు పడువంథా వుపద్రగళు నంమ పాపగళిగె శిక్షెయా

ಗಿಯೂ ನ್ಯಾಯವಾದ ಕಾರಣವಾಗಿಯೂ ಪಡುವದೇಸರಿ। ಆದರೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ದಿವ್ಯ ಕುಮಾರನಾದ ಜೇಸುನಾಥರು ಒಂದು ತಪ್ಪಾದರೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ। ಆದದರಿಂದ ನಾವು ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ತರುಣದಲ್ಲಿ ಮೊರೆ ಯಿಡದೆಯೂ ದೇವ ದೂಷಣೆ ಹೇಳದೆಯೂ ಶಿಲುಬೆ ಯೆಂಬ ಸ್ತಂಭದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಇರಿಸಿ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಂಥಾ ದಿವ್ಯ ದೇಹವನ್ನೂ ಹೀನವಾದ ಉಗಳಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ ತಿರು ಮುಖವನ್ನೂ ಮೊಳೆಗಳಿಂದ ತಿವಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ತಿರು ಹಸ್ತ ಪಾದಗಳನ್ನೂ ಅವರು ಮೂರು ತಾಸುಗಳೊಳಗೆ ಪಾಡು ಪಟ್ಟ ಕಠೋರವಾದ ಮರಣಾವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಯೋಚಿಸಿದರೆ ನಂಮ ಕಸ್ತಿ ವ್ಯಾಕುಲ ನಿರ್ಬಂಧಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೇನಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸುವವು॥

ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಸ್ತುವರುಗಳಿರಾ ನಂಮ ಕರ್ತರಾದ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುವಿನ ಹಿಂದೆ ನಂಮ ಸ್ವಂತ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಯೀ ಜೀವವೆಂಬ ತರಕಲಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ನಡದುಕೊಳ್ಳುವೆನಾಗಲಿ। ಒಬ್ಬ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನು ಹೇಳಿದ ಮೇರೆಗೆ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣ್ಯವೂ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವವೂ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ನಂಮ ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ಆಧಾರವೂ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಸಂತೋಷದ ಬುಗ್ಗೆಯೂ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯದ ಸಂಪೂರ್ಣವೂ ಅಡಗಿಗುತ್ತವೆ। ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷಾನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯುವದಕ್ಕೆ ಶಿಲುಬೆಯ ಮಾರ್ಗವೇ ಹೊರ್ತು ಬೇರೊಂದು ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರಿತುಕೊಂಬುವೆನಾಗಲಿ॥

೨೨ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರ ಪುನರುತ್ಥಾನವನ್ನೂ ಆರೋಹಣವನ್ನೂ ಕುರಿತು॥

ಸಬ್ಬಾತ್ ದಿವಸದಲ್ಲಿಯೇ ಗುರುಗಳ ಪ್ರಧಾನರೂ ಫರಿಜಯರೂ

ಸಭೆಯಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪಿಲಾತನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವನ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಅಯ್ಯಾ ಜೇಸುವೆಂಬ ನಾಮವುಳ್ಳ ದುರ್ಬೋಧಕನು ಜೀವಿತನಾಗಿರುವಾಗ, ಮೂರನೇ ದಿವಸ ಮೃತನಾದವರೊಳಗಿಂದ ಯೇಳುವೆನೆಂದು ಸಾಧಿಸಿ ಹೇಳಿರುವದರಿಂದ ಮೂರು ದಿನದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಅವನ ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿಗೆ ಪಹರೆಯವರಂನು ಯಿಡುವ ಹಾಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿ ಎಂತ ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ। ಯೇನಂದರೆ ಈ ಅಪ್ಪಣೆಯಂನು ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಅವನ ಶಿಷ್ಯರು ಬಂದು ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಅವನ ಶರೀರವಂನು ಕಳ್ಳತನವಾಗಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಜನರ ಸಂಗಡ ಹೇಳುವದೇನಂದರೆ। ಯಿಗೋ ಮೃತವಾದ ಜೇಸುವು ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಯೆದ್ದಿದ್ದಾನೆಂತ ಹೇಳುವರು। ಆಗಲು ಯೂದೆಯರು ಶ್ರಮೆ ಪಟ್ಟು ಮುಂಚೆಗಿಂತಾ ಮರುಳಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಕೊಳ್ಳುವರೆಂತ್ಹೇಳಿದರು। ಅದಕ್ಕೆ ಪಿಲಾತನು। ದೇವ ಮಂದಿರವಂನು ಕಾಯುವವರು ನಿಂಮಾಧೀನದಲ್ಲಿ ವುಂಟಲ್ಲವೇ? ಅವರಂನು ಕಳುಹಿಸಿರಿ। ಮತ್ತು ನಿಂಮ ಯಿಷ್ಟಪ್ರಕಾರ ಆ ಸಮಾಧಿಗೆ ಪಹರೆಯವರಂನು ಯಿಡಿರಿ ಯೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟನು। ಆಗಲವರು ಹೊರಟು ಆ ಸಮಾಧಿಯಂನು ಕಾಯುವದಕ್ಕೆ ಪಹರೆಯವರಂನು ನೇಮಿಸಿ ಮತ್ತು ಯೇನೊಂದು ಪಿತ್ತಲಾಟವಾಗದ ಹಾಗೆ ಸಮಾಧಿಯ ಬಾಗಿಲಿನ ಮುಂದೆ ವೊಂದು ಕಲ್ಲು ಹಾಕಿ ಯಿದರ ಮೇಲೆ ತಂಮ ಮುದ್ರೆಯಂನು ಹಚ್ಚಿ ಹೋದರು।

ಪರಮ ದೇವರ ಅಭಿಜ್ಞಾನವೂ ರಹಸ್ಯವೂ ಆದ ಆಲೋಚನೆಯ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಯಿವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದವು। ಯೇನಂದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪುನರುತ್ಥಾನವಾಗದಂತೆ ಅಟಕಾಯಿಸುವದಕ್ಕೆ ಯೆಷ್ಟು ವುಪಾಯ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಟರಾದ ಫರಿಜೆಯರು ಯೋಚಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಮುಂದರುಹಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಮೃತವಾದ ಮೂರನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಜೀವಂತರಾಗಿ ಯೆದ್ದದರಿಂದ ಈ ಅದ್ಭುತವು ಹಗಲಿನ ಬೆಳಕಿಗಿಂತ ಅಧಿಕ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತು। ಈ ಸಂಗತಿಯ ವಿವರವಂನು ಯಾಗ ಹೇಳ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ। ಯೇನಂದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ತಿರು ಶರೀರವು ಯಿಷ್ಟು ಬಂದೋಬಸ್ತಾಗಿ ಕಾಯಲ್ಪಟ್ಟಿರಲಾಗಿ ಅವರ ತಿರು ಆತ್ಮವು ಪಾತಾಳಗಳಿಗೆ ಯಿಳಿಯಿತು। ಮತ್ತು ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರ

ఆగమనక్కె ముంచె జీవిసికొండిద్ద నీతివంతర హెణికెయిల్లద ఆత్మగళు పరలోకదానందక్కె సేర తమగె అప్పణెయాగువ తనక ఆ తరెయల్లి వసిసుత్తిద్దవు। హీగిద్దు లోక దీపకరాద జేసు నాథరు ఆ పుణ్యాత్మరిగె కాణిసి అవర బంధకద అంత్యవన్ను అవరిగె ముందరుహిసి అవరిగె ఉపశాంతియ మాతుగళ హేళి ఇన్ను స్వల్పదరొళగె తమ్మ సమేతవాగి పరమ గతిగె అవరన్ను కరెకొండ్హోగుత్తేవెంత వాగ్దత్త కొట్టరు॥

హీగిద్దు భానువారద ప్రాతఃకాలదల్లి హొత్తుంటి నిజవాద దేవరూ నిజవాద మనుష్యనూ ఆగిరువ నమ్మ దివ్య రక్షకరు తమ్మ స్వంత వల్లభదింద తమ్మన్ను మృతవాదవరొళగింద ఎబ్బిసిదరు। మత్తు ఏనొందు శబ్దవిల్లదెయూ సమాధిగె హాకిద్ద కల్లన్ను మురిసదెయూ కదలిసదెయూ ముద్రె హొడెయదెయూ జీవంతరాగి ఎద్దు ఆత శరీరదొందిగె పునరుత్థానవాదరు। ఆదరె సమాధియన్ను కాయుత్తిద్ద పహరెయవరిగె ఆగ ఏను గొత్తు తిళియదె హోయితు। కొంచద తరువాయ భూమియు బహళవాగి అదరితు। మత్తు యిహో దేవ దూతనొబ్బను పరలోకద దెశెయింద యిళిదు బందు సమాధియన్ను ముచ్చిద్ద కల్లన్ను హొరళిసి అదర మేలె కుళితిద్దను। అవర ముఖవు మించినహాగెయూ అవర వస్త్రగళు హిమద హాగెయూ శుభ్రవాగిద్దవు। ఆగలు అల్లి కావలాగిద్దంథా పహరెయవరు అవరన్ను కండు భయభ్రాంతరాగి సత్తవర హాగె బిద్దరు। మత్తు తమ్మ మాథేయన్ను తిళిదుకొళ్ళుత్తలే పట్టణక్కె ఓడిహోదరు। ఆదరె సబ్బాతు దివసద సాయంకాలదల్లే సుగంధ పరిమళవన్ను కొండు కొండిద్ద మరియమగ్దలేనెంబవళూ జాకోబన తాయ్యాద మరియమ్మనూ సలోమె ఎంబవళూ స్వామిగళ తిరుశరీరవన్ను లేపన మాడువదక్కె సూర్యనుదయిసలాగి సమాధిగె బందరు। మత్తు ఫరిజయరింద పహరెయవరు కావలాగి స్థాపిసల్పట్టి

ద్దరెందూ కల్లిన మేలె ముద్రె హాకల్పట్టిధె యెందూ అరియదవరా గిద్దరు। ఆదరె ఆ పుణ్య స్త్రీయరుగళు దారియల్లి నడెయుకొండిరు వాగ తంమొళు తావు అందుకొండద్దేనందరె। ఆ సమాధిగె ముచ్చి రువ ఆ బ్రంహ్మాండవాద కల్లంను నమగె తెగియువవర్యారు ? ఎందు హేళికొళ్ళుత్తా అల్లిగె సమీపిసలాగి ఆ బండెయు తెగదిరువదన్ను కండరు। ఆదకారణ ఆ దివ్య శరీరవంను నోడువ హాగె యిల్లి అల్లి హోగి హుడుకుత్తా యిద్దరు। ఆదరె మరియమగ్దలేనంమను శిమోన్ రాముప్పన జోవంనేసెంబవన బళిగె బేగ హోది హోగి అవర సంగడ హేళిద్దేనందరె। స్వామియ శ్రవవు సమాధి యొళు ఇల్లవు। అదన్ను యెత్తికొంఢోదరు। మత్తు యెల్లి యిట్టరో నానరియెనెందు హేళిదళు॥ ఈ వాక్యగళంను ఆల్కైసిదంథ రాము ప్పనూ జొవంనేసనూ సమాధియ మార్గవాగి హొరటరు। జొవం నేసనో అందరె అతి శీఘ్రవాగి ఓడి మొదలన్యెయువనాగి సమా ధియ బళిగె బందు బొగ్గి హొందు పార్శ్వదల్లి యిట్టిరువంథా వస్త్రగళంను కండు హొళగె ప్రవేశిసలిల్లవు। అవన హిందెయే రాముప్పను బందు గుహెయొళగె ప్రవేశిసి హొందు పార్శ్వదల్లిట్టి రువంథా వస్త్రగళంనూ స్వామిగళ శిరు శిరక్కె కట్టిద్ద బట్టెయు బేరొందు పార్శ్వదల్లి మడిసిట్టిరువదంనూ కండను। ఆగలు మగ్ద లేనంమన వాక్యవంను విశ్వాసిసికొండు తావు కండంథవుగళ మేలె విస్మితరాగి హొరటు హోదరు॥

మరియ మగ్దలేనంమనో అందరె సమాధియ బళిగె పునశ్చ బందు అదర బాహ్య సమీపదల్లి నింతు గోళాడుత్తా యిద్దళు। ఆదరె ఆకె ప్రలాపిసికొండిరలాగి బొగ్గి సమాధియొళగె యీక్షి సిదళు। ఆగలు శుభ్ర వస్త్రగళంను ధరిసికొండు యీకడె ఆక డెయల్లి కుళితిరువ యిబ్బరు దేవదూతరుగళంను కండళు। ఆగలా దేవదూతరు ఆకెయ సంగడ। అంమా నీను అళువదేనెందు కేళి

దరు। ఆకె అవర నోడి। సమాధియొళగిద్ద నంన దివ్య కళేబరవన్ను తెగదుకొండు హోదరు। మత్తు అవరంను ఎల్లి యిట్టరో నానరియె ఎందళు। ఈ వార్తెగళంను హేళుత్తిరలాగి తిరిగి నింతిద్ద స్వామిగళంను కండళు। ఆదరె అవరంను అరియదవళాగిద్దళు। ఆగ స్వామిగళు ఆకెయ సంగడ। స్త్రీయే। నీను అళువదక్కె కారణవే నెంబదాగి కేళిదరు। ఆదరె అవరు తోటగారనెందెణిసి మగ్దలే నంమను అవర సంగడ। అయ్యా నంన స్వామియ తిరు శరీరవన్ను నీవు ఎత్తికొండ్హోదిరాదరె అదు యిట్టిరువ స్థళవంను ననగె తోరిసి। నాను బేరొందు స్థళక్కె హొత్తుకొండ్హోగువెనెందళు। ఆగ స్వామిగళు తంమంను ఆకెగె ప్రత్యక్షవాగ మాడి వాడికెయ మేరెగె ఆకెయ సంగడ మరియంమా ఎందు హెసరంనిట్టు కరెదరు। ఆ పుణ్యవతి తిరిగి దృష్టిసి। నంన గురువే ఎందు కూగి అవర పాదగళ మేలె సాష్టాంగవాగి బిద్దళు। ఆగలు స్వామిగళు ఆకెయ సంగడ హేళిద్దేనందరె। నంమ పాదగళంను ముట్టబ్యాడ। యాకెందరె నావు నింమంను అగలి పరలోకక్కె యిన్ను చిత్తైసువదిల్ల। ఆదరె కెలవు దివసగళ పరియంతర నింమల్లి సంచరిసువవరాగిద్ధేవె। హాగిరువల్లి నీను నంమ సహోదరర బళిగె హోగి నంమ నామదల్లి హేళ బేకాదద్దేనందరె। నమగూ నిమగూ తందెయూ దేవరూ ఆగిరువ సర్వేశ్వరన సంనిధానదల్లి చిత్తైసి హోగుత్తేవె। మత్తు నిమగాగి అవర బళీలి ఆసనగళంను సిద్ధమాడువెవు ఎంబదాగి హేళెంత కళుహిసిబిట్టరు। యీ ప్రకార తావు ముంచె ఏళు పిశాచిగళింద బిడిసి రక్షిసిదంథా మరియమగ్దలేనెంబవళిగె మొదలావర్తి స్వామియవరు దర్శనవాగ చిత్తవాదరు॥

అష్టరల్లి జేరె పుణ్య స్త్రీయరుగళు స్వామియ తిరు కళేబరవంను కాణదె యిద్దకారణ దుఃఖ భరితరాగి సమాధియ బళిగె

మరళి బందరు। ఆదరె అవరు మన జింతె కళవళ పడుత్తా యిర
లాగి అగో మహా కాంతియుళ్ళ వస్త్రగళ తొట్టుకొండు ఇబ్బరు
దేవ దూతరు ఆ పుణ్యవతిగళ సమీపదల్లి నింతరు । ఆగలా
స్త్రీయరు భయపట్టు కణ్ణుగళన్ను నెలక్కె బొగ్గిసికొండిర
లాగి ఆ దేవదూతరొళగె ఒబ్బను అవరన్ను కండు హేళిద్దే
నందరె। నీవు యావదక్కూ అంజ బ్యాడిరి। యాకెందరె శిలుబెయల్లి
జడియల్పట్ట జేసునాథరన్ను హుడుకుత్తీరెందు నాను బల్లెను। ఆదరె
జీవంతరాగి యిద్దవరన్ను మృతవాదవర మధ్యదల్లి హుడుకువ
దేను ? అవరు యిల్లిల్లవు। తావు హేళిసిద హాగె జీవంతరాగి
యెద్దరు। యిదల్లదె అవరు హేళిసిదంథా వాక్యగళన్ను జ్ఞాప్తిగె
తందుకొళ్ళిరి। ఏనందరె మనుమగను పాపిష్టర కైయ్యిగె ఒప్పిస
ల్పడలూ శిలుబెయల్లి జడియల్పడలూ మూరనే దివసదల్లి మృతవా
దవరొళగింద యేళలూ అగత్యవెందు స్వామిగళు హేళిసిదరల్లా।
అదు స్మరిసికొళ్ళిరి। మత్తూ అవర తిరు కళేబరవ యిట్టిద్దంథా
స్థళవన్ను నోడిరి। ఇగో [illegible] బరీదాగిదె। హీగిద్దు నీవు బేగ
హోగి అవర శిష్యరిగూ విశేషవాగి రాయప్పనిగూ దివ్య రక్ష
కరు యెద్ద సంగతియన్ను శృత పడిసిరి। ఇగో నిమగె ముందె
గలిలేయ దేశక్కె జిత్తైసి హోగువరు। మత్తు అవరు నిమగె హేళి
సిద మేరెగె అల్లియే నిమగె సాక్షాత్కారనాగువరు ఎంథేళిదను।
ఆగలా పుణ్యవతిగళు యేసురక్షకరు హేళిసిదంథా తిరు వాక్యగ
ళన్ను జ్ఞాప్తి మాడికొండు భయవూ ఉల్లాసవూ వుళ్ళవరాగి యీ
శుభ వర్తమానవన్ను అవర శిష్యరిగె తిళియపడిస శీఘ్రవాగి
హోగుత్తిద్దరు। ఆదరె అవరు హాగి హోగలాగి యిగో స్వామి
గళు అవరిగె యెదురాగి బందు సమాధాన నిమగె వుంటాగలెందు
హేళిసిదరు। ఆగలా పుణ్యవతిగళు సమీపిసి అవర శ్రీపాదగళ
మేలె సాష్టాంగవాగి బిద్దు నమస్కారవన్ను మాడిదరు। ఆ బళిక

స్వామిగళు అవర సంగడ హేళిద్దేనందరె। నీవు కమ పడబేడిరి। ఆదరె నమ్మ సహోదరర బళిగె హోగి గలిలెయ సీమెగె హొరటు హోగువ హాగె అవరిగె శృత పడిసిరి। యాకెందరె అవరు అల్లియే నన్నన్ను దర్శిసువరెందు హేళిదరు। ఆగలా పుణ్యవతిగళు శీఘ్రవాగి హొరటు యీ శుభ వర్తమానగళన్ను హన్నొందు మంది అపోస్తలరిగూ కడిమె శిష్యరిగూ తిళియ పడిసిదరు॥ అవరో అందరె యివుగళన్నెల్లా డుబ్బ సంగతిగళెందు ఎణిసి విశ్వాసిసదె హోదరు। హీగిరలాగి ఆ పుణ్యవతిగళు సమాధియన్ను బిట్టు హోగువ సమయదల్లి అల్లి కావలాగిద్దంథా పహరెయవరు దేవ దూతనన్నూ భూకంపవన్నూ కండు గడగడనె నడుగి ఓడి హోగి నగరక్కె బందు తావు నోడిదంథా సంగతిగళెల్లవన్ను గురుగళ ప్రధానరిగె అరువిసిదరు। గురుగళ ప్రధానరు దివ్య రక్షకరు మృతవాదవరొళగింద నిశ్చయవాగి ఎద్దిద్దారెంత తిళిదవరాదరు। ఆదరె తమ్మ దుర్గుణదల్లి దృఢ పట్టు ఆ అద్భుతవు నిశ్చయవెందు సమ్మతిసలొల్లదె జనరిగె మోసగొళిస ప్రయాస పట్టరు। అదు హ్యాగందరె। అవరు హిరియర సంగడ ఆలోచనె మాడిద తరువాయ పహరెయవరిగె బహు లంచవన్ను కొట్టు అవరిగె ఆజ్ఞాపిసిద్దేనందరె। నీవు నిద్రిసుత్తిరలాగి శిలుబెయల్లి జడియల్పట్టవన శిష్యరు రాత్రికాలదల్లి బందు అవన శవవన్ను కద్దుకొండు హోదరెంత హేళువిరి। ఇదల్లదె యీ మాతిన నిమిత్తవాగి దొరెయాదవరు నిమ్మన్ను శిక్షిసద హాగె అవనొందిగె మాతనాడి సమ్మతి పడిసువెవెంత అవరిగె మాతు కొట్టరు। ఆద కారణ తమగె అప్పణెయాద మేరెగె ఆ భంటరు నడెదుకొండు యీ వ్యర్థవాద కథెయన్ను అల్లల్లి ప్రసిద్ధ మాడిదరు। ఆదరె యింథా తంత్రోపాయవు నిష్ప్రయోజనవాగి యిరుత్తా యిత్తు। యాకెందరె భంటరు నిద్రె మాడిదరె బందంథా శిష్యరన్ను నోడలూ యివర కృత్యగళ

కురితు రుజు మాడలూ ఆ తంటరింద కూడదే హోగువదు॥

ఇవుగళ తరువాయ నమ్మ దివ్య రక్షకను తన్న శిష్యరిగే తన్నన్ను ప్రత్యక్షనాగ మాడిదను। అదు హ్యాగందరె మొదలు మొదలు శిమోనెంబ రాముప్పనిగూ తరువాయ హన్నొందు మందిగూ కడెయల్లి కూడికొండిద్ద ఐనూరు మంది శిష్యరిగూ దర్శనవాదను॥

తానువారద సాయంకాలదల్లే శిష్యరిబ్బరు జెరూసలేమిగే సమీపవాగిద్ద ఎమ్మావుసెంబ ఒందు గ్రామక్కె ప్రయాణ హోగుత్తా మార్గదల్లి తమ్మొళు దివ్య రక్షకన పీడెయన్నూ మరణవన్నూ కురితు సల్లాపిసుత్తా యిద్దరు। ఆదరె అవరు హీగె సంభాషిసికొండిరలాగి అగో స్వామిగళు తావే అవర సమీపక్కె బందు అవరొందిగె నడెయుత్తా యిద్దరు। మత్తు స్వామిగళ రూపవు యితరవాగి అవర కణ్ణుగళిగే కాణిసిద కారణ అవర నెప్పు హిడియదే యిద్దరు। హీగిద్దు జేసునాథను అవరన్ను బెసగొండు హేళిద్దేనందరె। నీవు యారన్ను కురితు సల్లాపిసుత్తీరి। మత్తు నిమ్మ ముఖ యిళితరవాగిరువదేను? ఎందు కేళిదను। ఆగలవరొళగే క్లెయోపాసెంబవనొబ్బను ప్రత్యుత్తరవాగి హేళిద్దు। ఇందినగళల్లి జెరూసలేమినల్లి ఆదంథా వర్తమానగళన్ను నీవు అరియదే యిరువదు హ్యాగెందను। అదక్కె స్వామిగళు। యేను కురితు మాతనాడుత్తీరి యెందు కేళిదరు। ఆగ శిష్యరు ప్రత్యుత్తరవాగి। దేవరిగూ మనుష్యరిగూ సమర్థరవాగియూ తమ్మ పరిశుద్ధవాద నడతెయిందలూ శక్తివిల్లద అద్భుతగళిందలూ బహు ప్రఖ్యాతియాగియూ యిద్ద జేసువెంబ దీర్ఘదర్శియాదవరన్ను నీవు మాత్రవే అరియదే ఇద్దిరో? ప్రధాన ఆచార్యరూ నమ్మ జనర హిరియరూ అవర మేలె మాత్సర్యవంగొండు అవరన్ను మరణక్కె నిర్ణైసి శిలుబెయల్లి జడిసిదరు। ఇస్రాయేలన మక్కళన్ను ఆ మహాత్మరు రక్షిసువరెందూ తమ్మ

ವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಮೂರನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಯೇಳುವರೆಂದೂ ನಾವು ನಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು। ಆದರೂ ಅವರು ಮೃತವಾದದ್ದು ಯಿಂದಿಗೆ ಮೂರು ದಿವಸವಾಯಿತು। ಯಿಂನೂ ನಮಗೇನು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲವು। ನಂಮೊಳಗೆ ಕೆಲವು ಪುಣ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರು ಅರುಣೋದಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸಮಾಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಿರಿಗಿ ಬಂದು ನಂಮ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದು। ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಳೇಬರವಂನು ಕಾಣೆವೆಂತಲೂ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮೃತವಾದವರೊಳಗಿಂದ ಎದ್ದರೆಂದು ದೇವ ದೂತರುಗಳು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದರೆಂತಲೂ ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜ। ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯರೊಳಗೆ ಕೆಲವರು ಸಮಾಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಸಮಸ್ತವಂನು ಕಂಡರು। ಆದರೆ ಅವರ ತಿರುಶ್ರವವು ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋಯಿತೆಂದ್ಹೇಳಿದರು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಓ ಅವಿವೇಕಸ್ತರೇ ಲೋಕರಕ್ಷಕರ ಕುರಿತು ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳು ಮುಂತಿಳಿಸಿದಂಥಾ ಸತ್ಯ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಯಿಂನೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡದೆ ಯಿದ್ದಿರಾ! ಏನಂದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪಾಡುಪಟ್ಟು ಯಾ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ತಂಮ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸ ಬೇಕಾಗಿತ್ತಲ್ಲವೋ? ಎಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಂನು ಹೇಳಿದ ಬಳಿಕ ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರ ಕುರಿತು ಮೊಯಿಸೇಸನೂ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳೂ ಪಾಲಿಸಿದಂಥ ವೇದಾಗಮದ ವಾಕ್ಯಗಳೆಲ್ಲವಂನು ಅವರಿಗೆ ಟೀಕಿಸ ತೊಡಗಿದರು। ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಶಿಷ್ಯರು ನೇಮಿಸಿರುವಂಥಾ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸಮೀಪಿಸಲಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುವವರಹಾಗೆ ಹಾಗುತ್ತಾಯಿದ್ದರು! ಆಗ ಶಿಷ್ಯರು ಅವರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಅಯ್ಯಾ ಈಗ ಹೊತ್ತು ಮುಣಿಗಿ ಸಂಜೆಯಾಯಿತು। ಆದಕಾರಣ ನಂಮ ಸಂಗಡ ಬಂನಿ ಎಂದು ಮನವೆ ಮಾಡಿದರು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರ ಸಮೇತವಾಗಿ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು। ಹೀಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಾ ಭುಜಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಆದದ್ದೇನಂದರೆ। ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಂಮ ತಿರು ಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಯೊಂದು ರೊಟ್ಟಿಯಂನು ತೆಗದುಕೊಂಡು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಮುರಿದು ಅವರಿಗೊಂದೊಂದು ತುಂಡು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು। ತಕ್ಷಣವೇ ಅವರ ನೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶವುಂಟಾಗಿ ಅವರು ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರೆಂತ

ಗೊತ್ತು ಹಿಡಿದರು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಕಾಣದೆ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಹೋದರು। ಶಿಷ್ಯರೋ ಅಂದರೆ ಅತಿವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ತಂಮೊಳಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡದ್ದೇನಂದರೆ। ದಿವ್ಯ ಗುರುವಾದವರು ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ವೇದ ಶ್ಲೋಕಗಳಂನು ತಿಳಿವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನಂಮ ಹೃದಯವು ದೇವ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಉರಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ ? ಎಂಬದಾಗಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಎದ್ದು ಯಾ ಶುಭ ವರ್ತಮಾನವಂನು ಕಡಮೆ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಶೃತಪಡಿಸ ಜೆರೂಸಲೇಮ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದರು। ಹಂನೊಂದು ಮಂದಿ ಅಪೋಸ್ತಲರೂ ಕಡಮೆ ಶಿಷ್ಯರೂ ಸಭೆಯಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ರಾಯಪ್ಪನಿಗೆ ಆದ ಕರ್ತರ ದರ್ಶನವಂನು ಕುರಿತು ಸಲ್ಲಾಪಿಸುತ್ತಾ ಯಿದ್ದದ್ದಂನು ಕಂಡರು। ಹೀಗಿದ್ದು ಎಂಮವೂಸೆಂಬ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಹಿಂದೆ ಬಂದಂಥಾ ಆ ಯಿಬ್ಬರು ಶಿಷ್ಯರು ತಮಗೆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದಂಥಾ ಸಂಗತಿಗಳಂನು ಅವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದರು। ಆದರೆ ಅವರೊಳಗೆ ಅನೇಕರು ನಂಬದೇ ಯಿದ್ದರು॥

ಅಂದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲೇ ಕದಗಳಂನು ಹಾಕಿ ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರುಗಳು ಸಭೆಯಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು। ಯಾಕೆಂದರೆ ಜೂದೆಯರಿಗೆ ಅಂಜಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿ ಅವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದು। ನಿಮಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿ। ನಾವೇ। ನೀವು ಅಂಜದೆ ಯಿರ್ರಿ। ಎಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಆಬಳಿಕ ಅವರಂನು ನೋಡಿ। ನಂಮ ಪುನರುತ್ಥಾನವ ಕುರಿತು ನಿಮಗೆ ವರ್ತಮಾನವ ಹೇಳಿದವರಿಗೆ ಯಾಕೆ ನೀವು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಗದರಿಸಿದರು। ಶಿಷ್ಯರು ಮನ ಕರಗಿ ಭಯ ಭ್ರಾಂತರಾಗಿ ತಾವು ಭೂತವಂನು ನೋಡುತ್ತೇವೆಂತ ಎಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು। ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ನೀವು ಭಯ ಪಡುವದೇನು ? ಮತ್ತು ನಾನಾ ವಿಚಾರಗಳು ನಿಂಮಂನು ಗಾಬ್ರಿ ಪಡಿಸುವದೇನು ? ನಂಮ ಹಸ್ತಗಳಂನೂ ಪಾದಗಳಂನೂ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿರಿ। ನಾವು ನಾವೇ। ನೀವು ನಂಮಂನು ಮುಟ್ಟಿ ಕಂಣಾರ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ। ನಮಗೆ ಯಿರುವ ಹಾಗೆ ಭೂತಕ್ಕೆ ಮಾಂಸವೂ

మొలెబుగళూ ఇల్లవెంథేళి మొళెగళింద ఘూళాగి కొళెయల్పట్ట తంమ తిరు హస్తగళంనూ తిరు పాదగళంనూ ఈటియింద తివియల్పట్ట తంమ మగ్గలంనూ అవరిగె తోరిసిదరు । హీగిద్దు శిష్యరు జీవంతరాగియూ తంము సంభాషిసువవరాగియూ ఇద్ద పరమ గురువంను నోడి బహు సంభ్రమ పడ తొడగిదరు। ఆదరె అవరు యింనూ చంచల చిత్తరాగిరువల్లి స్వామిగళు అవర సంగడ। తినువంథా యావదొందు భక్ష్యవు నింమల్లి వుంటో? ఎందు కేళిదరు। ఆగలవరు హురిద మీనిన తుండుగళంనూ జేనిన తొట్టియంనూ అవర ముందె తందు మడగిదరు । హీగిద్దు స్వామిగళు అవర కణ్ణార భుజిసి వుళిదంథా తుండుగళంను అవరిగె హంచి కొట్టరు। తరువాయ అవర సంగడ హేళిద్దేనందరె। నిమగె సమాధానవాగలి। హేనందరె నరజాతియంను రక్షిసువదక్కె పితనాదవరు నంమంను కళుహిసిద మేరెగె నీవు యీ ఘనవాద వుద్యోగవ నెరవేరిసువంతె నావు నింమంను కళుహిసుత్తేవెంబదాగి హేళి అవర మేలె వుసురు బిట్టు హాలిసిద్దేనందరె। స్పిరితుసాంక్తువాదవరంను స్వీకరిసిరి। నీవు యార పాపగళంను క్షమిసువిరో అవరిగె క్షమిసల్పడువవు। మత్తు యారిగె పాపగళంను క్షమిసదె యిరువిరో అవరిగె క్షమిసల్పడువదిల్లవు హెంథేళి అవర సముఖదింద అదృశ్యవాగి హోదరు॥

ఆదరె స్వామిగళు బందాగ శిష్యరొళగె తోమాసెంబవనొబ్బను అవర సమేతవాగి యిరలిల్లవు। అవను మరళి బరలాగి శిష్యరు అవన సంగడ హేళిద్దేనందరె। జీవంతరాగి ఎద్ద దివ్య గురువాదవరంను కణ్ణార నోడిదెవు ఎంథేళిదరు। ఆగలవను ప్రత్యుత్తరవాగి। కబ్బిణద మొళెగళింద ఘూళాగి కొళెయల్పట్ట అవర తిరు కరగళంనూ తిరు పాదగళంనూ నంన కంణార నోడి అవర మగ్గలిన గాయదల్లి నంన బెరళంను ఇట్టెహొర్తు నాను సర్వథా

నంబిసెందు హేళిదను॥ ఎంటు దినగళాద తరువాయ శిష్యరు కద గళంను హాకి తోమాసన సంగడ అల్లి కూడిరలాగి ఆగో స్వామిగళు ఆకస్మికవాగి అవరిగె కాణిసి అవర మధ్యదల్లి నింతు। నిమగె సమాధానవాగలెందు పాలిసిదరు। తరువాయ తోమాసన బళిగె బందు అవన సంగడ। ఇగో! నంమ కైయ్యగళంను దృష్టిసి నోడు। యీ ఘాయగళల్లి నిన్న బెరళన్ను హాకి నిన్న కైయ్యన్ను నంమ మగ్గలల్లి యిడు। ఇన్నుమేలె అవిశ్వాసియాగిరదె విశ్వాస వుళ్ళవనాగిరు యెందు పాలిసిదరు। ఆగ అవను అబ్బరవిట్టు। నిశ్చయ వాగి నీవే నంన స్వామియూ నంన కర్తరూ యెందు హేళిదను। అదక్కె స్వామిగళు అవన సంగడ। తోమాసనే నీను నంమంను కండు నింన కైయ్యిగళింద నంమంను ముట్టిద కారణ విశ్వాసి సిదియల్లా। ఆదరె కాణదె యిద్దాగ్యూ విశ్వాసిసువంథవరు అధిక భాగ్యవంతరెందు హేళిదరు॥

ఆ బళిక దివ్య కర్తర అప్పణెయ ప్రకార అపోస్తలరు జెరూ సలేమ్ నగరవంను బిట్టు గలిలెయ శీమెగె హోదరు। అల్లి కర్తరు తంమ దర్శన యివరిగె దయపాలిసిదరు। అదు హ్యాగెం దరె। వొందు దిన రాయప్పనూ తోమాసనూ నతనయేలనూ జెబె దెయన మక్కళూ బేరిబ్బరూ మీను బేటె ఆడువదక్కె కూడికొండు బందు వొందు నావె హత్తి మీనుగళంను హిడియువదక్కె రాత్రియా ద్యంతవు ప్రయాస పట్టరూ వొందూ దొరకలిల్లవు। అరుణోదయ వాగలాగి దండె బరువాగ దడద మేలె నింతిద్ద స్వామిగళంను కండరు। ఆదరె అవరంను గురుతు హిడియదవరాదరు। ఆగ స్వామి గళు అవరంను కెసగొండు। స్నేహితరుగళిరా నిమగె యేనాదరూ భక్ష్యవు వుంటో? ఎందు కేళిదరు। అదక్కవరు యేనిల్లవెందరు। ఆగ స్వామిగళు అవర సంగడ హేళిద్దేనందరె। నావెయ బలదిక్కు నిమ్మ బలెగళంను బిట్టరె మీనుగళు నిమగె సిక్కువవెందరు। స్వామిగళ

మాతంను నంబి అల్లియే బలె బిట్టరు। అగో అవర బలె మీను
గళింద తుంబి అదంను ధడక్కె యెళెయ ప్రయాసవాగిత్తు। యిదంను
కండు జోవంనేసను రామప్పనంను నోడి। ఇవరు దివ్య గురువే
హౌదు యెందను। ఒళగిన వస్త్రగళంను మాత్ర కట్టికొండిద్ద
శిమోన్ రామప్పను అదంను కేళి అంగియంను తొట్టుకొండు
స్వామిగళ సంనిధానక్కె యీజికొండు హోగువ హాగె సము
ద్రదల్లి ధుమికిదను। కడమెయవరో అందరె నావెయంను నడెసి
మీనుగళ బలెయంను ఎళెకొండు తీరక్కె సేరిదరు। బంద మేలె
కొట్టియంనూ కెండగళ మేలె యిట్టిరువ మీనంనూ కండరు। ఆగ
జేసునాథరు అవర నోడి। నీవు యీగ హిడిదుకొండ మీనుగ
ళల్లి కెలవు తక్కొండు బంని ఎందు హేళిసలాగి శిమోన్ రామ
ప్పను నూరా ఐవత్తుమూరు దొడ్డ మీనుగళింద తుంబిద బలెయన్ను
ధడక్కె యెళదుకొండు బందను। మత్తు ఇష్టు మత్స్యగళు అదరల్లి
తుంబిద్దాగ్యూ బలె కించిత్తాదరూ హరిదు హోగలిల్లవు। హీగిద్దు
స్వామిగళు అవర సంగడ। భుజిస బంనిరెందరు। ఆదరె నీవు
యారెందు కేళువదక్కె యారిగూ ధైర్య సాలదె హోయితు।
యాకెందరె అవరు దివ్య కర్తరెంత అరియుత్తా యిద్దరు। ఆదరె
భోజన మాడి తీరలాగి జేసునాథరు శిమోన్ రామప్పన్న
నోడి। జోవంనేసన మగనాద శిమోననే ఇవరిగింత నంమన్ను
అధికవాగి స్నేహిసుత్తియ్యా? ఎందు కేళిదరు। అదక్కె రామప్పను
హౌదు స్వామీ। నాను నింమన్ను స్నేహిసుత్తేనెంత తావే బల్లిరి
యెందను। అదక్కె స్వామిగళు। హాగాదరె నంమ కురిమరిగళంను
మేయిసెందు హేళిసిదరు। పునశ్చ స్వామిగళు రామప్పంన నోడి
హేళిద్దు। జోవంనేసన కుమారనాద శిమోననే నంమంను స్నేహి
సుత్తీయ్యా? ఎందు కేళిదరు। ఆగలవను ప్రత్యుత్తరవాగి। హౌదు
కర్తరే। నాను తంమంను స్నేహిసుత్తేనెంత తావే అరితిద్దీరెందు

హేళిద్దక్కె స్వామిగళు। హాగాదరె నంమ కురిమరిగళంను మేయిసు ఎందరు। మూరనే సర్తియూ స్వామిగళు అవన సంగడ। జోవం నేసన కుమారనాద శిమోనసే నంమంను స్నేహిసుత్తీయా? ఎందు కేళిదరు। యాకెందరె రామప్పను మూరావర్తి స్వామి యన్ను అరియెనెంత బొంకిద్దనల్లా! దివ్య రక్షకరంను స్నేహిసు త్తేనెంత మూరావర్తి సాధిసువదరింద ఆతను తన్న పాపద దోషవంను పరిహరిస తక్కద్దాగిత్తు। ఆదరె దివ్య రక్షకర అభిప్రా యవంను తిళియదె యిద్ద రామప్పను తన మాతంను స్వామిగళు నంబికొళ్ళువదిల్లవెందెణిసి చింతాక్రాంతనాగి హేళిద్దేనందరె। హా! సమస్తవుగళంను అరియువంథా కర్తనే నాను నింమంను స్నేహి సుత్తేనెంబువదంను అరియుత్తీరెందను। ఆగ స్వామిగళు ప్రత్యుత్త రవాగి। హాగాదరె నన్న కురిగళంను మేయిసు ఎందు హేళిదరు। దివ్య కర్తరు నంమ మందెయ కురిగళంనూ కురి మరిగళంనూ నింన కైయ్యల్లి ఒప్పిసిబిడుత్తేవెంధేళిద్దరింద తంమ సభెయల్లి రువ సమస్త క్రీస్తువరిగూ మేత్రాణి గురువాదవరిగూ మొదలాగి అపో: రామప్పనంను శ్రేష్ఠ గురికారనాగిర నేమిసిదహాగా యితు। ఆ బళిక అవను సత్య వేదక్కె సాక్షియాగి సాయ హోగువ నెందు స్వామిగళు అవనిగె ముందరుహిసి హేళిద్దేనందరె। నీను యవ్వనస్తనాగిరువాగ ఒబ్బన సహాయవిల్లదె నీనే నింన వస్త్ర గళంను కట్టికొండు మనస్సు బందహాగె తిరుగాడిదియల్లా। ఆదరె నిశ్చయవాగి నినగె హేళుత్తేనె। నీను వృద్ధాప్యదల్లిరువాగ నీను నింన కైయ్యిగళంను చాచలాగి బేరొబ్బను నింనంను కట్టి నినగె బేకిల్లద స్థళక్కె కడ్డాయవాగి ఎళకొండుహోగువనెందు హాలిసిదరు। ఈ ప్రకార అపో: రామప్పను శిలుబెయల్లి జడియ ల్పట్టు తంన మరణదింద సర్వేశ్వరనంను మహిమె పడిసువనెంత స్వామిగళు యీ వాక్యగళింద సూచిసిదరు। ఆ మూరనే సర్తియూ

ಜೋತವಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಂಮಂನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿದರು॥

ಇದಲ್ಲದೆ ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎದ್ದ ಯೇಸುನಾಥರು ನಾಲ್ವತ್ತು ದಿವಸಗಳ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕು ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತಂಮಂನು ಜೀವಿತರಾಗಿ ತೋರಿಸಿದರು। ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತಾ ದೇವರ ಆಳಿಕೆಯಂನು ಕುರಿತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಾ ವೇದಾಗಮಗಳ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವಹಾಗೆ ಅವರ ಬುದ್ಧಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಂನು ಕರುಣಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು। ಇದಲ್ಲದೆ ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೇಳುತ್ತಾ ಯಿದ್ದದ್ದೇನಂದರೆ। ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ಪಾಡು ಪಡಲೂ ಮೂರನೇ ದಿವಸ ಮೃತವಾದವರೊಳಗಿಂದ ಏಳಲೂ ಮತ್ತು ಅವರ ನಾಮದಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಂನೂ ಪಾಪಗಳ ಪರಿಹರವಂನೂ ಸರ್ವ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸಲೂ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬದಾಗಿ ನಂಮ ಪೀಡೆಯು ಮುಂಚೆ ನಿಂಮ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯವಂನು ನೀವು ಸ್ಮರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ? ಹೀಗಿದ್ದು ನೀವು ಯೀಗ ಯಿವುಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿರುತ್ತೀರಿ ಎಂದರು॥

ತರುವಾಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರಂನು ಜೆರೂಸಲೇಮ್ ನಗರದಾಚೇಲಿ ತಂಮ ಸಂಗಡ ಕರಕೊಂಡು ಬೆತನಿಯ ವೂರಿಗೆ ಸಮೀಪವಾಗಿದ್ದ ಒಲಿವೇತೆಂಬ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಹೋದರು। ಆಗಲವರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ನನಗೆ ಸರ್ವ ಅಧಿಕಾರವು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ। ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ನೀವು ಲೋಕದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಚದರಿ ಹೋಗಿ ಸರ್ವ ಜಾತಿ ಜನಾಂಗಗಳಂನು ಬೋಧಿಸಿ ಪಿತನ ಸುತನ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವಂನು ಕೊಡಿರಿ। ಮತ್ತು ನಾವು ನಿಮಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಂಥವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಹಾಗೆ ಅವರಂನು ಪಾತ್ರೈಸಿರಿ। ಆದರೆ ಯಿಂಥಾ ಕೆಲಸವು ನಿಂಮ ಸ್ವಂತ ಬಲಕ್ಕೆ ಎಟ್ಟದ ಕಾರಣ ದೇವ ಸಹಾಯದ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿರಿ। ಇಗೋ ನಾವು ಲೋಕಾಂತ್ಯದ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕು ನಿಂಮ ಸಂಗಡ ಅನುದಿನವಾಗಿದ್ದೇವೆ। ಯಾರಾದರೂ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ಜ್ಞಾನ ಸ್ನಾನವ

ಹೊಂದಿ ತಂನ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದಾಗೆ ಪುಣ್ಯಾದಿಗಳಂನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಅವನು ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆಯುವನು। ಆದರೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಸದೆ ಹೋಗುವಂಥವನು ಗತಿ ತಪ್ಪಿ ನಿತ್ಯ ಯಾತನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವನು। ಮತ್ತು ಬೇಕಾಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಂಮ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಅತಿಶಯಾದಿಗಳಂನು ಮಾಡುವೆವು। ಏನಂದರೆ ನಂಮ ನಾಮಧೇಯದಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚಿಗಳಂನು ಹೊರಡಿಸುವರು। ತಮಗೆ ಮೋಸವಾಗದೆ ವಿಷ ಸರ್ಪಗಳಂನು ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯುವರು। ಸಾವಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪಾನಗಳಂನು ಕುಡಿದಾಗ್ಯೂ ಅವರಿಗೆ ನೊಂದು ಕೇಡಾದರೂ ಬಾರದು। ರೋಗಿಗಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕೈಯ್ಯುಗಳ ಚಾಚಿದರೆ ಇವರು ಸೌಖ್ಯ ಪಡುವರು। ಮತ್ತು ನಾವು ನಿಮಗೆ ಮುಂದುಹಿಸಿದಂಥಾ ನಂಮ ಪಿತನಾದವರ ದತ್ತವಂನು ಯಿಂನು ಸ್ವಲ್ಪದರೊಳಗೆ ಕಳುಹಿಸ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ। ಸ್ನಾನಿಕ ಯೋವಂನೇಸನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೋಸ್ನಾನವ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿಸಿದನು। ನೀವೋ ಅಂದರೆ ಯಿಂನೂ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳೊಳಗೆ ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂತ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವಂನು ಹೊಂದುವಿರಿ। ನೀವು ಅಂಥಾ ದೈವ ವಲ್ಲಭವಂನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕು ಜೆರೂಸಲೇಮ್ ಪಟ್ಟವಂನು ಬಿಡದೆ ಅಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿರಿ ಎಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಶಿಷ್ಯರು ಯಿವುಗಳಂನು ಆಲೈಸಿ ತಂಮ ಹಿಂದಿನ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಜುದೇಯರಂನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ಬರ ಹೋಗುವ ಶೆಂತ ನೆನಸಿಕೊಂಡರು। ಆದಕಾರಣ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಂನು ಬೆಸಗೊಂಡು। ಸ್ವಾಮೀ ಕೊಂಚದರೊಳಗೆ ನೀವು ಯಿಜ್ರಾಯೇಲ್ ರಾಜ್ಯವಂನು ತಿರಿಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸ ಬರುವಿರೋ ಎಂತ ಕೇಳಿದರು। ಆಗಲು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ। ನಂಮ ಪಿತನಾದವರು ತಂಮ ಅಪರಿಮಿತ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ನೇಮಿಸಿ ಆಳಿಕೊಂಡು ಬರುವಂಥಾ ಸಂಗತಿಗಳ ಕಾಲವಂನೂ ತರುಣವಂನೂ ವಿಚಾರಿಸುವದು ನಿಂಮ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲವು। ಆದರೆ ನಿಂಮ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬರುವ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತುವಿನ ವಲ್ಲಭವಂನು ಯಿಂನು ಸ್ವಲ್ಪದರೊಳಗೆ ಪಡೆಯುವಿರಿ। ಮತ್ತು ಜೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿಯೂ ಜುದೇಯ ಸಮರಿಯ ಶೀಮೆಗಳ ಆದ್ಯಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಲೋಕದ ಅಂತ್ಯದ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕೂ ನಮಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾ

ಗಿರುವಿರಿ ಎಂದರು। ಇವುಗಳಂನು ಹೇಳಿದಾಗ ಪರಮ ಕರ್ತರಾದವರು ತಮ ತಿರು ಹಸ್ತಗಳಂನು ಎತ್ತಿ ಅವರಂನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಅವರಂನು ಬಿಟ್ಟಗಲಿ ಹೋದರು। ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯರು ದೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಾಗಿ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಂಡಲಗಳ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಏರಿದರು। ಮತ್ತು ಮೇಘವು ಬಂದು ಅವರಂನು ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಮರೆಮಾಡಿತು। ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ತಂಮ ಸ್ವಂತ ಬಲದಿಂದ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಏರಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಬಲ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ। ಆದರೆ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಹೋಗುವ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಗುರುವಂನು ಶಿಷ್ಯರು ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಅಗೋ ಇಬ್ಬರು ದೇವದೂತರು ಶುಭ್ರವಸ್ತ್ರಗಳಂನು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ದರ್ಶನವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಗಲಿಲೇಯ ದೇಶದವರೇ ಅಂತರಿಕ್ಷವಂನು ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಿರುವದೇನು? ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಾರ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ಜೇಸುನಾಥರು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಹೋಗುವದಂನು ನೀವು ಕಂಡ ಮೇರೆಗೆ ಲೋಕಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಮೇರೆಗೆ ಮರಳಿ ಬರುವರೆಂದ್ಹೇಳಿದರು। ಆಗ ಶಿಷ್ಯರು ಒಲಿವೇತ್ ಎಂಬ ಪರ್ವತದಿಂದ ಜೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ತಿರಿಗಿ ಬಂದು ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತುವಿನ ಆಗಮನವಂನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಹಾಗೆ ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು॥

---

೧ ನೇದು। ಜೇಸುನಾಥರು ಮುಂದರುಹಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ಮೃತರಾದವರೊಳಗಿಂದ ಪುನರುತ್ಥಾನವಾಗಿ ತಂಮ ಸ್ವಂತ ವಲ್ಲಭದಿಂದ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸುವದರಲ್ಲಿ ತಾವು ದೇವರ ಸುತನೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದರು। ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ॥

ಏಕ ಮಂದಿಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮವಂನೂ ಶರೀರವಂನೂ ಹೊಂದಿಸುವದಕ್ಕೆ ದೇವರು ಮಾತ್ರವೇ ವಲ್ಲಭರಾಗಿರುವ ಮೇರೆಗೆ ಸಾವಿನ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಆತ್ಮವು ಶರೀರವಂನು ಅಗಲಿಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮವಂನು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಹೊಂದಿಸಲೂ ಸತ್ತವರಿಗೆ ಜೀವವಂನು ಪುನಃ ಕೊಡಲೂ ಅವರೊಬ್ಬರೇ ವಲ್ಲಭರಾಗಿದ್ದಾರೆ। ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯಂನು

ಬಹಿರಂಗ ಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಲೋಕ ರಕ್ಷಕರು ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬರುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಸತ್ತವರನ್ನು ಪುನಃ ಜೀವಕ್ಕೆ ಎಬ್ಬಿಸುವಂಥಾ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೆಲವು ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಾದವರಿಗೆ ಪಾಲಿಸಿದರು। ಆದರೆ ಯಾವನಾದರೂ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಪುನರುತ್ಥಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಎಂದಿಗೂ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಲಿಲ್ಲವು। ಈ ಅದ್ಭುತವು ಸಮಸ್ತ ಅತಿಶಯಾದಿಗಳೊಳಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ಹೇಳ ಬಹುದು। ಮತ್ತು ಜೀವಕ್ಕೂ ಮರಣಕ್ಕೂ ಕರ್ತರಾಗಿರುವ ಜೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನಾಥರೇ ಹೊರ್ತು ಬಂದು ಕಾಲಕ್ಕೂ ಯಾವನು ಇದಕ್ಕೆ ಸಮನಾದದ್ದೊಂದು ಅದ್ಭುತವ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ। ತಾವು ದೇವರೆಂದೂ ತಾವು ಬೋಧಿಸುವ ಬೋಧನೆಯು ಸತ್ಯವೆಂದೂ ತೋರಿಸುವ ನಿಮಿತ್ತ ತಮ್ಮ ಕಡಿಮೆ ಕೃತ್ಯಗಳ ಹಾಗೆ ಈ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಮಾಡಿದರು। ಪಿತನಾದವರು ಅವರನ್ನು ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಅನೇಕ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಮುಂಚೆಯೂ ಅವರನ್ನು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ವೈದುಕೊಂಡರಲ್ಲ। ಮತ್ತು ಅವರು ಜೀವಿತರಿಗೂ ಮೃತವಾದವರಿಗೂ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯಾಗಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆಂದೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನಿಗೆ ತನ ತನ ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ನ್ಯಾಯ ತೀರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮತಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವರೆಂದೂ ಸಂಮನಸ್ಸುಗಳ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದರಲ್ಲ॥ ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಜೇಸುನಾಥರ ಪುನರುತ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಆರೋಹಣಕ್ಕೂ ನಾವು ಪಾಲುಗಾರರಾಗುವ ಹಾಗೆ ಅವರು ದೇವರ ಕುಮಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ಅವರ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವೆವಾಗಲಿ॥

೨ ನೇದು। ಜೇಸುನಾಥರು ಮೃತವಾದವರೊಳಗಿಂದ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿದ ಮೇರೆಗೆ ನಾವು ಸಹಾ ಪುನರುತ್ಥಾನವಾಗಿ ಎದ್ದು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವೆವೆಂದು ನಂಬಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು। ಆದಿ ಮನುಷ್ಯನಾದ ಆದಾಮೆಂಬವನ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಸಾವೂ ಪಾಪವೂ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಂದಪ್ರಕಾರ ಜೇಸುನಾಥರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಜೀವವೂ ಪುನರುತ್ಥಾನವೂ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವವೂ। ಆದಾಮಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವರೂ

ಸಾಯುವ ಮೇರೆಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತರೂ ಜೀವಿಸುವರು। ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಿರು ಸಭೆಗೆ ತಲೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ। ನಾವು ಅವರ ಸಹೋದರರಾಗಿಯೂ ಅವಯವಗಳಾಗಿಯೂ ಯಿದ್ದೇವೆ। ಅವಯವಗಳು ತಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಏಕವಾಗಿದ್ದು ಯಿದರ ಗತಿಯಂನು ಅನುಭವಿಸುವವಲ್ಲವೋ ?

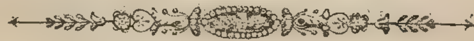
ಇದರ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಸಾವಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನರ ಶರೀರವು ಕೊಳತು ಪುಡಿ ಧೂಳಾಗಿ ಬಿದ್ದರೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಸಾಧಾರಣ ತೀರ್ಪಿನ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಅದಂನು ಎಬ್ಬಿಸುವರೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸ ಬೇಕು। ನಂಮ ಶ್ರವವು ಭಸ್ಮಪುಡಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಧೂಳಿಯಾಗಿ ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಯಿಲ್ಲವೇ ದುಷ್ಟ ಮೃಗಗಳಿಂದ ತಿಂನಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತವಂನು ಒಂದೂ ಯಿಲ್ಲದರದೆಶೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದಂಥವರಿಗೆ ಆ ಶರೀರವನ್ನು ಮರಳಿ ರೂಪಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಸವಿಲ್ಲ। ದೇವರಿಗೆ ಪರಿಕಿಸ ಕೂಡದಂಥಾ ಪಾತಾಳವು ಒಂದಾದರೂ ವುಂಟೋ? ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣದ ರಹಸ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳ ಒಂದಾದರೂ ವುಂಟೋ? ಇಲ್ಲವಲ್ಲ। ಅವರ ಸಮುಖದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತವೂ ಬಟ್ಟಬೈಲಾಗಿ ಯಿರುತ್ತದೆ। ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದ ಬೀಜವು ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಕೊಳತು ಹೋಗಿ ತರುವಾಯ ಚಿಗತು ಪುನಃ ರೂಪಗೊಳ್ಳುವ ಮೇರೆಗೆ ಯಿಂದು ಕೊಳತು ಹೋಗುವ ನಂಮ ಶರೀರವು ಯಿಂನು ಮುಂದೆ ಪುನಃ ಜೀವಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವದು॥

ನಾವೆಲ್ಲರು ಪುನರುತ್ಥಾನವಾಗಿ ಏಳುವೆವು ನಿಜ। ಆದರೆ ಎಲ್ಲರು ಒಂದೇ ಬಗೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವದಿಲ್ಲ। ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ। ಅನೇಕ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಮಗ್ನವಾಗಿದ್ದ ಪಾಪಾತ್ಮನ ಶರೀರವು ನೋಟಕ್ಕೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿಯೂ ಹೇಸಿಕೆಯಾಗಿಯೂ ದುರ್ಗಂಧವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿಯೂ ಏಳುವದು। ಪುಣ್ಯವಾದ ಅನೇಕ ಸುಕೃತಗಳಂನು ಸಲ್ಲಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನೀತಿವಂತನ ಶರೀರವೋ ಅಂದರೆ ಲಘುವೂ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವವೂ ಮಹಿಮೆಯೂ ಕಾಂತಿಯೂ ವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಏಳುವದು। ಈ ಜೀವದಲ್ಲಿ ಯಿಷ್ಟ ತಪಸ್ಸುಗಳಿಂದಲೂ ಯಿಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹದಿಂದಲೂ ಬಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಹೀನ

వాద వస్త్రగళన్ను ధరిసిద నీతివంతన శరీరవు నిత్యకాలక్కే మహిమెయ వస్త్రవన్ను ధరిసికొండు సమస్త భాగ్యగళన్ను హొంది సంతృప్తియాగిరువదు। ఆదరూ ఈగ పట్టు పట్టావళి వస్త్రగళింద శృంగరిసల్పట్టు మధురవాద భోజనగళింద సాకల్పట్టు సమస్త భోగ భాగ్యగళన్ను అనుభవిసిద పాపిష్టన శరీరవు సదాకాలక్కూ హసిధెయిందలూ దాహదిందలూ ఆరిహోగద అగ్నియిందలూ బాధిసల్పడువదు॥

౩ నేదు। నమ్మ నరస్వభావవన్ను వహిసికొండ నమ్మ రక్షకరు పరలోకక్కె బిజ్జైసి హోగి తమ్మ పితనాదవర మహిమెయ ప్రతాపదల్లి రాజ్యభార మాడుత్తారెందు అరితుకొండు నమ్మ మరణద తరువాయ నావు సహా పరలోకక్కె హత్తి అవరొందిగె రాజ్యభార మాడువెవెందు దృఢవాగి నంబికొళ్ళ బేకాగిదె। నావిరువ స్థళదల్లియే నీవు యిరువహాగె నిమగె స్థళవన్ను సిద్ధ మాడ హోగుత్తేవెందు దివ్య రక్షకరు హేళిసిద వాక్యవన్ను జ్ఞాప్తి మాడువెవాగలి॥ సర్వేశ్వరను తమ్మన్ను స్నేహిసువవరిగె సిద్ధ మాడిదంథా నిత్య మేలుగళిగె సమవాదద్దేనాదరూ మనుష్యన కణ్ణు దృష్టిసిద్దూ యిల్ల। అవన కివి కేళిద్దూ యిల్ల। అవన హృదయవు యిచ్ఛైసిద్దూ యిల్ల। ఎంబ వేదాగమదల్లి హేళిరువ యీ వాక్యగళన్ను యోచిసువెవాగలి। ఇదల్లదె కర్తరు నమగె కరుణిస హోగువ మహిమెయొందిగె యిరువ పాదుగళన్ను ఈడు మాడువల్లి ఇవుగళు ఏనిల్లవెందెణిసి ఈ నెనపినింద దృఢవంగొండు లోకద మాయవాద భోగగళన్ను విసర్జిసి బిట్టు యీ జీవద నిర్భాగ్యగళన్నెల్లా తాళ్మెయాగి సహిసువెవాగలి। వస్తూ లోకవు ఆశిసువంథాద్దన్ను హేళిసిబిట్టు లోకవు హేళిసువంథాద్దన్ను కైకొండు యీ లౌకికద కార్యగళన్ను ప్రీతి మాడదె పరద కార్యగళన్ను ప్రీతి మాడువెవాగలి॥

ఏనందరె యాగలు పాపద సావినింద పునః యెద్దు దేవిష్ట ప్రసాదవెంబ జ్ఞాన జీవవాగి జీవిసదరే హొర్తు పునరుత్థానవాగి ఎద్ద క్రీస్తునాథర మహిమెగె పాలుగారరాగలారెవు। మృతవాదవరొళగింద పునరుత్థానవాగి ఎద్ద జేసు క్రీస్తునాథరు హ్యాగె యింనుమేలె సాయదెయూ సావిన అధికారదొళగె బీళదెయూ యిరువరో హాగెయే క్రీస్తువను పశ్చాత్తాపద ముఖాంతరవాగి పాపద అంతస్థినింద పునః యెద్ద మేలె యింనుముందె అదరల్లి బీళదహాగె దైవానుగ్రహద సహాయవం గొండు ప్రయాసపడబేకు। యిదల్లదె క్రీస్తునాథను తమ పాడుగళ ముఖాంతరవాగి మహిమెగె ప్రవేశిసదరల్లా। నావు సహ తాళ్మెయ పాడుగళ ముఖాంతరవాగి పరలోకద రాజ్యదల్లి ప్రవేశిస బేకు। ఆదరె నంమ బలహీనవంను అరితుకొండు తమ పడువదక్కె నమగె కారణవిద్దాగ్యూ ఆశ్రమకరాగియూ మధ్యస్తరాగియూ ఒబ్బరు పరలోకదల్లి నమగె వుంటెందు జ్ఞాప్తి మాడికొళ్ళువెవాగలి। అంథా ప్రధాన గురువాదవరు నంమ బలహీనవంను అరితుకొండిద్ధారె। హ్యాగెందరె పాపవే హొర్తు తావే సమస్త కార్యగళల్లి నంమహాగె శోధిసల్పట్టరు। ఇదర నిమిత్త తక్క కాలదల్లి కనికరవంనూ అనుగ్రహవంనూ పడెయువహాగె నంబికెయొందిగె కనికరద సింహాసనక్కె సమీపిసువెవాగలి॥

సువిశేషద సంపూర్ణవు:

೭೩ನೇ ಅಧ್ಯಾಯವು॥

ಅಪೋಸ್ತಲರ ಚರಿತ್ರೆಗಳಂನು ಕುರಿತು॥

ನಂಮ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರ ಆರೋಹಣದ ತರುವಾಯ ಜೆರೂಸಲೇಮ್ ನಗರದೊಳು ಹನ್ನೊಂದು ಮಂದಿ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಜೇಸುನಾಥರ ಮಾತೆಯಾದ ಮರಿಯಂಮನವರೊಂದಿಗೂ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೂ ಏಕ ಮನಸ್ಸಾಗಿ ಜಪ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಇದ್ದರು॥ ಆಗಲು ತಿರು ಸಭೆಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ರಾಯಪ್ಪನು ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಯಾದ ಜೂದಾಸ್ ಇಸ್ಕಾರಿಯೋತನಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೇರೊಬ್ಬನ್ನ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಪೋಸ್ತಲರ ತಿರು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಾಗಿ ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದನು॥ ಆದಕಾರಣ ಸಭೆಯವರನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ। ಸ್ನಾನಿಕರಾದ ಜೋವಂನೇಸೆಂಬವರ ತಪಸ್ನಾನವ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಈ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕೂ ಮೋಗರಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಂಥಾ ಶಿಷ್ಯರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬನ್ನ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಅವನು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸುಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೂ ಪಾಡು ಮರಣಕ್ಕೂ ಪುನರುತ್ಥಾನಕ್ಕೂ ನಂಮ ಸಂಗಡ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವದಾಗೆ ನೇಮಿಸಲಗತ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂದ್ಹೇಳಿದನು॥ ಆದದರಿಂದ ಶಿಷ್ಯರು ಜೋಸೆಫ್ ಬರ್ಸಬಾಯೆಂಬವನನ್ನೂ ಮತ್ತಿಯಾಸ್ ಎಂಬವನನ್ನೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಪರಮ ಕರ್ತರು ತಂಮ ಚಿತ್ತ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಅವರಿಬ್ಬರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಚೀಟುಗಳಂನು ಹಾಕಿದರು॥ ಆಗ ಮತ್ತಿಯಾಸೆಂಬವನ ಮೇಲೆ ಚೀಟು ಬೀಳಲಾಗಿ ಹನ್ನೊಂದು ಮಂದಿ ಅಪೋಸ್ತಲರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬನಾಗಿ ಎಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು॥

ಆದರೆ ಪಾಸ್ಕ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಐವತ್ತನೇ ದಿವಸ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಂತೆ

కోస్తెంబ హబ్బదల్లియే శిష్యరెల్లరూ ఒందే స్థళదల్లి సంఘ వాగి కూడికొండిద్దరు। అగో బిరు ఘాళియ ధ్వనియు ఆకస్మిక వాగి ఆకాశదింద కేళ బందు ఆ మనె ఆద్యంతవంను తుంబితు। మత్తూ అగ్నియ నాలిగెగళహాగె జ్వాలెగళు కాణిసి వింగడ వింగడవాగి ఆ మనెయల్లిద్దంథా ఒబ్బొబ్బర మేలె ఇళిదు నింతవు। ఆగలవరెల్లరూ స్పిరితుసాంత్తువినింద తుంబల్పట్టు తమగె స్పిరితు సాంత్తునాదవరు ప్రేరేపిసువంథా జీవద వార్తెగళంను నానా భాషెగళల్లి మాతనాడ తొడగిదరు॥ ఆదరె నానా రాజ్యగళింద బందంథా భక్తియుళ్ళ జనరు ఆగ జెరూసలేమినల్లి కూడిరుత్తిద్దరు। హీగిద్దు అపోస్తలరు నానా భాషెగళల్లి ప్రసంగిసువదంను ఇవరు కేళి చోద్యపట్టు అందుకొండద్దేనందరె ఈ మనుష్యరు గలి లెయ దేశస్థరల్లవే? ఆదరె యివరు నంమ నంమ శీమెయ భాషె యంను మాతనాడువదు హ్యాగె? ఎందు ఆశ్చర్య పడుత్తిద్దరు॥ బేరె కెలబరో అందరె ఈ అతిశయవంను గ్రహిసలారదె హాస్య మాడి కొండు ఈ మనుష్యరు మద్యపానదింద మత్తాగిరుత్తారెంథేళుత్తి ద్దరు ॥ ఆగలు రాయప్పను తంన స్వరవంనెత్తి ఆ జనర సంగడ హేళిద్దు జూదియ జనరుగళిరా జెరూసలేమినల్లి వాసిసువవరుగళిరా కేళిరి। జోయిలెంబవరు కండ దీర్ఘదర్శనవు యిందు నింమ ముందె నెరవేరితు॥ అదేనందరె ఉంనతవాదవరు తంమ స్పిరితు సాంత్తువంను నింమ పుత్రర మేలెయూ పుత్రిగళ మేలెయూ కళు హిసి తంమ అపరిమితవాద జ్ఞానదింద అవరంను తుంబిస హోగువ తంత మేలె హేళిద దీర్ఘదర్శియు ముంతిళిసిదరు ఎంథేళిదను॥ తరువాయ నంమ దివ్య కర్తరాద జేసునాథర పునరుత్థానవంనూ అవరు మాడిదంథా అద్భుతగళంనూ సంక్షేపవాగి వివరిసి అవరు నిజవాద దేవరూ నిజవాద కర్తరూ ఆగిద్ధారెందు దృఢవాగి ప్రసంగిసిదరు॥ ఈ మొదలనే ప్రసంగవంను కేళిదంథవరొళగె

అనేకరు మనస్తాపవంను పట్టు హెచ్చు కడిమె మూరు సావిర మంది గళు జ్ఞాన స్నానవంను హొందిదరు॥

ఆ హొస క్రీస్తురరు జపదల్లి స్థిరవాగిద్దుకొండు అపోస్తలర వుపదేశవంను జాగ్రతెయాగి ఆలైసికొండు దివ్య సక్కరణ వెంబ పరమ భోజనవంను ఆగాగ్యే తెక్కొళ్ళుత్తా బరువరు। తంమ ఆర్జితవెల్లా విక్రయిసి తమగె వుంటాద సకల ఆస్తిపాస్తిగళంను రుదువాగి యిట్టు అవనవన అక్కరిగె తక్కహాగె తంమొళగె విభాగిసుత్తా యిద్దరు। ఆద్దరింద జేసునాథర విశ్వాసిగళు ఏక హృదయవాగియూ ఏక మనస్సాగియూ యిద్దద్దల్లదె తంమ సుకృత్యగళింద దేవరిగూ మనుష్యరిగూ ప్రియవుళ్ళవరాగిరుత్తిద్దరు । పరమ కర్తరో అందరె అనుదినవు తంమ విశ్వాసిగళ తెఖ్యవంను ప్రవర్ధన మాడుత్తిద్దరు॥

ఆదరె అననియాఎంబ హెసరుళ్ళ ఒబ్బను తంన క్షేత్రవన్ను మారిబిట్టు అదర క్రయవంను కర్తరిగె ఒరికె మాడి కొట్టను। తరువాయ లోభితనక్కె పొళగాగి ఆ హొలద క్రయదల్లి పొందు భాగవంను వంచనెయాగి స్వీకరిసి కొండను। మత్తు అవన సతియాద సఫిర ఎంబవళు యీ కళ్ళతనక్కె ఒప్పి ఇద్దళు। ఆదరె అపోస్తలనాద రాయప్పన పాదగళ బళియలి యీ హణవన్ను అననియాసను తందిరువాగ రాయప్పనిగె దేవ ప్రేరేపణె వుంటాగి అవనంను ఖండితవాగి గదరిసి హేళిద్దేనందరె అననియా యిదేను? నీను విక్రయిసిద నింన క్షేత్రద హణదల్లి పొందు పాలు కద్దుకొళ్ళువహాగె పిశాచియు నింనన్ను మోస గొళిసిద్దేను? ఏనందరె నీను మనుష్యరిగె అల్ల కర్తరిగె తానే వంచనె మాడిదవనాదియే ఎందు ఖండిసిదను। అననియాసను యీ వాక్యగళంను కేళుత్తలే నెలక్కె మొగ్గడెయాగి బిద్దు సత్తు హోదను! అష్టరల్లి ఈ వృత్తాంతవంను అరియదె అవన సతియాదవళు బందళు। మత్తవళూ

తంన పతి హేళిద మేలిగె సత్తు నడిదాగ రామప్పను అవళ సంగడ యిగో నింన పురుషనంను హూళిట్టవరు హొళక్కె బందు నింనన్ను ఆడక మాడువరు మంథేళిదను। ఆ క్షణవే అవళు అవర పాదగళ ముందె బిద్దు ప్రాణవన్ను బిట్టవళాదళు। ఆగ సభెయాద్యంతక్కూ యిదన్ను ఆల్కైసిదంథా సకలరిగూ బహు భీతి వుంటాయితు॥

ఇదల్లదె జెరూసలేమ్ నగరదల్లి అపోస్తలర ముఖాంతరవాగి లెక్కవిల్లద అద్భుత ఆశ్చర్యగళూ ఆగుత్తా ఇద్దవు। ఆదకారణ సుత్తుముత్తలూ ఇద్దంథా పట్ణగళింద జనర సమూహవు అవర బళిగె మేళవాగి హోది బరుత్తా వ్యాధిష్టరన్ను దెవ్వగళింద హింసెపడువవరన్ను ఒప్పిసుత్తా ఇద్దరు॥ మత్తు అవరెల్లరూ స్వస్థ హొందుత్తిద్దరు॥ ఇదల్లదె అనేక రోగిగళన్ను హాసిగెగళ మేలె మలగిసి బీదిగళల్లి అవరన్ను ఇడువల్లి అపోస్తలనాద రామప్పను నడెదు బందరె అవన ఛాయ మాత్ర ఆ రోగిష్టర మేలె బిద్దదరింద తంమ తంమ రోగగళ పరిహరవన్ను హొందుత్తిద్దరు॥

ఒందు దివసదల్లి రామప్పనూ జోవన్నేసనూ దేవస్థానక్కె హత్తి బరలాగి హుట్టు కుంటనాద హొబ్బ మనుష్యను దేవాలయద బాగలల్లి కుళితుకొండు భిక్ష బేడువదన్ను కండరు॥ ఆగలు రామప్పనూ జోవన్నేసనూ అవనన్ను నోడి నంమన్ను దృష్టిసు మంథేళిదరు॥ అవనో అందరె తనగేనాదరు కొడువరెందు నంబికొండు కంణెత్తి అవరన్ను దృష్టిసి నోడిదను॥ ఆగలు రామప్పను అవన సంగడ నంమ బళీలి బెళ్ళియాదరూ। హింనవాదరూ। యిల్లవు॥ ఆదరె నంమ బళీలి వుంటాదద్దన్ను నినగె కొడుత్తేవె॥ ఏనందరె నజరేననాద జేసువిన తిరు నామధేయదల్లి యెద్దు నడె ఎంథేళి అవన కైయన్ను హిడిదు నిల్ల మాడిదను॥ ఆగలాకుంటను తనగె ఆరోగ్యవాయితెందు తిళిదు కుప్పళిసి కాలన్ను హొగళి

ಕೊಂಡು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು॥ ಆದರೆ ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಹುಟ್ಟು
ಕುಂಟನೆಂದು ಅರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಕಲ ಜನರು ಅವನ್ನ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯಾಕ್ರಾಂ
ತರಾದರು॥ ಆಗಲು ರಾಮಪ್ಪನು ಆ ಜನರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ।
ಇಜ್ರಾಯೆಲ್ ಮನುಷ್ಯರೇ ಯಾಗಲಾದಂಥಾ ಸಂಗತಿಯ ಮೇಲೆ ನೀವು
ವಿಸ್ಮಯ ಪಡುವದೇನು? ಅಲ್ಲವೇ ಈ ಅತಿಶಯವು ನಂಮ ಸ್ವಬಲದಿಂದ
ಆಯಿತೆಂದು ಯೋಚಿಸುವದು ಯಾಕೆ? ಅಬ್ರಹಾಮ್ ಇಜಾಕ್ ಜಾಕೋ
ಬೆಂಬವರು ಮೊದಲಾದ ನಂಮ ಪಿತ್ರರಿಗೆ ದೇವರಾಗಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವ
ರನು ನೀವು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿದಂಥಾ ತಂಮ ದಿವ್ಯ ಕುಮಾರನಾದ ಜೇಸು
ನಾಥರನ್ನು ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸ ಚಿತ್ತವಾದರು॥ ಏನಂದರೆ ಜೇಸುವಿನ ತಿರು
ನಾಮಧೇಯದ ಬಲ್ಮೆಯಿಂದ ಯೀ ರೋಗಿಷ್ಟನು ಗುಣಪಟ್ಟನು॥ ಮತ್ತು ತಂಮ
ಕುಮಾರನ ಮೇಲೆ ನೀವು ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವಹಾಗೆ ಪರಮ ದೇವರು ಯೀ ಅತಿಶ
ಯವನ್ನು ಮಾಡ ಕರುಣಿಸಿದರೆಂಥೇಳಿ ಯೀ ಪ್ರಕಾರ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರ
ದೇವತ್ವನನ್ನೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವದಕ್ಕಾದ ಆವಶ್ಯವನ್ನೂ ಕುರಿತು
ಇನ್ನೂ ಅನೇಕವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಂಗಿಸಿದನು॥ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಸಂಗವಂನು
ಕೇಳಿದಂಥವರೊಳಗೆ ಐದು ಸಾವಿರ ಮಂದಿಗಳು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ಜ್ಞಾನ ಸ್ನಾನ
ವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು। ಇನ್ನೂ ರಾಮಪ್ಪನು ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಗುರುಗಳೂ
ಪ್ರಧಾನಿಗಳೂ ಮೇಲೆ ಬಂದು ರಾಮಪ್ಪನನ್ನೂ ಜೋವಂನೇಸನನ್ನು ಹಿಡಿದು
ಕೊಂಡು ಮರುದಿನದ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕೂ ಸೆರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಂನು
ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರು। ಯಾಕೆಂದರೆ ಮೃತವಾದವರೊಳಗಿಂದ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾ
ಥರು ಪುನರುತ್ಥಾನವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುವ
ದಂನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಯಿದ್ದರು। ಮಾರನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಭೆಯಾಗಿ
ಕೂಡಿ ಅಪೋಸ್ತಲರ ನೋಡಿ ಕೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಯಾರ ನಾಮದಲ್ಲಿಯೂ
ಯಾರ ಬಲ್ಮೆಯಿಂದಲೂ ಯೀ ಕುಂಟನಂನು ಸ್ವಸ್ಥ ಮಾಡಿದಿರಿ? ಎಂತ
ಕೇಳಿದರು। ಇವರು ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತುವಾದವರಿಂದ ತುಂಬಿದವರಾಗಿ ಫೊಂ
ದಕ್ಕೂ ಕ್ಷಮ ಪಡದೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವ ಕೊಟ್ಟದ್ದೇನಂದರೆ ಇಗೋ
ನಿಂಮಿಂದ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿಯೂ ಪರಮ ದೇವರಿಂದ

మృతవాదవరొళగింద యెబ్బిసల్పట్టవరాగియూ ఇద్ద నజరేత
నాద నమ్మ దివ్య జేసువిన పరిశుద్ధ నామధేయదల్లి యీ రోగి
ష్టనను స్వస్థపడిసిదెవెంత నిమగెల్లరిగె తిళియువదాగలి. అవరన్ను
వినా మత్యావనల్లియూ రక్షణ్యవాగువదిల్లవు. మత్తు నరమక్కళిగె
రక్షణ్యవ హొందిస బేకాద నామవు యీ నామవే హొర్తు
యీ జగత్తినల్లి బేరె యిల్లవు ఎందు హేళిదరు. ఆదరె గురుగళూ
ప్రధానరూ అపోస్తలర స్థిర గుణవన్నూ తమ్మ సముఖదల్లి స్వస్థ
పట్ట మనుష్యను నింతిరువదన్నూ కాణలాగి ప్రత్యుత్తర కొడువ
దక్కె బేరె వుపాయవిల్లదె హోయితు. ఆగలవరు తమ్మొళగె
ఆలోచనెయన్ను మాడి యిన్ను ముందె జేసువిన హెసరినల్లి
మాతనాడదహాగూ ప్రసంగిసదహాగూ అవరిగె కట్టుమాడి కళువిసి
బిట్టరు. ఆదరె రాయప్పనూ జోవంనేసనూ ప్రత్యుత్తరవాగి హేళి
శ్రైయ్య దేవరిగె విధేయవాగిరబేకో ఇల్లవె నిమగె కేళ్పడ
బేకో? యావదు న్యాయవెందు నీవే నోడి హేళిరి: నావో
అందరె కణ్ణార కండు కివియార కేళిదంథవుగళన్ను ప్రసంగిసదె
యిరలారెవెందు హేళి అపోస్తలరు తమ్మవర బళిగె తిరిగి బందు
తమగె సంభవిసిదంథా వృత్తాంతవెల్లా అవరిగె తిళియపడిసిదరు.
ఆగలవరెల్లరు యేకవాగి వుంనతవాదవర సన్నిధానదల్లి సాష్టాం
గవాగి బిద్దు బేడికొండద్దేనందరె కర్తరాదవరే తమ్మ తిరు
వాక్య ప్రసంగిసువదక్కూ యావన హింసెగె అంజదహాగూ నమగె
స్థిర మనస్సన్ను పాలిసకరుణెసిరి స్వామీ ఎందు ప్రార్థిసి
దరు. హీగె ప్రార్థిసలాగి అవరు కూడికొండిద్దంథా స్థళవు
అదరి ఎల్లరు స్పిరితు సాంక్తువినింద తుంబల్పట్టరు.

హీగిరలాగి అపోస్తలరు యథాప్రకార అనుదినవు ప్రజెగ
ళిగె ప్రసంగిసుత్తా తప్పిల్లద రోగిష్టరన్ను గుణపడిసుత్తా ఇద్దరు.
ఇవుగళన్ను కేళలాగి గురుగళూ అపోస్తలరన్ను పునః హిడిదు

ಸರಕಾರದ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸ್ತರು। ಆಗ ಕರ್ತರ ದೂತನು ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಬಂದು ಅದರ ಬಾಗಲಂನು ತೆರದು ಅವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕರೆತಂದು ಅವರ ಸಂಗಡ ಪಾಲಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ। ದೇವ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿತ್ಯ ಜೀವದ ವಾಕ್ಯಗಳಂನು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು। ದೇವದೂತನು ತಮಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ ಅಪೋಸ್ತಲರು ನಡಕೊಂಡು ಅರುಣೋದಯದಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯವಂನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಾ ಯಿದ್ದರು। ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಟನು ಸಭೆಯಾದವರಂನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಅಪೋಸ್ತಲರ ಕರೆಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಭಂಟರಂನು ಕಳುಹಿಸಿದನು। ಆದರೆ ಅವರು ತೀವರವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ಅವರ ಸಂಗಡ ಸೆರೆಮನೆ ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಿದೆ। ಮತ್ತು ಪಹರೆಯವರು ಬಾಗಲಿನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ಧಾರೆ । ಆದರೆ ಸೆರೆಯವರು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೋ ಅರಿಯವು ಎಂದರು। ಆಗಲು ವೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಇಗೋ ಅಪೋಸ್ತಲರು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಶೃತಪಡಿಸಿದನು। ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಸೇರುವೆಗಾರನು ತಂನ ಭಂಟರ ಸಂಗಡ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದು ವೊಂದು ವುಪದ್ರ ಅವರಿಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ। ಯಾಕೆಂದರೆ ಜನರು ಕಲ್ಲುಗಳಂನು ತಂನ ಮೇಲೆ ಎಸಿಯುವರೆಂತ ಭಯಪಡುತ್ತಾ ಯಿದ್ದನು। ಹೀಗಿದ್ದು ಅವರಂನು ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ ಗುರುಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಅವರ ನೋಡಿ ನೀವು ಸಭೆಯ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಂನು ವುಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಜೇಸುವಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿ ಬೋಧಿಸಿದ್ದೇನೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಗದ್ದಿಸಿದನು। ಆಗ ಹಿಂದಿನಹಾಗೆ ಅಪೋಸ್ತಲರು ವೊಂದಕ್ಕಂಜದೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಅವನ ಸಂಗಡ ಕೇಳೈಯ್ಯಾ ಉಂನತವಾದವರ ಪುತ್ರನಾದ ಜೇಸು ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರ ಕುರಿತು ಸಾಕ್ಷಿಯಂನು ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ನಾವು ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ಧೇವೆ। ಮತ್ತು ಯಿಜ್ರಾಯೇಲ್ ಜನರಿಗೆ ವಾಗ್ದತ್ತ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರು ಯಿವರೇ ಸರಿ। ಎಂದು ತತ್ತಳಿಸದೆ ಸಾಧಿಸಿ ಹೇಳಿದರು। ಗುರುಗಳ ಪ್ರಧಾನರು ಯಿವುಗಳಂನು ಕೇಳಿ ರೋಷಾವೇಶಿತರಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಹತ ಮಾಡ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು। ಆದರೆ ಫರಿಜೆಯ ವೇದ ಮತಸ್ತನೂ ಬರು

ವಿವೇಕವುಳ್ಳ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಿಯೂ ಆಗಿದ್ದ ಗಮಲಿಯೇಲೆಂಬವನು ಅವರ ಸಂಗಡ ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಯೇನು ಹೋಸ ಮಾಡ ಬೇಡಿರಿ। ಯೇನಂದರೆ ಅವರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಂಥಾ ಕಾರ್ಯವು ದೈವ ಯತ್ನದಿಂದ ಬಂದರೆ ನೀವು ಅದಕ್ಕೆ ಅಭ್ಯಂತರ ಮಾಡಲಾರಿರಿ। ಆದರೆ ನರರ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಬಂದರೆ ಅದು ತಂನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೋಗುವದು ಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು। ಆಗಲು ಸಭೆಯವರು ಆತನ ಬುದ್ಧಿ ಮಾತುಗಳಂನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು। ಆದರು ಅಪೋಸ್ತಲರಂನ ಚಿತ್ತಗಳಿಂದ ಹೊಡಿಯಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಯಿಂನುಮೇಲೆ ಜೇಸುವಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವಥಾ ಪ್ರಸಂಗಿಸದಹಾಗೆ ತಾಕೀದು ಮಾಡಿ ಅವರಂನು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು। ಅಪೋಸ್ತಲರೋ ಅಂದರೆ ಜೇಸುನಾಥರ ತಿರು ನಾಮದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಯಿಂಥಾ ಅಪಮಾನವು ತಮಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿದ್ದದರಿಂದ ಆನಂದ ಚಿತ್ತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಹಿಂದಿನಹಾಗೆ ತಂಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರಂನು ಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು॥

ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ತರುವಾಯ ಧರ್ಮಕೃತ್ಯಗಳ ಪರಾಮರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ದೇವ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ತಮಗೆ ಕೈಕೊಡುವಹಾಗೆ ಯೇಳು ಮಂದಿಗಳಂನು ಯೇರ್ಪಡಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಅಪೋಸ್ತಲರು ಸಭೆಯವರಿಗೆ ಕಟ್ಟಳೆ ಮಾಡಿದರು। ಸಮಸ್ತ ಸಭೆಯಸ್ತರು ದೇವ ವಿಶ್ವಾಸ ಭಕ್ತಿ ಉಳ್ಳ ಯೇಳು ಮಂದಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಆರಿಸಿ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಅಪೋಸ್ತಲರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಅವರಂನು ಕರೆತಂದರು। ಆಗ ಅಪೋಸ್ತಲರು ದೇವರಂನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಯಿವರ ಮೇಲೆ ತಂಮ ಕೈಗಳಂನಿಟ್ಟು ಯಿವರಂನು ದ್ಯಾಕೋನುಸೆಂಬ ವುದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿದರು। ಅವರೊಳಗೆ ಸ್ತೆಫನೂಸೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವನು ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂತ್ತಾದವರ ಯಿಷ್ಟ ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೂ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಲೂ ಬಲದಿಂದಲೂ ತುಂಬಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ ಜನರ ಕಂಣಾರ ಮಹಾ ಅತಿಶಯಾದಿಗಳಂನು ಮಾಡುವನು। ಯಿದಲ್ಲದೆ ಮಹಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರೋಕ್ತಗಳೊಂದಿಗೂ ಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೂ ಅನುದಿನವು ಸಿನಗೋಗಗಳಲ್ಲಿ ತರ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾದ ಜೂದೆಯರಂನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾ ಯಿದ್ದನು।

ಆಗಲವರು ಯಿವಂನ ಹಿಡಿದು ನೀತಿಪಾಠಕರ ಹಿರಿಯರ ಬಳಿಗೂ ಕರ
ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳು ಸಾಕ್ಷಿಗಳಂನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಹೇಳಿಸಿ
ದ್ದೇನಂದರೆ ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಮೋಯಿಸೆಸೆಂಬವನ ಮೇಲೆಯೂ ದೇವರ
ಮೇಲೆಯೂ ದುರ್ಭಾಷೆ ಹೇಳಿದ್ಧಾನೆಂತ ಹೇಳಿದರು। ಹೀಗಿದ್ದು ಸಂಘದಲ್ಲಿ
ಕುಳಿತಿರುವಂಥವರೆಲ್ಲರು ಅವಂನ ದೃಷ್ಟಿಸಲಾಗಿ ಅವನ ಮುಖ ವಿಲಾಸವು
ದೇವ ದೂತನ ಮುಖದಹಾಗೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವದಂನು ಕಂಡರು। ಆದರೂ ಸ್ತೆಫ
ನನು ನಿರ್ಭೀತಿಯಾಗಿ ನಿಂತು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅವರೊಳಗೆ ನಡೆದಂಥ
ವೃತ್ತಾಂತಗಳಿಂದ ದೃಷ್ಟಾಂತವಂನು ತೋರಿಸಿ ಜೂದೆಯರ ಮೂರ್ಖತ್ವ
ವಂನೂ ಅವಿಶ್ವಾಸತನವಂನೂ ಖಂಡಿಸ ತೊಡಗಿದನು । ಬಳಿಕ ಅವರ
ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ, ಮನ ಬೊಗ್ಗದವರೇ ನೀವು ಯಾವಾಗ್ಯೂ
ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತುವಿಗೆ ಎದುರಿಸುತ್ತೀರಿ। ನಿಂಮ ಹಿರಿಯರು ಸರಿ। ನೀವು ಸರಿ।
ನಿಂಮ ಹಿರಿಯರು ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಂನ ಹಿಂಸೆ ಪಡಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟ
ರೋ? ನೀವು ಯೀಗ ದೇವ ದ್ರೋಹವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಧಾಕಿದಂಥಾ
ದೇವ ಸುತನ ಅವತಾರವಂನು ಮುಂದರುಹಿಸಿದ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳಂನು
ಹತ ಮಾಡಿದರು। ಆಗಲು ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತುವಿನಿಂದ ತುಂಬಿದವನಾದ ಸ್ತೇಫನನು
ಕಂಣೆತ್ತಿ ಪರಲೋಕವಂನು ಅಂತಿ ನೋಡಿ ದೈವ ಪ್ರಭಾವವಂನೂ ಅವರ
ಬಲ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಆಶೀನರಾಗಿರುವ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುವಂನೂ ಕಂಡು ಹೇಳಿ
ದೇನಂದರೆ ಅಗೋ ಪರಮಂಡಲವು ತೆರಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ಪುಂನತವಾದವರ
ಬಲ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಮನುಮಗನಂನು ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತೇನೆಂದನು
ಆಗಲು ಕ್ರಷ್ಟರಾದ ಜೂದೆಯರು ಆರ್ಭಟಿಸಿ ತಂಮ ಕಿವಿಗಳಂನು ಮುಚ್ಚಿ
ಕೊಂಡು ಅವನ ಮೇಲೆ ಏಕವಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಅವನಂನು ಕಲ್ಲೆಸ್ತು ಕೊಂಧಾ
ಕುವಹಾಗೆ ಪಟ್ಣದ ಹೊರಗೆ ಎಳಕೊಂಡ್ಹೋದರು । ಸಾಕ್ಷಿಗಳೋ
ಅಂದರೆ ತಂಮ ವಸ್ತ್ರಗಳಂನು ಕಳದು ಈ ಅಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಡಂಬಟ್ಟವ
ನಾದ ಸೌಲೆಂಬ ನಾಮವುಳ್ಳ ಪೊಬ್ಬ ತಾರುಣ್ಯದವನ ಬಳಿಗೆ ಯಿಟ್ಟರು।
ಆದರೆ ಸ್ತೇಫನನ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲುಗಳಂನು ಎಸಿಯಲಾಗಿ ದೇವ ಪ್ರಿಯನು
ಮೊಣಕಾಲಿನ ಮೇಲೇ ನಿಂತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದೇನಂದರೆ ಓ ನಂನ ಕರ್ತರಾದ

ಜೇಸುನಾಥರೇ ನಂನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸ ಕರುಣಿವಿರಿ। ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮೀ ಇವರು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಯಿಡ ಬೇಡಿ ಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಕರ್ತರಾದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಂನು ಬಿಟ್ಟನು। ಆತರುವಾಯ ಜೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಭೆಯ ಮೇಲೆ ಮಹಾ ಹಿಂಸೆ ಕಲಹ ವುಂಟಾಗಿರಲಾಗಿ ಅಪೋಸ್ತಲರು ವಿನಾ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಜೂಡೆಯ ಸಮರಿಯ ಎಂಬ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಚದರಿ ಹೋದರು॥

ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ದಿಕ್ಕುದಿಕ್ಕಾಗಿ ಹೋದವರು ದೇವ ವಾಕ್ಯವಂನು ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಾ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವರು। ಫಿಲಿಪ್ಪಾಸೆಂಬವನು ಜೆರೂಸಲೇಮಿನಿಂದ ಸಮರಿಯ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರಂನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು। ಯಿವನು ಮಾಡುವ ಅದ್ಭುತಗಳಂನು ಕಂಡು ಜನರ ಸಮೂಹವು ಅವನ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಕಿವಿ ಕೊಟ್ಟದ್ದಲ್ಲದೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾದರು। ಹೇನಂದರೆ ದೆವ್ವಗಳು ಹಿಡಿದವರಾಗಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ಜಾಡ್ಯ ರೋಗವುಳ್ಳವರಾಗಲಿ ಅನೇಕರು ಅವರೊಳಗೆ ಸ್ವಸ್ಥ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು॥

ಆಗಲು ವುಂನತವಾದವರ ದೂತನೊಬ್ಬನು ಫಿಲಿಪ್ಪನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ನೀನೆದ್ದು ಜೆರೂಸಲೇಮಿನಿಂದ ಗಾಜ ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟನು ಮತ್ತು ಅವನೆದ್ದು ಹೊರಟು ಹೋದನು। ಈತನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಲಾಗಿ ಇಗೋ ಎಥ್ಯೋಪಿಯ ದೇಶದ ಕಂದಾಸಿ ಯೆಂಬ ರಾಣಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿಯೊಬ್ಬನು ಯೆದುರಾದನು ಆ ರಾಣಿಯ ಸಮಸ್ತ ಭಂಡಾರಗಳಿಗೆ ಪ್ರಧಾನಿಯಾದ ಇವನು ಜೆರೂಸಲೇಮು ನಗರದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಂನು ಆರಾಧಿಸಿದ ಬಳಿಕ ತನ ರಥದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ತನ ಸೀಮೆಗೆ ತಿರಿಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯಾದ ಇಜಯಾಸೆಂಬವರ ಪ್ರಬಂಧವಂನು ಓದುತ್ತಾ ಇದ್ದನು। ಆಗಲು ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತುವಾದವರು ಫಿಲಿಪ್ಪನ ಸಂಗಡ। ನೀನು ಆ ರಥಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾಗಿ ಹೋಗೆಂದರು। ಆದರೆ ಫಿಲಿಪ್ಪನು ಓಡಿ ಬಂದು ಅವನು ಯಿಜಯಾಸೆಂಬವರ ದೀರ್ಘದರ್ಶನಗಳ ಓದುವದಂನು ಕೇಳಿ ಅವನ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಅಯ್ಯಾ ನೀವು

ಓದುವಂಥವುಗಳ ಅರ್ಥವು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಯೆಂದು ನೆನಸುತ್ತಿರೋ ಯೆಂದು ಕೇಳಿದನು। ಆಗಲವನು ಇವುಗಳ ಸಾರವಂನು ಯಾವನಾದರೂ ನನಗೆ ಟೀಕಿಸಿ ಹೇಳಿದರೇ ಹೊರ್ತು ನಾನೇ ಗ್ರಹಿಸುವದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಯೆಂದೇಳಿ ಫಿಲಿಪ್ಪನು ರಥವಂನೇರಿ ತನ ಸಮೀಪವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು। ಆದರೆ ಯೆಶ್ಯೋಪ್ಯನು ವೋದುತ್ತಾ ಯಿದ್ದ ವಾಕ್ಯಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ ಅವರು ಕುರಿಯಹಾಗೆ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗಲ್ಪಡಲಾಗಿ ಬಾಯಿ ತೆರಿಯದೆ ಯಿದ್ದರು। ಅವರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಂನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವರ್ಯಾರು? ಎಂಬದಾಗಿ ವೋದುತ್ತಿದ್ದನು। ಆಗಲು ಫಿಲಿಪ್ಪನು ವೇದಾಗಮದ ಯಾ ವಾಕ್ಯವು ದಿವ್ಯ ಜೇಸುಕ್ರೀಸ್ತ ನಾಥರಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿತೆಂದು ವುದಾಹರಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಅವರು ದೇವರೂ ಲೋಕ ರಕ್ಷಕರೂ ಯೆಂದು ಅವನಿಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದದರಿಂದ ಆ ಹೋಜನು ಜ್ಞಾನ ದೀಕ್ಷೆಯಂನು ಹೊಂದ ಕೇಳಿದನು। ಆಗಲೇ ಫಿಲಿಪ್ಪನು ಅವನ ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸವಂನು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ದೀಕ್ಷೆಯಂನು ಕೊಟ್ಟನು। ಹೀಗಿದ್ದು ಅವರಿಬ್ಬರು ಜಲದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರಲಾಗಿ ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂತ್ತುವಾದವರು ಫಿಲಿಪ್ಪನನ್ನು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಯೆತ್ತಿಕೊಂಡ್ಹೋಗಲು ಆ ಹೋಜ್ಯನು ಆಮೇಲೆ ಅವಂನ ಕಾಣದೆ ಹೋದನು। ಫಿಲಿಪ್ಪನೋ ಅಂದರೆ ಆಜೋತ್ ಯೆಂಬ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟನು। ಅಲ್ಲಿಂದ ದೇವ ವಾಕ್ಯವಂನು ಬೋಧಿಸಿಕೊಂಡು ಸಿಜರೆಯ ಪುರದ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕು ಬಂದನು॥

ಆದರೆ ಸಾಲೆಂಬವನು ತಿರು ಸಭೆಯಂನು ಹಿಂಸೆ ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯರಂನೂ ಪುರುಷರಂನೂ ಹಿಡಿದು ಸೆರೆಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಾ ಯಿದ್ದನು। ಅದು ಸಾಲನೆ ಗುರುಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠನಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆಯ ನಿರೂಪವಂನು ತೆಗದುಕೊಂಡು ರೋಷಾವೇಶಿತನಾಗಿ ದಮಾಸೆಂಬ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜೂದಿಯರ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು। ಏನಂದರೆ ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರ ಮತಸ್ತರು ಯಾರಾದರು ಸರಿ ತನಗೆ ದೊರಕಿದರೆ ಬಂಧಕವಾಗಿ ಅವರಂನು ಕಟ್ಟಿ ಜೆರೂಸಲೇಮ್ ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಬರುವೆ

ನೆಂತ ತಂನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆಯಂನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದನು। ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ಪ್ರಯಾಣವ ಸಾಗುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಯಿಗೋ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಪರಲೋಕದಿಂದ ಒಂದತಿಶಯವಾದ ಪ್ರಕಾಶವು ಅವನ ಸುತ್ತಲು ಕವಿದುಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಅವನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು। ಆಗ ಸೌಲನೇ ನೀನು ನಂಮಂನು ಹಿಂಸಿಸುವದೇನೆಂಬ ಶಬ್ದವಂನು ಕೇಳಿದನು। ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಹಾ ಸ್ವಾಮೀ ತಾವು ಯಾರು ಎಂತ ಬೆಸಗೊಂಡನು। ಆಗಲವರು ಹೇಳಿದ್ದು ನೀನು ಹಿಂಸೆ ಪಡಿಸುವಂಥಾ ಜೇಸು ನಾವೇ। ಈಗ ನೀನು ದೇವ ಅನುಗ್ರಹದ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಗೆ ಬೊಗ್ಗದಹಾಗೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಸ ಪಡುತ್ತಿ ಎಂತ ಪಾಲಿಸಿದರು। ಈ ವಾಕ್ಯವಂನು ಕೇಳಿದ ಸೌಲನು ಅದರಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು; ಆಳಿದವರೇ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ! ನಿಂಮ ಚಿತ್ತ ಪಾಲಿಸಿ ಯೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು। ಕರ್ತರಾದವರು ಅವನ ಸಂಗಡ। ಯೇಳು ನೀನು ಪಟ್ಣವಂನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾಗಿ ಅಲ್ಲೇ ನೀನು ಮಾಡ ಬೇಕಾದ್ದು ನಿನಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಡುವದು ಯೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ತರುವಾಯ ಸೌಲನು ಯೆದ್ದು ಕಂಣುಗಳ ತೆರೆಯಲಾಗಿ ಒಂದೂ ಕಾಣದೆ ಯಿದ್ದನು। ಆದ್ದರಿಂದ ಕೂಡಾ ಯಿದ್ದವರು ಅವನಿಗೆ ಕೈಲಾಗು ಕೊಟ್ಟು ದಮಾಸ್ ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದರು। ಅಲ್ಲಿ ಸೌಲನು ದೃಷ್ಟಿ ಯಿಲ್ಲದವನಾಗಿ ಮೂರು ದಿವಸಗಳ ಪರಿಯಂತ್ರ ಅಂನೋದಕ ವರ್ಜಿತನಾಗಿದ್ದನು। ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅನನಿಯಾಸೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನಿದ್ದನು। ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಾದ ಜೇಸುನಾಥರು ಅವನಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಸೌಲೆಂಬ ನಾಮವುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗು। ಅವನು ಯೀಗ ಜೂದಾಸೆಂಬವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಜಪಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ। ಯೇನಂದರೆ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೂ ರಾಜರುಗಳಿಗೂ ಯಿಸ್ರಾಯೇಲ್ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ನಂಮ ತಿರು ನಾಮವಂನು ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸುವಹಾಗೆ ಅವನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡೆವು। ಮತ್ತು ನಂಮ ನಾಮದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಅವನು ಅನುಭವಿಸ ಹೋಗುವ ಕ್ಲೇಶಗಳು ಯೆಷ್ಟೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿಸುವೆವೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಆದಕಾರಣ ಅನನಿಯಾಸನು ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಸೌಲನ ಮೇಲೆ ತಂನ ಹಸ್ತಗಳಂನು ನೀಡಿ ಅವನ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ

ಸಹೋದರನಾದ ಸೌಲನೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥರು ನಿಂನ ಬಳಿಗೆ ನಂನಂನು ಕಳುಹಿಸಿದರು। ಹೀಗಿದ್ದು ನಿನಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ವುಂಟಾಗಿ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಾದವರಿಂದ ತುಂಬಲ್ಪಡುವಿ ಎಂಧೇಳಿದಕ್ಷಣೇ ಅವನಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯುಂಟಾಗಿ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವಂನು ತಕ್ಕೊಂಡನು। ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಗಡ ಯಿಂನು ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಸಂಚರಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕುಮಾರನಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂತ ಸಿನಗೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಂಗಿಸ ತೊಡಗಿದನು। ಆದರೆ ಯಾತನು ಮಹಾ ಧೈರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ದೇವ ವಾಕ್ಯವಂನು ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ಜೂದೆಯರು ಯಾತನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವದಕ್ಕೆ ಆಲೋಚನೆಯಂನು ಮಾಡಿ ಯಾತನನ್ನು ಹಿಡಿಯ ಬೇಕೆಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯದಿಂದ ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಪಟ್ಟಣದ ಬಾಗಲಂನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು। ಅದರೂ ಶಿಷ್ಯರು ಆತನಂನು ಒಂದು ಮಂಕರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣದ ಪ್ರಹರಿ ಗೋಡೆಯ ದಾರಿಯಾಗಿ ಇಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು। ಆ ಬಳಿಕ ಸೌಲನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಜೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಬಂದನು। ಅಲ್ಲಿ ಯೊಂದಕ್ಕಂಜದೆ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರ ನಾಮವಂನು ತಿರಿಗಿ ದೃಢಚಿತ್ತನಾಗಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾ ಬರುವನು॥

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜೂದೆಯ ಗಲಿಲೆಯ ಸಮರಿಯ ಎಂಬ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಭೆಯು ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮಾಧಾನದಲ್ಲಿಯೂ ದೇವ ಭಯದಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ಧಿಸುತ್ತಾ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಾದವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ತುಂಬಲ್ಪಡುತ್ತಾಯಿತ್ತು। ಲಿದ್ದ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ರಾಯಪ್ಪನು ಬಂದಾಗ ಎನೆಯಾಸೆಂಬ ಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕಂಡನು। ಎಂಟು ವರುಷಗಳ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಯಿವನು ವಾಯುವು ರೋಗದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದನು। ಅವನು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವದಂನು ರಾಯಪ್ಪನು ಕಂಡು ಅವನ ಸಂಗಡ ಎನೆಯಾಸನೇ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರಾದ ಜೇಸುನಾಥರು ನಿನಗೆ ಆರೋಗ್ಯವಂನು ಪ್ರಸಾದಿಸುತ್ತಾರೆ ಮೇಲು ನಿಂನ ಹಾಸಿಕೆಯನ್ನು ಕ್ರಮ ಪಡಿಸಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಧೋಗೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೆ ಅವನೆದ್ದು ಸ್ವಸ್ಥವುಳ್ಳವನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಯಿದ್ದನು। ಆದರೆ ಲಿದ್ದ ಸರೋನ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಈ ಅದ್ಭುತ

వంను కండు విశ్వాసదొడనె కర్తర కడెగె తిరిగిదరు॥

ఆ కాలదల్లి జొప్పె ఎంబ పురదల్లి తబిత ఎంబ వొబ్బ పుణ్య వతి ఇద్దళు। ఈకె సకల పుణ్య క్రియెగళల్లియూ ధర్మ కృత్యగళల్లియూ హెచ్చిదవళాగిద్దళు। ఆదరె ఇవళు వ్యాధియల్లి బిద్దు కాలవాగి హోదాగ ఇవళంను తూళిడువదక్కింత ముంచె మేల్మాళిగెయల్లి స్థాపిసిదరు। ఆగ లిద్ద ఊరినల్లి రామప్పను యిరుత్తానెందు సభెయవరు అరితుకొండు ఆతనంను కరెసిదరు। రామప్పను బందిరువల్లి ఆతనంను మేల్మాళిగెగె కరెకొండుహోదరు। మత్తు అల్లిద్దంథా విధవెగళు ఆతనంను సుత్తికొండు తబిత యెంబవళు తమగాగి మాడుత్తిద్దంథా వస్త్రగళంను ఆతనిగె తోరిసిదరు। ఆగ రామప్పను అల్లిద్దంథవరంను హొరగె హోగ హేళి మొణకాలిన మేలె నింతు ప్రార్థిసికొండు ఆ హెణద కడెగె తిరిగి। తబిత ఎంబవళే యేళు ఎందు హేళలాగి అవళెద్దు తన్న హాసిగెయ మేలె కుళితుకొండళు। ఆగ రామప్పను హొరగె యిద్దంథా క్రైస్తవరంనూ విధవెగళంనూ కరెదు జీవితళాద ఆకెయన్ను అవరిగె వొప్పిసికొట్టను। మత్తు ఈ అద్భుతవు పట్టణదెల్లెల్లియూ ప్రసిద్ధియాగి అనేకరు కర్తరంను విశ్వాసిసిదరు। హీగిద్దు రామప్పను తొగలు కెలసదవనాద శిమోననెంబ హెసరుళ్ళవన మనెయల్లి వాసిసికొండు అనేక దివసగళ పరియంతరక్కూ ఆ పట్టణదల్లి నింతను।

కెజరెయ పట్టణదల్లి కొర్నెల్యాసెంబ హెసరుళ్ళ నూరక్కె అధిపతియాదవనొబ్బనిద్దను। ఈతను దేవ సంనిధియల్లి భయస్తనాగియూ భక్తియుళ్ళవనాగియూ ఇద్దు తంన మనె జనరెల్లరంను సన్మార్గదల్లి నడెసికొండు బరుత్తిద్దను। ఇదల్లదె అనేక దానధర్మగళంను మాడికొండు ఉన్నతవాదవరన్ను యావాగలు ప్రార్థిసికొండు బరుత్తిద్దను। ఒందు దివస నాల్కనే ఝావదల్లి కర్తరాదవర దూతను అవనిగె దర్శనవాగి అవనంను నోడి కొర్నె

ಲ್ಯಾಸೆಂಬವನೇ ಎಂದು ಕರೆದರು। ಆಗಲವನು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ಅವರನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಲಾಗಿ ಬಹು ಭಯಭ್ರಾಂತನಾಗಿ। ಸ್ವಾಮೀ ಏನೆಂಧೇಳಿದನು। ಅದಕ್ಕೆ ದೇವ ದೂತನು। ಕೇಳು ನೀನು ಮಾಡುವ ಜಪ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಧರ್ಮ ಕೃತ್ಯಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಅಂತಃಕರುಣೆಯಾಗಿ ಕಟಾಕ್ಷಿಸಿದರು, ಆದಕಾರಣ ಜೊಪ್ಪೆ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ರಾಮಪ್ಪನ ಬಳೀಲಿ ಕೆಲವು ಮಂದಿಗಳ ಕಳುಹಿಸು। ಸಮುದ್ರದ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವಂಥಾ ತೊಗಲು ಕೆಲಸದವನಾದ ಸಿಮೋನನ ಬಳೀಲಿ ವಾಸಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ಧಾನೆ। ಆತನು ಬರಲಾಗಿ ನೀನು ಮಾಡ ಬೇಕಾದದ್ದೇನೆಂದು ನಿನಗೆ ತೋರಿಸುವನೆಂದು ಹೇಳಿದರು। ದೇವ ದೂತನು ಹೋದ ಬಳಿಕ ಕೊರ್ನೆಲ್ಯಾಸೆಂಬವನು ಅಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ಆಳುಗಳನ್ನು ಜೊಪ್ಪೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು। ಮಾರನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಆ ಆಳುಗಳು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಮೂರನೇ ಝಾವದಲ್ಲಿ ರಾಮಪ್ಪನು ಮೇಲ್ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದನು। ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ತೀರಲು ಆತನಿಗೆ ಹಸಿವೆಯುಂಟಾಗಿ ಭೋಜನವನ್ನು ಕೇಳಿದನು। ಆದರೆ ಭೋಜನವು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುವದರೊಳಗೆ ರಾಮಪ್ಪನು ಯೋಗ ಪರವಶವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಕೊನೆಗಳಿಂದ ನೇತಾಡುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ದುಪ್ಪಟಿ ಪರಮಂಡಲದಿಂದ ಇಳಿದು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬರುವದನ್ನು ಕಂಡನು। ಮತ್ತು ಆ ದುಪ್ಪಟಿಯೊಳಗೆ ಪಶುವುಗಳೂ ಹರಿದಾಡುವ ಜೀವ ಜಂತುಗಳೂ ಹಾರುವ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಈ ಮುಂತಾದ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಮೃಗಗಳು ಇದ್ದವು। ಆಗ ಓ ರಾಮಪ್ಪಾ ನೀನೆದ್ದು ಯಿವುಗಳ ಕಡಿದು ತಿನ್ನು ಎಂದು ಹೇಳುವಂಥಾ ಒಂದು ಶಬ್ದವು ವುಂಟಾಯಿತು। ಅದಕ್ಕೆ ರಾಮಪ್ಪನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ। ಸ್ವಾಮೀ ಯಿದು ನನ್ನಿಂದಲಾಗುವದೋ ? ಏನಂದರೆ ಯಿಂಥಾ ಅಶುದ್ಧವಾದ ಪದಾರ್ಥವು ಒಂದಿಗಾದರೂ ನಾನು ನನ್ನ ಬಾಯ್ಯಲ್ಲಿಟ್ಟವನಲ್ಲವೆಂದನು। ಆಗಲಾಶಬ್ದವು ಯಿನ್ನೊಂದಾವರ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ವುಂನತವಾದವರು ಶುಚಿಕರಿಸಿದಂಥವುಗಳ ನೀನು ಅಮಂಗಲ್ಯವೆಂದು ಹೇಳ ಬ್ಯಾಡವೆಂದಿತು। ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮೂರು ಸಾರಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಆ ದುಪ್ಪಟಿ

మరళి పరమండలక్కె ఎత్తల్పట్టను। ఆదరె యీ దర్శనద అభి
ప్రాయ ఏనెంబ రామప్పను తంన మనస్సినల్లి ఆలోచిసి విచా
రిసికొండిరలాగి అగో! కొర్నెల్యాసెంబవనింద కళుహిసల్పట్ట
ఆళుగళు రామప్పనంను హుడుకుత్తా బందరు। ఆగ స్పిరితుసాంక్తు
వాదవరు ఆతన సంగడ। యిగో! మూరు మందిగళు నింనంను
హుడుకుత్తా బందిద్ద కారణ నీను యిళిదు అనుమానిసదె అవర
సంగడ హోగు ఏనందరె నావే అవరంను నింన బళిగె కళు
హిసిదెవెందు పాలిసిదరు। హీగిద్దు రామప్పను యిళిదు బరలాగి
అవరంన కండు। నీవు హుడుకువంథవను నానే అల్లవే నీవు
బంద సంగతి ఏను? ఎందు కేళిదను। ఆగ అవరు కొర్నెల్యా
సెంబవనిగె సంభసిదంథా సంగతియెల్లా వివరవాగి ఆతనిగె అరికె
మాడిదరు। ఆదకారణ మారనే దివసదల్లి ఆ ఆళుగళ సంగడలూ
మత్తు కెలవు క్రీస్తువరుగళ సమేతవాగియూ రామప్పను ప్రయాణ
హోగి సెజరెయ పట్టణక్కె బందను। అష్టరల్లే తన్న స్నేహితరంనూ
బంధుగళంనూ కరెసికొండు కొర్నెల్యాసెంబవను ఆతన బరు
వికెయంను నిరీక్షిసికొండిద్దను। రామప్పను సమీపిసిదాగలే
కొర్నెల్యాసెంబవను అవనిగెదురాగి బందు వినయదొడనె ఆతన
పాదగళ మేలె సాష్టాంగవాగి బిద్దు ఆరాధిసిదను। ఆగ రామ
ప్పను అవనన్ను ఆటంకిసి హేళిద్దు ఏళు। నానూ నింనహాగె
నరను ఎంథేళి రామప్పను ఆతన మనెయొళగె ప్రవేశిసి అల్లి
కూడిద్దవర సంగడ హేళిద్దు నాను జూదెయనాగిద్దు లోకదవర
బళిలి అంజదె ప్రవేశిసిద్దరింద నీవు విస్మయ పడ బేడిరి। ఏనం
దరె యావ కులద మనుష్యంనాదరూ అశుచియుళ్ళవనెంబ ఎణిస
బారదెందు కర్తరాదవరు ననగె తోర మాడిదరు। హీగిద్దు నీవు
నంనన్ను కరెకళుహిసిద కార్యవేను? ఎందు కేళిదను। ఆగ
కొర్నెల్యాసెంబవను తనగె దేవదూతను సాక్షాత్కరిసిద బగెయ

ಇಂಥಾದೆಂದೂ ಅವರು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದವುಗಳು ಏನೆಂದೂ ವಿವರವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದ ತರುವಾಯ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಯೀಗ ನಾವು ಎಲ್ಲರು ನಿಂಮ ಸಂನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ। ಉಂನತವಾದವರ ದಿವ್ಯ ನಾಮಧೇಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವದೆಲ್ಲಾ ಆಲೈಸಿ ಅನುಸರಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿದನು। ಆಗಲು ರಾಮಪ್ಪನು ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥನು ತಮ್ಮ ಜೀವದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂಥಾ ಅತಿಶಯಾದಿಗಳಂನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿ ಅವರು ಮೃತವಾದವರೊಳಗಿಂದ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಎದ್ದಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಲೋಕ ರಕ್ಷಕರೆಂದೂ ಮತ್ತೂ ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವಂಥವರು ತಮ್ಮ ಪಾಪಗಳ ಕ್ಷಮೆಯಂನು ಪಡೆಯುವರೆಂದೂ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದನು। ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇಂನೂ ರಾಮಪ್ಪನು ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಿದ್ದವಲ್ಲಿ ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತುವಾದವರು ಯಿವರ ಪ್ರಸಂಗವಂನು ಆಲೈಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಕಲರ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬರಲಾಗಿ ಅವರು ನಾನಾ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಕರ್ತರಾದವರಂನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು। ರಾಮಪ್ಪನು ಇದಂನು ನೋಡಿ ನಂಮ ಹಾಗೆ ಯಿವರ ಮೇಲೆಯೂ ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತುವಾದವರು ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬಂದದರಿಂದ ಈ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಆಟಂಕವೇನು? ಎಂಥೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನವಂನು ಕೊಡಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು। ಆದರೆ ರಾಮಪ್ಪನ ಸಮೇತವಾಗಿ ಬಂದಂಥ ಕ್ರೀಸ್ತುವರು ಅದಂನು ಕಂಡು ವಿಕ್ರಮಣೆಯಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತುವಾದವರ ಅನುಗ್ರಹವು ಕರುಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತೆಂಥೇಳಿ ಪರಮ ಕರ್ತರಂನು ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು॥

ಸುಮಾರು ಏಳು ವರುಷಗಳ ತರುವಾಯ ಹೆರೋದೆಸ್ ಅಗ್ರಿಪ್ಪ ಎಂಬ ರಾಜನು ತಿರು ಸಭೆಯ ಹಿಂಸೆ ಪಡಿಸ ತೊಡಗಿದನು। ಆದರೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಪೋಸ್ತಲರ ಮೇಲೆ ರೋಷಾವೇಶಿತನಾಗಿದ್ದದರಿಂದ ಜೋವಂನೇಸನ ಸಹೋದರನಾದ ಜಾಕೋಬನಂನು ಹಿಡಿದು ಆತನ ತಲೆಯಂನು ಕೊಯ್ಯ ವಿಧಿಸಿದನು। ಅದು ಜೂದೆಯರಿಗೆ ಪ್ರಿಯಕರವಾಗಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದು ತಂನ ಭಂಟನಂನು ಕಳುಹಿಸಿ ರಾಮಪ್ಪನಂನು ಹಿಡಿತರಿಸಿ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ

ಹಾಕಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು। ಮತ್ತೂ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹದಿನಾರು ಮಂದಿ ಭಂಟರು ಸರದಿ ಸರದಿಯಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದರು। ಆದರೆ ಆಗ ಪಾಸ್ಖೋತ್ಸವ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದದರಿಂದ ಆ ಹಬ್ಬದ ಅನಂತರ ಆತನನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ ಕೊಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂಬದಾಗಿ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡಿದನು। ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುರುವಿನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಎಡಬಿಡದೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದರು। ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಹೆರೋದೆಸೆಂಬವನು ರಾಮಪ್ಪನನ್ನು ಸೆರೆ ಮನೆಯಿಂದ ಕರೆಕಳುಹಿಸಿ ತೀರ್ಪು ಇಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದ್ದ ಮುಂಚಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ರಾಮಪ್ಪನು ಕರ್ತರ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎರಡು ಸರಪಣಿಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟು ಭಂಟರಿಬ್ಬರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಯನಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನು। ಮತ್ತು ಪಹರೆಯವರು ಸೆರೆ ಮನೆಯ ಬಾಗಲಿನ ಮುಂದೆ ಕಾವಲಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು। ಆಗಲಿಗೋ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಕಾಂತಿಯುಂಟಾಗಿ ಕರ್ತರಾದವರ ದೂತನು ಬಂದು ರಾಮಪ್ಪನ ಮೊಗ್ಗಲನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಆತನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಬೇಗ ಏಳು ಎಂದರು। ಮತ್ತು ಆತನ ಹಸ್ತಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಂಥ ಸರಪಣಿಗಳು ಕಳದು ಬಿದ್ದವು। ಆಗ ದೇವ ದೂತನು ಪುನಃ ಅತನ ಸಂಗಡ। ನಿನ್ನ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು। ಮತ್ತು ರಾಮಪ್ಪನು ಎದ್ದು ಅವನ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು। ಆದರೆ ನಡೆಯುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸದೆ ತಾನು ದರ್ಶನವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆಂತ ಎಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು। ಹೀಗಿದ್ದು ಭಂಟರ ಮಧ್ಯದೊಳಗಿಂದ ಊರು ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂಥ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಾಗಲ ಬಳಿಗೆ ಸೇರಿ ಬರಲಾಗಿ ಅದು ತಾನಾಗಿ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು। ತರುವಾಯ ಒಂದು ಬೀದಿಯ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು। ಆಗ ದೇವ ದೂತನು ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಹೋದನು। ಆಗ ರಾಮಪ್ಪನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡದ್ದು ದೇವರು ತಮ್ಮ ದೂತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಹೆರೋದೆಸನ ಕೈಯಿಂದಲೂ ಯಾದಿಯರ ಕ್ರಿಷ್ಟ ಯೋಚನೆಯಿಂದಲೂ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದರೆಂತ ಈಗ ನಾನು ಬಲ್ಲೆನೆಂದುಕೊಂಡನು। ಈ ಪ್ರಕಾರ ತನ್ನೊಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಮರಿಯ

ವೆಂಬ ಪುಣ್ಯವತಿಯ ಮನೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು। ಮತ್ತು ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಸ್ತುವರು ಅನೇಕರು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದರು। ಅದೇ ಕ್ಷಣ ದಲ್ಲಿ ರಾಮಪ್ಪನು ಬಾಗಲಂನು ತಟ್ಟುತ್ತಿರಲಾಗಿ ರೋದೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಹುಡಿಗಿ ಯಾರೆಂತ ನೋಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಗಲಿಗೆ ಬಂದು ರಾಮಪ್ಪನ ಧ್ವನಿಯ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೆ ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಉಪ್ಪಳಿಸಿ ಬಾಗಲಂನು ತೆರೆ ಯದೆ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಬೇಗ ಓಡಿ ಬಂದು ರಾಮಪ್ಪನು ಬಾಗಲ ಬಳಿಯಲಿ ಯಿದ್ದಾನೆಂತ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದಳು। ಆದರೆ ಅವರು ಆಕೆಯ ಸಂಗಡ ನೀನೊಬ್ಬ ಹುಚ್ಚಿ ಯೆಂದ್ಹೇಳಿದರು। ಆದರೆ ಅವಳು ಹೌದು ಎಂತ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು। ಅದಕ್ಕವರು ಆತನ ದೇವ ದೂತನೇನೋ ಯೆಂತ ಹೇಳಲಾಗಿ ರಾಮಪ್ಪನು ಎಡಬಿಡದೆ ಬಾಗಲಂನು ತಟ್ಟುತ್ತಾ ಇದ್ದನು। ಆಗ ಲವರು ಬಂದು ಬಾಗಲ ತೆರೆಯಲಾಗಿ ರಾಮಪ್ಪನ ನೋಡಿ ಅತಿ ವಿಸ್ಮಿತ ರಾದರು। ಆದರೆ ಕೈ ಸಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ಸುಮ್ಮಗಿರೆಂದ್ಹೇಳಿ ರಾಮಪ್ಪನು ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ಕರ್ತರಾದವರು ತಂನಂನು ಬಿಡಿಸಿದ ಬಗೆಯಂನು ವಿವರ ವಾಗಿ ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸಿ ಅವರ ಸಂಗಡ। ನೀವು ಹೋಗಿ ಕಿರಿಯ ಜಾಕೋ ಬನಿಗೂ ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರಿಗೂ ಯೀ ವರ್ತಮಾನವಂನು ತಿಳಿಯ ಮಾಡಿ ರೆಂದ್ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಬೇರೊಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದನು। ಸೂರ್ಯೋದಯ ವಾಗುವಲ್ಲಿ ಹೆರೋದೆಸೆಂಬವನು ರಾಮಪ್ಪನಂನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಕಾಣದೆ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಪಹರೆಯವರಂನು ಶೋಧಿಸಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸಿ ಅವರಂನು ಮರಣದಾಜ್ಞೆಗೆ ನಿಯಮಿಸಿ ತಾನು ಜೆಜರಿಯ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು॥

ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ತಂನ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೂ ನಿಷ್ಠುರತ್ವಕ್ಕೂ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಹೆರೋದೆಸನಿಗೆ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿತು। ಅದು ಹ್ಯಾಗಂದರೆ ತೀರ್ ಸಿದೋ ನೆಂಬ ದೇಶದ ಜನರು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವನ ಸ್ನೇಹಾಚಾರವನ್ನು ಬೇಡಲಾಗಿ ಹೆರೋದೆಸೆಂಬವನು ಅರಸನಿಗೆ ತಕ್ಕ ವಸ್ತ್ರಗಳಂನು ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸು ವಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರು ಇವರ ಮಾತುಗಳು ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳೇ ಸರಿ। ಮನು

ష్యర వాక్యవల్లవెంబదాగి కూగుత్తా యిద్దరు। ఆదరె ఈ గవి౯
ష్టను ఇంథా ఘూషణె మాతుగళిగె మన కొప్పిద కారణ దేవ
దూతను అసాధ్యవాద జాడ్యదింద అవనను శిక్షిసిదరు। ఆగల
వన శరుహుగళొళగె హుళగళు బిద్దు అవుగళింద కొరదు తిన్న
ల్పట్టవనాగి ప్రాణ బిట్టను। మత్తూ శుభ వత౯మానవు మెల్లెల్లియూ
ప్రసంగిసల్పడుత్తా తిరు సభెయు అధికాధికవాగి ప్రవధిసుత్తా యిత్తు॥

క్రీస్తువరుగళిరా మేలె హేళిదవుగళల్లి దివ్య యేసునాథర తిరు సభెయు హ్యాగె ప్రారంభిసితెందు నీవు కేళిద బళిక ఆ తిరు సభెయు యేనెందూ అదక్కె అధికారిగళు నేమిసల్పట్ట నిమిత్తవు యావదెందూ అదక్కె ఆదంథా వరగళు యావవెందూ విచారిస తక్కద్దాగిదె॥

౧ నేదు_ ఆది మొదలినింద తిరు సభెయుంటాగిత్తెందూ మత్తు అదక్కె హొరగాగి యిరువంథవరెల్లరు రక్షణ్యవ హొందదె హోదరెందూ హేళువదే సత్య। అదు హ్యాగెందరె సవె౯శ్వరనిగె అంగీకరవాద బగెయాగి దేవారాధనె పూజె ప్రాథ౯నెగళన్ను సల్లిసువ మనుష్యర కూటవాదద్దు తిరు సభె యెంబువదే సరి। హీగిరలాగి ఆదామ్ నోవ అబ్రహాం మొదలాద పుణ్యాత్మరు దేవర నిజవాద సభెయొళు సేరిదవరాగిద్దరు। మత్తు మోయిజెసెంబవర ముఖాంతరవాగి పాలిసిద కట్టళెగళను భక్తియొందిగె సల్లిసిదంథా జూదెయరూ తమ్మ మన సాక్షియ నేమద ప్రకారవాగి సవే౯శ్వరనను సేవిసిదంథా లోకదవరెల్లరూ సత్యవాద సభెయొళు సేరిదవరాగి మోక్షవను పడెయ బరుదాగిత్తు। ఆదరె యిన్నుముందె బరువదక్కిద్ద లోక రక్షకరను విశ్వాసిసి అవరన్ను నంబికొండద్దరిందలూ అవర మరణద తిరు ఫలగళను హొందిద్దరిందలూ మాత్రవే మేలె హేళిద నీతివంతరు రక్షిసల్ప

ట్టకేంబువదక్కె సందేహవిల్లవు॥

నంమ దివ్య రక్షకరు హళే వేదద హత్తు కల్పనెగళంను రద్దు మాడదెయూ మార్పడిసదెయూ అవుగళంను పూరైసి అందిన వరిగూ అరియద పుణ్యద మార్గవంను తమ్మ దివ్య వాక్యదిందలూ మాదిరియిందలూ తోరిసచిత్తవాదరు। పూర్వదల్లి ఆచార్యరూ నీతి పాలకరూ ఈ ముంతాదవరు ఇస్రాయేలెంబ జనరంను దేవర హెసరినల్లి నడెసుత్తా యిద్దరు। ఆదరె దివ్య యేసునాథరు తంమన్ను విశ్వాసిసిదంథవరిగె బేరె గురికారరంనూ బోధకరంనూ పాలిస కరుణిసిదరు। అదు హ్యాగెందరె తంమ శిష్యరొళగె హంనెరడు మందియన్ను ఏర్పడిసి అవరిగె అపోస్తలరెంబ నామవంనిట్టు తంమ మందెయాగిరువ విశ్వాసిగళిగె శ్రేష్ఠరాగిర నేమిసిదరు। ఇదల్లదె ఆ మందెయు ఏకవాగియూ అన్యోన్యవాగియూ నెలెగొండిరువహాగె అపోస్తలరిగూ బేరె విశ్వాసిగళిగూ అర్జః రామప్పనంను శ్రేష్ఠ గురువాగిర స్థాపిసి ఆతనంను నోడి పాలిసిద్దు। నీను బండె ఎంబర్థవాగువ రామప్పనెందు కరెయల్పడుత్తీ। ఆ బండెయ మేలె నంమ సభెయంను కట్టువెవు। నీను నింన సహోదరనంను స్థిర పడిసు। నమ్మ కురిగళంనూ అవుగళ మరిగళంనూ మేయిసెందు అప్పణె కొట్టరు। ఇదల్లదె అర్జః రామప్పనూ బేరె అపోస్తలరూ విశ్వాసిగళొళగె కెలబరంను ఆరిసి తెగదుకొండు అవరిగె గురు పట్టవ కొట్టు తమగె బదులాగియూ క్రిస్తువరిగె శ్రేష్ఠరాగియూ నేమిసువ అధికారవంను దివ్య రక్షకరింద హొందిదరు। దివ్య కర్తరు యీ భూమియొళు సంచరిసుత్తిరువాగ అవర వాక్యవంను విశ్వాసిసి అవరంను హింబాలిసిదంథా శిష్యరుగళ గుంపు దేవర తిరు సభెయాగిరువదే హొరతు ఇతరవల్లవు। మత్తు స్వామియవరు పరలోకక్కె చిత్తైసి హోద తరువాయ అపోస్తలర ఉపదేశవంను కేళి అవర అధి

కారద కాలగె నెలెగొండిద్దవరెల్లరు క్రీస్తునాథర నిజవాద సభెయాగిద్దరు। అపోస్తలరు మృతవాద బళిక అవరింద నేమిసల్పట్ట మేత్రాణియవరిగూ గురువాదవరిగూ విధేయవాదవరు యారో అవరే క్రీస్తువిన నిజవాద సభెయాగిద్దరు। అద్దరింద సత్యవాద సభెయు యావదెందు కేళిదరె దివ్య జేసునాథర పీఠ సత్యోపదేశవను విశ్వాసిసి అవరు స్థాపిసిద మేలు దేవ ద్రవ్య అనుమానగళను కైకొండు అర్చశిష్ట రాయప్పనిగె బదలాగిరువ పాపుస్వామియవరిగూ ఇవరింద నేమిసల్పట్ట మేత్రాణియవరిగూ విధేయవాగిరువంథా క్రీస్తువర సభె యెంబువదే సరి॥

౨ నేదు – దివ్య జేసునాథరు తమ్మ తిరు సభెయల్లి శ్రేష్ఠ గురువనూ మిక్కాద జ్ఞానాధికారగళనూ స్థాపిసిద నిమిత్తవు యేనెందు కేళిదరే అర్చః చిన్నప్పను బరదద్దను కేళిరి। యేనందరె నావెల్లరు దేవ విశ్వాసద ఏకత్వదల్లిరువదాగూ దేవ సుతన అరికెయల్లియూ వుత్తమ పుణ్యగళల్లియూ వర్ధిసికొండు బగెబగెయాద బోధనెయ గాళియింద అల్లాడిసల్పడదదాగూ మనుష్యర తంత్రగళల్లి సిక్కదదాగూ జేసునాథరు అంతస్తు అంతస్తాద గురుగళనూ దేవ పాలకరనూ స్థాపిసిద్దారెందు బరెయల్పట్టదె అదు హ్యాగెందరె తావు యీ లోకదల్లిరువాగ లోకక్కె జ్ఞాన దీపకరాగిద్దు తావు తమ్మ పితనాదవర బళియల్లి నోడిదంథవుగళను మనుష్యరిగె అరికె మాడుత్తిద్దరు। పితన సముఖదల్లి తిరిగి హోగువ సమయవు బందాగ తావు లోకద దీపకరెందు కరెదంథా అపోస్తలరను నోడి। నీవు హోగి సర్వ జాతి జనాంగగళను బోధిసిరెందేళి తమగె బదులాగి అవరను స్థాపిసిదరు। మత్తు తావు ఈ భూమియ మేలె యిరుత్తిరువాగ ఆత్మ శరీరద సకల రోగగళను పరిహరిసుత్తిద్దరు। తావు చిత్తైసి హోగలాగి ఆత్మద రోగగళనూ తీరాద సమయదల్లి శరీరద బాధ్య

ಗಳನ್ನು ಸದಾ ಪರಿಹರಿಸುವಂಥಾ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಪಿತನು ಸುತನು ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತ್ತುವಿನ ನಾಮದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಸ್ನಾನ ಕೊಡಿರಿ। ಯಾರ ಪಾಪಗಳ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬಿಡುವಿರೋ ಅವು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಡುವವು। ಯಾರ ಪಾಪಗಳ ನಿಲ್ಲಿಸುವಿರೋ ಅವುಗಳು ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಡುವವು ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟುವಿರೋ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಕಟ್ಟಲ್ಪಡುವದು। ಯಾವ ಕಟ್ಟು ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಡುವಿರೋ ಅದು ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಡಲ್ಪಡುವದೆಂದು ಹೇಳಿದರು। ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರುವಾಗ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಮೇಯಿಸುವವರಾಗಿದ್ದರು। ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಹೋಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ತಮ್ಮ ಅಪೋಸ್ತಲರನ್ನು ನೋಡಿ। ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿಮ್ಮ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವವನ್ಯಾವನೋ ಅವನೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ। ನಿಮ್ಮನ್ನು ವುಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡುವವನ್ಯಾವನೋ ಅವನೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಅಂದರು। ಆದಕಾರಣ ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಗುರುವಾದವರು ಅವರ ಜ್ಞಾನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬದಲಾದವರಾಗಿ ದೇವರ ನಾಮದಲ್ಲಿ ತಿರು ಸಭೆಯನ್ನಾಳುತ್ತಾ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಮೋಕ್ಷ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡಸುವವರಾಗಿದ್ಧಾರೆಂಬುವದೇ ಯಥಾರ್ಥವು॥

೩ ನೇದು — ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರು ಯೆರಡು ವಿಶೇಷವಾದ ವರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಿರು ಸಭೆಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದರು। ಅವು ಯಾವವೆಂದರೆ।

ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಸಭೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವೆವು। ಮತ್ತೆಯು ಪಿಶಾಚಿಯ ತಂತ್ರೋಪಾಯಗಳೂ ಭ್ರಷ್ಟ ಮನುಷ್ಯರ ಕಪಾರತ್ವವೂ ಅದನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಕೆಡಿಸಲಾರವು ಯೆಂದು ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಪಾಲಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅಂಥಾ ತಿರು ಸಭೆಯಾದದ್ದು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸತ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುವದಿಲ್ಲವೆಂತ ಹೇಳಿದಹಾಗಾಯಿತು। ಮತ್ತು ೧೯ ಯುಗಾಂತ್ರಗಳು ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಇಂದಿನ ಪರಿಯಂತ್ರಕ್ಕೂ ಆ ದಿವ್ಯ ವಾಗ್ದತ್ತವು ಈಡೇರಿತೆಂದು ಸಾದೃಷ್ಟವಾದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿಧೆ। ಏಸಂದರೆ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಅರಸುಗಳೂ ಪತಿತರೂ ಶಕ್ತಿಹೀನರಾದ ಜನರೂ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನಾನಾ ವಿಧ

ಚಿಂಹೆಗಳಂನು ಪಡಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅರ್ಚಃ ರಾಮುವ್ವನೆಂಬ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ
ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತಿರು ಸಭೆಯು ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕಾದರೂ ಕದಲಿಸಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲವು।
ಇದಲ್ಲದೆ ಜೇಸುನಾಥರು ತಂಮ ದಿವ್ಯ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಮನುಷ್ಯರಂನು
ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ತಾವು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಉಪದೇಶವಾದದ್ದು ಸತ್ಯವೂ
ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವವೂ ಆಗಿದ್ದದ್ದೇ ಹೊರ್ತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲವು। ಆದರೆ ತಮಗೆ ಬದ
ಲಾದವರಾದ ಬರೇ ಮನುಷ್ಯರಂನು ನಿಯಮಿಸಿರುವಲ್ಲಿ ಅಂಥವರು ದಿವ್ಯ
ಬೋಧನೆಯಂನು ಮಾರ್ಪಡಿಸದಹಾಗೂ ಕಳ್ಳ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬೇರೆ
ಯವರಂನು ಸಹ ಮೋಸದಲ್ಲಿ ಬೀಳಲೀಸದಹಾಗೂ ಸತ್ಯ ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ
ರುವ ದಿವ್ಯ ರಕ್ಷಕರು ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದವರಂನು ತಂಮ ಅಪೋಸ್ತಲ
ರಿಗೆ ಪಾಲಿಸ ಕರುಣಿಸಿದರು। ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅವರಂನು
ನೋಡಿ ಸತ್ಯ ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿರುವ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತುವಾದವರಂನು ನಿಮಗೆ
ಕಳುಹಿಸುವೆವು। ಇವರು ನಿಂಮಂನು ಸರ್ವ ಸತ್ಯವ ಪಾಲೈಸಿ ನಾವು
ಬೋಧಿಸಿದದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಿಂಮ ಜ್ಞಾಪ್ತಿಗೆ ತರುವರು। ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಹೋಗಿ
ಸರ್ವ ಜನಾಂಗಗಳಂನು ಬೋಧಿಸಿರಿ। ನೀವು ಮನಸ್ಸು ಬಂದಹಾಗೆ
ಒಂದು ಹೊಸ ಉಪದೇಶವಂನು ಕಲ್ಪಿಸುವಂತೆ ನಾವು ನಿಂಮಂನು ಕಳು
ಹಿಸುವವರಲ್ಲ। ಆದರೆ ನಾವು ವಿಧಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಜನರು ನೆರವೇರಿಸ ಬೇಕೆಂದು
ನೀವು ಅವರಂನು ಪಾಲೈಸುವಂತೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ॥ ಮತ್ತು ಇಂಥಾ
ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಸತ್ಯವೂ ವಿವೇಕವೂ ಅವಸರವಾಗಿರು
ತ್ತೆಯಲ್ಲಾ? ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಂಮಂನು ಅನುದಿನವೂ ನಡಿಸಿ ಮನಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನ
ತಿಳುವಳಿಕೆಯಂನು ದಯ ಪಾಲಿಸಿ ನಿಂಮ ಧೈರ್ಯವಂನು ಸ್ಥಿರ ಪಡಿಸಿ
ಲೋಕಾಂತ್ಯದ ಪರಿಯಂತ್ರಕ್ಕೂ ಸದಾ ನಾವು ನಿಂಮೊಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತೇವೆ।
ಮಾತಾಡುವಂಥವರು ನೀವಲ್ಲ ನಿಂಮೊಳಗೆ ವಾಸಿಸುವ ನಂಮ ತಂದೆ
ಯಾದವರ ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯು ಮಾತಾಡುವದೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು ಆದಕಾ
ರಣ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರು ಪಾಲಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ ಅಪೋಸ್ತಲರ ಬೋಧ
ನೆಯು ಸತ್ಯೋಪದೇಶವಾಗಿತ್ತು। ಅವರು ತಂಮ ಶಿಷ್ಯರಂನು ಬೋಧಿಸು
ವಲ್ಲಿ ಮೋಸಗೊಳ್ಳ ಕೂಡದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬದಲಾ

గిరువ పాపు స్వామియవరూ బేరె మేత్రాణియవరూ మేలె హేళిద వరక్కె పాలుకారరాద నిమిత్త అవరెల్లరు ఏకవాగి బోధిసువంథాద్దెల్లా తప్పద సత్యవెందూ స్పిరితుసాంక్తువిన వాక్యవెందూ దృఢవాగి నంబికొండిరబేకు॥

హాగాదరె తిరుసభెయ ఉపదేశవు దేవర ఉపదేశవెందు అంగీకరిసి తిరుసభెయ కట్టళెగళు దేవ కట్టళెగళెందెణిసి కైకొళ్ళువంథా క్రీస్తువరు భాగ్యవంతరు। బాలను తంన తందెయ కైయ్యాసరె హిడుకొండు మోసవాద స్థళదల్లి బీళదె యిడువ మేరెగె జేసునాథర తిరు సభెయింద నడెసల్పట్టు ఒందు మోసవాదరూ చింతెయాదరూ యిల్లదె ఆ క్రీస్తువరు సన్మార్గదల్లి నడెదు మోక్షక్కె శేరువరెంబువదే యదార్థవు। ఆదరె తంమ స్వబుద్ధియంను నంబి తిరు సభెయ అధికారవంను విసర్జిసి నిందిసువంథా పతితరు నిర్భాగ్యస్తరే కూడు! నడెసువవనిల్లదె ఒందు నావియు ఘాళియ తెరెగళింద బడియల్పట్టు ముణిగి హోగువ ప్రకార అవరు సత్య స్తంభవెంబ తిరు సభెయంను కైబిట్టు నరకద అజ్ఞెగె హొళగాగువరెంబువదక్కె సందేహవిల్లవు॥

౨౮ నే అధ్యాయము॥

అపోస్తలర చర్యెగళ కురితు॥

అపోస్తలరింద బర్నబాసెంబదాగి హేళల్పట్ట జోసెఫెంబ లేవితనొబ్బను తంన మాన్య స్వాస్థ్యగళంను మారి బిట్టు రుదువాద ప్రయోగక్కె యిరిసి కొళ్ళువహాగె యిదర విక్రయవంను తందు అపోస్తలరిగె ఒప్పిసి కొట్టిద్దను। మన తిరిగిద మేలె నాలెం-

ಬವನು ದಾಮಸೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವಂನು ಬಿಟ್ಟು ಜೆರೂಸಲೇಮೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲಾಗಿ ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಕ್ರೀಸ್ತುವರು ಅವನು ಕರ್ತರ ಶಿಷ್ಯನೆಂದು ನಂಬದೆ ತಂಮ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ್ನ ಶೇರಿಸ ಅಂಜುತ್ತಾಯಿದ್ದರು। ಆಗಲು ಆತನ ಪೂರ್ವೋತ್ತರಗಳಂನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಅರಿತವನಾದ ಬರ್ನಬಾಸೆಂಬವನು ಆತಂನ್ನ ಅಪ್ಪೋಸ್ತಲರ ಬಳಿಗೆ ಕರೆತಂದು ಸೌಲನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರಿಗಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕರ್ತರು ಮಾಡಿದ ಅತಿಶಯವಾದ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸಿದನು। ಆದರೆ ಗ್ರೀಕರು ಸೌಲನಂನು ಹತ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ತರ್ಸುಸೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗ ಆತನಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಯಿತು॥

ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ತರುವಾಯ ಶಿಪ್ರುಸೆಂಬ ದ್ವೀಪಾಂತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಶಿರನೆಯ ಮೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿದವರಾದ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಕ್ರೀಸ್ತುವರು ಅಂತ್ಯೋಕಿಯ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರ ತಿರು ನಾಮವಂನು ಪ್ರಸಂಗಿಸಿದರು। ಆದರೆ ವುನ್ನತವಾದ ದೇವರು ಅವರ ಪ್ರಯಾಸಗಳು ಫಲಿಸುವಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾಗಿ ಅನೇಕರು ಅವರ ವಾಕ್ಯವಂನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ಸತ್ಯವೇದಕ್ಕೊಳಗಾದರು। ಮತ್ತು ಯೀ ವರ್ತಮಾನವು ಜೆರುಸಲೇಮ್ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಕ್ರೀಸ್ತುವರಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಬಂದಾಗ ಜೇಸುವಿನ ತಿರು ನಾಮವನ್ನು ಪ್ರಸಂಗಿಸುವಂಥವರಿಗೆ ಕೈಗೊಡುವಹಾಗೆ ಅಂತ್ಯೋಕಿಯ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕೂ ಬರ್ನಬಾಸೆಂಬವಂನ ಕಳುಹಿಸಿದರು। ಆದಕಾರಣ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಶೇರಲಾಗಿ ಮನ ತಿರಿಗಿ ಸತ್ಯೋಪದೇಶವಂನು ಹೊಸ್ತಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದಂಥ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನೂ ಅವರ ವುತ್ತಮವಾದ ಮರ್ಯಾದೆ ಪ್ರವರ್ತನೆಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಬಹು ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟನು। ಮತ್ತು ದೇವರ ಶೇವೆಯಲ್ಲಿ ದೃಢ ಮನಸ್ಸಾಗಿರ ಯೆಲ್ಲರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಮತಿಗಳ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು। ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾತನು ಒಳ್ಳೇಯವನಾಗಿಯೂ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಿನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ತುಂಬಿದವನಾಗಿಯೂ ಇರಲಾಗಿ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಂದಲೂ ವುತ್ತಮವಾದ ನಡತೆಯಿಂದಲೂ ಅನೇಕರು ಕರ್ತರ ಕಡೆಗೆ ತಿರಿಗಿದರು। ಆ ಬಳಿಕ ಸೌಲೆಂಬವನಂನು ಹುಡುಕುವಹಾಗೆ ತಾರ್ಸುಸೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರ್ನಬಾ

ಸೆಂಬವನು ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಆತನಂನು ಕಂಡುಕೊಂಡಮೇಲೆ ಅಂತ್ಯೋಕಿಯ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ತಂನ ಸಮೇತವಾಗಿ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರುಷ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕೂ ಸಭೆಯೊಳು ಸಂಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಇಬ್ಬರೂ ಅನೇಕ ಸಮೂಹಗಳಿಗೆ ಸತ್ಯವೇದವಂನು ಬೋಧಿಸಿದರು। ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮೊದಲು ಅಂತ್ಯೋಕಿಯ ಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನರೆಂಬ ಅರ್ಥದ ಹೆಸರಾಯಿತು ಮತ್ತು ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅನೇಕ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಗಳೂ ಸತ್ಯ ವೇದಾಗಮಗಳಂನು ಟೀಕಿಸುವಂಥ ವೇದ ಪಾಠಕರೂ ಅನೇಕರು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ವೇದ ಕಾರ್ಯಗಳಂನು ಬೋಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು। ಹೀಗೆ ಅವರು ದೇವ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಉಪವಾಸದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದುಕೊಂಡಿರಲಾಗಿ ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂಕ್ತುನಾದವರು ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ನಾವು ನೇಮಿಸಿದ ಕೈಂಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಸೌಲನಂನೂ ಬರ್ನಬಾಸನಂನೂ ಏರ್ಪಡಿಸಿರೆಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು। ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಂನೂ ಉಪವಾಸಗಳಂನೂ ಮಾಡಿ ಆ ಉಭಯಸ್ತರ ಮೇಲೆ ಕೈಯ್ಯಗಳಂನು ನೀಡಿ ಮೇತ್ರಾಣಿಗಳಾಗಿ ಅಭಿಷೇಕಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು॥

ಸೌಲನೂ ಬರ್ನಬಾಸನೂ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಿನಿಂದ ಸೆಲುಸ್ಯ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟರು। ಆ ಬಳಿಕ ನಾವಿಯಂನು ಏರಿ ಕಿಪ್ರುಸೆಂಬ ದ್ವೀಪಾಂತ್ರಕ್ಕೆ ಶೇರಿದರು। ಆಗ ಮಾರ್ಕನೆಂಬ ಅರ್ಥದ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಯೋವಂನೇಸನು ಅವರಂನು ಶೇವಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನು। ಆವರೆ ಮೊದಲು ಮೊದಲು ಆ ದ್ವೀಪಾಂತ್ರದ ಶ್ರೇಷ್ಟ ಪಟ್ಟಣವಾಗಿರುವ ಸಲಮಿನಲ್ಲಿಯೂ ತರುವಾಯ ಪಾಫೊಸೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕೂ ಇದರ ಜಿಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕರ್ತರ ವಾಕ್ಯವಂನು ಬೋಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು। ಈ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ವಿವೇಕ ಶಾಲಿಯಾದ ಸೆರ್ಜಿಯಾಸ್ ಪೌಲೂಸೆಂಬ ನಾಮವಂನು ಹೊಂದ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ಇದ್ದನು। ಸೌಲನಂನೂ ಬರ್ನಬಾಸನಂನೂ ಕರೆಸಿ ಅವರಂನು ನೋಡಿ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವಂನು ತಂನ ಮುಂದೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸುವಹಾಗೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿದನು। ಆದರೆ ಶೂನ್ಯಗಾರನೂ ಕಳ್ಳ ದೀರ್ಘದರ್ಶಿಯೂ ಆದ ಬರ್ಜೇಸುವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಯೊಬ್ಬನು ಸತ್ಯ ಮಾರ್ಗವಂನು ಸೆರ್ಜಿಯಾಸನು

ಕೈಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೆ ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು। ಆಗ ಪೌಲನು ಸ್ಪಿರಿತು ಸಾಂತ್ತುವಾದವರಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಕೋಪ ಮುಖವಾಗಿ ಅವಂನ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಓ ಪಿಶಾಚಿಯ ಮಗನೇ ಮಾಯ ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಣಿಗಿರುವವನೇ ಸಕಲ ನೀತಿಗೆ ವೈರಿಯೇ ನೀನು ನಿಂನ ಸುಳ್ಳು ವಂಚನೆಗಳ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಆತ್ಮಗಳಂನು ರಕ್ಷಣ್ಯದ ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಿಂತೆಗಿಯ ಬಿಡುವದಿಲ್ಲವೋ? ಇದರ ಕಾರಣ ನಿಂನ ಪಾಪದ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಯಿಗೋ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಹಸ್ತವು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಡಿದು ಕೊಂಚ ಕಾಲದ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕು ಅಂಧಕನಾಗಿಯೂ ಹಗಲಿನ ಬೆಳಕಂನು ನೋಡದವನಾಗಿಯೂ ಇರುವಿ ಎಂಥೇಳುತ್ತಲೇ ಅಂಧಕಾರವು ಅವನ ಕಂಣುಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಿ ಯಾವನಾದರು ತನಗೆ ಕೈಯ್ಯಾಸರೆಯಂನು ಕೊಡುವಹಾಗೆ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಯಿದ್ದನು। ಈ ಅತಿಶಯವಂನು ನೋಡಲಾಗಿ ಸೆರ್ಜಿಯೂಸ್ ಎಂಬವನು ಕರ್ತರ ವಲ್ಲಭದ ಮೇಲೆಯೂ ಅವರ ಉಪದೇಶದ ಮೇಲೆಯೂ ಅತಿ ವಿಸ್ಮಯ ಪಟ್ಟು ನಂಮ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿದನು। ಅಂದಿನ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಅಪೋಸ್ತಲನಾದ ಪೌಲನಿಗೆ ಪೌಲೂಸೆಂಬ ಅಡ್ಢೆಸರು ಆಯಿತು॥

ಪಾಫೊಸೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವಂನು ಬಿಟ್ಟು ಅಪೋಸ್ತಲರು ಪಂಫಿಲಿಯ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಪೆರ್ಜೆಸೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ವಿಜಯಿಸಿದರು। ಆಗಲು ಜೊವಂನೇಸನು ಅವರಂನು ಬಿಟ್ಟು ಜೆರೂಸಲೇಮ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಬಂದನು। ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಪೌಲನೂ ಬರ್ನಬಾಸನೂ ಪಿಸಿದಿಯ ದೇಶದ ಪಟ್ಟಣವಾದ ಅಂತ್ಯೊಕಿಯಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಹೋಗಿ ಜೂದೆಯರ ಸಿನಗೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಂಗಿಸಿದರು। ಮತ್ತು ಅವರ ಪಿತೃರಿಗೆ ಆದಿಯಿಂದ ಮೋಗ ರಕ್ಷಕರ ಕುರಿತು ಆದಂಥಾ ವಾಗ್ದತ್ತವಂನು ಅವರ ಜ್ಞಪ್ತಿಗೆ ತಂದು ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರು ನಿಜವಾಗಿ ಲೋಕ ರಕ್ಷಕರೆಂದೂ ಅಂಥವರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪಾಪಗಳ ಕ್ಷಮೆಯಂನು ಪಡೆಯ ಬಹುದೆಂದೂ ಪೌಲನು ಅವರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನು। ಆದದರಿಂದ ಅನೇಕರು ಮನ ತಿರಿಗಿದರು। ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಾದ್ಯಂತವು ಅಪೋಸ್ತಲರ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಕೇಳುವದಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು

ಬರುತ್ತದೆ ಯೆಂಬುವದರಿಂದ ಜಾದೆಯರೊಳಗೆ ಕೆಲವರು ಮತ್ಸರ ಭರಿತ
ರಾಗಿ ಅವರ ಸಂಗಡ ತರ್ಕಿಸಲೂ ಅವರಂನು ದೂಷಿಸಲೂ ತೊಡಗಿ
ದರು। ಆಗ ಪೌಲನೂ ಬರ್ನಬಾಸನೂ ಭಯ ಪಡದೆ ಅವರ ನೋಡಿ ಹೇಳಿ
ದ್ದೇನಂದರೆ ಜಾದೆಯರೇ ಮೊದಲು ಮೊದಲು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವಂನು
ನಿಮಗೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು। ಆದರೆ ನೀವು ಅದಂನು ತೃಣೀಕರಿಸಿ
ನಿಂಮಂನು ನೀವೇ ನಿತ್ಯ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾತ್ರರೆಂದು ಯೆಣಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೀ
ರಲ್ಲ। ಆದಕಾರಣ ಇಗೋ ನಿಂಮಂನು ಬಿಟ್ಟು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಸತ್ಯೋಪ
ದೇಶವಂನು ಪ್ರಸಂಗಿಸ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು। ಅದಂನು
ಕೇಳಲಾಗಿ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮಹಾ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟು ಅವರೊಳಗೆ ಅನೇ
ಕರು ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುನಾಥರಂನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿದರು। ಆಗಲು
ಜಾದೆಯರು ಅಪೋಸ್ತಲರ ಮೇಲೆ ಕಲಹವೆಬ್ಬಿಸಿ ಅವರಂನು ತಂಮ
ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಆಚೇಲಿ ನೂಕಿ ಬಿಟ್ಟರು। ಅವರೋ ಅಂದರೆ ತಮ ಪಾದ
ಗಳ ಧೂಳಂನು ಅವರ ಮೇಲೆ ವುದರಿಸಿ ಇಕೋನಿಯವೆಂಬ ಊರಿಗೆ
ಬಂದರು॥

ಅಲ್ಲಿ ಜಾದೆಯರಲ್ಲಿಯೂ ಗ್ರೇಕರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಗುಂಪುಗ
ಳಂನು ಕರ್ತರ ಕಡೆಗೆ ತಿರಿಗಿಸಿದರು। ಆದರೆ ಅವರ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಂಗಗ
ಳಂನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಲೊಲ್ಲದೆ ಹೋದಂಥವರು ಜನರ ಗುಂಪುಗಳಂನು
ಯೆಬ್ಬಿಸಿ ಅಪೋಸ್ತಲರಂನು ಕಲ್ಲೆಸದು ಕೊಂಧಾಕ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು।
ಆದರೆ ಯಿದಂನು ಅರಿಯಲಾಗಿ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಲಿಸ್ತ್ರಯೆಂಬ ವೂರಿಗೆ
ಹೊರಟು ಹೋದರು। ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಿಂದ ಕುಂಟನಾಗಿ
ಯೆಂದಿಗಾದರೂ ನಡೆಯದೆ ಯಿದ್ದ ವೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದನು। ಯಿವನು
ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪೌಲನ್ನು ಆಲೈಸುತ್ತಿದ್ದನು। ಆಗ ಪೌಲನು ಯಿವಂನ
ದೃಷ್ಟಿಸಿ ಮತ್ತು ಯಿವನ ವಿಶ್ವಾಸವಂನು ಅರಿತು ಸ್ವರವಂನು ಯೆತ್ತಿ ನೀನೆದ್ದು
ನಿಂನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೋ ಯೆಂಧೇಳಿದನು। ಅಗಲೇ ಅವ
ನೆದ್ದು ವುಲ್ಲಾಸ ಭರಿತನಾಗಿ ನೆಗದಾಡಿ ಹೊಂದು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ
ಯಿದ್ದನು। ಆದರೆ ಈ ಅದ್ಭುತವಂನು ನೋಡಲಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿ

ದೇನಂದರೆ ದೇವರುಗಳು ನರರ ವೇಷವಾಗಿ ನಂಮ ಬಳಿಗೆ ಚಿತ್ತೈಸಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರು। ಮತ್ತು ವಿಗ್ರಹಗಳ ಪೂಜಾರಿಗಳು ಬಲಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಹೊಡಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಯಿದ್ದರು। ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಪೌಲನೂ ಬರ್ನಬಾಸನೂ ತಮ್ಮ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹರಿದು ಅವರ ಸಂಗಡ। ಸಹೋದರರುಗಳಿರಾ ನೀವು ಮಾಡುವದೇನು? ನಾವು ನಿಮ್ಮಹಾಗೆ ಬರೇ ಮನುಷ್ಯರೇ ಹೌದು। ಆದರೆ ನೀವು ಭಜಿಸುವ ವಿಗ್ರಹಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಪರಲೋಕಕ್ಕೂ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೂ ಕರ್ತರಾಗಿರುವ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವಹಾಗೆ ನಾವು ನಿಮಗೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಮಗೆ ಬಲಿಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸದಹಾಗೆ ಯಾ ವಾರ್ತೆಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅಭ್ಯಂತರ ಮಾಡಿದರು। ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯೋಕಿಯ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣದಿಂದಲೂ ಯಿಕೋನಿಯವೆಂಬ ಊರಿನಿಂದಲೂ ಕೆಲವು ಜೂದೆಯರು ಬಂದು ಪೌಲನೂ ಬರ್ನಬಾಸನೂ ದುರ್ಬೋಧಕರಾದ ಶೂನ್ಯಗಾರರೆಂದು ಸಮೂಹಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದರು। ಯಿದರ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಆ ಜನರು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಪೌಲನ ಮೇಲೆ ಹೊಸದು ಕೊರೆಪ್ರಾಣವುಳ್ಳ ಯಾತನನ್ನು ಪಟ್ಟಣದ ಹೊರಗೆ ಯೆಳದು ಬಿಟ್ಟರು। ಆದರೆ ಪೌಲನು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಲಾಗಿ ಎರಡು ಮಾರನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಬರ್ನಬಾಸನ ಸಂಗಡ ಡೆರ್ಬೆಸ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು॥

ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸತ್ಯೋಪದೇಶವನ್ನು ಪ್ರಸಂಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಲಿಸ್ತ್ರ ಇಕೋನಿಯವೆಂಬ ಊರುಗಳಿಗೂ ಅಂತ್ಯೋಕಿಯ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೂ ಮರಳಿ ವಿಜಯಿಸಿ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿದಂಥವರ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ದೃಢ ಪಡಿಸಿ ದೇವರ ಪರಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರ ಸಕಲ ವುಪದ್ರ ಅವಮಾನಗಳ ಸಹಿಸುವದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರ ಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಮತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು। ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿ ಕೆಲಬರ ಮೇಲೆ ತಂಮ ಕೈಯ್ಯಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಸಭೆ ಸಭೆಗೆ ಗುರುಗಳಾಗಿ ಅಭಿಷೇಕಿಸಿ ನೇಮಿಸಿದರು। ತರು

ಹಾಯು ಅವರಂನು ಕರ್ತರ ದಿವ್ಯ ಶರಣಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಅಂತ್ಯೋಕಿಯ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪುನಶ್ಚ ಬಂದರು। ಅಲ್ಲಿ ಶೇರಿ ಸಭೆಯಂನು ಕೂಡಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಂಮ ಮೂಲವಾಗಿ ನಡೆಸಿದಂಥವುಗಳಂನೂ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕೊಳಗಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ವೈನವಂನೂ ಅವರಿಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು॥

ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ವೇದವ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದ ಫರಿಜಯರು ಕೆಲಬರು ಅಂತ್ಯೋಕಿಯ ಪಟ್ಟದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಹವಂನು ಎಬ್ಬಿಸಿದರು। ಹೇನಂದರೆ ಅವರು ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕೊಳಗಾದ ಜನಾಂಗಗಳ ಸಂಗಡ। ನೀವು ವೃತ್ತಛೇದನೆಯಂನು ಹೊಂದದೆ ಯಿದ್ದರೆ ಗತಿ ಏರಲಾರಿರೆಂತ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು। ಆಗಲು ಈ ಸಂಗತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಜೆರೂಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಅಪೋಸ್ತಲರ ಬಳಿಗೂ ಗುರುಗಳ ಬಳಿಗೂ ಪೌಲನಂನೂ ಕಳುಹಿಸ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದರು। ಆದಕಾರಣ ಅವರು ಜೆರುಸಲೇಮಿಗೆ ಬರಲಾಗಿ ಅಪೋಸ್ತಲರೂ ಗುರುಗಳೂ ಈ ಸಂಗತಿಯಂನು ನಿದಾನಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸಂಘವಾಗಿ ಕೂಡಿದರು। ಆಗಲು ಮಹಾ ಪರಿಶೋಧನೆಯುಂಟಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೆ ತಲೆಯಾಗಿಯೂ ತಿರು ಸಭೆಯ ನಡೆಸುವವನಾಗಿಯೂ ಯಿದ್ದ ರಾಯಪ್ಪನು ಸಭೆಯವರ ಸಂಗಡ। ಸಹೋದರರೇ ಕೇಳಿರಿ। ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಸತ್ಯೋಪದೇಶವಂನು ಪ್ರಸಂಗಿಸುವದಕ್ಕೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಮುಂಚೆ ನಂನಂನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಕಾರ್ಯವೇ ಹೌದು। ಎಲ್ಲರ ಅಂತಃಕರಣಗಳಂನು ಅರಿಯುವಂಥಾ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ತಂಮಂನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವಂಥಾ ಯೂದೆಯರಿಗೂ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಅಲ್ಪ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ತಂಮ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂತುವಂನು ಪ್ರಸಾದಿಸಿ ಅವರ ಹೃದಯಗಳಂನು ಶುದ್ಧ ಪಡಿಸಿ ಚಿತ್ತವಾದರು। ಹೀಗಿರಲಾಗಿ ಪೂರ್ವ ವೇದದ ಸಹಿಸಲಾರದಂಥಾ ಹೊರೆಯಂನು ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕೊಳಗಾದಂಥಾ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುವದೇನು ? ನಂಮ ಹಾಗೆ ಅವರೂ ನಂಮ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರಾದವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಕಡೆ ಹಾಯು ತಕ್ಕವರೆಂತ ನಾವು ವಿಶ್ವಾಸಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದನು।

ఈ ప్రసంగవంను కేళలాగి సభెయాద్యంతవు బాయి ముచ్చితు।
మత్తు రామప్పన వాక్యవంను దృఢ పడిసువదక్కాగి పౌలనూ
బర్ణబాసనూ అజ్ఞానిగళు సత్యవేదక్కొళగాగువహాగె తంను
కైయ్యింద కర్తను నడెసిదంథా ఆశ్చర్యగళంను వివరిసి హేళి
దరు। ఆ బళిక యాకోబను యెద్దు సభెయవర సంగడ। సహోద
రరుగళిరా కేళిరి। అజ్ఞానిగళంను తంమ తిరు సభెయొళగె శేరి
సువదక్కాగి దేవరు దయవిట్టు కరుణిసిద విధవంను శిమోన్ రామ
ప్పను నిమగె వర్ణిసిద్దానె। హీగిద్దు సకల జాతి జనాంగగళు
కర్తరాదవర కడెగె తిరుగువరెందు ముందరువిసిదంథా దీర్ఘ
దర్శిగళ వార్తెగళు రామప్పన తాత్పర్యక్కె అనుకూలవాగివె॥
ఆదకారణ పూర్వ వేదద పాంగ్యగళంను అనుసరిస బేకెందు
అజ్ఞానిగళంను వుపద్ర పడిస తక్కద్దల్లవెందు ననగె తోఱుత్తే యెం
దను। ఆగలు అపోస్తలరూ హిరియరూ సంమతిసి సంఘదల్లి తావు
నిష్కర్ష మాడిదంథవుగళంను తిళియ పడిసువంతె పౌలనంనూ బర్న
బాసనంనూ సిలాసనంనూ క్రీస్తువరొళగె ముఖ్యస్తరన్నా అంత్యో
కియ పట్టక్కె కళుహిస నిర్ణయిసిదరు। హీగిద్దు యివరు అంత్యో
కియ పట్టక్కె బందు అపోస్తలరు బరెద నిరూపవంను విశ్వాసిగ
ళిగె తోరిసలాగి యెల్లరు సంతోష పట్టు తర్కవంనెల్లా నిల్లిసి
బిట్టరు॥

కెలవు దివసగళ తరువాయ పౌలను సిలాసెంబవనంను తంన
సమేతవాగి కరెకొండు అజ్ఞానిగళిగె ప్రసంగిసువదక్కె హొగిదను।
హీగిద్దు తిరియ శిలిసియ దేశగళంను సంచరిసికొండు సభెగ
ళంను విశ్వాసదల్లి దృఢ పడిసి అపోస్తలరూ గురుగళూ మాడిద
ఆజ్ఞెగళంను సుముద్రెయాగి అనుసరిస బేకెందు అవరిగె కట్టళె
మాడుత్తా ఇద్దను। ఆదరె లిస్త్ర వెంబ పురక్కె బరలాగి యెల్లరింద
మెచ్చల్పడుత్తిద్ద తిమొతెయనెంబవనంను తనగె జతెయాగిర కరె

ಕೊಂಡನು। ಮತ್ತು ಪೌಲನು ಫ್ರಿಜಿಯ ಗಲಸಿಯ ಬಿಥಿನಿಯ ಯೆಂಬ ದೇಶ
ಗಳಲ್ಲಿ ವೇದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಸಂಗಿಸ ಆಶೆಯಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು। ಆದರೆ ಆ
ಸೀಮೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗದಹಾಗೆ ಸ್ಪಿರಿತುಸಾಂಕ್ತುವಾದವರು ಆತನನ್ನು
ಪ್ರತಿಶೇಧಿಸಿದರು। ಪೌಲನು ತ್ರೋವಾಸೆಂಬ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಯಿರುವಾಗ ರಾತ್ರಿ
ಯಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೊಂದು ದರ್ಶನ ವುಂಟಾಯಿತು। ಅದೇನಂದರೆ ಯಿಗೋ
ಮಸಿದೋನಿಯ ದೇಶದವನಾದ ಒಬ್ಬನು ಆತನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಮಸಿ
ದೋನಿಯ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾದು ಬಂದು ನಮಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡೆಂದು
ಆತನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು। ಆಗ ದೇವರಿಂದ ಆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕರೆಯ
ಲ್ಪಡುತ್ತೇನೆಂದು ಪೌಲನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡು ಸಿಲಾಸ್ ತಿಮೊತೆಯೂಸ್
ಲೂಕಾಸ್ ಈ ಮೂರು ಮಂದಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸಮೇತವಾಗಿ ಮಸಿದೋ
ನಿಯ ಸೀಮೆಗೆ ಕರಕೊಂಡ್ಹೋಗಿ ನಿಯಪೊಲಿ ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ಬಂದನು। ಅಲ್ಲಿಂದ
ಫಿಲಿಪ್ಪಿ ಯೆಂಬ ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ಪರಿಯಂತರ ಅದ
ರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯೋಪದೇಶವನ್ನು ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು। ಆಗ ರಕ್ತಾಂಬರಗಳನ್ನು
ಮಾರುವವಳಾದ ಲಿದಿಯ ಯೆಂಬ ನಾಮವುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಪುಣ್ಯವತಿಯು ತನ್ನ
ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರ ಸಂಗಡ ಕರ್ತರ ಕಡೆಗೆ ಮನ ತಿರಿಗಿ ಜ್ಞಾನ ಸ್ನಾನ
ವನ್ನು ತೆಕ್ಕೊಂಡಳು। ತರುವಾಯ ಅಪ್ಪೋಸ್ತಲರನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಕರಕೊಂಡ್ಹೋದಳು। ಒಂದು ದಿವಸ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ
ಹೋಗಲಾಗಿ ದೆವ್ವ ಆವೇಶವಾದ ಒಬ್ಬ ಹುಡಿಗಿ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಹೋ
ಗುತ್ತಾ ಯಿಗೋ ಯೀ ಮನುಷ್ಯರು ಕರ್ತರ ಸೇವಕರಾಗಿದ್ದು ಮೋಕ್ಷ
ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು। ಮತ್ತು ಈ ಮೇ
ರೆಗೆ ಅನೇಕ ದಿವಸಗಳ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಳು।
ಆಗಲು ದೆವ್ವವು ತನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಂಥಾದನ್ನು
ಪೌಲನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಆ ಅಶುದ್ಧ ಘಾತವನ್ನು ನೋಡಿ ಯೀ ಹುಡಿಗಿ
ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ ಬೇಕೆಂದು ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರ ತಿರು ನಾಮದಲ್ಲಿ
ನಿನಗೆ ಅಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತೇನೆಂಥೇಳಿದಾಕ್ಷಣವೇ ದೆವ್ವವು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಯಿತು।
ಆದರೆ ಆ ಹುಡಿಗಿಯ ಶಕುನಗಳಿಂದ ಆದಾಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಾ

ಇದ್ದ ಆಕೆಯ ಯಜಮಾನರು ತಮ್ಮ ಲಾಭಕ್ಕೆ ನಷ್ಟವಾಯಿತೆಂದು ಕಂಡು
ಪೌಲನನ್ನೂ ಸಿಲಾಸನನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಅಧಿಪತಿಗಳ ಸಮುಖಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು
ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಯಿಗೋ ಇವರು ನಮ್ಮ ನಗರ
ದಲ್ಲಿ ಕಳವಳ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ರೋಮಾನು ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾದ ಮತಾ
ಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು। ಅಧಿಪತಿಗಳು ಅಪೋಸ್ತಲ
ರನ್ನು ಬೆತ್ತಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಸಿ ಸೆರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕ ವಿಧಿಸಿದರು। ನಡು
ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪೌಲನೂ ಶಿಲಾಸನೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿರಲಾಗಿ ಭೂಮಿಯು
ಅದುರಿ ಸೆರೆ ಮನೆಯ ಅಸ್ತಿವಾರಗಳು ಕದಲಿದವು। ಮತ್ತು ಆ ಕ್ಷಣವೇ
ಆ ಮನೆಯ ಬಾಗಲುಗಳೆಲ್ಲಾ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟದ್ದಲ್ಲದೆ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರ ಬಂಧ
ಕಗಳು ತಂಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಬಿಚ್ಚಿ ಹೋದವು। ಆ ಸೆರೆಮನೆಯ ಕಾಯು
ವವನು ಆದಂಥಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಲಾಗಿ ಬಂಧಕದಲ್ಲಿದ್ದವರು
ಓಡಿ ಹೋದರೆಂದು ಎಣಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಿದ್ದನು। ಆಗ ಪೌಲನು ಕೂಗಿ ಅವನ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂ
ದರೆ ನೀನು ನಿನಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಹಾನಿ ಮಾಡ ಬೇಡ। ಇಗೋ ನಾವೆ
ಲ್ಲರು ಯಿಲ್ಲಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದನು। ಆಗ ಕಾಯುವವನು ದೀಪವನ್ನು ತರಿಸಿ ಸೆರೆ
ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಭಯಭ್ರಾಂತನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಪೌಲನ
ಶಿಲಾಸನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿ ಬಿದ್ದನು। ತರುವಾಯ ಅವ
ರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಅವರ ಸಂಗಡ। ಅಯ್ಯನವರೆ ನಾನು
ರಕ್ಷಣ್ಯ ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಮಾಡ ತಕ್ಕದ್ದೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು। ಆಗಲವರು
ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ನೀನು ಕರ್ತರಾದ ದಿವ್ಯ ಯೇಸು
ನಾಥರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸುವಿಯಾದರೆ ನೀನೂ ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬವೂ ಕರೆವಿಸ
ವಿರೆಂದನು। ತಕ್ಷಣವೇ ಅವನು ಆ ರಾತ್ರಿಯ ನಡುಝಾವದಲ್ಲೇ ಅವರನ್ನು
ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವರ ಗಾಯಗಳನ್ನು ತೊಳೆದನು। ಮತ್ತು ತನ್ನ
ಮನೆಯೊಳಗೆ ಅವರನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಭೋಜನವನ್ನು
ಯಿಟ್ಟನು। ಯಿದಲ್ಲದೆ ಅವನೂ ಅವನ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಜ್ಞಾನ ದೀಕ್ಷೆ
ಹೊಂದಿದರು। ಹೀಗಿದ್ದು ಅರುಣೋದಯವಾಗಲಾಗಿ ಸೆರೆಯವರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ

ಬಿಡುವದಾಗೆ ಅಧಿಪತಿಗಳು ಕಂಟರಂನು ಕಳುಹಿಸಿದರು। ಆದರೆ ಅದಂನು ಕೇಳಿ ಪೌಲನು ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೇಳಿದ್ದು। ವೊಂದು ಕಾರ್ಯವಂನಾದರು ವಿಚಾರಿಸದೆ ರೋಮಾಪುರಿಯವರಾದ ನಂಮಂನು ಬೆತ್ತಗಳಿಂದ ಹೊಡಿಸಿ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟರಲ್ಲಾ। ಈಗಲೋ ಅಂದರೆ ನಂಮಂನು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸ ಬರುದೇ ? ಇಂಥಾ ನ್ಯಾಯ ಸರಿಯಲ್ಲವು। ಆದಕಾರಣ ಅಧಿಪತಿಗಳು ತಾವೇ ಬಂದು ನಂಮಂನು ಹೊರಡಿಸಲೆಂದನು। ತನಗೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮಾಡಿ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಂನು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ತಿರಿಗಿಸುವಲ್ಲಿ ವೊಂದು ಅಡ್ಡಿಯಾದರೂ ಬಾರದದಾಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದನು। ಆಗ ಅಪೋಸ್ತಲರು ರೋಮಾಪುರಿಯವರೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಅಧಿಪತಿಗಳು ಭಯಪಟ್ಟು ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮತ್ತೇನಾದರೂ ಗಲಿಬಿಲಿ ವುಂಟಾಗದದಾಗೆ ತಂಮ ಪಟ್ಣವಂನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ ಅವರಂನು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು। ಅಪೋಸ್ತಲರೋ ಅಂದರೆ ಕ್ರೀಸ್ತುವರಂನು ಸಂಧಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ವುಪಶಮನದ ವಾಕ್ಯಗಳಂನು ಹೇಳಿ ತೆಸ್ಸಲೊನಿಕೆಂಬ ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು॥

ಈ ಪಟ್ಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಜೂದೆಯರೂ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳೊಳಗೆ ಮಹಾ ಸಂದಣಿಯೂ ದೊಡ್ಡ ವಂಶಸ್ತರಾದ ಕೆಲ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕೊಳಗಾದರು। ಆದರೆ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಾದ ಜೂದೆಯರು ಕಲಹವಂನೆಬ್ಬಿಸಲಾಗಿ ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಸ್ತುವರು ಅಪೋಸ್ತಲರಂನು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಬೆರೆಯ ಎಂಬ ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು। ಅಲ್ಲಿ ಜೂದೆಯರೊಳಗೂ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳೊಳಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಂಶಸ್ತರಾದ ಅನೇಕ ಮಂದಿಗಳು ಅಪೋಸ್ತಲರ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಂಗವಂನು ಅಭಿಲಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು। ಮತ್ತು ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರ ಕುರಿತು ವೇದಾಗಮದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವಂಥಾ ದೀರ್ಘದರ್ಶನಗಳೆಲ್ಲಾ ಶೋಧಿ ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿದವೆಂದು ತಿಳಿದು ಪೌಲನೂ ಆತನ ಸಂಗಡಿಗರೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಪ್ರಸಂಗಗಳಂನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿದರು। ಆಗಲು ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೆ ವಿರೋಧಿಗಳಾದ ಕೆಲವು ಮಂದಿಗಳು ತೆಸ್ಸಲೊನಿಕೆಂಬ ಪಟ್ಣದಿಂದ ಬಂದು ಜನರ ಗುಂಪು

ಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದರು। ಆದಕಾರಣ ಪೌಲನು ಸೀಲಾಸನನ್ನೂ ತಿಮೊತೆಯನ್ನೂ ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಅಥೇನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು॥

ಈ ಮಹಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ವಿಗ್ರಹಗಳಾರಾಧನೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಮನ ನೊಂದು ಸಿನಗೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಯೂದೆಯರೊಂದಿಗೂ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳೊಂದಿಗೂ ಅನುದಿನವು ತರ್ಕಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನು। ಮತ್ತು ವಿದ್ವಾಂಸರೊಳಗೆ ಕೆಲವರು ಅವನ ಸಂಗಡ ವಾಗ್ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು। ಕೆಲಬರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಈ ಮಾತಾಳಿ ಏನೇನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು। ಆತನು ಕ್ರೀಸ್ತುವನ್ನೂ ಪುನರುತ್ಥಾನವನ್ನೂ ಬೋಧಿಸುವದನ್ನು ಕೇಳಿ ಬೇರೆ ಕೆಲಬರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ। ಇಗೋ ಈತನು ನೂತನ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸುತ್ತಾನೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರು॥ ಆದ ಕಾರಣ ಆತನ ಹಿಡುಕೊಂಡು ತಂನ ಬೋಧನೆಯ ಟೀಕು ಮಾಡುವಂತೆ ಅರಿಯೊಪಾಗೂಸೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋದರು। ಆಗ ಪೌಲನು ನ್ಯಾಯ ಕರ್ತರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮಹಾ ಧಾಷ್ಟೀಕದೊಂದಿಗೂ ಧೈರ್ಯದೊಂದಿಗೂ ಅವರ ಸಂಗಡ ಪರಮ ದೇವರು ಏಕವಾಗಿಯೂ ನಿರಾಕಾರವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆಂದೂ ನಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರಾದ ಯೇಸುನಾಥರು ಪುನರುತ್ಥಾನವಾಗಿ ಎದ್ದರೆಂದೂ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನು, ಆದರೆ ಮೃತವಾದವರ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಕೆಲವರು ಹಾಸ್ಯವ ಮಾಡಿದರು। ಕೆಲಬರೋ ಅಂದರೆ ಇದು ಸಾರು ಬೇರೊಂದಾವರ್ತಿ ನಿಂನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವೆವು ಎಂಧೇಳಿದರು। ಆಗ ಪೌಲನು ಆ ಸಭೆಯ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದನು। ಮತ್ತು ಅವರೊಳಗೆ ಕೆಲವು ಮಂದಿಗಳು ದಿವ್ಯ ಕರ್ತರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿದರು। ಅರಿಯೊಪಾಗೂಸೆಂಬ ಸ್ಥಾನದ ನ್ಯಾಯ ಕರ್ತರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬನಾದ ದಿಯೋನಿಸಿಯುಸೆಂಬವನೂ ದಮಾರಿಸೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಯ್ಯೂ ಮನ ತಿರಿಗಿ ಕ್ರೀಸ್ತುವರಾದರು॥

ಅಲ್ಲಿಂದ ಪೌಲನು ಹೊರಟು ಕೊರಿಂತು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗಿ ಸೀಲಾಸನೂ ತಿಮೊತೆಯನೂ ಮಸಿದೋನಿಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಹ ಸೇರಿದರು। ಪ್ರತಿ ಸಬ್ಬಾತು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಯೂದೆಯರಿಗೆ ದಿವ್ಯ ಯೇಸುನಾಥರ

ತಿಸ ನಾಮವಂನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ನಿಂದಿಸುತ್ತಾ ದೂಷಿಸುತ್ತಾ ಇರಲಾಗಿ ಪೌಲನು ತಂನ ವಸ್ತ್ರಗಳಂನು ಹರಿದು ಬಿಟ್ಟು ಅವರ ಸಂಗಡ. ಕೇಳಿರಿ ಯಿಗೋ ನಿಂಮಿಂದಲೇ ನಿಮಗೆ ನಷ್ಟವು ವುಂಟಾಗುತ್ತೆ. ನಾನೋ ಅಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಿರಪರಾಧಸ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗಿದ್ದು ನಾನು ನಿಂಮಂನು ಬಿಟ್ಟು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದ್ಹೇಳಿ ಅವರಂನು ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕೊಳಗಾದಂಥ ಒಬ್ಬ ಲೋಕದವನ ಮನೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಆಗ ಸಿನಗೋಗಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ಕ್ರೀಸ್ಪಸೆಂಬವನೂ ಈತನ ಕುಟುಂಬದವರೆಲ್ಲರೂ ಕರ್ತರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಕೊರಿಂಥು ಪುರದವರೊಳಗೆ ಅನೇಕರು ಜ್ಞಾನ ದೀಕ್ಷೆಯಂನು ಹೊಂದಿದರು. ಆದರೆ ಕರ್ತರು ರಾತ್ರಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೌಲನಿಗೆ ದರ್ಶನವಾಗಿ ಆತನ ಸಂಗಡ. ಪೌಲನೇ ನೀನು ಭಯ ಪಡದೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಸಂಗಿಸು. ನಾವು ನಿಂನ ಸಂಗಡ ಇದ್ದೇವೆ. ನಿನಗೆ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಹಾನಿ ಮಾಡನು. ಈ ಊರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಆಪ್ತರಾದ ಅನೇಕರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಪಾಲಿಸಿದರು. ಆದ ಕಾರಣ ಒಂದು ವರುಷದ ಆರು ತಿಂಗಳ ಪರಿಯಂತ್ರ ಪೌಲನು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಸತ್ಯೋಪದೇಶವಂನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಗಲು ಶಕ್ತಿಹೀನರಾದ ಜೂದೆಯರು ಆತನಂನು ಹಿಡಿದು ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಗಲ್ಲಿಯೊ ಯೆಂಬವನ ಸಮುಖಕ್ಕೆ ಹಿಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಇವನು ನಮ್ಮ ವೇದವಂನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಪೌಲನ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅಧಿಪತಿಯಾದ ಗಲ್ಲಿಯೊ ಯೆಂಬವನು ವೇದವಂನು ಕುರಿತು ತರ್ಕಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಸಂಗತಿಯಂನು ಪರಾಂಬರಿಸಿ ನೋಡದೆ ನ್ಯಾಯ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಅವರಂನು ಹೊರಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು: ಆಗಲು ಸತ್ಯ ವೇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಜೂದೆಯರಾಗಿರುವ ಅಕ್ವಿಲ ಯೆಂಬವನಂನೂ ಯಿವನ ಸತಿಯಾದ ಪ್ರಿಸ್ಸಿಲ್ಲ ಯೆಂಬವಳಂನೂ ತಂನ ಸಂಗಡ ಕರೆಕೊಂಡ್ಹೋಗಿ ಹಡಗವಂನೇರಿ ಸಿರಿಯ ದೇಶದ ಪಟ್ಣವಾಗಿರುವ ಅಂತ್ಯೋಕಿಯಕ್ಕೆ ಬಂದನು॥

ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ತರುವಾಯ ಫ್ರಿಜಿಯ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲರಂನು ಸಂಧಿಸಿ ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸವಂನು ಭದ್ರಪಡಿಸುವ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಗಮ

ನಿಸಿದನು। ಆದರೆ ಎಫೆಜೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿದ ಬಳಿಕ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕು ಸಿನಗೋಗಿನಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿ ಪ್ರಸಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವರ ಆಳಿಕೆಯಂನು ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು। ಮತ್ತು ಅನೇಕರು ಸತ್ಯವಾಕ್ಯವಂನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸದೆ ದೂಷಿಸಿಕೊಂಡು ಎದುರಿಸುತ್ತಾ ಯಿದ್ದ ಕಾರಣ ಪೌಲನು ಅವರಂನು ಬಿಟ್ಟು ತಿರಂನೂಸೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯೊಬ್ಬನ ಮಠದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರಂನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದನು। ಮತ್ತು ಎರಡು ವರುಷಗಳ ಪರಿಯಂತರ ಅಲ್ಲೇ ವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲು ಯೂದೆಯರಿಗೂ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೂ ಕರ್ತರ ತಿರು ನಾಮವಂನು ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಾ ಯಿದ್ದನು। ಇದಲ್ಲದೆ ಪರಮ ದೇವರು ಪೌಲನ ಮೂಲವಾಗಿ ಮಹಾ ಅತಿಶಯಾದಿಗಳಂನು ನಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು। ಅದು ಹ್ಯಾಗೆಂದರೆ ಪೌಲನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ವಸ್ತ್ರಗಳಂನೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನಡಕಟ್ಟಂನೂ ವ್ಯಾಧಿಸ್ತರು ಮುಟ್ಟಲಾಗಿ ತಮಗುಂಟಾದ ರೋಗ ಜಾಡ್ಯಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗುವದಲ್ಲದೆ ದೆವ್ವ ಹಿಡಿದಂಥವರು ಸ್ವಸ್ಥ ಪಡುತ್ತಾ ಯಿದ್ದರು। ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚಿಗಳಂನು ಹೊರಡಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರವಂನು ಅರಿತಿದ್ದ ಯೂದೆಯರೊಳಗೆ ಕೆಲವರು ಜೇಸುನಾಥರ ನಾಮದಲ್ಲೇ ಪಿಶಾಚಿಗಳಂನು ಹೊರಡಿಸ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾಯಿದ್ದದ್ದೇನಂದರೆ ಅಶುದ್ಧ ಭೂತವೇ ಪೌಲನು ಪ್ರಸಂಗಿಸುವಂಥ ಜೇಸುವಿನ ನಾಮದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ವಿಧಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂಥೇಳುವರು। ಆಗ ಪಿಶಾಚಿಯು ಪ್ರತಿಯುತ್ತರವಾಗಿ ಅವರ ಸಂಗಡ। ಜೇಸುವಂನು ಬಲ್ಲೆ। ಪೌಲನಂನೂ ಬಲ್ಲೆ। ಆದರೆ ನೀವು ಯಾರೆಂಥೆಳಿ ಕೆಟ್ಟ ಭೂತ ಆವೇಶವಾದವನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅವರಂನು ಹೊಡೆದು ಅವರ ವಸ್ತ್ರಗಳಂನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಘಾಯ ಪಡಿಸಿ ಅವರಂನು ಓಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು। ಆಗಲಾದಂಥ ಆಶ್ಚರ್ಯವಂನು ಕಂಡ ಜನರ ಸಮೂಹವು ಭಯಂಕರದಿಂದಲೂ ವಿನಯದಿಂದಲೂ ದಿವ್ಯ ಜೇಸುನಾಥರ ತಿರು ನಾಮವಂನು ಹೊಗಳುತ್ತಾ ಇತ್ತು। ಆಗ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೊಳಗೆ ಅನೇಕರು ತಂಮ ಪಾಪಗಳಂನು ನೇಸಿ ತಾವು ಮಾಡಿದವುಗಳಂನು ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡಿ ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು। ಮತ್ತು ಶೂನ್ಯಗಳಂನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಮನಸ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು ತಂಮ ಶೂನ್ಯದ ಪುಸ್ತಕಗ

తంమ తందు ఎల్లర ముందె సుట్టు బిట్టరు। ఈ ప్రకార విశ్వాసి
గళ లెక్కవు అనుదినవు ప్రబలవాగుత్తా ఇత్తు। ఆదరె ఎఫెజెంబ పట్ట
దల్లి దియానెంబ దేవతెగె నేమిసల్పట్టిద్ద వొందు గుడి యిత్తు।
అదక్కె బెళ్ళియ ప్రతిమెగళంను మాడుత్తిద్ద దెమెత్రియసెంబ శిల్పికా
రనొబ్బను యిద్దను। ఇవన కై కెళగె అనేక మంది ఆళుగళు
ఇద్దరు। యివను అవరంనూ కడెమె శిల్పికారరంనూ కరెకళుహి
అవర సంగడ హేళిద్దేనందరె। మనుష్యర కైయ్యిందలాగువంథ
వుగళు దేవరుగళల్లవెందు హేళి పౌలను ప్రజెగళంను నమగె
విరోధవాగి తిరిగిసుత్తానెంత నీవు బల్లిరి। ఆదరె స్వల్పదరల్లి
నంమ దేవ స్థానవూ నంమ దేవతెయూ నంమ ఉద్యోగవూ
కెంగనాగువవు ఎంధేళిదను। ఆగ ఇదంను కేళిదవరెల్లరు కో
పోద్రేకరాగి కూగి ఎఫెజియర దేవతెయాద దియానెంబవళు
మహా దేవతె ఎందు ఆర్భటిసిదరు; ఆదకారణ జనర సమూహ
వంను ఎబ్బిసి పౌలన సంగడిగరాద గయస్ అరిస్తర్కసెంబ
వరంను హిడిదుకొండు అవరు దేవదూషకరెందు జనర ముందె
హేళి కొంధారువహాగె రంగస్థానక్కె అవరంను ఎళదుకొండు
బందరు। ఆగ అలెక్సాంద్రనెంబ హెసరుళ్ళ జూదియనొబ్బను సమ్మతి
హేళి తంన కైయ్యింద సాజ్ఞె మాడి జనరిగె ప్రసంగ మాడబేకెం
దిద్దను। ఆదరె అజ్ఞానిగళు ఇవను జూదియనెంత అరియుత్తలె అతి
ముష్కరనాగి ఎరడు తాసుగళ వట్టిగూ బొబ్బె యిట్టు యిగో
ఎఫెజియర దేవతెయు మహా దేవతె ఎంత ఆర్భటిసిదరు। ఆగ
శానభోగనొబ్బను జనర సందడియంను ప్రమాసనాగి సమదా
యిసి అవర సంగడ ఎఫెజియర పట్టవు దియానెంబ మహా
దేవతెయంను పూజిసుత్తదె ఎంత అరియదె యిరువవన్యారు? ఈ
వాక్యక్కె ఒబ్బనాదరూ ఎదురాడ కూడదు। హీగిద్దు దెమెత్రియూ
సెంబవనిగూ ఆవన శిల్పిగారనిగూ ఈ మనుష్యర మేలె యావ

ದೊಂದು ಫಿರ್ಯಾದಿ ಉಂಟಾಗಿದ್ದರೆ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಗಳ ಸಮುಖದಲ್ಲಿ ಫೈಸಲು ಆಗ ಬಹುದೆಂದು ಈ ನ್ಯಾಯಗಳಂನು ಹೇಳಿ ಜನರಂನು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು॥

ಮಸಿದೋನಿಯ ಶೀಮೆಗೆ ಹೋಗುವದಾಗೆ ಪೌಲನು ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಗಿದನು। ಆದರೆ ಯೀ ರಾಜ್ಯವಂನೂ ಗ್ರೇಸಿಯ ಶೀಮೆಯಂನೂ ಸಂಚರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಶೀರಿಯ ಶೀಮೆಗೆ ಪುನಶ್ಚ ಬಂದನು। ತ್ರೋಹದೆ ಪಟ್ಣದೊಳು ವೊಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಸ್ತುವರಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗವಂನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಆಗೋ ಎವುತಿಕೂಸೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ವೊಬ್ಬ ಯವ್ವನಸ್ತನು ಗವಾಕ್ಷಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಗಾಢಾ ನಿದ್ರೆಯಂ ಗೊಂಡು ಆ ಮನೆಯ ಮೂರನೇ ಅಂತಸ್ತಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತು ಹೋದನು। ಆಗ ಪೌಲನು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಯಿಳಿದು ಬಂದು ಅವನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಅವಂನ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಸುತ್ತಲಿದ್ದವರ ಸಂಗಡ। ನೀವು ಗಾಬರಿ ಪಡ ಬೇಡಿರಿ। ಏನಂದರೆ ಅವನು ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆಂಧೇಳಿದನು। ಅವರೋ ಅಂದರೆ ವುಲ್ಲಾಸ ಭರಿತರಾಗಿ ಆ ಬಾಲಕನಂನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು॥

ಆದರೆ ಪೌಲನು ತ್ರೋಹದೆಂಬ ಪಟ್ಣದಿಂದ ನಾವಿ ಏರಿ ಎಫೆಜಿಗೆ ಬಂದನು। ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿದ್ದಂಥಾ ಕ್ರೀಸ್ತುವರ ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸವಂನು ದೃಢ ಪಡಿಸಿ ಬುದ್ಧಿ ಮತಿಗಳ ಹೇಳಿದ ಬಳಿಕ ಇಂನುಮೇಲೆ ತಾನು ಅವರಂನು ಸಂಧಿಸ ಬರುವದಿಲ್ಲವೆಂಧೇಳಿ ಜೆರುಸಲೇಂ ನಗರದಲ್ಲಿ ತಾನು ಪಡ ಹೋಗುವ ಪಾಡು ಹಿಂಸೆಗಳಂನು ಅವರಿಗೆ ಮುಂದರುಹಿಸಿದನು। ಹೀಗಿದ್ದು ಆ ಪ್ರಸಂಗವಂನು ಮುಗಿಸಲಾಗಿ ಮೊಣಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಅವರೆಲ್ಲರ ಸಂಗಡ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು। ಮತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಹಾ ದುಖ್ಖ ವುಂಟಾಗಿ ಯಿಂನು ಮೇಲೆ ತಾನು ಅವರಂನು ಸಂಧಿಸ ಬರುವದಿಲ್ಲವೆಂಧೇಳಿದ್ದರಿಂದ ವ್ಯಸನ ಪಟ್ಟು ಪೌಲನಂನು ನಾವಿಯ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕು ಕರೆದು ಕೊಂಡ್ಹೋದರು॥

ತರುವಾಯ ಎಫೆಜೆಂಬ ಪಟ್ಣವಂನು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರೋಲೆಮ್ಮೈದ ಪಟ್ಣಕ್ಕೆ ಬಂದನು। ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಾದು ಸಿಜರಿಯ ಪಟ್ಣದ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕು ಬಂದು ಮೊದಲು ದಿಯಾಕೊನೆಂಬ ಪಟ್ಣ ಹೊಂದಿದ ೭ ಮಂದಿಯೊಳಗೊಬ್ಬ

సాద ఫిలిప్పన మనెయల్లి తంన సంగడిగర సమేతవాగి తంగిదను। అవన మనెయల్లి వాసిసికొండిరలాగి అగబూసెంబ హెసరుళ్ళ ఒబ్బ దీర్ఘదర్శియు జూదెయ శీమెయింద బందు పౌలన నడుకట్టంను తెగదు తంన కైగళంనూ కాలుగళంనూ కట్టికొండు ఆతనంను నోడి స్పిరితుసాంక్తువాదవరు హేళువదేనందరె ఈ నడుకట్టిన స్వంత కర్తనంను ఈ ప్రకార జెరూసలేమినల్లి జూదెయరు కట్టిహాకి అజ్ఞానిగళ కైయ్యాగె ఒప్పిసి కొడువరెంబదాగి హేళుత్తానెంధేళిదను। ఆగ శిష్యరెల్లరు పౌలను జెరుసలేమిగె హోగదంతె ఏకవాగి బేడికొండరు। అదక్కె ఆతను ప్రత్యుత్తరవాగి। నింమ కణ్ణీరుగళింద ననగె దుఃఖ పడిసువదేను? కట్టల్పడ మాత్రవల్ల। దివ్య జేసునాథర తిరు నామద నిమిత్తవాగి సాయ బేకాదరె సాయ సిద్ధవాగిద్దేనె యెందను। ఆగ ఆతన మనస్సినల్లి యిరువ తాత్పర్యవంను తిరిగిస కూడదెందు శిష్యరు కండు స్వామియ చిత్తవెంధేళి ఆతనంను కళుహిసి బిట్టరు॥

హీగిద్దు పౌలను జెరుసలేమిగె శేరలాగి ఆ పట్టద మేత్రాణియవరాద జాకోబన బళిగె బందను। మత్తు గురుగళు యెల్లరు అల్లి సంఘవాగి కూడిదరు॥ ఆగ సర్వేశ్వరను తన్న మూలకవాగి అజ్ఞానిగళొళగె నడెసిదవుగళెల్లా అవరిగె పౌలను వివరిసలాగి అవరెల్లరు సంతోషపట్టు దేవరంను మహిమె పడిసిదరు। ఆదరె ఏళనే దివసదల్లి ఆతను దేవాలయదల్లిరువాగ ఆసియ దేశద నానా దిక్కుగళింద బందంథా కెల జూదెయరు ఆతనంను హిడిదు ప్రజెగళంను యెబ్బిసి అవర సంగడ। యీ మనుష్యను నంమ వేదవంనూ నంమ దేవాలయవంనూ యావాగ్యూ నిందిసుత్తానె। అదు సాలదె అజ్ఞానిగళంను యీ పరిశుద్ధవాద స్థళక్కె కరకొండు బందు అదన్ను అమంగల్య మాడిద్దానెంధేళిదను। అదు హ్యాగెందరె పౌలన సంగడ పట్టదల్లి తిరుగాడుత్తిద్ద అజ్ఞానియాద త్రోపి

ಮೂಸ್ ಎಂಬವನ ಕಂಡದ್ದರಿಂದ ಯಿವಂನ ಪೌಲನು ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಸಹಾ ಕರಕೊಂಡನೆಂತ ನೆನಸುತ್ತಿದ್ದರು। ಹೀಗಿದ್ದು ಪೌಲಂನ ಕೊಲ್ಲ ಹುಡುಕುವಾಗ ರೋಮಾನು ರಾಣುವೆಯ ಸಹಸ್ರಾಧಿಪತಿಯಾದ ಲಿಸ್ಯಾಸೆಂಬವನು ಭಂಟರೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ಜ್ಯೂದೆಯರ ಕೈಯಿಂದ ಅತನಂನು ಬಿಡಿಸಿ ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಹೋದನು। ಆಗ ಪೌಲನು ಲಿಸ್ಯಾಸನಂನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಅಯ್ಯಾ ಜನರ ಸಂಗಡ ಮಾತಾಡುವಹಾಗೆ ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡೆಂದು ಮನವೆ ಮಾಡಿದನು। ಆಗಲವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂನು ಹೊಂದಿ ಸೋಪಾನಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಹೆಬ್ರೆಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಯೂದೆಯರಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸ ತೊಡಗಿದನು। ಆಗಲು ದಮಾಸ್ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ತಾನು ಮನ ತಿರುಗಿದ ವಿಧವನ್ನೂ ಈ ಪರಿಯಂತರಕ್ಕು ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಗೆಯಂನೂ ಅವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು। ಇವುಗಳಂನು ಕೇಳಿದ ಜ್ಯೂದೆಯರು ಅತ್ಯಧಿಕ ವ್ಯಗ್ರವುಳ್ಳವರಾಗಿ ಸ್ವರವಂನು ಯೆತ್ತಿ ಲಿಸ್ಯಾಸನು ಆತಂನ ಮರಣಕ್ಕೆ ನಿರ್ಣಯಿಸುವಹಾಗೆ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರು। ಹೆಬ್ರೆಯ ಭಾಷೆ ಅರಿಯದಂಥಾ ಯಾ ದಳವಾಯಿ ತಂನ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಪೌಲನ ವೇದವಂನು ಅಲ್ಲದೆ ಜನರಂನು ನಿಂದಿಸಿದನೆಂತ ಯೋಚಿಸಿ ಆತನಂನು ಬೆತ್ತಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಯ ವಿಧಿಸಿದನು। ಆದರೆ ಪೌಲನು ದಳವಾಯ್ಯ ಸಂಗಡ। ರೋಮಾಪುರಿಯವನಾಗಿರುವ ನಂನಂನು ಇಂಥಾ ಶೀಕ್ಷೆಗೆ ನೇಮಿಸುವದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಿಲ್ಲವೆಂಧೇಳಿದ್ದರಿಂದ ದಳವಾಯಿ ಭಯಪಟ್ಟು ಆತನಂನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಮಾರನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು। ಆಗ ಪೌಲನು ಅವರೊಳಗೆ ಕೆಲವರು ಫರಿಸೇಯ ಮತಸ್ತರಾಗಿಯೂ ಕೆಲವರು ಸದ್ದುಸೇಯರ ಮತಸ್ತರಾಗಿಯೂ ಯಿರುವದಂನು ತಿಳಿದು ಸ್ವರವಂನೆತ್ತಿ ಅವರ ಸಂಗಡ। ಸಹೋದರರುಗಳಿರಾ ಫರಿಸೇಯರ ಮಗನಾಗಿಯೂ ಫರಿಸೇಯನಾಗಿಯೂ ಯಿರುವ ನಾನು ಮೃತವಾದವರ ಪುನರುತ್ಥಾನವಂನು ಬೋಧಿಸುವ ಕಾರಣ ನ್ಯಾಯ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಕೆಲವರು ಪೌಲನಲ್ಲಿ

తప్పిల్లవెంతలూ కెలబరు ఆతనల్లి తప్పుంటు ఎంతలూ హీగె న్యాయకర్తరొళగె మహా వాగ్వాద వుంటాగిత్తు। హీగిరువల్లి అవరింద పౌలను నసుకల్పడువనెంబదాగి భయపట్టు దళవాయి భంటర నోడి అవనన్ను కోటెయొళక్కె కరెకొండు బన్ని ఎంత ఆజ్ఞాపిసిదను। మరు దివసద రాత్రియల్లి కర్తరు పౌలనిగె దర్శనవాగి ఆతన సంగడ। ధైర్యవాగిరు జెరుసలేమినల్లి నన్న విషయవాగి నీను సాక్షి కొట్టహాగె రోమాపురియల్లియూ సహ నన్న నామవన్ను ప్రసిద్ధి మాడ బేకెందు హేళిసిదరు। అష్టరల్లె ౪౦ మందిగళు కూడికొండు పౌలను కోటెయింద మహాసభెగె కరెయల్పడువ సమయదల్లి ఆతనన్ను కొందాహొర బేకెంత తమ్మొళగె ఆణె యిట్టు శపథ మాడిదరు। ఆదరె పౌలన సహోదరియ మగను యీ దుష్ట ఆలోచనెయన్ను తిళిదు అదన్నెల్లా అధిపతిగె వివరిసి హేళిదను। ఆదకారణ అధిపతియాదవను నూరక్కె అధిపతియాద ఇబ్బరన్ను కరె కళుహిసి అవర సంగడ। ౨౦౦ మంది భంటరన్నూ ౭౦ మంది సవారరన్నూ ౨౦౦ మంది బల్యాదవరన్నూ రాత్రి మూరనేఘావదల్లి సిద్ధ మాడిరి॥ మత్తు పౌలనన్ను వాహనద మేలె హేరిసి ఫేలిక్సెంబ అధిపతియ బళిగె భద్రవాగి కరెకొండు హోగిరెందు హేళి ఫేలిక్సెంబవనిగె ఒందు నిరూపవన్ను బరెదు నడెదంథా సంగతిగళన్నెల్లా సంక్షేపవాగి వివరిసి తోరిసిదను। హీగిద్ద భంటరు అధిపతియ అప్పణెయ మేరెగె పౌలనన్ను కరెకొండు సిజరియ పట్టణక్కె ఫేలిక్సెంబవన బళిగె హోగి బిట్టరు। అధిపతియు ఆ నిరూపవన్ను ఓదలాగి పౌలన మేలె అపరాధవన్ను హొరిసిదంథవరు జెరుసలేమినింద బరువ పర్యంతరక్కు ప్రేతోరియమొమెంబ కోటెయల్లిట్టు ఆతనన్ను కాయబేకెంత విధిసిదను॥

ఐదు దివసగళు గతిసిద తరువాయ గురుగళ శ్రేష్ఠనాద అననియాసెంబవనూ కెలవు హిరియరూ బందు సేరిదరు। పౌలనన్ను

న్యాయస్థానక్కె కరెసి తెర్తుల్లుసెంబ వొబ్బ వకీల ముఖాంతర వాగి పౌలను దేవ ద్రోహియూ కలహవెబ్బిసువవనూ ఎంధేళి ఆతన మేలె తప్పంను హొరిసిదరు। ఆదరె ఆతను అవర తుద్ర మాతుగళంను ఖండిసిద మేలె ముంచితవాగి క్రీస్తువరంను అరితు కొండిద్ద ఫేలిక్సెంబవను హేళిద్దేనందరె సహస్రాధిపతియాద లిజియాసెంబవను బంద మేలె నింమ కార్యవంను విచారిసి కేళు వెనెంధేళి ఫిర్యాదిగారరంను కళుహిసి బిట్టను। ఫేలిక్సెంబవను వేదవంను కురితు పౌలన ప్రసంగగళంను కేళలూ తర్తరాద జేసునాథర విశ్వాసక్కె సంబంధవాదవుగళంను ఆతనింద కలితు కొళ్ళలూ ఆశిసుత్తా యిద్దను। ఆదరె పౌలను నీతియూ విరక్తత్వవూ బర హోగువ న్యాయ తీర్వికెయూ యివుగళంను కురితు వేద నేమదల్లి బోధిసిరువదంను అవనిగె తిళియ పడిసిద మేలె వ్యభిచారళాద ద్రుసిల్ల ఎంబవళంను యిట్టుకొండవనాగియూ క్రూరనాగియూ యిద్దంథా ఫేలిక్సెంబవను యీ బోధనెయింద తను పట్టు ఆతనంను కళుహిసి బిట్టు విశ్వాసిసదె హోదను॥

తరువాయ ఫెలిక్సెంబవనిగె బదులాగి పోర్శియుస్ ఫెస్తుసెంబ ఇన్నొబ్బ ఘొరె బందను। అవను జెరూసలేమెంబ పట్ణక్కె బందిర లాగి పౌలనంను మార్గదల్లి కొంధార బరుదెందు జూదెయరు నెనసి ఆతన కార్యవంను జెరుసలేమినల్లియే ఫైసలు మాడువ హాగె ఘొరెయాదవనంను బేడికొండరు। ఫెస్తుసెంబవను జూదెయరిగె ప్రీతి పడ మనస్సాగిద్దు జెరూసలేం పట్ణక్కె హోగి అల్లియే నంమ సముఖదల్లి బగె హరిసల్పడ మనస్సాగిరుత్తియో ఎంత పౌలనంను కేసగొండను। జూదెయరింద తనగె మోస బరువదెందు పౌలను అరితుకొండు ప్రత్యుత్తరవాగి హేళిద్దేనందరె చక్రవర్తియాద కెజరన న్యాయస్థానద ముందె నింతిరుత్తేనె। ఇల్లియే నాను తీరిసల్పడ బేకాగిరుత్తె। జూదెయరిగె నాను ఏనా

ದರು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನೀವರಿಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ। ಮರಣಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾದದ್ದೇನಾದರೂ ಮಾಡಿರುವೆನಾದರೆ ಸಾಯುವದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ ಆದರೆ ಇವರ ಫಿರ್ಯಾದಿಗಳು ಅಬದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾವನಾದರೂ ನಂನಂನು ಅವರಿಗೊಪ್ಪಿಸ ಕೂಡದು। ಸೀಜರನ ಆಶ್ರಯವ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದನು ಆಗಲು ಫೆಸ್ತುಸೆಂಬವನು ತಂನ ಆಲೋಚನೆಗಾರರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನಂದರೆ ಸೀಜರನ ಆಶ್ರಯವಂನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿಯೇ ಸೀಜರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವಿ ಯೆಂದನು॥

ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳು ಗತಿಸಿದ ತರುವಾಯ ರಾಯನಾದ ಅಗ್ರಿಪ್ಪ ಯೆಂಬವನು ಫೆಸ್ತುಸೆಂಬವನಂನು ಸಂಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಸಹೋದರಿಯಾದ ಬೆರ್ನಿಸೆಂಬವಳೊಂದಿಗೆ ಸಿಜರಿಯ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದನು। ಫೆಸ್ತುಸೆಂಬವನೋ ಅಂದರೆ ಪೌಲನಂನು ಕುರಿತು ಯಿದ್ದ ಸಂಗತಿಗಳಂನು ಅವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದನು। ಮತ್ತು ಅಗ್ರಿಪ್ಪ ಯೆಂಬವನು ಆತನಂನು ನೋಡಲಾಶೆಯಾಗಿದ್ದದರಿಂದ ಮರು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಫೆಸ್ತುಸೆಂಬವನು ಪೌಲನಂನು ಕರೆಸಿದನು। ಆದರೆ ಅಗ್ರಿಪ್ಪ ಎಂಬ ರಾಯನು ತಂನ ಸಹೋದರಿಯೊಂದಿಗೂ ಪಟ್ಟಣದ ಪ್ರಧಾನ ಮನುಷ್ಯರೊಂದಿಗೂ ಮಹಾ ಡಂಬ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಪೌಲನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿಯೂ ವಿವೇಕವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಸಂಗಿಸಿ ತಂನ ಮೇಲೆ ಜೂದೆಯರು ಹೊರಿಸಿದ ದೂರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಪರಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು। ಮತ್ತು ತಾನು ಮೊದಲು ಕ್ರೀಸ್ತುವರಂನು ಹಿಂಸೆ ಪಡಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ದಮಾಸೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದ ಮೇಳಿಯಾಗಿ ಮನ ತಿರಿಗಿದೆನೆಂದೂ ಆಕಾಲ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಕ್ರೀಸ್ತುಧರ್ಮವಂನು ಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮಾಡಿದೆನೆಂದೂ ವಿವರಿಸಿ ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಜೂದೆಯರು ನಂನಂನು ಕೊಲ್ಲುವದಕ್ಕೆ ಹೊಂಚಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆಂದನು। ಅಗ್ರಿಪ್ಪ ಯೆಂಬವನೂ ಫೆಸ್ತುಸೆಂಬವನೂ ಆತನ ಪ್ರಸಂಗವಂನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ತಂಮೊಳು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡದ್ದೇನಂದರೆ ಮರಣಕ್ಕಾದರೂ ಸೆರೆಸಾಲೆಗಾದರೂ ಪಾತ್ರವಾದದೊಂದು ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ। ಸೀಜರನ ನಿರ್ಣಯವಂನು ಕೇಳದೆ ಇದ್ದರೆ ಇವನಂನು ಬಿಡ ಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಯೆಂದೇಳಿಕೊಂಡರು॥

హీగిద్దు పౌలనంను రోమాపురిగె కళుహిస బేకెందు నిర్ణ యిసల్పట్టిరువాగ ఫెస్తుసెంబవను ఆతనంనూ బేరె సెరెయవరంనూ సహ శతాధిపతియాద యూలియుసెంబవన కైయల్లిర ఒప్పిసి కొట్టను। ఈ నిమిత్తవాగి హడగవంను ఏరి మొదలు సిదోన్ లిస్త్ర ఎంబ పట్టణగళిగె సేరిదరు। ఆ బళిక పశ్చిమ దిక్కిగె తిరిగి క్రేతెంబ ద్వీపాంతరక్కె బందరు। ఆగలు సముద్రద ప్రయాణవు మోస వుళ్ళద్దాగిద్ద కారణ తమ్మంను పునః సముద్రక్కె ఒప్పిసికొడదె కొంచ కాల కాదుకొండిరువహాగె అవరిగె పౌలను బుద్ధి హేళుత్తా ఇద్దను। శతాధిపతియో అందరె ఆ మాతు కేళ మనస్సిల్లదవనాగి లంగరంను మేలక్కె ఎత్తిసి క్రేత్ ద్వీపద దక్షిణ భాగక్కె సేర ప్రయాణ పడుత్తిద్దను। అదక్కె రుజ్జ గాళి బీసుత్తిరలాగి హడగ నడెస కూడదె ఇద్దదరింద భారవాద వస్తుగళంనూ హడగిన సామ గ్రిగళంనూ సముద్రదొళగె బిసాటు బిట్టరు। ఆదరూ దిన దినక్కె సముద్రద కంప హెచ్చుత్తా యిరువల్లి సర్వరిగె తమ్మ రక్షణ్యద మేలె నంబికె తప్పితు। ఆగలు పౌలను అవరంను దృఢ పడిసువ హాగె హేళిద్దేనందరె క్షమ పడ బ్యాడిరి। యాకెందరె ఈ రాత్రి యల్లి కర్తర దూతనొబ్బను ననగె కాణిసి పౌలనే క్షమ పడ బేడ। నీను కైసరన ముందె నిల్ల బేకాగిదె। యిదల్లదె యిగో హడగదల్లి నింన సంగడ ప్రయాణ మాడువవరెల్లరన్ను కర్తను నినగె ఒప్పిసిద్దనెంత ననగె హేళిదను। ఆద కారణ ధైర్యస్తరాగిరి నావు యావదొందు ద్వీపక్కె సేర బేకాగిరుత్తె ఎందను॥

పౌలను ముందరుహిసిద ప్రకారవే అనేక దివసగళ పర్యంతర తెరెగళిందలూ గాళియిందలూ హొడియల్పట్ట బళిక మెలిత ఎంబ హెసరుళ్ళ ఒందు ద్వీపక్కె సముద్రవు హడగవంను తళ్ళి బిట్టితు। తెరెగళ హొడితదింద హడగవెల్లా తుండు తుండాగి మురిదు హోదాగ్యూ దేవర సహాయదింద అదరల్లిద్ద ౨౭౬ మందిగళు దడ

ಸೇರುವದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಹೊಂದಿದ್ದರು। ಆ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಒಂದು ಅದ್ಭುತವಂನು ಮಾಡಿದನು। ಯಾವದೆಂದರೆ ದಾವದೊಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುವದಕ್ಕೆ ಸೌದೆ ಪುಳ್ಳೆಗಳಂನು ಕೂಡಿಸುವಾಗ ಒಂದು ವಿಷಸರ್ಪವು ಆ ಪುಳ್ಳೆಗಳಿಂದ ಹೊರಟು ಆತನ ಕೈಯನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿತು। ಆ ದ್ವೀಪದ ಜನರು ಆತನು ಕೊಂಚದರಲ್ಲಿ ಬಾತು ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದು ಸಾಯುವನೆಂದು ನೆನಸುತ್ತಿದ್ದರು। ಅದರೆ ಪೌಲನು ಸರ್ಪವಂನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಝಾಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಏನು ಮೋಸವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದನು। ಇದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವರು ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ಈತನು ದೇವರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು। ಇದಲ್ಲದೆ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪುಬ್ಲಿಯುಸೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಪತಿಯು ಇದ್ದನು। ಅವನ ತಂದೆ ಜ್ವರದಿಂದಲೂ ರಕ್ತಭೇದಿಯಿಂದಲೂ ಬಾಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದನು। ಪೌಲನೋ ಅಂದರೆ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬರಲಾಗಿ ಕರ್ತರಂನು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ತಂನ ಕೈಯ್ಯಗಳಂನು ಅವನ ಮೇಲಿರಿಸಿ ಸ್ವಸ್ತ ಪಡಿಸಿದನು॥

ಮತ್ತು ಪೌಲನು ಮೆಲಿತೆಂಬ ದ್ವೀಪವ ಬಿಟ್ಟು ಸಿರಕೂಜ ಮೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೂ ರೆಜಿಯೊ ಮೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೂ ಬಂದು ಕಡೇಯಲ್ಲಿ ರೋಮಾಪುರಿಗೆ ಸೇರಿದನು । ಮತ್ತು ತಂನನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಭಂಟನ ಕೂಡ ತನಗಿಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವದಕ್ಕೆ ಪೌಲನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಆಯಿತು। ಆದರೆ ಮೂರನೇ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೂದೆಯರೊಳಗೆ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಏನೊಂದು ಅಪರಾಧವಿಲ್ಲದೆ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟು ನನ್ನ ಸ್ವಜೀವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಾಗೆ ರೋಮಾಪುರಿಗೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು। ಇದಲ್ಲದೆ ದೀರ್ಘದರ್ಶನಗಳಿಂದಲೂ ವೇದಾಗಮದ ಪ್ರೋಕ್ತಗಳಿಂದಲೂ ಜೇಸುನಾಥರು ಲೋಕರಕ್ಷಕರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಸಾದೃಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು। ಕೆಲವರು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿದರು। ಆದರೆ ಕಡಮೆಯವರು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು। ಪೌಲನು ಎರಡು ಸಂವತ್ಸರಗಳ ವರೆಗೂ ತಾನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ತರುವಾಯ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು॥

ಜೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನಾಥರು ಹುಟ್ಟಿದ ೬೩ನೇ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಮರಳಿ ಅಜಿಯ ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಬಂದನೆಂದು ತಿರು ಸಭೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿರುತದೆ। ತರುವಾಯ ಎಫೆಜು ಪಟಣದ ಸಭೆಯನ್ನೂ ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಸಭೆಗಳನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿ ರೋಮಾಪುರಿಗೆ ತಿರಿಗಿ ಬರುವದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸುಕರಿಸಿದನು। ಇತಾಲಿಯ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ಯಣ ಸಾಗಲಾಗಿ ಕೊರಿಂತೆಂಬ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಾಮಪ್ಪನು ಆತನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದನು। ಕ್ರಿಸ್ತನಾಥರ ಶಕದ ೪೨ನೇ ಸಂವತ್ಸರ ಮೊದಲಿನಿಂದ ತಂನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ರೋಮಾಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಂಥಾ ಆ ಅಪೋಸ್ತಲನು ಸಭೆಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವದಾಗೂ ತರ್ಕಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪತಿತರಿಗೆ ವಿರೋಧಿಸುವದಾಗೂ ಅಜಿಯ ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದನು। ಆದರೆ ತನ್ನ ವಿಚಾರಣೆ ತೀರಿದ ಬಳಿಕ ರೋಮಾಪುರಿಗೆ ಮರಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು। ಆ ಇಬ್ಬರು ಅಪೋಸ್ತಲರು ತಂಮ ಅದ್ಭುತಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಂದಲೂ ಆ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರನ್ನು ಕರ್ತರ ಕಡೆಗೆ ತಿರಿಗಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಜೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನಾಥರ ೬೭ನೇ ವರುಷದ ಜೂನ್ ಎಂಬ ತಿಂಗಳ ೨೯ನೇ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆಯಾದ ವೇದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರು ಪೌಲನು ರೋಮಾಪುರಿಯವನಾಗಿದ್ದು ತಲೆ ಕಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟನು। ರಾಮಪ್ಪನೋ ಅಂದರೆ ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಗುರುವಾದವರಹಾಗೆ ಶಿಲ್ಬೆಯಲ್ಲಿ ಜಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟನು॥

ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಬೇರೆ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಚದರಿ ಹೋಗಿ ಸುವಿಶೇಷವನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಎಲ್ಲರೂ ವೇದ ಸಾಕ್ಷಿಯ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು। ಜಾಕೋಬೆಂಬ ಇಬ್ಬರು ಅಪೋಸ್ತಲರು ಜೂಡೆಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಂದ್ರೆಯಾಸೆಂಬವನು ಸಿತಿಯದಲ್ಲಿಯೂ ಜೋವಂನೇಸೆಂಬವನು ಚಿಕ್ಕ ಅಜಿಯದಲಿಯೂ ಫಿಲಿಪ್ಪೆಂಬವನು ಕಡೆ ಅಜಿಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬರ್ತೊಲೊಮೆಯಾಸೆಂಬವನು ಅರ್ಮೇನಿಯದಲ್ಲಿಯೂ ತೋಮಾಸೆಂಬವನು ಪಾರ್ಶಿ ಮತ್ತು ಹಿಂದು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತೆಯಾಸೆಂಬವನು ಮೇದಿಯ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಶಿ ಶೀಮೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಿಮೋನೆಂಬವನು ಮೆಜೊಪೊತಮಿಯದಲ್ಲಿಯೂ ಜುದಾಸ್ ತದ್ದೆಯಾಸೆಂಬವನು

ಇದುಮೆಯ ಮತ್ತು ಲಿಬಿಯ ಸೀಮೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮರಿಯಾಸೆಂಬವನು ಎತಿಯೋಪಿಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸುವಿಶೇಷವಂನು ಪ್ರಸಂಗಿಸಿದರು। ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸಭೆಗಳಂನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಮೇತ್ರಾಣಿಗಳಂನು ನೇಮಿಸಿದರು। ಆ ಮೇತ್ರಾಣಿಗಳೂ ಕರ್ತರಿಂದ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ರೀತಿಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ತಮಗೆ ಬದಲಾಗುವಂಥಾ ಬೇರೆ ಮೇತ್ರಾಣಿಗಳಂನು ನೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು। ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕರ್ತರಾದ ಜೇಸುಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜ್ಞಾನಾಧಿಕಾರವು ಅಪ್ಪೋಸ್ತಲರಿಂದಲೂ ಅವರಿಗೆ ಬದಲಾದವರಿಂದಲೂ ಯಾಗಿನ ಪರಿಯಂತ್ರಕ್ಕೂ ಮಾರ್ಪಡದೆ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಬಂತು। ಹೀಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಾಧಾರಣ ತಿರು ಸಭೆಯಾದದ್ದು ಒಂದೇ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವಂನು ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿ ಒಬ್ಬ ಮೇಯಿಸುವವರಾದ ರೋಮಾಪುರಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುರುವಾದವರಿಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿದ್ದು ಅನೇಕ ಹಿಂಸೆಗಳಿಂದ ಉರಿಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆ ಹಿಂಸೆಗಳಿಗೆ ಏನು ಮೋಸವಿಲ್ಲದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಕ್ರೀಸ್ತುನಾಥರ ವಾಗ್ದತ್ತದ ಪ್ರಕಾರ ಲೋಕ ಮುಗಿಯುವ ಪರಿಯಂತ್ರಕ್ಕೂ ಕದಲದೆ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವದು॥

INDEX.

SECUNDA PARS.

ಎರಡನೇ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಅಧ್ಯಾಯಗಳ
ಸೂಚನೆಯು ॥

ಅಧ್ಯಾಯಗಳು. ಪಕ್ಕ.

